Casa Corpului Didactic Prahova

EDUCAȚIE ȘI FORMARE ÎN ERA DIGITALĂ

Editura Casa Corpului Didactic Prahova
Ploiești
17 iunie 2021

Autorii îşi asumă întreaga responsabilitate pentru conţinutul şi forma articolelor publicate

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

Ploieşti: Editura Casa Corpului Didactic Prahova, iunie 2021
ISBN 978-606-047-114-1

Argument - Formarea continuă în era digitală

Director, Cazacu Daniela Mariana

Casa Corpului Didactic Prahova

Regândirea educației în era digitală este o condiție esențială pentru competitivitatea la nivel european, dar și pe plan global.

Noile tehnologii didactice oferă oportunități de personalizare a contextelor de învățare, însă digitalizarea educației presupune acces la tehnologie și la resurse, în special în zonele rurale, acolo unde există riscul creșterii exponențiale a abandonului școlar.

Perioada recentă a adus provocări pentru fiecare dintre actorii implicați în educație, de aceea considerăm că formarea cadrelor didactice la nivel național, astfel încât profesorii să fie pregătiți să folosească tehnologiile moderne la capacitate maximă, este esențială.

Dezvoltarea profesională pentru profesori este de o importanță majoră. În timp ce mulți profesioniști lucrează fie izolat, fie în stagnare totală, cadrelor didactice li se oferă în mod constant noi instrumente pentru a deveni mai eficienți în meseria lor. Cărți, conferințe la nivel național, simpozioane, bloguri - există atât de multe resurse care sunt actualizate permanent, cea mai mare provocare fiind selectarea informațiilor.

Simpozionul reprezintă o alternativă la nevoia de formare continuă a personalului didactic, oferind astfel un spațiu optim schimbului de idei și de experiențe didactice. cadrelor didactice de la toate nivelurile: preșcolar, primar, gimnazial și liceal, precum și personalului didactic auxiliar. Experiența altor sisteme educaționale a arătat că șansele unei educații de calitate depind foarte mult de capacitatea angajaților de a lucra împreună, de a împărtăși experiențe și exemple de bune practici.

Simpozionul național *Educație și formare în era digitală, organizat de casa Corpului Didactic Prahova,* s-a dovedit a fi un eveniment de calitate, o manifestare științifică de excepție, grație celor peste o sută de participanți din județul Prahova, dar și din multe județe din țară. Comunicările susținute de aceștia, dedicate temei simpozionului, au creat un cadru educațional/de discuție elevat.

Tematica prezentărilor a fost una generoasă, având în vedere cele 11 subiecte de inspirație pentru participanți: 1. Profesorul clasic și generația digitală; 2. Noi abordări pedagogice, metodice; 3. Formarea competențelor digitale; 4. Școala online, școala de acasă, teleșcoala; 6. Acces, conectivitate, incluziune (infrastructură digitală); 7. Managementul clasei online; 8. Resurse educaționale, creare de conținut digital; 9. Metode de susținere socio-

emoțională a elevilor; 10. Proiecte educaționale de succes; 11. Inteligența artificială - perspective etc.

Considerăm că simpozionul a fost de un real sprijin pentru activitățile didactice instructiv-educative ale colegilor noștri profesori, iar sugestiile metodologice inovative și informațiile științifice pertinente vor asigura un plus de valoare actului educațional, putând fi utilizate, cu succes, la clasă. Așadar, activitățile și prezentările din cadrul simpozionului au demonstrat că o educație de calitate presupune implicare, adaptare la schimbare, inovare, dar și facilitarea exemplelor de bune practici.

Le mulțumim și îi apreciem pe toți cei care au participat la succesul acestui eveniment.

Profesorul, Leader al învățării

Inspector școlar general, Rizea Ilona Cornelia,

I.S.J. Prahova

Perioada pe care am traversat-o în ultima vreme ne-a scos la iveală multe elemente asupra cărora să ne îndreptăm atenția, către care ar trebui să ne dirijăm acum pașii, noi, făuritorii de educație ai timpurilor noi. Toate aceste aspecte identificate pot fi integrate în cinci moduri majore în care învățarea va putea fi transformată în viitor.

Primul aspect constă în faptul că, azi, informația este peste tot. Adică, în definițiile tradiționale ale învățării din secolele al XIX-lea și al XX-lea, a fost promovată idee că învățarea trebuie să fie legitimă, ca sumă a unor termeni precum autoritatea, curriculumul fix, un corp strict de cunoștințe și o sursă fixă de informare, manualul. Poți să ,,mergi la bibliotecă”! Poți să ,,cercetezi o enciclopedie”!... Dar asta se putea face într-o singură clasă, într-o singură școală, într-o singură clădire.

Transformarea care are loc acum se datorează faptului că sursele de învățare sunt peste tot. Cunoștințele sunt ușor disponibile prin mijloace digitale din multe, multe surse posibile. Nivelul la care ne putem angaja în învățare este acum mai dependent de ceea ce ne interesează să învățăm, decât ideea prescrisă de altcineva, despre unde ar trebui să fii în procesul de învățare. Există mai multe surse, mai multe puncte de acces și mult mai multă flexibilitate în accesul la conținut și la cunoștințe.

În al doilea rând, profesorii sunt peste tot. Există acum profesorii formali, în cadrul școlii obișnuite, dar în viitor, având în vedere dezvoltarea culturii digitale, accentul va fi mult mai mult acolo unde este expertiza necesară pentru a permite și a susține învățarea. Poate fi într-o prelegere, poate fi într-un tutoriat sau mentorat sau poate fi doar o colecție de surse care provin dintr-o varietate de puncte de vedere care ne pot stimula gândirea. Așa că predarea ca activitate socială va deveni mult mai larg distribuită și folosită în societate, iar expertiza va conta la fel de mult sau chiar mai mult decât rolul formal al profesorului în procesul de învățare.

Al treilea factor este că învățarea în viitor va deveni mult mai individualizată și personalizată. Am știut întotdeauna că noi, în rolul de cursanți ai unui program de formare, intrăm într-o situație de învățare cu experiențe diferite, cunoștințe, interese și motivații foarte diferite. Nu am reușit, în trecut, să dezvoltăm un mediu foarte receptiv pentru adaptarea la aceste diferențe individuale. În viitor însă, datorită distribuției largi a surselor de învățare și tipuri de profesori, învățarea va deveni mult mai personalizată. Va fi personalizată în sensul dorinței de

formare a fiecăruia dintre noi. Vom avea mult mai multe oportunități de a învăța ceea ce ne interesează să învățăm. Vom avea oportunități de a găsi locuri de învățat care sunt mult mai adaptate locului în care începem procesul de învățare și ținând cont doar de nevoile individuale, având mult mai multe oportunități de a găsi parteneri de învățare care să urmărească interesele comune.

A patra modalitate prin care învățarea se va transforma în perioada următoare este că ,,rețelele" reprezintă noua clasă. Dacă ne gândim la o clasa de acum, o putem vedea ca o cutie în care petrecem împreună cu copiii mai multe ore din zi. Și, totul este organizat în jurul nostru, al profesorilor, care reprezentăm sursa cunoașterii. În viitor, structura mediilor de învățare va începe să migreze în societate. Mediul de învățare va fi mult mai dezvoltat în jurul oamenilor cu interese comune și diferite, ca o rețea. Învățarea va avea loc tot timpul, ori de câte ori cineva dorește să se implice. Deci, învățarea este nelimitată de timp și spațiu. Este mult mai participativă și mult mai voluntară. Adică oamenii se angajează să învețe cu oamenii care sunt la fel de interesați și motivați și care au un interes comun cu ei. Învățarea va fi mult mai compatibilă cu modul în care restul societății funcționează, spre deosebire de modurile mai tradiționale.

Al cincilea mod în care învățarea se schimbă este că aceasta va începe să aibă loc peste tot. Învățarea va avea loc în continuare în structuri delimitate formal, școli și săli de clasă, dar pe măsură ce începe să se extindă în societate, în general, să devină mai larg distribuită și să aibă loc în rețele. Poate apărea în cafenele și biblioteci, în cluburi de carte, în comunitățile digitale. Oamenii pot alege conținuturi, practici, paradigme după bunul plac, activitatea putând fi derulată fără a necesită un tip limitat de organizație.

Deocamdată nu știm care va fi rezultatul acestor transformări. Întrebarea nu este dacă aceste lucruri se vor întâmpla, ci cât de repede se vor întâmpla și cât de repede și eficient.

Ideile noastre despre cum să organizăm învățarea sunt capabile să se adapteze la aceste schimbări, în modul în care se întâmplă învățarea în societate. Cu siguranță însă, vom trăi împreună istora acestor schimbări!

Bibliografie

[1]. Păun, E., (2017), *Pedagogie provocări și dileme privind școala și profesia didactică* - Editura: Polirom,

[2]. Winch, C., Oancea, A., Orchard, J., (2020), The contribution of educational research to teachers' professional learning: philosophical understandings - Oxford Review of Education

Starea de bine a elevilor în școala online

Alexandrescu Cătălina

Școala Gimnazială Nr.1, Mizil, Prahova

Motto „Orice s-ar întâmpla, nu vom pierde! Vom învinge ori vom învăța. “Gian Piero Gasperini

Pandemia a provocat un experiment social în domeniul educației.Me-am mutat în mediul on-line și am fost nevoiți să folosim platforme digitale pentru a continua procesul de învățare.

Pot spune că m-am aflat într-o situație fericită, pentru că fiecare copil a avut instrumentele necesare ca să poată particpa la lecții. Am reușit să mențin starea de bine a elevilor mei. Copiii au avut nevoie de sprijinul profesorilor și al familiei. Chiar dacă erau obișnuiți să folosească unele aplicații , deoarece participaseră la diferite proiecte e-Twinning, spuneau că le este dor de colegi și de școală. Lipsa de socializare din cauza izolării am înlocuit-o cu întâlnirile pe Zoom. Mediul virtual ne-a oferit posibilitatea multor activități pe care, poate în mod obișnuit, nu am fi reușit să le facem: vizite virtuale la muzee, vizite la Grădini Zoologice, ateliere cu specialiști de la edituri, ONG-uri, teste on-line distractive, jocuri. Am folosit Kahoot, Ed-puzzle, Story-Jumper, Voki, ChaterPix, Mentimeter, Padlet , Wordwall, Thinglink, Liveworksheets, Google Forms. Am folosit tabla digitala din Zoom, Whiteboard.fi., Google Jamboard. Fișele de lucru aveau câmpuri editabile , am folosit chestionare interactive. Școala s-a mutat cu adevărat acasă.

Întotdeauna am căutat cele mai bune metode pentru a le capta atenția, pentru a face lecțiile cât mai atractive. Trebuie să avem răbdare cu copiii, să predăm creativ. Am folosit foarte multe filmulețe educative din mediul online (Youtube). Aceste filme transmit mesaje importante , care îi motivează pe copii, le dezvoltă imaginația și spiritul de observație. De fiecare dată am implicat elevii la dialog prin adresarea de întrebări legate de materialul prezentat. Tehnologia poate fi un adevărat prieten atunci când este folosită corespunzător.

Odată cu mutarea educației în online au apărut și unele probleme. Unii elevi nu erau atenți, deoarece butonau telefonul sau tastatura, își deschideau microfonul și întrerupeau lecția. Când am observat astfel de comportamente am stabilit împreună regulile din online.

Elevii timizi chiar dacă cunoșteau unele informații ezitau să le transmită. I-am ajutat să-și crească stima de sine, prin jocuri destinate dezvoltării inteligenței emoționale. I-am încurajat atunci când răspundeau. Am apelat la educația empatică și am motivat elevii să colaboreze unii cu alții, fie prin activități de grup, fie prin proiecte pentru acasă. Se întâlneau pe Zoom pentru a realiza diferite proiecte , cu ajutorul aplicației Story Jumper au realizat revista digitală a clasei. În fiecare zi organizam activitățile, astfel încât să putem lucra în echipe. Lucrul în echipă era unul din momentele preferate.

Am participat la cursuri, webinarii despre inteligența emoțională. Am învățat că dezvoltarea socio-emoțională nu înseamnă că elevul trebuie să fie mereu fericit. Important este atunci când elevul învață să perceapă emoțiile, să le conștientizeze, să le accepte că fac parte din viața lor , ca apoi să le folosească pentru a lua decizii înțelepte pe viitor. Copiii erau mulțumiți și fericiți că pot participa la lecțiile online, că pot comunica cu colegii lor. În permanență am pus accent pe starea de bine e elevilor și acest lucru a însemnat rezultate școlare pe măsură.

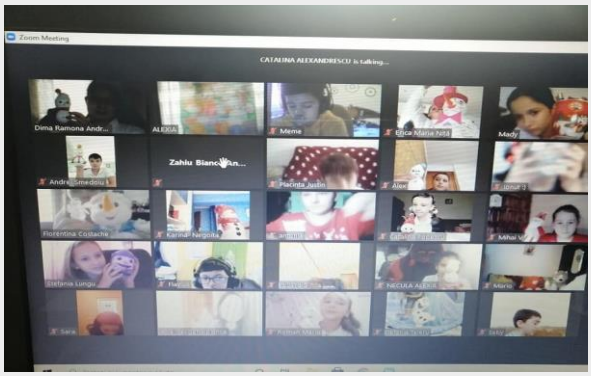

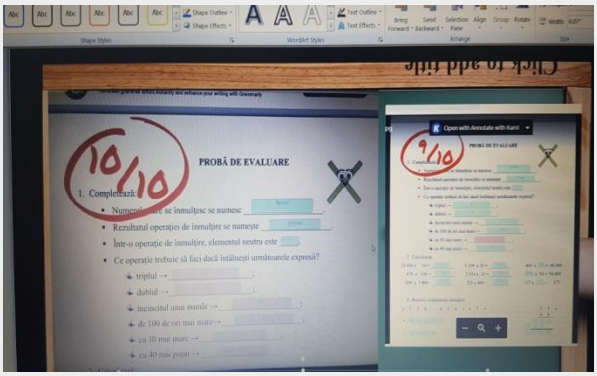

Educația extrașcolară în on-line

Andrei Ioana Mihaela

Clubul Copiilor Câmpina

Educația prin activitățile extra-curriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu aplicațiile dintre teorie și practică.

Copiii își dezvoltă astfel, gândirea critică și stimulează implicarea lor în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului si al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioza lucrativa între componenta cognitiva si cea comportamentala.

Activitățile extra-curriculare nu oferă conținuturi abstracte, izolate, ci se fundamentează pe interconexiunea cu diferite aspecte din viața reală, valorificând rezolvarea de probleme reale din diverse perspective.

Aceste activități se realizează împreună cu persoane de specialitate într-un cadru organizat în instituții de cultură, biblioteci dar în special în palate și cluburi ale copiilor. Palatele și cluburile copiilor sunt instituții de învățământ ce aparțin Ministerului Educației evidențiind necesitatea învățării în timpul liber și dezvoltarea talentelor și a pasiunilor.

În perioada stării de urgență și a stării de alertă a deschis un nou orizont al învățării și anume în on-line. Învățarea de acasă la distanță a deschis noi oportunități, iată câteva:

- Participarea la aceste activități a mai multor copii în același timp și comunicarea la distanță.
- Participarea în același timp a copiilor din diferite localități oferind astfel noi oportunități copiilor din mediul rural pentru participare la aceste cursuri fără bariera distanței.
- Dezvoltarea lucrului în echipă de la distanță prin responsabilizarea crescută a fiecărui membru al echipei.
- Dezvoltarea abilităților de a căuta mai multe resurse educaționale.
- Oportunitatea de a învăța să înveți.
- Posibilitatea de realiza singur fără ajutorul fizic al profesorului a diferitelor produse: origami, picturi, produse de broderie sau croitorie, rezolvarea de probleme sociale.
- Folosirea în mod constructiv a calculatorului personal.
- Evitarea bowlingului din mediul școlar.

Dar aceste oportunități se poate extinde și în nod obișnuit continuând comunicarea în afara sălii de curs.

La cercul meu Educație pentru Cetățenie Democratică în mediul on-line am continuat comunicarea cu elevii și chiar am abordat subiecte diferite de cele față în față:

- Importanța protejării datelor personale.
- Selectarea prietenilor virtuali și acordarea o mai mare atenție cu cine intrăm în contact.
- Utilizarea metodelor de blocare și raportarea utilizatorilor cu un comportament vulgar și agresiv.
- Combaterea fraudei pe internet.
- Evitarea saiturilor nesigure și verificarea acestora din mai multe surse.
- Acordarea importanței drepturilor de autor și combaterea plagiatului.
- Depistarea știrilor false.
- Realizarea de parole sigure pentru a evita atacurilor cibernetice.
- Amabilitatea în on-line.
- Comunicarea și acceptare intimității cu membrii familiei.
- Importanța păstrării stării de sănătate și a combaterii dependenței de jocuri on-line.
- Autocunoașterea și orientarea profesională pe baze realiste în funcție de piața muncii și a pasiunilor proprii.
- Realizarea unui portofoliu virtual.
- Importanța fotografiilor și realizarea unor albume personale.
- Educația vestimentară în fața camerei.
- Încadrarea în feței în fața camerei și realizarea așa numitului de a privii în ochi pe ceilalți participanți la o sesiune.

Pentru mine a fost o provocare care sigur va continua și în viitor, în acest fel nu numai elevii noștri pot să utilizeze în mod constructiv comunicarea on-line dar și eu ținând pasul cu ei îmi mențin preocuparea continuă către nou, împiedicând îmbătrânirea psihologică.

Ora de dirigenție în contextul învățării online

Badea Geanina

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Municipiul Ploiești, Județul Prahova

„Lumea se schimbă prin exemplul tău, nu prin opinia ta.” (Paulo Coelho)

Profesorul care nu acceptă pe deplin schimbările tehnologice poate considera că este o luptă continuă să lucreze eficient și să evolueze, într-un mediu online. În contextul învățării online, cadrul didactic devine productiv atunci când atinge nivelul la care se simte încrezător și pozitiv în ceea ce privește succesul; stările de neliniște, iritare sau împotrivire cu privire la online pot crea permanent probleme, respectiv stagnare. O provocare majoră o reprezintă desfășurarea online a activității de dirigenție, care necesită adaptări atât tematice, cât mai ales metodice.

Cu privire la abordarea activităților de Consiliere și dezvoltare personală, rolul acestora derivă din idealul educațional al școlii românești. Prin urmare, viziunea acestei discipline este inclusă acestuia și presupune dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității elevilor, formarea unor valori și atitudini morale, inclusiv din perspectivă civică (piața muncii). Pe de alta parte, misiunea sa este aceea de formare a personalității complexe a elevilor, în conformitate cu profilul de dezvoltare a absolventului.

În mediul online, profesorii diriginți caută și identifică noi metode didactice, cât și noi resurse educaționale, cu totul diferite față de cele tradiționale, care să poată fi utilizate în spațiul virtual, cu elevii aflați acasă. Putem afirma că profesorul diriginte are în această perioadă un rol strategic în coordonarea colectivelor de elevi, dar și în relația cu părinții acestora.

La clasele V-VIII, la disciplina ,,Consiliere și dezvoltare personală” există manuale digitale interactive, care facilitează continuarea călătoriei elevilor în universul cunoașterii și al autocunoașterii, al dezvoltării personale prin comunicare, atitudini, valori și experiențe noi de învățare, însă pentru clasele liceale la disciplina „Consiliere și orientare” (clasele IX-XII), creativitatea, spontaneitatea și spiritul inovator al profesorului diriginte sunt extrem de necesare în organizarea actului didactic. Pregătirea pentru lecție, adaptarea timpului, a conținuturilor în dependență cu vârsta, cu interesele și nevoile clasei, selectarea instrumentelor potrivite, colaborarea cu părinții, pregătirea și încurajarea copiilor pentru o altfel de lecție, toate acestea necesită timp și cunoaștere. Resursele digitale publicate, proiectele educative online cu

kituri de materiale, tutorialele, webinare pentru cadre didatice, modele de buna practica, opinii, toate sunt binevenite și de un real ajutor.

În realizarea activităților în context online, accesul la Internet al profesorilor și elevilor este primordial pentru a asigura copiilor dreptul la educație. La fel de importantă este și implicarea părinților, care sunt veriga ce înlesnește dialogul dintre copil și profesor, dat fiind faptul că un astfel de dialog nu a fost practicat până acum. Profesorul diriginte va realiza apoi analiza de nevoi a clasei sale, în perioada învățării de acasă. Identificarea nevoilor reflectă existenţa unor probleme la rezolvarea cărora putem să ne aducem contribuția la orele de dirigenție. Analiza atentă a acestora ne ajută să replanificăm activitatea orelor de dirigenție, prin adaptarea activitatilor la priorităților tematice.

Indiferent de modul de derulare a procesului educativ, offline sau online, elevii au nevoie de:

- ***Încurajare:*** dialogurile online cu elevii, care trec uneori dincolo de subiectele propriu-zise, pot transmite regulat emoții pozitive, prin atitudinea cadrului didactic, prin cuvinte calde, prin empatie.
- ***Schimbarea regulilor***: o nouă abordare a regulilor vechi este binevenită, managementul timpului în noile condiții de învățare este diferit, elevii sunt încurajați să comunice online cu colegii, deoarece au nevoie de emoții constructive. Pe scurt, mai mult timp alocat nevoiide exprimare a elevilor.
- ***Gândire critică în mediul online***: *„Îmi plac profesorii care îți dau, pe lângă obișnuitele teme, și ceva de gândit pentru acasă.”(*Lily Tomlin) – Eficiența învățării online depinde de metodele și resursele utilizate. Ca activități la clasă pot fi abodate teme precum procesul de educare a comportamentelor sigure în mediul online, sau construirea planurilor de viitor.

Din practica personală, în calitatea de diriginte, am utilizat pentru dezvoltarea competenței socio/emoționale, metoda Vision Board- (Panoul vizionar).‘Vision’ în engleză desemnează atât capacitatea de a vedea, cât și aceea de a-și imagina. Prin urmare, un Vision Board este un panou-colaj pe care lipim imagini și citate, care corespund obiectivelor pe care ne propunem să le atingem într-o anumită perioadă de timp, la nivel social și emoțional. Vizualizarea constantă a obiectivelor ajută creierul să rețină mult mai ușor informația. Retenția (memorizarea) prin intermediul stimulilor vizuali se realizează într-un procent de 70%. Iar azi pentru că vorbim altora despre ele reținerea se face 100% . Singurele reguli sunt legate de

clasificarea obiectivelor pe categorii: școală, sănătate, familie, timp liber etc. într-un poster/ padlet/ jamboard și găsirea unor imagini și citate ce ne inspiră.

Dintre beneficiile unui Vision Board : oferă o imagine de ansamblu a planurilor noastre viitoare; ajută la clarificarea, clasificarea și prioritizarea obiectivelor; reflectă lucruri pe care le apreciem, dar și abilități pe care dorim să le dezvoltăm; ne menține conectați și concentrați pe obiectivele noastre; ne antrenează latura creativă; este o sursă de inspirație și motivație care ne induce o stare de bine.

În lucrarea „Dirigintele, antrenor de zbor", Iași, 2020, se menționează faptul că *„Pentru toate clasele, profesorul diriginte va trebui să adapteze mesajul și intervenția didactică la noua situație de învățare, în clasa virtuală sau prin fereastra ZOOM și să insiste asupra următoarelor subiecte: crearea climatului psiho-emoțional favorabil învățării on-line / starea de bine; cultivarea încrederii și a stimei de sine / imaginea mea on-line; menținerea stării de sănătate în vreme de pandemie (odihnă, alimentație sănătoasă, apă, mișcare / sport); petrecerea timpului liber prin activități de dezvoltare personală în perioada învățării de acasă (abilități practice în gospodărie / grădină, lectura, arte – pictură / muzică / teatru, învățarea unei limbi străine etc.); feed-back-ul în relația de învățare on-line, comunicarea eficientă în clasa virtuală."*

Este ideal ca dirigintele să aibă în vedere un moment la sfârșitul săptămânii de lucru în care să creeze, să adune și să analizeze feedback-ul clasei sale. Metodele sunt diverse, unele dintre ele, prin folosirea repetată, devin în scurt timp atractive. Pot fi formulare Google docs, trimise pe mail, pe grupuri de whattsapp, pot fi discuții libere cu elevii pe platfoma folosită de unitatea școlară, elevii povestesc ce fel de activități au parcurs, ce realizări au avut, sau ce obstacole au întâmpinat; prin folosirea unor platforme ca *Mentimeter, Padlet* sau *Kahoot*, unde gradul de creativitate al tuturor celor implicați, elevi și profesor diriginte nu are limite. Ca orice feed back, va deveni util doar atunci când va fi interpretat de profesor, respectiv de acesta împreună cu părinții elevului- elevilor. Când apar situații complexe, se recomandă să se apeleze la un specialist: la profesorul consilier școlar din școală, sau la specialiștii de la CJRAE.

Concluzionând, în contextul învățării online, cadrul didactic diriginte trebuie să fie activ și disponibil mult mai mult decât până acum, căci elevii, indiferent de vârstă, simt nevoia să țină legătura cu cel care îi reprezintă. Henry Brooks Adams afirma: *„Profesorul influențează întru eternitate; nici chiar el nu poate ști unde se oprește influența sa".*

Bibliografie:

1. CRED. modul 3. Aspecte transversale în abordarea şi implementarea curriculumului naţional /Autori: Călineci Marcela, Claudia Țibu, Speranța Oancea, Ana Maria Goia Delia
2. „Repere pedagogice privind organizarea activității dirigintelui .Scenarii didactice pentru lecții on-line” ; Casa Corpului Didactic ”Spiru Haret” Iași, 2020
3. https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/rise-online-learning-benefits-and-challenges-teachers-part-two-challenges
4. https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VIa/Consiliere%20si%20dezvoltare%20personala/EDP/
5. https://www.traininguri.ro/ce-inseamna-feedback/

Materiale suport utilizate la activitățile la clasă:

1. https://siguronline.md/rom/educatori/informatii-si-sfaturi/comunicarea-la-distanta-si-noile-provocari-ale-profesorilor
2. https://www.unicef.org/stories/worlds-largest-lesson-live
3. https://hundred.org/en/innovations/world-s-largest-lesson
4. https://www.sucitoruldeminti.ro/atelier-didactic/feedback-ul-in-clasa-de-elevi/

Analiza psihologică a activității preşcolare în mediul on-line

Barbu Aurica

Grădinița cu P.P. „Clopoțica” Urlați-Prahova

Analiza psihopedagogică a activității preșcolare, permite identificarea acelor capacități pe care să şi le formeze copilul pentru a se adapta cu succes mediului şcolar online.

Adaptarea la activitățile online la grădiniță, încurajează educatoarele să colaboreze între ele, împărtășindu-și materialele și practicile pedagogice mult mai ușor, la distanțe foarte mari . Cadrele didactice se achită de sarcinile şcolare utilizând metode şi stiluri diverse.

Primul pas în înțelegerea si ameliorarea, chiar în prevenirea dificultăților de învățare on-line este diagnosticarea posibilităților mintale şi de achiziție ale copilului, din perspectiva cerințelor şi a sarcinilor şcolare nerezolvate de către el. În vederea confruntării gradului de educabilitate a elevului cu cerințe preşcolare este necesar să cunoaştem ansamblul de aptitudini şi de factori nonintelectuali de personalitate care constituie suportul psihologic al activității de tip şcolar on-line.

Munca cadrului didactic în mediul on-line, într-un grup cu un efectiv destul de numeros cere copilului să se integreze într-o activitate comună, desfășurată dincolo de ecranul unui laptop, care comportă un minimum de stăpânire de sine şi autocontrol, capacitatea de a prelua şi executa sarcini formulate verbal, de a colabora cu educatoarea şi cu ceilalți copii (maturizare psihosocială). Pe de altă parte, lecția on-line presupune o anumită putere de concentrare şi de mobilizare pentru o activitate comună, având o durată determinată. Această capacitate de mobilizare exprimată prin menținerea atenției , prezintă o latură energetico- motivațională, având limite şi oscilații firești, şi o latură volitivă, un minimum de autoreglare şi autocontrol condiționate de dezvoltarea inhibiției interne, de interiorizare a comenzii verbale, de formare a conştiinței de sine.

Pregătirea copiilor pentru activitatea preşcolară on-line sub aspectul maturizării psihice , comportă şi alte aspecte ca dezvoltarea psihică, perceptiv- motorie, dezvoltarea limbajului , a orientării si structurării spațiale şi de nivelul intelectual. Deficiențele în percepțiile vizuale, auditive sau tulburările de limbaj oral pot determina “ pregătirea incompletă” a copilului pentru clasa pregătitoare daca se lucrează o perioadă îndelungată din fața monitorului.

Insuficienta dezvoltare a orientării şi a structurării spațiale, a funcției simbolice a limbajului, a înțelegerii mesajelor verbale pot fi cauze ale imaturității pentru educarea limbajului folosind predarea online.

În baza acestor date ştiinţifice, activitatea diferențiată cu preşcolarii on-line, trebuie să pornească de la nivel real, atins de copil în fiecare moment dat, şi să urmărească impulsionarea dezvoltării şi pregătirii lui la un nivel superior, prin solicitarea la eforturi din ce în ce mai mari, dar obiectiv posibile pentru el.

Învățarea on-line trebuie să constituie o contribuție la transformarea zonei de dezvoltare imediată în dezvoltarea actuală. În acest sens sarcina pe care copilul o poate rezolva astăzi numai dacă primeşte ajutor în clasă, mâine va trebui să o rezolve independent din fața calculatorului. Pe de altă parte, este semnificativă aprecierea larg răspândită potrivit căreia descoperirea principală a psihopedagogiei actuale este depistarea mijloacelor de accelerare a evoluției intelectului în mediul online, preocupare impusă de necesitatea adaptării omului la ritmul rapid de dezvoltare a societății din punct de vedere al tehnologiei moderne.

Dacă anul trecut a fost doar o perioadă de testare și acomodare, în prezent predarea online pentru preșcolari a devenit o realitate zilnică.

Educatorii, au nevoie de instrumente adaptate și practici de lucru pentru a susține predarea online pentru preșcolari, dar și pentru a o face atractivă și folositoare.

Sesiunile online sunt un fel de joacă, ca și la grădiniță, pentru că astfel învață copiii cel mai bine. Online se vor folosi alte instrumente de lucru.

Nevoile de bază ale copiilor de la fiecare vârstă trebuie avute mereu în vedere atunci când structurăm lecțiile online. Copiii simt nevoia să se vadă și să relaționeze în timpul activităților. Acestea vor fi foarte interactive, folosind toate resursele disponibile în mediul online.

Susținerea socio-emoțională a elevilor

Băşcău Cornelia

Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești, Prahova

Vrem copii și tineri care să gândească și să ia decizii critic și autonom, conform propriilor valori și principii, să își asume consecințele acestor decizii, care să nu fie controlați de factori externi.

Vrem copii care să arate compasiune și empatie pentru cei din jur, să aibă încredere în ei, să viseze, să aibă curajul să lupte pentru visurile lor.

Școala reprezintă contextul în care elevii pot să își dezvolte abilitățiile socio-emoționale, adică acele aptitudini care să îi ajute să resimtă constructiv emoțiile, să le exprime într-un mod adecvat contextului socio-cultural, să le regleze și, în acest fel, să dezvolte relații sănătoase cu cei din jurul lor.

Aceste abilități presupun, în primul rând, identificarea și înțelegerea propriilor emoții, citirea și înțelegerea emoțiilor altor persoane, gestionarea emoțiilor proprii și manifestarea lor într-un mod adecvat.

Ca metode de susținere și dezvoltare socio-emoțională a elevilor putem folosi:

- **OBSERVAŢIA** - metodă general valabilă pentru cunoaşterea, intervenţia şi asistenţa psiho-pedagogică, reprezintă metoda aplicată cu scopul facilitării cunoaşterii şi autocunoaşterii.
- **CONVERSAŢIA EURISTICĂ**. Dacă prin observaţie constatăm faptele (gesturi, privire, mimică, limbaj), prin convorbire confruntăm aceste fapte cu relatările personale ale elevului, identificăm motive, aspiraţii, trăiri afective, interese.

Dintre toate tipurile de convorbire, discuţia liberă este cea mai adecvată.

Deşi nu impune o schemă fixă de desfăşurare, convorbirea, pentru a fi eficientă, trebuie să îndeplinească anumite condiţii generale pentru orice convorbire dar şi unele specifice procesului de consiliere. Condiţiile generale de eficienţă a convorbirii se referă la: evitarea tendinţelor de „faţadă”; sinceritatea întrebărilor dar şi a răspunsurilor; asigurarea unui climat de deschidere, încredere şi empatie.

S-a constatat că cele mai eficiente întrebări sunt cele deschise, în care elevul poate să completeze „spaţiile libere”, cu propriile sale probleme (mecanismul proiecţiei) şi soluţii (caracterul euristic).

Întrebările justificative (de ce?) sunt întrebări riscante, deoarece au o conotaţie de culpabilizare care este negativă şi contraproductivă în procesul depăşirii situaţiilor de dificultate. În loc de a folosi interogaţia „de ce?" se recomandă folosirea întrebărilor deschise de tipul: "Ai putea să-mi descrii situaţia X"? "Ce s-a întâmplat"? "Povesteşte"! "Spune"!

- **BRAINSTORMING-UL** - metodă de stimulare a creativităţii de grup, preluată din filosofia orientală şi dezvoltată de psihologul Alex Osborn.

Din punct de vedere etimologic, brainstorming înseamnă „furtună în creier", „asalt de idei".

În mod concret se dă o temă de cercetare, care poate fi problema cu care se confruntă grupul respectiv, cu două săptămâni înainte de şedinţa propriu-zisă. În acest timp, membrii grupului meditează asupra acestei probleme. Întâlnirea propriu-zisă se desfăşoară într-un spaţiu plăcut şi într-un climat permisiv. Membrii grupului brainstorming se cunosc între ei, se simpatizează şi se apreciază reciproc. În timpul şedinţei de brainstorming, care durează 45'-1 h, fiecare membru al grupului poate spune tot ce îi trece prin cap, cu privire la problema respectivă. De asemenea, fiecare membru al grupului poate prelua o idee de la colegi, exploatând-o până la ultimile sale consecinţe. Timp de 45'-1h se elaborează aproximativ 100 de idei. Scopul şedinţei brainstorming este cantitativ, de a elabora cât mai multe soluţii.

Brainstormingul este una dintre cele mai eficiente metode de stimulare a creativităţii de grup pentru rezolvarea prin cooperare a unor probleme comune sau individuale.

- **METODA COOPERĂRII** - modalitatea de a studia cu eficienţă sporită o temă complexă, teoretică sau practică, în echipă sau în grup, îmbinând particularităţile individuale ale membrilor grupului cu cele colective, sintetice ale grupului.

Această metodă se bazează pe principiul că omul este o fiinţă socială care se dezvoltă plenar datorită influenţelor benefice ale mediului sociocultural. Este o metodă de socializare, de dezvoltare a spiritului de grup şi echipă, de învăţare în grup, de antrenament

Metoda cooperării presupune formarea la elevi a deprinderii de a se organiza pe echipe, de a-şi alege coordonatorii, de a identifica obiectivele activităţii respective, de a elabora soluţii în grup şi de a le aplica.

- **DEZBATEREA ÎN GRUPURI SAU PERECHI** - formă complexă şi eficientă de conversaţie.

Pentru ca dezbaterea să nu se transforme în „ceartă", deci pentru a evita caracterul conflictual ineficient al dezbaterii, este necesar ca dezbaterea să îndeplinească anumite condiţii: părerile enunţate să fie însoţite de argumente; atunci când unul dintre membrii grupului de

dezbatere îşi expune punctul de vedere ceilalţi ascultă în mod activ; formularea unor concluzii clare şi semnificative pentru membrii grupului de dezbatere.

- **EXERCIŢII DE INVĂŢARE C**ea mai eficientă modalitate de definire a învăţării este cea de dobândire dirijată a experienţei personale de natură preponderent educaţională.

Dirijarea şi orientarea elevului în relaţia de consiliere constă în antrenarea acestuia în procesul de formulare a întrebărilor cu privire la: „CE?" informaţii îi sunt utile; „CUM?" poate obţine aceste informaţii; „UNDE?" găseşte aceste informaţii; modalităţi de selecţie ale acestor informaţii; tehnici de reţinere ale acestor informaţii; formularea problemelor care îl preocupă: definirea problemei, identificarea cauzelor posibile, conturarea soluţiilor probabile, proiectarea rezolvării lor (alternative, avantaje, dezavantaje); identificarea unor mecanisme comune de rezolvare a unor probleme diferite (atitudini, gândire, afecte).

Pentru a putea face o schimbare în viața a cât mai multor copii, este necesar ca programe bazate pe evidențe științifice, adaptate contextului socio-cultural și a căror eficiență să fie monitorizată, să fie implementate și în școlile din România!

Ca profesori și părinți, putem ajuta copiii să își dezvolte abilitățiile socio-emoționale îndrumându-i astfel încât să identifice și să numească emoțiile. Observând, vorbind despre emoții, ajutăm copiii să își dezvolte vocabularul în această zonă.

Bibliografie

- Băban, A., 2001, Consiliere educaţională. Ghid pentru orele de dirigenţie şi consiliere, S.C.Psinet, S.R.L., Cluj Napoca
- https://www.paginadepsihologie.ro/dezvoltarea-abilitatiilor-socio-emotionale-sau-cum-sa-ne-conectam-la-noi-insine-si-la-cei-din-jur/
- http://consilierultau.blogspot.com/2013/02/ghid-de-bune-practici-dezvoltarea.html

Metoda proiectelor la vârste timpurii – o abordare din perspectiva predării online

Bercea Adela

Grădinița Creștin-Ortodoxă Efremia, Arad

Metoda proiectelor este o metodă interactivă, modernă, care poate fi aplicată la toate vârstele, inclusiv la copiii preșcolari deoarece este o metodă antrenantă care vine să sprijine curiozitatea copiilor specifică mai ales celor mici.

Aplicarea acestei metode în contextul școlii online consider că este ușor de realizat deoarece copiii sunt puși în fața unor situații din viața de zi cu zi, accesibile de acasă și în acest mod realitatea înconjurătoare este mai bine înțeleasă, iar interesul pentru a o descopei este mai ridicat.

Caracteristicile metodei proiectelor sunt axate pe căutarea și aflarea răspunsurilor legate de tema propusă. Această metodă îmbină în mod armonios transdisciplinaritatea și interdisciplinaritatea.

Ce presupune organizarea și conducerea proiectelor? Presupune parcurgerea a trei etape. Prima etapă în elaborarea proiectelor este stabilirea temei care urmează să fie studiată. Tema proiectului poate fi aleasă de către educatoare sau sugerată de către copii și vine să răspundă unor curiozități ale copiilor. Spre exemplu dacă un copil are o întrebare legată de mijloace de transport, pornind de la această întrebare se poate derula un proiect pe tema mijloacelor de transport. În această etapă se stabilesc obiectivele proiectului și inventarul de probleme: ce știu copiii și ce doresc să afle. Se stabilește apoi o hartă a proiectului care însă se poate modifica pe parcursul desfășurării proiectului.

În mod tradițional în sala de clasă se amenajează un centru tematic menit să stimuleze copiii spre a fi interesați de tema propusă. În contextul școlii online copiii sunt îndemnați să caute acasă materiale specifice temei alese. Cadrul didactic trimite/afișează părinților o scrisoare de intenție prin care informează părinții despre tema care urmează să fie studiată și perioada de timp în care se va derula. Proiectele tematice se pot desfășura pe o perioadă mai îndelungată de săptămâni: patru săptămâni, sau doar o săptămână și chiar mai puțin.

În contextul școlii online copiii au materialele specifice temei proiectelor la îndemână, devin interesați să caute acasă jucării, sau alte materiale pe lângă care altă dată treceau fără să le acorde prea mare atenție. În mod tradițional părinții erau rugați prin acea scrisoare de intenție să trimită la grădiniță materiale pe care le au acasă și care au legătură cu tema studită, dar în acest context online nu mai este necesar deoarece copiii se află acasă.

Copiii vor fi ajutați de părinți să exploreze tema dată, să caute împreună, ceea ce îi va apropia și se va închega o relație de colaborare între copii, părinți și cadrul didactic. Este esențial ca părinții să sprijine copiii în întrebările și curiozitățile lor. Educatoarea stabilește apoi inventarul de activități în care se detaliază pentru fiecare zi activitățile care urmează să se desfășoare.

A doua etapă în desfășurarea proiectelor o constituie antrenarea copiilor în investigarea propriu-zisă care se va desfășura în mediul de acasă. Copiii selectează, adună materiale, observă mediul înconjurător, realizează experimente, se implică activ în derularea proiectului ceea ce ce oferă încredere în forțele proprii și îi determină să exploreze. De asemenea, le dezvoltă imaginația, creativitatea pentru a folosi în mod cât mai original materialele pe care le au la dispoziție.

Toate rezultatele muncii copiilor vor fi înregistrate, fotografiate pentru ca la finele proiectului să se poată realiza o evaluare a lui prin expoziții cu lucrările copiilor, galerie foto, dramatizări, etc. Copiii împărtășesc rezultatele unii cu alții, fapt ce îi determină pe cei mai puțin interesați ca pe viitor să se implice mai mult, și să învețe unii de la ceilalți ceea ce de multe ori valorează mai mult decât dacă doar li se va oferi informația.

Această metodă îi determină pe cei mici să descopere și în același timp să învețe singuri, să capete încredere în forțele proprii, să descopere soluții în rezolvarea sarcinilor propuse.

Având în vedere că activitatea principală a preșcolarilor este jocul, toate activitățile se vor desfășura sub formă de joc astfel încât copiii să învețe jucându-se. Această metodă activ-participativă consider că se potrivește poate cel mai bine predării online datorită faptului că preșcolarii se află în mediul lor, acasă, ceea ce creează o punte între grădiniță și familie, între învățare-explorare-joacă. Educatoarea și părinții au responsabilitatea să creadă în potențialul creativ al celor mici și să îi încurajeze să caute, să descopere, prin laude, aprecieri verbale și chiar prin recompense, fie ele și online, precum mici filmulețe distractive, filmări/fotografii de la grădiniță. Pentru copiii mici este important feedback-ul pozitiv care îi încurajează și îi determină să meargă mai departe cu încredere că vor reuși. Copiii curioși vor deveni pe viitor adulți valoroși .

Lucrul în echipă-metodă de incluziune a preșcolarilor

Bîrziloiu Andreea-Mădălina

Grădinița Step by Step cu P.P. "Dumbrava Minunată" – Ploiești, Prahova

Societatea cunoaște un proces continuu de restructurare și reorganizare a sistemelor vieții cotidiene, familale și profesionale, cu implicații la nivelul relațiilor dintre oameni și cu efecte la nivelul educațional.

Fiecare individ are dreptul de a beneficia de sprijin pentru formarea și integrarea lui socială și individuală. Copiii au dreptul de a se dezvolta și forma cât mai adecvat pentru a-și construi unicitatea și a participa la identitatea socială și culturală din care fac parte. De aceea, este firesc, ca fiecare copil să participe la o educație de calitate, eficientă și permanentă.

Educația pentru toți copiii este o cerință fermă a epocii noastre, determinată de nevoile acute ale timpului prezent. Educația pentru toți este generatoarea perspectivei incluzive asupra educației.

Educația incluzivă este, de foarte multe ori, asociată cu acei copii care au o dizabilitate sau care au nevoi educaționale speciale. Incluziunea se referă la educația tuturor copiilor, conform conceptului "școala pentru toți". Educația incluzivă presupune valorizarea egală a tuturor elevilor, dar și a personalului didactic.

Educația incluzivă se referă la programe de educație cât mai adecvate și adaptate, care să asigure accesul și participarea tuturor, valorizând diversitatea și acordând importanță fiecărui copil în parte.

Educația incluzivă propune o serie de strategii și intervenții, sprijinite de proceduri, instrumente și tehnici de lucru, printre acestea un rol important fiind deținut de lucrul în echipă, ca metodă activ-participativă în procesul educațional.

În activitatea mea didactică am folosit această metodă, lucul în echipă, pentru diferite proiecte și parteneriate pe care le-am desfășurat atât cu familia, dar și cu școala sau comunitatea.

Unul dintre proiectele educaționale pe care le-am desfășurat cu preșcolarii a fost "Carnavalul Toamnei". În cadrul proiectului au fost desfășurate mai multe tipuri de activități: activități demonstrative cu părinții, realizarea unui portofoliu al toamnei, parada costumelor de toamnă, prezentarea unor scenete. Pentru realizarea portofoliului, fiecare preșcolar și-a ales o temă (legume, fructe, flori, fenomene ale naturii) și, ajutați de părinți, au întocmit fișe, lucrări practice, dar și scurte povestioare și poezii, respectând tema aleasă. Costumul necesar

pentru paradă a fost realizat respectând tema aleasă pentru portofoliu. De exemplu, dacă un copil și-a ales ca temă pentru portofoliu – "Vânăta", costumul creat de ei, alături de părinți, a fost tot o vânătă. Portofoliul și costumul au fost prezentate în cadrul unui "Carnaval al Toamnei" desfășurat la grădiniță.

O altă activitatea din cadrul acestui proiect, care a presupus lucrul în echipă, a fost aceea de a prezenta o scenetă. De această dată, am împărțit preșcolarii în echipe: Ecghipa Fructelor, Echipa Legumelor, Echipa Florilor și Echipa Fenomelor Naturii. Fiecare echipă a avut de pregătit o scurtă scenetă cu tema propusă. Menționez faptul că părinții au fost foarte implicați în desfășurarea acestor tipuri de activități. S-au implicat în realizarea portofoliilor, costumelor, dar și a scenetelor. Aceste scenete au fost create în echipă, de la text, până la recuzită, care a presupus costume, dar și alte elemente de decor, de exemplu, Echipa Fructelor, pe lângă text și costume, a confecționat și un coș imens în care au fost așezate "fructele", Echipa Fenomele Naturii a confecționat și norișori, picături de ploaie, etc.

În urma desfășurării acestui proiect, am observat că preșcolarii și-au dezvoltat abilitățile sociale,emoționale și de comunicare, dar și că și-au îmbunătățit încrederea în sine. Un alt beneficiu adus de acest proiect a fost îmbunătățirea relației dintre familie și grădiniță.

În cadrul lucrului în echipă, niciunul dintre membrii nu a fost mai important decât altul, fiecare membru și-a adus aportul, în funcție de abilitatea lui specială, pentru a ajunge la rezultatul dorit.

Educația incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentu fiecare!

Educația trebuie înțeleasă ca un proces continuu, pe tot parcursul vieții. Educația nu este numai responsabilitatea cadrelor didactice, ci și a familiei, dar și a comunității în care se naște și crește copilul, și trebuie să devină o cerință internă a fiecăruia.

BIBLIOGRAFIE:

***_Curriculum pentru educația timpurie_, 2019

Vrasmaș,Ecaterina și Vrasmaș, Traian, _Educația incluzivă în grădiniță:dimensiuni, provocări și soluții,_ Alph MDN, Buzău, 2012

CoVid-19 – Școala dincolo de ecran

Bobeică Alina

Colegiul „Mihail Cantacuzino”, Orașul Sinaia, Jud. Prahova

CoVid19 – un cuvânt, frici, emoții, online, ecrane, pandemie, ȘCOLI ÎNCHISE.

O lume în care ne-am trezit cu toții cu viețile date peste cap, proiectați într-o realitate complet schimbată, fără apărare și resurse în fața unui inamic invizibil și am asistat neputincioși la dărâmarea unui întreg sistem de educație.

Statistic, pandemia de CoVid-19 a dus la închiderea şcolilor în 20 de ţări şi la închiderea unităţilor preşcolare în 19 ţări din Europa şi Asia Centrală. Acest lucru a afectat un număr total de 49,8 milioane de copii, începând de la preşcolari până la liceeni, care au avut parte de un ultim semestru şcolar foarte perturbat (în cazul în care acesta a existat totuşi), care a culminat cu închiderea şcolilor. S-au închis școlile și nimeni nu și-a dat seama de ce va urma, pentru că nimeni nu a fost pregătit.

Practic, în lipsa unei direcții unitare, am demarat, fiecare cu ce-a avut la îndemână, reconstrucția din mers a unei noi normalități în educație, am încercat să ne resetăm, să reformăm sistemul de învățământ, fideli misiunii şi obiectivului pe termen lung de a permite TUTUROR copiilor să-şi conştientizeze dreptul la educaţie şi să-şi atingă potenţialul maxim.

În plan local, am făcut front comun și am încercat să evaluăm impactul crizei asupra elevilor pentru a permite intervenții personalizate, adaptate nevoilor reale ale acestora. Concret, am aplicat în școală chestionarul „Elev în vremea pandemiei” (https://www.surveymonkey.com/r/GPJD92Y) care face parte dintr-un studiu național realizat de specialiști (psihologi și sociologi) de la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, care s-a dovedit a fi o excelentă radiografie a nevoilor elevilor din spatele ecranelor. Am avut astfel reprezentată harta realității noastre în școală.

Au fost aplicate diferite instrumente psihosociale prin intermediul celor 19 întrebări formulate: burnout, reziliență, frica de CoVid, eficiența academică, inteligența emoțională, implicarea în muncă (scala lui Utrecht), afecte negative/pozitive, wellbeing (bunăstarea subiectivă), stima de sine, scopul în viață. Respondenții (362 la număr) au oferit informații prețioase mai ales prin intermediul întrebării deschise care le solicita să descrie în câteva rânduri cum au perceput această perioadă de izolare (trăiri, emoții, sentimente, experiențe). Scorurile au relevat adevărul sensibil: dincolo de ecran este o altă lume, în care rolurile se suprapun nefiresc și inevitabil: acasă este la școală, dormitorul este sala de clasă, sufrageria este grădinița

fratelui, în timp ce camera de zi e biroul părinților (în cel mai fericit caz). Cu rutina anulată și lipsiți de reziliența la schimbare, elevii s-au ascuns, practic, în fata monitorului. Au fost mai tăcuți, nu au socializat, n-au răspuns, n-au intervenit, n-au interacționat și pentru că se simțeau rușinați de faptul că ceilalți membrii din familie erau cu ochii pe ei. Toate aceste lucruri care s-au întâmplat i-au scos pe copii dintr-o zonă de confort, din lumea unde se simțeau în siguranță și în largul lor. Le-au impus mai multe limite decât perspective. Pentru că școlile nu sunt doar un loc pentru educaţie academică, ci şi pentru învăţarea abilităților sociale şi emoţionale, interacţiune şi sprijin social.

Concluziile sunt evidente: cursurile „online" au nevoie de un design special și de o abordare pedagogică diferită față de cea din sălile de clasă, cu participare directa. În „online" materia trebuie prelucrată pentru că timpul fizic de interacțiune trebuie să fie mult redus în comparație cu cel alocat învățământului clasic (creierul obosește mult mai repede in „online"). Exista o suprasolicitare (zoom fatigue) care este resimțită, iar elevul are tendința de a absenta invocând diferite motive, simțind că nu mai este atât de controlat, iar nevoia de libertate, de a face altceva (ceea ce simte) decât ceea ce trebuie este tot mai prezentă.

S-au conturat și direcții de acțiune pe termen lung. Pentru unele dintre ele s-au găsit soluții imediate - stresul excesiv generat de utilizarea simultană a mai multor platforme de învățare a fost eliminat prin implementarea platformei EduXpert - care permite actualizarea informațiilor școlare în timp real și menținerea unei strânse legături cu părinții, care au acces la situația școlară a copiilor) și au fost identificate resurselor necesare pentru asigurarea echității sociale (îmbunătățirea infrastructurii, dispozitive pentru elevi și profesori).

Altele, s-au materializat în activități adaptate scenariilor, unite de un singur scop: starea de bine a elevilor, care a devenit nu doar un concept abstract ci și o condiție a învățării. Căci pentru a-i menține pe elevi motivați și într-o stare fizică și emoțională bună, printre multe altele, profesorii trebuie să le reamintească, din când în când, că sunt acolo pentru ei, că îi ascultă și cred în ei, că sunt unici și valoroși, capabili de performanță și că sunt ÎMPREUNĂ în aventura învățării. Să pună accent pe realizări și pe ce li se întâmplă bine în fiecare zi, să comunice pozitiv cu colegii și să ia scurte pauze între ore și activități pentru a privi pe fereastră, pentru a se uita cum înflorește natura, pentru asculta o melodie care le place sau pentru a citi o pagină dintr-o carte preferată. Să nu uităm: „Dacă un copil termină școala cu o stare de bine, acest lucru va avea un impact mai mare asupra vieții sale de adult decât îl vor avea notele și succesul la examene" (OECD, Equity and Quality in Education).

Orice reașezare în momente de criză este dificilă, dar soluțiile găsite pe parcurs pot accelera dezvoltarea. Accesarea învățării online cu siguranță aparține viitorului! Un mix se conturează, deja, dar poate nu 100%, cum a fost până acum. Pandemia ne-a adus și lucrul acesta bun, pentru că ne-a adus mai aproape de realitatea pe care o avem în teren. Am văzut cât suntem de pregătiți pentru a face față unei schimbări și ne-am descoperit resurse noi de a ne adapta acestor schimbări.

Asistență rapidă la orele de informatică

Cantaragiu Ramona

Palatul Copiilor Ploieşti, Județul Prahova

Folosirea platformelor educaționale a familiarizat elevii cu anumite metode de colaborare în mediul online. Pentru ca ei să păstreze distanța în timpul orelor de curs, dar să beneficieze și de avantajul lucrului în echipă, atât de necesar programatorilor, o soluție este aplicația Quick Assist, oferită de sistemul de operare Windows 10.

Quick Assist / Asistența rapidă este o aplicație similară cu TeamViewer. Este necesar ca ambele calculatoare să aibă Windows 10, conexiune la internet, iar utilizatorul care oferă asistență trebuie să aibă un cont Microsoft; pentru partea conectată acest lucru este opțional.

Avantajele aplicației sunt:

- nu este nevoie să descărcați nimic;
- permite utilizatorilor nu doar să controleze de la distanță un alt computer, ci să și ofere asistență unui alt utilizator.
- UTILIZAREA APLICAȚIEI QUICK ASSIST

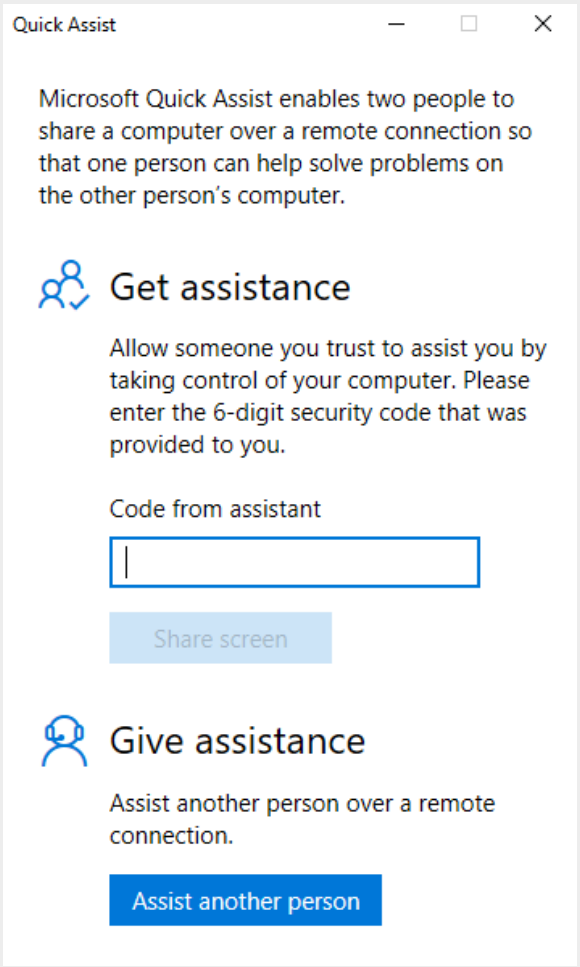

Pentru a începe, puteți utiliza căutarea în bara de activități (doar începeți să tastați "Ajutor rapid" sau "Quick Assist")

Conectarea la un computer la distanță se face utilizând următorii pași simpli:

1. Pe computerul de la care vă conectați, dați clic pe "Furnizați ajutor"/Give assistance;
2. Transferați codul de securitate care apare în fereastră persoanei la computerul pe care îl conectați printr-o metodă convenabilă;

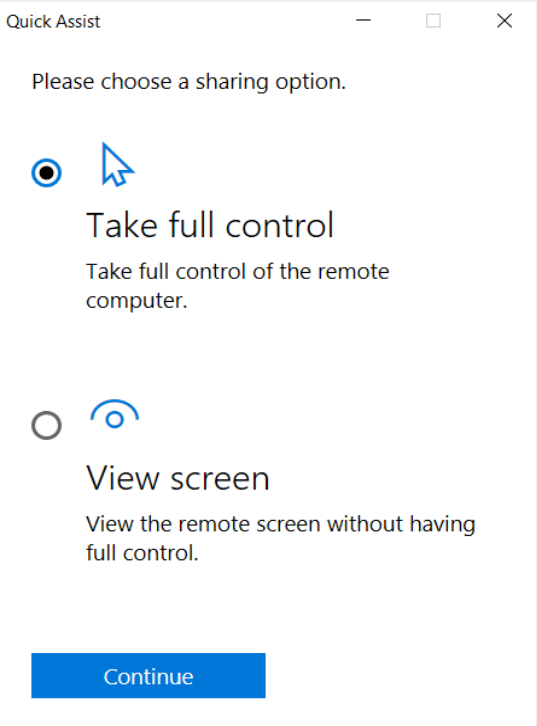

3. Stabiliți opțiunea de partajare (control deplin sau vizualizare ecran);
4. Utilizatorul la care sunt conectați face clic pe "Obțineți ajutor" și introduce codul de securitate furnizat. Acestuia îi vor fi afișate informații despre cine vrea să se conecteze și butonul "Permite" pentru a aproba conexiunea la distanță;
5. După ce utilizatorul la distanță dă clic pe "Permite", după o scurtă așteptare a conexiunii, va apărea o pictogramă de asistență rapidă în partea de sus a ecranului, iar indicatorul mouse-ului se va mișca pe ecran în timp ce asistentul operează pe computerul asistat.

În partea de sus a ferestrei de ajutor rapid există următoarele butoane:

- Select monitor;
- Annotate (buton cu un creion - vă permite să faceți note, "desenați" pe un desktop de la distanță);
- Actual Size;
- Toogle Instruction Channel;
- Restart;
- Task manager;
- Pauză;
- Stop;
- Details.

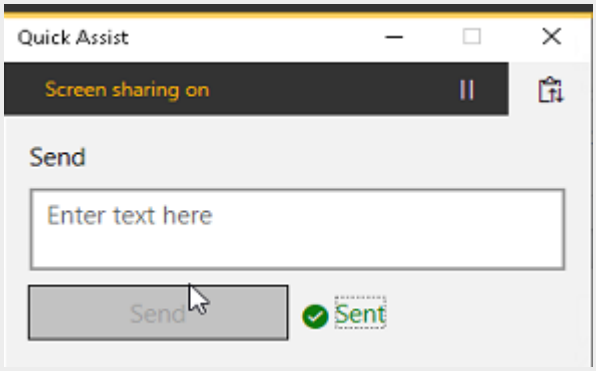

La rândul său, utilizatorul la care sunteți conectat poate întrerupe sesiunea de ajutor sau poate închide aplicația dacă brusc trebuie să întrerupeți brusc sesiunea de comandă a computerului la distanță.

Utilizarea strategiilor de învățare prin cooperare cu ajutorul aplicației Quick Assist este potrivită oricărei lecții de informatică, iar elevii sunt motivați prin folosirea unor aplicații noi.

Educație și formare în era digitală - Formarea competențelor digitale

Cazan Carmen Elena

Gradinița Nr.10 Municipiul Ploiești

Dacă în anii trecuți vorbeam despre digitalizarea învățământului la modul ideal, iată că a sosit timpul să adaptăm învătământul tradițional la cel digital. Resetarea educației și a formării digitale a reprezentat o necesitate în a debloca potențialul tehnologiilor digitale pentru învățare și predare și de a dezvolta competențele digitale în rândul tuturor cetățenilor. Educația și formarea sunt elemente-cheie pentru împlinirea personală, coeziune socială, creștere economică și inovare.

Digitalizarea rapidă din ultimul deceniu a transformat multe aspecte ale muncii și vieții cotidiene. Condusă de inovație și de evoluția tehnologică, transformarea digitală remodelează societatea, piața muncii și viitorul muncii. Eforturile de a controla epidemia de COVID-19 au condus la închiderea clădirilor, a campusurilor și a altor locuri de educație și formare și la o trecere forțată la modalități de urgență ale educației digitale. Aceste modalități de urgență au inclus adoptarea pe scară largă a învățării online și la distanță.

Nimeni și niciun domeniu de activitate nu era pregătit să traverseze o astfel de perioadă, iar populația a fost nevoită să se plieze și să se adapteze din mers la provocările impuse de această pandemie. Criza provocată de pandemia de COVID-19 ne-a pus pentru prima dată într-o situație în care nu erau prea multe opțiuni disponibile pentru a oferi educație și formare în afara tehnologiei digitale. Am învățat multe, iar mulți profesori, elevi și părinți s-au confruntat cu o curbă abruptă a învățării. Părinții au avut un rol important în a face posibilă învățarea, întrucât învățarea și starea de bine au fost afectate ca urmare a lipsei interacțiunii sociale și a îndrumărilor. Situația socio-economică a părinților a jucat un rol crucial în ceea ce privește capacitatea lor de a ajuta copiii să continue procesul de învățare. Părinții cu un nivel superior de educație au fost în general mai în măsură să ajute preșcolarii printr-un mediu care sprijină învățarea acasă. Materialele de învățare neantrenante, lipsa îndrumărilor și a structurii pentru învățare și evaluare a condus la lipsa de implicare a unor elevi, profesori și părinți.

În același timp, pandemia a expus și deficiențele care trebuie soluționate pentru a integra cu succes tehnologiile digitale în sistemele de educație și formare.

Această criză necesită regândirea modului în care sunt concepute și furnizate educația și formarea în cadrul tuturor disciplinelor, pentru a răspunde cerințelor unei lumi deosebit de dinamice și din ce în ce mai digitale. Educația de calitate și favorabilă incluziunii de astăzi ar

trebui să fie informată de nevoile societății noastre prezente și viitoare. Pentru aceasta, este important să se ia în considerare modul în care toate etapele și stadiile educației și formării pot include în mod eficient și strategic tehnologiile digitale în practicile educaționale.

Perioada de criză a arătat cât de important este pentru un simplu cetățean, dar mai ales pentru un cadru didactic să aibă competențe digitale. Transformarea educației pentru era digitală este o sarcină a întregii societăți. Această transformare ar trebui să includă un dialog aprofundat și parteneriate mai puternice între cadrele didactice, sectorul privat, cercetători, municipalități și autorități publice. Părinții, întreprinderile, societatea civilă și cursanții înșiși, inclusiv tinerii cursanți, ar trebui să fie mai implicați în eforturile pentru ca educația și formarea digitală de înaltă calitate, accesibilă și favorabilă incluziunii să devină o realitate pentru toți. Acestea ar trebui să se bazeze pe fapte și date pentru a monitoriza progresul și pentru a îmbunătăți înțelegerea noastră cu privire la provocările și oportunitățile transformării digitale în educație.

Investițiile adecvate în conectivitate, în echipamente și în capacitate și competențe organizaționale ar trebui să asigure accesul tuturor la educația digitală. Educația este un drept fundamental al omului și accesul la aceasta trebuie să fie garantat, independent de mediul în care are loc – fizic, digital sau o combinație a celor două.

In acest context de *educație digitală*, cadrele didactice au făcut tot posibilul, în funcție de cunoștințele și aptitudinile avute, de tehnologia de care a dispus , de dorința și pasiunea cu care și-au exercitat profesia, să facă față provocărilor și să compenseze deficiențele instrumentelor digitalizate prin cre4ativitate și dăruire. În învățământul preșcolar lucrurile sunt ceva mai delicate decât în alte paliere din cauza vârstei mici ale preșcolarilor, a lipsei de timp a părinților/a dispozitivelor electronice, a independenței de utilizare a unui dispozitiv digital.

Când vorbim de educație digitală nu ar trebui să ne ducem cu gândul doar la învățământul online, proces pe care am fost nevoiți să-l desfășuram în această perioadă. Educație digitală reprezintă tot un proces de transmitere de cunoștințe, deprinderi, aptitudini, dar cu ajutorul materialelor și instrumentelor digitale. Pentru a obține un rezultat optim în urma acestiu nou proces instructiv educativ, cadrele didactice au dat dovadă de mult altruism, așa că mule dintre acestea, din cauza circumstanțelor, au fost autodidacte. Majoritatea ne-am desfășurat activitatea pe Google Classroom și am folosit aplicații, ca:Twinkle, Quizizz, Wordwall, Prezi, Chatter Pix, Jigsawplanet, Story Jumper, etc. În urma utilizării acestor aplicații în mediul online, dar și la sala de clasă am observat că cei mici deveneau curioși și dinamici pe întreaga perioadă de activitate didactică.

Cum am spus și mai sus, pentru a realiza o educație digitală de calitate, folosind materiale și instrumente digitale, ar trebui să existe niște parteneriate clare și solide între decidenții politici, instituțiile statului, primării, ONG-uri, etc. pentru a sprijini modernizarea sălilor de curs cât și formarea profesională a cadrelor didactice în utilizarea și aplicarea materialelor și instrumentelor digitale în cadrul activitaților instructiv educative cu educabilii. După cum știm, în ziua de azi sunt locuri de joacă sau spații în care se desfășoară activități recreative folosind mijloace și instrumente digitale, cum ar fi: tablă interactivă, laptop, videoproiector, tablete. Așa că, aceste instrumente ar trebui să fie indispensabile într-o sală de clasa unde se dorește să se realizeze o educație digitală pentru secolul XXI.

Cadrul didactic din ziua de azi ar trebui să gândească mai mult în perspectivă în întocmirea planurilor de activitate zilnice , semestriale și anuale. Într-o eră în continuă digitalizare, acesta va instrui copilul de azi pentru activitățile și meseriile pe care va fi nevoit să le desfășoare adultul de mâine.

Evaluarea online din perspectiva educației muzicale

Chiș Lavinia-Maria

Școala Gimnazială Nr.1 Marca, Marca, județul Sălaj

Perioada în care întreg procesul instructiv-educativ s-a desfășurat în mediul virtual a constituit o reală provocare pentru toți actorii sistemului de învățământ, profesori sau elevi. Cu toții au fost nevoiți să se adapteze la cerințe educaționale noi, cerințe generate în mare parte de caracteristicile tehnologiei informației și electronicii prin intermediul cărora activitățile didactice au trebuit desfășurate. Astfel, adaptarea metodelor și strategiilor didactice la noile standarde de predare–învățare-evaluare impuse a fost ceva obligatoriu. Reconfigurarea metodelor și instrumentelor deja existente s-a realizat simultan cu apariția și/sau dezvoltarea unora inovative contemporane bazate fie în totalitate pe aplicații și soft-uri de tip desktop sau online, fie pe combinarea elementelor celor existente în practica pedagogică ante-pandemie cu specificitățile *inteligenței artificiale*.

Când vine vorba de evaluare, la disciplina Educație muzicală lucrurile devin puțin mai complicate, deoarece în mediul online aceasta nu se poate realiza după aceleași standarde și în aceleași condiții ca în cazul învățământului tradițional, „față în față”. O serie de metode de evaluare trebuie reconsiderate și adaptate la cerințe informatice, cum sunt de exemplu testele scrise, referatele, proiectele, studiile de caz sau portofoliile, iar în ceea ce privește verificare practică și orală, tehnologia actuală propune câteva aplicații și metode noi.

Teste scrise conțineau în condiții normale și itemi de scriere muzicală sau de creativitate. O redactare a acestor tipuri de teste în *Microsoft Word* sau cu ajutorul *Google Forms* nu este suficientă deoarece o rezolvare interactivă a acestora ar presupune doar soluționarea și corectarea imediată a itemilor ce presupun scris literal, scrierea efectivă a notelor muzicale, a alterațiilor, a măsurilor, a semnelor de repetiție, a voltelor, etc. fiind practic imposibilă. Exceptând cazul în care testul este listat acasă de către elev și rezolvat de mână, scanat sau fotografiat ulterior și încărcat pe platforma educațională utilizată în activitatea didactică, spre a fi corectat. Acest lucru, deși se practică, nu este tocmai de dorit și nu are aceeași eficiență, finalitate sau grad de fidelitate și corectitudine cum ar fi de așteptat. Prin urmare testele redactate și rezolvate utilizând cele două mijloace informatice amintite mai sus sunt recomandate și utile doar pentru verificare pur teoretică sau redacțională (de creativitate literară, eseistică, argumentativă, etc.) a noțiunilor.

O metodă nouă și interactivă, pe care internetul o pune la dispoziție, ca alternativă pentru testele de cunoștințe, ea putând fi utilizată și la Educație muzicală, este aplicația gratuită *Kahoot*. Pentru redactarea testului este nevoie în prealabil de crearea unui cont de către profesor, apoi generarea unui cod al testului și distribuirea lui elevilor. Aplicația pune la dispoziția utilizatorului tipuri de itemi precum alegerea dual, alegerea multiplă, de completare și răspuns scurt. Chiar dacă permite inserarea unor scurte partituri sau portative cu exerciții melodico-ritmice și a unor audiții pe baza unor *link-uri* de *Youtube*, prin care se pot crea exerciții de recunoaștere, dezavantajele acesteia țin în special de limitarea tipurilor de itemi la cei obiectivi, la imposibilitatea scrierii muzicale și la neputința aplicării evaluărilor practice de tip interpretare, creativitate sau solfegiu. Totuși, spre deosebire de testele redactate în *Microsoft Word* sau cu *Google Forms, Kahoot* oferă elevilor oportunitatea unei evaluări interactive sub formă de joc la finalul căruia, nu doar că obțin un feedback rapid a activității lor (aspect prezent și în cazul formularelor Google) vizualizând numărul răspunsurilor corecte și numărul celor greșite, ci au și imaginea clară a unui clasament în funcție de punctajele obținute și în funcție de viteza de reacție reflectată în timpul de rezolvare a itemilor. În cadrul acestei evaluări teoretice, dar prezentată într-un context ludic plăcut, elevii sunt puși în competiție unii cu alții, sunt nevoiți să își valorifice viteza de reacție de vreme ce fiecare item are setat de către profesor un anumit timp de rezolvare, fiind în același timp încurajați prin slide-uri animate atunci când răspunsul este cel cheie și penalizați cu animații amuzante atunci când acesta este ales greșit.

În ceea ce privește referatele, proiectele, studiile de caz și portofoliile, putem afirma că acestea sunt mult mai ușor de realizat, de stocat, de trimis și de verificat dacă au un format electronic. În același timp sursele de documentare puse la dispoziție de internet sunt extrem de vaste și variate, la fel și materialele fotografice, audio și video găsite în spațiul virtual pe care elevii le pot adăuga atât în cadrul conținutului lucrărilor lor, cât și în cadrul expunerilor pe care le vor avea de făcut în fața clasei, chiar dacă ne aflăm în online. Prezentarea acestor tipuri de lucrări se poate realiza prin utilizarea unor aplicații precum *Prezi* sau *PowerPoint* (dintre cele mai cunoscute), iar aspectul lor final depinzând exclusiv de creativitatea, imaginația și originalitatea fiecăruia dintre elevi.

Interpretarea unui cântec, în mod sincron, de către întreaga clasă de elevi, este imposibilă în mediul online, din cauza decalajelor ce apar între momentele de receptare și redare a sunetelor. Din păcate, această problemă nu a putut fi încă rezolvată. Drept urmare, s-ar putea spune că evaluarea prin interpretare colectivă sau în lanț este ceva irealizabil. De sigur, evaluarea orală a interpretării unui cântec în mod individual, rămâne viabilă, dacă facem

abstracție de calitatea sunetului transmis în direct prin internet și de corectitudinea lui din punct de vedere al înălțimii, duratei și intensității, rezultând, prin urmare, o evaluare relativă și incorectă. O oarecare rezolvare la aceste probleme reliefate anterior este stabilirea unui tempo de comun acord cu elevii, iar fiecare dintre aceștia să-și înregistreze interpretarea cu diferite aplicații de imprimare vocală disponibile atât în variantă *desktop*, cât și în variantă pentru telefon, apoi să o trimită profesorului pentru evaluare, iar dacă se dorește totuși afișarea unei cântări *în sincron* la final, soluția posibilă la ora actuală ar fi punerea împreună a înregistrărilor transmise de elevi cu ajutorul unei aplicații de prelucrare audio precum *Audacity, Nuendo, SoundForge, Cubase*, etc.

Pentru a evita situația în care altcineva să cânte în locul unuia dintre elevi, este recomandată și filmarea în același timp cu interpretarea, caz în care aplicațiile de prelucrare și de punere împreună a materialelor se schimbă din strict audio în video sau multimedia (*Pinacle Studio, Viva Video, Adobe Premier Pro, Vegas*, etc.);

Alternativa pe care o oferă internetul la evaluarea prin solfegiu este aplicația *Solfy*. Prin intermediul acesteia profesorul are o imagine permanentă a activității și a progresului realizate de elev în ceea ce privește solfegierea. *Solfy* este o aplicație online gândită să ajute elevii la educarea auzului muzical, la îmbunătățirea aptitudinii de cânt vocal și în special la învățarea descifrării și solfegierii unei partituri. Aceasta se poate utiliza pe baza creării unui cont atât pentru profesor, cât și pentru elevi. Soft-ul este structurat pe trei niveluri de lucru, fiecare având câte 26 de lecții a câte 4 exerciții melodico-ritmice cu grad de dificultate variat și progresiv, la care se adaugă funcțiile de tempo, ritm și solfegiere cu orchestră. Trecerea de la un exercițiu la altul și de la o lecție la următoarea este posibilă doar cu o rezolvare și o execuție corectă a acestora, fără a putea sări peste unele dintre ele. Aplicația permite în egală măsură adaptarea la vocea elevului, solfegierea model, înregistrarea vocală a solfegiului realizat de elev, evidențierea greșelilor și numirea categoriei în care se încadrează acestea, precum și reluarea exercițiului ritmico-melodic până la executarea lui corectă.

Cu privire la dicteul ritmico-melodic, până în prezent, nu s-a găsit nicio aplicație care să permită în același timp cântarea la un instrument de către profesor a exercițiului muzical și scrierea lui de către elev automat pe portativ. Cu toate că ar fi oarecum posibil dacă profesorul utilizează un instrument virtual sau dacă își înregistrează exercițiile și le trimite elevilor în secțiunea de materiale atașate testului de pe platforma de învățământ. Elevul are astfel posibilitatea fie să le scrie de mână și să urmeze aceeași procedură descrisă în cazul testelor de cunoștințe, fie să le scrie utilizând programe precum *Musescore, Finale* sau *Sibelius*, ceea ce

este extrem de greu de realizat cu elevii de clase primare sau de gimnaziu, chiar și cu cei de la liceu. În plus, activitatea este mare consumatoare de timp, iar profesorul nu poate ști dacă scrierea dicteului nu a fost realizată de către altcineva și nu de către elev.

O metodă de evaluare a creativității, a modului de aplicare a cunoștințelor teoretice și a operării cu acestea în diferite contexte, este aplicația informatică *Scratch*, cu toate că ea a fost gândită inițial pentru învățarea bazelor programării prin proiectări de așa-zise *jocuri* cu ajutorul blocurilor de cod. *Tab-urile Sunete* și *Muzică* permit adăugarea în proiect a unor instrumente muzicale în calitatea de *personaje* (din baza de date corespunzătoare lor), care să execute anumite sarcini melodico-ritmice date de către elevi prin comenzi. Parametri muzicali pe care soft-ul îi cuprinde și îi pune la dispoziție spre utilizare sunt: înălțimea sunetelor afișată din semiton în semiton și exprimată codificat prin numere consecutive de la 0 la 127, adică aproximativ 11 octave, durata sunetelor prin blocul de cod *pentru x bătăi/timpi* (durata exprimată în numere zecimale și naturale – de exemplu: 0,5 pentru optime, 1 pentru pătrime, etc.) și durata pauzelor prin comanda *ia o pauză pentru x bătăi* (*x* semnificând numărul timpilor), tempo, timbrul diferitelor instrumente și intensitatea exprimată prin setarea volumului de execuție a sunetelor. Pentru a ști care număr îi corespunde unei note muzicale date, în momentul accesării cu *mouse-ul* a parametrului care sugerează acest lucru, elevilor le apare pe ecran o claviatură de pian corespunzătoare unei octave, octavă care se poate modifica în funcție de necesitate, iar nota/clapa dorită se colorează în albastru. În același timp, *Scratch* permite revizuirea, modificarea și ascultarea proiectului în orice moment al realizării lui. Astfel, elevii pot să reproducă diferite partituri sau să-și valorifice creativitatea prin inventarea de noi melodii. Unul dintre neajunsurile aplicației este că pentru a reproduce mai multe sunete simultan este necesară inserarea în proiect a mai multor personaje-instrumente, deoarece fiecare dintre acestea este capabil să redea doar un singur portativ sau doar sunetele de la o singură voce (în cazul în care partitura are scriere armonică, scriitură corală sau contrapunctică).

În concluzie, din punct de vedere al evaluării la disciplina educație muzicală, prin adaptarea metodelor și tehnicilor existente la normele didactice contemporane și inventarea altora noi bazate pe utilizarea unor aplicații atractive, inovative, interactive și cu caracter preponderent ludic, putem afirma că aceasta a avut pe de o parte de câștigat. Pe de altă parte însă, există încă foarte multe aspecte pe care soluțiile propuse pentru verificarea online nu le pot atinge sau replica în totalitate. Așadar acelea se pot evalua, dar greu și foarte greu, în cel mai bun caz, sau nu se pot evalua deloc, în cel mai rău caz.

Digitalizarea profesorului clasic

Ciobanu Cătălina – Andreea

Şcoala Gimnazială „Candiano Popescu”, Ploieşti

Lumea se schimbă cu o viteză uluitoare și, cu siguranță, suntem în tranziție către **„a cincea eră industrială”.** Cercetările arată că ne aflăm în pragul unei revoluții industriale fără precedent care va modifica fundamental modul în care trăim, lucrăm și ne raportăm unul la celălalt. În ceea ce privește amploarea, contextul și complexitatea sa, transformarea va fi diferită de orice a experimentat omenirea până în prezent.

Astfel, vom fi nevoiți să învățăm pe întregul parcurs al vieții și este posibil să ne schimbăm mai des domeniul de activitate, ceea ce conduce la probabilitatea de a avea mai multe job-uri într-o viață.

Noile tehnologii (animațiile digitale, jocurile tot mai intuitive, realitatea augmentată, inteligența artificială, proiectoarele holografice etc) au creat noi limbaje de comunicare şi un univers aparte. Va fi necesar să regândim conținutul muncii noastre și să ne creăm premize pentru a ne rezerva mai mult timp să facem ceea ce ne place.

Cooperarea dintre om și mașină va fi principala preocupare a omenirii, pe măsură ce inteligența umană învață să utilizeze gândirea computațională. Armonia existentă în relația om-mașină, va putea crea premize pentru ca oamenii să performeze sarcini cu valoare adăugată. Noua eră industrială va avea un impact semnificativ în adaptarea și personalizarea produselor și serviciilor oferite.

Vom avea nevoie de abilități de interacțiune cu datele, să putem vedea tiparele și să luăm decizii bazate pe informații brute. În acest context, este important ca tinerii să devină mai sceptici, mai deschiși la a analiza situațiile curente din mai multe perspective și mai pregătiți în a-și dezvolta capacitatea de a înțelege semnificațiile informațiilor la care se auto-expun. Acum, ca niciodată, este important ca tinerii să-și dezvolte abilitatea de a decoda vaste cantități de date și a le traduce în concepte abstracte și a face conexiuni rapide. Este timpul ca ei să învețe cum să filtreze informația în funcție de importanța acesteia și să creeze căi facile pentru a-și folosi la maximum resursele cognitive.

Învățământul reprezintă o activitate progresivă, planificată, sistematică, metodică și intesivă de acces la cunoaștere și acțiune, pusă sub controlul personalului didactic, bazată pe selecționarea strictă a conținuturilor și pe efortul personal al elevului.

Învățământul în era digitală reprezintă un proces educativ care este foarte complex și se desfășoară în mod sistematic și educativ de către profesori și elevi, care conduce la înzestrarea elevilor cu un sistem de cunoștiințe, deprinderi, capacități și competențe pe baza cărora ei dobândesc cunoașterea științifică a realității.

Învățământul în era digitală reprezintă un proces online care se află la apogeul momentului, mereu în continuă perfecționare și ajungându-se la un nivel destul de ridicat de seriozitate, reprezintă pentru toți o provocare placută deoarece bazele învățământului în România au fost puse în sălile de clasă, pe banca fiecăruia iar acum în "era digitală" aceste baze sunt plăcut vizibile ajutând la un nou concept al învățării în mediul online.

Învățământul în era digitală la momentul actual și având în vedere situația psiho-educațională din România reprezintă o provocare pentru imaginația elevilor deoarece lecțiile sunt mult mai interactive și pot vizualiza din mai multe puncte de vedere subiectul respectiv, atât teoretic cât și practic, prin intermediul unor aplicații 3D, videoclipuri, jocuri online sau platforme de specialitate care permit viziualizarea și înțelegerea unor concepte asimiliate teoretic.

Învățământul tradițional avea o paradigmă de tip liniar. Informația, cunoștințele se transmit de la profesor la elev de regulă unidirecțional, profesorul deținea monopolul organizării cursului și aplicațiilor standard.

Învățământul contemporan axat pe tehnologia digitală este direcționat în ambele sensuri. Apare o nouă paradigmă de învățare prin care elevul nu mai este un spectator pasiv, un receptor care asimilează informația nerealizând un feed-back corespunzător, aceasta reprezentând, de fapt baza unui proces educațional eficent. Astăzi, prin intermediul noilor tehnologii, există o diversificare a mijloacelor de acces la informație.

În educație, realitatea formulelor de învățământ este mult mai pregnantă și este caracterizată de utilizarea sistemelor multimedia atât la nivel general cât și specializat. Dezvoltarea și implementarea noilor tehnologii digitale generează o metamorfoză a procesului comunicațional în educația de masă. Are loc o schimbare a funcțiilor deținute de profesor, acesta devine un moderator al procesului de învățământ, un coordonator al instrucției celor cărora li se adresează. Așadar, susținem că rețelele societății digitale, internetul și noile media reprezintă cea mai importantă provocare a momentului în planul formării instructiv-educative, impactul generat devine un vârf de lance al progresului înregistrat în toate domeniile vieții sociale.

Sistemele de educație contemporană dezvoltă sarcina unei formări continue a omului. Dezvoltarea competențelor specializate este o problemă de actualitate, curricula educațională direcționează procesul de instrucție și educație în realizarea unei formări de calitate, proprie unei societăți cu caracter informațional. În situația actuală ne confruntam cu o sumedenie de neînţelegeri atât pe parte didactică cât şi pe partea naţională deoarece nimeni nu se aştepta la un astfel de moment în care cursurile (face to face) de pe băncile școlilor din țara noastra să devina online . Este o provocare atât în rândul profesorilor cât şi în rândul elevilor, ei fiind nevoiţi să participle la aceste procese de dezvoltare şi formare educaţională şi în final de formarea profesională.

Astfel, noile tehnolgii didactice au evoluat de la cretă până la tabla inteligentă, ajungând la înlocuirea instrumentului creat de Petrache Poenaru, cu mouse, webcam şi multe proiecte de realizat deoarece verificarea elevilor trebuie să fie continuă şi corectă, iar astfel ea se va putea realiza.

Chiar dacă majoritatea elevilor au acces la tehnologie există zone în care tehnologia este inexistentă. Apare, astfel, riscul creșterii abandonului școlar mai ales în contextul în care foarte mulți elevi nu au condiții minime de trai ca de exemplu apa curentă, curent electric sau un acoperiş deasupra capului, deoarece sunt unii care vor să înveţe şi să se uremeze cursurile şcolare, dar din păcate din cauza acestor condiții renunță. Este de apreciat ca atât profesorii cât și elevii sunt implicați și deschiși la această schimbare întrucât aceste cadre didactice au înțeles pericolul unui potențial colaps al sistemul de învăţământ, mobilizându-se în acest sens. Acest impas a fost, de fapt, în mare măsură o forțare a evoluției învățării în era digitală și fructificând fiecare resursă atât economică cât și psihologică a fiecăruia dintre noi .

Totuși chiar dacă există multiple diferențe între predarea la clasă și învățarea de la distanță, vorbim astfel despre interacțiunile sociale şi medierea dintre profesori și elevi, există anumite provocări, motiv pentru care elevii profită de oportunitățile oferite de digitalizarea orelor de curs. În acest context al digitalizarii se dezvoltă principiul creativității, fiecare profesor fiind responsabil în îndeplinirea creării și formării elevilor.

O nouă generație de concepte și abilități de lucru au luat naștere din medii precum game design, neuroștiințe, psihologia fericirii etc. Aceste domenii deja au început să creeze noi paradigme și instrumente de educație diferite de tot ceea ce știam.

Credem în puterea interioară și în dorința de auto-depășire, pentru că individul de succes își creează oportunități de creștere în fiecare zi, iese constant din normă, iar cine devine depinde doar de el. Nu purtăm măști și nu jucăm roluri la preferințele celor din jurul nostru, căci

apreciem oamenii pentru ceea ce sunt și nu pentru ceea ce pretind că sunt. Creăm trenduri educaționale și ne străduim să fim și mâine mai buni decât am fost astăzi.

Simțim că suntem și putem să trăim armonizat cu principiile și valorile noastre care ne fac viața senină în fiecare zi. Considerăm că merită osteneala să rămânem în acord cu valorile personale pentru a ne bucura constant că suntem cine suntem de fapt. Conștientizăm realitatea și oportunitățile pe care le avem la îndemână, ne auto-expunem permanent provocărilor de tot felul și totodată ținem pavăză propriilor sabotori și temeri.

Facem eforturi ca alegerile pozitive, deciziile corecte, acțiunile creatoare și promovarea coerentă a valorilor să ne conducă la conștientizarea efectului direct pe care acestea le au asupra dreptului fundamental, fragil și esențial pe care oamenii îl pot pierde cu ușurință. Cu cât ne permitem să facem mai multe lucruri, cu atât simțim că avem mai multă autonomie. Sentimentul de autonomie crește calitatea auto-motivației și reduce sentimentele personale de nemulțumire.

Considerăm această valoare adaptativă ca fiind în primul rând abilitatea de a anticipa riscurile și a le discerne cu acuratețe. Conștiința, determinarea și perseverența ne conduc către succes ghidați de rațiune, integritate și deminitate. Ne emoționăm în procesul de promovare a valorilor în care credem. Suntem entuziaști, ne lăsăm provocați pozitiv și energizați de colaboratorii și partenerii noștri. Cu autenticitate, onestitate și putere intrinsecă ne aruncăm în vâltoarea luptei întru atingerea țelurile noastre.

Metode de susținere socio-emoțională a elevilor

Ciobanu Teodora-Maria

Școala Gimnazială ”Învățător Dinu Nicolae” Comuna Dumbrava, județul Prahova

Pandemia COVID-19 a scos la iveală o mulțime de provocări pentru școlile din întreaga lume. Copiii au fost cei care au resimțit cel mai mult efectele negative. Părinții și școlile au fost luați pe nepregătite de trecerea în online a lecțiilor. Ruptura bruscă de viața socială cu care erau obișnuiți copiii și lipsa de interacțiune , atât de importantă pentru aceștia, care le asigura echilibrul socio-emoțional, au dus la efecte negative pe termen lung.

Importanța educației socio-emoționale a elevilor a câștigat din ce în ce mai multă atenție în ultimul an, atât în interiorul școlilor cât și în afara acestora. Există dovezi care sugerează că educația socio-emoțională poate îmbunătăți sănătatea mentală și starea de bine a elevilor.

În perioada închiderii școlilor din cauza pandemiei, primele probleme care au apărut au fost:

- Nu toți elevii au avut parte de suport educațional, acest lucru fiind cunoscut din statisticile naționale din ultimul an;
- Închiderea școlilor a avut un impact diferit asupra elevilor, cei marginalizați simțind cel mai mult efectele adverse;
- Profesorii nu au fost pregătiți în a ajuta emoțional și social elevii, aceștia concentrându-se, în primul rând, pe propria problemă: aceea de a învăța cum să predea online;
- Reîntoarcerea la școală presupune multe provocări și un considerabil efort pentru a asigura recuperarea materiei pierdute și de adaptare la nou.

Educația socio-emoțională, în linii mari, se referă la o gamă largă de priceperi și atribute care sunt considerate foarte importante pentru dezvoltarea elevilor, ”cu o mulțime de termeni folosiți interschimbabil pentru a face referire la acest spațiu conceptual” (Duckworth & Yeager, 2015).

Cunoscând aceste aspecte, se cere o schimbare în atitudinea profesorilor față de elevi. Câteva metode de susținere socio-emoțională a acestora ar fi:

1. Discuții despre pandemia COVID-19

Discutând cu elevii nostri despre COVID-19 poate fi dificil. Conform unui articol publicat în ”Child Trend”, există câțiva pași pe care îi putem face pentru a spijini bunăstarea emoțională a copiilor:

- Furnizarea de informații despre pandemie în funcție de vârsta educabilului;
- Scăderea expunerii, pe cât posibil, la acoperirea mass-media legată de pandemie;
- Amintindu-le că distanțarea socială nu înseamnă izolare socială;
- Crearea unui mediu sigur fizic și emoțional;
- Ținând elevii ocupați cu noi activități;
- Accentuarea punctelor forte, speranței și a atitudinii pozitive;
- Căutând ajutor de specialitate dacă elevii arată semne de traumă care nu se rezolvă de la sine.

Unii copii își pot interioriza sentimentele în această perioadă, ceea ce poate duce la anxietate, izolare sau depresie. Permițându-le să vorbească despre sentimentele lor, să-și împărtășească gândurile și să participe la noile activități ”normale”, aceștia își pot ușura grijile în această perioadă.

2. Crearea unei continuități

Una dintre caracteristicile de bază ale învățării la distanță este aceea de a imita structura unei zile obișnuite la școală. Cercetătorii au demonstrat că activitățile cu care erau obișnuiți elevii în clasă, precum lucrul în echipă și mediul de învățare, sunt importante pentru dezvoltarea ”mentalității de creștere, auto-eficacitate, conștientizare socială și managementul de sine”. (https://www.nwea.org/research/publication/are-social-emotional-learning-competencies-stable-over-time-implications-for-practice-policy-and-evaluation/)

Drept urmare, este important ca profesorii să transfere aceste activități și relații familiare din sala de clasă în spațiul virtual.

Continuitatea este un aspect cheie în susținerea socio-emoțională a elevilor care se pot confrunta cu perturbări semnnificative în mediul din afara școlii. Un aspect important al continuității îl reprezintă transferul relației din clasă (profesor-elev, elev-elev) în mediul virtual. Profesorii pot stabili noi, dar familiare, modalități pentru a conecta elevii cu dascălii și colegii lor, precum un ”program de corespondență” sau ”pauze virtuale”. (https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/10888691.2017.1398650?needAccess=true&)

Stabilirea unei continuități se poate realiza printr-o colaborare strânsă între profesori pentru a crea un model unic de practici online și norme culturale, valabile pentru o școală.

3. Crearea unui suport pentru întreaga familie (comunicarea școală-familie)

Mutarea învățării în online, mai ales în contextul pandemiei de COVID-19 și a posibilei crize economice din cadrul familiei și al școlii (lipsa echipamnetelor necesare pentru predarea online) este o mare provocare.

Pe măsură ce școlile implementează platforme educaționale pentru a asigura continuitatea învățării, este important ca profesorii să discute cu părinții și să explice importanța participării la ore și a păstrării legăturii constante școală-familie prin intermediul telefonului, email-ului sau prin ședințe online.

4. Comunicarea profesor-elev

Reflectând asupra propriei mele experințe, am creat o listă cu ce am schimbat la modul de interacțiune cu elevii mei:

- Am păstrat o relație apropiată cu elevii prin intermediul telefonului (grupuri de whatsapp sau privat) sau email-ului;
- Le-am repetat, în mod constant, că schimbarea face parte din viața de zi cu zi;
- M-am asigurat că repet acele noțiuni predate pe care unii elevi nu le-au înțeles atunci când aceștia s-au plâns de acest lucru;
- Folosesc un limbaj optimist și îi încurajez să facă la fel;
- Îi intreb, cu fiecare ocazie, cum îi pot ajuta, dacă totul este bine, cum își petrec timpul liber, etc.;
- Încurajez învățarea online prin activități în care sunt toți implicați, precum proiecte și jocuri.

Criza COVID-19 a scos la suprafață neajunsurile semnificative ale sistemului de educație și inegalitatea adânc înrădăcinată cu care se confruntă diferite grupuri de elevi. De semenea, a dezvăluit factorii care influențează învățarea și dezvoltarea elevilor, inclusiv cu privire la individ, familie, școală și comunitate. Pandemia ne îndeamnă să evaluăm valoarea și scopul învățării.

Bibliografie:

Duckworh &Yeager, 2015: Measurement Matress: Assessing Personal Qualities Other Than Cognitive Ability for Educational Purposes

Child Trend: https://www.childtrends.org/publications/resources-for-supporting-childrens-emotional-well-being-during-the-covid-19-pandemic

https://www.nwea.org/research/publication/are-social-emotional-learning-competencies-stable-over-time-implications-for-practice-policy-and-evaluation/

https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/10888691.2017.1398650?needAccess=true&

Școala online, școala de acasă, teleșcoala

Ciubotaru Florina Aurora

Grădinița Cu P.P. Nr.23 Municipiul Ploiești

Cu siguranță luna martie a anului școlar 2019-2020, va rămâne în istoria învățământului românesc ca un moment de profundă schimbare pentru toți actorii implicați în actul educațional. O zi obișnuită de mers la serviciu, s-a transformat într-o zi a deciziei majore: „Anunțați toți părinții că de mâine se închide grădinița. Toți copiii vor învăța online! Asigurați părinții că le veți fi alături în tot acest timp! ”- ne transmite doamna director. De aici...a pornit haosul: părinți nemulțumiți că nu au cum să asigure supravegherea copiilor, nu au timpul și mijloacele tehnice necesare desfășurării lecțiilor online și profesori debusolați, abandonați și disperați să caute într-un timp foarte scurt informațiile și mijloacele didactice potrivite pentru a continua cumva predarea, de data aceasta online (lucru pentru care nu au fost instruiți vreodată și nu li s-au asigurat dispozitivele IT și materialele didactice necesare). Practic, ni s-a cerut ca din nimic și cu nimic, să facem lucrurile să meargă strună! Școala s-a mutat acasă, serviciul deasemenea. Îmi amintesc că au urmat multe nopți nedormite pentru mine, încercând să caut pe cont propriu tutoriale și programe web care să mă ajute în predarea online. Prima cale de comunicare cu copiii a fost whatsapp-ul. Apoi doamna director ne-a făcut cont pe platforma Kinderpedia. Însă lipsa interacțiunii față în față s-a simțit din plin: dacă înainte de pandemie prezența zilnică în clasă depășea 25 de copii, prezența online nu depășea cifra 10 (și asta în zilele cele mai bune). De departe, lucrul care ne-a făcut să suferim cel mai mult, atât pe copii, cât și pe mine, a fost faptul că terminând grupa mare și încheind un capitol important din viața lor, copiii nu s-au putut bucura de o festivitate , de o petrecere, nu și-au putut lua rămas bun de la colegi și de la cadrele didactice, nu s-au putut îmbrățișa.

Am început anul școlar 2020-2021 cu multe restricții, însă cu speranța că ușor-ușor lucrurile se vor îndrepta spre normal. Și ca în orice poveste, minunea nu a durat prea mult – luna noiembrie anunța că învățământul românesc se va muta din nou în mediul online. De data aceasta lovitura a fost resimțită și mai puternic deoarece, preluând grupă mică, timpul petrecut față în față nu a fost suficient pentru a cunoaște toți copiii, lucru care s-a văzut în cadrul întâlnirilor online. Platforma aleasă pentru a lucra a fost Google Classroom, iar întâlnirile online au fost facute zilnic. Pe lângă faptul că părinții erau la serviciu și nu aveau timp să intre la orele online, nici copiii care reușeau să se conecteze nu erau prea dornici să răspundă sau să participe la lecții (vârsta de 3 ani având un cuvânt greu de spus). Au fost multe zile când, după ce

terminam cu chiu cu vai ora online, plângeam și mă învinovățeam că s-au conectat prea puțini copii sau că aceștia nu au fost atenți și nu au răspuns la cerințele mele sau că nu i-am putut controla atât cât mi-aș fi dorit.

Aceste momente au trecut, însă m-au făcut mai puternică și mai încrezătoare în forțele proprii. Mi-am dat seama că această pandemie m-a determinat să caut și să identific noi experiențe de învățare, care să aibă impactul scontat în rândul acestei generații digitale de copii. Cu toate acestea, nu se pot trage concluzii privind aplicabilitatea acestui model de învățare pe termen lung, însă va fi cu siguranță o componentă nelipsită a școlii viitorului. Pentru dezvoltarea normală și armonioasă a copiilor este necesară dozarea corectă a proporțiilor dintre școala tradițională și cea online. Nevoia umană elementară a comunicării și a interacțiunii față în față este de neînlocuit.

Consider că școala și învățarea online au și unele avantaje, precum:

-copilul poate învăța și asimila în ritmul propriu, fără a fi presat de timp sau perturbat de colegi;

-resursele materiale atașate pot fi accesate oricând;

-evaluarea rezultatelor obținute de preșcolari se poate realiza relativ rapid, materialele digitate fiind mult mai interactive, mai ușor de reținut și de asimilat decât conținuturile încărcate din manualele voluminoase;

Când vine vorba despre dezavantaje, învățământul online:

-obligă copiii să stea conectați în mediul virtual mult prea mult timp, lucru nociv pentru sănătatea și integritatea lor fizică și psihică;

-le răpește copiilor bucura de a interacționa, de a se juca, de a face schimb de obiecte sau de a petrece timpul liber împreună;

-îi obligă de copii să crească egoiști, individualiști, răpindu-le bucuriile specifice vârstei;

În concluzie, acolo unde se vrea – se poate! Dincolo de sincope, greutăți, lipsa colaborării autorităților și decizii impuse peste noapte, profesorii și unitățile de învățământ au descoperit metode și instrumente online concrete care să îi ajute în noul stil de predare și în noua școală – cea online. Profesorul a dovedit încă o dată că menirea lui sfântă este aceea de a descoperi și dezvolta măreția și frumusețea din ficeare copil, prin toate mijloacele posibile, inclusiv cele online- descoperite recent. Și a reușit!

Descoperind digitalul în educaţie...

Cocuz Ileana

Colegiul Naţional Pedagogic “Regina Maria” Ploieşti, Prahova

Experienţa mea profesională împlineşte în curând patruzeci de ani. Cred că e onest şi natural să-mi recunosc ataşamentul faţă de valorile educaţiei tradiţionale. În acelaşi timp sunt convinsă că nimeni nu poate ignora, fără să se expună ridicolului, schimbările de mentalitate, de nevoi, de aşteptări generate de revoluţia tehnologică a ultimelor decenii. Avem altfel de copii, altfel de părinţi, altfel de comunităţi, şi nu e nevoie să ne ducem cu mai mult de douăzeci de ani in urmă pentru a vedea diferenţa. Înţeleg, deci, că digitalizarea educaţiei este absolut necesară şi mă gândesc cum ar fi fost ca ea să fi început în vremuri de linişte şi nu sub presiunea unor situaţii de forţă majoră. În 2020, când a fost nevoie să accesez, ca noi toţi, o cale de întâlnire mediată cu elevii, am constatat cu uimire că Google Classroom, de exemplu, există din 2014! Probabil că persoane mai apropiate de mediul digital decât mine vor fi ştiut şi o vor fi utilizat, pe aceasta ori pe altele. Pentru ca noi toţi să fi ştiut ar fi fost nevoie de o voinţă de schimbare fără precedent în lumea decidenţilor ultimelor decenii. Cum asta nu s-a întâmplat, a fost nevoie de izbucnirea unei pandemii pentru ca lucrurile să se mişte. Ceea ce ar fi trebuit să se petreacă pe parcursul câtorva ani s-a întâmplat, practic, peste noapte. Am aflat că există platforme de educaţie digitală, am învăţat cât am putut despre ele, le-am testat, am creat conţinut educaţional pentru acest mediu de invăţare. Şi asta în condiţiile în care abia dacă utilizam WhatsApp, Facebook, mailul şi acele aplicaţii ale suitei Office, suficiente pentru nevoile mele profesionale de pâna atunci.

Şcolile fuseseră închise, dar nu se declarase încă stare de urgenţă, aşa că mă aflam într-un parc drag mie, cu alei largi şi lungi, când am primit un telefon de la o colegă de cancelarie şi de catedră care-mi spunea că trebuie accesată platforma comercială Google Classroom, că trebuie create acolo clasele virtuale şi că apoi trebuie comunicate elevilor linkurile de acces. Mi-am notat pe spatele disponibil al listei de cumpărături din ziua aceea paşii ce trebuie urmaţi. Şi i-am urmat... dar am înţeles repede că fişele încărcate pe Google Classroom şi fotografiile temelor trimise de elevi, la orice oră din zi ori din noapte, chiar orele făcute pe Zoom sunt departe de a ţine locul unui proces real de educaţie. Ca aproape peste tot, după vacanţa de Paşte, şcoala a ales din multitudinea de alternative existente pe piaţa ofertelor de digitalizare, solutia G-Suite, oferită de Google, aşa că am trecut cu toţii pe platforma profesională a Google Classroom. Au urmat cursuri de formare, accesarea unor tutoriale mai mult sau mai puţin

clarificatoare, consilii profesorale cu partajare de bune practici şi de metode de predare antrenante şi eficiente, cu confesiuni despre activităţi eşuate şi cu încurajări venite din toate părţile. O ieşire abruptă din ceea ce fusese pentru unii dintre noi "zona de confort". Am învăţat mult. În acelaşi timp, ne-am confruntat cu situaţii absolut noi şi de neimaginat până deunăzi: copii rămaşi în spatele camerelor închise, inclusiv după terminarea orei de curs, doborâţi de somn şi aflaţi în imposibilitatea de a răspunde vreunui apel, măcar pentru a se conecta la următoarea oră, mămici intrând cu dezinvoltură în camera copilului pentru a şterge praful, a da cu aspiratorul, a formula cereri de învoire ori pentru a-şi exprima revolta, legitimă, de altfel: "când ne dă guvernul tablete, că nu se poate face educaţie pe telefon!", papagali guralivi scăpaţi în camera copilului şi imposibil de dat afară, de prins, de pus in colivie, bunici intrând în cadru şi sărutându-şi nepoţii pe frunte pentru răspunsul bun şi aprecierea primită de la profesor... De ce nu, dacă tot ne vedeam unii pe alţii din spaţiul nostru privat?! A trebuit să ne mobilizăm toate energiile pentru a ne adapta, ca să nu mai vorbesc de resursele tehnice personale care, fie au fost înlocuite, fie, în cel mai puţin costisitor caz, îmbunătăţite. De la abonamentul de internet şi telefon până la laptop, tabletă ori ce-am mai crezut noi că ne poate fi de folos. Am avut sprijinul şcolii ori de câte ori l-am solicitat. Dar am fost singuri, înaintea oricărei iniţieri, în faţa camerelor şi, respectiv, a elevilor, părinţilor, bunicilor, expunându-ne acolo timiditatea, stangăciile, insuficienţa abilităţilor digitale. Practic, am învăţat odată cu elevii şi, personal, le-am cerut ajutorul când am considerat că mi-l pot da. De la "cum văd lista celor care s-au conectat?" până la "cum văd eu ce vedeţi voi pe tabla pe care scriu?", ca să nu mai vorbesc de "mai dictaţi-mi odată, vă rog, paşii pe care trebuie să-i urmez pentru a partaja ecranul cu voi!" Zâmbetele condescendente au lăsat repede loc unui soi de solidaritate ("e de-a noastră, recunoaşte că nu ştie şi-o putem învăţa noi pe ea!") care, surprinzător, ne-a îmbunătăţit interacţiunea.

Cu riscul de a-i contraria pe unii dintre colegii mei, am comunicat cu elevii mai personal şi mai eficient în acest mediu. Am evaluat fiecare temă (n-am mai putut face frontal acest lucru, ori selectiv), am dat feedback fiecărui elev care şi-a făcut tema şi a postat-o, am precizat pe fiecare temă - fotografie ce e greşit şi cum e corect, am răspuns fiecărei întrebări pe care copiii mi-au adresat-o acolo, pe platforma de învăţare. Am fost uimită să constat că sambăta, mult după miezul nopţii, în timp ce corectam şi returnam teme, copiii erau treji, căci reacţionau imediat: "Mulţumesc, doamna!", "N-am inţeles ce-am greşit, doamna!"... Redau, mai jos, un fragment dintr-o conversatie cu elevii unei clase a XI-a. Postasem pe Google Classroom o întrebare:

Cum vă explicaţi fenomenul preţului negativ al petrolului, înregistrat în această perioadă în SUA? Ileana Cocuz 24 apr. 2020, 100 de puncte, Termen limită: 30 apr. 2020, 23:59

1. Căutaţi informaţii cu privire la acest fenomen.

2. În formularea explicaţiei, porniţi de la raportul cu caracter de lege dintre cerere şi preţ (folosiţi conţinutul despre PIAŢĂ din manual şi/sau caietul de notiţe).

3. Identificaţi particularităţile raportului dintre cerere, ofertă şi preţ în cazul petrolului american, în situaţia economică generată de criza coronavirusului.

4. Tehnoredactaţi răspunsul şi precizaţi sursa de informare, ataşând, acolo unde este cazul, link-ul către aceasta.

5 comentarii la curs

I. S. 26 apr. 2020

Nu merge să ataşăm fotografiile şi am completat în caiet, puteţi să îmi spuneţi adresa dvs. de mail? Mulţumesc!

Ileana Cocuz 26 apr. 2020

Nu am solicitat să ataşaţi nicio fotografie, ci link-ul care duce către sursa respectivă!

Ileana Cocuz 26 apr. 2020

Nu-mi trimiteţi nimic pe mail!

Ileana Cocuz 26 apr. 2020

O. M. a răspuns şi a postat şi link ul care mă duce la sursa pe care a folosit-o. Cine nu poate, să-i solicite sprijinul!

Ileana Cocuz 3 mai 2020

Vă mulţumesc celor care aţi ales să nu ignoraţi tema! Am scris şi în unele dintre comentariile private, dar reiau: mă interesa cum anume utilizaţi teoria economică referitoare la raportul dintre cerere, ofertă şi preţ pentru a construi o explicaţie personală a fenomenului respectiv. Nu am solicitat să postaţi conţinutul unui articol, ci doar link-ul care conduce la el! După cum n-am cerut nici să postaţi, pur şi simplu, un link!!! Pe cei care aţi ignorat tema, vă invit să vă implicaţi în activităţile de pe platforma de învăţare, astfel încât să aibă justificare nu numai media semestrului I, ci şi media pe care vi-o doriţi în semestrul al II-lea!

Felul în care este structurată platforma obligă, practic, la o interactivitate care depăşeşte cu mult graniţele unei ore de curs.

Copiii au revenit la şcoală, iar pandemia se apropie, poate, de sfârşit. Dar n-aş vrea să ne-ntoarcem în punctul din care am plecat. Mi-e greu să-mi imaginez o experienţă de învăţare

fără laptop, fără conexiune la internet, fără posibilitatea unui feedback formator imediat, dar centrată pe elev! Pentru a continua procesul de digitalizare a educaţiei început în forţă anul trecut, avem nevoie de acces permanent la o infrastructură funcţională, de updatare pedagogică, de conţinuturi în pas cu tehnologia pentru fiecare disciplină, disponibile atât pentru elevi cât şi pentru profesori. Altminteri, educaţia digitală rămâne la nivelul bunului simţ profesional al fiecăruia dintre noi. Ceea ce nu-i puţin, dar nu e nici suficient!

Cum să-i ții pe elevi activi în învățarea online

Constantin Silvia Florentina

Liceul Tehnologic ”Constantin Cantacuzino” Băicoi, județul Prahova

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă determinată, profesorii din România sunt acum provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: **învățarea continuă dincolo de școală cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare.**

Trecerea spre învățarea online a fost resimțită ca *o mare schimbare*, dar predarea online este tot predare. Clasa virtuală trebuie să fie **condusă**, chiar dacă presupune anumite adaptări . Stabilirea de norme, cultivarea apartenenței, transmiterea informațiilor într-o formă accesibilă și atractivă – rămân în centrul predării. Cheia unei lecții de calitate este capacitatea de a gestiona sala de clasă online.

Studiile de specialitate, bazate pe viziunea și experiența în învățarea online și integrată (blended) aduc în atenția profesorilor o serie de sfaturi care pot fi utile pentru ca elevii să rămână conectați și concentrați. (vedeți aceste studii – this 2014 study și this 2018 study).

https://www.youtube.com/watch?time_continue=139&v=-LybF2YlWn4&feature=emb_title – *Keeping Students Engaged in Digital Learning*

Păstrează totul simplu și angajant - realizarea propriului conținut digital, video și slide-uri, care să permită o instruire clară și simplă. Cercetătorii spun că, naturalețea și autenticitatea sunt coordonatele succesului. Să nu-ți fie frică să faci greșeli și lasă-ți personalitatea să strălucească prin toate acestea.

Organizează-ți spațiul (*fizic și virtual – ecranul computerului*) **curat, liber și confortabil**. Navigarea prin spațiile virtuale poate fi zăpăcitoare, iar necesitatea ca elevii să nu scape din vedere informații permite crearea unor spații pentru discuțiile în grup sau conversații pe lângă.

Stabilește norme. Învățarea virtuală nu trebuie să fie haotică. Împreună cu elevii se discută așteptările privind participarea, interacțiunile, codul vestimentar. Se solicită acestora să conceapă împreună convențiile .

Promovează apartenența. Poate că nu suntem toți în aceeași încăpere, dar elevii trebuie să simtă un sens al apartenenței la comunitate. Se recomandă alocarea unui timp pentru activitățile realizate în grupuri mici care construiesc relații. Acestea păstrează conectate ființele umane aflate în spatele textelor sau imaginilor video de pe ecran.

Fii prezent (dar NU invaziv). Să acorzi elevilor tăi spațiu pentru a învăța independent, duce la construirea unor abilități cheie, dar ei vor avea nevoie de suport ceea ce presupune stabilirea unui interval orar în care elevii te pot contacta. De asemenea să participi la sesiunile de discuții și să le oferi cu regularitate **îndrumare și încurajări** sunt condiții care facilitează învățarea.

Planifică pentru interactivitate. Cercetările arată că elevii rețin mai multe cunoștințe atunci când sunt angajați activ cu materialele. Se recomandă să nu lăsăm elevii să devină observatori pasivi, găsind modalități să construim sondaje, pauze pentru brainstorming, sau să inserăm instruirea cu întrebări ghidate.

Heather Wolpert - Gawron care este profesor de gimnaziu și antrenor al profesorilor pentru învățarea bazată pe proiecte, oferă în acest articol* sfaturi excelente pentru managementul clasei online.* https://www.edutopia.org/article/extending-classroom-management-online

Pentru educatorii care își propun să-și creeze propriile materiale video, ***Kareem Farah*** și ***Robert Barnett***, care sunt co-fondatorii ***Modern Classrooms*** oferă cinci sfaturi** bazate pe cercetare pentru a te ajuta să-ți faci propriile filme video de instruire.

** https://www.edutopia.org/article/5-step-guide-making-your-own-instructional-videos

Sursa materialelor: https://www.edutopia.org/video/keeping-students-engaged-digital-learning

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:

- aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook Messenger
- apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev
- utilizarea resurselor educaționale deschise conținutului digital, cum ar fi site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, softuri educaționale, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps;
- platformele specializate de elearning – Moodle, Google Classroom, Edmodo, Easyclass
- aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype

La acestea, se adaugă instrumente și aplicații online pentru activități de învățare (ex.: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc.), precum și platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe.

După cum reiese din această scurtă prezentare, computerele, tabletele și smartphone-urile sunt disponibile pentru majoritatea populației lumii, iar învățarea bazată pe tehnologie a devenit mai variată și mai accesibilă. Profesorii sunt însă o parte cheie a învățării mixte - au expertiză în materie și abilități tehnologice care asigură premisele formării competențelor cheie ale elevilor.

Școala online și vulnerabilitatea în fața eșecului

Constantinescu Andreea

Școala Gimnazială ”Mihai Viteazul”, Boldești Scăeni, Prahova

Timp îndelungat, comunicarea didactică a fost posibilă doar cu ajutorul cuvântului scris sau rostit. Este deja truism să spunem că lumea noastră este puternic influențată de noile tehnologii informaționale și comunicaționale. În zilele noastre, educația nu se limitează la spațiul școlar , întrucât este un proces mult mai extins și mult mai complex, ce depășește ca anvergură limitele sistemului instituțional de învățământ.

În lucrarea de față mi-am propus să analizez care este influența școlii online în dezvoltarea personalității copiilor, deoarece, astăzi, aceștia se confruntă cu o adevărată explozie informațională, care poate avea un caracter pozitiv sau negativ în dezvoltarea lor.

Cred că, mai mult ca oricând, noile realități tehnologice și impactul lor asupra creșterii și formării noilor generații, necesită un studiu din ce în ce mai atent. Ținând cont de capacitatea redusă de discernământ a copilului, care este deosebit de vulnerabil la conținuturile noilor media, trebuie să facem o prioritate din a-l ajuta să își însușească informația, ferindu-l de turbulențele de toate felurile care îl pândesc la tot pasul, ferindu-l de corupția minții și a sufletului.

Încă din anul 1970, Margaret Mead demonstra faptul că atunci când “într-o societate se produce o dezvoltare rapidă bazată pe tehnologie și elemente culturale, se produc schimbări care îi afectează cu precădere pe copii.”

În contextul actual, educaţia este percepută ca o funcţie vitală a societăţii fiind un mijloc eficient de ridicare a standardelor de viaţă, de diminuare şi prevenire a diferitor fenomene cu impact negativ asupra copiilor şi tinerilor (abandon şcolar, corupţie, infracţionalitate juvenilă, delincvenţă, muncă ilegală) şi de a oferi alternative pentru soluţionarea situaţiilor de criză, ca: sărăcie, excluziune socială, discriminare, acces limitat la informaţie etc.

Societatea a creat și oganizat instituții educative gradate pe care le adaptează, în timp, prin programe care să cuprindă o tot mai înaltă acaparare de nou, util, important. Acțiunea educațională se află ea însăși într-un proces de continuă perfecționare, cu atât mai mult cu cât învățarea s-a produs din fața ecranelor, fapt care se răsfrânge în mod inevitabil și asupra dezvoltării sociale, a formării tinerei generații.

O bună educație școlară este aceea care îl face pe școlar să participe la însușirea cunoștințelor prin activități și studii personale, care îi favorizează inițiativele și modurile de exprimare, în loc de a-i impune atitudinea imobilă și mai mult sau mai puțin pasivă de auditor.

De la şcoală se aşteaptă astăzi totul: să îi ajute pe tineri să cunoască trecutul şi să înţeleagă prezentul, să îi ajute să conştientizeze şi să îşi asume responsabilitatea pentru a se implica în orientarea destinului colectivităţilor către un viitor dorit. Începutul anului şcolar este precedat, în ultimii ani, de probleme care au devenit atât de obişnuite în peisaj, încât doar lipsa lor ar mai mira pe cineva; vorbim desigur, despre numărul mare de şcoli a căror renovare a încremenit în proiect din lipsa fondurilor, pandemia și școala online, lipsa resurselor, nemulţumirile cadrelor didactice, zonele rurale în care învățarea online a fost greu de realizat. Toate acestea, au generat în rândul cadrelor didactice și elevilor frustrare și teama eșecului.

Când oamenii intră într-o anumită situaţie ei fac câteva evaluări. Prima este “Ce risc de eșec percep pentru mine în aceasta situaţie”. A doua este o evaluare a resurselor personale şi din mediu ce pot fi disponibile pentru individ.

În societatea modernă "economică" în care totul este incert, teama de eșec este umbra omului şi este continuă. Adeseori, dacă nu se lucrează asupra acestei frici, ea poate degenera într-o depresie, în special din cauza faptului că stima de sine este mult perturbată.

Școala online și învățarea de acasă, lipsa autentică a socializării, spațiul restrâns, familiile numeroase, lipsa conexiunii la internet, la aparatura necesară, toate acestea au avut un impact puternic asupra copiilor și au condus la teama eșecului.

Wilde spunea că „teama de eșec nu e cauzată de evenimente ci de percepţia noastră asupra evenimentelor”. În cazul tinerilor şi copiilor, spre exemplu, această idee este de multe ori complicată de abilităţile lor cognitive, care ar putea interfera cu abilitatea de a percepe evenimentele corect; ei tind în mod natural să extrapoleze ideile dintr-un context şi apoi să le aplice nepotrivit unei alte situaţii, care ar putea fi total diferite.

Mai degrabă, pattern-urile simptomului variază de la persoană la persoană. O persoană poate experenţia predominant simptome fizice (ex., tahicardie, respiraţie dificilă, ameţeală, indigestie), necesitând dezvoltarea unui program de tratament individualizat. Atihiofobia altei persoane, totuşi, poate fi caracterizată prin “frica de ce-i mai rău” şi gânduri de pierdere a controlului.

Astăzi este ştiut că anxietatea are o dezvoltare şi o dinamică proprie pe care psihiatrul clinician şi psihoterapeutul o recunoaşte. Ei pot deci să îndrepte condiţia anxioasă umană.

După E. Pamfil putem spune profesional: anxiosul are nevoie mare şi permanentă de comunicare pozitivă cu un specialist.

Kierkegaard, Dostoevski, Freud, Kafka, Agatha Cristie, Virginia Woolf, şi mulţi alţi scriitori au mânuit anxietatea de la studiu şi descriere la paroxisme literare. Ei au ştiut să analizeze şi să inducă anxietatea făcând-o cunoscută întregii omeniri şi au contribuit la decriptarea şi descifrarea anxietăţii umane din copilărie până la ultima zi de viaţă.

După cum ştim, cunoştinţele actuale despre anxietate s-au format în decursul secolelor prin relatări sporadice, urmate de descrieri literare şi filozofice, apoi prin cele psihomedicale, iar acum şi din cunoştinţele despre biochimia intracerebrală. Cu aceste constatări se întrezăreşte o istorie interesantă a noţiunilor de frică, angoasă, anxietate care merită să fie cunoscută.

Copiii învaţă să răspundă la stres din experienţa proprie şi observând. Cele mai multe situaţii stresante pentru copil pot părea nesemnificative pentru adulţi deoarece copiii au puţine experienţe anterioare din care să înveţe cum pot sa le faca faţă, iar pandemia și școala online reprezintă un factor predominant în acest sens.

Copiii sub 6 ani nu au capacitatea de a privi un eveniment în ansamblu, de a selecta posibilele modalităţi de răspuns la un eveniment nou, interesant sau neliniştitor, cum este pandemia, de a înţelege evenimentul separat de propriile sentimente şi de a-şi adapta reacţiile fizice ca răspuns la anumite schimbări. Conform National Mental Health Association (NMHA) copiii care provin din familii cu un ritm de viaţă alert, sunt mai predispuşi la stres, depresie şi scăderea stimei de sine.

Cei mai vulnerabili sunt copiii care nu au prieteni, deoarece prietenia îi ajută pe copii să-şi dezvolte capacităţile emoţionale şi de interacţiune socială. Din prietenie, ei învaţă să stabilească reguli, să evalueze alternativele şi să ia decizii, învaţă cum să comande şi cum să se supună, cum să câştige şi cum să piardă, ce e bine şi ce e rău, ce e corect şi ce nu.

De asemenea, ajung să se cunoască mai bine pe ei înşişi, comparându-se cu alţi copii: cine e mai mare, mai înalt, mai rapid, mai puternic, îşi întăresc stima de sine. Din prietenie copiii învaţă că sunt în acelaşi timp unici, la fel ca toţi ceilalţi, relaţiile de acest fel fiind o necesitate pentru dezvoltarea psihologică normală. (Dimensiuni ale personalităţii elevului, Mărgineanu, 1941, după Bonchiş, 2002).

Teama de eșec în copilărie poate fi cauzată de orice situaţie care cere adaptare şi schimbare, în cazul de față, școala online. Schimbarea este una dintre principalele cauze ale fricii de eșec, pentru că solicită o adaptare la situaţia nou creată fie prin evenimentul pozitiv,

fie prin cel negativ. Cu cât schimbarea este mai relevantă, cu atât ritmul schimbării şi exigenţa adaptării sunt mai mari şi stresul mai important. O schimbare nedorită este întotdeauna mai stresantă(Romoșan, 2003, p. 62).

Reacţiile la eșec sunt variabile în funcţie de stadiul de dezvoltare cognitivă, emoţională sau comportamentală al copiilor, capacitatea lor de adaptare, durata de acţiune a agentului favorizant şi gradul de suport pe care aceştia îl primesc din partea familiei şi persoanelor care îi înconjoară.

La unii dintre ei modificările comportamentale pot include iritabilitatea, furia, anxietatea, plânsul facil, regresia la comportamente infantile, le este teamă să rămână singuri, sunt hipersensibili la zgomote puternice.

Suprasolicitarea este considerată una dintre primele surse de teamă de eșec la copiii de vârstă şcolară. Câteodată, părinţii au tendinţa de a-şi retrăi propria viaţă prin intermediul copiilor, impunându-le nişte standarde pe care ei nu le-au putut atinge, implicându-i în activităţi pe care şi-ar fi dorit ei înşişi să le facă, fără să ţină cont de capacităţile, înclinaţiile şi dorinţele acestora.

Astfel, copiii ajung să aibă uneori un program mai încărcat decât al părinţilor, împărţindu-şi timpul între lecţiile de pian, cursurile suplimentare de limbi străine, competiţiile de atletism sau înot, pregătirea pentru olimpiade. Cu timpul, rezultatele bune obţinute, nu mai sunt percepute ca un obiect de satisfacţie: chiar dacă şi-a îndeplinit bine sarcinile, chiar dacă rezultatele sunt bune, ceea ce în trecut i-ar fi adus felicitări şi încurajări calduroase, acum impresia este ca nu şi-a atins obiectivele(Romoșan, 2003, p. 66).

Inteligenţa emoţională, sau EQ, a ieşit tot mai mult în evidenţă în ultimii ani. Însă puţini oameni îşi dau seama cât este de important pentru reuşita în fiecare domeniu al vieţii. Şi chiar şi mai puţini oameni îşi dau seama că, spre deosebire de coeficientul de inteligenţă (IQ), EQ poate fi îmbunătăţită (Stein & Book, 2003, p. 1).

Inteligenţa emoţională a evoluat o dată cu omenirea; necesitatea de adaptare, de a face faţă şi de a colabora cu cei din jur fiind cruciale pentru supravieţuirea primelor societăţi primitive de vânători şi culegători. Creierul omenesc reflectă acest fapt de netăgăduit. Tehnici sofisticate de scanare au confirmat recent că multe procese de gândire trec prin centrii emoţionali ai creierului, pe măsură ce întreprind călătoria fiziologică menită să convertească informaţia exterioară în acţiune şi răspuns individual (Tudose, 2010, p. 45).

Inteligenţa emoţională ale cărei componente sunt: autocunoaşterea, autoreglarea, automotivarea, empatia şi abilitatea de a stabili relaţii cu ceilalţi, determină modul în care ne descurcăm cu propriile emoţii şi cu ale celorlalţi (Tudose, 2010, p. 47-48).

În concluzie, părinţii de azi sunt atât de ocupaţi să îşi facă o situaţie materială cât mai bună, încât uită să mai comunice cu propriul copil, să îi înțeleagă nevoile, cu atât mai mult cu cât pandemia le-a schimbat modul de viață, iar cei mici pot dezvolta tulburări emoţionale pe care adulţii le cred trecătoare. În realitate, un copil cu o astfel de afecţiune trebuie tratat imediat pentru că mai târziu poate suferi de boli psihice grave sau, mai rău, poate avea gânduri sinucigaşe de la o vârstă fragedă.

Intervenţia începe inevitabil cu anumite informaţii de psihoeducaţie, în care copilul şi părinţii beneficiază, din partea specialistului în sănătate mintală, de explicaţii cognitive cu privire la simptomatologia prezentă şi tratamentul cel mai eficient (dovedit ştiinţific şi empiric). Această psihoeducaţie este centrată pe conceptualizare celor trei domenii de bază (cognitiv, emoţional şi comportamental) şi recuperarea specifică tulburărilor emoționale. Rolul părinţilor în dezvoltarea şi consolidarea sistemului de valori a copiilor, în eliminarea fricii de eșec este foarte important la această vârstă, de aceea este nevoie să se intervină şi la nivelul familiei. Dacă se va produce o schimbare atitudinală în rândul părinţilor, consider că acest lucru va avea o influenţă pozitivă asupra comportamentului copiilor, iar aceștia vor începe să aibă încredere în propriile forțe de reușită.

Bibliografie:

[1]. Bonchiş, E & Bonchiş, R. (2002), *Dimensiuni ale personalităţii elevului*. Bonchiş, E (coord), *Învăţarea şcolară* (pp 176-186), Editura Universităţii Emanuel, Oradea;

[2]. Florin Tudose, Catălina Tudose, Letiţia Dobranici (2011), *Tratat de psihopatologie şi psihiatrie pentru psihologi*,Editura Trei.

[3]. Margaret Mead (1970), *Culture and commitement: a study of the generation gap*, NHP, Boston

[4]. Romosan, F., (2003), *Tulburarea de anxietate generalizată şi tulburarea de panică*, Editura Mirton.

[5]. Stein, S.J & Book, H.E. (2003), *Forţa inteligenţei emoţionale*, Editura Allfa, Bucureşti;

Formarea competențelor digitale noua tendință în educația unui copil - alfabetizarea digitală –

Constantinoiu Elena Verona

Școala Gimnazială, comuna Scorțeni

Provocările tehnologice ale secolului XXI ne modelează felul în care trăim, gândim și ne creștem copiii. Copiii acestei generați se nasc, cresc și trăiesc în această lume digitalizată și sunt așa-numiții „copii digitali”.

Acest fenomen a prins proporții uriașe și a adus cu sine o serie de schimbări pozitive precum comunicarea față în față, resurse pentru educație și învățare, aplicații care să ne facă viața mai ușoară – aplicații pentru gătit, sport, muzică etc.

Indiferent de țară, de contextul cultural și de specificul național, sistemele de educație trec la aceste reforme pentru adecvarea școlii la o nouă epocă, unde absolventului i se cere mult mai mult decât o specializare și/sau o cultură generală. Provocarea cea mai mare este aceea că – dincolo de orice fel de retorici – absolventul chiar trebuie să învețe pe tot parcursul vieții.

Ca urmare a eforturilor de optimizare a educaţiei la nivel european, din perspectiva adecvării şcolii la caracteristicile pieţei muncii, un grup de lucru al Comisiei Europene a redactat şi promovat în 2006 un document care îşi propune să ofere un „profil de formare european” structurat pe baza a opt competențe cheie- comunicare în limba maternă, comunicare în limbi străine, competenţe matematice și competențe de bază în ştiinţe şi tehnologii, competența digitală, a învăța să înveți, competenţe sociale şi civice, spirit de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizare şi exprimare culturală.

Competenţele cheie sunt prezentate ca rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoştinţe, abilități şi atitudini care urmează să fie formate tuturor tinerilor, ca instrumente culturale pentru învățarea pe parcursul întregii vieți.

Competența digitală este una dintre cele opt competențe-cheie, concretizându-se în utilizarea cu încredere și în mod critic a întregii game de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru informare, comunicare și soluționare a problemelor în toate domeniile vieții. Ea ne ajută să stăpânim şi alte competenţe-cheie, cum ar fi comunicarea, competenţele lingvistice sau cele de bază în matematică şi ştiinţe,fiind esențială pentru educație, viață profesională și participare activă în societate.

Dobândirea acestei competente si stapânirea ei se realizează structurat în cinci domenii: alfabetizarea digitală și informațională, comunicare și colaborare, creare de conținut digital, siguranță și soluționare de probleme.

Alfabetizarea digitală a elevilor necesită alfabetizarea noastră ca profesori, ore întregi de studiu, de lucru individual și în echipă.

Noi, ca profesori avem datoria de a-i înzestra cu capacitatea de a identifica și utiliza tehnologia cu încredere, creativitate și spirit critic pentru a răspunde cerințelor și provocărilor de a trăi, a învăța și a lucra într-o societate digitală. Alfabetizarea digitală reprezintă „abilitatea de a utiliza tehnologiile informației și comunicării pentru a găsi, evalua, crea și comunica informații, necesitând atât abilități cognitive, cât și tehnice".

Alfabetizarea digitală în educație cuprinde mult mai mult. Elevii trebuie să aibă abilități specifice atunci când citesc text online care poate conține resurse încorporate, cum ar fi hyperlink-uri, clipuri audio, grafice sau diagrame care impun elevilor să facă alegeri.

Le cerem elevilor să creeze, să colaboreze și să partajeze conținut digital și să facă acest lucru în mod responsabil.

Ne concentrăm din ce în ce mai mult pe beneficiile abilităților de alfabetizare digitală din școli, deoarece elevii de astăzi caută pe internet ca o sursă cheie de informații. Elevii care sunt alfabetizați digital știu cum să găsească și să utilizeze conținut digital. Știu cum să creeze, să comunice și să partajeze conținut digital. Aceștia sunt foarte interesați și captivați în a deveni buni internauți, în înțelegerea elementelor de bază ale siguranței internetului, cum ar fi: crearea de parole puternice, înțelegerea și utilizarea setărilor de confidențialitate, înțelegând ce să partajeze sau nu pe social media. Ei au înțeles pericolele hărțuirii cibernetice și învață să oprească agresorii actuali și să prevină alți colegi de la hărțuirea cibernetică.

Elevii nu se gândesc întotdeauna la implicațiile sau la consecințele potențiale privind ceea ce distribuie în online. În lecțiile noastre de alfabetizare digitală, discutăm despre consecințele a ceea ce elevii partajează online. Îi ajutăm să înțeleagă că o amprentă digitală cuprinde toate informațiile despre ceea ce lasă pasiv sau împărtășesc activ despre ei în online, mai ales pe site-urile de socializare.

Toate acestea mi se par exemple de bune practici pentru o alfabetizare digitală, oferind în același timp oportunități care ne- a arătat și un alt mod în care se poate preda și un nou mod de a fi alături de copii.

BIBLIOGRAFIE:

- Beliveau, Marie-Claude – *Necazurile micului şcolar*, Editura House of Guides, 2005;

- suport de curs – CRED în Eeducație- Un nou Curriculum național pentru învățământul primar și gimnazial – conceptualizări necesare

- www.academiaabc.ro;

Școala on-line și textul dramatic

Crăciun Carmen

Școala Gimnazială „Nichita Stănescu”, Comuna Ceptura, Județul Prahova

În școala on-line pedagogia se împletește cu tehnologia și aceasta din urmă devine nu numai o sursă de informare, ci și o cale de comunicare între „actorii” actului educational, un mediu și un partener de învățare, și chiar un support și un instrument de învățare.

De la această premisă am plecat în alegerea metodei proiectului în vederea familiarizării elevilor cu textul dramatic, desfășurată pe o perioadă mai mare de timp și compusă dintr-o serie de activități, menite să conducă la formarea de competențe cheie. La nivel de conținut am folosit spre exemplificare textul dramatic și arta spectacolului.

Activitatea 1: Prin intermediul acestei activități sunt vizate competențe precum *comunicarea în limba maternă –limba română, competența digitală* și chiar *a învăța să înveți*.

Elevii se familiarizează cu opera și viața dramaturgului, își reactualizează informațiile despre structura textului dramatic. Se oferă ca material de facilitare prezentări PPT care ilustrează viața și opera scritorului, precum și surse ale comicului în opera dramaturgului.Textul piesei de teatru este pus la îndemână prin volumele e-book existente în biblioteca școlii, deși a existat o parcurgere a acestuia în cadrul lecturii particulare, sugerate din timp. Lecturarea textului se continuă asincron, după care, se realizează fișe de lectură, avându-se în vedere cele patru acte și scenele reprezentative. Acestea vor fi prezentate fie la clasă, în orele de limba română, fie on-line, sincron, de elevi desemnați, dar vor fi și puse la dispoziția tuturor pe pagina wiki destinată proiectului.

Activitatea 2 : La competențele deja amintite se adaugă acum *competențe sociale și civice*, precum și *sensibilizare și exprimare culturală*, prin explorarea artei spectacolului ce presupune lucrul în echipă.

Se așteaptă de la elevi, pe de-o parte punerea în scenă a unui colaj de scene adaptate după piesa marelui dramaturg, iar pe de altă parte realizarea unor eseuri argumentative care să susțină apartenența textului la genul dramatic. În consecință, elevii se grupează în două echipe:

- O echipă va lucra cu textul în vederea punerii în scenă a unor secvențe ilustrative pentru diferitele tipuri de comic;

- A doua echipă analizează textul în vederea identificării în structura sa a trăsăturilor operei dramatice;

Ambele echipe explorează textul dat și își organizează planul de lucru, fiind împărțite sarcini tuturor membrilor echipelor:

1. Echipa I, („actorii”) își stabilește scenaristul, responsabilii cu recuzita, și repartizarea rolurilor, sub îndrumarea profesorului. Realizează colajul de scene reprezentative și scenariul, alege cele mai adecvate costume și piese de recuzită pentru a reda culoarea locală și pregătesc punerea înscenă. Mai întâi discuțiile și repetițiile au loc on-line, după care se mută în amfitetrul școlii. Principala sursă de orientare o reprezintă un material pus la îndemâna elevilor de către profesor, material ce orintează în sensul ecranizării lecturilor și punerea în scenă de către Teatrul National, material preluat de la http://video.google.com/.

2. Echipa II („eseiștii”) își împart sarcinile în funcție de trăsăturile genului dramatic ce trebuie identificate în text, urmărind algoritmul de analiză al textului (conform șablonului oferit). Sunt completate folderele deja create cu titlurile: Trăsături ale genului dramatic; Argumente; Exemple; Opinii; Concluzii. Informațiile desprinse în urma analizei textului în echipă îi vor ajuta la realizarea propriilor eseuri. Comunicarea între membrii echipei va fi facilitată de mediul on-line, când întâlnirea față în față nu este accesibilă.

Activitatea 3 : *Sensibilizarea și exprimarea culturală* este din nou vizată și prin această activitate, unde, din nou, se lucrează în echipă.

Echipa I: Se joacă piesa, în amfiteatrul școlii, care se și filmează, în prezența unui public compus din elevi ai școlii și profesori. După reprezentație se derulează o paradă a costumelor, care sunt tot rezultate ale aplicației elevilor, prin care se dovedește capacitatea acerstora de a reda culoarea locală a vrermii contemporane marelui dramaturg. Publicul prezent va decide în ce măsură costumele, precum și recuzita au fost potrivite punerii în scenă. În măsura posibilităților și a disponibilității sale va fi invitat un actor sau profesor de actorie al Palatului copiilor Prahova, cu care școala colaborează cu succes, în ideea coordonării reprezentației și a paredei de către un profesionist.

Echipa II: Sunt redactate eseurile, ținând seama de planul de redactare specific. Deși informațiile obținute în urma analizei textului dramatic au fost desprinse în urma muncii în echipă, toți componenții echipei ”eseiștii” redactează eseuri, sau cel puțin în echipă de câte doi, astfel că vor apărea mai multe aplicații în acest sens. Este activitatea care pune, din nou , accent pe competențele digitale ale elevilor, fie pentru a căuta informații necesare, fie pentru redactare

sau comunicare între membrii echipelor și, nu în ultimul rând, pentru expunerea eseurilor în formar elecronic.

Activitatea 4: Evaluarea activității proiectului:

Evaluarea produselor se realizează în prezența ambelor grupe prin prezentare orală, față în față sau on-line, sincron. Sunt aplicate lista de verificare pentru punerea în scenă și grila de verificare specifică în ceea ce privește eseurile, după care, toate produsele sunt postate pe pagina wiki creată sau folosind aplicația Sites a suitei Google. Se va încerca o interevaluare, elevii realizând o listă cu puncte slabe și tari ale produselor expuse. Eseurile postate devin și piese de portofoliu pentru toți elevii clasei, necesare în evaluarea curentă la clasă. Punerea în scenă a piesei va fi evaluată și în cadrul concursurilor județene și chiar naționale de teatru.

Metode de susținere socio-emoțională a elevilor - Superclasa mea

Cristescu Florentina

Școala Gimnazială ,,Elena Doamna”, Municipiul Ploiești, Județul Prahova

Sănătatea socio-emoțională a elevilor mei din Superclasa pregătitoare A (apoi, Superclasa I A) a constituit o prioritate în perioada de predare on-line, în contexul pandemiei de COVID-19. Copiii din actuala mea generație sunt foarte afectuoși și simt nevoia de a fi încurajați, stimulați. Fiecare zi de școală este ca o zi de sărbătoare și ne bucurăm nespus că suntem împreună. Un singur semestru din clasa pregătitoare cu prezență fizică, foarte important în socializarea colegilor de clasă, a elevilor cu profesorii, în formarea deprinderilor de orice fel, nu a fost de ajuns. Ne-am trezit brusc, fără voia noastră, în situația de a găsi modalități viabile de predare-învățare-evaluare (prin telefon – aplicația WhatsApp, prin e-mail și, apoi, prin platforma școlară G-Suite). Distanțarea fizică pe o perioadă lungă de timp a ridicat probleme socio-emoționale. De aceea, încă de la începutul perioadei, am avut în vedere prevenirea apariției unor stări afective negative (stres, anxietate, furie, depresie) și a unor comportamente dezaptative (agresivitate, impulsivitate, izolare socială, utilizarea excesivă a mediului on-line), precum și utilizarea unor strategii de gestionare a emoțiilor negative și de stimulare a apariției emoțiilor pozitive.

Voi prezenta, pe scurt, câteva modalități concrete de susținere socio-emoțională a Superșcolarilor mei, care au dat rezultate foarte bune:

1) Formularea mesajelor de susținere emoțională, după evaluarea temelor scrise. Foloseam cuvinte stimulative, de laudă sau de încurajare (după caz), accentul fiind pus pe punctele tari. Exemple: ,,Bravo! Te-ai decurcat foarte bine în efectuarea temei! Excelent! Haide, știu că poți mai mult! Ai încredere în tine!”. Foloseam emoticoane (fețe vesele, bătăi din palme) pentru întărirea vizuală pozitivă a mesajului scris.

2) Momentul zilnic ,,Întâlnirea de dimineață” conținea întotdeauna, pe lângă elementele obligatorii și exerciții de spargere a gheții. De exemplu, fiecare copil era încurajat să-și salute colegii într-un mod neobișnuit, chiar haios, sau să salute un coleg preferat făcându-i un compliment. Exemplul meu, personal, era binevenit ca model. De aceea, foloseam mult, pe lângă limbajul verbal, elemente de limbaj nonverbal (mimica, gesturile) și paraverbal (intonația, accentul).

3) Pauzele de reconectare socio-emoțională între cursurile on-line (utilizarea unor exerciții de energizare- mișcări pe muzică, prezența unor animale de companie în fața

monitoarelor – copiii spunându-le numele și povestind cum le îngrijesc sau prin ce peripeții au trecut, discuții libere, prezentarea unor jucării confecționate de ei, admirarea bradului împodobit din cameră, jocuri ș.a.).

4) Proiectele de grup, la disciplina Dezvoltare personală. În etapa de pregătire a proiectului ,,Să ne cunoaștem colegii!", le-am pus la dispoziție elevilor materiale electonice (tabel nominal cu zilele aniversare ale tuturor copiilor, fișe cu exerciții de intercunoaștere). Apoi, i-am împărțit pe grupe de lucru. În etapa de evaluare, fiecare lider al unei grupe a prezentat rezultatele exercițiilor în fața clasei. S-a luat hotărârea de a sărbători on-line fiecare copil, de ziua de naștere, prin interpretarea în cor a melodiei ,,La mulți ani!".

5) Consilierea de grup (pe Google Meet), în săptămâna ,,Școala Altfel". Fiind master în Consiliere școlară și dezvoltarea carierei, am ales această formă de consiliere, fiindcă eram pregătită să răspund unor nevoi ale elevilor identificate (prin simpla observație) la cursurile on-line și să vin totodată în ajutorul părinților, care îmi solicitaseră ajutorul la ședință (tot on-line). Elevii se plângeau că le este dor de școală, de colegi și de profesori, că nu mai rezistă să petreacă atât de mult timp în fața laptopurilor/tabletelor/telefoanelor. Astfel, am avut posibilitatea să-i las să-și spună problemele, să-i ascult cu atenție, să le dirijez gândirea spre găsirea unor soluții sau să-i îndemn să se ajute reciproc. Ne-a făcut bine să fim împreună în acel mediu, chiar virtual. Elevii aveau nevoi de aceste ,,calorii psihologice", aveau nevoie să-și gestioneze corect emoțiile, să simtă și să arate empatie, să stabilească obiective realiste și să ia decizii responsabile.

6) Tematica săptămânii ,,Școala Altfel" a fost centrată pe legătura copilului cu familia sa. De aceea, am propus activități realizate în pereche: copil-mamă (prepararea unei prăjituri, a unei salate, citirea unei povești) sau copil-tată (meșterirea prin casă, realizarea unor mici experimente). Un aspect pozitiv întâlnit în pandemie a fost faptul că părinții au putut să petreacă mult mai mult timp de calitate cu copiii lor, ceea ce a contribuit la sănătatea socio-emoțională a micuților.

7) Realizarea unor videoclipuri/filmulețe ale activităților comune (expoziții virtuale cu lucrările de la Arte vizuale și abilități practice, de 1 Iunie, de Paști și de Crăciun), a unei prezentări în power-point cu fotografii de la activitățile desfășurate în familie, în săptămâna ,,Școala Altfel"). Le-am oferit ca recompense vizuale pentru munca depusă.

8) Acordarea de diplome, cu diferite ocazii (programul ,,Școala Altfel", în cei doi ani, diplome pentru perioada Școala de acasă, la sfârșitul clasei pregătitoare). Pentru ultima diplomă am folosit modelul de pe site-ul www.twinkl.ro – ,,Diplomă de supereroi (Împreună sunteți

imbatabili!)”. „Se acordă elevului ... pentru extraordinarele activități de învățare realizate în perioada Școala de acasă, cu sprijinul neprețuit al ...” mamei (sau al tatălui, după caz).

9) Mesajele de felicitare pentru elevi și părinți. De exemplu, la sfârșitul clasei pregătitoare, le-am trimis prin e-mail, odată cu diplomele, următorul mesaj:

„Dragă Superșcolar și stimați Superpărinți,

Iată-ne ajunși la finalul anului școlar 2019-2020! Vă mulțumesc pentru responsabilitatea, încrederea și optimismul de care ați dat dovadă! Doar împreună am reușit să depășim cu bine o perioadă școlară dificilă!

Sunt mândră de Superșcolarul ....., care a dobândit competențele specifice clasei pregătitoare! Îi voi oferi diploma de absolvire în septembrie, în prima zi de școală, într-un cadru festiv, pe care îl merită.

Vacanță plăcută, cu zâmbete, raze de soare și momente de neuitat! Să ne revedem cu bine, sănătoși!”

Legătura cu familiile părinților a fost permanentă. Datorită lor, fiindcă le-au pus la dispoziție dispozitive electronice, i-au supravegheat în efectuarea asincron a temelor și le-au postat pe telefon și, apoi, pe platforma școlară (în Classroom), toți cei 25 de elevi ai clasei au participat la cursurile on-line. Conținuturile programele școlare au fost parcurse integral, iar rezultatele la învățătură ale elevilor au fost bune și foarte bune. A fost o muncă de echipă. Cu toții, Superelevii, Superpărinții și subsemnata, Superprofesorul, am reușit să trecem cu bine prin perioada dificilă a pandemiei, dovedind inteligență socio-emoțională.

#școaladeacasă

#doarîmpreunăvomînvinge

#totulvafibine

Formarea Competenţelor Digitale

Culda Ana-Maria

Colegiul Naţional “Avram Iancu” Câmpeni, jud. Alba

Competența digitală este esențială pentru educație, viață profesională și participare activă în societate. În cazul învățământului preuniversitar, este important să înțelegem această competență și, în egală măsură, să o și cultivăm.

Unul dintre factorii-cheie este asigurarea unui nivel suficient de competență digitală în rândul profesorilor. Conform celui mai recent studiu TALIS, efectuat în 2013, 18% din formatori și profesori consideră că au nevoie de o dezvoltare mai profundă a abilităților TIC pentru predare, iar 16% dintre ei, pentru utilizarea noilor tehnologii la locul de muncă.

Cea mai mare rețea a profesorilor din Europa, eTwinning, oferă profesorilor un mediu ideal pentru a colabora cu colegii și a descoperi modalități noi de utilizarea a TIC în predare. Studiul eTwinning (2015) a arătat că 29% dintre profesori consideră că eTwinning a avut un impact important asupra abilității lor de a folosi tehnologiile în predare, iar 37% dintre aceştia, au declarat că impactul a fost cel puțin mediu. eTwinner-ii au semnalat și o creștere a gradului de utilizare a practicilor de predare-învățare digitale: participare la cursuri online (78%), crearea de materiale în colaborare cu elevii (77%) sau utilizarea rețelelor sociale alături de elevi (76%).

Este larg acceptat faptul că formarea competenței digitale trebuie să înceapă de la o vârstă mică, însă deciziile legate de tipologia tehnologiilor și timpul alocat acestora trebuie bine cântărite.

Profesorii interesați de activități de formare online au la dispoziție materiale interesante pe platforma European Schoolnet Academy. Chiar dacă unele cursuri s-au încheiat, însă materialele stau la dispoziție, pentru studiu individual.

Noile tehnologii didactice oferă oportunități de personalizare a contextelor de învățare, însă digitalizarea educației presupune acces la tehnologie și la resurse, în special în zonele rurale, acolo unde există riscul creșterii exponențiale a abandonului școlar. Perioada recentă a adus provocări pentru fiecare dintre actorii implicați în educație, de aceea considerăm că formarea cadrelor didactice la nivel național, astfel încât profesorii să fie pregătiți să folosească tehnologiile moderne la capacitate maximă, este esențială.

Planul de acțiune pentru educație digitală (2021-2027) se bazează pe planul pentru perioada 2018-2020, care avea următoarele domenii prioritare:

1. o mai bună utilizare a tehnologiilor digitale în procesul de predare și învățare
2. dezvoltarea competențelor și aptitudinilor digitale
3. îmbunătățirea educației printr-o mai bună analiză a datelor

Competența digitală este una dintre cele opt competențe-cheie, concretizându-se în utilizarea cu încredere și în mod critic a întregii game de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru informare, comunicare și soluționare a problemelor în toate domeniile vieții. Ea ne ajută să stăpânim şi alte competenţe-cheie, cum ar fi comunicarea, competenţele lingvistice sau cele de bază în matematică şi ştiinţe, fiind esențială pentru educație, viață profesională și participare activă în societate.

Dobândirea acestei competenţe şi stapânirea ei se realizează structurat în cinci domenii: alfabetizarea digitală și informațională, comunicare și colaborare, creare de conținut digital, siguranță și soluționare de probleme.

Competenţa digitală (abr – TSI – Tehnologia societăţii informaţiei), dobândirea de cunoştinţe – înţelegerea şi cunoaşterea naturii, a rolului şi a oportunităţilor TSI în contexte cotidiene: în viaţa personală, socială, profesională. Include aplicaţiile principale de tipul: procesor word, foi de calcul, baze de date, stocarea şi gestionarea informaţiilor; înţelegerea oportunităţilor şi a riscurilor potenţiale ale internetului şi ale comunicării prin mediul electronic (e-mail, reţea) în contexte de: muncă, petrecerea timpului liber, schimbul de experienţe, colaborarea în reţea, învăţare, cercetare; înţelegerea modului prin care TSI sprijină creativitatea şi inovaţia, conştientizarea aspectelor care ţin de validitatea şi autenticitatea informaţiilor disponibile precum şi de principiile legale şi etice implicate de folosirea interactivă a TSI. Abilități – abilitatea de a căuta, colecta şi procesa informaţia şi a o folosi într-o manieră critică şi sistematică, apreciind relevanţa acesteia, diferenţiind între real şi virtual şi recunoscând legăturile dintre acestea; abilităţi de a folosi instrumente digitale pentru a produce, prezenta şi înţelege informaţii complexe; abilitatea de a accesa, căuta şi folosi servicii bazate pe internet; folosirea TSI pentru sprijinirea gândirii critice, a creativităţii şi a inovaţiei. Atitudini – atitudine critică şi reflexivă faţă de informaţia disponibilă, responsabilitate în folosirea mijloacelor interactive, interes pentru implicarea în comunităţi şi reţele pentru scopuri culturale, sociale şi/ sau profesionale.

Este larg acceptat faptul că formarea competenței digitale trebuie să înceapă de la o vârstă mică, însă deciziile legate de tipologia tehnologiilor și timpul alocat acestora trebuie bine cântărite.

În cazul învăţământului primar, formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale se va efectua atît în cadrul disciplinelor de bază, cât şi în cadrul componentelor curriculare opţionale (exemplu Jocul cu calculatorul). Un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale la acest nivel de învăţământ îi revine învăţământului non formal şi celui informal. Contexte non formale şi informale de învăţare a utilizării TIC – vizite la instituţii din comunitate în cadrul cărora sunt utilizate tehnologiile de informare şi comunicare (bancă, studio fotografic, întreprinderi, primărie, magazine etc.);

- vizite la muzee tehnice sau expoziţii de specialitate;
- înregistrarea audio sau video cu ocazia unor evenimente speciale (vizite, serbări, expoziţii etc.) cu ajutorul diferitelor aparate şi softuri digitale;
- concursuri de jocuri educative pe calculator.

Există resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual.

Evoluția tehnologiei și integrarea ei în toate sectoarele de activitate ale societății a condus la solicitarea sistemului educației de a face față noilor cerințe și provocări pentru școală, pentru actorii ei, dar și pentru cei responsabili cu formarea lor.

Cadrele didactice au analizat noile resurse tehnologice, punând accent pe nivelul de utilizare a acestora pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea activităților educative și tipurile de aplicații folosite, au utilizat manualele digitale. Cu toate că transformarea erei digitale a impus, favorizat și îmbunătățit accesul la resurse TIC în școli, există diferențe semnificative între acestea, în funcție de mediul în care funcționează, urban sau rural, în detrimentul celor din urmă, cărora încă le lipsesc dispozitivele tehnologice de bază. Acest aspect constituie o dificultate majoră, în condițiile în care se așteaptă asigurarea de șanse egale

la o educație de calitate, la acces la tehnologie, într-o societate care cere tineri pregătiți din punct de vedere tehnologic și digital.

Personal am urmat cursuri de formare “Profesor in Online”, organizat de Digital Nation precum şi cursul “CRED”-Curriculum relevant educaţie deschisă pentru toţi. Formare nivel II-învăţământ gimnazial, în perioada mai 2020-aprilie 2021.

Interesul evident al elevilor pentru activități ce presupun utilizarea internetului și observând scorurile mari pentru competențele de lucru cu motoare de căutare pe Internet se conturează nevoia alfabetizării informaționale a elevilor, întrucât cei mai mulți nu posedă competențe de utilizare etică și legală a informațiilor din mediul online. Astfel, este necesară acordarea unei atenții sporite sarcinilor care ar putea viza alfabetizarea informațională și pe cea tehnologico-pedagogică, care să fie incluse în activitățile desfășurate cu ajutorul resurselor digitale.

Bibliografie

1.Făt, Silvia; Labăr, Adrian Vicențiu, 2009, Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație, EduTIC 2009, Raport de cercetare evaluativă.

2.*** Repere pentru proiectarea şi actualizarea curriculumului naţional. Document de politici educaţionale, versiune de lucru, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, mai, 2016. Disponibil la adresa www.ise.ro/?s=document+politici%2C+mai+2016.

3.Noveanu, E.; Potolea, D., 2008, Informatizarea sistemului de învățământ: Programul S.E.I., Editura Agata, București.

Resurse educaționale- creare de conținuit digital

Dehelean Mariana Crina

Școala: Colegiul Tehnic Alesandru Papiu Ilarian Loc. Zalău Jud Sălaj

Resursele educaționale deschise (Open Educational Resources) se referă la accesul deschis la resurse educaționale, facilitat de tehnologiile informației și comunicațiilor, pentru consultare, utilizare și adaptare de către comunitatea utilizatorilor, în scopuri necomerciale.

Termenul a fost adoptat la Forumul UNESCO din 2002, la care s-a analizat impactul pe care proiectele Open Courseware le au asupra învațământului superior.

Resursele educaționale deschise cuprind:

- materiale pentru predare - învățare: proiecte deschise (open courseware și open content), cursuri free, directoare de obiecte de învățare (learning objects), jurnale educaționale;
- software open source - pentru dezvoltarea, utilizarea, reutilizarea, căutarea, organizarea și accesul la resurse; includ si medii virtuale de învățare (LMS - Learning Management Systems), comunități de învățare;
- licențe de proprietate intelectuală care promovează publicarea deschisă a materialelor, principii de design și bune practici, localizarea conținutului.

Cele mai importante atribute ale unei resurse educaționale deschise în format digital au la bază caracteristici generice ale unui material suport pentru activități de învățare, îmbogățite prin posibilitățile oferite de noile tehnologii:

- **„Integrare multimedia**. Față de un material didactic convențional, un material digital poate fi o resursă multimodală care include simulări, imagini și filme didactice, animație, clipuri audio, text etc.
- **Interacțiune cu conținutul**. Posibilitatea de a interacționa cu conținutul, de a face alegeri, de a restructura, de a obține feedback rapid și obiectiv sunt esențiale pentru un plus de interes, participare activă, eficiență a învățării. În plus, în cazul unei resurse digitale, cel care învață poate controla (adesea): ritmul, succesiunea secvențelor de învățare, răspunsul, utilizarea rezultatelor, nivelul de dificultate, poziția elementelor, mărimea etc.
- **Integrare de jocuri educative** (serious games). Ideea unei apropieri între joc și activitățile de învățare propuse elevului poate fi transpusă relativ ușor în cazul resurselor educaționale digitale. În acest caz, comportamentul celui care învață determină parcursuri diferite în ce privește: ritmul, succesiunea secvențelor de învățare, răspunsul/ feedbackul, nivelul de dificultate.

- **Interacțiune cu colegi și cu cadrul didactic**. În cazul multor materiale educaționale digitale, colaborarea și competiția (sincronă sau asincronă) sunt aspecte care cresc motivația, semnificația și relevanța învățării. Situația didactică este construită pentru învățare socială. Posibilitatea de a lucra colaborativ poate fi intrinsecă resursei (facilitată de platforma pe care rezidă resursa) sau poate fi adăugată utilizând alte instrumente specializate (diigo, delicious, hypotesis etc.) care permit sublinieri/ evidențieri, decupaje și adnotări sociale, precum și feedback colegial pentru rezultatele sau produsele activității.
- **Legături între resurse**. Orice resursă deschisă în format digital poate fi integrată într-o suită de resurse cu o anumită logică didactică, constituindu-se astfel ușor diverse parcursuri, mulate pe nivelul, posibilitățile și interesele elevilor, intercalate eventual cu activități tradiționale/ convenționale de grup sau frontale. Mai mult, într-o perspectivă ideală, unde este oportun, o secvență din manual care susține o activitate de învățare are legături intradisciplinare și chiar interdisciplinare, făcând conexiuni cu alte secvențe din același manual sau din alte manuale, de la alte discipline și chiar de la alte niveluri de studiu.
- **Instrumente și resurse suplimentare accesibile**. Conținutul și sarcina de lucru prevăzute în mod curent într-o resursă educațională în format digital pot beneficia de variate resurse suplimentare din același mediu digital, care pot fi „apelate" pentru referință, exemplificare, aprofundare, consolidare sau aplicații. Acestea constau în dicționare online, enciclopedii tematice, culegeri de probleme și exerciții, filme explicative și simulări, ecranizări, texte de referință, spații virtuale pentru experimente sau explorări, spații ludice, comunități virtuale de învățare etc.
- **Portofoliu de rezultate și de produse ale activității**. Majoritatea aplicațiilor pentru crearea de resurse educaționale păstrează și/sau trimit pe email rezultatele activităților elevilor sau permit integrarea acestora în platforme de management al învățării pentru a fi evaluate, adnotate și notate. Păstrarea unor elemente relevante de portofoliu ale elevului este o soluție actuală, care face posibilă construirea unei imagini de ansamblu asupra parcursului învățării și realizarea de predicții asupra performanței ulterioare (learning analytics). De asemenea, accesul la rezultate – teste, răspunsuri la sarcini de lucru, rezolvări, eseuri, proiecte, prototipuri de produse, împreună cu notițele și comentariile profesorului – poate fi acordat întregului grup de elevi, altor profesori, părinților. Aceștia ar putea „derula" oricând parcursul de învățare pentru a identifica lacunele și pentru a opta pentru module remediale.
- **Posibilitatea de adaptare, corectare, actualizare, completare, versionare** facilă constituie una dintre cele mai importante caracteristici. Spre deosebire de materialele

didactice în format fizic/ tipărit, resursele educaționale digitale, odată elaborate, pot fi modificate cu eforturi minime și redistribuite. Actualizările le poate face autorul sau alți profesori și pot consta în corecturi pe text, adăugiri și explicații, reformulări sau interpretări noi, contextualizare și personalizare, recorelări și ajustări în conformitate cu evoluția domeniului de cunoaștere, diversificări ale sarcinilor de lucru, recalibrări ale mecanismelor de interacțiune, reelaborări ale modalităților de feedback/ schimbări în scala de notare. Versiunile ameliorate pot ajunge instantaneu la elevi și la alte cadre didactice." (Istrate, 2021)

Resursele educaționale deschise sunt mijloace de învățare adaptate la nevoile specifice ale procesului instructiv-educativ, disponibile gratuit. Din această categorie fac parte diferite tipuri de materiale de învățare, suporturi de curs, proiecte, experimente și demonstrații, dar și programe școlare, ghiduri pentru profesori sau alte materiale educaționale (articole, module, prezentări ce acoperă atât sfera curriculară, cât și cea extracurriculară etc.).

- Cadrele didactice pot propune materiale educaționale proprii, în format electronic, cu respectarea legislației în vigoare privind proprietatea intelectuală/dreptul de autor.
- Evaluarea și selecția resurselor se desfășoară la nivelul inspectoratelor școlare, în consiliile consultative de specialitate. Procesul de evaluare și selecție a resurselor educaționale deschise se va derula cu ritmicitate, cel puțin o dată pe lună, în funcție și de frecvența și numărul materialelor educaționale depuse.
- O structură unitară de organizare va permite ulterior integrarea colecțiilor de resurse din fiecare județ în Biblioteca Școlară Virtuală, a cărei realizare Ministerul Educației și-a asumat-o până la finalul actualului exercițiu de finanțare din fonduri europene (2014-2020), alături de Platforma Școlară de e-learning.

PROFESORII – CREATORI DE RESURSE EDUCAŢIONALE DESCHISE

În procesul didactic desfăşurat online, cadrele didactice vor avea în vedere, următoarele aspecte:

- Concentrați-vă pe pedagogie și doar apoi pe tehnologie!
- Stabiliți aceleași reguli ca și în instruirea tradițională (orar, disciplină, prezență, reguli!
- Profitați și puneți accent pe interactivitate!
- Structurați prezentările: în instruirea online, elevii mai mult citesc și mai puțin ascultă!
- Planificați și structurați lecția (evocare, prelegere, lucru indiviual, reflecție)!
- Faceți rezumate săptămânale (principiu: un pas înapoi, doi pași înainte)!

- Utilizați prelegeri preînregistrate scurte (max 15 min)!
- Conectați-vă la comunități profesionale digitale!
- Utilizați opțiunile Tablă interactivă și Partajarea ecranului!
- Utilizați opțiunile de votare (voting) sau sondaje ale softurilor!
- Invitați și răspundeți la întrebări (utilizând chat-ul)!
- Diversificați tipurile de resurse educaționale!
- Păstrați/respectați starea de bine a elevului!

Profesorii au deja o bogată experiență de lucru cu resursele electronice. Majoritatea materialelor cu destinație didactică și educațională se nasc digital deja. Din perspectivă legală, dincolo de profesie și zona ocupațională, toți suntem niște creatori. Expresiile tangibile ale gândurilor și ale cunoașterii sunt obiectul protecției legale, transferându-se astfel responsabilitatea deplină asupra formei, calității și utilității operelor pe care le creăm.

Declarația UNESCO de la Paris din 2012 definește **Resursele Educaționale Deschise (RED): materiale educaționale, de învățare și cercetare în orice media - digital sau nu - care sunt în domeniul public și care poartă o licență deschisă care permite acces fără costuri, utilizarea, adaptarea și redistribuirea făcută de alții cu restricții limitate sau fără niciuna.**

UNESCO propune chiar și un logo, care poate fi descărcat de la următorul link dedicat RED-urilor (Open Educational Resources) https://en.unesco.org/themes/building-knowledge-societies/oer.

Definiția Resurselor Educaționale Deschise reiterează conceptele pe care deja le-am evocat ca premise de înțelegere a acesteia. Resursele Educaționale Deschise, prescurtare din acest moment RED, poartă chiar în denumirea lor cele mai importante concepte de ghidaj, pornind de la natura lor (resurse) până la încadrarea și comportamentul exercitat în condițiile legilor arondate drepturilor de autor.

În contextul licențelor deschise folosite pentru RED-uri, chiar creatorii suitei de licențe Creative Commons și-au exprimat interesul în promovarea RED-urilor și au propus o definiție care merită luată în considerare din perspectiva legăturii strânse între resurse și mecanismul legal necesar pentru a le deschide.

Resursele Educaționale Deschise (RED) sunt materiale de învățare, predare și cercetare aflate în orice mediu aparținând domeniului public sau care au fost difuzate cu

o licență deschisă care nu are asociat niciun cost de acces, utilizare, adaptare și redistribuție pentru ceilalți (https://creativecommons.org/about/program-areas/education-oer/).

Indiferent de faptul că aceste resurse sunt arondate scopurilor de învățare, natura lor nu le diferențiază de restul. O parte dintre acestea constituie date de lucru sau chiar servesc drept date în condiții de prelucrare automată. Pentru că RED-urile se află la confluența utilizării mai multor tehnologii dintre care preponderentă este cea video, o atenție deosebită trebuie acordată aspectelor de natură legală asupra conținuturilor reutilizate sau a operelor derivate. Comunitatea creatorilor și utilizatorilor de RED-uri pune la dispoziție o paletă mai largă de definiții utile pentru a înțelege multifațetat acest concept.

Există mai multe definiții acceptate, dar o vom utiliza pe cea oferită de Comisia Europeană din *Comunicare Comisiei Deschiderea educației: Metode inovatoare de predare și învățare pentru toți, facilitate de noile tehnologii și de resursele educaționale deschise.*

RED sunt resursele de învățare care sunt utilizabile, adaptabile la nevoile specifice ale procesului de învățare, și pot fi distribuite gratuit.

Ce permit RED-urile ?

- ● Deținerea controlului asupra creației proprii
- ● Reutilizarea creațiile altora respectându-le drepturile
- ● Revizuirea resurselor existente prin adaptare, ajustare, modificare, traducere
- ● Remixarea resurselor pentru a crea ceva nou
- ● Redistribuirea care permite reintroducerea în circuit a propriilor creații după ce ai adăugat un nou nivel valoric.

Crearea unui RED Sunt cazuri în care resursele găsite cu ajutorul motoarelor de căutare sau prin interogarea portalurilor dedicate, să nu fie îndeajuns sau chiar de foarte slabă calitate.

Acesta este cazul în care profesorul decide crearea uneia de la zero. Înainte de a porni la realizarea resursei dorite, profesorul/creatorul trebuie să-și facă un plan de lucru care să cuprindă instrumentarul software, fie acesta online, fie offline.

Acest **plan** de lucru ar trebui să răspundă la câteva întrebări:

- Ce tip de resursă digitală va fi creată? Una sau mai multe tipuri?

- În cazul realizării mai multor tipuri de resurse digitale, cum vor fi asamblate?
- Căror nevoi răspunde această resursă.?
- În cazul în care între resursele create există și cod (elemente de programare), ce licență va purta pentru a asigura compatibilitatea cu celelalte?
- Care este suportul pentru software-ul necesar redării conținutului? Are un istoric pozitiv, are o comunitate de dezvoltatori solid constituită? Poate fi urmărită evoluția versiunilor și implicit programarea unei actualizări a propriului cod?
- Care sunt instrumentele software care vor fi utilizate?
- Formatul resursei digitale este deschis sau proprietar (are nevoie de anumite aplicații pentru a fi deschisă)?
- Unde voi pune resursele create pentru a le asigura o largă difuzare și potențialul de reutilizare?.

Moduri în care utilizarea resurselor educaționale deschise poate aduce beneficii concrete, în principiu cu investiții minime:

- în formarea continuă, unde ne lovim de conținutul neactualizat al programelor, este utilă identificarea și publicarea cu acces liber a celor mai bune resurse, create în centrele de prestigiu, pentru a fi folosite în toate universitățile;
- în formarea permanentă, o platformă națională de resurse deschise va permite transferul de expertiză între profesori, prin mecanisme cunoscute ca *peer education* și *peer evaluation*; un efect important este și reducerea inechităților din sistem;
- situație particulară în care abordarea deschisă este utilă e deprinderea competențelor digitale, evitîndu-se permanenta întîrziere dată de latența adoptării și implementării unor politici noi privind educația tehnologică;

Bibliografie;

Călineci Marcela, Claudia Țibu, Speranța Oancea, Ana Maria Goia Delia- *Aspecte transversale în abordarea şi implementarea curriculumului national, suport de curs , Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți”* - Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020;

Atkins D.E., Brown J.S., Hammond A.L. A review of the open educational resources (OER) movement: Achievements, challenges, and new opportunities, 2007 (http://www.hewlett.org/uploads/fi les/ReviewoftheOERMovement.pdf).

http://www.acces-deschis.ro/ro/oer

Învăţarea socio-emoţională - o provocare pentru sistemul educaţional actual

Drăghicioiu Teodora

Colegiul Naţional Pedagogic „Regina Maria” Ploieşti, Prahova

Sistemele de învățământ din întreaga lume se confruntă cu o combinație de provocări comune și unice ca urmare a pandemiei de COVID-19. Dat fiind contextul actual în ultima vreme se pune din ce în ce mai mult accent pe lucrurile care nu funcţionează în sistemul educaţional din lume. Unii specialişti consideră că aptitudinile de bază trebuie întărite, alţii că nu se dezvoltă suficient gândirea critică, iar alţii că nu se pune suficient accent pe viitorul rol al elevului în societatea care manifestă o dinamică extrem de accelerată. Un lucru asupra căruia cu toţii putem cădea de acord este că şcoala are rolul şi datoria de a îi pregăti pe copii şi tineri să devină adulţi înţelepţi, responsabili şi empatici prin raportare la particularităţile contextului actual.

Întrebarea cea mai importantă este, însă, „cum” putem să îi ajutăm pe copii:

• Să fie motivaţi şi pregătiţi pentru a învăţa?

• Să înţeleagă riscurile şi oportunităţile?

• Să aleagă acele decizii şi comportamente benefice pentru ei şi pentru cei din jur?

• Să vadă dincolo de ei şi să aprecieze nevoile celorlalţi?

Având în vedere aceste interogaţii s-a ajuns la concluzia că ei trebuie să simtă că fac parte dintr-o comunitate primitoare, „hrănitoare”, în care fiecare membru contează şi este susţinut afectiv-motivaţional de către ceilalţi. Acest lucru poate fi implementat printr-un nou cadru educaţional numit „**Învăţarea socio-emoţională”** (Social and Emotional Learning – SEL). SEL reprezintă procesul prin care copiii şi tinerii:

• Înţeleg şi îşi gestionează emoţiile

• Stabilesc şi ating obiective pozitive

• Simt şi arată empatie faţă de ceilalţi

• Creează şi menţin relaţii benefice

• Iau decizii responsabile

Acest concept a apărut în Statele Unite în 1994, în urma unei întâlniri de lucru la care au participat profesori, cercetători şi psihologi cu scopul găsirii unui cadru educaţional de promovare a dezvoltării pozitive a copiilor. De atunci, impactul acestui domeniu continuă să se extindă în întreaga lume, mai ales în acest nou context pandemic. În mod tradiţional, unii oameni încă sunt de părere că spaţiul securizant al familiei trebuie să fie locul în care copilul învaţă să înţeleagă şi să îşi gestioneze propriile emoţii. Pentru ei, aspectele sociale şi emoţionale sunt, în esenţă, chestiuni intime care trebuie lăsate la uşă atunci când se intră în şcoală. În fond, mergi la şcoală pentru cunoştinţele academice, nu? Ce legătură are acest lucru cu emoţiile, sentimentele? Alţii spun că aceste abilităţi se dezvoltă în mod natural şi nu este nevoie să se insiste pe ele şi la şcoală. Cu toate acestea, noi, profesorii, am înţeles mereu implicaţiile realităţii socio-emoţionale asupra procesului de învăţare. Acest lucru este valabil mai ales dacă reflectăm la modul în care lumea s-a schimbat în ultimele decenii. Majoritatea copiilor cresc într-o lume multimedia, ultradigitalizată, extrem de grabită, cu limitări şi restricţii care încă ne obligă să ne reconsiderăm atitudinea. Trăim într-o lume care oferă foarte multa stimulare cognitivă şi distribuie multe conţinuturi nereglementate despre experienţe pe care copiii nu le cunosc direct şi pe care nici nu le discută cu cei din familia lor.

În prezent, copiii şi tinerii au cea mai mare nevoie de susţinere pe plan emoţional, lucru care din păcate nu se întamplă întotdeauna acasă. Acest contrast este simţit instinctiv de către profesorii pentru care aceasta meserie este într-adevăr o vocaţie şi pentru care bunăstarea socio-emoţionala a elevului este o condiţie obligatorie pentru derularea în bune condiţii a actului educaţional. Tocmai aceştia au fost mereu cei care au năzuit să îi ajute pe copii să se dezvolte şi pe planurile socialşsi emoţional, mulţi dintre ei fiind chiar înzestraţi în mod natural cu abilităţi de promovare a acestor valori.

Dacă vom privi în ansamblul său procesul de învăţământ, respectiv, fiecare secvenţă educaţională, vom sesiza faptul că emotiile nu pot fi separate de procesul gândirii. Ceea ce se întâmplă în interiorul unui om (în viaţa lui emoţională) este o parte integrată în procesul de învăţare. Acest lucru nu poate fi separat de comportamentele şi acţiunile mai uşor observabile de la clasa. Iar dacă oamenii sunt fiinţe socio-emoţionale, înseamnă că şi şcolile trebuie să fie instituţii socio-emoţionale. Dezvoltarea acestor abilități reprezintă un proces care îi ajută pe copii și adolescenți să cultive abilitățile de viață esențiale în stabilirea unor relații puternice, luarea deciziilor etice și responsabile și manipularea constructivă a adversității, plecând de la conștientizarea propriilor emoții, încurajarea respectului și a interacţiunilor asertive. Evaluările extinse au constatat că dezvoltarea socială și emoțională crește performanțele academice, ajută

elevii să se dezvolte, să își realizeze un bun control al emoțiilor, să își construiasca încrederea și să proiecteze o imagine de sine competitivă, îmbunătățește relaţii la toate nivelurile comunității școlare, reduce conflictul dintre elevi, îi ajută pe tineri să fie mai sănătoși și să aibă mai multe reușite în școală și în viață.

Abilitățiile socio-emoționale reprezintă un set de aptitudini care ne ajută să resimțim constructiv emoțiile, să le exprimăm într-un mod adecvat contextului socio-cultural, să le reglăm și, în acest fel, să dezvoltăm relații sănătoase cu cei din jurul nostru. Aceste abilități presupun în primul rând identificarea și înțelegerea propriilor emoții, citirea și înțelegerea emoțiilor altor persoane, gestionarea emoțiilor proprii și manifestarea lor într-un mod adecvat. Studiile din psihologia dezvoltării și din psihologia educațională arată faptul că mulți elevi au prea puțin dezvoltate abilitățile sociale și emoționale. Cercetătorii de la Universitatea Loyola din Chicago și Universitatea Illinois din Chicago au realizat în urmă cu câțiva ani o meta-analiză, care a avut drept scop studierea efectelor pe care le are programul de învățare a abilităților socio-emoționale (Socio Emotional Learning – SEL) implementat în școli, asupra comportamentelor copiilor, performanței academice și stării de bine. În urma evaluării efectului a 213 programe desfășurate pentru un număr de 270.034 de elevi, cercetătorii au ajuns la concluzia că un nivel ridicat de dezvoltare a abilităților socio-emoționale este asociat cu o stare crescută de bine și o performanță academică ridicată, în timp ce un nivel scăzut de dezvoltare al competențelor emoționale este asociat cu probleme personale, sociale și academice.

Școala reprezintă contextul în care elevii pot să își dezvolte aceste abilități. Vrem să creștem și să educăm copii și tineri care să nu fie controlați de factori externi, care să gândească și să ia decizii critic și autonom, conform propriilor valori și principii, și să își asume consecințele acestor decizii. Vrem să creștem copii care să arate compasiune și empatie pentru cei din jur, să aibă încredere în ei, să viseze, să aibă curajul să lupte pentru visurile lor. Personal, nu cred că putem face acest lucru, dacă nu îi ajutăm să se dezvolte social și emoțional. Iar, pentru a putea face o schimbare în viața a cât mai multor copii, este necesar ca astfel de programe bazate pe evidențe științifice, adaptate contextului socio-cultural și a căror eficiență să fie monitorizată, să fie implementate și în școlile din România!

În acest moment, în România, încă nu se poate vorbi despre o politică educațională coerentă și asumată cu privire la importanța abilităților socio-emoționale. O analiză a documentelor privind politicile educaționale din România evidențiază faptul că încă nu există un limbaj conceptual unitar și o înțelegere comun acceptată a termenului de abilități socio-

emoționale. De multe ori, referirile la abilitățile socio-emoționale poartă denumiri diferite precum: abilități non-cognitive, abilități de viață, competențe transversale, deprinderi de viață, abilități de bază, competențe cheie, competențe pentru piața muncii etc. Cu toate acestea, în ultimii ani, tot mai multe documente strategice din domeniul educației accentuează nevoia de dezvoltare a competențelor elevilor, spre deosebire de tradiția conform căreia accentul era pus pe conținuturi și cunoștințe. Deşi au existat şi încă există încercări de comutare a accentului pe această perspectivă a susţinerii emoţionale a elevilor, va mai trece timp până se va structura un sistem coerent care să coordoneze acţiunile concrete ale părinţilor, profesorilor, specialiştilor şi factorilor decidenţi în vederea obţinerii unor rezultate vizibile pe durecţia susţinerii socio-emoţionale a elevilor. Tendinţa actuală este orientată în mod clar şi exact către aplicabilitatea/operaţionalizarea teoriilor, principiilor care circumscriu domeniul atât de vast al emoţiilor, al managerierii acestora într-un mod eficient pentru a ne adapta particularităţilor contextului socio-istoric şi, nu în ultimul rând, postpandemic.

Bibliografie:

1. Botiş, Adina, Despre dezvoltarea abilităţilor emoţionale şi sociale ale copiilor, fete şi băieţi, cu vârsta până în 7 ani – Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preşcolar, proiect UNICEF, 2007;

2. Gârleanu, Daniela, Lupuşoru, Daniela, Comunicare şi educaţie, Editura Spiru Haret, Iaşi, 1996;

3. Goleman, Daniel, Inteligenţa emoţională, Editura Burtea Veche, Bucureşti, 2008

4. Susținerea continuării predării și învățării în timpul pandemiei de COVID-19: Resurse adnotate

pentru învățarea online, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, 2020

5. Dezvoltarea abilităților în timpul pandemiei de COVID-19 și pregătirea pentru recuperare,

UNESCO, 2020

PROFESORUL CLASIC ȘI GENERAȚIA DIGITALĂ

Dumitra Georgiana Roxana

Școala Gimnazială,,Mihai Viteazul'',Oraș Boldești-Scăeni, Județul Prahova

În ultimii ani în spațiul educațional se face frecvent referire la „Școala secolului 21", „Profesorul în secolul 21", „abilitățile secolului 21" etc. Ne putem întreba oare ce realități inspiră o asemenea preocupare? Un prim răspuns ar putea veni din înțelegerea faptului că educația în secolul 21 este profund afectată de schimbările din societate: globalizarea, tehnologia, dinamica pieței muncii, imigrația etc. Aceste aspecte generează la rândul lor modificări la nivel de finalități, conținuturi, practici educaționale sau tendințe în formarea profesorilor. Sistemele educaționale din întreaga lume sunt în căutarea celor mai bune practici pentru a pregăti copiii și tinerii din școlile de astăzi pentru a face față solicitărilor de viață și de muncă tot mai complexe ale secolului 21.

Un profesor pentru secolul 21 este conștient de faptul că trebuie să pregătească elevii pentru viitor și nu pentru prezent. Acest lucru presupune viziune, iar în plan acțional o preocupare sistematică pentru a dezvolta elevilor „abilitățile secolului 21": comunicare, cooperare, gândire critică, creativitate. Se apreciază că aceste aceste abilități vor face diferența între cei care sunt și cei care nu sunt pregătiți pentru a face față provocărilor secolului 21. Provocările pentru profesori constau în a crea situații de învățare pentru ca elevii să exerseze aceste abilități în contextul disciplinelor din curriculum.

. Tehnologia a avansat și pune la dispoziția spațiului educațional instrumentele sale. Tinerii și copiii sunt atrași de cultura digitală și de suporturile tehnice care o promovează. Pentru a intra in conexiune cu acești tineri și copii, profesorii trebuie să vorbească limba lor, să valorifice abilitățile lor pentru oferirea de noi experiențe de învățare (Cucoș, 2008). Noile tehnologii de informare și comunicare pot ușura instruirea, pot să îi confere acesteia noi dimensiuni în spațiul virtual (jocuri virtuale, grupuri de discuții, clase mobile, resurse on line, proiecte de grup on line, portofolii digitate etc.). Integrarea tehnologiei în practicile de instruire aduce experiențele de învățare la un alt nivel și mult mai apropiat de limbajul generației nativilor digitali.

Un profesor eficient știe care sunt cele mai bune instrumente care pot susține activitățile de predare-învățare sau evaluare, știe cum și când să le folosească, având în vedere că raportul de complementaritate între uman și tehnic este necesar și benefic.

Cultura digitală este încă un vis pentru mulți copii.Cu mai putină sau mai multă tehnologie, orice dascăl știe însă că baza succesului în educație rămâne relația pe care o are cu elevii.

Centrarea pe elevi presupune ca activitatea de predare să fie adaptată la nevoile și experiența de cunoaștere a elevilor, să genereze învățare activă şi să valorifice stilurile diferite de învățare ale acestora. Pentru ca învățarea activă să se producă, profesorii trebuie să angajeze elevii într-un efort intelectual, să trezească resorturile afective şi volitive ale acestuia, apelând la metode și mijloace de învățământ adecvate. Copiii sunt diferiți și au așteptări diferite.

Profesorul de azi trebuie să fie capabil să își analizeze practicile de instruire și să se adapteze la nevoile elevilor, fie că e vorba de integrarea de tehnologii, de reconsiderarea metodelor de predare sau de evaluare sau de gestionarea relației cu elevii.Rolul unui dascăl priceput este de a încerca să integreze tehnologia cu spiritul ludic.

Un cadru didactic eficient se pliază pe nevoile elevului, adâncește calitățile, talentele și pasiunile acestuia, elimină imperfecțiunile caracterului și modelează când este nevoie orice aspect corijabil. Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării şi a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea şi implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Adevărata importantă a tipului de predare–învățare - evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc şi pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specific.Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Cu toate că are un potenţial foarte mare, calculatorul este inferior profesorului în ceea ce priveşte transferul de cunoştinţe. De aceea tehnicile e-learning în instruire şi evaluare trebuie să se dezvolte pe două căi, şi anume creşterea calităţii şi eficienţei strategiilor de învăţare cu ajutorul calculatorului, respectiv adaptarea şi individualizarea învăţării în relaţia calculator-elev.

În domeniul comunicării pedagogice, calculatorul are o serie de avantaje asupra omului - profesorul adaptează datele furnizate de către calculator pentru fiecare elev în funcţie de cantitatea de date ale unei topice şi de modul de prezentare al acestor date (texte, desene, tabele sau imagini);

- "răbdarea" calculatorului nu cunoaşte margini, în sensul că la cererea elevului calculatorul poate repeta o explicaţie sau prezenta anumite informaţii de ori câte ori se doreşte, cu orice viteză şi în orice ordine;

- elevul primeşte răspuns pentru orice întrebare, chiar şi una stupidă, în timp ce, în cadrul unei instruiri clasice aceasta îi poate crea un sentiment de jenă sau atrage glumele celorlalţi studenţi;

- calculatorul face o evaluare obiectivă a performanţelor elevului şi furnizează informaţii importante profesorului pentru individualizarea rutei de învăţare a fiecărui elev;

- calculatorul poate furniza experienţe şi metode de învăţare care altfel ar fi prezente doar la mai mulţi profesori;

- calculatorul oferă posibilitatea instruirii dincolo de orele de curs şi contribuie la posibilitatea învăţării continue pe tot parcursul vieţii (life-long learning).

Bibliografie:

Cury, A. (2005), *Părinţi străluciți, profesori fascinanti*

Cucoș, C. (2008). *Educația: iubire, edificare, desăvârșire*

Istrate, Olimpius, *Efecte si rezultate ale utilizării TIC în educaţie*

Făt, Silvia & Adrian Labăr, *Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC 2009.*

Profesorul clasic și generația digitală „Imigranții digitali” și „nativii digitali”

Dumitrache Ramona Georgiana

Liceul Teoretic „Șerban Vodă” Slănic, Prahova

Realitatea secolului XXI aduce față în față două generații: „nativii digitali„ și „imigranții digitali”. Cei doi termeni au fost introduși de către Mark Prensky, într-un articol publicat în 2001, care a deschis calea multor controverse. Prensky denumește „nativi digitali” tinerii crescuți într-un mediu puternic digitalizat, vorbitori nativi ai limbajului digital al computerelor, jocurilor video și internetului, utilizatori de la vârste foarte fragede a dispozitivelor mobile, ca principală cale de a comunica între ei, cu o mare nevoie de a utiliza tehnologia, indiferent unde s-ar afla. Din aceeași perspectivă a digitalizării, adulții și, implicit, profesorii, sunt considerați imigranți, nevoiți să învețe acest nou limbaj, să se adapteze acestui nou mediu. Cei doi termeni au fost preluați, în ultimii ani, în multe lucrări de pedagogie din întreaga lume, de exemplu: *Nativii digitali – între risc si oportunitate* – Ana Irene Cesarano, *Open data e native digitali* - Roberto Cazzanti, *Nativi digitali* – Paolo Ferri.

Diferențele majore ale mediului în care cele două generații au crescut par că generează o ruptură în comunicarea dintre acestea. S-ar putea considera că este suficient ca profesorii să depună eforturi pentru a învăța noul limbaj, noile reguli, pentru a se putea adapta și integra în prezentul elevilor. Și profesorii chiar se străduiesc, depun eforturi extraordinare pentru a-și asigura formarea în domeniul utilizării tehnologiei, a integrării tehnologiei în procesul de învățare, creării de conținuturi digitale, descoperirii și includerii multiplelor aplicații în cadrul activităților didactice. Problema este că, în realitate, cu toate eforturile sale de adaptare, un imigrant nu se va simți niciodată „ca acasă”, într-un mediu total diferit decât cel în care a crescut. În mod similar, profesorul „imigrant digital” va utiliza tehnologia când va fi necesar, dar nu va realiza acest lucru permanent, ca un mod de viață, așa cum nativii digitali o fac. Ori de câte ori va putea, profesorul va reveni în mediul familiar, va reveni la cărțile, notițele, instrucțiunile scrise cu care a fost obișnuit.

Un indiciu cu privire la proveniența unei persoane este oferit de „accentul” provenit din limba natală, ce va fi cu ușurință recunoscut de un vorbitor nativ al respectivei limbi. „Nativii digitali” vor recunoaște cu multă ușurință „accentele” noastre, ale profesorilor, rămase din perioada predigitală (ex.: tipărirea unui email). Când profesorii vor susține că învățarea trebuie să se realizeze prin logică pas cu pas, învățând lucrurile pe rând, elevii vor susține că pot învăța ascultând muzică, făcând mai multe lucruri deodată. Cu toții au dreptate! Dar recunoscând

aceste diferențe, între modul în care gândesc, se exprimă, comunică, rezolvă, aplică, trebuie identificate căi de a reduce acest decalaj și de a permite ca activitatea comună profesor-elev să fie una favorabilă comunicării și învățării.

Diminuarea acestui decalaj s-ar putea realiza, în modul cel mai eficient, prin evoluția profesorilor, în sensul adaptării cât mai rapide și complete la acest nou mediu, puternic digitalizat, întrucât revenirea elevilor la modul „tradițional" de învățare, nu pare a fi posibil. Această adaptare deja se realizează, în prezentul context pandemic, mai mult ca oricând, cu eforturi susținute din partea profesorilor, de învățare, de regândire a întregului demers didactic. Includerea tehnologiei în educație a fost pusă în discuție de mulți ani în România, fără a exista, însă, cerințe clare cu privire la acest aspect, nici infrastructura necesară. Dotarea materială a școlilor a fost o permanentă problemă, finanțarea educației deficitară iar dotarea școlilor, din punct de vedere al tehnologiei, a constat, până în 2020, exclusiv în laboratoare informatice, în care se organizau orele de informatică și TIC. În rare ocazii se utiliza tehnologia în cadrul celorlalte ore de curs, folosind, de exemplu, o tablă interactivă și conținuturi digitale.

Anul 2020 a adus, odată cu pandemia, școala online, ca singură modalitate de a continua învățarea. Oportunitatea evoluției învățământului, către sfera digitală, este evidentă, întrucât doar utilizând tehnologia s-a putut continua procesul instructiv-educativ. În unele cazuri, de-abia acum s-a început utilizarea manualelor digitale la potențialul lor maxim, putându-se accesa varianta digitală de către majoritatea elevilor. Însă mutarea în online a întregii activități cu elevii, a fost un proces complex, dificil, consumator de resurse. Problemele legate de dotarea tehnică a școlilor, pare că s-a rezolvat, în mare parte, însă existența echipamentelor și a platformelor puse la dispoziția profesorului și a elevilor pentru a comunica la distanță nu a asigurat succesul învățării.

Este util să analizăm nu cazurile izolate, în care unii sau alții dintre participanți la procesul educativ nu dispun de resursele materiale necesare sau refuză participarea la activitatea online, ci cazurile majoritare, în care elevii și profesorii dețin dispozitive conectate la internet și au acces la o platformă funcțională. Pentru toți aceștia, acum a fost poate momentul în care au devenit cu toții conștienți de diferențele de statut dintre „nativi" și „imigranți". Acum profesorii au devenit vulnerabili, puși în situația de a-și realiza obiectivele prin strategii cu totul diferite, necunoscute sau netestate suficient, fără a cunoaște metodele cele mai potrivite, fără a avea la dispoziție, la orice materie, conținuturi digitale adecvate. În același timp, elevii au pășit, cu mare bucurie, pe „tărâmul lor natal", cu infinite posibilități de a-și ușura munca, de a găsi

surse de inspirație în mediul online, de a comunica cu ceilalți elevi în paralel, de a eluda toate regulile respectate, până atunci, în cadrul orelor de curs.

Ezitările și poate, erorile realizate de profesori, inevitabile în orice proces de învățare, au fost etichetate drept slăbiciune a profesorilor, lipsă de pregătire sau de implicare. Media a prezentat o imagine nefavorabilă a cadrelor didactice, părinții și elevii au manifestat nemulțumiri, cazurile cele mai nefericite au devenit subiecte de presă. Totuși cu susținere fermă și apreciere din partea guvernanților opinia publică poate fi schimbată în sensul aprecierii eforturilor masive care s-au depus de profesori pentru a asigura continuarea procesului instructiv-educativ în aceste condiții.

Reîntoarcerea la școală nu ar trebui să însemne reîntoarcerea la „vechile obiceiuri", ci valorificarea tuturor abilităților pe care le-am dobândit cu toții, a echipamentelor cu care școlile au fost dotate, a multiplelor aplicații create pentru învățare, a infinitelor resurse educaționale din mediul online. Pentru a crește șansele incuderii cu succes a tehnologiei în școală este nevoie, însă, de mai mult: schimbări în documentele reglatoare, adaptarea tuturor manualelor școlare pentru utilizarea în mediul online, organizarea resurselor online și formarea cadrelor didactice.

Reformarea învățământului ar trebui realizat, după cum cei doi mari profesori specialiști în educație, Pânișoară și Neacșu , susțineau într-un dialog online din iunie 2021, în ambele sensuri: de sus în jos – prin regândirea programelor școlare și de jos în sus – prin activitatea pe care o desfășoară fiecare cadru didactic. Oricât de mult și-ar dori un profesor să le ofere elevilor săi șansa învățării colaborative, a construcției cunoștințelor de către ei înșiși, aspecte necesare învățării de durată în secolul XXI, presiunea necesității parcurgerii programei, în special pentru disciplinele de examen, îl va determina să opteze pentru utilizarea strategiilor cunoscute și verificate în anii de experiență didactică. În același timp, pentru a pune în aplicare reforma, toate cadrele didactice trebuie să parcurgă noi programe de formare în metodica predării disciplinelor, în mediul online sau folosind tehnologia.

Creșterea exponențială a cantității de informație din orice domeniu face imposibilă transmiterea acesteia, în ansamblul său și, deasemenea, transformă parcurgerea materiei într-un adevărat „marș", în care timpul acordat elevilor pentru rezolvarea de probleme sau creării de conținuturi scade. Profesorul este pus în situația în care are de ales în a termina de parcurs materia care va fi evaluată, folosind strategii didactice cunoscute și exersate de el de-a lungul timpului, care au asigurat elevilor promovarea examenelor, sau crearea situațiilor de învățare în clasă, în care elevii să colaboreze și să utilizeze tehnologia, sub îndrumarea profesorului, pentru

a rezolva problem reale, pentru a descoperi singuri, a construi cunoștințe înțelese pe deplin durabile, corelate, adaptate lor și societății în care trăiesc.

Cadrele didactice și-au asumat, la intrarea în sistemul de învățământ, contribuirea la realizarea idealului educațional -*dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a individualităţii umane, în formarea personalităţii autonome şi creative*. Cu toții s-au pregătit prin formarea inițială, din punct de vedere științific și metodic, pentru a contribui, alături de colegii săi, la realizarea acestui măreț ideal. Ulterior, parcurgând programele de formare prin grade didactice, și-au rafinat abilitățile, adaptându-se permanent la evoluția societății și a tehnologiei. Cu toate acestea, acum, în perioada revoluției digitale, situația pandemică a generat o presiune extraordinară asupra profesorilor, puși în situația găsirii de soluții rapide, care să asigure continuitatea în activitatea didactică. Sentimentul majorității a fost cel al vulnerabilității în fața tuturor acestor schimbări: utilizarea permanent a calculatorului și a platformei puse la dispoziție de școală, schimbarea strategiilor didactice, acordarea unei mai mari libertăți de acțiune elevilor, lucru pe grupe, evaluare alternativă, nerespectarea manualului.

Din perspectiva profesorului, evoluția dorită se poate realiza doar prin învățare a limbajului, a abilităților, a atitudinilor. Cum profesorii dovedesc pe tot parcursul activității didactice faptul că dispun de o motivație permanentă pentru învățare, constatată prin participarea la diferitele programe de formare și prin rezultatele obținute la multele examene pe care trebuie să le susțină, nu există îndoială că nu vor avea motivație suficientă pentru a învăța despre utilizarea și includerea noilor tehnologii în educație. Trebuie multă precauție în abordarea acestui proces de învățare, întrucât anumite situații specifice pot distruge motivația de învățare a oricărei persoane.

Acum în sistemul național de învățământ, greșelile sunt cel mai rău lucru posibil, sunt sancționate dur (vezi titlurile din media, acuzatoare față de cadrele didactice care nu au răspuns așteptărilor), iar rezultatul determinat este frica de greși, deci de a-și asuma riscuri și, implicit, de a fi creativ. Pornind de la ceea ce spus Picasso , că "toți copiii se nasc artiști", Ken Robinson constată că problema este "să rămânem artiști pe măsură ce creștem", deoarece până la maturitate majoritatea pierdem această calitate, în urma educației. Rezultatul este dat de relația dintre asumarea riscurilor și creativitate, mai exact "dacă nu ești gata să greșești, nu vei crea niciodată ceva original".

Există totuși puncte de vedere încurajatoare și asupra acestui aspect: vulnerabilitatea nu este o slăbiciune, ba dimpotrivă, este „cel mai precis instrument de măsură al curajului, risc emoțional, expunere la incertitudine și înseamnă curajul de a fi imperfect, de a da rușinea la o

parte și a accepta că orice se poate întâmpla, inclusiv cea mai dureroasă nereușită„ (Brene Brown). Așadar, profesorii curajoși, vor folosi această oportunitate pentru a netezi calea de comunicare cu proprii elevi „nativi digitali", pentru a încerca să piardă cât mai mult din „accentele" menținute din perioada pre-digitală, păstrând, totuși, ceea ce este valoros, esența, ceea ce nu poate fi înlocuit de nicio tehnologie, și care a lipsit cel mai mult elevilor în toată perioada școlii online: prezența captivantă și inspirațională a profesorului, bazată pe o bună pregătire științifică și metodică, perfectată în anii de experiență și îmbogățită de respectul față de misiunea nobilă pe care ne-am ales-o și de dragostea față de copii.

Bibliografie

1. Cucoș, C., Pânișoară, I.O., Istrate, O., Ceobanu, C. (2020). *Educația digitală*. Iași: Editura Polirom.
2. Chirca, C.R. (2020). *Noile media și nativii digitali.* București: Editura Universității din București.
3. Grosseck, G., Crăciun, D (2020). *Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruire online*. Timișoara: Editura universității de vest
4. Robinson, K. (2011). *O lume iesită din minți*. București: Editura Publica;
5. Wagner, T. (2013). *Formarea inovatorilor – cum crești tinerii care vor schimba lumea de mâine.* București: Editura Trei.
6. https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20 Immigrants% 20-%20Part1.pdf
7. https://www. Digital.educred.ro/resurse-educationale
8. https://www.ted.com/talks/sir_ken_robinson_bring_on_the_revolution
9. https://www.ted.com/talks/ken_robinson_changing_education_paradigms
10. https://vimeo.com - Creating tomorrow's schools today by Richard Gerver
11. https://fb.watch/66UTm5kHqt - Ovidiu Pânișoară și Ioan Neacșu - întâlnire online

Formarea competențelor digitale

Dumitru Georgiana Aureliana

Școala Gimnazială, comuna Gura Vitioarei, Județul Prahova

În ultima vreme, învățarea digitală a început să înlocuiască din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale. Perioada pe care am traversat-o din martie 2020, când școala s-a desfășurat online, a demonstrat încă o dată importanța învățării digitale. În sala de clasă, cadrul didactic poate pleca la început de la utilizarea tabletelor în loc de hârtie, și poate merge până la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforma.

Cu toate aceste lucruri, elevii noștri sunt deja familiarizați, datorită trecerii învățământului pentru o buna perioadă, în sfera online.

Realizarea învățământului sub această formă presupune existența unor competențe digitale atât în rândul cadrelor didactice, cât și în rândul elevilor.

Competenţele cheie sunt prezentate ca rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoştinţe, abilități şi atitudini care urmează să fie formate ca instrumente pentru învățarea pe tot parcursul întregii vieți.

De competențele-cheie au nevoie toți oamenii, fie pentru dezvoltarea personală, fie pentru a putea ocupa un loc de muncă. Aceste competențe se dezvoltă pe tot parcursul vieții, fiind definite ca o îmbinare de cunoștințe, aptitudini și atitudini.

- ***Cunoștințele*** – sunt formate din fapte și cifre, concepte, idei și teorii deja stabilite și care sprijină înțelegerea într-un anumit domeniu sau subiect.
- ***Aptitudinile*** – sunt definite ca abilitatea și capacitatea de a desfășura procese și de a utiliza cunoștințele existente pentru obținerea de rezultate.
- ***Atitudinile*** – descriu dispoziția și mentalitatea de a acționa sau de a reacționa la idei, persoane sau situații.

Competențele cheie sunt:

- comunicarea într-o limbă maternă
- comunicarea în limbi străine
- competenţe matematice şi competenţe de bază în ştiinţe şi tehnologii
- competențe digitală
- a învăța să înveți
- competențe sociale și civice
- spirit de inițiativă și antreprenoriat

- sensibilizare și exprimare culturală.

Cum pot promova competența digitală în clasă?

Formarea competenței digitale în rândul elevilor trebuie să înceapă de la o vârstă mică, însă deciziile legate de tipologia tehnologiilor și timpul alocat acestora trebuie bine cântărite.

În cazul învăţământului primar, formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale se va efectua atât în cadrul disciplinelor de bază (ex. utilizarea manualului digital), cât şi în cadrul componentelor curriculare opţionale(ex. Jocul cu calculatorul, platforme educaționale). Jocul cu calculatorul atrage elevii, care devin interesați să învețe și să-și extindă orizonturile.

Utilizând instrumentele digitale și tehnologia în procesul educativ, dezvoltăm elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, caută, găsesc și utilizează resursele online, iar rezultatele căutării le aplică și implementează la școală, în teme și proiecte.

Gândirea critică, care stă la baza dezvoltării raționamentului analitic, se dezvoltă cu ajutorul instrumentelor și tehnologiei digitale, astfel elevii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerent, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual.

Utilizarea jocurilor interactive și de îndemânare în timpul orelor îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa, să simtă concurența și dorința de a câștiga, de a obține satisfacții. Și învăţământului non formal şi cel informal au un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale prin crearea unor contexte non formale şi informale de învăţare digitală :

- vizite la instituţii din comunitate în cadrul cărora sunt utilizate tehnologiile de informare şi comunicare (bancă, studio fotografic, întreprinderi, primărie, magazine etc.);
- vizite la muzee tehnice sau expoziţii de specialitate;
- înregistrarea audio sau video cu ocazia unor evenimente speciale (vizite, serbări, expoziţii etc.) cu ajutorul diferitelor aparate şi softuri digitale;
- concursuri de jocuri educative pe calculator.

Există resurse și aplicații de învățare pe care profesorul le poate crea pentru activitatea la clasă sau poate să utilize resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri. Se pot folosi aplicații precum:

- ASQ,
- Kahoot,

- Quizziz,
- Wordwall,
- Padlet,
- Twinkl

Platformele sociale, care implică elevii, părinții, cadrele didactice reușesc să raspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică.

Învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, digitalizarea reprezintând un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ.

Acest lucru îi ajută pe elevi să interacționeza mai bine cu materialele de studiu. În plus, digitalul oferă adesea o modalitate mai interesantă și mai cuprinzătoare de informații, lucru care poate fi observat în situația școlară a elevilor, dar și în scăderea absenteismului în școlile care promovează și utilizează instrumentele digitale. Mai mult decât atât, când elevul își poate urmări propriul progres, îi sunt sporite motivația și responsabilitatea.

Așadar, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

Bibliografie:

1. Parfene, C., Metodica studierii limbii şi literaturii române, Iaşi, Polirom, 1999.
2. Coroi, I. – Percepţia calităţii în educaţie, 2017, pag. 1-9.
3. www.parintiicerschimbare.ro
4. www.schooleducationgateway.eu
5. www.edict.ro/dezvoltarea-competentei-digitale-la-elevi-o-necesitate

Formarea competenței digitale la disciplina istorie

Eftene Mariana

Școala Gimnazială, sat Tăriceni, comuna Șirna , jud. Prahova

Societatea contemporană este permanent supusă schimbărilor rapide şi într-un ritm tot mai alert, ca urmare a exploziei cunoaşterii, a noilor descoperiri tehnologice şi a adoptării unor decizii rapide, determinând mutaţii şi în domeniul educaţional. Competența digitală, conform documentului Comisiei Europene, este una dintre cele opt competențe-cheie care trebuie să fie însuşite de un absolvent din spaţiul intracomunitar[1]. De asemenea, şi UNESCO susţine ideea familiarizării fiecărui elev cu tehnologiile şi cu mijloacele multimedia tocmai prin dezvoltarea abilităților privind selectarea instrumentelor adecvate, operarea cu echipamente şi aplicații și utilizarea acestora într-o varietate de forme. Integrarea tehnologiilor informatice şi comunicaţionale (TIC) în procesul de predare –învăţare – evaluare, a devenit în ultima periadă o prioritate a politicilor educaţionale pe toate meridianele lumii. Utilizarea noilor tehnologii în procesul de învăţământ depinde de competenţa pedagogică şi abilităţile tehnice ale profesorului care trebuie să ştie, să cunoască şi să integreze aceste tehnologii moderne pentru obţinerea unor efecte pedagogice utile, fără să excludă demersurile tradiționale. Modul de realizare a activităţilor didactice este schimbat prin folosirea noilor tehnologii informatice şi comunicaţionale.

Introducerea în şcoală a Internetului şi a noilor tehnologii a determinat schimbări importante în procesul de învăţământ, iar rolul profesorului din învăţământul tradiţional, de transmiţător al informaţiei, se schimbă în învăţământul modern în cel de facilitator al învăţării. Actul învăţării nu mai este văzut ca fiind rezultatul demersurilor şi muncii profesorului, ci rodul interacţiunii elevilor cu calculatorul şi al colaborării cu profesorul. În sistemul de învăţământ schimbarea vizează creşterea eficienţei activităţilor de învăţare, dezvoltarea competenţelor de comunicare şi studiul individual, însă realizarea acestor obiective depinde de gradul de pregătire a profesorului în utilizarea calculatorului, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoştinţele şi abilităţile acestora, de timpul cât se integrează mijloacele TIC în lecţie, de metodele de evaluare și de fişele de lucru elaborate.

Competențele digitale implică utilizarea cu încredere, critică și responsabilă a tehnologiilor digitale, precum și utilizarea acestora pentru învățare, la locul de muncă, și pentru participarea

[1] Recomandarea Consiliului Europei din 22 mai 2018 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții

în societate. Ele includ alfabetizarea în domeniul informației și al datelor, comunicarea și colaborarea, educația în domeniul mass-mediei, crearea de conținuturi digitale (inclusiv programarea), siguranța (inclusiv bunăstarea digitală și competențele legate de securitatea cibernetică), chestiunile legate de proprietatea intelectuală, precum și soluționarea problemelor și gândirea critică.[2]

Disciplina ISTORIE contribuie la formarea progresivă a competenţelor-cheie pentru educaţia pe parcursul întregii vieţi, recomandate de Parlamentul şi Consiliul Uniunii Europene, competențele digitale fiind vizate în mod indirect prin studiul acestei discipline.[3]

Formarea competenței digitale este vizată și de programa școlară, prin intermediul competențelor specifice fiecărui an de studiu. [4] Astfel, pe parcursul celor patru ani de studiu din învățământul gimnazial, utilizând tehnologia, se poate forma competența generală ***4. Folosirea autonomă şi responsabilă a instrumentelor necesare educaţiei permanente*** ,contribuind astfel la formarea profilului absolventului de gimnaziu:

- clasa a V-a – competența specifică- 4.2. Utilizarea resurselor multimedia în scopul învăţării;
- clasa aVI-a-competența specifică- 4.1. Utilizarea informaţiilor cu ajutorul resurselor multimedia;
- clasa aVII-a- competența specifică- 4.1. Realizarea unor proiecte individuale sau de grup prin utilizarea resurselor multimedia;
- clasa aVIII-a- competența specifică- 4.1. Realizarea unor investigaţii istorice prin utilizarea resurselor multimedia.

În vederea dobândirii acestei competențe-cheie, elevii pot consulta https://dexonline.ro/ pentru a descoperi sensul termenilor istorici, se pot folosi aplicațiile Google Docs, Desene Google din Google Drive, https://ro.padlet.com pentru completarea unor fișe de lucru colaborative, elevii primind acces la documentul respectiv putând să lucreze împreună de acasă sau în timpul orei de istorie. De asemenea, elevii pot primi diverse sarcini precum realizarea de prezentări de tip power-point. Totodată, se pot concepe teste on-line pe care elevii le pot realiza în clasă, folosind aplicația Google Forms din Google Drive sau alte aplicații precum: https://learningapps.org/, https://www.liveworksheets.com/ etc..

---

[2] *Ibidem*

[3] Marilena Bercea, Doru Dumitrescu, ...*Elemente de didactică a istoriei,* Editura Nomina, Pitești, 2010, pag. 21

[4] Programa şcolară pentru disciplina Istorie, clasele a V-a – a VIII-a,Bucureşti, 2017

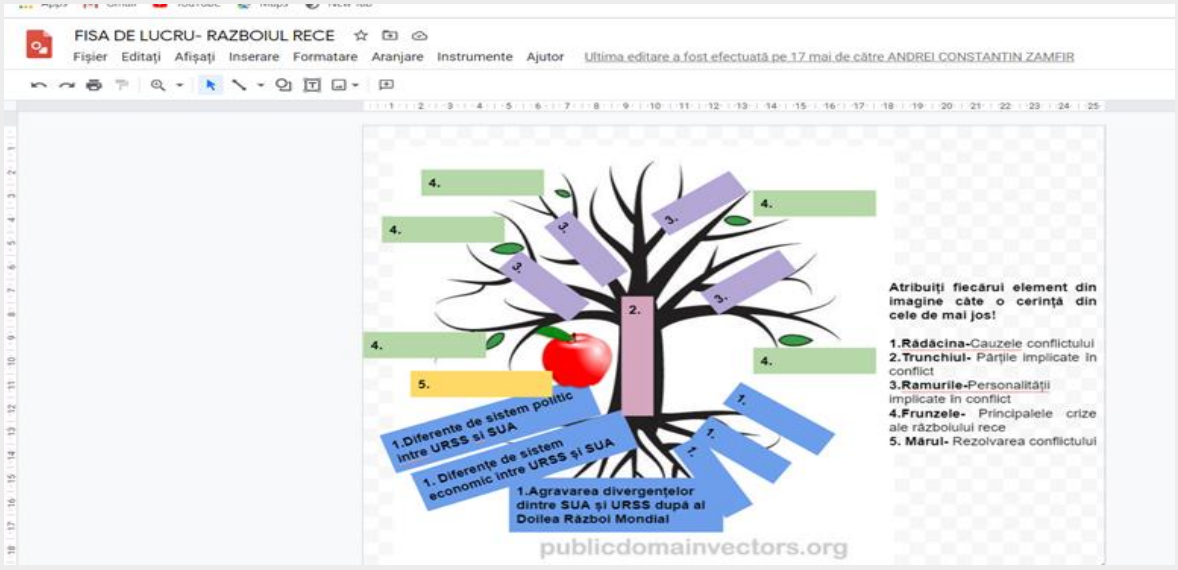
FISA DE LUCRU- RAZBOIUL RECE
Fișier Editați Afișați Inserare Formatare Aranjare Instrumente Ajutor
Ultima editare a fost efectuată pe 17 mai de către ANDREI CONSTANTIN ZAMFIR
1.Diferențe de sistem politic între URSS și SUA
1. Diferențe de sistem economic între URSS și SUA
1.Agravarea divergențelor dintre SUA și URSS după al Doilea Război Mondial
Atribuiți fiecărui element din imagine câte o cerință din cele de mai jos!
1.Rădăcina-Cauzele conflictului
2.Trunchiul- Părțile implicate în conflict
3.Ramurile-Personalitățiile implicate în conflict
4.Frunzele- Principalele crize ale războiului rece
5. Mărul- Rezolvarea conflictului
publicdomainvectors.org

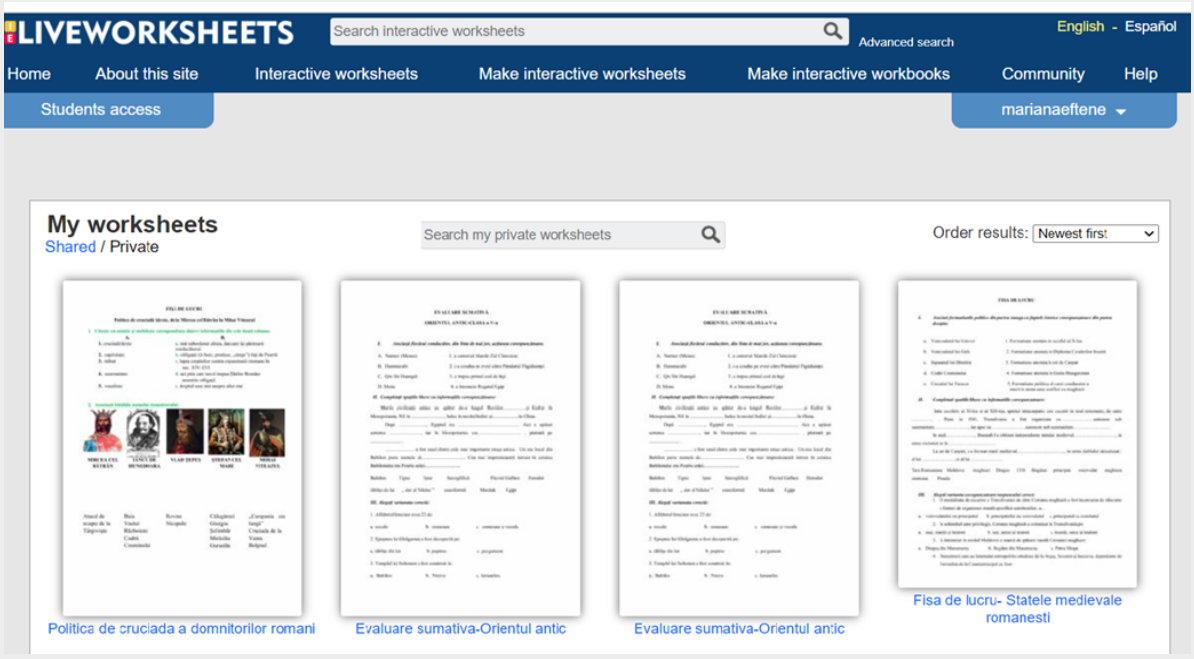
LIVEWORKSHEETS
Search interactive worksheets
Advanced search
English - Español
Home
About this site
Interactive worksheets
Make interactive worksheets
Make interactive workbooks
Community
Help
Students access
marianaeftene
My worksheets
Shared / Private
Search my private worksheets
Order results: Newest first
Politica de cruciada a domnitorilor romani
Evaluare sumativa-Orientul antic
Evaluare sumativa-Orientul antic
Fisa de lucru- Statele medievale romanesti

Mariana Eftene
Obtinerea independentei Romaniei
Made with a creative frenzy
SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ
In 1875 s-a redeschis Criza Orientala,prin izbugnirea unor rascoale ale popoarelor din Balcani.
In 1875 s a redeschis Criza Orientala, prin izbucnirea unor răscoale ale popoarelor din Balcani. Guvernul roman a organizat negocieri cu reprezentanții Imperiului Rus la Livadia, in septembrie 1876.Prin intermediul lui Mihail Kogălniceanu din partea României, si a baronului Dimitri Stuart, din partea Rusiei, s a semnat la București la 4/16 aprilie 1877 Convenția prin care romanii
DESFĂȘURARE
Pe 12 aprilie 1877,Rusia declara război Imperiului Otoman.
In cadrul sesiunii Adunarii Deputatilor din 29 aprilie si a Senatului de a doua zi , Parlamentul Romaniei declara rupte legaturile diplomatice cu Imperiul Otoman si recunoasterea existentei starii de razboi dintre cele doua state
PROCLAMAREA INDEPENDENȚEI
La 9 mai 1877,în cadrul Adunării Deputaților ,Mihail kogălniceanu ,într-un discurs memorabil ,proclamă independența României.
10 mai ,Senatul a votat Proclamația de independență ,iar aceat act a devenit lege prin semnarea lui se către principele Carol I.
PARTICIPAREA ROMÂNIEI LA RĂZBOI
Dupa mai multe atacuri eșuate in fata Plevnei, comandantul armatei ruse a decis sa apeleze la principele Carol I, trimițându-i o telegrama (19 iulie), prin care îi cerea ajutorul.
La 30 august 1887,dupa cel de-al treilea asalt asupra Plevnei ,a fost ocupata reduta Grivita 1 de catre romani.
Armata româna a luptat și la Vidin ,Nicopole și Rahova.
TRATATELE DE PACE. RECUNOAȘTEREA INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI
Primul tratat de pace dintre Imperiul Rus si Imperiul Otoman a fost semnat la San Stefano la 3 martie 1878
In urma acestui tratat a fost recunoscută independența României ,a Muntenegrului si a Serbiei
Prin noul tratat ,Tratatul de la Berlin la 1 iulie 1878, se recunoștea condiționat independența României,care trebuia sa accepte

Studiul ISTORIEI are o importanță deosebită din perspectiva formării celor opt competențe-cheie, necesare elevului în vederea afirmării şi dezvoltării personale, cetăţeniei active, incluziunii sociale și angajării pe piaţa muncii, într-o societate în continuă schimbare. Alături de competența digitală, se formează și se dezvoltă și celelalte competențe-cheie, acestea având aceeași valoare și importanță.

BIBLIOGRAFIE

1. Programa şcolară pentru disciplina Istorie, clasele a V-a – a VIII-a, Bucureşti, 2017;

2. Recomandarea Consiliului Europei din 22 mai 2018 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții;

3. Bercea, Marilena, Dumitrescu, Doru, *Elemente de didactică a istoriei*, Editura Nomina, Pitești, 2010.

Aplicația LearningApps și orele de geografie

Ene Tina Elena

Școala Gimnazială „Sfânta Vineri” Municipiul Ploiești, județul Prahova

Learning Apps.org este o aplicație Web 2.0 care a fost concepută în cadrul unui proiect de cercetare și dezvoltare al Școlii Superioare Pedagogice PH Bern, în colaborare cu Universitatea din Mainz (profesor dr. Franz Rothlauf) și cu Școala superioară Zittau/Görlitz (profesor dr. Christian Wagenhaft) pentru a sprijini procesul de instruire prin metode interactive. Modulele/exercițiile (denumite Apps) existente pot fi integrate direct în cadrul conținuturilor de învățare, sau pot fi, după caz, ajustate/elaborate online de către utilizatori. Principalul scop al aplicației LearningApps este acela de a colecționa module care pot fi reutilizate și de a le pune la dispoziția utilizatorilor. Modulele nu conțin un scenariu concret de învățare, ci se axează exclusiv pe aspectele de ordin interactiv ale unei secvențe de conținut.

Tipurile de exerciții care pot fi alcătuite sunt diverse pornind de la: cuvinte încrucișate, jocul Milionarii, marchează în text, quiz cu alegere, completează tabel, quiz cu introducere, grilă de ordonare, joc-perechi, până la: puzzle, ordonare pe hartă, ordonare pe grupe, ordonare după imagini, ordonare în perechi, rebus, spânzurătoarea, text lacunar, hărți mentale.

Exercițiile (Apps) se pot alcătui relativ simplu, urmând instrucțiunile de pe site, existând numeroase modele care facilitează crearea acestora într-un timp relativ scurt. Astfel, profesorul are posibilitatea să structureze materialul pe care dorește să-l predea în cel mai bun mod, sau să folosească de exercițiile oferite de colegi. Spre deosebire de momentul în care un profesor trebuie să explice un subiect la cel puțin 20 de elevi, neputând acorda atenție fiecărui elev în parte, aplicația permite individualizarea procesului didactic profesorul acordând fiecărui elevului întreaga sa atenție. Pentru elevi, LearningApps oferă modalități cât mai interactive şi atrăgătoare pentru însușirea noilor cunoștințe sau pentru evaluare. Prin intermediul LearningApps elevul va învăța mult mai ușor deoarece se va pune accent pe descoperire şi interactivitate. Avantajul major al acestei aplicații este acela că se distribuie gratuit, iar codul sursă este deschis pentru utilizator. Astfel, utilizatorul poate schimba modulele existente ale aplicației sau poate adăuga module noi având posibilitatea de a extinde funcționalitatea acestora.

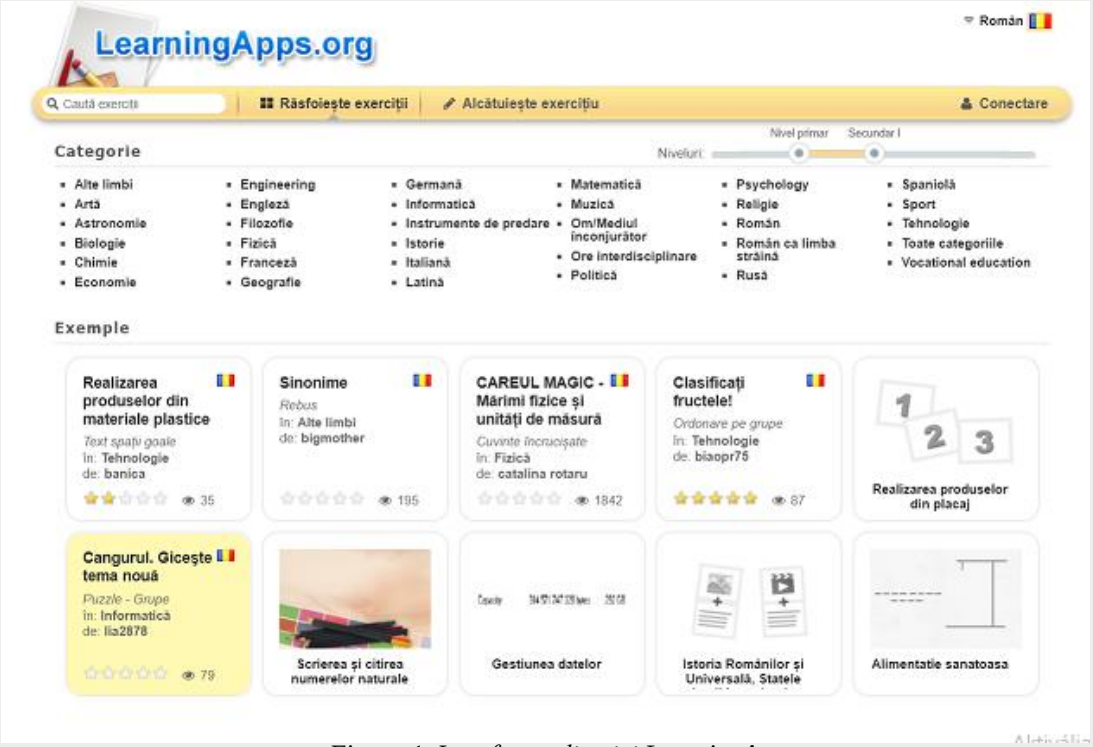

Figura 1. Interfața aplicației LearningApps

Dacă trageți cursorul mouse-ului peste unul dintre module aveți acces la următoarele informații: puteți vedea cine a creat modul și de câte ori acesta a fost vizualizat. Făcând clic pe o aplicație/modul, obțineți disponibilitatea. Tot aici aveți opțiunea de a folosi un șablon similar precum și posibilitatea modificării conținutului din șablonul deschis pentru a crea propriul modul/aplicație.

De exemplu:

- dacă alegeți *alcătuiește exerciții similare*, obțineți scheletul modulului deschis; pentru a personaliza exercițiul trebuie să înlocuiți titlul, descrierea, feedback-ul sarcinii și imaginea de fundal și astfel conturați o nouă dimensiune
- dacă alegeți *alcătuiește exercițiu nou* cu șablonul selectat, obțineți aceeași pagină numai că șablonul afișat este gol; el va permite aceleași posibilități dar pentru crearea exercițiului personal

Dacă doriți să vă stocați munca și să o distribuiți elevilor, trebuie să vă înregistrați pe site. Pentru aceasta, faceți clic în colțul din dreapta sus pe conectare și, dacă nu aveți încă un cont, selectați creează cont nou și introduceți numele de utilizator și parola. Odată creat contul, în partea de sus, pe bara de meniu, va apărea un conținut nou - *clasele mele*. Aici aveți oportunitatea: de a vă crea propriile clase în care distribuiți exerciții proprii, de a vedea care

dintre elevi au reușit să rezolve problemele/exercițiile, dacă au fost întâmpinate dificultăți, sau dacă elevi nu au parcurs sarcinile de lucru.

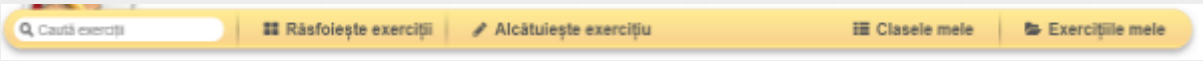

Figura 2. Bara de meniu a aplicației LearningApps după crearea contului

Revenind la bara de meniu putem începe. Selectați alcătuiește exerciții și obțineți șabloanele pe baza cărora vă puteți crea propriile exerciții/ aplicații. Vă propun să alegem unul dintre cele mai interesante și interactive șabloane, din punctul meu de vedere - cursa de cai.

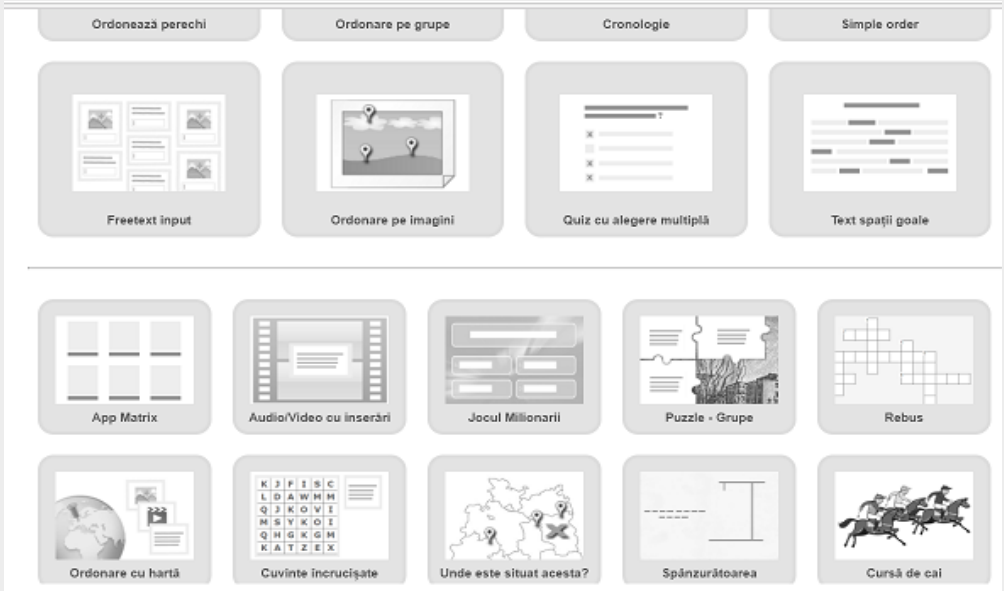

Figura 3. Șabloane de lucru pentru crearea exercițiilor

După selecția șablonului obțineți câteva exemple care vă vor indica cum și pentru ce conținuturi puteți să îl folosiți în mod eficient. Pentru început introduceți titlul exercițiului și cerința acestuia. Apoi, întrebările cu răspunsurile corecte și greșite. Puteți selecta elemente multimedia pentru aceste întrebări și, de asemenea, să alegeți modul în care vor fi afișate problemele - în aceeași ordine sau aleatoriu. Răspunsul corect poate să fie și o fotografie. Când ați finalizat, faceți clic pe lansează și previzualizează. Puteți juca singur, cu un partener – în acest caz, trebuie să dați un nume și să creați un avatar sau, dacă nu există un partener, acesta poate fi chiar calculatorul. Modalitatea de parcurgere a exercițiului: la un răspuns corect, calul și călărețul merg spre poartă; un răspuns greșit te face să rămâi în urmă. După verificarea corectitudinii exercițiului, există două opțiuni: corectarea exercițiul sau salvarea acestuia. Când este salvat, acesta va fi adăugat la *exercițiile mele*, de unde poate fi accesat și aplicat în orice

moment. De asemenea, puteți trimite exercițiul elevilor sau îi puteți invita în clasa virtuală cu ajutorul unui link sau, mai nou, cu un cod QR. Elevii scanează codul QR și intră direct în clasă, unde găsește exercițiile propuse. În mod prestabilit, lucrarea creată nu este publică, dar acest lucru poate fi modificat oricând cu accesarea unui alt buton.

Dacă faceți clic pe butonul *exercițiile mele*, puteți vedea exercițiile care au fost finalizate până la acest moment. Aici puteți crea propriile dosare, în care puteți trage și plasa aplicațiile create. Cu ajutorul statisticilor, puteți urmări munca și rezolvarea problemelor de către elevi.

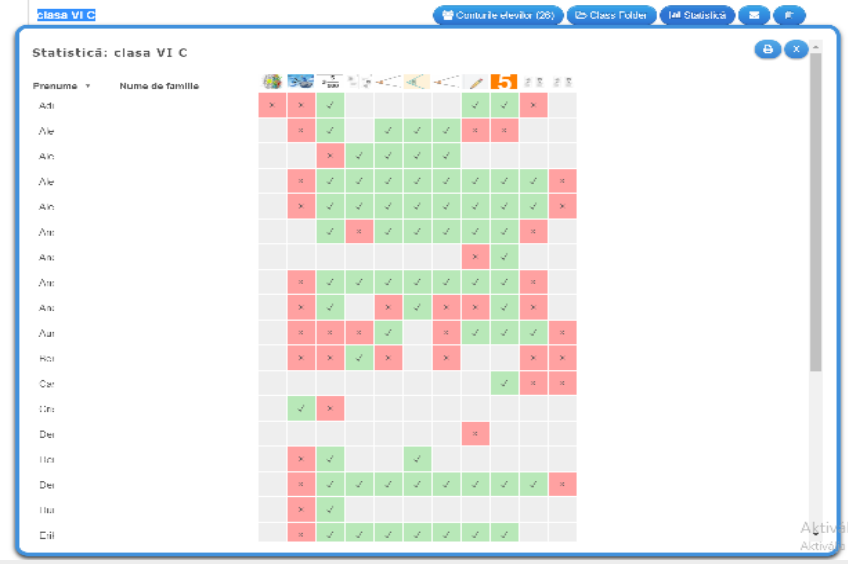

Figura 4. Configurarea unei clase

Iată și câteva dintre exercițiile mele:

Figura 5. Clasa a V-a. Unități majore de relief ale Terrei (1) - Munții

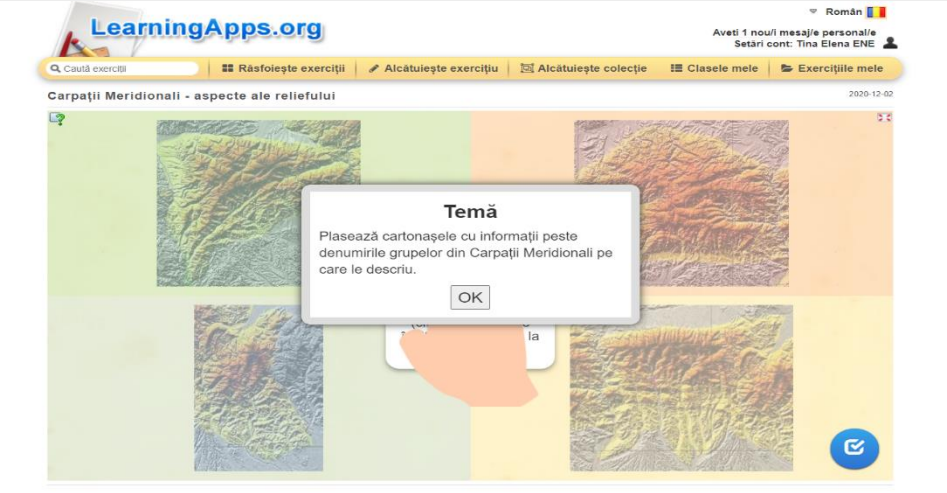

Figura 6. Clasa a VIII-a. Carpații Meridionali – Caracteristici geografice ale grupelor

Figura 7. Clasa V-a. Articulații ale țărmurilor

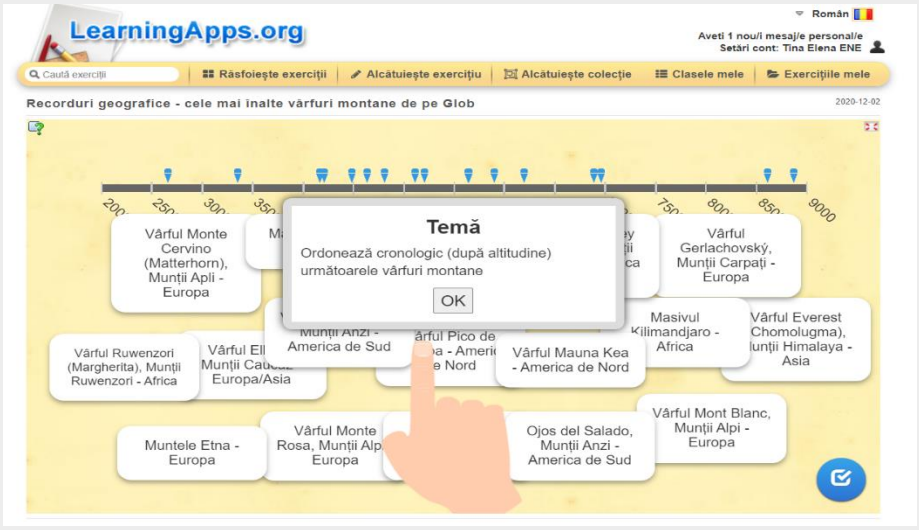

Clasa a VII. Recapitulare. Munți și vârfuri montane pe Terra

Să inițiem, să motivăm și să menținem motivația, să creăm situații de învățare autentică sunt sarcini importante pentru noi, profesorii. Răspunsurile la provocările din cadrul lecțiilor ajută elevii să exerseze, să învețe mai bine, mai repede și mai eficient.

Mult succes în încercarea aplicației LearningApps! Cu siguranță o să identificați „un partener" gata oricând să vă ajute să creați situații educative care vă pot sprijine în predare, învățare, exersare, aplicare sau evaluare!

Bibliografie

1. https://sites.google.com/site/sitesp4balti/materiale-didactice/informati/learning-apps
2. https://iteach.ro/experientedidactice/aplicarea-softului-learningapps-in-procesul-de-predare-invatare Mihiotis, Adrian (2013). *LearningApps.org, module interactive pentru predare și învățare*; în: *„iTeach: Experiențe didactice"* nr. 10/ aprilie 2013
3. https://learningapps.org

Utilizarea instrumentelor digitale la clasă în anul școlar 2020-2021, an atipic afectat de pandemie

Ghebac Elena

Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Dorohoi, Jud. Botoșani

Anul școlar 2020-2021, afectat serios de pandemia provocată de virusul SARS COV2 a avut un debut atipic, școlile deschizându-se, dar cu mari restricții ce trebuiau respectate de toți factorii educaționali. Deja obișnuiți cu anul școlar anterior, când am fost nevoiți să ne descurcăm cu ceea ce știam, cu ceea ce dispuneam la momentul debutului pandemiei, în toamna anului 2020 putem afirma că deja eram familiarizați cu utilizarea diferitelor instrumente și tehnologii informatice, eram trecuți prin fel de fel de evenimente, desfășurasem activități online pe platfome ale școlii, participasem la instruiri de folosire a platformelor educaționale, la cursuri de formare pentru activitățile online.

Copilul de clasă pregătitoare, care aștepta cu nerăbdare să vină la școală, a avut parte de un debut diferit de normalitate în viața de școlar. În prima zi părinții i-au adus până la poarta unității, după care au fost preluați cu căldură de către noi, dascălii, care avem tot timpul în „desagă” empatie, zâmbet, privire caldă, brațe deschise, înțelegere, comunicare...Chiar dacă nu i-am putut îmbrățișa, nu le-am putut vedea expresia feței (acoperită de masca obligatorie), am găsit modalități cu care să-i atrag și astfel, chiar din prima zi, să le fac plăcută venirea la școală zi de zi, iar atunci când am fost nevoiți să intrăm în online să dorească foarte tare să revină la școală.

Chiar din perioada anului școlar trecut am lucrat în unitatea noastră pe ZOOM, Classroom, WhatsApp, am folosit softul educațional MozaBook și platforma Digitaliada. Aceasta din urmă nu am folosit-o prea mult la clasa pregătitoare deoarece era mai greu de utilizat pentru copii și părinți. Cei de clasa a IV-a se descurcau foarte bine, accesau cu ușurință temele, testele, le postau, primeau feedback.

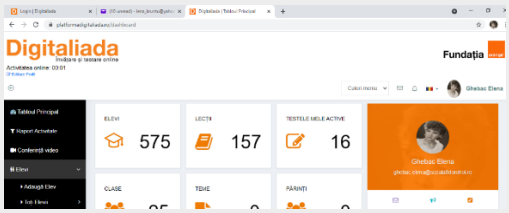

Cu elevii de clasă pregătitoare am utilizat softul de la **Delta Cart Educational** cu suport imagistic și audio, precum și caietele auxiliare de la acesta.

Acest suport l-am folosit pe laptop, calculator și videoproiector în clasă, la fiecare oră, conținuturile și aplicațiile prezentate fiind utile și accesibile copiilor.

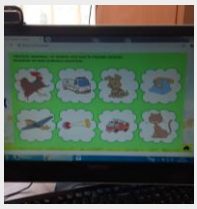

Când am intrat cu toții în online, școala noastră era pregătită cu toate echipamentele necesare desfășurării orelor: laptopuri,videoproiectoare, imprimante, camere profesionale instalate în fiecare clasă cu ajutorul cărora puteai distribui tabla, mări sau micșora o anumită parte din ea, tablete grafice, acces nelimitat la aplicația **ZOOM** și internet de viteză mare. Astfel, în fiecare zi ne făceam orele de la școală, trimiteam dimineața o singură invitație și desfășuram orele conform orarului, iar copiilor le era ușor să acceseze un singur link.

Pentru o bună comunicare cu părinții foloseam în continuare aplicația **WhatsApp** , aplicație în care am creat de la început grupuri și puteam transmite în timp util informații, fotografii, invitații la ședințele cu părinții etc.

Începând cu luna decembrie am avut acces la **platforma G-Suite for Education**, fiecare cadru didactic și elev a primit o adresă de gmail și o parolă cu care ne-am logat și am folosit **Google Classroom** pentru desfășurarea activităților.

Google Classroom este un serviciu web gratuit, dezvoltat de Google pentru școli, care a simplificat crearea, distribuirea și clasificarea sarcinilor într-un mod care să nu implice hârtia. Scopul principal al clasei Google este de a eficientiza procesul de partajare a fișierelor între profesori și elevi.

Am trimis tutoriale părinților pentru a se familiariza cu accesarea platformei.

Am lucrat și lucrăm în continuare și pe aceeastă platformă, elevii și părinții accesează ușor temele, materialele postate, văd în timp util corecturile temelor, feedbackul chestionarelor, aprecierile profesorilor, pot adăuga și ei materiale, fotografii, comentarii etc.

Se pot crea cu ușurință teme, chestionare, formulare Blank Quiz unde pot primi pe loc răspunsurile, iar cadrul didactic primește individual sau grafic situația completării, precum și procentual răspunsurile.

Un exemplu de formular Google:https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfd02PYa-k9s2rDj-634VHEczkcbHwN5ccDlTIax2oNuCRv1w/viewform

Sunt stocate toate întâlnirile pe meet, toți participanții, materialele postate, temele, linkurile și este un instrument ușor de accesat, un fel de portofoliu electronic.

De un real ajutor este site-ul web **YouTube** de unde toți utilizatorii pot descărca și viziona materiale audio-video: prezentări PowerPoint, cântece, jocuri, filme, povești. De aceste materiale, atent selecționate, m-am folosit și eu la clasă în activitatea didactică, unele linkuri postându-le și pe Classroom.

Am folosit deseori tabla **Jamboard** din aplicație prezentată tuturor elevilor și lucrând în același timp cu ei. Câteva exemple:

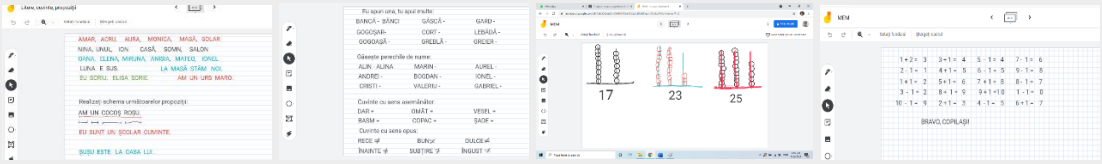

Pentru diversificarea metodelor, activităților am mai folosit aplicația **Jigsaw Planet** (jigsawplanet.com) cu are am realizat joc puzzle, dar se poate alege oricare puzzle din aplicația free.

O altă aplicație este **Wheel of Names** unde se poate realiza o roată cu numele copiilor sau/și cu imagini folosită în evaluare, jocuri, consolidare etc. Un exemplu folosit la clasă:

https://wheelofnames.com/ro/3vj-jvs/

Un software educational îndrăgit de copii este **Learning apps.** Acesta este un program internațional, care se poate accesa și folosi gratuit, ușor de gestionat, cu interfață în limba română. Este foarte bun pentru activități de exersare și consolidare. Mai jos câteva exemple folosite la clasa pregătitoare.

https://learningapps.org/16475423

https://learningapps.org/7605775

https://learningapps.org/14684363

https://learningapps.org/14014776

https://learningapps.org/13764941

StoryJumper este un site web care permite copiilor să-și construiască propriile cărți pentru a-și ilustra povestea și pot folosi și galeria de clipuri StoryJumper. Trebuie creat un cont dintr-o adresa de gmail și se pot construi fel de fel de cărți electronice.

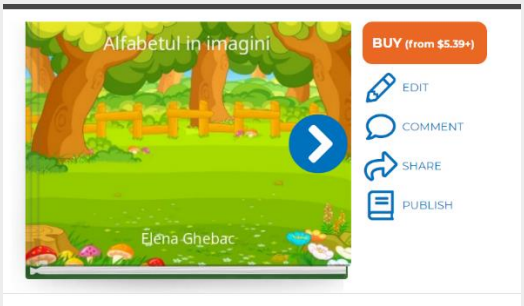

Platforma Edu și softul educational www.edu-soft.eu /www.educrates.ro le folosesc cu școlarii și anul acesta, părinții achiziționând CD-ul și revista.

„Provocarea Panda” (comunicare în limba română pentru clasa pregătitoare) este cea mai interesantă aventură educativă și distractivă.

Pachetul educațional este format dintr-un CD (soft educațional) și o revistă (64 de pagini color) pe care copiii il accesează de pe laptop, tabletă.

Zimbrul Muzo, râsul Elina și pelicanul Muri formează ,,Echipa MEM în acțiune”, o echipă trăsnită, dar pusă pe fapte mari. Misiunea lor este de a salva pădurea, în special animalele ocrotite. Folosind niște sfere miraculoase, ei capătă abilitățile celor mai spectaculoase animale și astfel își duc la bun sfârșit planurile de salvare.

Provocările matematice și informațiile științifice se îmbină perfect cu situațiile comice în care cei trei eroi intră mereu și-i determină pe copii să fie curioși și să rezolve sarcinile.

Softul conține 16 jocuri educative și distractive și 21 de animații. Cu ajutorul lor, copilul își verifică, într-un mod plăcut și distractiv, toate cunoștințele de matematică și explorarea mediului.

Obișnuiesc ca după orice activitate educativă, expoziție de desene, colaje, serbări, ziua vreunui copil, să realizez cu aplicația din Google Foto videoclipuri /filmulețe pe care le postez pe grupul părinților de pe WhatsApp, Classroom. Astfel țin legătura permanentă cu părinții și sunt informați de realizările copiilor, de evenimentele din viața de școlar.

https://photos.app.goo.gl/AB6DZW7N5wV2Gt4X7 - (cu mascota clasei)

https://photos.app.goo.gl/Z9R6AMV5e48ovyYe8 (așteptând primăvara)

https://photos.app.goo.gl/dWx6QyVN8x7TGzxs9 (martie)

https://photos.app.goo.gl/oe7wXngJFkDEVaNG6 (românași)

https://photos.app.goo.gl/fKn8foXipyu7Jps77 (Crăciun)

https://photos.app.goo.gl/VRr7NotZJctJYizz5 (iarna)

https://photos.app.goo.gl/Xqa4UCerfygR538eA (Ziua României)

O altă aplicație utilă folosită este **Mentimeter** https://www.mentimeter.com/

Aceasta este o aplicație care îți permite să interacționezi cu un grup țintă în timp real. Este un instrument pentru sondaje unde poți pune întrebarea și grupul țintă poate da răspunsul folosind un telefon mobil sau orice alt dispozitiv conectat la internet.

De asemenea utilizez adeseori prezentări **Power Point** în activități, la întâlnirile cu colegii, cu părinții în care surprind ipostaze din activitățile derulate de-a lungul anului școlar cu albinuțele din Clasa pregătitoare .

Aplicații informatice utilizate în activitatea didactică în context pandemic

Ghebac Mihai-Ovidiu

Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu”, Municipiul Dorohoi, jud. Botoșani

Educația este privită și acceptată ca fiind un proces complex, orientat spre ***„transformarea individului într-o personalitate activă, creatoare, liberă și autonomă”*** - transformare ce are loc prin desfășurare concretă a activităților, participare, trăire, dar mai ales prin comunicare între partenerii educaționali.

Ultima perioadă a produs transformări bruște și radicale în sistemul de învățământ românesc. Condițiile impuse prin ordonanțele emise de autorități au bulversat viața școlară în ansamblul ei, pe elevi, profesori și părinți laolaltă, influențându-ne, mai mult sau mai puțin, percepția generală asupra educației.

În cadrul școlii în care îmi desfășor activitatea s-a investit masiv în digitalizarea sălilor de clasă încă de acum câțiva ani, astfel că în momentul de față fiecare clasă dispune de calculator, videoproiector, camera de luat vederi profesională și o variată paleta de soft-uri ce sunt utilizate cu succes în activitatea didactică. Fără îndoială aceste măsuri au fost adoptate tocmai pentru a veni în promovarea unui învățământ diferit de cel classic în care s-a încercat îmbinarea metodelor clasice cu cele moderne ce implică utilizarea instrumentelor digitale în realizarea sarcinilor de învățare.

Ultima perioadă a produs transformări bruște și radicale în sistemul de învățământ românesc. Creșterea alarmantă a numărului de cazuri de infectări cu virusul SARS-CoV-2 a determinat adoptarea unor măsuri radicale din partea guvernanților. Mai mult, condițiile impuse prin ordonanțele și hotărârile emise de autorități au bulversat viața școlară în ansamblul ei, pe elevi, profesori și părinți laolaltă, influențându-ne, mai mult sau mai puțin, percepția generală asupra educației.

În aceste condiții fiecare școală a căutat soluții pentru a putea continua procesul de educație în condiții cât mai bune, cât mai apropiate de realitatea școlară. Din vară, conducerea școlii, și colectivul de cadre didactice al școlii au anticipat faptul că situația în toamnă nu va reveni la normal și școala a fost dotată cu camere de luat vederi performante, cu tot ce era necesar transmiterii orelor în sistem on-line. O perioadă am funcționat după scenariul galben în ceea ce privește clasele V-VII deoarece avem colective de elevi numeroase (în jur de 30 de elevi în clasă) și nu se putea respecta distanțarea fizică în cadrul clasei în momentul în care toți elevii erau prezenți la școală. Drept urmare colectivele de elevi au fost împărțite în câte două

grupe care s-au rotit la fiecare două săptămâni, schimbând astfel modul de învățare: on-line și față în față la școală. Restul claselor – cele pregătitoare și din ciclul primar, dar și clasele de final de gimnaziu (clasele a opta) au funcționat după scenariul verde.

Din păcate din data de 12 octombrie – pe fondul creșterii numărului de îmbolnăviri la nivelul orașului – toate unitățile de învățământ au trecut în scenariul roșu. Dotarea școlii, seriozitatea dascălilor ei a făcut ca toți elevii să participle la orele on-line fără nicio excepție. Rareori s-a întâmplat ca unii dintre elevi să nu participle la orele on-line datorită unor factori independenți de dorința lor: întreruperea furnizării cu energie electrică în anumite zone ale orașului, fluctuații ale semnalului Internetului, defecțiuni apărute la device-urile folosite de elevi. În acest sens am beneficiat și de aportul părinților care au menținut o strânsă legătură cu școala în tot acest timp, fiind interesați ca elevii să-și însușească cunoștințele într-un grad cât mai ridicat.

Cu toate acestea, per ansamblu, școala on-line este o corvoadă pentru profesor din punct de vedere fizic: timp enorm investit, atât în pregătirea lecțiilor, cât și în evaluarea materialelor primate de la elevi și asigurarea feed-back-ului, energie consumată. Pe de altă parte, vine cu mai multe avantaje: accesul facil la Internet (deci la o gamă uriașă de instrumente educaționale), mediu liniștit de lucru, fără zarva din clasă. Practic acum sunt activi doar elevii care reușesc să se responsabilizeze și să se motiveze suficient de bine. Cred că acesta va fi marele câștig al acestei perioade: o generație de copii mai responsabilă pentru propria lor educație.

În acest proces, am folosit și mă folosesc, la școală, ca toți colegii mei dealtfel, de următoarele aplicații:

- pentru activitățile desfășurate în mod sincron – aplicația ***Zoom***, înlocuită apoi de ***G-Suite***
- pentru activitățile derulate în mod asincron ***Platforma Digitaliada***

Aplicația ***Zoom*** este completată de camere de luat vederi care sunt îndreptate către tabla din fața clasei, camere care ne permit mărirea unui sector din tablă ales de noi, pentru a fi mai vizibil celor de acasă, atunci când se construiesc scheme ale lecțiilor, se rezolvă probleme, aplicații – prin activarea elevilor în descoperirea cunoștințelor noi din lecție, sau selectarea întregii suprafețe a tablei.

Aplicația ***Zoom/G-Suite*** ne ajută și mă ajută să împărțim elevilor, prin funcția ***Share*** diverse materiale cum ar fi: pagini ale manualelor digitale, imagini selectate, videoclipuri, fie salvate în prealabil, fie adăugate din diverse surse web în momentul desfășurării lecției (pregătite din timp sau adăugate pe parcurs, în condițiile în care nivelul clasei o cere). În același

timp putem oferi elevilor posibilitatea de a ne prezenta diverse materiale, atât nouă cât și colegilor din clasă, prin activarea funcției ***Share*** către toți participanții la ***meet***.

În condițiile în care doresc ca elevii să aplice în practică cunoștințele pe care le-au dobândit le postez pe ***Digitaliada*** fișe de lucru sau o serie de teste de antrenament pe care le lucrează și le încarcă apoi pe platformă.

Singurul dezavantaj este că aceste materiale încărcate de elevi trebuie să le descarc, să le verific și apoi să transmit elevilor feed-back-ul așteptat: fie prin încărcarea materialelor corectate, fie prin mesaje individuale adresate fiecărui elev.

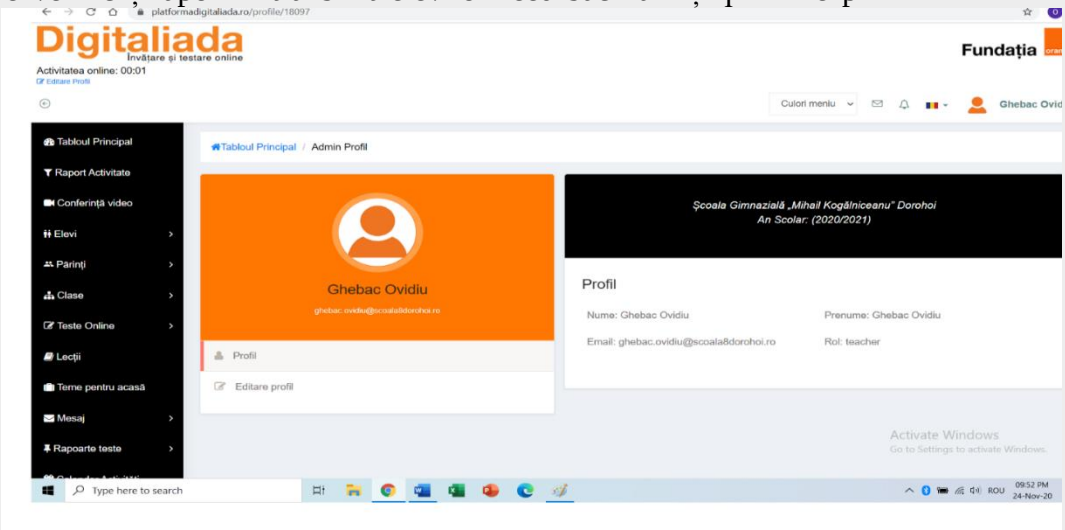

În cazul platformei ***G-Suite*** avantajele mai numeroase, putând folosi ***Classrum-ul*** pentru a transmite elevilor materialele suplimentare dorite, vizualizarea îndeplinirii condițiilor de timp impuse în realizarea sarcinilor sau vizualizarea îndeplinirii sarcinilor de învățare adresate elevilor, etc.

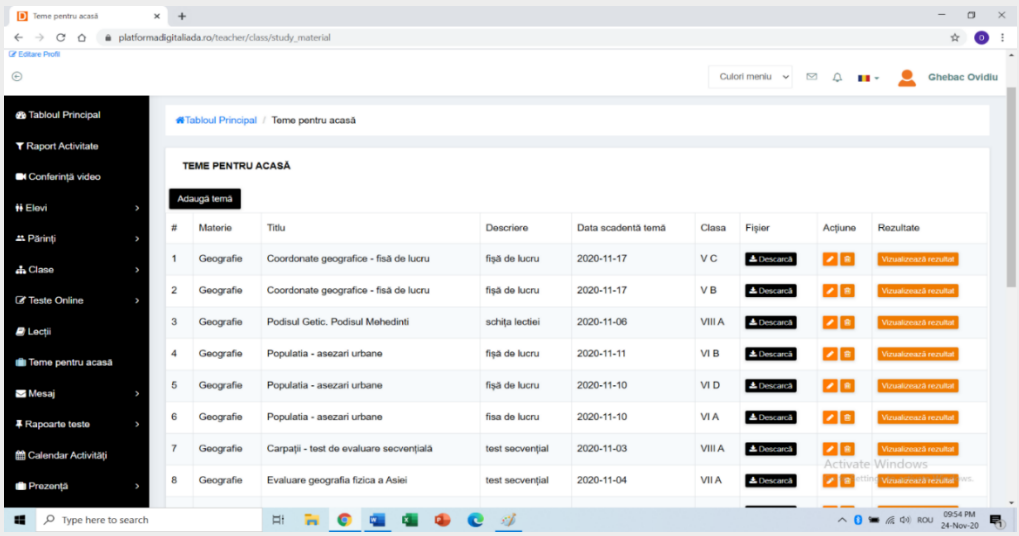

O altă aplicație utilizată în procesul educațional o reprezintă aplicația ***Wordwall*** – aplicație ce poate fi folosită pentru a crea activități interactive în orice moment al lecției. Majoritatea șabloanelor aplicației sunt disponibile atât în versiune interactivă, cât și în versiune imprimabilă. Șabloanele interactive sunt redate pe orice dispozitiv compatibil cu web, cum ar fi un computer, tabletă, telefon sau tablă interactivă. Ele pot fi jucate individual de către elevi sau pot fi conduse de profesori, cu elevii pe care-i numește acesta să rezolve exercițiul propus. Sunt cele mai preferate de elevi datorită interactivității sporite. Fișele printabile pot fi tipărite direct sau descărcate ca fișier PDF. Ele pot fi folosite ca însoțitor al activităților interactive sau ca activități independente ale elevilor.

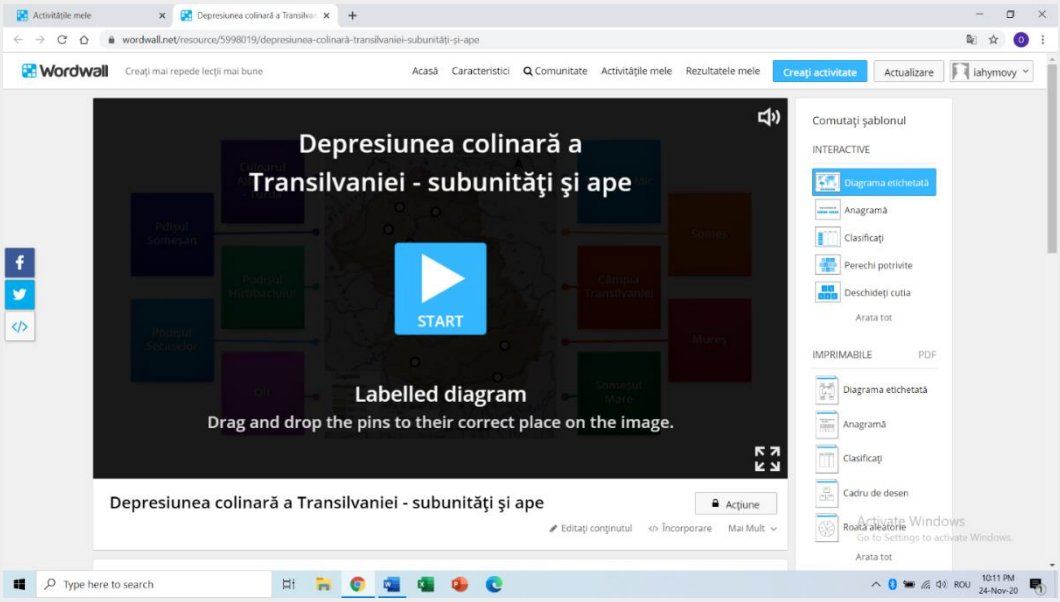

Wordwall a fost conceput pentru dezvoltarea comunicării sociale, pentru eliminarea tendinței de izolare a tinerilor în propriile jocuri individuale. Pentru desfășurarea jocului este nevoie de o tablă interactivă, un proiector sau un smartphone, un computer, ori un laptop.

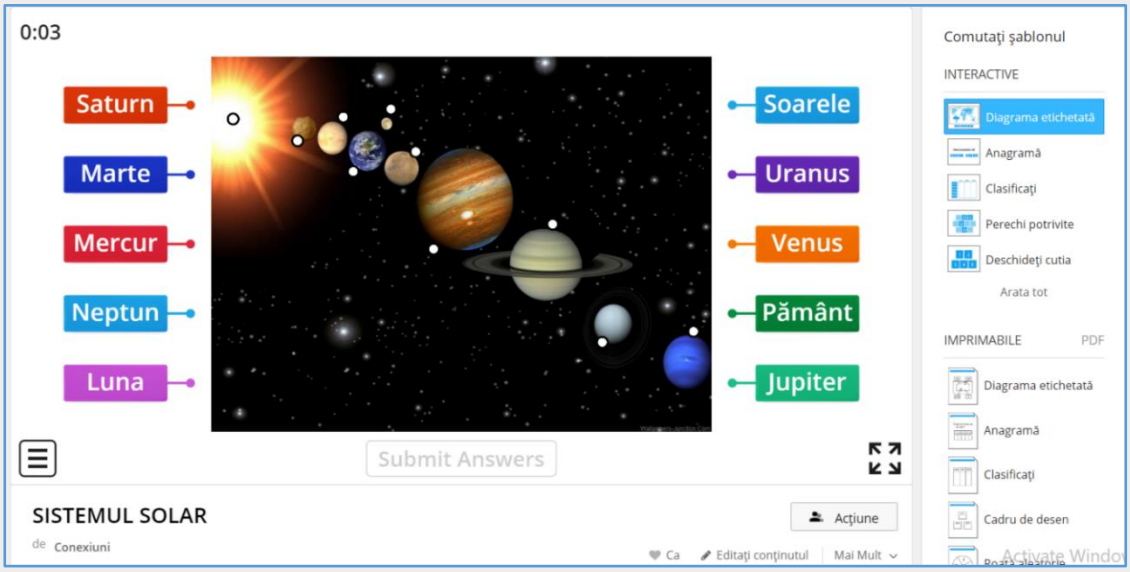

Învățarea socială promovează discuții și un impact pedagogic deosebit, indiferent dacă jucătorii se află în aceeași sală de curs sau acasă în fața monitorului.

Folosesc această aplicație atât în procesul de predare, consolidare, cât și în procesul de evaluare, dându-i astfel o formă mai plăcută și mai puțin stresantă pentru elevi. Sunt deosebit

de utile la finalul lecției, pentru fixarea cunoștințelor nou dobândite (de exemplu subdiviziunilor unei unități mai mari de relief), sau pentru o evaluare interactivă, putându-se urmări atât

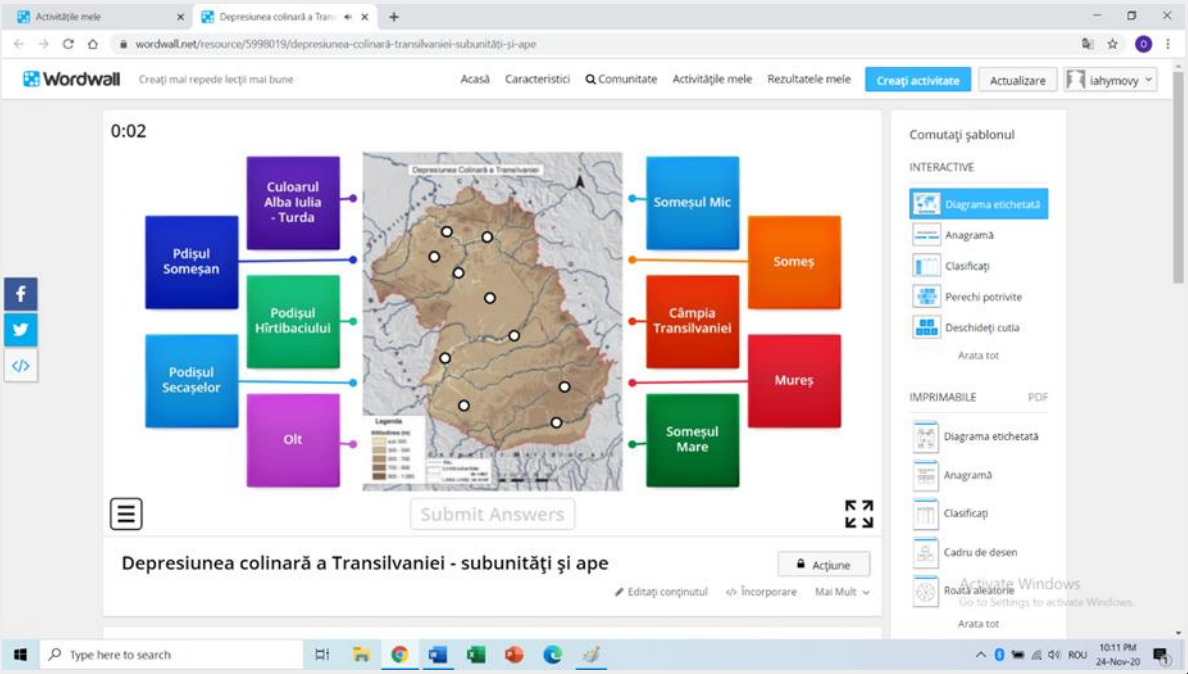

numărul de răspunsuri corecte cât și timpul în care sunt furnizate răspunsurile de către elevi. În funcție de răspunsurile primite de la elevi se generează automat un clasament al acestora.

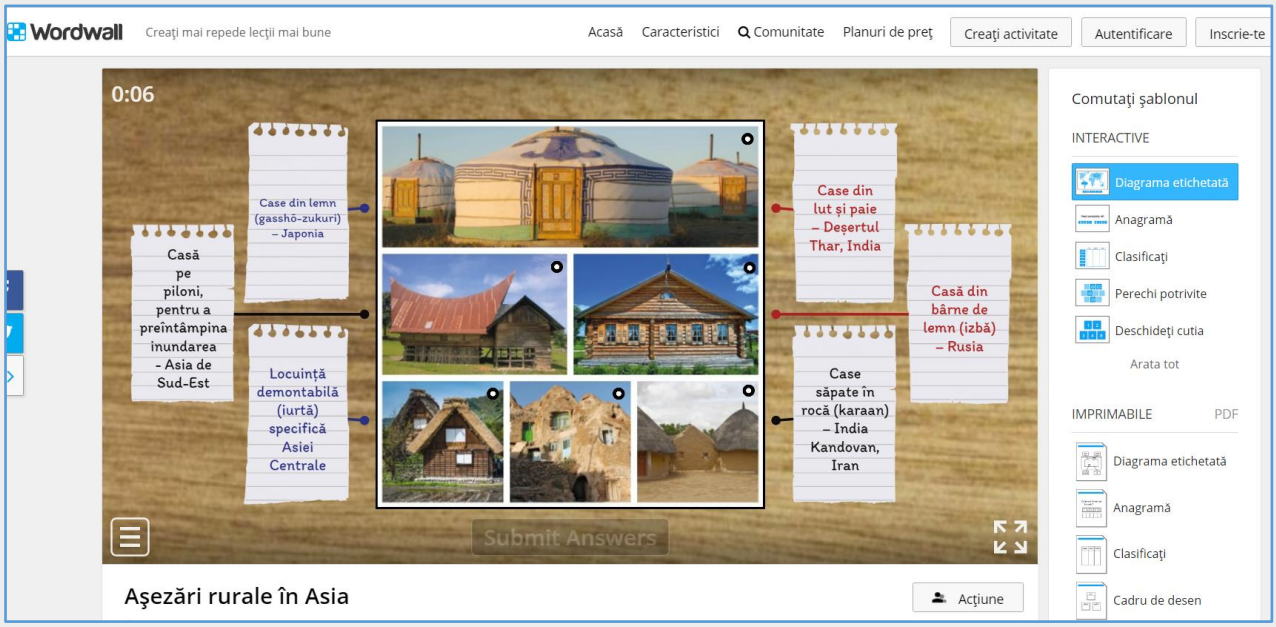

Recomand utilizarea acestei aplicații ***Wordwall*** pentru numeroasele avantaje oferite atât profesorilor, cât și elevilor:

- ***Pentru profesori:***
  - Dezvoltarea creativității în proiectare;
  - Îmbunătățirea calității actului de predare-învățare-evaluare;
  - Ridicarea standardelor la nivelul competențelor digitale.
- ***Pentru elevi:***
  - Dezvoltarea încrederii de sine;
  - Dezvoltarea autocontrolului;
  - Îmbunătățirea abilităților digitale;
  - Înțelegerea reciprocă, dezvoltarea muncii în echipă.

În concluzie, enumăr câteva motive deosebit de imprtante, pentru care recomand utilizarea aplicației ***Wordwall*** în cadrul procesului educational:

- ***este GRATUIT*** – crearea de jocuri de învățare și jocul în sălile de clasă este gratuit.
- ***este SIMPLU*** – ***Wordwall*** funcționează pe orice dispozitiv cu conexiune la internet. Pentru jucători, nu este nevoie de un cont sau de autentificare pentru a participa la un joc.
- ***este FLEXIBIL*** – în câteva minute, puteți crea un joc de învățare pentru toate vârstele, pe orice subiect. Se poate juca oriunde, chiar și acasă sau în parc!
- ***este PUBLIC*** – poate fi împrumutat deja un joc creat de un alt cadru didactic ce poate fi utilizat în forma propusă de acesta, ori poate fi modificat în funcție de nivelul clasei.
- ***este ANGAJANT*** – ***Wordwall*** promovează învățarea socială, deblochează potențialul elevilor și accentuează impactul pedagogic.
- ***este DIVERS*** – inițierea unei conversații sau consolidarea cunoștințelor, introducerea unor subiecte noi sau încurajarea muncii în echipă.

Bibliografie

1. Dulamă Maria Eliza, ***Modele, strategii si tehnici activizante cu aplicatii în geografie***, Editura Clusium, Cluj Napoca, 2002

2. Cerghit Ioan., ***Metode de învăţământ, ediţia a III-a,*** Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1997
3. Logofătu Michaela, Garabet Mihaela, Voicu Anca, Păuşan Emilia, ***Tehnologia Informaţiei şi a Comunicaţiilor în şcoala modernă,*** Editura Credis, Bucureşti, 2003.

**** https://wordwall.net/

Provocările ”școlii de acasă”

Gheorghe Mineliea

Colegiul Național ”I.L.Caragiale”, Ploiești, Prahova

”Orice proiect de educație la distanță este, de bună seamă, un demers pedagogic ce presupune redimensionări de conținut și de strategie comunicațională”(Constantin Cucoș).

Pornind de la acest citat al renumitului pedagog, lunga perioadă de învățământ online, impusă de condițiile pandemice, a pus școala, profesorii, elevii și părinții, deopotrivă, într-o situație complet nouă, provocatoare.

Tehnologia digitală a facilitat, în bună măsură continuarea activităților didactice la distanță. Însă, transpunerea interacțiunii cu elevii în spațiul virtual a presupus schimbarea strategiilor didactice, pentru a facilita proiectarea unor demersuri didactice eficiente, centrate pe formarea competențelor cheie în profilul de formare al absolventului. Fiecare profesor a încercat să identifice avantajele și oportunitățile pe care instruirea la distanță le oferă folosind numeroasele aplicații existente în spațiul online prin deschidere, capacitate de asimilare, adaptare și valorificare eficientă.

Integrarea TIC în activitatea didactică poate avea un dublu avantaj: pe de o parte, permite accesul rapid la informații, pe de altă parte, contactul cu aceste informații poate fi orientat printr-o manieră constructivă și eficientă, prin selectarea judicioasă și critică a surselor pe care le avem la dispoziție, în funcție de particularitățile fiecărei clase și de fiecare moment al lecției.

Astfel, în momentul organizatoric al lecției, primele minute sunt destinate conectării tuturor elevilor clasei la întâlnirea programată pe platforma online a școlii (1-2 minute); pentru captarea atenției și pentru a crea un moment de energizare se poate folosi un scurt joc geografic, cu ajutorul diverselor aplicații existente sau scurte călătorii virtuale cu ajutorul **Google earth** sau **Google maps** (2 - 4 minute).

Verificarea și consolidarea cunoștințelor anterioare se poate realiza pe parcursul întregii lecții, prin evaluare formativă, realizând legături între informațiile noi și cele anterioare. Procedând astfel, se poate folosi mai eficient timpul, dar există riscul ca numai anumiți elevi, cei mai activi de obicei, să participe. Pentru ca toți elevii participanți la întâlnirea online să fie verificați cu privire la cunoștințele anterioare, putem folosi aplicații cu exerciții distribuite prin intermediul platformei online folosite, exerciții ce pot fi realizate într-un anumit interval de timp și apoi retrimise profesorului, după terminarea intervalului de timp alocat.

Pentru introducerea în conținutul noii lecții se pot folosi scurte materiale video **youtube**

referitoare la acel subiect, prezentări video ale lecției, iar apoi prezentări ale lecției în format **Book Creator, Canva, PowerPoint sau Visme**. Prezentările respective pot fi distribuite apoi elevilor prin intermediul platformei pentru studiu individual și analiză mai detaliată a informațiilor, elevii putând pune întrebări, ulterior dacă există nelămuriri legate de anumiți termeni/elemente/fenomene pe care nu le-au înțeles (15-20 minute). Pe parcursul acestor prezentări se pot face legături cu lecțiile anterioare, folosind diferite metode și mijloace didactice (problematizarea, adevărat/fals, dezbaterea, identificări ale elementelor prezentate pe hartă, interpretarea unor grafice/diagrame, vizualizarea unor imagini cu locurile/fenomenele/elementele prezentate).

Câteva exemple de aplicații: **Livresq** - un instrument prin care orice profesor din România poate construi lecții interactive, complet online, folosind niște șabloane simple, prin care pot selecta clipuri video, teste, alte elemente interactive; cuprinde o bibliotecă de resurse create de alți profesori, la aproape toate disciplinele, accesibile gratuit.

Visme- este o soluție bazată pe web pentru a crea conținut vizual cum ar fi prezentări, infographic-uri, utilizând diferite șabloane existente, animații; se pot include și imagini, videoclipuri, text, teste.

Canva - este un alt instrument grafic online extrem de simplu de utilizat, care oferă o mulțime de șabloane utile; este o modalitate rapidă și ușoară de a crea prezentări cu imagini, text, cărți de vizită, pliante, infographic-uri cu un design grafic de calitate.

Momentul final al fixării noilor cunoștințe se poate realiza prin intermediul diverselor aplicații (Google forms, Mentimeter, Jamboard, Wordwall, Kahoot, Seterra, Liveworksheets), resurse cu exerciții de verificare a înțelesului unor termeni geografici, exerciții cu întrebări de tip adevărat-fals, exerciții cu mai multe variante de răspuns, texte lacunare de completare, exerciții de identificare și localizare a unor elemente pe hartă etc.

Exemple concrete:

https://wordwall.net/ro/resource/7217635/ac%c8%9biuni-ale-agen%c8%9bilor-externi/identific%c4%83-agentul-extern-din – exercițiul poate fi folosit la clasa a V-a, atât la unitatea de învățare „Relieful Terrei”, cât și la „Hidrosfera”;

https://jamboard.google.com/d/1wNnNK61balPVvqdAdpLSCKJhhqUkFnO0n0ff3CFVOa8/viewer – exercițiul poate fi folosit la clasa a VIII-a, la unitatea de învățare „Apele

României”; https://online.seterra.com/ro/vgp/3142 - exercițiul poate fi folosit la clasa a VI-a, la unitatea de învățare „Harta politică a Europei”.

Cu toate aceste oportunități, învățământul online, în contextul dotării necorespunzătoare din marea majoritate a școlilor din țara noastră, are limitele și dezavantajele sale. Printre acestea am identificat: *dificultăți de ordin tehnic*, cum ar fi: lipsa dispozitivelor de conectare la internet; folosirea unor dispozitive inadecvate: telefoane, în loc de tablete/laptop-uri; conexiunea slabă/defectuoasă (uneori, doar pretins slabă/defectuoasă, ca și scuză); bruiajele din mediul ambiant (membrii ai familiei, animale de companie, zgomote casnice, elevi de la alte clase/școli care primesc link-ul de conexiune etc.).

Probleme create de prejudecăți (ale profesorilor, elevilor și părinților): ideea preconcepută că, doar învățarea clasică poate fi eficientă; lipsa de încredere a părinților și a altor actori sociali (în special massmedia) în acest tip de învățare, transmisă și elevilor, ceea ce generează indulgență în privința motivării și controlului.

Cauze ale insuccesului generat de schimbarea contextului comunicării: nivel insuficient al competențelor digitale (atât al profesorilor, cât și al elevilor); lipsa contactului vizual direct și a relaționării umane; ieșirea din cadrul oficial al școlii/clasei: elevii lucrând de acasă, nu se mai concentrează asupra lecției, se relaxează sau găsesc alte preocupări în paralel; imposibilitatea feed-back-ului, a consilierii individuale, față în față.

Ingerințe generate de *regulile de funcționare a învățământului online*: lipsa obligativității menținerii camerelor deschise; evaluarea cu multă indulgență, pornind de la ideea că acest tip de învățământ este un experiment; modificarea structurii anului școlar ”din mers”.

Dificultăți de ordin didactic: corectarea dificilă și cronofagă a temelor pe Google Classroom sau alte platforme; limitarea la câteva categorii de itemi, în conceperea testelor; dificultăți de monitorizare a ritmului de învățare.; feed-back dificil; reducerea timpului de lucru cu elevii (40 min).

Există și *perspective încurajatoare*: pandemia a creat cadrul propice dezvoltării și diversificării paletei de programe și de aplicații destinate învățării online; acest tip de învățământ nu mai poate fi exclus din educația elevilor; marea majoritate a profesorilor au dovedit că se pot adapta cu ușurință noului mod de lucru și au avut posibilitatea să participe la diferite cursuri de formare/webinare.

Printre *efectele benefice*, aș aminti: elevii timizi sau cu probleme de concentrare în colectivitate, se concentrează mai bine în mediul virtual, în confortul de acasă; se reduce bullying-ul, din păcate, nu și cyberbullying-ul; din perspectiva celor mercantili, se reduc

cheltuielile legate de: deplasarea la școală/de la școală (inclusiv economie de timp, mai ales pentru cei care fac naveta), consumabile, papetărie, electricitate, încălzirea școlilor, apă și materiale sanitare și de curățenie.

Un alt efect benefic este accesul la surse de informare și de educație foarte bogate și variate: aplicații de pe platforma Google: google Forms, Google Slides, Jamboard, Liveworksheets, Quizizz, Wordwall, Jigsaw Puzzle; clip-uri: Youtube, Facebook; hărți: Google maps, Geographilia; documentare, jocuri didactice: Seterra, manuale digitale, site-uri destinate geografiei: www.geogra.ro, www.seterra.com

Având în vedere premisele prezentate, se impun mai multe concluzii:

- strategiile didactice trebuiesc foarte atent gândite, astfel încât să aibă eficiență maximă, în raport cu resursa de timp limitată (40 min);

- informațiile trebuie să fie prezentate concentrat, concis;

- schema lecției trebuie să fie foarte sintetică, astfel încât elevii să rețină esențialul;

- resursele digitale adiacente trebuie alese astfel încât să ilustreze fiecare concept și să aibă impact asupra curiozității și sensibilității elevilor; să fie adaptate particularităților de vârstă și universului interior al elevilor, astfel încât să faciliteze însușirea cunoștințelor și dobândirea competențelor vizate;

- unele metode didactice pot fi folosite și în mediul virtual: brainstorming, ciorchinele, SINELG, explozia stelară, RAI etc.; ele trebuie să incite elevii la studiu individual, să le deschidă apetitul pentru cercetare/descoperire și studiul geografiei, disciplină care ne completează cultura generală și ne conturează personalitatea.

Implementarea platformei Google Classroom

Ghile Aurelian-Ovidiu

Școala Gimnazială Nr.1 Marca, județul Sălaj

Odată cu suspendarea orelor de curs *față în față* și cu trecerea acestora în online, cadrele didactice au fost nevoite să găsească diferite moduri de a-și desfășura activitatea împreună cu elevii. Astfel, fiecare profesor a utilizat platformele și aplicațiile cele mai ușor de utilizat și mai la îndemână. *Împrăștierea* activităților specifice procesului instructiv-educativ pe mai multe spații virtuale le-a făcut dificil de urmărit, dar și de evaluat din punct de vedere al calității și eficienței. În plus cerințele de lucru pe diferite platforme și aplicații educaționale, totalmente alta pentru fiecare profesor în parte, s-a demonstrat a fi obositor, deosebit de solicitant, derutant pentru elevi. Pentru a elimina aceste aspecte problematice și a facilita buna funcționare a sistemului de învățământ în condiții pandemice și de predare-învățare-evaluare online, Ministerul Educației a hotărât implementarea și utilizarea unei singure platforme educaționale pentru fiecare unitate școlară.

La școala unde îmi desfășor activitatea de cadru didactic și de manager, în același timp, la începutul lunii septembrie 2020, s-a hotărât de comun acord, prin hotărârea Consiliului Profesoral și a Consiliului de Administrație, implementarea platformei educaționale Google Classroom. Acest lucru nu a fost nici foarte greu, dar nici ușor de întreprins.

În primul rând foarte puține cadre didactice din școală au fost familiarizate cu această platformă și cu facilitățile pe care ea le poate oferi din punct de vedere didactic, majoritatea profesorilor desfășurându-și activitatea pe alte platforme de lucru. În vederea remedierii acestui aspect a fost nevoie de susținerea unui curs de formare în cadrul instituției până la data începerii efectivă a cursurilor.

În al doilea rând, condițiile prealabile de punere în practică a platformei s-au constituit din achiziționarea unui domeniu (spațiu de stocare pe internet) cu posibilitatea de reînnoire anuală a contractului de achiziție, accesarea platformei și solicitarea companiei Google a licenței cu titlu gratuit prin programul Școala Viitorului la care s-a raliat școala. Pentru a putea fi utilizată de către profesori și elevi, a fost necesară crearea unor conturi de utilizator pentru fiecare cadru didactic și elev din unitatea de învățământ. În vederea creării rapide și corecte a conturilor necesare și a gestionării eficiente a credențialelor aferente acestora s-a utilizat aplicația auxiliară ADMA, aplicație ce putea fi conectată și sincronizată cu baza de date SIIIR a ministerului.

Platforma Google Classroom permite crearea de *clase* virtuale pentru fiecare disciplină de curs în parte, pentru fiecare clasă școlară sau grupă preșcolară de către fiecare dintre cadrele didactice și administrarea lor de către acesta. În același timp, elevii, dacă nu au fost adăugați și automat prin adresa clasei/ grupei din care fac parte, aceștia s-au putut atașa singuri prin accesarea codului disciplinei. Participarea la cursuri și vizualizarea materialelor postate a fost posibilă abia dup acceptarea invitației trimise elevilor prin apăsarea butonului *Join.*

La crearea unei clase noi sau chiar la modificarea ei se poate stabili modul de afișaj fie prin alegerea unei teme predefinite din baza de date a platformei, fie prin încărcarea unei alte fotografii, dar care să aibă aceleași proprietăți ca acelea din baza de date. În caz contrar, dacă fotografia este prea mică sau prea mare, platformă nu permite încărcarea acesteia ca temă de fundal.

Classroom este prevăzută cu patru spații de lucru accesate prin tot atâtea meniuri contextuale: unul este de tip *flux,forum,* sau *chat,* altul este destinat adăugării și gestionării a diferite materiale grupate pe lecții sau unități special create, a diferitor teste și teme atribuite elevilor sau a creării unor documente de tip *docx., xlxs., pptx.* sau *forms,* cel de-al treilea meniu permite controlul persoanelor prezente sau invitate la cursul respectiv atât în calitate de profesori, cât și în calitate de elevi, iar ultimul meniu este rezervat acordării notelor în urma corectării temelor și testelor încărcate și trimise de elevi. În acest sens, trebuie menționat că ștergerea materialelor postate, a sarcinilor de lucru, temelor și testelor atribuite, a notelor sau a unor persoane din clasa respectivă o poate realiza doar cel care a creat-o sau cel care are calitatea de profesor.

O altă facilitate pe care o reliefează platforma se referă la afișarea unui mesaj de atenționare în partea stângă a ferestrei de *flux* (conversație), într-o casetă de text anume, ce specifică permanent temele ce trebuie predate și cât timp a mai rămas până la predarea ei.

În ceea ce privește notarea temelor și testelor atribuite, putem menționa că aceasta se realizează automat în momentul predării testului de tip formular, dar se pot scrie și manual în cazul în care materialele trimise de elevi necesită o corectare mai amănunțită din partea profesorului și se înregistrează în meniul destinat acestui aspect. Astfel, ambele categorii de actori ai procesului de învățământ pot avea o imagine clară a situației școlare a elevilor la un moment dat, dar și un atare raport de progres al acestora împreună cu numărul de lucrări/teme lipsă sau nepredate și numele elevilor în cauză.

Pentru clasele create, platforma permite doar redenumirea, editarea și arhivarea, dar nu este permisă ștergerea acestora. În momentul arhivării, clasa devine invizibilă o anumită perioadă de timp, dar rămâne stocată într-o bază de date virtuală.

În cadrul Google Classroom este incorporată și aplicația Google Meet destinată desfășurării cursurilor online în mod sincron. Facilitățile pe care această aplicație adiacentă le ilustrează se referă, nu doar la posibilitatea comunicării directe dintre profesori și elevi prin intermediul camerelor web și a microfoanelor incluse în dispozitivele utilizate și/sau a secțiunii de *chat*, ci și programarea calendaristică a întâlnirilor conform unui orar și folosirea unei caracteristici auxiliare numită *whiteboard* similară tablei clasice din sala de clasă.

În secțiunea de *setări* se pot stabili câteva caracteristici privitoare la detaliile clasei precum: numele, descrierea acesteia, secțiunea, sala și materia sau tema/subiectul, la aspectul general al clasei precum: codul specific, link-ul de invitație, ceea ce au voi sau nu au voie să facă elevii, link-ul întâlnirii pe Google Meet, dar și la diferiți parametri legași de activitatea de notare.

În concluzie, datorită interfeței prietenoase și ușor de utilizat, atât de către profesori, cât și de către elevi, dar și a caracteristicilor pe care le prezintă din punct de vedere al modului de desfășurare a activității instructiv-educative, platforma Google Classroom este una dintre cele mai folosite la nivel de gimnaziu, școală primară și grădiniță. De asemenea, tot datorită acestor aspecte avantajoase a fost aleasă și de către școala noastră.

Bibliografie/ webografie:

https://www.eduapps.ro/aplicatii-educatie/classroom/;

https://chrome.google.com/webstore/detail/googleclassroom/mfhehppjhmmnlfbbopchdfldgimhfhfk?hl=ro;

https://scoalapenet.ro/google-classroom/;

https://en.wikipedia.org/wiki/Google_Classroom.

Proiect Etwinning - 360 Big European Solar Tour

Goldschmidt Andreea

Școala Gimnazială, Comuna Puchenii Mari

Portalul eTwinning Live permite colaborarea și cooperarea între școli din toată Europa. Din momentul logării pe acest portal, se pot căuta parteneri în secțiunea Forumuri parteneri, se poate participa la diferite webinarii sau evenimente de învățare în cadrul secțiunii Dezvoltare personală, se pot căuta persoane sau școli din toată Europa în secțiunea Persoane. Un utilizator își poate crea un cont, iar apoi stabilește contacte cu diferite cadre didactice în funcție de interesele comune. Odată stabilite aceste contacte, cadrele didactice pot crea proiecte sau se pot alătura unor proiecte deja existente. Proiectele sunt create pe diferite categorii de vârstă și pe diferite tematici. Un proiect va avea doi fondatori și numeroși parteneri. Fiecare proiect are un spațiu virtual denumit Twinspace, unde se pot posta materialele și activitățile create în cadrul proiectului, astfel încât acestea să fie vizibile de către toți partenerii. În Twinspace se pot trimite mesaje, se poate posta pe un forum și se pot realiza video-conferințe, astfel cadrele didactice partenere pot ține legătura permanent.

Un cadru didactic din România poate trimite 5 aplicații de proiect pentru a fi evaluate și certificate național ca o recunoaștere a muncii depuse. Pentru a primi Certificatul Național de Calitate, un proiect trebuie să demonstreze o colaborare strânsă între parteneri, folosire a tehnologiei și nu în ultimul rând practici inovative. Dacă un proiect primește Certificat Național de Calitate de la fiecare Agenție Națională din țările partenere, atunci automat primește Certificat European de Calitate, ca o recunoaștere a colaborării dintre partenerii europeni. Proiectele care primesc astfel de certificări europene, pot participa la Premiile Europene, dacă toți partenerii elaborează câte o aplicație de proiect în acest sens.

La nivel național se acordă Premii Naționale pentru proiectele care au obținut Certificat Național de Calitate și care au trimis aplicația pentru concurs la termenul stabilit. Există mai multe categorii de premii: premii pe niveluri de învățământ, premii pe categorii tematice și premii speciale.

Proiectul „360 BIG EUROPEAN SOLAR TOUR” a câștigat Premiul I Național sesiunea 2020 pentru categoria Utilizarea creativă a tehnologiei. Premiul a fost câștigat de prof. Băroi Lidia, Colegiul Național „Grigore Ghica”, Dorohoi și prof. Andreea Goldschmidt, Școala Gimnazială Puchenii Mari, partenerii români implicați în proiect. Acest premiu se acordă proiectelor care demonstrează utilizarea creativă a tehnologiei în desfășurarea activităților de

proiect, dezvoltarea competențelor digitale în rândul elevilor, colaborarea online, adaptarea instrumentelor web pentru a asigura atingerea obiectivelor pedagogice ale proiectului.

Gamificarea unui tur virtual al Europei, la scara sistemului solar, prin prezentarea unor fotografii panoramice a fost tematica proiectului. Elevii au dobândit competențe cheie prin intermediul acestui proiect colaborativ transdisciplinar. La proiect au participat 90 de cadre didactice din toată Europa și peste 600 de elevi. Proiectul s-a desfășurat pe o perioadă de an de zile, din iulie 2019 până în iulie 2020. Fiecare școală parteneră a fost încadrată unei planete din sistemul solar în funcție de distanța față de Soare, acesta reprezentând centrul Europei.

Activitățile proiectului au fost: prezentarea școlii, a localității, a clasei folosind Thinglink; activități pentru Ziua Siguranței pe Net, pentru Ziua Europei, activități STEM, promovarea coeziunii europene, colaborare aeronautică, hack the hate speech, eco-climate, mitologie, democrație, Eratostene –solstițiu de vară etc. Activitățile au fost diverse, iar elevii au participat activ, ei fiind principalii actori în acest proiect. Comunicarea s-a realizat prin intermediul Twinspace, elevii exersând limba engleză, prin schimbul de mesaje, dar și prin schimbul de felicitări de Crăciun. Tot în cadrul sărbătorilor de iarnă, elevii au aflat despre tradițiile de Crăciun ale partenerilor, prin prezentări ale acestora, au vizitat virtual târgurile de iarnă prin intermediul Thinglink și au făcut schimb de rețete de mâncăruri tradiționale de Crăciun.

Pentru fiecare activitate s-a realizat un joc colaborativ cu ajutorul aplicației Genially. Fiecare școală parteneră a jucat jocurile comune. Astfel elevii și-au cunoscut partenerii dezvoltându-și abilitățile digitale. În cadrul proiectului, tehnologia informațională a jucat un rol foarte important, deoarece toate activitățile au fost online. S-au folosit următoarele aplicații sau instrumente digitale: Prezi, Thinglink, Genially, Adobe Connect, Padlet, Canva, Google Slides, Google Maps. Elevii au învățat să editeze fotografii panoramice, transformându-le în imagini 360 de grade, pe care le-au animat în Thinglink.

Proiectele eTwinning reprezintă o oportunitate pentru elevi, aceștia dobândind competențe cheie pentru secolul XXI, necesare pentru viitorul lor. Elevii participă cu plăcere la astfel de proiecte, deoarece sunt o modalitate de a-ți face prieteni din toată lumea și de a învăța lucruri noi. Aceste proiecte sunt realizate ca activități extrașcolare și extracurriculare, dar sunt de foarte multe ori integrate în programa de la clasă. Le recomand tuturor să participe la astfel de proiecte internaționale.

Bibliografie:

https://etwinning.ro/rezultatele-competitiei-premiile-nationale-etwinning-categorii-tematice-2019-2020/

https://twinspace.etwinning.net/91431

Drum spre cariera mea – Webinar

Gorun Sonia-Isabela

CJRAE Gorj / CJAP Gorj, Tg-Jiu, Gorj

Webinarul ”Drum spre cariera mea” a fost desfășurat în cadrul Campaniei educaționale de orientare în carieră, I D E A L - Informat pentru Decizie EU Aleg Liber, inițiată de Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Gorj în perioada aprilie – iunie 2021.

Organizatori

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Gorj

Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică Gorj

Concept și elaborare

Gorun Sonia - Isabela, prof. consilier școlar la CJRAE Gorj / CJAP Gorj

Data: 28.05.2021, ora 18.00

Context

Acest webinar își propune să vină în întâmpinarea nevoilor de informare ale elevilor de liceu, în special absolvenți de clasa a XII-a din județul Gorj, cu privire la oportunitățile de continuare a studiilor medii liceale, fie prin intermediul învățământului superior (studii universitare) sau învățământului preuniversitar (studii postliceale), fie prin angajarea în câmpul muncii.

Astfel, la nivelul județului Gorj, învățământul universitar este reprezentat de Universitatea ”Constantin Brâncuși” din Tg-Jiu și Universitatea ”Titu Maiorescu” București, filiala Tg-Jiu.

Universitatea ”Constantin Brâncuși” din Tg-Jiu reprezintă o instituţie de învăţământ superior de interes public, de stat, acreditată, aflată sub coordonarea Ministerului Educaţiei și Cercetării.

Astăzi, aceasta oferă absolvenților de liceu din județul Gorj posibilitatea continuării studiilor de nivel universitar, chiar în județul de domiciliu, aproape de casă, la una dintre cele patru facultăţi: Facultatea de Științe Medicale și Comportamentale, Facultatea de Inginerie, Facultatea de Ştiinţe Economice, Facultatea de Ştiinţe ale Educaţiei, Drept şi Administraţie Publică. Oferta educaţională a cunoscut o diversificare accentuată, pentru a răspunde nevoilor de instruire ale tinerilor, precum şi cerinţelor identificate în vederea inserţiei profesionale a absolvenţilor.

Universitatea ”Titu Maiorescu” Tg-Jiu este o instituție privată de învățământ superior, oferind oportunități excelente de învățare la cele două facultăți: Facultatea de Asistență Medicală și Facultatea de Drept și Științe Economice.

De asemenea, la nivelul județului Gorj, absolvenții de liceu au posibilitatea să își continue studiile prin învățământul preuniversitar postliceal, domeniile de calificare și specializare fiind diversificate: sănătate și asistență pedagogică, electric, agricultură, servicii, transporturi, textile-pielărie, protecția mediului, producție media, informatică, mecanic.

Există și absolvenți de liceu care nu își doresc sau pentru care continuarea studiilor după terminarea liceului nu constituie o prioritate. Pentru aceștia, oportună este angajarea pe piața forței de muncă. Agenția Județeană de Ocupare a Forțelor de Muncă Gorj oferă informații actualizate referitoare la locurile de muncă vacante de pe raza județului, organizează cursuri de formare profesională și desfășoară activități de protecție socială a persoanelor neîncadrate în muncă, unul dintre obiectivele prioritare fiind cel al stimulării încadrării tinerilor absolvenți ai instituțiilor de învățământ în cadrul unui proces coerent de tranziție de la sistemul educațional la piața muncii.

Grup țintă

Elevi din clasele IX-XII din instituțiile de învățământ liceal de la nivelul județului Gorj. Participarea este gratuită.

Scop

Informarea elevilor din clasele IX-XII cu privire la oportunitățile de dezvoltare a carierei, prin continuarea studiilor după absolvirea liceului sau prin ocuparea unui loc de muncă.

Obiective

1. Informarea absolvenților de liceu cu privire la oportunitățile de continuare a studiilor de nivel mediu liceal, la nivelul județului Gorj;
2. Facilitarea dialogului între absolvenții de liceu și reprezentanți ai diverselor instituții de învățământ universitar și postliceal;
3. Prezentarea oportunităților de angajare pe piața muncii, după absolvirea liceului;
4. Crearea contextului pentru dialog între absolvenții de liceu și studenți la diferite facultăți din țară, foști elevi ai învățământului liceal gorjenesc.

Loc de desfășurare

On-line

Resurse

Platforma Zoom

Echipa de organizare și gazdele evenimentului

Gorun Sonia - Isabela, prof. consilier școlar la CJRAE Gorj / CJAP Gorj

Popescu Nicoleta - Claudia - prof. consilier școlar la CJRAE Gorj / CJAP Gorj

Șcheau Daniela - prof. consilier școlar la CJRAE Gorj / CJAP Gorj

Facilitator

Gorun Sonia - Isabela, prof. consilier școlar la CJRAE Gorj / CJAP Gorj

Invitați

DRĂGHICI Cristian - Lect. dr. univ., Universitatea ”Titu Maiorescu” Tg-Jiu, decan al Facultății de Drept și Științe Economice;

POPESCU Virgil - Lect. dr. univ., Universitatea ”Constantin Brâncuși” Târgu-Jiu;

BÎZOCU Codruța Nicoleta - Director adjunct, Colegiul Tehnic Nr. 2 Tg-Jiu;

BUZERA Marius - Director, Colegiul Tehnic ”General Gheorghe Magheru” Tg-Jiu;

COMĂNESCU Gabriela - Director, Colegiul Tehnic ”Henri Coandă” Târgu-Jiu;

DABELEA Maria - Director, Liceul Tehnologic Bârsești;

HĂINARU Leontin - Haralambie - Director, Colegiul Tehnic ”Ion Mincu” Târgu-Jiu;

MUJA Teodora – Director, Colegiul Auto ”Traian Vuia” Tg-Jiu;

UDROIU Vasile - Director, Liceul Energetic Târgu-Jiu;

NICULESCU Ana-Maria - director executiv adjunct, Agenția Județeană de Ocupare a Forțelor de Muncă Gorj;

COZMA Miruna - Studentă, Universitatea din București, Facultatea de Litere, specializarea Limba și Literatura Română - Limba și Literatura Germană, anul II; Universitatea din București, Facultatea de Drept, anul I;

HOTOBOC Adriana - Studentă, Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, specializarea Psihopedagogie Specială;

BELTEU Corina - Masterand, Universitatea ”Constantin Brâncuși” Tg-Jiu, Facultatea de Științe Economice, specializarea Control, Audit și Expertiză Financiar-Contabilă, anul I;

UNGUREANU Răzvan-Gabriel - Student, Universitatea de Medicină și Farmacie ”Victor Babeș” Timișoara; Facultatea de Medicină, anul V.

Modalitate de înscriere

CJRAE Gorj va pune la dispoziția elevilor de liceu din județul Gorj un formular Google pentru înscrierea la acest eveniment, distribuind link-ul acestuia în unitățile de învățământ, prin diferite căi de comunicare: adresele de email ale unităților de învățământ, facebook, site-ul CJRAE Gorj, grupuri de comunicare prin aplicația whatsapp. Doritorii vor completa chestionarul de înscriere și, ulterior, vor primi link-ul de conectare la platforma ZOOM, în vederea participării la eveniment.

Desfășurare

Evenimentul se desfășoară exclusiv on-line, pe platforma ZOOM, cu începere de la ora 18.00. Pentru a asigura debutul webinarului la ora stabilită, participanții se vor conecta mai devreme cu 10-15 minute. Participarea este gratuită.

Gazdele evenimentului sunt profesorii consilieri din CJRAE Gorj/CJAP Gorj, care vor modera discuțiile între elevi și invitați.

Agenda webinarului:

1. *Deschiderea evenimentului*

   1.1. Cuvânt de deschidere: CJRAE Gorj, prof. GORUN Sonia - Isabela, prof. Consilier școalar CJRAE Gorj / CJAP Gorj;

   1.2. Alocuțiuni: CJRAE Gorj / CJAP Gorj

   - POPESCU Nicoleta-Claudia, prof. consilier școlar
   - ȘCHEAU Daniela, prof. consilier școlar

2. *Prezentările ofertelor educaționale ale unităților de învățământ universitar:*

   2.1. Universitatea ”Titu Maiorescu”, filiala Tg-Jiu, prezintă DRĂGHICI Cristian, decan al facultății de

   2.2. Universitatea ”Constantin Brâncuși” Tg-Jiu, prezintă lect. dr. univ. POPESCU Virgil - Universitatea ”Constantin Brâncuși” Târgu-Jiu;

3. *Prezentările ofertelor educaționale ale unităților de învățământ postliceal:*

   3.1. Colegiul Tehnic Nr. 2 Tg-Jiu, prezintă prof. BÎZOCU Codruța Nicoleta - Director adjunct;

   3.2. Colegiul Tehnic ”General Gheorghe Magheru” Tg-Jiu, prezintă prof. BUZERA Marius - Director;

   3.3. Colegiul Tehnic ”Henri Coandă” Târgu-Jiu, prezintă prof. COMĂNESCU Gabriela - Director;

   3.4. Liceul Tehnologic Bârsești, prezintă prof. DABELEA Maria - Director;

3.5. Colegiul Tehnic ”Ion Mincu” Târgu-Jiu, prezintă prof. HĂINARU Leontin - Haralambie - Director;

3.6. Colegiul Auto ”Traian Vuia” Tg-Jiu; prezintă prof. MUJA Teodora – Director;

3.7. Liceul Energetic Târgu-Jiu, prezintă prof. UDROIU Vasile - Director;

4. *Prezentarea de informații privind Șomajul și integrarea tinerilor pe piața muncii*

4.1. Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă, prezintă Niculescu Ana-Maria - director executiv adjunct;

5. *Discuții între elevii de liceu și studenții invitați la webinar*.

Pe tot parcursul webinarului, elevii participanți vor fi încurajați să interacționeze cu invitații la eveniment, formulând întrebări referitoare la aspecte semnificative pentru decizia lor de carieră.

Evaluare

În vederea evaluării evenimentului, organizatorii acestuia au pus la dispoziția elevilor participanți un formular de feed-back, pe care l-au completat la finalul webinarului.

Rezultatele webinarului

În cadrul webinarului, au participat doi reprezentanți ai celor două universități din Tg-Jiu, profesori universitari și cinci directori și directori adjuncți ai școlilor postliceale care au făcut cunoscute elevilor de liceu următoarele:

oferta educațională pentru anul școlar 2021-2022; condițiile de admitere; condițiile de studiu (săli de clasă, echipamente, biblioteci); taxe și burse de studiu; aspecte referitoare la cazare; posibilități de angajare pe piața muncii.

Discuțiile purtate cu cei patru studenți și masteranzi au fost pe placul elevilor de liceu și au avut ca punct de plecare numeroase întrebări adresate acestora. Iată câteva dintre acestea: Când te-ai hotărât să urmezi această facultate? Care este cel mai greu lucru care îți poate pune probleme în drumul spre succes ? Cum știi că îți alegi facultatea potrivită? Aș vrea să știu cum să gestionez mai bine frica de viitor? Ce trebuie să fac pentru a-mi da seama ce vreau să devin în viitor? În sesiune te bazezi mai mult pe memorat sau pe propria logică?

Întrebările adresate reprezentantului Agenției Județene de Ocupare a Forței de Muncă Gorj au arătat preocupările absolvenților de liceu legate de viitorul lor, în situația în care aceștia nu aleg să își continue studiile sau nu au succes, într-o primă etapă, la examenul de admitere la

facultatea dorită: Ce acte trebuie depuse pentru șomaj? Găsim cu greu un loc de muncă în Gorj față de orașele mai mari? Care sunt etapele care trebuie parcurse pentru a beneficia de șomaj?

Numărul elevilor participanți la webinar a fost de peste 50 și au provenit din următoarele unități de învățământ: Liceul Teoretic Novaci, Colegiul Auto ”Traian Vuia” Tg-Jiu, Colegiul Național ”Spiru Haret” Tg-Jiu, Colegiul Economic ”Virgil Madgearu” Tg-Jiu, Colegiul Național ”Tudor Vladimirescu” Tg-Jiu, Liceul Tehnologic Țicleni, Liceul Tehnologic Bâlteni, Liceul Tehnologic Baia de Fier, Liceul cu Program Sportiv Tg-Jiu, Liceul Tehnologic Turceni, Colegiul ”Mihai Viteazul” Bumbești-Jiu.

Din răspunsurile elevilor la formularul de feed-back al webinarului au reieșit următoarele: webinarul s-a ridicat la așteptările elevilor într-o măsură mare și foarte mare, informațiile primite au fost apreciate ca fiind utile într-o măsură mare și foarte mare; elevii au fost satisfăcuți de calitatea prezentărilor invitaților speciali într-o mare și foarte mare măsură; aceștia au considerat că informațiile primite în cadrul webinarului îi vor ajuta în procesul de orientare în carieră într-o mare și foarte mare măsură. Aspectele care le-au plăcut cel mai mult la acest webinar au fost: invitații au fost foarte sinceri, au avut timp să răspundă fiecărui elev; atât invitații, cât și gazdele evenimentului au fost foarte comunicativi; dialogul deschis cu studenții; discuțiile deschise în privința ofertelor pe care elevii le au dispoziție; oportunitatea ca elevii să adreseze întrebări directe invitaților; invitații au discutat deschis despre beneficiile pe care facultățile le oferă studenților.

Bibliografie:

https://promocrat.ro/blog/cum-sa-faci-webinar-de-la-zero/, accesat 10.05.2021

https://rum.4meahc.com/how-organize-host-webinar-13622, accesat 13.05.2021

https://ahaslides.com/ro/blog/how-to-create-a-perfect-webinar-presentation-5-tips-and-tricks/, accesat 14.05.2021

Reducerea daunelor aduse educației copiilor afectați de migrație (CAM) de pandemia de Covid19 – un exemplu concret de acțiune

Chris Gittins, NCfLB, Marea Britanie

Graur Aurel, Inspectoratul Școlar Prahova, România

Gonzalo Santamaria, Asociația Accesophia, Spania

Vincenzo Griffo, Cooperativa Socială ICARO, Italia

Programul Networking the Including Children Affected by Migration (ICAMnet) este finanțat de Comisia Europeană și dezvoltat de parteneriatul ICAM. Parteneriatul este format din: ICARO în Italia, Accessophia în Spania, ISJPh în România, AfA și NCfLB în Regatul Unit.

Programul amplu și cuprinzător ICAM a fost conceput și finalizat în 4 țări partenere în decembrie 2019. Evaluarea independentă a evaluat programul la un procent remarcabil de 92% în conformitate cu criteriile de succes ale EACEA ale UE.

ICAMnet este un program suplimentar de 2 ani care proiectează și implementează modele pentru diseminarea ICAM la nivel național în întreaga Europă

Din câte știu partenerii, nu există alte programe europene similare cu ICAM. Acesta este conceput pentru a ne asigura că copiii care au fost afectați de migrație, denumiți CAM în acest document, pot avea acces la educația care este dreptul lor, în temeiul Convenției ONU privind drepturile copilului

Dorim să ajutăm școlile să creeze condițiile care permit CAM, care ar fi putut suferi pierderi și separare, să profite din plin de educația care este dreptul lor

Există o mulțime de dovezi ale neuroștiințelor care arată că pentru a putea învăța trebuie să fii într-un mediu sigur, simțindu-te fericit și stabil. Modul în care vă simțiți este foarte important pentru învățare

CAM au avut, toți, experiențele de separare, indiferent de situația lor economică sau socială, și au nevoie de ajutor pentru a depăși sentimentele de pierdere și nefericire, astfel încât să poată învăța.

Posibilitatea de a obține acest sprijin a devenit mult mai dificilă în urma efectelor pandemiei de Covid19 asupra vieții CAM, care continuă să fie cei mai dezavantajați, vulnerabili și nevoiași copii din Europa.

"Închiderea școlilor din cauză de Covid-19 extinde diviziunile de clasă ale Europei … și va fi mai rău" – The Economist

"Copiii care nu aveau resurse și sprijin erau deja mai slab pregătiți înainte de criză. Ei au pierdut teren în continuare în timpul închiderii școlii din cauza Covid-19. Acest lucru va spori inegalitățile educaționale europene globale." – Euronews

Preocuparea prezentă a autorităților se referă la recuperarea rezultatelor pierdute ca urmare a închiderii școlilor – în special pentru copiii dezavantajați. Unele țări oferă lecții de recuperare – adesea on-line. În multe țări, închiderea școlilor și aranjamentele pentru redeschidere s-au concentrat asupra progresului academic și au ignorat bunăstarea socială și emoțională a copiilor, chiar dacă ambele au fost afectate. Școlile sunt încurajate să ofere școlarizare suplimentară pentru recuperarea decalajelor. Cu toate acestea, cu excepția cazului în care bunăstarea socială și emoțională a copiilor defavorizați este restabilită cu prioritate, învățarea lor va continua să sufere. Ei nu vor fructifica școlarizarea suplimentară și diviziunea în recuperarea decalajelor se va extinde.

Este bine stabilit faptul că îmbunătățirea bunăstării sociale și emoționale și crearea climatului de învățare **prin convivencia** sunt cele mai eficiente două modalități de îmbunătățire a capacității de învățare pentru toți copiii.

Nu putem învăța fără a forma relații:

Relațiile cu profesorii noștri.

Relațiile cu comunitatea noastră.

Relațiile cu mediul înconjurător.

Relațiile cu noi înșine.

Dacă aceste relații sunt rupte, învățarea se oprește.

ICAM a adoptat definiția UNICEF a "copilului": copil este orice persoană sub vârsta de 18 ani.

Programul ICAM recunoaște că toți copiii care au suferit separări și pierderi ca urmare a mutării într-o nouă țară sau regiune necesită sprijin suplimentar pentru a-i ajuta să gestioneze schimbările din viața lor.

Cercetările arată că niciunul dintre copiii afectați de migrație nu are aceleași nevoi. Cu toate acestea, în toate cazurile, dezvoltarea lor socială și emoțională a fost afectată într-o anumită măsură.

În consecință, ICAM este conceput pentru a ajuta toți copiii afectați de migrație (CAM), indiferent dacă sunt solicitanți de azil, refugiați, migranți economici sau sociali ori copii lăsați în urmă de părinți migranți.

CAM este posibil să fi fost însoțiți de familiile lor, să fi călătorit singuri sau să fi fost lăsați în urmă de părinții care lucrau în altă parte. Este posibil să fi fugit de război sau de alte dezastre și este posibil să fi întâmpinat mari dificultăți în călătoriile lor. Este posibil să fi ajuns recent în țara gazdă sau să fi fost acolo de ceva timp. S-ar putea să știe că viitorul lor este acum sigur în noua lor țară gazdă sau să fie nesiguri cu privire la cât timp li se va permite să rămână.

ICAM are în vedere acei copii lăsați în urmă de unul sau ambii părinți care migrează pentru a lucra în altă țară sau regiune. Cifrele variază de la o țară la alta, dar sunt deosebit de ridicate în Polonia, România și Bulgaria. Cifrele exacte sunt greu de estimat, deoarece nu toți părinții își declară absența de acasă autorităților. Absența părinților și schimbarea aranjamentelor de îngrijire pentru copil pot avea un impact la fel de grav asupra dezvoltării lor sociale și emoționale ca și când ar fi migrat ei înșiși. Versiunea programului ICAM pentru copiii rămași în urmă a fost dezvoltată de Inspectoratul Școlar Județean Prahova în România, unde sunt aproximativ 350.000 de copii rămași în urmă. Scopul și nucleul programului rămân aceleași. Cu toate acestea, există diferențe în unele aspecte – de exemplu, atelierele pentru îngrijitori sunt extrem de importante și sunt neceare pentru a ajuta îngrijitorii copiilor rămași în urmă să își gestioneze rolul și să se ocupe de nevoile de dezvoltare socială și emoțională ale copilului în afara școlii.

În contextul pandemiei de Covid19, CAM sunt izolați și mai mult de sprijinul pentru construirea relațiilor de care au nevoie pentru a-și anula dezavantajul educațional.

Ei sunt izolați în familiile lor sau în familiile celor care îi au în grijă, adesea suferind și împărtășind traume și vorbind doar limba lor de origine. Oportunitatea lor de a fi incluși în noua lor școală și societate este grav perturbată. Câștigurile obținute în bunăstarea lor socială și emoțională, extrem de importante, pot fi pierdute.

În toate cazurile, CAM au suferit de ruperea relațiilor. Cu excepția cazului în care își re-formează repede noi relații, aceștia nu pot învăța. Construirea relațiilor este prima, și cea mai importantă sarcină, a oricărei școli care are CAM în comunitatea de învățare.

Măsurile de izolare și de protecție din întreaga Europă au întrerupt în mod serios accesul a 13 milioane CAM la educația care este dreptul lor. Ei au fost mai grav afectați decât majoritatea celorlalți copii separați de școală prin blocaje. Pe măsură ce se întorc la școală, restabilirea bunăstării sociale și emoționale și re-formarea relațiilor pentru învățare a CAM a devenit și mai importantă pentru a nu fi dezavantajați în continuare.

Școlile și părinții au o nevoie și mai mare de sprijinul oferit de programul ICAM

Astfel, Programul ICAM ajută școlile să construiască relații pentru învățarea cu CAM prin:

- Îmbunătățirea climatului de Convivencia (a trăi în armonie), astfel încât CAM să se simtă incluși, iubiți și îngrijiți.
- Oferirea de sprijin suplimentar în școală și în familie pentru învățarea și bunăstarea lor socială și emoțională, astfel încât CAM să aibă capacitatea de a forma relații pentru învățare.

UNHCR (Înaltul Comisariat al ONU pentru Refugiați) raportează că schimbările actuale ale populației, rezultate din migrațiune, au alimentat o creștere a rasismului, xenofobiei, violenței de gen și intoleranței, toate acestea promovând în continuare excluderea CAM din educație, care este dreptul lor. În special, există rapoarte că CAM suferă incidente crescute de intimidare în comparație cu alți copii. În consecință, programul ICAM recunoaște că mulți CAM nu sunt afectați profund doar de tranziția lor către o nouă țară sau regiune, ci și de cultura, atitudinile și climatul social din noua lor țară.

Internetul este cel mai puternic ajutor pentru accesul universal la învățare, dezvoltat până în prezent.

Daunele cauzate de abuzul și utilizarea necorespunzătoare a internetului reprezintă una dintre cele mai mari amenințări la adresa copiilor vulnerabili cu care se confruntă societatea. Cyberbullying-ul este doar una dintre amenințările dăunătoare.

Peste 50 % dintre adolescenții din UE au fost agresați online, iar 50 % s-au implicat în hărțuirea cibernetică. Amenințările prin internet sunt frecvente. CAM sunt de 2 ori mai susceptibili de a fi victime ale cyberbullying-ului și de 3 ori mai susceptibili de a suferi din cauză de excluziune socială pe rețelele de socializare.

Victimele hărțuirii cibernetice suferă o reducere a capacității de învățare și pierd toate beneficiile pe care le oferă învățarea on-line. În circumstanțe extreme, abuzul duce la sinucidere. Rata sinuciderilor în rândul adolescenților a crescut în ultimii ani până la 9 la 100.000, în medie în Europa și este legată de influența rețelelor de socializare.

În timpul măsurilor de carantină, mulți copii au fost și mai activi pe rețelele de socializare. CAM, în special, se bazează deja pe internet pentru contactele cu familia și prietenii. De asemenea, este bine stabilit faptul că aceștia se numără printre cei mai vulnerabili copii la abuzul și radicalizarea on-line. În consecință, există o nevoie și mai mare de programe de siguranță pe internet care să educe și să protejeze CAM de pericole și daune prin utilizarea abuzivă a rețelelor de socializare.

Partenerii ICAM dezvoltă și testează o extindere a programului ICAM – Programul Be Cyber Safe and Responsible.

ICAMcsr se concentrează pe CAM în vârstă de 8-13 ani, adică aflați la o vârstă critică pentru a învăța să folosească internetul. Proiectul le dezvoltă învățarea socială și emoțională (SEL) și promovează în rândul lor educația media online, astfel încât să aibă capacitatea de a se proteja pe ei înșiși și pe alți copii și de a lua decizii sigure și responsabile atunci când sunt on-line; incluzând, în special, evitarea și răspunsul acestora la intimidarea cibernetică, radicalizare și grooming - în calitate de victime sau de observatori.

Programele SEL sunt instrumente dovedite pentru a aborda probleme de bunăstare, precum reducerea bullying-ului în școli. Tehnicile SEL de reducere a bullying-ului au fost dezvoltate de Rețeaua ICAM în cadrul proiectului european Acțiune Anti-bullying, (Action Antibullying), finalizat în 2016 și diseminat la nivel european.

Învățarea socială și emoțională (SEL) este un proces de dobândire a valorilor sociale și emoționale, a atitudinilor, competențelor, cunoștințelor și abilităților esențiale pentru învățare, eficacitate, bunăstare și succes în viață.

Deși poate fi predată, majoritatea SEL este asimilată și necesită climatul adecvat în școală și acasă pentru ca SEL să înflorească. În consecință, îmbunătățirea SEL pentru CAM va fi realizată împreună cu o îmbunătățire a climatului de convivencia (trăind împreună în armonie) în școli și acasă. ICAMcsr include ateliere de educație parentală / a tutorilor CAM astfel încât să poată continua SEL a CAM la domiciliu.

Ce beneficii aduc CAM școlii?

Prin recunoașterea nevoilor sociale și emoționale ale copiilor afectați de migrație și prin dezvoltarea unor modalități de a-și restabili capacitatea de învățare, precum și crearea unui climat de Convivencia, școlile ar trebui să realizeze că TOȚI copiii lor au nevoie de acest sprijin atunci când se reîntorc la învățarea față în față. În plus, programul ICAM de sprijin continuu pentru familiile și tutorii CAM, oferă un model pentru îmbunătățirea parteneriatelor familie - școală, de care vor beneficia TOȚI copiii.

Utilizarea aplicației digitale "MAKE IT" pentru eficientizarea procesului de predare – învățare- evaluare

Grigore Carmen Nicoleta

Colegiul de Artă "Carmen Sylva", Ploiești, Prahova

Contextul actual, generat de pandemia de coronavirus, a determinat accelerarea adaptării societății la o nouă etapă în dezvoltarea și abordarea tehnologiei moderne – era digitală. Această situație a apărut și în sistemul de învățământ, determinând o schimbare rapidă a viziunii asupra modului de concepere a procesului didactic.

Totul a început cu o stare de panică, de derută, în rândul profesorilor, așa cum a apărut de altfel și starea de urgența instalată la nivel național și nu numai. Timid, au început să apară în spațiul on-line temerari care deja foloseau tehnologia informațională în procesul de predare – învățare- evaluare. Astfel ca au apărut tutoriale, cursuri, webinarii de introducere, perfecționare, de adaptare a stilului clasic de învățare al profesorilor la stilul modern, digital. Chiar dacă această trecere a presupus un efort major, realizările ulterioare au adus satisfacții. Succesul lecțiilor digitale a fost determinat de deschiderea spre nou a cadrelor didactice, de abilitățile și aptitudinile dezvoltate în această perioadă pentru a capta atenția elevilor și pentru a genera strategii de abordare astfel încât elevii să fie atrași de acest mod de învățare, nou și pentru ei.

În învățământul tradițional , profesorul este cel care are rolul de a transmite cunoștințele necesare, calculatorul având rol auxiliar. În era digitală aceste funcții sunt preluate de programe, platforme, instrumente digitale care sunt utilizate pentru transmiterea cunoștințelor, consolidarea și evaluarea elevilor. Cea mai mare importanță a profesorului în desfășurarea lecțiilor on-line și succesul acestora prin captarea atenției este determinată de strategiile abordate.

Pentru toate cadrele didactice, digitalizarea sistemului de învățământ reprezintă o povocare continuă . Cuvântul "tutorial" este temelia dezvoltării profesionale și personale în contextul actual. Din punct de vedere al terminologiei, acest cuvînt provine din limba engleză și înseamnă literalmente "învățare". Este un material educațional de prezentare care urmărește pas cu pas instrucțiuni de utilizare pentru a ușura percepția și modul de lucru. Cei mai familiarizați cu acest concept sunt copiii și tinerii atunci când încep să joace un joc on-line complex și complet, conferind ușurință în abordare. Tutorialele sunt materiale de instruire sub formă de prezentări video sau scrise ale persoanelor experimentate care descriu detaliat etapele întregului proces. Accesând orice motor de căutare pe internet pentru cuvântul "tutorial" se

poate învăța cu ușurință utilizarea instrumentelor digitale pentru eficientizarea procesului de predare-învățare-evaluare.

În rândurile următoare vom descoperi împreună cum putem utiliza aplicația MAKE IT în realizarea unor secvențe atractive de lecție. Cu ajutorul acesteia se pot crea jocuri, teste, povești. Este o aplicație perfectă pentru profesori, elevi, studenți, școli, educatori.

Simplitatea utilizării este dată de faptul că este conceputa pentru smartphone și se poate realiza în câteva minute folosind șabloanele oferite de acest creator de jocuri educative, în orice moment și în orice cadru, important este să dispui de puțin timp și un telefon inteligent pe care să decarci aplicația. Poate fi distribuită și împărtășită cu oricine și oriunde, pe PC, laptop, tabletă, putând fi generat un link de acces.

Ce se poate crea?

- Jocuri – ușor și rapid, folosind o gamă largă de șabloane și jocuri predefinite;
- Teste educative și distractive, cu posibilitatea de a verifica rezultatele de pe dispozitivul dumneavoastră;
- Teme pentru acasă provocatoare pentru a le evita pe cele clasice, monotone, efectuate pe caiet, cu posibilitatea de a vedea rezolvările pe dispozitivul profesorului;
- Jocuri pentru copiii cu nevoi speciale- activități adaptate pentru fiecare elev sau grup sau diferențiat
- Învățare prin practică – copiii pot exersa în timp ce se joacă. Ei înșiși pot crea activități într-un mod simplu, sigur și atractiv.

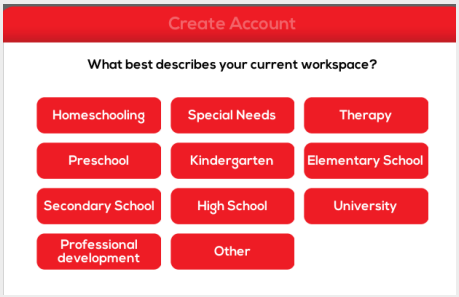

Etapa 3

Etape de creare a unui joc

1. Se descarca aplicația pe Smartphone sau Iphone.
2. Se crează un cont.
3. Se selectează nivelul de studii al elevilor.
4. Se urmărește lista din stânga și se alege “Games”.
5. Se da un titlu activității.
6. Se alege fundalul potrivit.
7. Se editează jocul. Se alege prima activitate din lista predefinită. Există 15 variante pentru Elementary School:

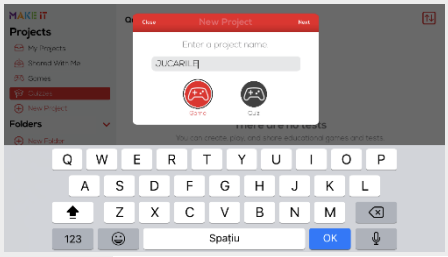

Etapa 5

- Connect – Unește definiția cu imaginea sau cuvântul potrivit;
- Drag to containers – Adaugă în casetă ce se potrivește;
- Find the Match- Găsește perechea;
- Question – Răspunde la întrebări;
- Type Word – desoperă cuvântul;
- Math operation – Calculează;
- Tap It – Apasă varianta corectă;
- Sequence – Ordonează secvențele potrivite;
- Guess the Word – Ghicește cuvântul;
- Construct Sentence – Ordonează corect cuvintele într-un enunț;
- Drag Words – Trage cuvintele în locul potrivit;
- Connect the Dats – Unește datele;
- Puzzle – Refă imaginea;
- Paint – Colorează;
- Trace Symbol – Trasează simbolul.

Etapa 6

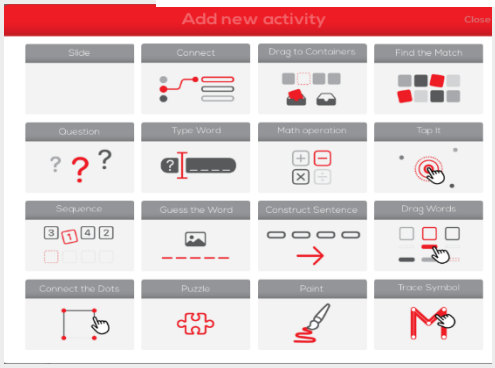

Etapa 7, 8

8. Se alege tipul de exercițiu din lista predefinită; Opțional se pot adăuga elemente;
9. Se apasă semnul “+” din dreapta sus de unde se poate selecta Text, Imagine, Sunet,

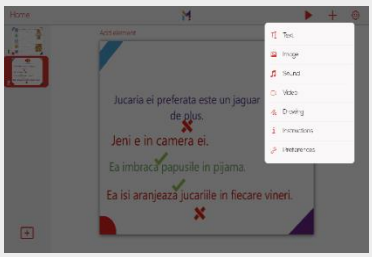

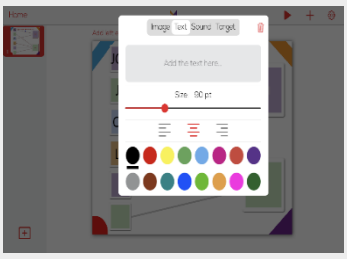

Etapa 9

Video, Desen;

10. Se pot alege oricâte secvențe se consideră a fi potrivite nivelului clasei sau varstei elevilor pentru a nu fi suprasolicitați;
11. Se pot atribui diferite efecte jocului pentru a fi mai atractiv: Fond muzical, Selectarea unui alt fundal, Dimensiunea literelor, Efect de sunet, Reorganizarea ordinii întrebărilor și a secvențelor de joc, Navigare manuala în locul celei automate.

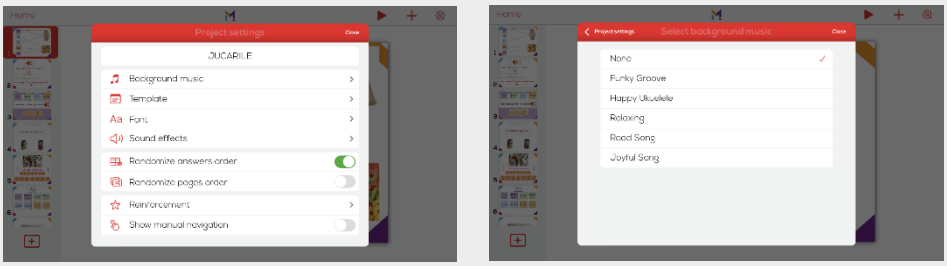

Etapa 11

12. În final, se poate verifica jocul accesând din ecranul principal ‘Play” sau “Edit”, se pot vizualiza toațte secvenele prin “Preview”, iar apăsând tasta “Share” se generează un link de acces la jocul creat.

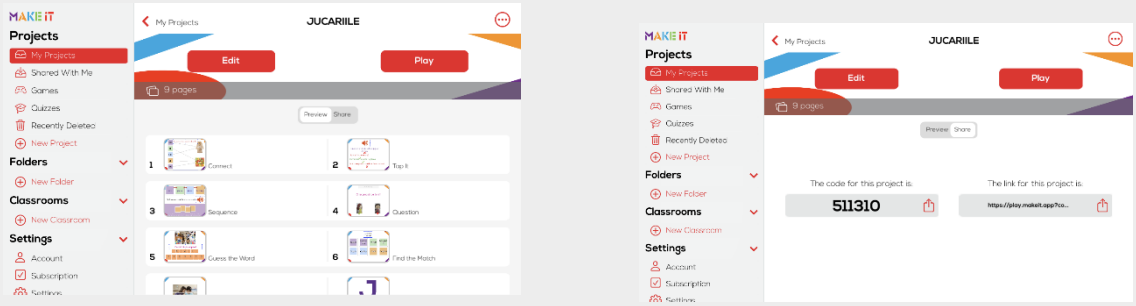

Etapa 12

Reușita în găsirea unor soluții potrivite astfel încât profesorul să se adapteze la contextul actual constă în studiu individual, cercetare, descoperire, creativitate și multă pasiune. Această aplicație am descoperit-o încercând să aduc un plus de noutate și provocare în timpul cursurilor on-line dar o utilizez ori de câte ori am ocazia ca temă alternativă pentru elevii mei.

Importanţa resurselor educaţionale digitale în procesul instructiv educativ

Ilie Nina

Şcoala Gimnazială Lilieşti, Oraş Băicoi, Prahova

Dezbaterile educaţionale actuale impun utilizarea instrumentelor online, care devin surse de învăţare şi formare atât pentru elevi cât şi pentru noi, cadrele didactice.

Educația digitală a devenit una dintre preocupările prioritare ale învățământului românesc, prin impunerea alfabetizării și a comunicării digitale pentru orice participant la procesul didactic. Integrarea și utilizarea diverselor tipuri de resurse digitale în procesul educațional este și va fi o necesitate. Utilizarea resurselor digitale în procesul instructiv educativ ne permite adaptarea demersului didactic, ne oferă oportunitatea să le dezvoltăm elevilor competențele digitale și de învățare, să-i pregătim pentru aplicarea acestora în diverse situații, permit apropierea elevilor de disciplina predată, facilitează asimilarea rapidă a noilor conținuturi într-o manieră antrenantă și atractivă, ceea ce conduce la sporirea calității și eficacității învăţării.

Utilizarea instrumentelor digitale promovează un alt model de învățare și interacțiune didactică, poate transforma comunicarea electronică într-una educațională dacă sunt subordonate conceperii și proiectării unui învățământ interactiv și modern.

Crearea resurselor digitale proprii ne oferă libertatea de a concepe organizarea învăţării aşa încât să fie raportată real la potențialul elevilor de a învăța. Corelarea resurselor digitale personalizate cu conţinuturile programei, capacităţile elevilor şi folosirea lor consecventă în demersul didactic, simplifică foarte mult munca noastră, asigură dinamica procesului experienţial metagonitiv al elevilor şi facilitează calea spre dobândirea competenţei de a învăţa să înveţe.

Elevii sunt atrași de tehnologie. Există un variat material suport de desfășurare a orelor cu ajutorul platformelor, aplicaţiilor sau a instrumentelor digitale.

În continuare, voi prezenta câteva platforme, instrumente și aplicații digitale, care mi-au fost foarte utile în această perioadă, în actul didactic:

Google Classroom (https://class...)- aplicaţie care ajută la eficientizarea procesului de partajare a fişierelor; un sistem de management al clasei.

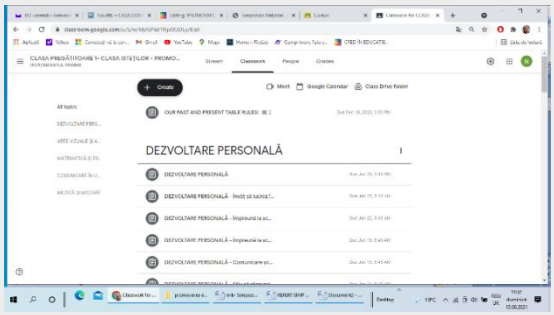

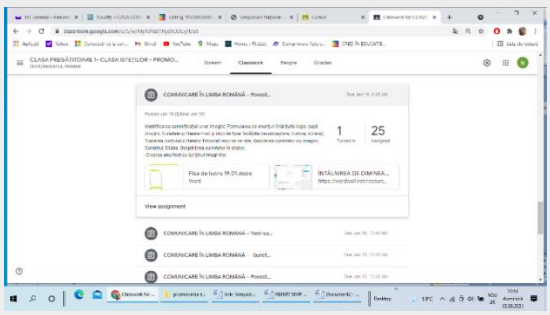

Google Forms (https://forms...) aplicaţie unde putem realiza teste şi evaluări pentru elevi.

Google Drive (https://drive...)- serviciu de stocare online a fişierelor.

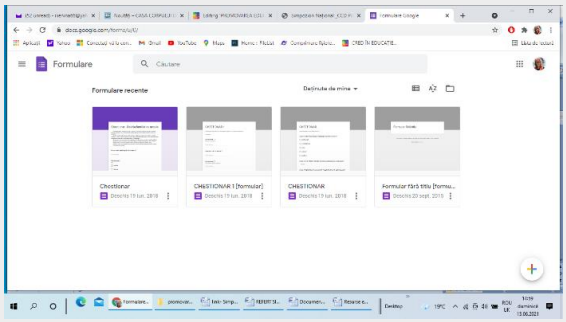

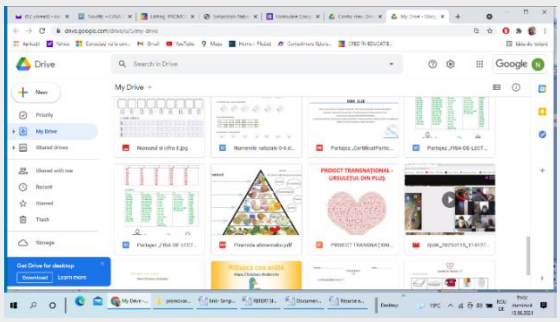

Socrative (https://socra...) platformă pe care o putem folosi pentru a testa elevii prin mini-chestionare. Întrebările pot avea răspunsuri multiple, pot fi cu variante de răspuns adevărat/fals sau deschise.

https://b.socrative.com/teacher/#edit-quiz/47139578

https://b.socrative.com/teacher/#edit-quiz/49072493

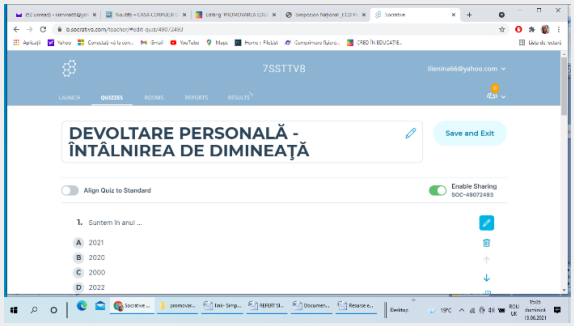

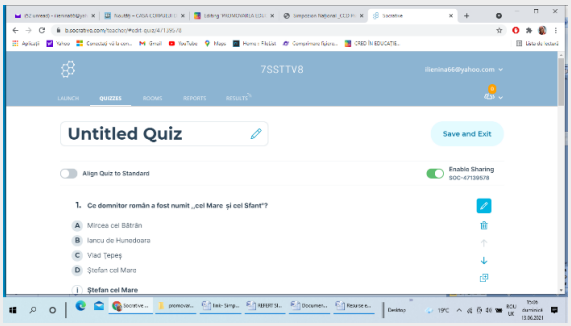

Kidibot (https://kidibot...)- platforma educaţională prin care elevii sunt motivaţi să parcurgă diferite teste intrând în Bătălii ale cunoaşterii.

Bubbl.us (http://bubll...) - instrument web cu ajutorul căruia putem crea hărţi conceptuale.

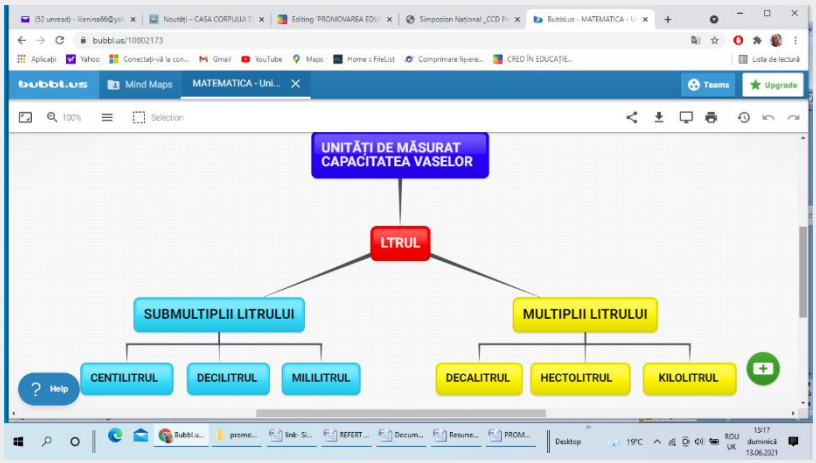

https://bubbl.us/10802173

Canva- platformă de design grafic care ne permite să realizăm prezentări unice, documente și diverse conținuturi vizuale de excepție, pentru variate lecii, proiecte, activităţi extraşcolare.

https://www.canva.com/design/DADtFU0BO00/share/preview?token=Ex0uhWdYd2Yk5kBglOZ66Q&role=EDITOR&utm_content=DADtFU0BO00&utm_campaign=designshare&utm_medium=link&utm_source=sharebutton

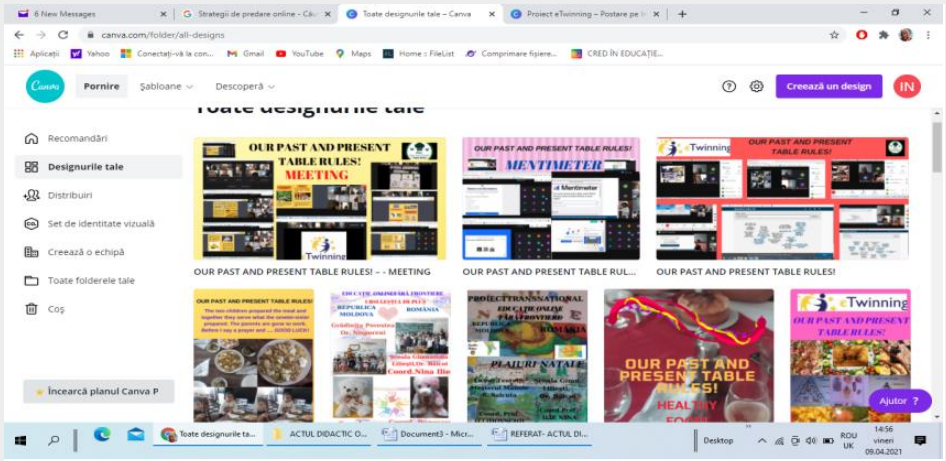

Learning Apps (https://learn...) - aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesele de învățare și predare prin module interactive. Aceste module de învățare pot fi integrate direct in conținuturi de învățare, dar pot fi și concepute online de utilizatorii înșiși sau pot fi modificate.
https://learningapps.org/display?v=p05xgcrdk20
https://learningapps.org/display?v=pih6cfa7c21

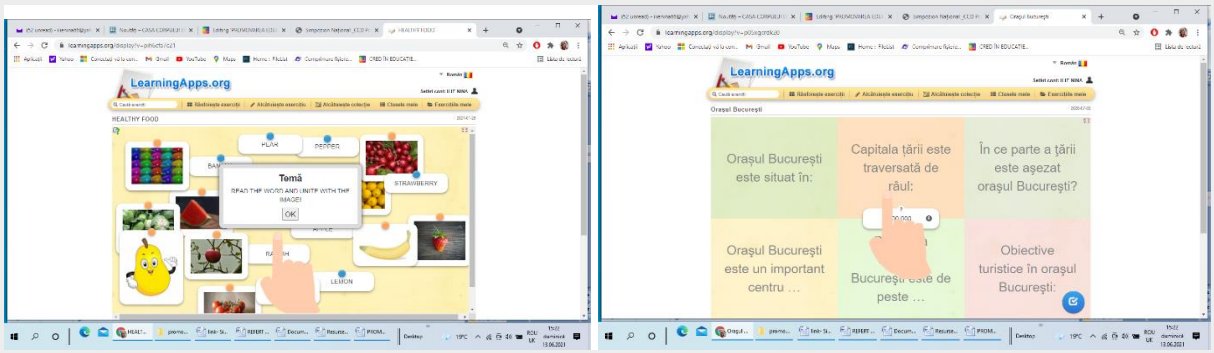

Puporsgames (https://pur...) - aplicaţie care permite să creem diverse activităţi interactive.
https://www.purposegames.com/game/dezvoltare-personala-emotii
https://www.purposegames.com/game/flIDCsjSlCb

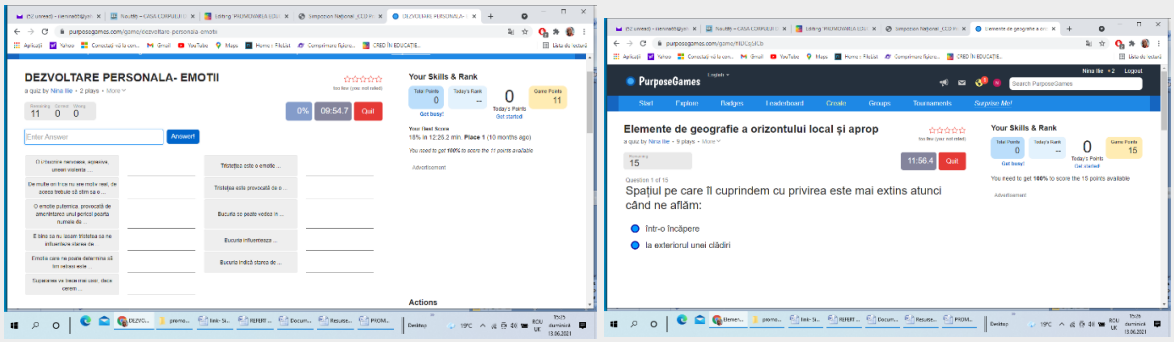

WordWall (https://word...)- exerciții interactive sau printabile pentru aprofundarea cunoștințelor despre vocabular, matematică, științe, istorie etc.

https://wordwall.net/resource/3512582

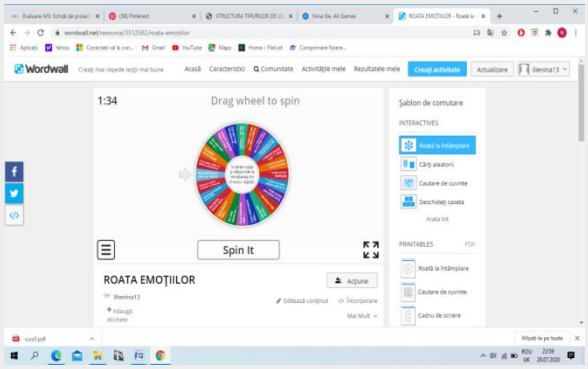

Padlet - (https://padlet...) - site web ce oferă un mod simplu de a crea conţinut în orice format, de a colabora şi edita. https://ro.padlet.com/ilienina66/cdgzzu5f4ebxt07p
https://ro.padlet.com/ilienina66/ht6bv4gedg7ch2c0

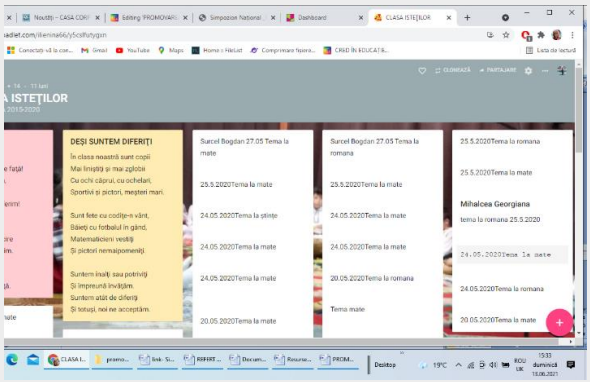

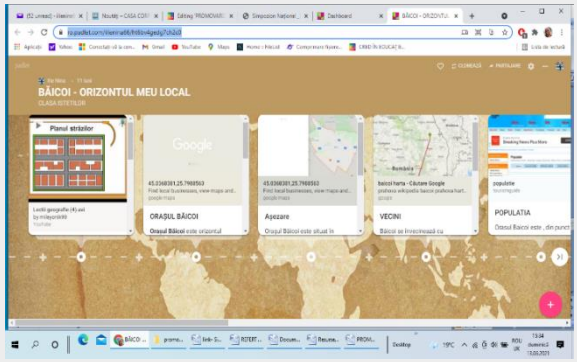

Wordart- creare de desene cu ajutorul cuvintelor.

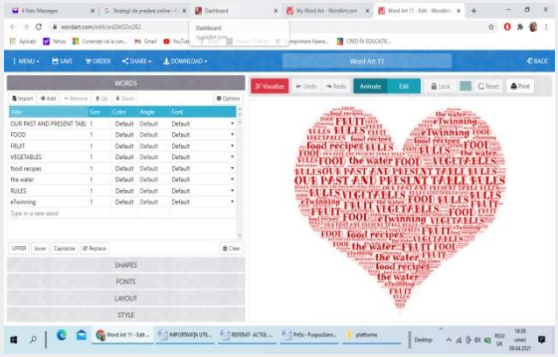

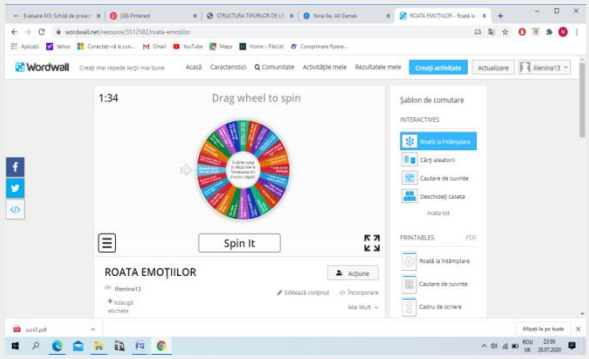

https://wordart.com/edit/xrd2kt32o282

Introducerea resurselor educaționale digitale în procesul educațional permite evidențierea unui șir de avantaje printre care voi prezenta câteva: crearea unui tablou clar despre ceea ce s-a studiat (avem posibilitatea simulării, modelării unui proces care nu îl putem prezenta în realitate), modificarea ușoară a conținutului, posibilitatea distribuirii în rețea, orele devin mai interactive, sporesc interesul elevilor față de tema studiată etc.

Tehnologia oferă instrumente și resurse pentru educație utile și eficiente, atractive și captivante. Este rolul nostru să le creem sau să selectăm, pentru a realiza ore inedite, captivante, eficiente și atractive pentru elevi.

Bibliografie

http://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/

Ionescu, M. (coord.), 2011, Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne, Editura Eikon, Cluj-Napoca;

Momanu, Mariana, 2002, Introducere în teoria educației, Editura Polirom, Iași.

Ar putea oare Roboții să ne înlocuiască pe noi Profesorii?

Ionescu Daniela

Colegiul Național Pedagogic ”Regina Maria” Municipiul Ploiești

Roboții vor înlocui profesorii? Probabil. Dar s-ar putea să nu se ajungă la acest lucru, așa cum s-au gândit mulți dintre noi. Tocmai această perioadă de trimitere a școlii în online ne-a putut dovedi că rolul profesorului în clasă este cel mai important pentru declanșarea învățării.

Știm de zeci de ani acum că, în cele din urmă, roboții vor face o mulțime de lucruri pe care oamenii le-au realizat deja.

Expertul britanic în educație Anthony Seldon susține că pâna în anul 2027 locul profesorilor va fi luat de roboți. Expertă britanică în educație Rose Luckin, mai rezervată fiind, a scris de curând un articol prezentat și la conferința *Artificial Intelligence in Education: 22nd International Conference, AIED 2021*, Utrecht, The Netherlands, June 14–18, 2021. Susține că inteligență artificială ar putea face prezența și ar putea trece notele în catalog sau s-ar putea documenta online pentru profesor, căutându-i resurse educaționale în funcție de diverse criterii, cu alte cunvinte profesorii ar fi ajuteți de roboți.

Astfel de sprijin ar putea combate sindromul burn-out în rândul profesorilor și ar putea face meseria mai atractivă pentru tineri. Luckin spune că în următorii 10 ani fiecare profesor ar putea fi asistat la clasa de asistență artificială.

Oare așa va fi?

Sunt DESTUI, și vor fi și mai mulți roboți în fabrici. Există deja roboți care fac menajul, mai nou sunt roboți care prepară mâncarea. Chiar cu succes și mai provocator sunt roboți care

ne vor diagnostica boala. Nu cred însă că vor avea succes roboți care vor scrie poezie și vor compune simfonii, însă pot avea succes cei care vor picta cupolele bisericilor – și, mergând pe aceeași logică, or asă pară roboți care vor crea roboții care scriu poezie și vor compune simfonii și vor picta tavanele bisericii.

Aici vine și inteligența artificială. Învățarea automată ne va ghida viața în moduri pe care este posibil să nu le observăm - mai degrabă o influță ușoară în direcția celui mai rapid mod de a evita traficul și de a ajunge la locul de muncă sau identificarea unui produs alternativ sugerat față de cel pe care îl navigăm în prezent pe Amazon. Acești algoritmi vor fi încorporați în roboți, desigur, pentru a diagnostica aceste boli și a scrie acea poezie. Avem deja roboți care scriu poezii pe Twitter.

Avem și artă algoritmică algorithmic art. În curând vom programa roboții pentru a îndeplini aceste sarcini altfel pur digitale, pentru confortul antropomorfismului. Nu numai că vor ști dacă suntem supărați, dar știau că vom fi triști înainte să se întâmple. Monitorizează semnele vitale, evaluează istoricul familiei, productivitatea, tiparele de somn și multe altele, accesând în cele din urmă trilioane și trilioane de octeți de date care se acumulează mereu pentru tipare.

Și împreună, legate nu numai de date, ci și de orice altă mașină și algoritm și eforturile sale de cercetare a datelor, precum și o istorie constantă a eforturilor similare, propria sa inteligență va crește. Acest lucru îi va permite să înceapă să-și proiecteze propria inteligență artificială, mai degrabă decât cea proiectată astăzi de oameni și capacitatea noastră relativ limitată. Și acești algoritmi vor crește. Și această creștere va depăși propria noastră capacitate de a ne opri chiar și pentru o clipă pentru a înțelege ce se întâmplă.

Deci, pentru că totul este „inevitabil” și pentru că planeta va fi în curând plină de creaturi cu picioare metalice care lucrează constant pentru „a ne face viața mai ușoară”, ar fi bine să ne concentrăm mai mult la această idee.

Oare chiar așa va fi?

Poate!

Și totuși roboții nu consumă atâtea resurse și nici nu produc atât de mult gunoi ca oamenii. Se preferă roboții?

Ce se va întâmpla atunci când roboții ne vor înlocui pe noi, profesorii? Oare acest lucru va fi în era noastră? Nu cred! Ar trebui să vedem mai întâi o perioadă de tranziție între toți profesorii umani și toți profesorii robot. În acest timp, atât roboții, cât și profesorii vor putea

lucra împreună. Cine ar dori un robot cu care să desfășoare lecțiile? Ar fi interesant de făcut o cercetare.

Eu aș dori! Am face așa ”co-teaching”! Eu m-aș canaliza pe cunoașterea elevilor, a capacităților lor, a aptitudinilor pe care le au și aș transmite robotului strategia de urmat în predare. Apoi eu aș realiza conexiune inversă în lecție și lui i-aș transmite să realizeze evaluare. Eu aș interpreta rezultatele evaluării. Sunt convisă că ar fi mult mai bine.

Cred că am atinge împreună mai ușor obiectivele fiecărei activități.

Astfel, eu aș putea avea mai mult timp pentru a planifica.

Așadar, roboții pot sprijini și completa predarea și evaluarea învățării, în timp ce noi, profesorii ne putem concentra pe construirea de relații cu elevii, familiile lor și comunitățile în care trăiesc, de care contribuie și de care depind.

Suntem pregătiți pentru asta?

Robotul ar putea conduce mașina către școală, în timp ce eu aș putea citi articole științifice. Aș putea mai mult să mă concentrez pe cercetarea în domeniul pedagogiei.

Aș putea să mă specializez în comunicare, compasiune, afecțiune, răbdare, curiozitate etc.

Aș putea chiar avea vacanță reală!

Aș pot lucra cu jumătate de normă pentru a promova științele umaniste, participarea civică și alte programe pe care le desfășurăm mereu voluntar. M-aș putea concentra pe înțelegere, înțelepciune și crearea de sensuri în loc de elementele procedurale ale pedagogiei.

Aș putea participa la dezvoltarea profesională alături de roboți într-un spectacol de diversitate și sprijin pentru mașinile care sunt îngrijite / instruite / programate pentru a le înlocui în cele din urmă.

M-am gandit deja la nume, am fi Daniela și iDaniela! Cred că ar fi un succes!

VOM VEDEA, ÎNSĂ!

Bibliografie

1. Luckin R., Holmes W., Griffiths M., Corcier L. B., *Intelligence Unleashed: An Argument for AI in Education*
2. https://schoolplus.com.sg/will-ai-replace-teachers-future/
3. http://www.anthonyseldon.co.uk/
4. https://www.weforum.org/agenda/2017/12/why-robots-could-replace-teachers-as-soon-as-2027?utm_content=bufferaf105&utm_medium=social&utm_source=facebook.com&utm_campaign=buffer
5. https://www.facebook.com/watch/?v=10154984168066479

WORLD ECONOMIC FORUM
Robots will replace human teachers within 10 years
Source: Sir Anthony Seldon via Futurism

Profesorul clasic şi generaţia digitală

Ionescu Lucia

Colegiul Naţional Pedagogic “Regina Maria” Municipiul Ploieşti

Nevoile și provocările din viața copiilor și adolescenților , dorința de a fi recunoscuți și acceptați pentru ceea ce cunosc și ceea ce sunt, cer experiențe de învățare diferite. Împletirea acestor elemente cu cerințele complexe ale curriculumului generează premise pentru profesori în a găsi cea mai bună cale de promovare a învățării și de facilitare a succesului școlar.Tehnologia afectează fiecare aspect al vieții : educația nu este un domeniu care face excepție, fiind atinsă și ea de magia tehnologiei.

Astfel, tehnologia a ajutat generațiile tinere de azi să vadă cuvântul tipărit transformându-se într-o formă electronică. Elevii trebuie să fie pregătiți să-și caute informațiile de care au nevoie atât în materiale tipărite, cât și în resursele oferite de tehnologie . În această eră digitală, comunicarea nu este limitată la vorbit și scris, ci este multimodală: internetul nu este un instrument de alfabetizare, ci un mijloc interactiv, dedicat descoperirii sunetelor, a filmelor și a imaginilor.Elevii trebuie să separe informația corectă de cea greșită, datele esențiale de cele irelevante.

Educația trece de la sălile de curs structurate la educația online, de la manuale la tablete și de la rapoarte la prezentări video. În timp ce școlile organizează studiul după anumite tematici , generația digitală își trăiește viața într-o lume a comenzilor rapide .

Profesorii predau lecții formale, iar copiii trăiesc într-o lume cu cartea deschisă , la doar câteva secunde distanță de orice informație. În această lume fără fir, tehnologia lor nu are granițe și nici blogurile, conversațiile, prieteniile sau vocabularul. Această generație preferă să comunice folosind mijloacele virtuale de socializare în loc să aibă contact direct cu oamenii .Oriunde de află în lume, membrii acestei generații sunt logați și conectați.

Astfel, profesorii trebuie să facă față provocărilor, recunoscând și răspunzând atributelor definitorii ale acestei generații în plină dezvoltare și dobândind cunoștințe și abilități pentru a antrena această generație multimodală .

Sistemul educațional va fi nevoit să se adapteze și să se acomodeze stilurilor de învățare ale elevilor de azi. Nu pot fi schimbate stilurile de învățare ale unei întregi generații , dar cei implicați în actul educațional pot să se poziționeze astfel încât să înțeleagă și să se implice mai bine cu fiecare nouă generație.

Această generație apreciază mai mult comunicarea vizuală și interactivă , cu acces rapid și ușor la informații .

Astfel,cheia educării acestei generații presupune centrarea pe modalități de predare care să îi provoace pe elevi să se conecteze cu profesorii pentru a ieși din zona de confort. Punctul de plecare este reprezentat de preocuparea privind promovarea așteptărilor înalte într-o epocă a standardelor și a responsabilității:este nevoie de multă muncă și inspirație pentru a recâștiga atenția actualelor generații . Este nevoie ca profesorul să vină în sprijinul transformării elevilor , prin menţinerea unei relații pozitive cu elevii, înțelegând că reușita acestei relații depinde, în principal, de știința și creativitatea dascălului.

O relație autentică profesor-elev este cea în care fiecare dintre cei doi factori educaționali se simte respectat, în care ambii își recunosc greșelile și caută rezolvarea problemelor împreună.

Elevii generației digitale resping profesorii cu mentalitate închisă ,pentru că la clasă un astfel de profesor va pune pe primul loc conținutul și parcurgerea programei, penalizând orice comportament al elevului care periclitează atingerea acestui rezultat.Pentru un astfel de profesor nu este importantă conectarea cu elevii, ci doar transmiterea unor conținuturi.

Profesorul cu mentalitate deschisă , flexibilă își va adapta propriul comportament nu doar în funcție de propriile obiective și nevoi, ci și de cele ale celorlalți. În acest caz, elevii nu mai sunt văzuți ca obiecte, ci ca persoane.Un astfel de profesor va încerca să se conecteze cu elevii săi, să arate empatie față de ei, să le știe problemele.

Consider că , elevii acestei generații trebuie ajutați să facă față problemelor importante ale vieții. Este important ca profesorii să câștige inimile elevilor, căci apoi modelarea minții lor va fi un proces în doi. Doar un profesor care iubește va putea să aibă loc în inima sa pentru toți elevii și îi va putea ajuta să înțeleagă cât de importanți sunt aceștia pentru el și cât de mult își dorește ca ei să reușească.

Bibliografie

„Generaţia Z”, autor Elena Bonchiş

„Profesorul de succes” , autor Ion Ovidiu Pănișoară

Resurse utile în evaluarea la clasă (și nu numai...)

Ionescu Maria

Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Municipiul Ploiești, Județul Prahova

În **Dicţionarul explicativ al limbii române** *a evalua* reprezintă:1. a determina, a stabili preţul, valoarea, numărul, cantitatea etc.; a calcula, a socoti. 2. a preţui, a estima, iar termenul evaluare reprezintă acţiunea de *a evalua* şi rezultatul ei.

În „**Dictionnaire de pedagogie**", Larousse(1996, p.124) conceptul de evaluare reprezintă „un dispozitiv care a luat naştere spre mijlocul secolului al XX-lea în ţările anglo-saxone şi care rezultă din transpunerea în domeniul învăţământului a conceptelor şi modelelor aplicate în secolul al XIX-lea în lumea economiei, în special în industrie".

În **Dicţionarul de pedagogie**, Schaub Horst defineşte evaluarea ca fiind „procesul care începe cu planificarea şi cu descrierea obiectivelor şi a conţinuturilor care vor fi controlate mai târziu"(2000, p.101).

Din toate aceste definiţii prezentate mai sus înţelegem că evaluarea are ca obiectiv principal îmbunătăţirea educaţiei. Ea poate fi de trei tipuri :

-**Evaluare iniţială** care are ca scop stabilirea, cât mai exact cu putinţă, a cătorva lucruri absolut necesare profesorilor şi anume: în ce măsură elevii cunosc şi stăpânesc noţiunile anterioare, cât de capabili şi de motivaţi sunt elevii în raport cu disciplina pe care o predă profesorul.

-**Evaluare formativă sau evaluare pe parcurs** analizează situaţiile complexe, procesele de învăţare diverse pe tot parcursul instruirii. Prin această evaluare atât profesorul cât şi elevul pot să-şi dea seama dacă noţiunile au fost corect înţelese şi mai ales fixate corect şi pot corecta învăţarea. Dacă între aceste evaluări nu există pauze prea mari corectarea şi completarea se poate face pe parcurs. Situaţia poate fi diferită de la o disciplină la alta în funcţie de numărul de ore alocate, unele discipline sunt mai dificile pentru elevi, altele mai accesibile, unele clase sunt mai slab pregătite şi profesorul trebuie să se adapteze fiecărei situaţii şi să ţină cont de situaţia particulară a fiecărei clase şi a fiecărui elev.

-**Evaluare sumativă** este cea mai complexă, deorece ea trebuie să furnizeze informaţii despre cunoştinţele acumulate de elevi la sfârşitul etapei de instruire (capitol, semestru, an şcolar, ciclu de şcolaritate) care analizează rezultatele grupului de elevi, performanţele individuale şi colective. Cele mai răspândite forme de evaluare sumativă sunt lucrările scrise (precedate de lecţii de recapitulare şi sistematizare) şi examenele(de absolvire, de bacalaureat).

Pentru a stabili strategia de evaluare în învăţământ trebuie să răspundem la următoarele întrebări: ce evaluăm, când evaluăm, sub ce formă, cu ce metode şi mijloace, cui foloseşte evaluarea, cum îmbunătăţim pe mai departe activitatea?

Experienţa pedagogică, situaţiile didactice şi obiectivele evaluării presupun conceperea şi aplicarea unor strategii didactice diferite precum şi aplicarea unor metode de evaluare diferite în funcţie de tipul disciplinei, timpul disponibil, situaţia particulară a fiecărei clase. Se poate opta pentru metodele clasice, tradiţionale de evaluare: evaluarea orală, evaluarea scrisă sau evaluarea practică sau pentru una dintre metodele complementare, alternative de evaluare: observarea; referatul; eseul; fişa de evaluare; chestionarul; investigaţia; proiectul; portofoliul; disertaţia/lucrarea de diplomă; evaluarea cu ajutorul calculatorului, **evaluarea online**; hărţile conceptuale; jurnalul reflexiv; studiul de caz observarea sistematică a activităţii şi comportamentului elevilor; fişa pentru activitatea personală a elevului.

În studiul MATEMATICII un rol important îl are aplicarea corectă, în exerciții și probleme, a noțiunilor teoretice studiate. Un elev trebuie să-și formeze "mâna de lucru" sau „Exercițiul este mama învățării" sunt reguli care se aplicau în anii anteriori, dar rămân valabile și acum când se pune tot mai mult accent pe apropierea conţinuturilor învăţării de practica învăţării eficiente. În demersul didactic, centrul acţiunii devine elevul şi nu predarea noţiunilor ca atare. Accentul trece de la ***ce să se înveţe***, la ***în ce scop*** **şi** ***cu ce rezultate*** , iar unul din obiectivele esenţiale trebuie să fie dezvoltarea permanentă a calităţii gândirii elevilor.

Pentru evaluarea online eu am descoperit mai multe site-uri cu ajutorul cărora putem utiliza această metodă, deoarece au teste sau materiale deja existente:

- https://lectii-virtuale.ro/activare?status=1;
- https://sorinborodi.ro/ ;
- https://profesorjitaruionel.com/ ;
- https://www.khanacademy.org/;
- https://www.ixl.com/math/;
- https://lectii-virtuale.ro/
- https://www.mathportal.orphpg/math-tests;
- https://www.matera.ro/
- https://quizizz.com/ ;
- https://www.thatquiz.org/.

Pentru folosirea manualelor ca referință sau cu testele de la final de capitol, vă recomand să folosiți https://manuale.edu.ro/ pentru a nu fi necesar să faceți poze/scanați pagini din manuale ce există deja în format electronic. Pentru fotografii de impact ce pot înfrumusețea o prezentare, vă recomand site-urile gratuite: https://unsplash.com/ și https://pixabay.com/

Să nu uităm de modelele oficiale propuse de ministerul educației pentru examenele naționale:

- https://rocnee.eu/testeantrenament/
- http://subiecte.edu.ro/2021/
- https://mateinfo.ro/bacalaureat-matematica/bac-matematica-stiintele-naturii/variante-bac-st-nat-2019/162-100-variante-oficiale-bac-m2-2009-stiintele-naturii

Un alt site care conține lecții video de la mai multe discipline ar fi:

http://www.educatieonline.md/Video, unde puteți găsi resurse de la clasa I până la clasa aXII-a, dar și materiale pentru examenele naționale.

Multe materiale interesante legate de educația online găsiți și aici : https://elearning.upt.ro/ro/inovare/noutati-inovare/resurse-pentru-educatia-online/ resurse utile pentru profesori, dar și pentru elevi și studenți.

Evaluarea nu este un scop în sine, ci trebuie să conducă la optimizarea întregului proces desfăşurat în şcoală şi este important să fie formativă, sumativă şi să dezvolte un proces de autoevaluare.

BIBLIOGRAFIE :

1. Cucoş,C.(coord.), *Pedagogie*, Polirom, Iaşi, 2006.

Provocarea ultimului an: școala online, școala de acasă, teleșcoala. Modalități de adaptare a activităților online la disciplina chimie.

Ionescu Nicoleta Nona

Liceul Tehnologic ”Lazăr Edeleanu” Municipiul Ploiești

Fără îndoială ultimul an a reprezentat, pentru fiecare dintre noi, profesorii, o mare provocare. A constituit un amestec de neliniște și frământări, sentimente firești, însoțite permanent de curiozitate, speranță, dorința de a ști mai mult, de a face din orice activitate online o activitate cât mai apropiată de ceea ce știam că trebuie să fie, având experiența predării – învățării – evaluării din sistemul clasic.

Am realizat că știam multe dar … nu suficient … credeam, cu un an în urmă, că suntem capabili, cu resursele și competențele dobândite să realizam și lecții online, la același nivel de performanță cu cel cu care eram obișnuiți. Am realizat destul de repede că mai avem multe de învățat și nu este suficient un suport teoretic, un laptop și o platformă pentru videoconferință care să substituie table, creta …

Captarea atenției elevilor, motivarea lor, încurajarea de a-și depăși barierele a căpătat noi sensuri. A trebuit să găsim soluții pentru diferitele resurse de care dispuneau elevii, să adaptăm lecțiile pentru toate situațiile inedite care puteau apărea, am devenit mai creativi pentru a răspunde tuturor provocărilor.

În calitate de profesor de chimie a trebuit să găsesc alte aplicații / extensii Google (exemplu: *EquatIO*) pentru scrierea formulelor de structură ale substanțelor chimice, pentru scrierea ecuațiilor reacțiilor chimice, pentru simularea experimentelor care însoțesc conținuturile teoretice, compatibile pentru a fi utilizate în lecțiile online și / sau inserate în fișele și testele de evaluare (de exemplu chestionarele *Google forms*). Mi-au fost de un real folos cursurile și webinariile la care am participat precum și tutorialele existente în mediul online, precum și tableta grafică – instrument nelipsit din lecțiile de chimie (fără de care nu am putea scrie cu ușurință formule chimice, formule de structură, ecuații ale reacțiilor chimice, ecuații matematice, calcule chimice / matematice, etc.)

Formele clasice de predare-învățare-evaluare au fost lăsate în plan secund pentru că s-a impus găsirea, în mod creativ, a acelor metode, mijloace și resurse care să atragă elevii și în mediul online, să le stârnească curiozitatea, să-i incite, pentru ca în final să conducă la atingerea scopului urmărit: însușirea temeinică de noi cunoștințe și transferarea acestora în contexte noi.

Am recomandat elevilor urmărirea lecțiilor ***"TeleȘcoala"*** existente pe YouTube. Suporturile teoretice ale lecțiilor au fost mereu însoțite de link-uri către lecții / experimente virtuale, inclusiv *TeleȘcoala.* Acestea prezintă avantajul că pot fi urmărite ori de câte ori elevul dorește, pot fi reluate astfel încât să fie asigurată înțelegerea conceptelor predate.

În luna mai 2020 am propus sugestii de rezolvare a ***Testului de antrenament nr. 16,*** chimie organică, publicat de CNEE, rezolvare regăsită pe siteul ISJ Prahova, Profesori chimie Prahova (wixsite.com).

În perioada martie – mai 2021, am susținut cinci lecții "*TeleȘcoala TVR*", prin parteneriatul încheiat de Ministerul Educației și TVR 2, două lecții la chimie anorganică și trei la chimie organică. Am propus sugestii de rezolvare a testelor de antrenament pentru examenul de bacalaureat la chimie anorganică și organică, teste publicate de Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație în luna februarie 2021, lecții difuzate de TVR 2 în lunile aprilie – mai 2021 și care se regăsesc pe pagina de Facebook a TVR 2 și pe YouTube:

- TeleȘcoala: Chimie anorganică clasa a XII-a – Testul de antrenament I, Subiectul I (@TVR2) - YouTube
- TeleȘcoala: Chimie anorganică clasa a XII-a – Test de antrenament nr. 1 – subiectele II și III - YouTube
- TeleȘcoala: Chimie organică clasa a XII-a – Test de antrenament nr. 1 – partea I (@TVR2) - YouTube
- TeleȘcoala: Chimie organică clasa a XII-a – Test antrenament nr. 1/2021 – partea a doua (@TVR2) - YouTube
- TeleȘcoala: Chimie organică clasa a XII-a – Test antrenament nr. 1/2021 – parea a treia (@TVR2) - YouTube

Am observant la elevi o ușoară îmbunătățire a interesului față de disciplina predată.

Dezvoltarea noilor tehnologii a făcut posibilă o evaluare frecventă și mult mai variată în mediul online, comparativ cu mediul tradițional de învățare. Cu toate acestea este important ca evaluarea online să urmărească în continuare, însușirea de către elevi a obiectivelor propuse, să dezvolte formarea acele competențe și atitudini specifice atât nevoilor proprii fiecărui individ cât și a societății, raportată și ancorată permanent la realitatea în care trăim.

În cadrul învățământului online putem folosi metodele clasice, adaptate la noile cerințe dar și metode noi, inovatoare, necunoscute până de curând. Pentru evaluare însă, atenția trebuie mult sporită, având în vedere faptul că ne dorim ca aceasta să fie cât mai obiectivă.

O listă sumativă a metodelor și tehnicilor de evaluare online, ar putea conține:

- ***Evaluarea pe bază de proiecte*** **-** se pretează foarte bine la educația online pentru că, printre altele, oferă profesorilor oportunitatea de a-i învăța pe elevi să folosească surse și referințe credibile de pe internet.
- ***Evaluarea pe baza unui jurnal*** este o sursă inovativă de evaluare formativă care poate conține reflecții, observații, întrebări, grafice, scheme, etc. care să îl ajute pe elev să-și conștientizeze și să-și asume propriul proces de învățare. Elevii notează pașii parcuși pentru propria învățare, completând simple documente Word sau utilizând platforme de blogging (unele gratuite, exemplu SimpleSite), înregistrări audio/video, etc.
- ***Evaluarea folosind referatele***, ar putea fi înlocuită cu **realizarea unui videoclip**. ***Podcasturile*** pot fi un bun substitut pentru prezentările PowerPoint. Pe lângă cunoștințele pur teoretice, legate de tema studiată, elevii vor dobândi noi cunoștințe și abilități tehnice (utilizarea unor software-uri de editare, folosirea unei camere video sau a unui microfon). Pot crea prezentări folosind ***Paddlet, Whiteboard*** sau hărți mentale folosind ***Mindmup.***
- ***Discuțiile online*** **–** aceleași ca cele din evaluarea clasică, orală, cu observația că se realizează prin intermediul platformelor online (Google Meet, Zoom, etc). Elevii pot răspunde la întrebări după ce vizionează o lecție virtuală, un experiment virtual, o simulare a unui fenomen/proces, un videoclip existent pe platforma YouTube folosind ***Edpuzzle.***
- ***Evaluarea pe baza testelor grilă*** folosind ***Google forms, Classkick, Gimkit, Kahoot, Mentimeter*** sau ***Wordwall,*** fiecare cu avantajele și dezavantajele proprii.

Chiar dacă am revenit la forma clasică, *"Face – to – face"*, utilizez frecvent la clasă chestionarele Google forms, în diferite etape ale lecțiilor (recapitulare, verificare sau actualizare a noțiunilor învățate), pentru avantajele pe care le-am identificat:

- se poate realiza de oricine are un cont gmail
- este un instrument util pentru evaluarea sumativă, online sau offline

- permite colaborarea dintre profesori (lucrul în echipă), astfel încât, fiecare poate contribui la redactarea testului cu proprii itemi
- poate fi programat momentul susținerii și limita de timp
- permite evaluarea rapidă a unui număr foarte mare de elevi, simultan
- profesorul poate identifica cu ușurință greșelile repetate ale elevilor și aspectele care necesită îmbunătățire, statistica oferind analize pentru fiecare item, feedback ul oferit fiind imediat;
- elevii se pot autoevalua usor;
- elevii pot repeta testul de cate ori doresc, dacă optăm pentru această variantă;
- și elevii primesc feedback automat; își primesc nota imediat, la sfârșitul testului, își pot observa greșelile și se pot corecta.

Chiar dacă am identificat unele limite și neajunsuri:

- timp mai mare pentru elaborare,
- atitudine refractară a unor profesori față de acest tip de evaluare,
- crearea și aplicarea testelor necesită anumite cunoștințe și abilități digitale, dispozitive conectate la internet (laptop, desktop, tabletă, smartphone),
- incertitudinea legată de ”*autorul*” rezolvării subiectelor.
- la întrebarile de tip răspuns scurt / tip paragraf (itemi de tip semiobiectivi sau subiectivi) se pierd ușor puncte pentru ca modul de redactare a răspunsului poate fi diferit de ceea ce se introduce în *”cheia de răspuns”*. din acest motiv, se recomandă evaluarea ”manuală”, utilizez Google forms și pentru feedback ul oferit automat, pentru statisticile care însoțesc fiecare test în parte. Profesorul poate să colecteze date de la fiecare clasă, să monitorizeze progresul elevilor (individual sau colectiv) prin vizualizarea de diagrame și grafice create automat sau prin utilizarea foilor de calcul (formularele sunt integrate direct in foile de calcul google). Este o ”oglindă” perfectă asupra nivelului atins, ne arată unde ne situăm, dacă vorbim de competențele formate, față de unde trebuia să fim, dacă ne raportăm la obiective.

Evident, lista este deschisă și oricând putem adăuga noi metode și tehnici de evaluare online.

Orice metode de evaluare online am alege ea trebuie explicată, simulată și introdusă treptat. Este important să ne rezumăm, inițial la una – două, cu care elevii să fie familiarizați.

Experiența mea am împărtășit-o colegilor profesori din județ și din țară, susținând, în calitate de profesor lector, trei webinarii având ca temă evaluarea online, la Casa Corpului Didactic Prahova - ”Instrumente de evaluare aplicabile prin intermediul tehnologiei și internetului, pentru înregistrarea progresului elevilor: Formulare Google Forms, Wordwall, Mentimeter” în data de 22.10.2020, la Casa Corpului Didactic Cluj – ”Exemple de bune practice în evaluarea la chimie” în data de 19.11.2020, respectiv în data de 17.11.2020, ”#EducațiaContinuă: Chimie – Modalități de evaluare online la disciplina chimie - Google Forms”, webinar realizat și urmărit live pe pagina de Facebook a Ministerului Educației și Cercetării și pe canalul oficial de Youtube al instituției, webinar care a făcut parte din seria sesiunilor de îndrumare și consiliere #EducațiaContinuă, a Ministerului Educației și Cercetării, https://www.youtube.com/watch?v=kW0boChSUqY&ab_channel=MinisterulEduca%C8%9Biei).

În concluzie, așa cum spuneam, pentru fiecare dintre noi, școala online a presupus depășirea barierelor formale, a formelor clasice de predare-învățare-evaluare și găsirea, în mod creativ, a acelor metode, mijloace și resurse care să atragă elevii, să le stârnească curiozitatea, să-i incite, pentru ca în final să conducă la atingerea scopului urmărit: însușirea temeinică de noi cunoștințe și transferarea acestora în contexte noi.

Lecțiile online nu pot oferi interacțiunea reală profesor-elev dar, utilizate eficient în favoarea elevului, pot aduce și beneficii. De exemplu: elevul poate lucra în ritmul lui propriu (poate rezolva și încărca tema într-un interval mai mare de timp față de alți colegi), elevii timizi se pot concentra mai bine, lecțiile (suportul teoretic, experimentele și lecțiile virtuale, etc.) pot fi reluate dacă nu au fost suficient înțelese și pot constitui o formă de activitate, provizorie, în perioadele în care prezența fizică la școală a elevilor nu este posibilă (vreme severă, pandemie, etc.).

O îmbinare corectă a resurselor online cu cele clasice va conduce, în mod sigur, către rezultatele așteptate, mai ales dacă ne dorim să educăm copiii nu pentru note, premii, distincții ci pentru viață.

Profesorul clasic și generația digitală

Ioniță Raluca-Florinela

CSEI, Orașul Vălenii de Munte

Sistemele educaționale au fost evaluate, regândite, schimbate și revizuite extensiv de-a lungul ultimelor decenii. În cadrul acestui amalgam de inițiative și experimente, o nouă generație a adoptat tehnologia și a dezvoltat noi strategii de trai și învățare, iar acestea diferă foarte mult de cele ale fostelor generații, încât putem spune că un actor total nou își face apariția pe scena schimbării educaționale.

Nativii digitali sunt acele ființe umane care au folosit tehnologia modernă încă de la o vârstă fragedă. Adică, utilizarea tehnologiei a fost prezentă în viața lor încă din copilărie. Ei nu au trecut printr-un proces de adaptare la aceste obiecte în orice moment în viața lor adultă.

Acest termen este utilizat împreună cu cel al imigranților digitali, folosit pentru a se referi la cei care au trebuit să se adapteze tehnologiei la adulți. Ambii termeni au fost inventați pentru prima dată în 1996, dar au fost popularizați în 2001 de către consultantul educațional Marc Prensky. Principala diferență dintre nativii digitali ai imigranților digitali este că nativii s-au născut în era digitală. Imigranții s-au născut într-o altă epocă, dar tehnologia a devenit inevitabil parte din viața lor. Acest lucru face ca nativii preferă să comunice prin dispozitive digitale, în timp ce imigranții preferă să o facă față în față.

Valorile și comportamentul nativului digital ar trebui considerat o oportunitate de a ne ajuta să remodelăm viitorul educației. În loc să o percepem ca o amenințare și să-i neglijăm obiceiurile, am putea privi această generație ca pe o sursă de inspirație și de ghidare care ne-ar facilita modul de adaptare a sistemelor educaționale în scopul de a preîntâmpina societatea noastră viitoare.

Nativii digitali sunt oameni care, în copilărie, au folosit tehnologii cum ar fi internetul, computerele sau dispozitivele mobile pentru a comunica. O caracteristică comună a nativilor digitali este necesitatea de a folosi tehnologia oriunde s-ar afla. Accesul ușor la informații sau simplul fapt de a comunica folosind tehnologia mobilă generează o dependență tehnologică pe care Prensky însuși a descris-o drept "singularitate", un proces care nu are nici o cale de întoarcere.

Oamenii crescuți ca nativi digitali nu iau, de obicei, lipsa tehnologiei de bună voie, mai ales într-un mediu educațional. Perspectiva asupra felului în care societatea, în ansamblul ei își schimbă felul în care învață, dar sub nicio formă nu dorește să excludă generațiile în vârstă de la potențialul unei noi educații. Este foarte puțin probabil ca nativii digitali să se adapteze la metodele educaționale tradiționale. Prenksy spune că modul în care o persoană este crescută afectează modul lor de gândire, iar faptul că a fost expus la tehnologie, poate să fi modificat percepția lor educațională. Imigranții digitali trebuie să se adapteze schimbării și să utilizeze tehnologia în educație sau pot risca să piardă interesul studenților lor. Spre exemplu, dacă un profesor folosește metode convenționale (cum ar fi citirea directă dintr-o carte), este probabil ca un student digital nativ să nu funcționeze bine în clasă sau pur și simplu să nu acorde atenție profesorului.

Să învățăm jucându-ne! Copiii de azi sunt gânditori digitali, iar învățarea se schimbă datorită evoluției tehnologiei. Ne folosim creierul ca pe o unealtă de simulare. Omul este, prin natura sa, o creatură curioasă: căutăm lucruri noi, noi oportunități și noi metode de a ne îmbunătăți viețile. Adăugăm experiențe, dezvoltăm realități alternative sau abstracte și testăm soluții la probleme. Această abilitate de a recunoaște tiparele din experiențele noastre și de a ne îmbunătăți răspunsurile față de ele, este ceea ce numim „învățare”. Atunci când jucăm jocuri pe computer pretindem a ne cunoaște mediul și ne punem în aceeași situație de experimentare, utilizare a resurselor, iar procesul e același, tehnologia e cea care diferă. Nu avem încă încredere în tehnologie, iar copiii au. Pentru ei, e mai captivant un joc în care se schimbă rapid identitatea față de cel fizic, în care durează schimbarea costumului. Mintea devine un instrument de virtualizare în jocul cu realitatea. Există o schimbare a motivației pentru învățare: individual se specializează și contribuie mai mult către colectiv, copiii își folosesc conștiința de sine, autocontrolul și expresia de sine tot mai mult, își determină propriile scopuri de învățare, găsesc căi noi pentru a facilita învățarea.

O altă diferență majoră a unui nativ este că, spre deosebire de imigrant, nativul învață de obicei noi informații intuitiv, pentru că este întotdeauna expus noilor cunoștințe pe Internet. Pe de altă parte, imigranții s-au obișnuit cu învățarea logică, care este o abordare mult mai tradițională.

Prezența tehnologiei a făcut ca nativii digitali să nu se concentreze pe o anumită sarcină, ci mai degrabă să apeleze la „multitasking” . Ușurința de acces la unelte mărește capacitatea de

concentrare, ceea ce generează schimbări comportamentale care afectează performanța academică dacă un profesor nu știe cum să se ocupe de acest lucru.

Dimpotrivă, imigranții digitali s-au obișnuit să se concentreze asupra unei singure sarcini la un moment dat, ceea ce le face mai ordonați într-un mod practic decât omologii lor nativi.

Comportamentul copiilor pentru învățare s-a schimbat, de aceea mulți dintre reprezentanții acestei generații afirmă că școala este „un loc în care înveți tot ceea ce nu ai nevoie în lumea reală". Proiectarea școlii ar trebui să fie în concordanță cu dezvoltarea preconizată a societății. În ultima vreme, întâietatea educației formale a decăzut, deoarece asistăm la apariția învățării pe tot parcursul vieții și a educației informale, precum și a unor noi arii de învățare.

Ca principii de design general ce vin în sprijinul sistemului educațional am putea enumera următoarele repere, care nu se referă în mod specific la utilizarea tehnologiei informației și a comunicării, dar care se pot realiza cu mai mare ușurință când aceasta se utilizează(Veen și Jacobs, 2005).

1.Încrederea- prin contrast, școala tradițională nu are încredere în elev, îl evaluează mai ales din prisma deficiențelor , îl controlează mereu, fără accent pe realizările lui. Lipsa de încredere dintre profesori și elevi inhibă motivația și face învățarea dificilă.

2. Relevanța – copilul trebuie să aibă corespondențe cu realitatea lui, să înțeleagă la ce îl ajută diverse lucruri, modul în care copiii înțeleg că fenomene diferite sunt relaționate. Educația standard, care predă separat disciplinele de studiu, conduce la oferirea de cunoaștere în părți separate, de aceea copiii nu văd adesea că fenomenele sunt conectate.

3. Talentul – concentrarea pe talentul cuiva, nu pe golurile de umplut.

4. Provocare – profesorii trebuie sa-și provoace elevii să descopere, să caute, sa rezolve, astfel încât informația să poată fi reținută și procesele învățate. „Copiii se joacă pentru că jocul chiar îi provoacă!"

5. Imersiunea – este ceea ce copiii experimentează în jocurile pe calculator. Ei intră în lumi virtuale și devin parte din ele, sunt absorbiți de acest mediu de învățare, cum este cazul resurselor multimedia. Jucându-se pe calculator sau uitându-se la televizor, copiii pot deveni comunicatori experimentați de limbă engleză.

6. Pasiunea – copiii care nu au pasiuni au nevoie de atenție specială și îndrumare pentru a o găsi, iar în cazul celor ce au deja o pasiune, aceasta trebuie consolidată.

7. Autodirecționare – Statutul profesorului este modificat, nu mai reprezintă autoritatea, ci a devenit mai degrabă îndrumător, facilitator, lăsând loc elevilor să-și asume responsabilitatea pentru propria educație. Azi, profesorul este înzestrat cu pasiune, implicare, aplică strategii centrate pe elev și apelează la metode activ-participative ce dezvoltă colaborarea și abilitatea de a lucra în grup. Vine cu plăcere la școală, dar insuflă și elevilor starea potrivită de a învăța împreună.

Și ceea ce reprezintă o adevărată atracție pentru elevii din toate timpurile-jocul-a căpătat în acest secol al informatizării noi și nebănuite valențe. Profesorul este obligat să includă printre uneltele sale jocul digital, utilizat în scopuri educaționale(„serious games", „game-based learning").

Jocul didactic este un important mijloc de educație intelectuală, extrem de eficient și atractiv care pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale copilului. Învățând într-un stil creativ, elevii devin creativi. În procesul de predare-învățare-evaluare, jocul didactic generează atractivitate, plăcere, destindere acolo unde altfel erau doar reguli, volumul temelor și dezinteres. Abordarea interdisciplinară în cadrul jocului este o activitate în care se îmbină sarcini didactice din domenii de cunoaștere diverse, într-o structură unitară axată pe învățare. Acestea imprimă activității didactice un caracter dinamic și atrăgător, induce o stare de bucurie care previne monotonia și oboseala și fortifică energiile intelectual-creatoare ale elevilor.

Învățarea pe bază de jocuri digitale este adesea bazată pe simulare, explorare sau/și joc de rol, având ca scop dorința de a depăși decalajul dintre teorie și practică. Activitățile integrate de tip STEAM facilitează accesul la cunoaștere. Prin jocul digital, copiii experimentează și explorează o problemă simulată într-o manieră pragmatică. Avantajul folosiri jocurilor de simulare în context educațional este acela că permite elevilor să înfrunte probleme reale și situații autentice într-un mediu sigur. În procesul de încercare de rezolvare a problemei, care deseori implică și eroarea, devierea, urmărirea unui traseu greșit, utilizatorii achiziționează deprinderi de învățare experiențială, inclusiv remedierea eventualelor greșeli, reîncercarea și readaptarea metodelor, procedeelor, raționamentelor. Jocurile de simulare se concentrează atât pe motivație, cât mai ales pe implicare și dezvoltarea de abilități, ce constituie factori ai învățării.

Prensky afirmă că inclusiv „leisure games” au un aport pozitiv în dezvoltarea copiilor, deoarece „Nimeni nu le spune în avans regulile calculatorului lor și jocurilor video-trebuie să-și dea seama prin joc. Copiii care joacă acest tip de jocuri învață să deducă regulile unui joc, din acțiunile/faptele pe care le observă, dezvoltă abilități de manipulare a unor sisteme foarte complicate. În scopul de a reuși în jocurile complexe, copiii reușesc crearea de strategii pentru depășirea obstacolelor și analiza riscurilor asumate, dezvoltându-și capacitatea de a lua deciziile cele mai înțelepte în termen limită”

Modul în care copilul utilizează tehnologia digitală poate fi o fereastră către sănătatea lui mentală și starea generală de bine. În cazul copiilor cu nevoi speciale însă, există un risc mult mai pronunțat de utilizare greșită a tehnologiei. De aceea părinții, prin colaborarea cu organizația școlară, vor preveni accesul excesiv la tehnologie, dar vor ține cont de recomandările de gestionare a abuzului de tehnologie ale specialiștilor în domeniul neuroștiințelor, printre care enumerăm discuțiile despre hiperconcentrare sau încurajarea sănătoasă a aplicaților.

Printre limitele jocurilor video se numără dependența, de aceea noi adulții trebuie să conștientizăm faptul că efectele lor negative pot fi resimțite puternic de către cei ce le-au jucat frecvent și pentru o foarte lungă perioadă de timp. Pentru a diminua consecințele este necesar să fim receptivi la nevoile copilului și să-l implicăm și în alte activități de învățare.

Generația digitală ne furnizează oportunități pentru o perspectivă educațională inovatoare, ce implică descoperirea de noi abordări și aspecte ale predării-învățării-evaluării, iar profesorii vor fi provocați profesional ca indivizi să contribuie la implementarea acestor schimbări.

Bibliografie:

1. Gold, J. (2016) Părinte în era digitală. București: Editura Trei

2. Prensky, M. (2001) Digital Game-Based Learning. New York Mcgraw-Hill.

3. Wim Veen, Ben Vrakking (2011) Joc și învățare în epoca digitală. București: Editura Sigma

Resurse educaționale digitale: concepte de bază

Irimia Gabriela

Gradinița Step by Step Cu P.P. *Dumbrava Minunată* Ploiești, Prahova

Fiecare act educațional implică acțiuni comunicative între profesor și elevi, care împărtășesc informații și le procesează pentru a genera cunoștințe. În clasă, activități precum prezentarea și discuția orală, citirea textelor tipărite, exercițiile și practica de laborator sunt susținute de materiale educaționale precum o tablă, cărți, documente și manuale tipărite. Aceste materiale servesc ca mediatori în procesul de predare - învățare, pentru a comunica conținutul și a facilita înțelegerea și însușirea lor.

Cu Tehnologiile Informației și Comunicațiilor (TIC) poți crea materiale, integrând elemente de text, imagine, audio, animație, video, voce înregistrate și elemente software, care se pot stoca pe computere sau încarca pe Internet, pentru a fi citite de pe un computer sau un dispozitiv mobil. Aceste suporturi sunt cunoscute sub numele de suporturi digitale datorită faptului că sunt reprezentate într-un limbaj binar, compus din cifre (0 și 1), tipic computerelor.

Ce sunt resursele educaționale digitale?

Materialele digitale se numesc Resurse Educaționale Digitale atunci când proiectarea lor are un scop educațional, atunci când își propun să atingă un obiectiv de învățare și când proiectarea lor răspunde caracteristicilor didactice adecvate pentru învățare. Acestea sunt destinate să: informeze despre un subiect, să ajute la dobândirea cunoștințelor, să consolideze învățarea, să remedieze o situație nefavorabilă, să promoveze dezvoltarea unei anumite competențe și să evalueze cunoștințele

Resursele educaționale digitale sunt materiale compuse din suporturi digitale și produse pentru a facilita dezvoltarea activităților de învățare. Un material didactic este potrivit pentru învățare dacă ajută la învățarea conținutului conceptual, ajută la dobândirea abilităților procedurale și ajută la îmbunătățirea persoanei în atitudini sau valori.

Spre deosebire de mass-media care are un suport tangibil, cum ar fi cărți, documente tipărite, cinema și TV, media digitală constituie noi forme de reprezentare multimedia (îmbogățite cu imagini digitale, sunet și video), pentru a carui lectura este necesar un computer sau un dispozitiv mobil și o conexiune la internet.

Avantajele resurselor educaționale digitale

Resursele educaționale digitale au calități pe care resursele educaționale tradiționale nu le au. Nu este același lucru să citești un text tipărit a cărui citire curge într-un mod liniar, decât

să citești un text digital scris într-un format hipertextual, structurat ca o rețea de conexiuni de blocuri de informații prin care cititorul *navighează* alegând rute de lectură personalizate pentru a extinde sursele de informații în funcție de interesele și nevoile personale.

Printre alte avantaje ale resurselor educaționale digitale se numără:

- potențialul său de a motiva elevul să citească, oferind noi forme de prezentare multimedia, videoclipuri și material audiovizual pentru a ilustra diverse proceduri

- capacitatea sa de a aduce elevul mai aproape de procesele de înțelegere, prin simulări și laboratoare virtuale, care reprezintă situații reale sau fictive, care nu pot fi accesate în lumea reală apropiată. Simulările sunt resurse digitale interactive, sunt sisteme în care subiectul poate modifica răspunsul emitentului de informații cu acțiunile sale. Sistemele interactive oferă elevului un anumit grad de control asupra procesului de învățare.

- facilitează auto-învățarea în ritmul elevului, oferindu-le posibilitatea de a accesa de pe un computer și de a reveni la materialele de lectură și exerciții, ori de câte ori este necesar.

Producerea de resurse educaționale digitale

Faptul că o resursă educațională digitală este multimedia, interactivă și ușor accesibilă, nu este o garanție că va fi eficientă pentru realizarea unei învățări semnificative. Este necesar ca procesul său de producție să înceapă cu o reflecție pedagogică a impactului materialului digital asupra elevului.

Pentru a produce o resursă educațională digitală, profesorul trebuie să aibă o cunoaștere largă a subiectului care va fi discutat, să stabilească obiectivul de învățare, să definească conținuturile pe care elevii trebuie să le învețe și să abordeze situații care vor facilita învățarea (prezentarea unei situații problematice, întrebări deschise, elaborarea unei ipoteze care urmează să fie testată de un elev etc.)

Procesul educațional este un proces colectiv în care este necesar să se utilizeze resursele educaționale pentru a analiza, discuta, asimila, reformula, propune și genera cunoștințe care trebuie diseminate în comunitatea academică, pentru binele societății și ca feedback la procesul menționat. Deja, multe instituții de învățământ, profesorii și cercetătorii lor produc și publică informații și conținut academic pe internet, accesibile publicului, transferând unele drepturi de autor, astfel încât producția lor să poată fi utilizată, adaptată și redistribuită gratuit.

Confruntată cu creșterea numărului de instituții care oferă materiale educaționale gratuite sau deschise publicului, UNESCO a organizat în 2002 primul forum mondial privind resursele educaționale cu acces deschis, care a adoptat expresia *resurse educaționale cu acces deschis Resursele educaționale cu acces gratuit sunt materiale didactice, de învățare sau de*

cercetare care sunt în domeniul public sau care au fost publicate cu o licență de proprietate intelectuală care permite utilizarea lor, adaptarea și distribuirea gratuită (UNESCO)

Bibliografie:

- Garcia, E. (2010). Materiales Educativos Digitales. *Blog Universia*.

- Unesco (2011). *Recursos educativos abiertos.*

Profesorul clasic și generația digitală

Lambă Roberta

Școala Gimnazială ”Nicolae Titulescu” Ploiești

Tehnologia avansează într-un ritm alert și se dezvoltă de la o zi la alta influențând viitorul copiilor.Astfel, sarcina profesorului este mai complexă deoarece este important ca el să țină cont de caracteristicile nativilor digitali și să le pună în valoare.

Profesorul clasic trebuie să găsească oportunități de a-și îmbogăți cunoștințele și a-și dezvolta competențele și abilitățile digitale pentru a putea desfășura activități atractive pentru elevi și în același timp eficiente din punct de vedere didactic.În fapt cu cât profesorul are mai multe cunoștințe și competențe digitale cu atât mai ușor și mai bine va reuși să transmită informații elevilor.

În ceea ce privește tehnologia din școli constatăm că deși există dispozitive în clasă profesorul nu vrea sau nu știe cum să le folosească în beneficiul său sau al elevului.Profesorul clasic care nu are compentențe digitale nu poate înțelege cum poate înlocui clasicul caiet și creion cu tabla Jamboard sau alte aplicații asemănătoare.Pe de altă parte navigarea pe internet oferă numeroase resurse de învățare, perfecționare , predare sau evaluare pentru profesori.

Trecerea de la profesorul clasic la cel digital ar trebuie să fie un efort de echipă, un proiect implementat la nivel de instituție prin care să se creeze un mediu favorabil învățării în comun.

Conform teoriilor învățării expuse de Prof. Richard Elmore, Research Professor of Educational Leadership la Harvard University pot fi definite patru sisteme de învățare, cu referire la scopurile învățării, responsabilitatea învățării, infrastructură, transmiterea cunoașterii și definirea succesului (GSE2x: Leaders of Learning, edX):

Sistemul ierarhic individual, prin care am putea defini învățământul tradițional, pune accent pe conținutul academic. Această învățare este măsurată și implicit evaluată. Fiecare individ este responsabil de succesul învățării, iar autoritățile răspund de cuantificarea învățării individuale. Astfel, învățarea este rezultatul efortului individual investit în munca academică, profesorii fiind cei ce propun munca și nivelul de cunoaștere pe care cei ce învață trebuie să le realizeze.

Sistemul ierarhic colectiv este în general practicat în unele școli/instituții vocaționale și vizează exprimarea valorilor prin regulamentele și scopurile instituției care reflectă valorile comunității. Învățarea se produce diferit, prin efortul comun, conștient, în respectul acestor

valori, prin colaborare, adulții având rolul de a ghida pe cei care învață și de a dezvolta abilități de muncă eficientă în grup.

Sistemul de învățare distribuit colectiv este cel mai apropiat de varianta blended-learning sau de ceea ce ar trebui să urmărim prin predarea online în mediul universitar. Această învățare comună este generată de valori, interese și preferințe împărtășite și este facilitată de alegerea individuală de aderare la o comunitate bazată pe scopuri de învățare personale și de grup.

Sistemul de învățare distribuit individual, a căpătat o importanță deosebită datorită situației pandemice recente. La aproape toate nivelele de studii s-a remarcat o evoluție explozivă a acestui sistem de învățare – cursanții învață pentru propriul beneficiu, pentru a dobândi cunoașterea și abilitățile pe care le doresc, asumându-și responsabilitatea pentru ceea ce învață, când și cum învață. Rolul profesorului clasic este într- o oarecare măsură subminat deoarece alegerea a ceea ce se învață este individuală, conform propriilor interese, valori și aptitudini, iar învățarea se produce datorită nevoii de învățare determinată atât de imperativul biologic de a progresa cât și de contextul socio-economic care ne determină evoluția profesională. Învățarea se produce doar în spațiile organizate de furnizorul cunoașterii, dar poate include și alte spații/ dispozitve/ aplicații de învățare, la decizia furnizorului de cunoaștere, dar acestea sunt întotdeauna influențate de acțiunea beneficiarilor învățării. cÎn acest sistem, învățarea e generată de căutarea individuală și de interacțiunea socială, iar sursele învățării sunt amplu distribuite în societate, incluzând instituțiile de învățare formal și informală.

Evident, în aceste condiții, succesul e determinat individual, fundamentat pe scopurile și aspirațiile celui ce învață fie că vorbim de profesor , fie că vorbim de elevi.

Bibliografie:

https://centers.ulbsibiu.ro/ccap/publicatii/andron_kifor_Tehnologii%20digitale%20in%20activitatea%20didactica.pdf

Art-terapia ca modalitate de susținere socio-emoțională a elevilor pe parcursul școlii online

Lavric Mariana

Școala Gimnazială Sanatorială- structură a Colegiul I. Kalinderu, Bușteni, jud. Prahova

Orice aspect al vieţii noastre, mai ales când vine vorba de emoţii şi relaţii, poate căpăta diverse nuanţe cromatice, în funcţie atât de convenţiile culturale cât şi de semnificaţiile personale pe care le atribuim culorilor.

Prietenia, ca una dintre cele mai nobile şi complexe forme de manifestare a comportamentului prosocial, îşi poate găsi în creaţia artistică atât un mod de exprimare, cât şi un mediu de creştere.

"Culorile prieteniei" este un proiect educaţional de devoltare personală prin art-terapie pe care l-am iniţiat şi implementat împreună cu inimoşii noştri colegi de la Şcoala Gimnazială *Regina Elisabeta,* Bușteni, pentru a răspunde uneia dintre cele mai profunde şi stringente nevoi umane, în raport cu care elevii noștri nu fac excepție: aceea de dezvoltare. Această nevoie nu este doar un aspect firesc al existenței fiecărui individ, dar și un drept al fiecăruia dintre noi, indiferent de vulnerabilitățile cu care ne naștem sau pe care le dobândim pe parcursul vieții.

Copiii vin pe lume mai mult sau mai puțin echipaţi pentru a atinge standardele așteptate ale dezvoltării, în diferitele sale forme (fizică, cognitivă, emoțională, socială, profesională, etc.) și cresc în medii care le oferă, din această perspectivă, șanse mai mult sau mai puțin egale. Tocmai de aceea, unii fac față mai ușor sarcinilor și cerințelor școlare decât alții, care au nevoie de mai mult sprijin în acest sens. Succesul școlar, rămâne, din păcate, chiar și în zilele noastre, definit, în mare parte, în termenii performanței cognitive. Dezvoltarea umană și succesul au, din fericire, mult mai multe fațete și vestea bună este că celelalte laturi ale dezvoltării noastre, în deosebi cea socio-emoțională, susțin și facilitează dezvoltarea cognitivă, fapt dovedit deja științific.

Folosind art-terapia, deci valorificând procesul creativ manifestat în timpul lucrului cu diferite tehnici și materiale de artă, proiectul nostru își propune să faciliteze dezvoltarea unor abilități socio-emoționale fundamentale (precum recunoașterea, înțelegerea, exprimarea și auto-reglarea emoțiilor, empatia, cooperarea, comportamentul prosocial, prietenia, etc.), care, la rândul lor, ajută elevii să se adapteze mai bine mediului și cerințelor școlare și diminuează sau chiar elimină o serie de probleme de adaptare precum anxietatea, autoizolarea, ostilitatea, agresivitatea, discriminarea, absenteismul, abandonul școlar, etc. De ce am ales art-terapia?

Pentru că, prin însăși natura sa, art-terapia vizează, în esență, dezvoltarea și reabilitarea emoțională și socială a ființelor umane. Art-terapia urmăreşte, în principal, "să ajute oamenii să-și reducă nivelul de anxietate și depresie, să-și îmbunătățească relațiile, să-și lucreze și gestioneze conflictele, să se recupereze și să crească în urma experiențelor traumatice suferite, să dezvolte un sens al propriei identități, să-și regleze emoțiile/ stările afective, să-și sporească capacitatea de auto-reflecție și conștientizare de sine, prin crearea de conexiuni afective cu imaginea, în cadrul terapeutic setat de relația terapeutică, ce ajută individul să se accepte pe sine așa cum este și pentru ceea ce este" (EFAT- European Federation of Art Therapy, 2020).

Concret, proiectul implică derularea de activităţi art-terapeutice sau sesiuni de art-terapie de grup adaptate mediului şcolar şi grupurilor de elevi implicaţi (precum: *Hai să ne cunoaștem mai bine!; Exploratorii; Schimb de forme și culori; Eu în spațiul meu, Cercul emoţiilor, Daruri, etc*.) ce creează un spaţiu cald, suportiv, stimulativ pentru dezvoltarea abilităţilor socio-emoţionale de care vă vorbeam anterior.

Titlul proiectului: *„Culorile prieteniei"*

Scop: Facilitarea procesului de integrare şcolară a copiilor cu CES prin art-terapie;

Grup țintă: - copiii din învăţământul de masă şi copiii cu cerinţe educaţionale speciale din Școala Gimnazială Sanatorială și Școala Gimnazială *Regina Elizabeta*, Bușteni; cadrele didactice care lucrează cu copiii cu cerinţe educaţionale speciale și din învăţământul de masă, părinții elevilor participanți.

Obiective:

- Dezvoltarea unei atitudini de toleranţă şi înţelegere faţă de copiii cu CES şi nevoile acestora
- Dezvoltarea personală a elevilor participanți, atât cu CES cât și tipic dezvoltați (dezvoltarea empatiei, creșterea stimei de sine, a comportamentului prosocial, diminuarea anxietății, etc.)
- Prevenirea situaţiilor de criză educaţională declanșate de integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale
- Formarea, utilizarea şi consolidarea unor tehnici de lucru cu diverse materiale şi ustensile (desen, pictură, abilităţi practice, specifice nivelului de dezvoltare al copiilor cu CES)
- Stimularea spiritului de comunicare şi cooperare în munca individuală şi în echipă
- Îmbunătăţirea relaţiilor parteneriale între diverse instituţii de învăţământ şi alte instituţii cu scop caritabil

- Optimizarea relaţiei cadre didactice-elevi și elevi-elevi

Resurse materiale: resurse audio-video, consumabile (materiale pentru desen, pictură, colaj, modelaj).

Perioada de desfășurare: octombrie 2019 - iunie 2020

Descrierea activităților: În fiecare lună, profesorii responsabili implicați în proiect desfășoară cu grupul țintă o activitate art-terapeutică prin care își stabiliesc anumite obiective. Printre activitățile art-terapeutice derulate enumerăm: *Hai să ne cunoaștem mai bine!; Exploratorii; Schimb de forme și culori; Eu în spațiul meu, etc.* Spre exemplificare, prezentăm consemnul unei activități art-terapeutice derulate în cadrul proiectului:

Ce animal ți-ai dori să fii?

Acum, că v-ați prezentat fiecare, vă rog să facem împreună un exercițiu de imaginație. Gândiți-vă la un animal, primul care vă vine în minte. Poate fi un animal real sau fantastic. Cum este el? Mare sau mic? Este singur sau mai este cineva cu el? Este un animal domestic sau sălbatic? Unde se află el acum? Ce simte? Ce aude? Ce miroase? Ce vede? Priviți cu atenție animalul imaginat. Vă puteți apropia de el ! Il puteți atinge. Vă dă voie să-l atingeți? Ce miros are ? Ce sunete scoate? Cum se mișcă? Acum, vă rog să puneți pe hârtie imaginea animalului pe care vi l-ați imaginat. Puteți folosi orice materiale din cele pe care le avem la dispoziție (creioane colorate, carioci, acuarele, acrylic, creioane cerate, tempera, coli de bloc de desen de orice dimensiune doriți să alegeți, pensoane, bureți. Puteți folosi foarfeca, puteți decupa și lipi. Fiți cât se poate de creativi !

Impactul proiectului asupra elevilor:

- ✓ Abilităţi de comunicare şi relaţionare îmbunătăţite;
- ✓ Stimă de sine crescută;
- ✓ Abilităţi de cooperare/colaborare în cadrul grupului îmbunătăţite;
- ✓ Motivaţie crescută pentru a se implica în activităţi;
- ✓ Gestionarea adecvată a emoţiilor;
- ✓ Abilităţi psihomotrice îmbunătăţite.

Impactul proiectului asupra profesorilor:

- ✓ Consolidarea relaţiei profesor-elevi;
- ✓ Îmbogăţirea experienţei didactice prin intermediul activităţilor extracurriculare;
- ✓ Dezvoltarea creativităţii;
- ✓ Relaţionare pozitivă între colegi;
- ✓ Schimb de idei, modele de bună practică.

Impactul proiectului asupra părinților:

- ✓ I-am ajutat pe părinți să-și privească proprii copii ca pe o parte firească a lumii în care trăim toți.
- ✓ Am adus cât mai multe zâmbete pe chipurile elevilor noștri și ale părinților lor.
- ✓ I-am făcut să se simtă utili, acceptați, apreciați, valorizați, iubiți, atât pe copii cât și pe părinți.
- ✓ Le-am dat motive de bucurie, prilejuri de relaxare în care s-au simțit confortabil cu ceilalți și cu ei înșiși, în care au învățat lucruri utile într-un mod plăcut.
- ✓ Le-am dat încrederea că efortul conjugat al familiei și al școlii poate face o diferență semnificativă în educarea copiilor cu CES și că ei, părinții, nu sunt niciodată singuri în acest drum lung și câteodată foarte anevoios. Sunt pași mici, aproape niște picături în această mare pe care o reprezintă procesul extrem de complex și de laborios al recuperării elevilor cu CES, în limitele posibilului, însă bucuria fiecărui progres, oricât de mic, este neprețuită.

În art-terapie, spațiul fizic în care se desfășoară activitatea art-terapeutică este extrem de important, căpătând, prin felul în care este organizat și prin prezența fizică a art-terapeutului, valențe terapeutice specifice. Tocmai datorită acestor rigori, desfășurarea art-terapiei în mediul online nu este recomandată. Situația excepțională prin care trecem ne-a impus, însă, necesitatea de a adapta elementele art-terapeutice integrate activității noastre la acest mediu de comunicare. Astfel, pe parcursul școlii online, am derulat o pare din activitățile proiectului în mediul online, precum activitatea art-terapeutică *Daruri*, din luna decembrie, pe platforma online a şcolilor noastre. Pentru că spaţiul nu ne permite, nu vom intra în detalii privind structura activităţii art-terapeutice, dar vom insista pe feed-back-ul primit de la elevii noştri, ce relevă câştiguri nebănuite în planul exprimării şi ventilării emoţionale, atât de utile în perioada aceasta în care măsura necesară a distanţării sociale ne-a afectat în diferite grade pe toţi.

Copiii au fost atât de entuziasmaţi că s-au putut regăsi într-un spaţiu comun al jocului, al creativităţii, al căldurii sufleteşti şi al emoţiilor împărtăşite, al generozităţii şi al validării reciproce, al cooperării şi prieteniei, încât am avut cu toţii sentimentul că „efectul de câmp”, ce se creează, de regulă, în prezenţa fizică a membrilor unui grup, s-a extins şi în spaţiul virtual.

Dar cel mai mare câştig al acestei activităţi a fost conştiinţa faptului că, indiferent de mediul şi felul în care se realizează comunicarea, indiferent de restricţiile de relaţionare ce pot să apară pentru diferite perioade şi în diferite contexte ale vieţii noastre sociale, putem găsi resurse şi mijloace prin care să cultivăm, în continuare, acea dimensiune care defineşte, aş zice, cea mai preţioasă caracteristică a fiinţei noastre: aceea de a fi umani.

Bibliografie:

- Gherguț, A., Frumos, L., Raus, G., (2016). *Educația specială, Ghid metodic*, Ed. Polirom, Iași;
- Judith Aron Rubin, (2005). *Child Art Therapy*, John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey.
- Lavric, M. (coord. conf. univ. dr. Soponaru, C.) (2020). *Art-terapia și dezvoltarea socio-emoțională la elevii cu CES. Efecte asupra anxietății, empatiei și comportamentului prosocial.* Lucrare pentru obținerea gradului didactic I, Iași (lucrare nepublicată)
- https://www.arttherapyfederation.eu/art-therapy.html
- https://iriforum.org/2019/05/24/how-art-therapy-works-for-disabled-children/
- http://www.casel.org/programs/activities.php

Ce este Google Jamboard?

Lica Daniela

Colegiul Național ”Ion Luca Caragiale” Ploiești, Prahova

Este o aplicație bazată pe cloud care permite colaborarea vizuală între utilizatori în timp real. Acest lucru ar permite sincronizarea predării și ar sprijini predarea și învățarea la distanță, pentru a menționa două cazuri de utilizare evidente.

Aceasta funcționează ca o „tablă albă” partajată pe ecranul individual al fiecărui utilizator.

Algoritmul Ford Flukerson – Rețele de flux

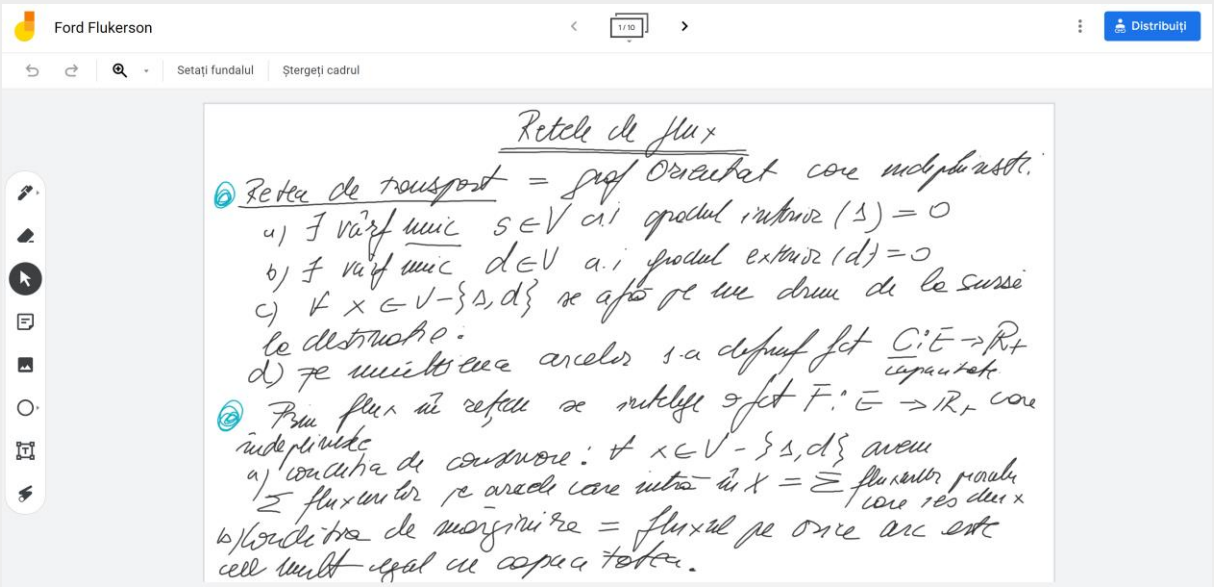

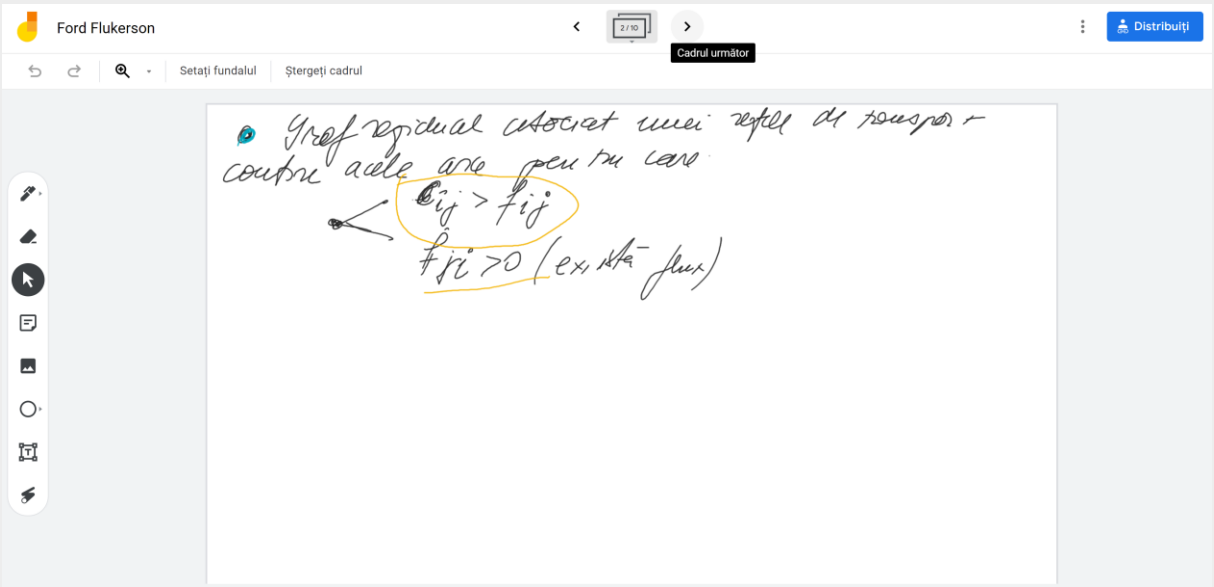

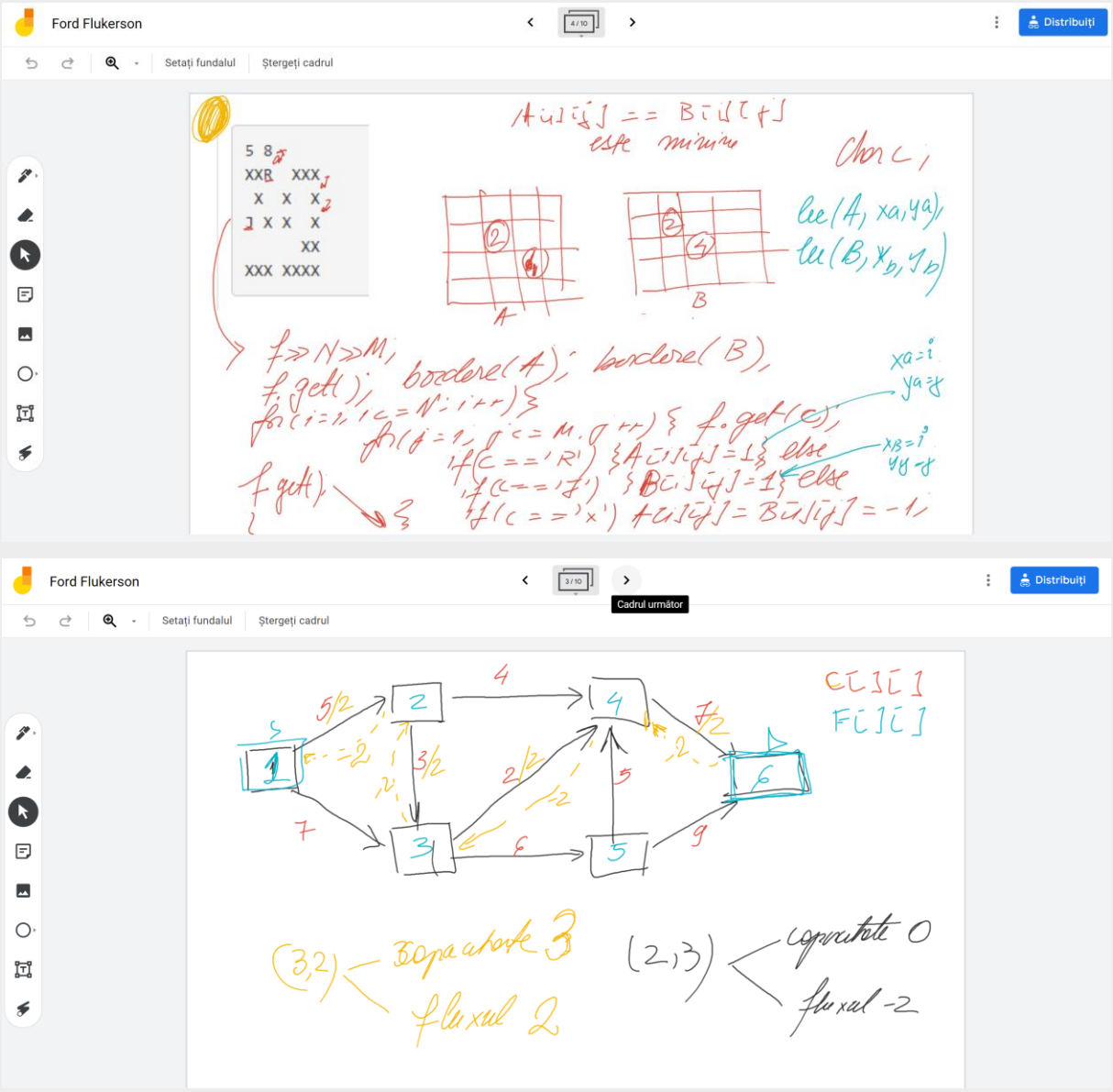

Alternative Google Jamboard: Microsoft Whiteboard, Explain Everything, Nimbus, Goodnotes 5, Loom, Notion, Evernote, Dropbox Paper

Aplicații Google Jamboard: Android și iOS

Pentru alți profesori și elevi, există alternative convingătoare în funcție de utilizarea dvs., de la aplicații care funcționează în mod similar, cum ar fi Microsoft Whiteboard și Explain Everything, până la aplicația Goodnotes 5 subevaluată. Există o limită de 16 utilizatori simultan. Pentru referință, Explain Everything permite până la 25 de elevi simultan, dar recomandă doar 8.

Google Jamboard se folosește în clasă

- Modelează abilități precum matematică, artă, luarea de note și alte competențe a căror stăpânire poate fi încurajată prin modelarea elevilor

- Colaborați la proiecte în învățarea bazată pe proiecte - fie între profesor și elevi, fie între elevi
- Brainstorm idei în colaborare - pentru scris, proiecte și multe altele
- Probleme și soluții ale hărții conceptuale în timpul utilizării învățării bazate pe anchetă
- Utilizați într-o clasă răsturnată pentru a permite grupurilor de colegi să colaboreze în timp real la clasă sau acasă

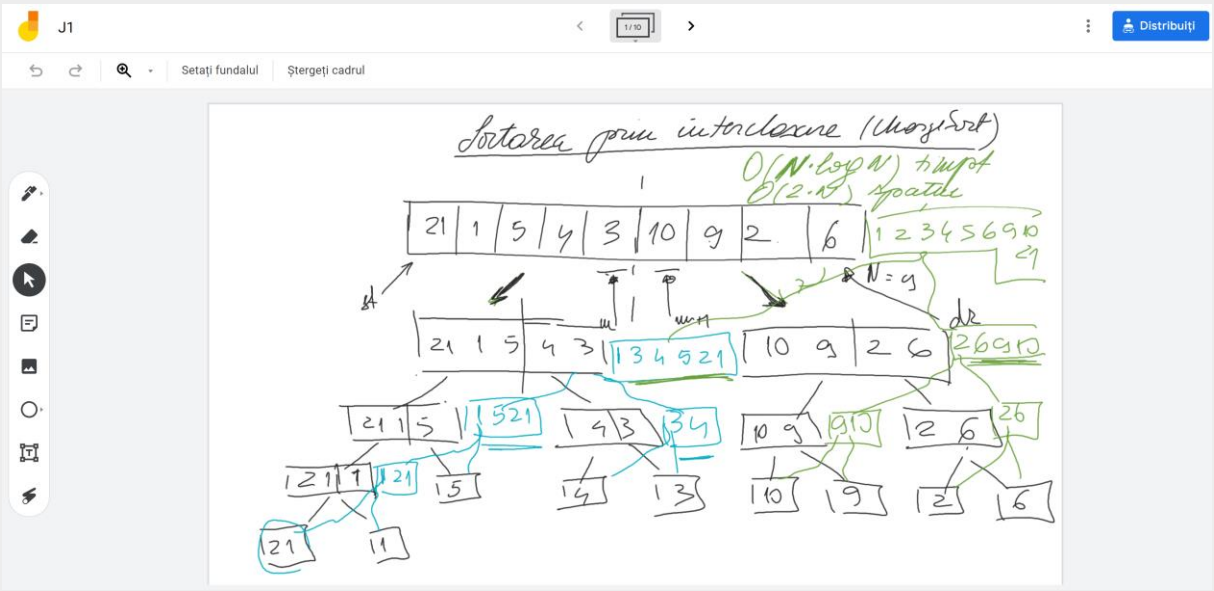

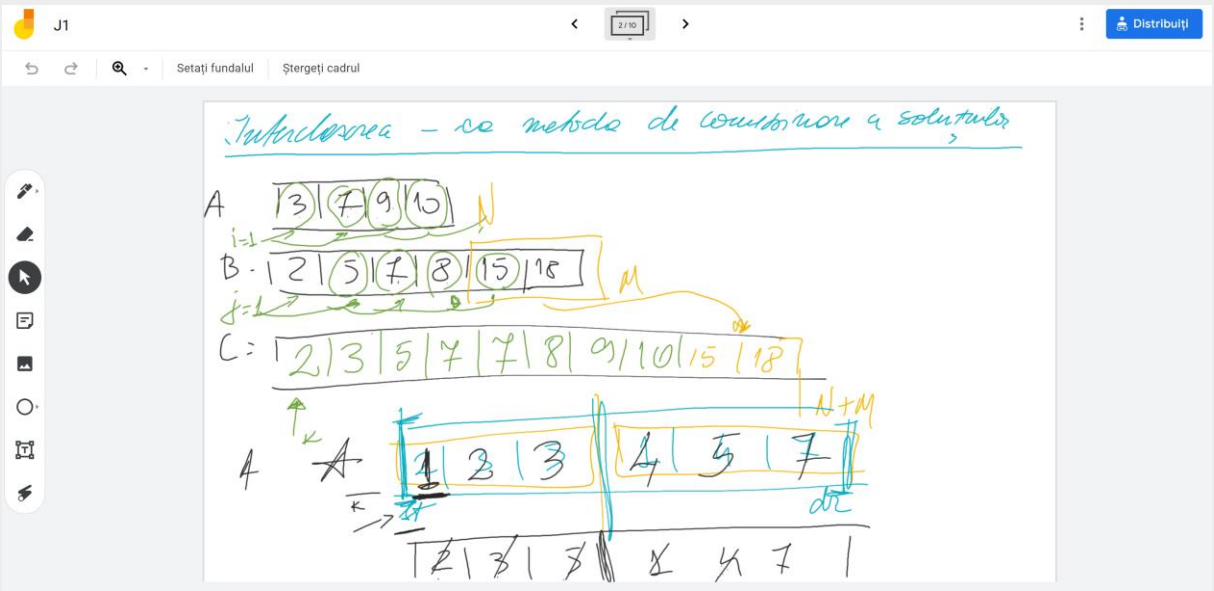

Folosiți-l în timpul predării și învățării la distanță ca „tablă de cretă” online pentru a conduce activități, pentru a verifica înțelegerea și multe altele

Lansat în 2017, Google Jamboard este atât o aplicație combinată, cât și un sistem de tablă interactivă care oferă un ecran tactil 4K de 55 ″ disponibil și permite suport pe mai multe platforme.

Utilizatorii de tablete elevi pot accesa o suită de instrumente de editare pentru a colabora cu elevi sau educatori și profesori, iar elevii pot accesa chiar și conținutul dvs. dintr-un browser web.

Alte caracteristici? Jamboard le permite utilizatorilor să extragă imagini dintr-o căutare Google, să salveze automat munca în cloud, să utilizeze un instrument de scriere de mână și de recunoaștere a formelor și să deseneze cu un stilou, dar să șteargă cu degetul, așa cum ați face cu o tablă albă.

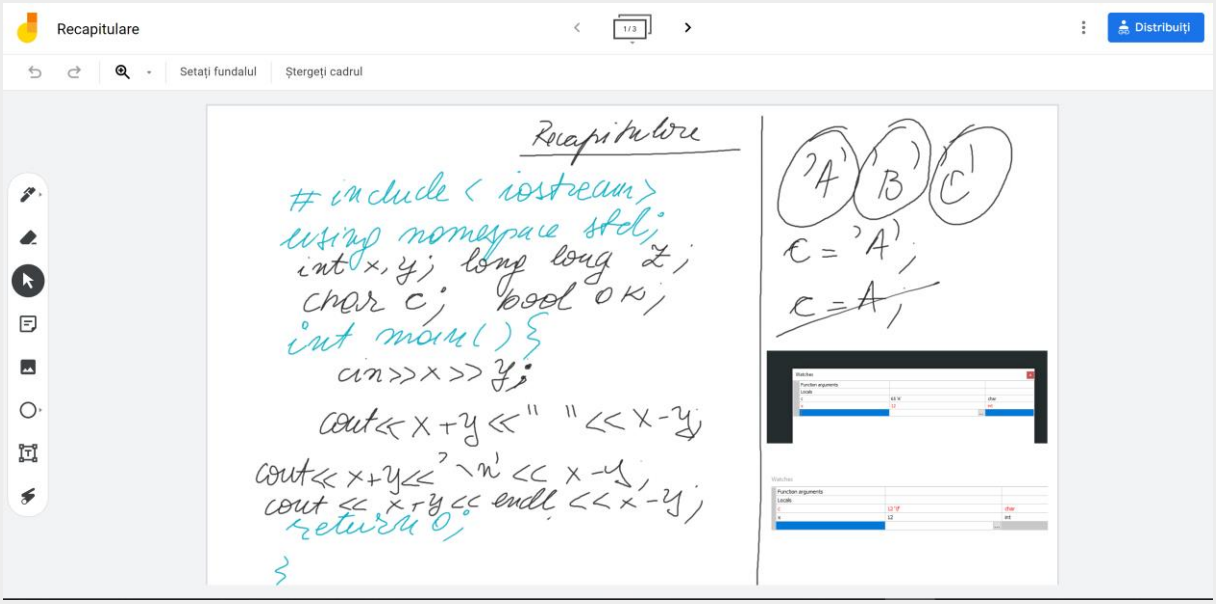

Jamboard face ca învățarea să fie vizibilă și accesibilă pentru toți colaboratorii din „jam session”. De asemenea, puteți să vă prezentați blocajele în timp real prin Meet, permițând partajarea ecranului sau realizarea conexiunilor din lumea reală. Jamboard se integrează, de asemenea, cu Google Classroom și, evident, și cu Google Drive.

Profesorii pot implica toți elevii în procesul de învățare, fie că lucrează împreună într-o sală de clasă tradițională, într-un cadru de seminar de grup sau prin învățare la distanță. Aplicația Jamboard pentru Android și iOS le permite elevilor și educatorilor să se alăture cu ușurință creativității de pe telefon, tabletă sau Chromebook.

Google Jamboard este gratuit?

Da, întrucât aplicația și platforma sunt gratuite. De asemenea, îl puteți utiliza prin tablete, smartphone-uri și chiar browsere web.

Jamboard începe de la 4.999 $ (include 1 afișaj Jamboard, 2 stilouri, 1 radieră și 1 suport de perete) cu o singură plată de gestionare și plată a taxei de asistență de 600 $. Nu există o taxă anuală recurentă.

La ce se folosește Google Jamboard?

Google Jamboard este utilizat pentru colaborarea în timp real între utilizatori, acceptând în același timp mai multe tipuri de fișiere (inclusiv documente) și integrarea cu alte produse Google precum Căutare, Meet, Google Classroom și Google Drive.

Puteți utiliza Google Jamboard fără tablă?

Da, îl puteți utiliza și prin intermediul tabletei sau al aplicației pentru smartphone sau a unui browser web.

Câți oameni pot folosi Jamboard?

Se pare că există unele neînțelegeri cu privire la numărul de utilizatori care îl pot folosi deodată (sau s-a schimbat de-a lungul timpului). Potrivit Google, din noiembrie 2020, Jamboard acceptă până la 16 puncte de atingere simultan pe un singur dispozitiv. O întreagă clasă se poate alătura aceluiași blocaj de la alte Jamboards și telefoane și tablete cu aplicația Jamboard.

Managementul riscurilor între teorie și practică

Luca Otilia-Stela

Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Dorohoi, Botoșani

Managementul educațional are în vedere realizarea tuturor obiectivelor strategice și operaționale ale instituției școlare, precum și îndeplinirea misiunii acesteia, văzută ca o expresie a valorilor organizaționale și a viziunii dezvoltate. În cazul managementului educațional accentul este pus pe conducerea și coordonarea oamenilor, pe dirijarea potențialului acestora în direcția atingerii obiectivelor educaționale stabilite. Aceste obiective se vor afla în concordanță cu aspirațiile școlii ca instituție de cultură și ale comunității locale ca direct beneficiar al serviciilor sociale prestate de către aceasta. Încurajarea unui management descentralizat al unităților de învățământ a dus la dezvoltarea unei viziuni a instituțiilor școlare care creează legătura dintre funcțiile și obiectivele educaționale. Mediul educațional în care va activa instituția își pune de asemenea amprenta asupra obiectivelor pe care aceasta și le fixează.

În ciuda beneficiilor aduse de către această abordare la nivel guvernamental, descentralizarea presupune un transfer de responsabilitate dar și un transfer al managementului riscurilor deopotrivă. Astfel se au în vedere riscuri legate de preocuparea managementului școlii de a oferi servicii educaţionale la un nivel superior unui prag minim al calităţii, prag stabilit de autorităţile centrale; preocuparea pentru asigurarea unui echilibru între gradul de finanţare a şcolii şi eficienţa ei la nivelul comunității locale; asumarea costurilor descentralizării ; respectarea principiului diversităţii, potrivit căruia descentralizarea se înfăptuieşte într-o varietate de forme şi în grade diferite, în funcţie de particularităţile comunităţilor locale.

Riscurile la care este expusă o organizație se pot cuantifica sub forma: riscurilor operaționale, reputaționale și strategice. La acestea, în cazul instituțiilor de învățământ se mai pot adăuga: riscurile de natură financiară, riscurile de conformitate (în raport cu legile și reglementările în vigoare).

Ca o solutie pentru implementarea unui management al riscurilor mai bine structurat, se recomandă aplicarea extinsă a principiilor managementului cunoașterii (bazat pe cunoaştere, sau al cunoştinţelor). Riscurile apar în permanență într-o formă sau alta sau de la un nivel sau altul. Este importantă pentru instituția de învățământ menținerea capacității de analiză și anticipare a modului în care se vor manifesta riscurile pentru a se putea pregăti și implementa răspunsuri adecvate.

Anumite riscuri au apărut în urma pandemiei. Începând cu martie 2020, decizia de închidere a școlilor la declanșarea pandemiei (martie 2020) a fost însoțită în cele mai multe cazuri de organizarea unor activități didactice la distanță, în condiții extrem de diverse, cu utilizarea sau nu a mijloacelor electronice pentru predare și comunicare. Apelarea la această soluție de criză și la izolarea la domiciliu a pus cadrele didactice, copiii și părinții într-o postură nouă, rezultatele învățării în semestrul al II-lea al anului școlar 2019-2020 fiind în cele mai multe cazuri nesatisfăcătoare, comparativ cu învățarea față în față din perioadele anterioare crizei generate de pandemia Covid-19.

De asemenea, în lipsa unor studii și experimente românești în acest domeniu, situația dramatică din lunile martie-iunie din învățământul românesc, precum și tergiversarea implementării unor măsuri ferme de pregărire și prevenție pe perioada vacanței mari școlare (iunie-septembrie) au pus serios sub semnul întrebării începerea noului an școlar la jumătatea lunii septembrie, așa cum fusese stabilit prin ordin de ministru înaintea declanșării pandemiei. În ciuda acestor temeri justificate, Guvernul României a luat decizia ca procesul educațional în spații fizice să fie reluat începând cu data stabilită, 14 septembrie.

Soluția propusă de Guvernul României, cu reînceperea procesului educațional în spații fizice școlare, se înscrie în consensul global și european în această privință, învățarea în regim fizic, față în față, fiind pentru țara noastră singurul mod testat și cunoscut de către toți actorii educaționali prin care se poate asigura un învățământ relativ accesibil și de calitate.

Faptul că Guvernul a adoptat, la deschiderea anului școlar 2020-2021, soluțiile recomandate de către organizațiile internaționale și de către numeroase entități din educație și cercetare, respectiv aceea a deschiderii școlii cu toți elevii prezenți efectiv în spațiul școlar, dublată de descentralizarea și delegarea competențelor și deciziilor de la nivel central la nivel regional și local, a condus la reducerea numărului de riscuri pentru procesul educațional și pentru starea de sănătate a elevilor, a personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic din sistem, precum și pentru comunitățile locale și pentru societatea românească în general. Realitatea a arătat însă că, nu în puține locuri, descentralizarea atât de mult dorită a surprins comunitățile locale insuficient pregătite pentru o astfel de misiune, de la managementul riscurilor, până la identificare de soluții financiare, logistice și educaționale. O situație previzibilă, avându-se în vedere că un plan de o asemenea complexitate și cu un număr atât de mare de variabile conduce în mod natural la numeroase riscuri de implementare.

S-a demonstrat că epidemia și combaterea ei generează o serie de probleme și provocări noi pentru un sistem educational, cu atât mai mult pentru un învățământ ca al nostru, confruntat

de câteva decenii cu grave și insurmontabile probleme structurale: finanțare insuficientă, abandon școlar, disparități semnificative între mediul urban și rural, lipsa personalului didactic, în special în zonele sărace, carențe grave de igienă în cele mai multe dintre școli, precum și în infrastructura minimală școlară.

În mod previzibil, epidemia a agravat aceste probleme structurale și, în același timp, a creat unele noi. În sensul acestor provocări, politica de reluare a învățământului cu prezență fizică în spațiul școlar, dublată de cunoașterea și aplicarea măsurilor de prevenție și combatere a îmbolnăvirii cu virusul SARS-CoV-2, recomandate de Organizația Mondială a Sănătății și de organismele guvernamentale specializate din interior, deși le poate diminua, nu poate duce însă implicit și la rezolvarea acestor riscuri.

Numeroase unități școlare au și vor avea în continuare dificultăți în a se reconfigura astfel încât să poată implementa măsurile de prevenție necesare pentru continuarea în siguranță a procesului educational, pentru a continua cu partea logistică, de formare și, în final, de updatare sistemică.

“Învățarea prin acțiune”… față-în-față sau on-line

Lungescu Violeta-Cristina

Colegiul Național Pedagogic “Regina Maria” Municipiul Ploiești, Județul Prahova

Sunt bine cunoscute problemele cu care s-au confruntat profesorii, elevii, părinţii şi autorităţile din România în anii şcolari 2019-2020, 2020-2021 în condiţiile pandemiei de coronavirus. În materialul prezentat, am să fac referire la acest subiect din perspectiva cadrului didactic.

Experiența trăită în această perioadă ne-a demonstrat că participarea noastră ca şi cadre didactice la cursuri de formare continuă, la simpozioane, conferinţe, toate desfăşurate în mediul on-line nu sunt suficiente pentru o mai bună calitate a procesului educaţional. Noi, cadrele didactice trebuie să ne dorim să schimbăm ceva, noi suntem cei care trebuie să propunem, să fim deschişi la noi abordări de desfăşurare a procesului instructiv-educativ.

Strategiile utilizate în procesul de predare-învăţare-evaluare sunt modalităţi de stimulare şi motivare a învăţării şi dezvoltării personale a elevilor, sunt instrumente didactice care permit interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional. Metodele moderne presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe elev, pe implicarea lor directă şi activă, pe lucru în echipă, care devin mult mai greu de gestionat în învățământul on-line.

În această perioadă pandemică, noi, cadrele didactice, de cele mai multe ori, dăm vina pe lipsa de implicare şi motivare a elevilor în cadrul activităţilor şcolare on-line, pentru rezultatele nu tocmai bune ale unora dintre ei. Toate acestea sunt determinate fie de percepţia familiei asupra şcolii ca instituţie în mediul on-line, fie de propriile constatări ale elevilor şi de lipsa de atractivitate a materiei, a metodelor folosite de cadrul didactic, de antipatia faţă de profesor sau faţă de şcoală. Cu siguranţă, dacă profesorul manifestă entuziasm pentru obiectul de studiu pe care îl predă şi pentru lucrul cu elevii, dacă recurge la utilizarea unor strategii moderne de predare-învăţare-evaluare adaptate învățării în mediul virtual, tehnologizat, atunci dorinţa de implicare şi motivaţia elevilor va creşte considerabil.

Aşadar, nu este de ajuns ca şi cadru didactic să fi pregătit din punct de vedere profesional, pentru a-i determina pe elevii dezinteresaţi să înveţe și să se implice în actul educațional. Nu este de ajuns să-ţi faci scenariul desfăşurării lecţiei, secundă cu secundă, pe care urmează să o predai. Este absolut necesar să fi deschis noilor provocări, să descoperi, să

cunoşti bine colectivul de elevi, să ştii ce cunoştinţe au achiziţionat până în momentul respectiv, să apreciezi corect calităţile intelectuale ale fiecăruia dintre ei şi, nu în ultimul rând, poate cel mai important în contextul actual, să utilizezi strategii moderne în derularea procesului instructiv-educativ adaptate sau adaptabile în învățământul față-în-față sau on-line.

De aceea, este esenţial să le arăţi elevilor cum să înveţe într-un mod care să-i ajute direct sau de la distanță, în mediul on-line, să asculţi, să pui întrebări, să răspunzi la nelămuriri, să îi determini pe elevi să fie cei mai buni, să deţii competenţe de comunicare şi să formezi aceste competenţe şi la elevi.

Aceştia trebuie atraşi, motivaţi şi inspiraţi să participe la lecţie şi, cum tinerii din ziua de azi sunt înconjuraţi de tehnologie, a devenit obligatoriu ca profesorul să apeleze la aceasta pentru a-i motiva. S-a dovedit că Internetul, calculatorul şi celelalte instrumente tehnologice care au fost folosite în această perioadă facilitează procesul de învăţare, oferă elevilor şansa de a se apropia de şcoală într-o manieră familiară lor, dar şi inovatoare, atractivă.

Disciplinele informatice (Informatică, Tehnologia Informaţiei şi Comunicaţiilor Tehnoredactare asistată de calculator, Tehnici de documentare asistată de calculator, Procesarea computerizată a imaginii, Tehnici de prelucrare audio-vizuală, Sistemul de gestiune a bazelor de date) sunt materii îndrăgite de către elevi, datorită calculatorului, mediului virtual de care ei sunt foarte apropiați. Chiar dacă mulţi dintre elevi foloseau calculatorul într-un mod nu tocmai util, în această perioadă acest aspect a putut fi îmbunătăţit.

În activitatea mea didactică am utilizat şi alte abordări de predare a lecţiei în cadrul disciplinelor Informatică şi Tehnologia Informaţiei şi Comunicaţiilor, discipline pe care le predau la nivel liceal. Despre una dintre acestea aş dori să va vorbesc în continuare.

Iniţial, pentru mine, metodă Learning by Doing era o metodă despre care știam prea puține lucruri și nu o folosisem niciodată. Am citit, m-am documentat și mi-am dat seama din primul moment că acestă metodă poate fi utilizată și în învățarea on-line și poate să-mi fie de mare ajutor în activitatea mea didactică.

Learning by doing, în traducere “învăţarea prin acţiune”, constă în a te implica într-o activitate şi a învaţa din această activitate. Metoda răspunde la următoarele întrebări:

- Cum funcţionează activitatea?
- Cum învăţăm?
- Ce am înţeles?
- Cu ce te ajută?

Învăţarea prin acţiune este un lucru la care orice individ trebuie să reflecteze în mod ideal, în timpul şi după desfăşurarea activităţii pentru a obţine cele mai bune rezultate. Este o modalitate "naturală" de învăţare, care poate fi abordată conştient sau inconştient de către oricine, în orice moment.

Când vine vorba despre şcoală față-în-față sau on-line, în loc de a le permite elevilor să înveţe prin "a face", uneori, cadrele didactice creează cursuri de instruire în care vorbesc elevilor despre noţiunile teoretice, fără a pune accentul pe practicarea acestora, fie din cauza programei încărcate, fie din cauza timpului insuficient. Elevii trebuie să înveţe să pună întrebări şi să formuleze propriile răspunsuri.

De altfel, profesorii au descoperit în această perioadă că ar nu trebuie să mai stea în faţa clasei şi să predea aceleaşi lucruri, oră după oră.

Elevii învaţă "să facă lucruri" sau "să încerce un nou rol" în două moduri:

- Învaţă singur din experienţele imediate.

- Învaţă cu ajutorul unui profesor, instructor, consilier, mentor, sau alt coleg care îl provoacă, îl încurajează în asumarea riscurilor, îi corectează eventualele erori şi îi oferă noţiuni teoretice. Această modalitate îi dă posibilitatea elevului să înveţe din experienţele şi observaţiile altora.

Un dezavantaj în situaţii din viaţă reală ar fi că nu există mentori pentru orice activitate, caz în care modalitatea de învăţare poate fi lentă, frustrantă şi poate genera un eşec.

Utilizând cea de a două modalitate, eu am aplicat şi aplic această metodă foarte des, deoarece elevii au devenit mult mai implicaţi în activitatea desfăşurată în cadrul orei, dar şi în realizarea temelor şi proiectelor în afară orelor de curs.

"Mentorul" pot fi eu sau unul dintre elevi. Lucrând pe grupe, în general grupe de câte doi elevi, unul dintre ei poate fi "mentorul" celuilalt în realizarea unei activităţi. Pentru a-şi câştiga statutul de "mentor", elevii trebuie să demonstreze că şi-au însuşit noţiunile teoretice, noţiuni pe care le furnizez elevilor ca temă de parcurs pentru ora următoare, sub forma unor prezentări Prezi, PowerPoint, înregistrări video, tutoriale, toate postate pe platforma educațională a școlii, în clasa lor virtuală (Google Classroom). Parcurgerea materialelor teoretice acasă de către elevi, le permite acestora să îşi câştige statutul de "mentor" în ora următoare de curs, chiar dacă activitatea se desfășoară on-line.

Această metodă poate fi aplicată cu uşurinţă în cadrul oricărei ore, la orice disciplină, deoarece calculatorul este un instrument care permite elevilor să "înveţe să facă" activitatea

respectivă, dar şi să verifice ceea ce au înţeles. Cu ajutorul mentorului şi a calculatorului, metoda devine eficientă aproape de fiecare dată.

Dacă în abordarea tradiţională a lecţiei, profesorul este actorul principal şi principala sursă de informaţie, abordarea "learning by doing" este centrată pe elev, este o metodă activ-participativă de învăţare, ce permite personalizarea procesului de învăţare.

Activităţile desfăşurate în timpul orei de curs se redefinesc, adică, sunt incluse mai multe activităţi de învăţare, mai multe probleme prin care elevii sunt implicaţi în procesul de învăţare, de exemplu: analiza documentului original, dezbatere, prezentare orală, probleme / exerciţii / proiecte bazate pe învăţare, dezvoltare de abilităţi şi punere în practică a noţiunilor teoretice. Metoda promovează învăţarea diferenţiată deoarece timpul alocat aplicaţiilor practice în timpul orei este mult mai mare, atunci când materialele teoretice sunt furnizate de profesor pentru a fi studiate acasă de elevi. Se pot realiza cercetări, proiectări şi rezolvări de probleme dificile, construirea de noi cunoştinţe cu ajutorul profesorului şi a elevilor. Elevii sunt implicaţi activ în dobândirea de cunoştinţe, putând să participe şi să evalueze propriul proces de învăţare.

Acestea sunt doar câteva dintre avantajele pe care le oferă această abordare.

În urmă aplicării acestei metode, am constatat că elevii au fost mult mai implicaţi în realizarea sarcinilor din timpul şi din afară orei de curs, mai activi în procesul de învăţare față-în-față sau on-line. Numărul de aplicaţii practice realizate în timpul orei folosind metodă "learning by doing" a fost mult mai mare faţă de cele realizate într-o ora de predare clasică. Astfel, unii elevii au avut posibilitatea să demontreze capacitatea lor de a folosi noţiunile asimilate, alţii să descopere atât ei, cât şi eu, lacunele strecurate în înţelegerea noţiunilor predate.

În concluzie, o abordare nouă şi eficientă în cadrul procesului instructiv-educativ este utilă atât pentru elevi prin motivarea şi implicarea acestora în activitatea şcoalară, cât şi pentru cadrul didactic care depăşeşte rutina zilnică şi îşi păstrează tinereţea sufletească.

Bibliografie:

https://en.wikipedia.org

Teleşcoala- o experienţă

Marian-Ionescu Cristina

Colegiul Naţional „I.L.Caragiale”, Ploieşti

Contextul social actual, experiența dificilă pe care a parcurs-o întreg sistemul educațional, determinată de pandemia de coronavirus, suspendarea cursurilor, starea de urgență și starea de alertă, măsurile de distanțare socială au ridicat în fața școlii românești probleme complexe.

Nu putem ignora faptul că, treptat și neliniștitor, pentru un timp, viața noastră s-a mutat inevitabil în mediul online – ca formă de comunicare, ca modalitate de învățare, suport informațional, soluție pentru a evita stagnarea intelectuală, desprinderea de o anumită paradigmă de studiu, cu activități cotidiene, cu interferențe directe alături de colegi, profesori, în mediul școlar cunoscut. Dar, dincolo de surpriza și neliniștile inițiale, dincolo de temeri și preocupări medicale, au apărut alternative didactice de predare, învățare și evaluare, sistemul s-a adaptat parțial, s-au identificat modalități diferite de învățare la distanță, de comunicare cu elevii.

Este o realitate incontestabilă faptul că profesorii s-au implicat în tot acest timp, cu seriozitate și responsabilitate, în căutarea de soluții pentru a continua consecvent și eficient, în sistem online, activitățile didactice, lecțiile de recapitulare și consolidare a materiei, exersarea competențelor elevilor în diferite domenii de studiu. S-au transmis modele de subiecte pentru pregătirea în vederea examenelor naționale, au fost elaborate sinteze, prezentări succinte și scheme pentru capitole esențiale.

În perioada 23.04.2020- 14.05.2020, am susţinut şapte lecţii în cadrul programului ŞCOALA TV, Difuzarea în direct a lecţiilor s-a realizat în baza parteneriatului încheiat între Inspectoratul Şcolar Judeţean Prahova şi postul de televiziune regional Valea Prahovei TV. Materialele prezentate în cadrul lecţiilor au vizat sprijinirea elevilor în vederea susţinerii evaluării naţionale, cu precădere a celor care nu au avut acces la tehnologia digitală şi care, prin intermediul televiziunii, au putut să parcurgă conţinuturi importante prevăzute în programa de examen. Conţinuturile prezentate au fost accesibile şi utile, totodată, elevilor din întreg ciclul gimnazial, inclusiv celor cu CES.

Postul de televiziune Bucureşti TV a difuzat la nivel naţional programul „ŞCOALA TV”. Lecţiile au fost publicate pe site-urile I.S.J.Prahova şi Televiziunii Valea Prahovei TV,

putând fi accesate ca resurse educaţionale (RED) pe site-ul I.S.J. Prahova, la adresa http://www.isj.ph.edu.ro/blog/scoala-tv , precum şi pe youtube.

Lecţiile susţinute au fost următoarele:

1. 23.04.2020- Elemente de vocabular
2. 28.04.2020- Genurile literare. Genul epic-trăsături
3. 30.04.2020- Explicarea folosirii semnelor de punctuaţie şi de ortografie
4. 05.05.2020- Specii literare ale genului epic
5. 07.05.2020- Redactarea textului argumentativ
6. 12.05.2020- Tipuri de compuneri pe baza textelor epice
7. 14.05.2020- Genul liric. Trăsături

În aprilie şi în mai 2021, am avut o nouă provocare: la solicitarea Ministerului Educaţiei, am înregistrat la Televiziunea Română, pentru emisiunea TELEŞCOALA, patru lecţii, cu scopul de a veni în ajutorul elevilor care, anul acesta, susţin evaluarea naţională, Lecţiile au fost difuzate la o săptămână după înregistrare; pot fi accesate pe youtube şi pe facebook:

1. 22.04.2021- TeleŞcoala: Limba şi literatura română clasa a VIII-a – Textul liric - exerciţii (@TVR2)
2. 23.04.2021- TeleŞcoala: Limba şi literatura română clasa a VIII-a – Semnele de punctuație - exerciţii (@TVR2)
3. 7.06.2021- TeleŞcoala: Limba şi literatura română clasa a VIII-a – Modalităţi de abordare a Subiectului I

3. 7.06.2021- TeleŞcoala: Limba şi literatura română clasa a VIII-a – Modalităţi de abordare a Subiectului II

Ce m-a determinat să mă implic în aceste acţiuni?

Anul trecut, în plină pandemie, la o lună după întreruperea cursurilor, când încă nu se organizase sistemul predării-învăţării online, idea parteneriatului iniţiat de I.S.J.PH mi s-a părut extraordinară. Într-adevăr, în condiţiile în care se anunţase că examenele naţionale din vară se vor susţine, iar elevii se întâlneau cu profesorii pe WhatsApp sau pe Skype, cu precădere, studiul efectiv fiind întrerupt la 11 martie, copiii aveau mare nevoie de îndrumare.

Nu aveam deloc experienţa prezenţei într-un platou de filmare. Nici colegii mei, pe care i-am rugat să mi se alăture pentru a sustine lecţii necesare pregătirii evaluării naţionale, n-o aveau. Şi nu s-au încumetat. A fost, aşadar, un act de curaj. Au fost emoţiile inerente, disconfortul de a te adresa unei clase virtuale, fără a vedea elevii, fără a avea feedback, fără posibilitatea de a reveni asupra celor spuse, emisiunile, de 30-40 de minute, fiind în direct. Au

existat probleme tehnice care m-au necăjit- intreruperi de emisie, neconcordanţa între slide-urile prezentate şi explicaţii, cadre prea apropiate care ignorau faftul că nu sunt deloc fotogenică şi că, de fapt, chipul meu nu conta; contau vocea, atitudinea, conţinutul.

Anul acesta, condiţiile au fost altele. În Televiziunea Română am păşit prima dată. Studioul era imens, dar se filma doar într-o parte, unde asupra tablei în faţa căreia mă aflam erau îndreptate trei camere. O bulină verde pe parchet îmi arăta că acolo e locul în care, pentru 25-35 de minute, trebuia să rămân ţintuită. M-au cablat mai greu prima data, pentru că mi s-au transmis doar interdicţiile cromatice din vestimentaţie, nu şi recomandarea de a avea ceva de care să se prindă micile aparate. Vocea regizoarei de platou mi-a răsunat permanent în urechea stângă, unde era microfonul: Camera 2! – Camera 1! – Camera 3! – !0 minute! – Camera doi! – şase minute…cinci minute….două minute…Camera 3…Un minut… Iar, între timp, de fapt, sub presiunea timpului, explicam, schimbam slide-uri, subliniam…

Lecţiile susţinute au fost de recapitulare şi sinteză. Au implicat multă muncă, multă atenţie şi creativitate, pentru ca prezentarea lor să fie de calitate. Şi annul trecut, ca şi acum, după susţinerea lecţiilor la TVR2, m-a bucurat enorm faptul că le-au fost utile nu doar elevilor, ci şi colegilor mei, profesori de limba şi literatura română. Cu atât mai mult cu cât, anul acesta, absolvenţii susţin evaluarea naţională pe baza unei programe de examen nouă, cu subiecte total diferite de cele anterioare, al căror format l-au aflat la începutul clasei a VIII-a. Trăiesc satisfacţia că am contribuit la pregătirea lor temeinică pentru o probă cu totul nouă, că le-am fost alături prin aceste lecţii, împlinindu-mi menirea de dascăl.

Societatea digitală – ieri și azi

Marin Cristina Elena

Școala Gimnazială ”Sfântul Vasile” Municipiul Ploiești

Societatea modernă a evoluat, înglobând cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi informatizării. Oamenii utilizează pe scară largă telefoanele mobile (cu diverse aplicaţii instalate), internetul, tabletele, calculatorul.

Socializarea în medii virtuale a luat amploare o dată cu creșterea interesului oamenilor pentru site-urile Facebook şi Skype. Acest tip de comunicare prezintă atât avantaje, cât şi dezavantaje.

Avantaje	
FACEBOOK	SKYPE
Facilitează transmiterea de informaţii într-un mod rapid şi facil; încurajează postarea unor evenimente din viaţa personală şi împărtăşirea bucuriei cu celelalte persoane aflate în lista de prieteni.	Reuşeşte să intermedieze comunicarea la distanţă, realizând conexiuni emoţionale, cognitive, sociale. Faptul că interlocutorii se pot vedea şi auzi are un impact afectiv puternic.
Dezavantaje	
Mediul virtual este un “hoţ” de timp. Paleta largă de opţiuni te prinde în mrejele IT. Facilitează comunicarea indirectă. Prin urmare, persoanele acaparate de site-urile de socializare au dificultăţi în comunicarea face to face, în desfăşurarea activităţilor în echipă, în stabilirea relaţiilor interumane, nu mai pot empatiza cu ceilalţi pentru că nu mai „recunosc” reacţiile, elementele nonformale (gesturi, atitudini) sau elementele paraverbale (tonul, ritmul şi volumul vocii). Trăirile afective sunt minimalizate. Nu se dezvoltă abilităţile de socializare şi emoţionale. „Actorii” un mai sunt conştienţi de consecinţele acţiunilor lor fiindcă, în mediul virtual, total poate fi corectat, restartat.	

Școala românească se aliniază acestui trend facilitând accesul la informaţie şi contribuind la procesul de predare-învăţare-evaluare prin intermediul IT. Utilizarea mijloacelor TIC a devenit indispensabilă în procesul educaţional. Cadrele didactice optează tot mai mult pentru cursurile de formare care oferă cunoștințe și abilități digitale. În ciclul primar şi

gimnazial elevii au la dispoziţie cursuri opţionale de informatică, iar la liceu această disciplină este cuprinsă în trunchiul comun.

Instruirea în domeniul IT a contribuit la reușita activităţilor didactice, de exemplu:

- Accesarea frecventă a site-urilor din domeniul profesional: www.edu.ro, www.didactic.ro, www.isj.ph.edu.ro, www.ccdph.ro, www.edupedu.ro;
- Organizarea unor concursuri prin intermediul platformelor educaţionale: www.luminamath.ro, www.concursurilecomper.ro;
- Comunicarea on-line cu părinţii elevilor prin intermediul E-mail, WhatsApp;
- Comunicarea cu profesorii prin intermediul grupurilor de pe Facebook, WhatsApp;
- Derularea unor proiecte extracurriculare cu alte școli.

Perioada școlii online determinată de pandemia Covid ne-a „forțat" să ne perfecționăm în domeniul IT. La fel ca mulți profesori am participat la webinarii de specialitate, am urmărit tutoriale, am parcurs diverse cursuri, am învățat de la colegi mai experimentați. Treptat învățarea la distanță nu a mai părut atât de dificilă. Lecția în fața ecranului a început să devină atractivă. Tableta grafică a devenit un instrument de predare excelent.

Am avut norocul să lucrez cu niște copii extraordinari proveniți din familii care au asigurat logistica necesară desfășurării orelor și sprijinul moral așteptat. Isteți și receptivi, copiii s-au adaptat foarte repede la acest nou tip de școală. La revenirea în sala de clasă bucuria revederii a învins măștile și distanțarea.

Resurse educaționale, creare de conținut digital

Marin Eliza

Școala Gimnazială, sat Tăriceni, com. Șirna, jud. Prahova

Pandemia determinată de răspândirea virusului SARS-COV-2 a fost responsabilă de intrarea școlilor în mediul online. Conform UNESCO[5], *peste 1,7 miliarde de copii au învățat online, începând cu luna aprilie 2020,* iar acest lucru a determinat profesorii să caute cele mai bune soluții pentru a continua activitatea didactică, mai ales că nimic nu semăna cu educația tradițională.

Instruirea online a devenit esențială în contextul situației actuale, la nivel mondial, dar mai ales în țara noastră, unde suntem actori esențiali ai educației. Orice discuție despre importanța sau utilitatea ”educației online”, într-o perioadă în care sutem invadați de mediul virtual, de oameni care ne ghidează pe căile lui, ar însemna un război al răbdării. Faptul că am fost obligați să ne petrecem cea mai mare parte a timpului acasă, că școala s-a desfășurat o bună parte din timp doar online, ne-a arătat adevărata dimensiune a digitalizării actuale, lucru care ne-a invadat cotidianul, atât în muncă, educație, relații sociale, chiar timp liber. Internetul, tehnologiile digitale exercită o foarte mare influență asupra societății, relațiile sociale s-au transformat, apar noi trăsături și reguli ale acestora.

Opțiunile de utilizare a platformelor, a mediilor de învățare online dar mai ales modul de căutare a resurselor disponibile sunt la ”un click distanță” pentru foarte mulți dintre noi. Avem la dispoziție miliarde de pagini de internet care cuprind cantități impresionante de cunoștințe, de idei ingenioase, de modele de activități și multe altele, pe care putem, cu mare ușurință, să le modificăm, să le adaptăm nevoilor noastre și să le folosim în contexte diverse, astfel încât să ne asigurăm că formăm elevilor noștri competențele urmărite prin demersul didactic. Educația online face parte integrată din dezvoltarea persoanei în concordanță cu contextul și cerințele societății de după pandemie.

În urma studiilor realizate la nivel mondial[6], se consideră că școala nu va mai fi la fel ca înainte de criză, multe dintre resursele de învățare online și metodele didactice utilizate în această perioadă își vor găsi locul în viitoarele activități didactice față în față, dar mai ales în cele hibride „blended learning”. Predarea la distanță necesită din partea profesorului o gândire

[5] https://en.unesco.org/covid19/educationresponse
[6] (Reimers, 2020; Cahapay, 2020)

flexibilă, creativă, în special asupra modului în care elevii pot fi ajutați să atingă competenețele disciplinei predate. Flexibilitatea se referă la disponibilitatea acestuia de a proiecta și realiza activități de învățare diverse, la împletirea activităților online sincrone cu cele asincrone, la alegerea celor mai bune căi de comunicare, la adaptarea continuă la dificultățile de învățare și comunicare identificate.

În instruirea asistată de tehnologia digitală, profesorul poate utiliza mijloace și dispozitive diverse, metode și resurse educaționale deschise. În toată aceată perioadă am avut acces gratuit la o multitudine de aplicații online care mi-au ușurat munca și au făcut orele mai atractive și ineteresante pentru elevi, mai ales că sunt profesor de chimie, o disciplină care creează, de obicei, probleme de înțelegere și aprofundare. Printre cele pe care le-am folosit în activitățile mele, se numără:

- Prezentări electronice: Power Point, Google prezentări, Prezi - https://prezi.com/ , Canva – https://www.canva.com/ ; http://prezented.ru/
- Proiecte didactice: Livresq - https://livresq.com/ro/,
- Povești: Storyjumper – https://www.storyjumper.com/, Mystorybook – https://www.mystorybook.com/,
- Materiale video: Edpuzzle – https://edpuzzle.com/, Pixton – https://www.pixton.com/;
- Documente colaborative: Documente Google; Padlet - https://ro.padlet.com/, Jamboard – https://jamboard.google.com/ ,
- Hărți conceptuale: MindMeister – https://www.mindmeister.com/,
- Nori de cuvinte:WordArt - https://wordart.com/;
- Jocuri educaționale interactive: ClassTools – https://classtools.net/, Kubbu – http://www.kubbu.com/, LearningApp – https://learningapp.com/, Wordwall – https://wordwall.net/ro ;
- Evaluare: Google Forms, Quizlet – https://quizlet.com/, Socrative – https://socrative.com/, Kahoot – https://kahoot.com/, Mentimeter – https://www.mentimeter.com/;
- Experimente virtuale: PhET - https://phet.colorado.edu/ro, https://e-learningise.
- Excursii în realitatea virtuală: 360Cities – https://cities.net,
- Google Expeditions – https://edu.google.com/products/vr-ar/expeditios.
- Manuale digitale: https://www.manuale.edu.ro/

Resursele pentru învățarea online, sincronă sau asincronă se pot clasifica în patru mari categorii:

- Resurse centrate pe elev – relevante, adaptate nevoilor, rolurilor, responsabilităților elevului pentru viața profesională, socială, etc.;
- Resurse ce vizează motivarea elevilor pentru învățare – pentru a dezvolta experiențe de învățare motivante;
- Resurse interactive – pentru a menține atenția și interesul pentru învățare a elevilor;
- Resurse personalizate – adaptate pentru nevoile individuale ele elvilor - diferențierea învățării, pentru activități remediale, etc.

Accesul la aceste resurse poate fi restricționat din cauza drepturilor de autor, sau poate fi liber, dacă sunt „Resurse Educaționale Deschise – RED", iar acestea pot fi folosite atât în realitatea asistată de calculator, dar și în format clasic, față în față. Fiecare profesor poate căuta, accesa aceste resurse educaționale, sau își poate crea propriile resurse adaptate claselor de elevi, nevoilor lor de învățare, utilizând din multitudinea de instrumente online sau offline. Aceste resurse pot fi „împărțite" cu alte cadre didactice, elevii, părinții sau alte persoane interesate, renunțând la drepturile de autor sau alegând o licență deschisă de tipul Creative Commons. Pentru a crea o resursă educațională trebuie respectate anumite principii de design ce evidențiază conținutul, integrarea în activitatea de instruire, aspecte tehnice și sociale. Activitățile de învățare ar trebui realizate utilizând mijloace diverse de reprezentare care să ofere elevilor diferite modalități de exprimare, acțiune și implicare.

Având o îndelungată experiență didactică, am realizat în această perioadă „altfel" că, mai ales, la elevii din clasele mici, învățarea bazată pe joc și experimente, are un foarte mare impact asupra parcursului școlar. Chimia este o disciplină, fundamental, experimentală, iar realitatea virtuală a permis evidențierea unor fenomene fizice și chimice ce nu ar fi putut fi realizate în laboratoarele clasice. Modul în care se formează substanțele chimice, cum își modifică proprietățile, cum își exercită acțiunea asupra altor substanțe ii fascinează pe copii, indiferent de vârstă. Elevii pasionați de științe au avut șansa să-și creeze propria lume în care experiențele chimice joacă un rol important. La clasa a VII –a, pentru că sunt la începutul studiului acestei discipline, i-am impresionat cu un experiment spectaculos care să le deschidă interesul pentru chimie: „Vulcanul chimic" - https://www.youtube.com/watch?v=4w8MQ4HOluc, urmat de multe altele din laboratoarele virtuale, fie de pe canalul youtube, sau alte site-uri de chimie. De foarte mare ajutor au fost și manualele digitale, pentru vizionarea de experimente virtuale, pentru efectuarea de aplicații practice, pentru jocurile interactive.

Învățarea bazată pe joc se referă la „abordarea pedagogică a utilizării jocurilor în educație”[7], iar învățarea carea are la bază jocurile digitale înseamnă o învățare centrată pe elev, prin care le sunt dezvoltate anumite capacități (de a învăța, a înțelege, a reține cunoștințe noi, de a coopera cu colegii), abilități și atitudini. Ele sunt interesante, provocatoare, determină concurența, oferă feedback concludent și imediat.

Pentru că sunt o persoană interesată de tot ceea ce este nou am încercat să adaptez tot ceea ce știam, la condițiile actuale, să studiez ce mi se oferă pe internet și să adaptez la nevoile elevilor mei. De acee am reușit să creez diverse instrumente de lucru și să le împart cu colegii ei. Câteva dintre jocurile create de mine pot fi accesate la:

https://wordwall.net/resource/15958941/apa-aerul-solul;

https://wordwall.net/resource/8871505/stiintele-lui-mos-craciun;

https://learningapps.org/display?v=panpvmixn20;

ele putând fi utilizate atât la aprofundarea cunoștințelor dar și la partea de evaluare, de asemenea am creat și câteva fișe de lucru care au fost publicate pe site-ul ISJ Prahova în secțiunea R.E.D. http://www.isj.ph.edu.ro/. , la disciplina chimie.

Găsirea celor mai bune soluții pentru toți elevii, prin oferirea de activități variate, online și offline, sincrone dar și asincrone, de accesibilizarea a resurselor de învățare, mai ales pentru elevii proveniți din medii defavorizate, prin care fiecare să-și poată dezvolta inteligența emoțională, vizibilă prin acțiunile desfășurate, care au ca efect producerea multor beneficii în viața lor, este unul dintre scopurile fiecărui cadru didactic dedicat acestei meserii.

Bibliografie:

1. Anastasiadis T., Lampropoulos G, Siakas K.V.,(2018) „Digital gamebased Learning and Serious Games in Education. International Journal of Advances in Scientific Research and Engineering”;
2. Cahapay M.B. (2020), „Rethinking Education in the New Normal Post-Covid-19”;
3. Crăciun Dana, Grosseck Gabriela, „Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruirea online”, 2020, Editura Universității de Vest;
4. Reimers F.M., Schleicher A. (2020), „Scooling disrupted, schooling rethought: How the Covid-19 pandemic is changing education?” Raport OECD;
5. https://en.unesco.org/covid19/educationresponse

[7] Anastasiadis, Lampropoulos, Siakas - 2018

Ce am învățat din folosirea resurselor educaționale și crearea de conținut digital în contextul pandemiei

Mazilu Simona-Anca

Colegiul Național "Mihai Viteazul", Ploiești, Prahova

Introducere

Contextul pandemiei a forțat învățământul românesc să treacă printr-un proces accelerat de modernizare. Fiecare școală și fiecare cadru didactic au fost nevoiți să se descurce mai mult sau mai puțin singuri, făcând toate eforturile pentru a asigura continuarea procesului de educație.

În această lucrare voi porni de la câteva observații teoretice, după care voi împărtăși propria mea experiență în calitate de profesor de limba engleză la liceu, axându-mă pe câteva exemple de buna practica în învățarea online.

I. Clasele cu care am lucrat – a 9-a, a 10-a și a 12-a – ar putea fi descrise ca **eterogen**e din perspectiva progresului școlar, iar soluțiile pot deriva din ceea ce știm deja referitor la abordarea elevilor cu un nivel de abilități diferit, indiferent de cauza problemei: profilul psihologic, stilul de învățare, sau achizițiile anterioare.

a. O soluție în cazul elevilor mei s-a dovedit a fi **predarea contextualizată**, pentru că se poate adresa simultan, și totodată eficient, unor niveluri diferite din cadrul aceleiași clase sau aceluiași grup. Recurgând la contexte autentice de comunicare, create în clasă, în scopul practicării actelor de vorbire recomandate de programa școlară, în vederea dezvoltării competențelor stipulate de aceasta, putem expune elevii la texte scrise sau audiate cu niveluri multiple de înțelegere posibile și sarcini de lucru adaptate la niveluri diferite, atât din perspctiva abilității intelectuale, cât și din cea a competenței lingvistice. Depinde de profesor ca, în cadrul aceleiași activități, să jongleze ingenios și cu tact sarcinile adresate către diferiți elevi. Această dimensiune complexă a pedării poate fi asigurată în mod natural, organic, doar prin expunerea elevilor la texte autentice și sarcini de lucru ce mimează lumea reală, având o funcționalitate clară. Focalizarea pe semnificații și explorarea acestora la nivelul textului, mai ales când acesta are un caracter deschis, capătă o importanță maximă pentru cunoașterea și, mai ales, pentru dezvoltarea personală a elevilor vocabularului și a gramaticii. Lectura utilizată ca un simplu mijloc pentru exersarea vocabularului și a gramaticii, sau practicată cu voce tare ca o activitate în sine, este complet contraproductivă în ce privește procesul de comprehensiune, întrucât rămâne o receptare pasivă a textului.

b. O altă soluție cuprinde **sarcini de lucru cu țintă multiplă**, în special crearea de texte scrise sau prezentate oral, care să permită în mod natural personalizarea, afirmarea unicității elevilor, inclusiv ca performanță lingvistică.

c. **Proiectele realizate în echipă** reprezintă o altă modalitate eficientă întrucât permite elevilor cu nivel diferit de competențe să se ajute și să se completeze reciproc, reușindu-se astfel o implicare activă și o participare crescută a acestora pe parcursul diferitelor etape de lucru.

II. Pe parcursul perioadei de învățământ online, am descoperit că desfășurarea cu succes a unei ore online implică **prezența a trei componente**:

1. Interacțiunea în timp real: mai exact, o soluție de video conferință care să asigure comunicare bidirecțională de video, voce și text.
2. Colaborare: utilizarea unei platforme sau/și a unei suite de aplicații care să permită crearea, editarea și partajarea de documente între profesori și elevi, precum și adaăugarea de observații, note, comentarii, etc.
3. Resurse educaționale care să susțină predarea: domeniul este extrem de vast, în special din perspectiva tipurilor de conținut: prezentări, lecții, fișe de lucru, imagini – utilizabile fie în timpul lecției, fie ca teme pentru acasă.

III. Voi oferi în continuare câteva exemple de activități realizate cu ajutorul aplicațiilor Google Classrom, Google Docs sau Documente Google, Google Meet, Jamboard și Youtube.

- Google Classrooom ajută la eficientizarea procesului de partajare a fișierelor între profesori și elevi. Este un sistem de management al clasei care permite crearea, distribuirea și evaluarea temelor și proiectelor online.
- Google Docs sau Documente Google este exact ca programul Word pe care îl utilizăm pe computerul de acasă sau de la școală.
- Google Meet este o aplicație destinată întâlnirilor video.
- Jamboard sau Tabla albă este o tablă digitală interactivă, dezvoltată de Google, care poate fi utilizată cu succes pentru colaborarea online. Cu ajutorul ei, toți participanții la apel își pot vizualiza ideile cu care contribuie în cadrul întâlnirii virtuale, pentru a le comenta și dezbate împreună.
- Youtube - Puterea pe care YouTube o are ca instrument educațional depinde de modul în care este integrat în învățarea în clasă. Videoclipul poate inspira și angaja elevul atunci când este încorporat în activități de învățare centrate pe elev, determinând o

motivație crescută și un nivel de comunicare sporit, pentru este un catalizator puternic al personalizarii actului de învătare. Paradigma „Trei I” - Imagine, Interactivitate și Integrare are un rol determinant și practic în proiectarea pedagogică pentru învățarea online.

A. **VIDEOCLIPURI YOUTUBE**

“And The People Stayed Home, a poem about hope in Coronavirus times”/ "Și oamenii au rămas acasă, o poezie despre speranță în timpul pandemiei de Coronavirus” de Kitty O’Meara,

Sarcina de lucru pentru elevi:

1. Aveți acest link https://m.youtube.com/watch?v=oi1INrtc0pQ&t=1s

către, *“And The People Stayed Home, a poem about hope in Coronavirus times”/ "Și oamenii au rămas acasă, o poezie despre speranță în timpul pandemiei de Coronavirus”* de Kitty O’Meara, pe care îl veți accesa pentru a face un exercițiu de scriere liberă despre această poezie extrem de inspirată și dătătoare de speranță - un adevărat balsam spiritual în aceste vremuri tulburi, în care lucrurile par că se reașează din temelii -

"Și oamenii au rămas acasă
și au citit cărți și au ascultat,
Și s-au odihnit și au făcut exerciții
și au făcut artă și s-au jucat
și au învățat noi moduri de a fi
și s-au oprit
și au ascultat mai atent
cineva medita
cineva se ruga
cineva dansa
cineva și-a întâlnit umbra
iar oamenii au început să gândească altfel
Și oamenii s-au vindecat.
Și în lipsa oamenilor care trăiau
în mod stupid,
periculos,
fără sens și fără inimă,

Pământul începu să se vindece
iar când pericolul se sfarsi,
iar oamenii se regăsiră,
se întristara pentru morți
și au facut noi alegeri
și au visat la noi orizonturi
și au creat noi moduri de a trăi
și au vindecat complet pământul
la fel cum ei fusesera vindecați."

2. Vizionați videoclip-ul
3. Citiți și recitiți cu atenție versurile poeziei
4. Reflectați asupra ideilor și mesajului central
5. Decideți asupra aspectelor pe care să le includeți în scris.
6. Scrieți liber, exprimându-vă propriile idei, sentimente, emoții – nu există limită de cuvinte.

B. TED TALKS

"How to have constructive conversations", delivered by Julia Dhar

Sarcina de lucru pentru elevi:

Aveți acest link https://m.youtube.com/watch?v=BFZtNN6eNvQ

Urmăriți prelegerea TED și răspundeți la următoarele întrebări:

1. Care sunt cele 3 caracteristici esențiale ale unei „conversații constructive"? Explicați-le sau comentați-le.
2. Ce este o „conversație de curiozitate"?
3. Ce ai învățat din acest discurs?

Veți scrie răspunsurile pe tabla Jam generată în acest scop.

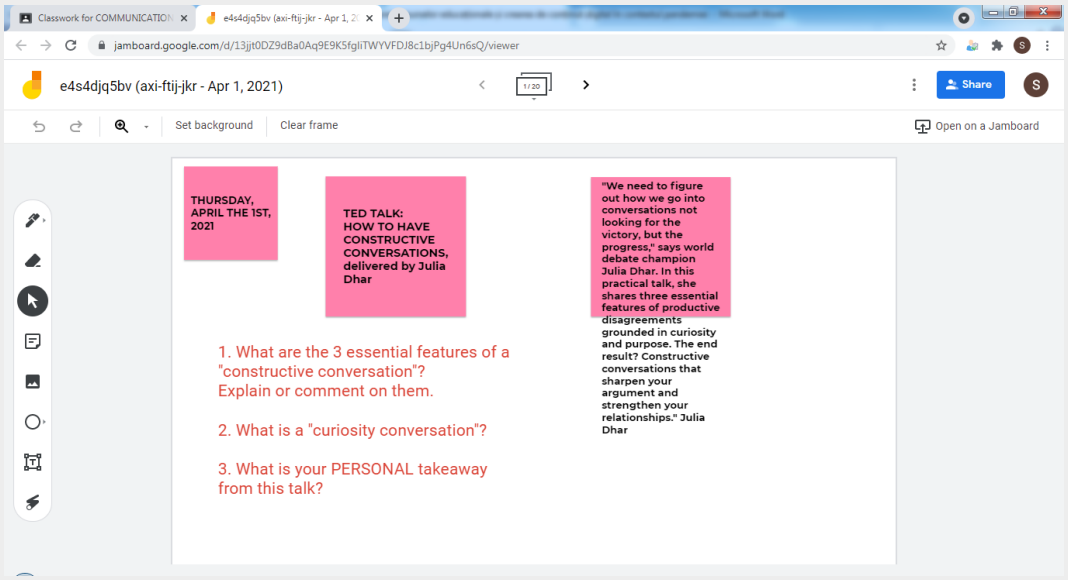

Iată unul din răspunsurile oferite de elevi:

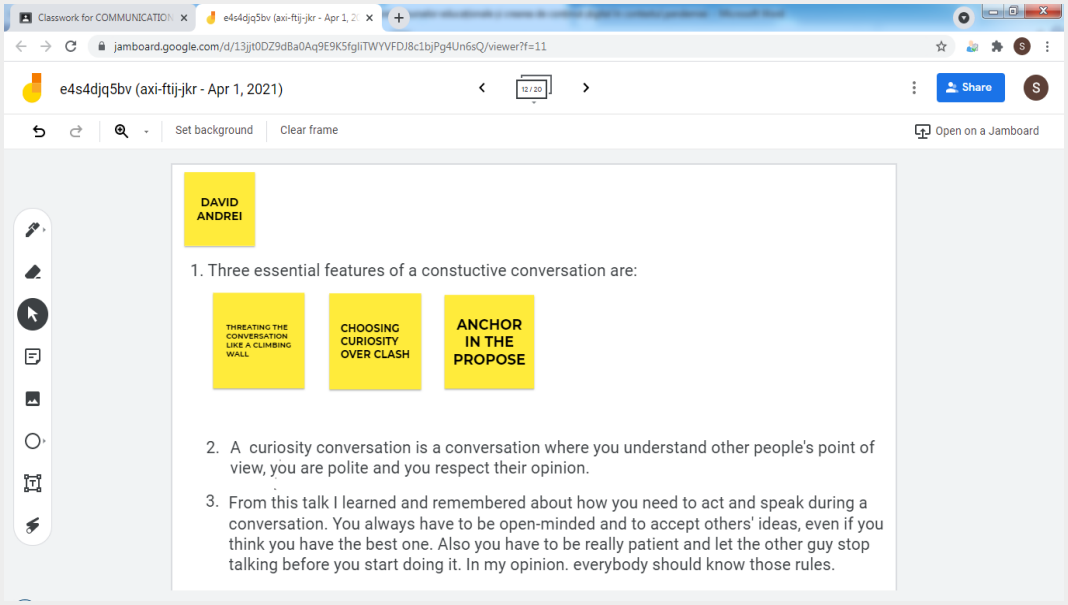

C. FILM VIEWING

***The Ultimate Gift – Cel mai de preț dar* (2006)**

Adaptat după romanul cu același nume scris de Jim Stovall, The Ultimate Gift (Cel mai de preț dar) ne spune povestea lui Jason Stevens, un tânăr arogant și răsfățat care nu a muncit nici macar o zi din viața lui, și care pornește într-o călătorie cu rol de inițiere.

Sarcină de lucru

1. Vizionați filmul online, în timpul vostru liber:

   https://www.efilme-online.org/the-ultimate-gift-cel-mai-de-pret-dar-2006-online-subtitrat.html

2. Scrieți propriile impresii despre film, răspunzând la aceste întrebări:

- Cum te raportezi la film? Te-ai identificat cu personajul principal? De ce / De ce nu?
- Câte cadouri compun darul suprem? Care sunt ele? Spune ceva despre fiecare dintre ele.
- Care considerați că este cel mai important dintre toate cele 12? De ce?
- Alegeți două citate din film și comentați-le pe scurt. Vezi link-ul de mai jos!
- Ați recomanda filmul colegilor dvs.? De ce de ce nu?

3. Redactați răspunsurile pe un document Word, pe care să-l puteți arăta colegilor prin partajarea ecranului/screen sharing.

D. INTERPRETARE DE TEXT MUZICAL (Song Lyrics Interpetations)

Sarcină de lucru în echipă

1. Ascultați *„On the Turning Away”/”Întorcând spatele”* - o melodie din albumul formației Pink Floyd din 1987*:*

   https://www.youtube.com/watch?v=ojf18wT_Xtk

2. Pe Jamboard-ul creat

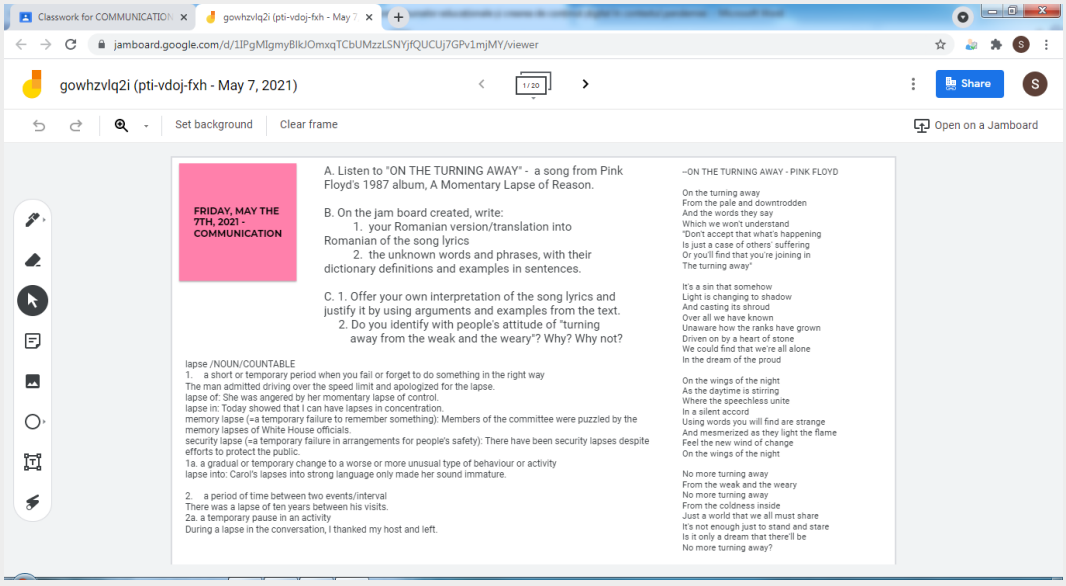

scrieți:

- versiunea voastră în română / traducerea în limba română a versurilor melodiei;
- cuvintele și expresiile necunoscute, cu definițiile lor din dicționar și exemple în propoziții.

3. Oferiți propria interpretare a versurilor melodiei:

- Justificați-o folosind argumente și exemple din text.
- Vă identificați cu atitudinea oamenilor de „a se îndepărta de cei slabi și obosiți”? De ce? De ce nu?

Iată un exemplu de rezolvare a sarcinii de lucru, la clasa a 10-a:

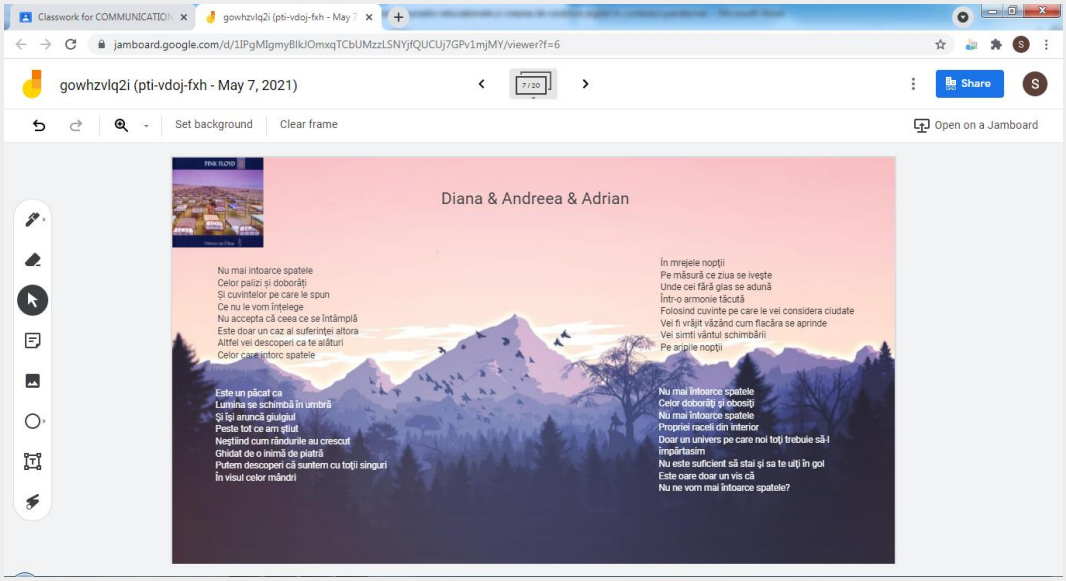

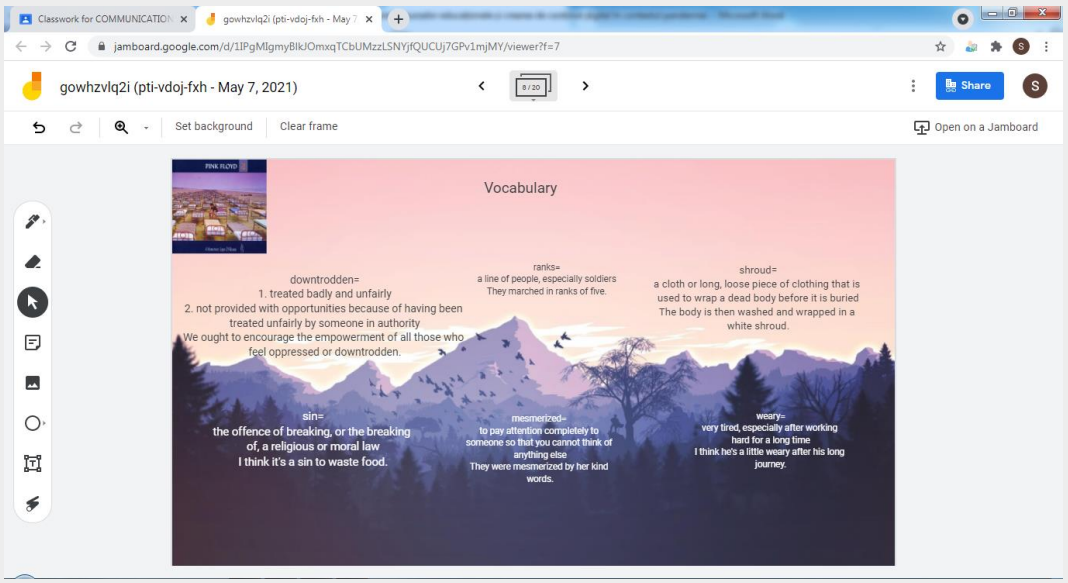

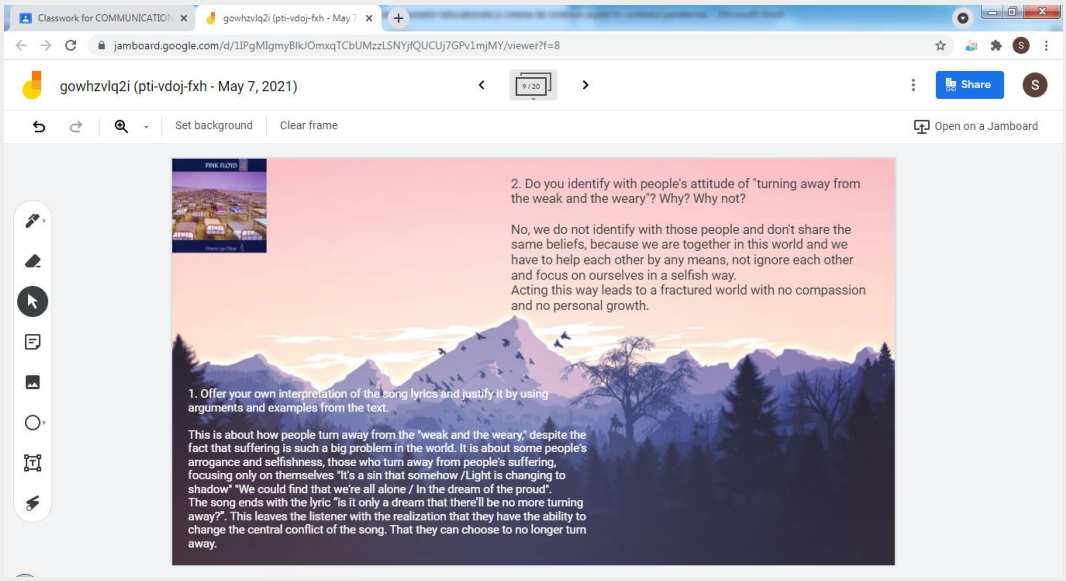

E. RETROVERSIUNI LITERARE

Sarcină de lucru

Faceți un exercițiu de traducere în limba engleză a fragmentului literar anexat, scriind versiunea realizată pe documentul Google generat în acest scop, în Google Classroom.

F. COMENTARII DE CITATE

Sarcină de lucru

Comentează următoarele 2 citate din filmul *"Second Act"/„Actul al doilea"* (2018):

1. "În fiecare zi te trezești și ai șansa să faci orice vrei, să fii cine vrei. Singurul lucru care te oprește ești ... tu!"

2. "Adevărul este că greșelile noastre nu ne limitează. Doar temerile noastre."

3. Ești de acord cu ele? De ce? De ce nu? Ilustrați-vă punctele de vedere referind-vă și la experiența voastră de viață de până acum.

Scrieți răspunsurile voastre pe Jamboard-ul creat în acest scop.

Iată un exemplu de rezolvare a sarcinii de lucru, la clasa a 9-a:

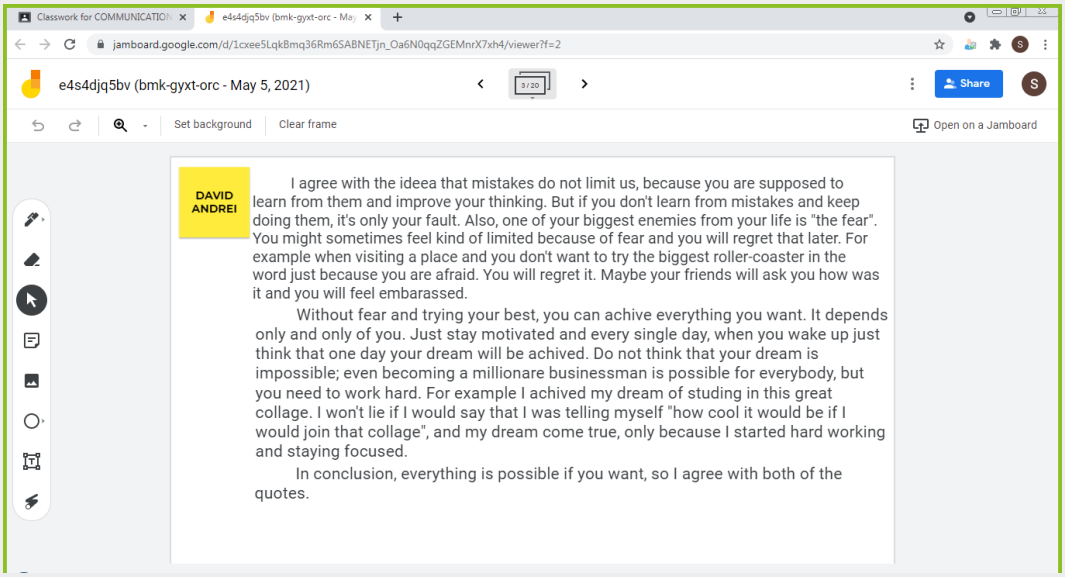

G. PROIECT

Ziua Femeii, 2021: Ce înseamnă pentru tine? De ce?

Sarcină de lucru

Scrieți contribuțiile voastre pe Jamboard-ul anume creat pentru acest proiect de grup.

Iată câteva exemple de rezolvare la clasa a 9-a:

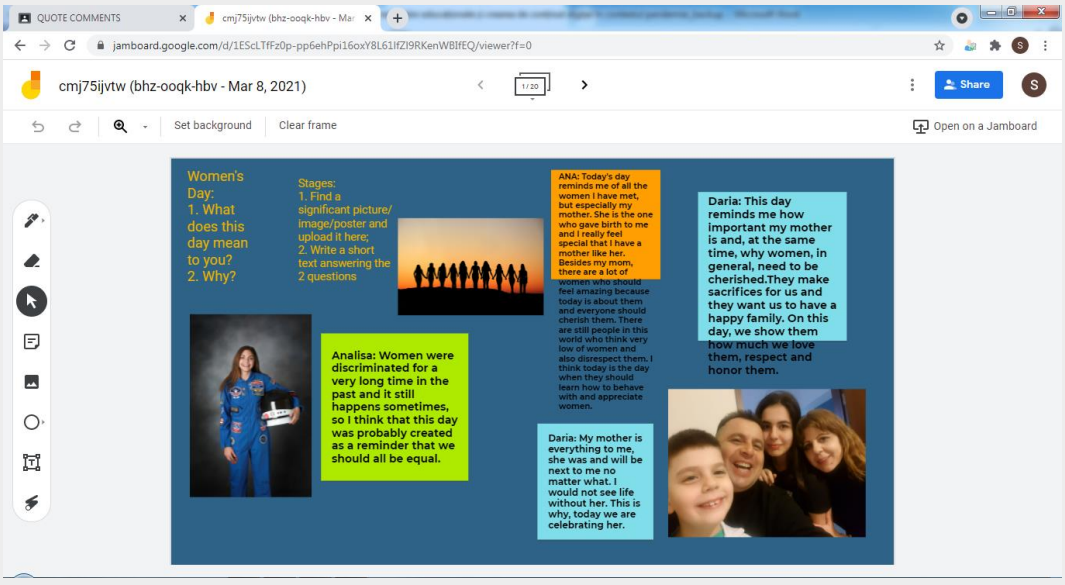

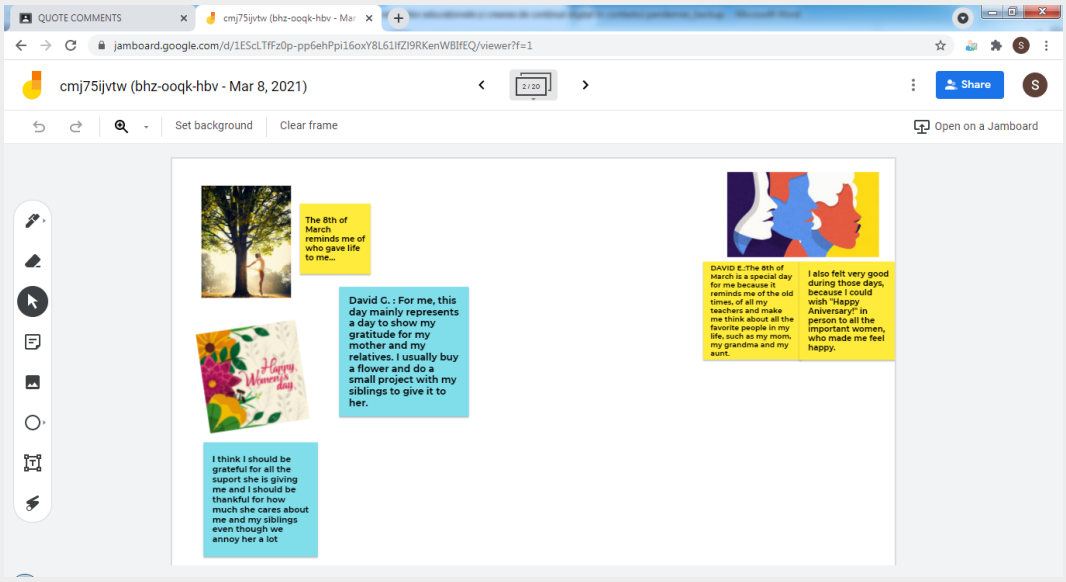

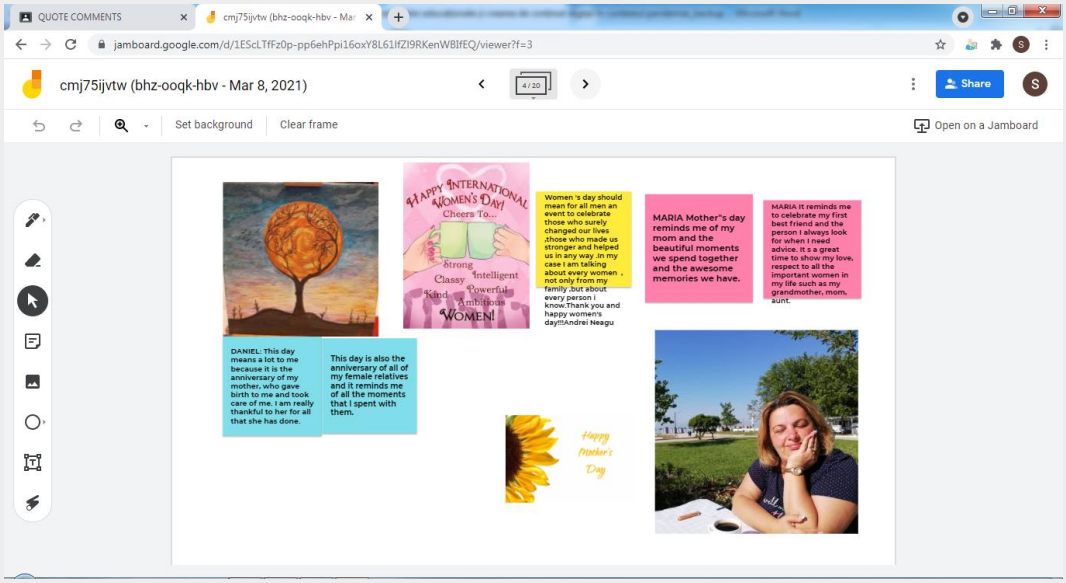

Focalizarea pe competențele sociale și emoționale

Am ales aceste exemple de activități la clasă, pentru că ele au creat, și creează, totodată, și un cadru propice de învățare socială și emoțională (în limba engleză: social and emotional learning – SEL), prin cultivarea şi dezvoltarea la elevi a unor valori, atitudini și comportamente, care se vor transpune ulterior în abilități de viață extrem de valoroase, întrucât îi formează și îi pregătesc pentru viitor, pentru o integrarea și funcționare armonioasă în societate:

- Manifestarea flexibilităţii în cadrul schimbului de idei şi în cadrul lucrului în echipă în diferite situaţii de comunicare;
- Disponibilitatea pentru acceptarea diferenţelor şi pentru manifestarea toleranţei prin abordarea critică a diferenţelor şi a stereotipurilor culturale

• Cooperare și deschidere spre soluționarea conflictelor

• Empatie

• Împărtășire de gânduri, emoții, sentimente, impresii, experiențe personale

• Abordare proactivă a provocărilor vieții

• Implicarea în acțiuni de voluntariat

• Disponibilitate prosocială și de angajament civic etc.

Câteva concluzii

Abundenţa ofertei face alegerea dificilă, însă drumurile deja cunoscute sunt cele mai avantajoase. Contează foarte mult ca modul de utilizare să fie uşor de însuşit, atât de profesori, cât şi de elevi, astfel încât să devină o rutină.

Ce putem face în calitate de profesori? Putem aduce un plus de valoare în comunitățile din care facem parte, contribuind în felul nostru unic și semnificativ, la mersul mai departe al învăţământului românesc, indiferent de piedici, obstacole sau “pandemii.”

Școala online – avantaje și dezavantaje

Mărgărit Corina Emanuela

Liceul Tehnologic „Constantin Cantacuzino”, Băicoi-Prahova , Structura: Școala Gimnazială „Dumitru Ghenoiu”, Băicoi-Prahova

Școala online a fost o provocare atât pentru mine ca profesor, cât și pentru elevi și pentru părinții acestora. În această perioadă am învățat să ne adaptăm și să ne focalizăm toată energia pe actul de predare-învățare, pentru ca beneficiarul nostru, elevul, să nu aibă de suferit și de asemenea, să beneficieze de un act de predare calitativ.

Școala online a avut neajunsurile și dezavantajele ei, dar a avut și beneficii și avantaje. În această perioadă ne-am dat seama că ne putem adapta oricăror situații, că putem face față provocărilor de orice natură și că eu, profesorul, pot interacționa cu elevii mei și online, nu doar față în față de la catedră.

De asemenea, școala online ne-a învățat și să apreciem căldura și bucuria de a ne vedea în sala de clasă, legătura profesor-elev care se poate dezvolta prin comunicare verbală dar și prin comunicare nonverbală, prin gesturile, de multe ori mărunte, din timpul orelor, să apreciem veselia și vacarmul din timpul pauzelor și chiar clinchetul clopoțelului care ne anunța că ora s-a terminat.

Învățarea online a presupus mult efort, multe ore petrecute în fața calculatorului pentru pregătirea lecțiilor pentru ca acestea să fie atractive și ușor de asimilat de către elevi. Deși resursele au fost puține și abilitățile profesorului de a folosi anumite platforme nu au fost la un nivel înalt, împreună cu elevii noștri am descifrat „misterele” tehnoligiei informatice și am reușit să creăm împreună un act educativ de calitate.

Am reușit să creez clase virtuale pe platforma Google Classroom, am creat lecții cât mai atractive pe care le-am prezentat într-o manieră ușor de înțeles de către elevi, dar nu simplist.

Învățarea online a avut limitele ei și aș vrea să enumăr câteva **dezavantaje** pe care eu ca profesor le-am întâmpinat:

- un mare dezavantaj pe care l-am întâmpinat a fost interacțiunea cu elevii, a lipsit relaționarea de la clasă, de multe ori elevii nu porneau camerele și nu răspundeau atunci când erau solicitați, argumentând că este foarte slabă conexiunea la internet sau că au probleme tehnice și în felul acesta feed-backul a fost mult mai greu de realizat;
- un alt dezavantaj a fost modul în care unii dintre elevi au înțeles acest tip de învățare, având

uneori impresia că sunt simpli „spectatori” la actul educativ.

- un alt dezavantaj pe care l-am întâmpinat a fost acela că nu toți elevii au avut acces la un dispozitiv electronic, mulți depindeau de telefonul părintelui și în felul acesta aveau acces doar atunci când părintele era acasă.
- metodele și mijloacele folosite în actul didactic au fost mult mai limitate față de cele pe care le utilizăm la școală.

Pe lângă toate aceste dezavantaje, școala online a avut și **avantaje**:

- un avantaj îl reprezintă posibilitatea de a deveni autodidacți (am învățat să lucrăm cu platforme educaționale, să creăm lecții pe care apoi să le prezentăm cât mai atractiv elevilor, să ne dezvoltăm abilitățile digitale).
- un alt avantaj îl reprezintă modul în care materialele sunt distribuite elevilor, astfel încât toți să aibă acces la ele într-un timp foarte scurt, aceștia intrând în posesia lor printr-un simplu click.
- un alt avantaj îl reprezintă faptul că elevul poate să acceseze informația de oriunde și oricând, timpul nu este limitat ca în sala de curs și fiecare elev poate parcurge materialele în ritmul propriu.
- elevii sunt pasionați de tehnologie, de informatică și lucrul acesta este un avantaj pentru că se simt în zona lor de confort și accesează mult mai ușor mediul virtual;
- siguranța pe care o oferă școala online din punct de vedere al sănătății, astfel încât să nu existe presiunea că s-ar putea îmbolnăvi.
- posibilitatea de a edita informația dacă ai transmis ceva greșit;
- acces rapid la activitățile tuturor elevilor;
- stimularea imaginației și a gândirii critice a elevilor;
- crearea de foldere în care documentele să rămână salvate și astfel elevul să aibă acces la informații oricând are nevoie;
- posibilitatea părinților de a-și monitoriza copiii, de a consulta catalogul virtual;

Așadar, școala trebuie să existe în orice condiții pentru că *„Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața.”* (Ioan Slavici)

Platforme educaționale folosite în mediile virtuale

Mînzicu Simona Valentina

Liceul Teoretic ”Șerban Vodă” Slănic, Prahova

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață… așa cum învață păsitul sau vorbitul.

Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor; dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipa a elevului.

Pentru a-și atinge scopul mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul Internet-ului. Colaborarea virtuală trebuie să fie completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să ştim să comunicăm cu sau prin calculator, dar şi cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi nouă tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea. Aceste platforme îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Vă voi oferi câteva exemple de platforme educaționale cu care am lucrat:

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau IOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii: pot forma rapid clasele, pot împărtăşi cu elevii materialele didactice, pot posta anunţuri, pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte, pot crea, distribui şi evalua teste, pot transmite şi evalua temele elevilor.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

Ambele platforme: respectă programa şcolară; sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale; prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte; prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat; prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

iTeach este o platformă ce propune crearea unui mediu virtual avansat destinat dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, care integrează instrumente web 2.0 şi facilităţi specifice comunităţilor virtuale, pentru informare şi formare, pentru facilitarea schimbului de experienţă, pentru dezvoltarea de proiecte didactice la distanţă, pentru colaborare socio-profesională, pentru familiarizarea cu noile tehnologii. Atașez link-urile unor resurse realizate în cadrul acestei platforme:

- https://digitaledu.ro/operatii-cu-numere-naturale-exercitiu/

- https://digitaledu.ro/trairi-emotionale-joc-didactic/
- https://digitaledu.ro/semne-de-punctuatie-test/
- https://digitaledu.ro/adunarea-si-scaderea-numerelor-naturale-0-100-verificare/
-https://digitaledu.ro/scrierea-corecta-a-cuvintelor-care-contin-litera-x-reguli-de-despartire-in-silabe/ ;https://digitaledu.ro/ortogramele-neam-ne-am-ia-i-a-la-l-a-consolidare/

Livresq este un editor de resurse educaționale în format digital. Acesta facilitează crearea de lecții interactive, ce conțin texte, galerii de poze, animatii, audio, video, quiz-uri și alte elemente, fără a fi necesare cunoștințe de programare. Este o platformă pe care o folosesc foarte des la clasa pe care o îndrum, pentru că oferă o resurse digitale complexe și variate. Atașez link-urile resurselor realizate în cadrul acestei platforme:

- https://library.livresq.com/details/5ed3bcf1c016191ce96d88b0
- https://library.livresq.com/details/5ed3c6c8c01619b9a36d89fc
- https://library.livresq.com/details/607c0e3a9b498500073c04b9
- https://library.livresq.com/details/607c0df79b498500073c0487
- https://library.livresq.com/details/5ed3bfc5c01619079d6d88ea
- https://library.livresq.com/details/607c0eb19b498500073c05ab

Didactic.ro este o platformă susţinută de Intuitext, compania de software educaţional a grupului Softwin. Creat în 2003, portalul numără în prezent 1148792 de membri şi oferă 358934 de materiale didactice. Site-ul “pereche” al comunităţii Didactic.ro este Olimpiade.ro, portalul concursurilor şi olimpiadelor şcolare din România, unde elevii, cadrele didactice şi părinţii pot găsi informaţii complete legate de competiţiile şcolare şi pot face schimb de impresii despre organizare, subiecte şi programa concursurilor.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune: profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen; lecţiile pot fi înregistrate; se utilizează o tablă virtuală; lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute; clasa virtuală poate fi securizată; pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme; profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv; în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Construirea și utilizarea unor platformelor educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode: posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente; posibilitatea includerii de prezentări grafice; posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web; posibilitatea de a invită on-line un formator de oriunde din lume; sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar; elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp.

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar să se aibă în vedere câteva aspecte: aprecierea corectă a abilităților inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea instrumentelor IT și mai ales cu lucrul pe astfel de platforme; elaborarea și transmiterea către elevi a unui set de instrucțiuni clare de lucru cu platforma; stabilirea clară a sarcinilor ce le revin elevilor; asigurarea necesarului de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs și postarea pe platforma, dotarea corespunzătoare hardware și software în sălile destinate activităților, verificarea existenței la domiciliu a unei conexiuni la internet sau facilitarea utilizării unei stații de lucru în cadrul unității școlare).

Platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. Sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacţiune şi colaborare. Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot şi Ask.

BIBLIOGRAFIE:

1) Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning*, Editura Litera International, București, 2008

Clasicul în generația digitală

Mereu Nicoleta

Grădinița cu P.N. Drăgănești, județ Prahova

Traversăm o perioadă dificilă în plan personal și profesional, datorată crizei pandemice actuale.

Viața noastră s-a schimbat radical în ultimele luni, cu toții am fost nevoiți să reducem semnificativ interacțiunile directe cu ceilalți, dar am descoperit posibilitățile nebănuite pe care ni le oferă interacțiunea online. Astfel, educația s-a mutat din sala de clasă în mediul virtual, un spațiu pe care puțini dintre noi l-ar fi văzut ca singurul mijloc de formare și educare în relația educatoare/învățătoare - copil/elev. Pentru fiecare dintre noi, această tranziție a venit cu diverse provocări, solicitându-ne un efort suplimentar de adaptare. Trecerea bruscă de la educația față în față la educația on-line a fost neprevăzută și a generat un efort susținut de ambele părți.

Astfel, o colaborare puternică între grădiniță sau școală, părinți și comunitate îmbunătățește performanțele școlare ale copiilor, cu atât mai mult în perioada restrictivă - pandemică.

ARGUMENT ALEGERE PLATFORMĂ

Am ales interacțiunea cu preșcolarii grupei mijlocii din grădinița Drăgănești prin intermediul ZOOM. De ce?

Unul dintre motivele determinante a fost faptul că în familiile cu 2-3 copii școlari, părinții aveau deja instalată această aplicație și conform sondajului realizat în momentul 0, am analizat răspunsurile dumnealor care erau în măsură de 80% pro ZOOM, și anume ”ne este destul de greu să navigăm pe două platforme diferite, cunoștințele în mediul on-line fiind limitate”.

Menționez și al doilea motiv: majoritatea dintre părinți nu aveau o adresă de e-mail și nici nu

și-au exprimat dorința, susținerea de a o realiza.

În cele ce urmează, am gândit o sinteză, o analiză SWOT, a provocărilor întâlnite în timpul pandemiei, astfel:

PUNCTE TARI:

Părinți

- *Implicarea* părinților în procesul educațional.
- *Empatia*.

(ne sprijinim emoțional unii pe alții și încercăm să fim pozitivi, să sprijinim comunitatea cu mesaje pozitive, să asigurăm părinții și elevii că nu sunt singuri și că împreună putem trece peste această perioadă)

- *Disponibilitatea părinților de a comunica* on-line mai mult unii cu ceilalți, se sprijină reciproc, se susțin emoțional.

Cadre didactice

- *Alegerea metodelor* de predare-învățare adecvate obiectivelor activității, tipului de activitate și *resurselor disponibile*.

(când și cum este bine să aplici diverse metode de abordare a predării - activarea copiilor, explicare, exerciții, reflectarea la cele învățate, revizuirea cunoștințelor)

PUNCTE SLABE:

Părinți

- Lipsa / performanța unui terminal (desktop/ laptop/ smartphone/ tabletă).
- Prezența unui adult care să medieze interacţiunea și lucrul on-line.
- Lipsa unei culturi tehnologice care ar regla conduita on-line.

Mediul

Lipsa mediului stimulativ al grădiniței și experiența de comunicare:

1. Desfășurarea activităților pe centre. Învăţarea prin cooperare la nivel *copil-copil* este mai eficientă decât învăţarea individuală.

(Sub diverse forme de organizare: grupuri, echipe, perechi, aceasta îi ajută pe copii să înveţe să fie mai prietenoşi, mai sociabili, mai comunicativi, mai toleranţi faţă de ceilalţi şi dependenți de colegi în ceea ce priveşte dezvoltarea emoţională, cognitivă prin interacţiunea creată. Astfel, învăţarea se bazează pe interrelaţionare şi integrare).

2. Interacțiunea directă *copil-educatoare*

(Cuvintele, după cum bine știm sunt limitate la intonație, glas, ritm. Dar, exprimarea corporală, ochii, respirația, mâinile mai ales, sunt mijloace prin care noi transmitem nonverbal un mesaj copilului)

OPORTUNITĂȚI:

- Derularea programului *Euro 200* pentru acordarea unui ajutor financiar elevilor în vederea achiziţionării de calculatoare.
- *Crearea unei comunități de sprijin***.**

(care chiar dacă suntem toți la casele noastre, avem posibilitatea și responsabilitatea să închegăm comunitatea în jurul școlii, mai mult ca niciodată)

AMENINȚĂRI:

- *Dificultatile tehnice* care pot afecta funcționarea conexiunilor Internet.
- *Designul unei structuri de învățare* on-line. Cum transmitem?

(Profesorii, mare majoritate dintre ei, acum descoperă multitudinea de resurse și instrumente disponibile on-line. E dificil așa, ad hoc, să le pui în ordine, să știi care e cel mai bun pentru ce nevoie ai tu și mai ales copiii tăi… și evident primele săptămâni sunt de testare, de acomodare, de reglare. Asta în scenariul fericit în care profesorul găseşte ceva ce îl poate ajuta și poate învăța repede și singur.)

Așadar, cum transmitem, dragi copii, părinți și colegi?

Voi prezenta în continuare modul de desfășurare a activității "MATEMATICA ÎN CULORI", în săptămâna de evaluare finală, cu corespondent în Dimensiune a Dezvoltării: Reprezentări matematice elementare, pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Fiecare comportament așteptat din partea copiilor, a fost susținut de către o imagine pe care am realizat-o ținând cont de particularitățile grupei, inclusiv tratarea diferențiată, după caz.

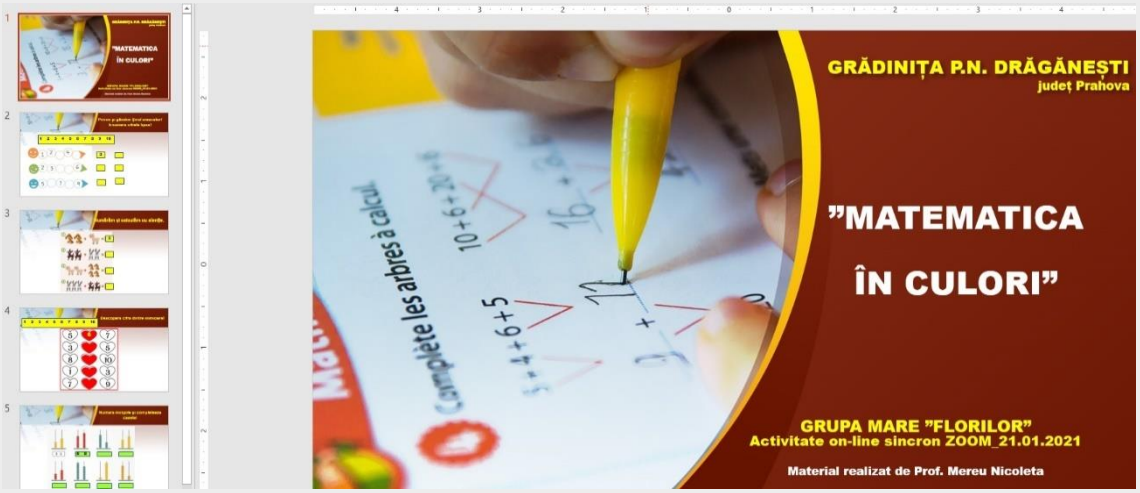

"Clasicul în generația digitală" l-am introdus etapizat, în funcție de gradul de accesibilitate al preșcolarilor, generând comportamentul așteptat, astfel:

Descoperă care cifră lipsește într-un șir dat (1-5/1-10, după caz). Numără corect aceste obiecte (inimioare) în ordine crescătoare și descrescătoare.	

Clasifică obiecte după criteriul formă. Compară grupele formate, apreciind global unde sunt ”mai multe”, ”mai puține” Recunoaște unele cantități ale unor obiecte (ex.: *două cutii, trei sacoșe* etc.).	
Construiește grupe de obiecte prin corespondență biunivocă (de la unu la unu). Compară grupele de obiecte prin punere în corespondență (formare de perechi). Realizează corespondența de la unu la unu pentru a arăta că o grupă are mai multe sau mai puține elemente decât o alta (grupa/mulțimea copiilor, respectiv grupa/mulțimea pomilor). Aprecierea globală a cantității și apreciere prin punere în perechi în limitele 1-5/1-10, după caz (multe, puține, mai mult decât…, mai puțin decât, tot atâtea). Efectuează operații de scădere cu 1-2 unități, în limitele 1-10.	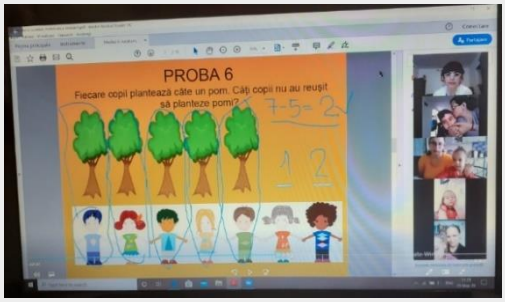
Identifică prin comparare, mărimea (*mare - mic*) sau cantitatea (*mult/-e - puțin/-e*) obiectelor de același tip. Efectuează operații de adunare cu 1-2 unități, în limitele 1-10.	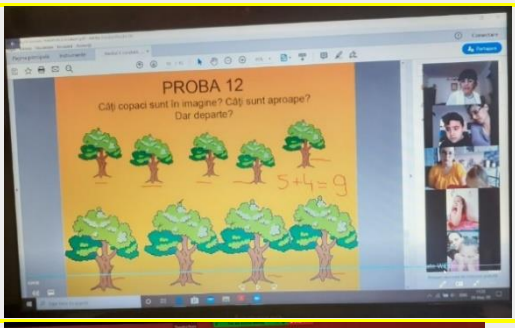
Numără mingiile și completează caseta!	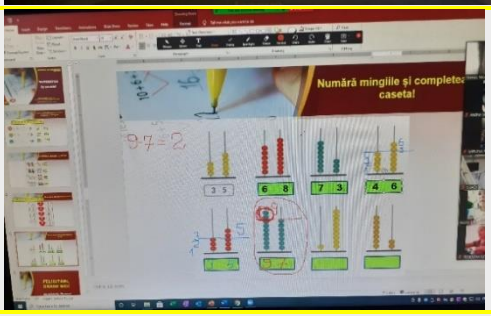

Bibliografie:

- Curriculum pentru educația timpurie 2019/Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019.
- Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani), 2008.

Competența digitală - competență cheie

Modoian Andreea

Școala Gimnazială Nicolae Titulescu, Ploiești, Prahova

Competența digitală este o competență cheie a cărei denumire este păstrată identic în Recomandările europene din 2006 și din 2018, în elaborarea profilului de formare al absolventului de învățământ preuniversitar. În termeni pedagogici, competența este capacitatea de a mobiliza un ansamblu integrat de cunoștințe, abilități, atitudini și valori necesare în realizarea optimă a unei sarcini de învățare.

Competența digitală este interdisciplinară și totodată transdisciplinară, oferind posibilităţi de concretizare a tuturor disciplinelor școlare.

Astăzi, în contextul actual, discutăm mai mult atât de educația digitală, cât și de alfabetizare digitală pentru elevi și pentru profesori, iar competențele digitale sunt mai importante ca oricând, pentru că trăim într-o perioadă în care trebuie să ne adaptăm rapid la dezvoltarea galopantă a tehnologiei. Preferința copiilor pentru utilizarea mijloacelor tehnologice trebuie utilizată cu scopul de a-i motiva și de a- i implica în sarcini ce le pot aduce beneficii.

Blamată sau nu, școala online a contribuit major la dezvoltarea competențelor digitale pentru majoritatea elevilor și profesorilor. Site-ul oficial al Uniunii Europene despre Planul de acțiune pentru educația digitală 2021-2027, prezintă viziunea Comisiei Europene pentru o educație digitală de înaltă calitate, incluzivă și accesibilă în Europa, consemnând faptul că în urma unui sondaj peste 60% din respondenți sunt de părere că și-au îmbunătățit competențele digitale în timpul crizei și peste 50% dintre aceștia doresc să și le aprofundeze. Integrarea și utilizarea diverselor platforme în procesul educațional nu mai este văzută ca ceva inovator, ci ca o necesitate favorizând accesibilitatea de oriunde și în orice moment.

Dacă înainte de perioada pandemiei foloseam competența digitală pentru a realiza teste, PPT-uri, referate, proiecte, etc, odată cu intrarea în online am fost pusă definitiv, ca noi toți de altfel, în fața unui calculator! Totul se mutase în mediul virtual fără o pregătire temeinică în prealabil.

Mărturisesc că, la început a fost greu, însă, privind retrospectiv, consider că dezvoltarea competențelor digitale a fost un real câștig pe plan profesional, cât și personal: am folosit instrumente digitale cu succes în diferite contexte - la orele de limba și literatura română, la orele de consiliere, la orele de limba latină - am încercat și am reușit să mă dezvolt rapid și să

îmbunătesc permanent conținutul orelor, căci altfel, acestea ar fi devenit previzibile și neatractive, însă dobândirea competențelor digitale este clar legată de o abordare bazată pe învățarea pe tot parcursul vieții.

Înainte de martie 2020, nu știam mai nimic despre platforme digitale, nu aveam clase digitale și un link de acces, nu îmi vedeam elevii/ părinții de la clasă în dreptunghiuri de Meet, nu prezentam nimic cu Share screen tuturor copiilor, nu captam atenția cu Mentimeter, nu predam folosind o tabla virtuală, nu făceam trecerea între ferestrele aplicațiilor, nu dădeam teste cu Google Forms, și nici nu făceam la ora de consiliere chestionare, jocuri, teste de autocunoaștere cu Wordwall, nu realizam sondaje de opinie cu Poll Everywhere, și nici nu realizam povești cu Story Jumper sau editam poze cu InShot sau After Effects.

Utilizarea acestora a avut drept consecință atragerea tuturor elevilor, participarea lor activă, inclusiv a celor mai retrași, mai puțini comunicativi, îmbunătățind motivația și încurajând exprimarea, iar acest lucru este pentru mine, ca dascăl, un succes pentru că a permis și permite formarea de priceperi și deprinderi de lucru ce facilitează dezvoltarea și integrarea ulterioară a viitorului adult în societate.

Pentru mine acesta perioadă a fost una de formare - curs intensiv zilnic! Am evoluat de la transmițător la creator de conținut digital! A cuprins o raportare complexă la tot ce semnifică conținutul digital: utilizare, accesare, filtrare, evaluare, creare, programare și împărtășire.

Utilizarea dispozitivelor tehnologiei și a softurilor educaționale în procesul educativ, formarea competențelor digitale promovează un alt model de învățare și interacțiune didactică. Am urmat cursuri de formare despre educație digitală și am căutat și selectat diferite platforme educaționale interactive, potrivite pentru clasele mele și care se raportau perfect la nevoile mele de comunicarea eficientă, de predare – evaluare, dar și la nevoile colectivelor de elevi. Lecţiile au devenit astfel personalizate şi chiar au capătăt un caracter de unicitate, în care spontaneitatea, creativitatea şi originalitatea și-au spus cuvântul. Fiecare oră devenea o provocare și fiecare oră era diferită!

Școala în format fizic, ne-a readus împreună cu bucuria revederii și emoții puternice ca în prima zi de școală! Cu toate acestea, nu am renunțat la resursele digitale și nici nu o voi face, pentru că acestea sunt de un real folos și sunt îndragite de elevii mei. Am observat că folosim în continuare noile tehnologii, chiar dacă suntem toți în clasă: scopul este de a menține legătura cu elevii, de a le transmite documente, de a completa informaţiile de la clasă cu materiale noi. Însă în utilizarea lor, trebuie să urmărim aspecte care să vizeze abordarea într-o dublă perspectivă a tehnologiilor digitale: oportunități și riscuri; folosirea tehnologiilor digitale ca

mediu de susținere, de incluziune socială și abordarea critică a validității, a siguranței și a impactului informațiilor. Instrumentele, resursele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Rolul profesorului este și mai relevant, pentru că trebuie să le explice elevilor necesitatea selectării informației: nu tot ce găsesc pe internet este corect și presupune verificare.

Digitalizarea reprezintă un context bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ și este binevenită în sistemul de educație românesc, deoarece utilizarea tehnologiei în procesul de învățământ este o realitate incontestabilă în țările dezvoltate.

https://ec.europa.eu/education/education-in-the-eu/digital-education-action-plan_ro

https://www.revistasinteza.ro/impactul-tehnologiei-asupra-dezvoltarii

Proiecte educaționale de success

Nagy-Kasza Cristina-Florina

Școala Gimnazială „Corneliu Coposu”, Localitatea Zalău, Județul Sălaj

„Tot ceea ce n-avem de la naştere şi de care avem nevoie când suntem mari, ne este dat prin educaţie. Această educaţie ne vine de la natură, de la oameni sau de la lucruri.”

Jean Jacques Rousseau

Proiectul este o formă activă, participativă care presupune şi încurajează transferul de cunoştinţe, deprinderi, capacităţi, facilitează şi solicită abordările interdisciplinare, consolidarea abilităţilor sociale ale elevilor. Este util atunci când cadrul didactic urmăreşte accentuarea caracterului practic/aplicativ al învăţării şi apropierea între discursul teoretic şi experienţa de viaţă a elevilor.

Proiectul educațional reprezintă un set de activităţi specifice noi, desfăşurate într-o perioadă de timp determinată, planificate şi controlate şi care au drept scop realizarea unor obiective clare. Termenul de „proiect” provine din latinescul „projicere” care semnifică „a arunca înainte”, definiție care sintetizează formularea obiectivelor principale.

În activitatea de planificare a proiectelor din domeniul educației, se ține cont de elementele caracteristice ale unui proiect educațional. Un proiect de success trebuie să includă precizarea unui timp limitat, bine determinat; o echipă de proiect ad hoc; obiective precise, clar formulate; rezultate măsurabile; un plan; activităţi intercondiționate; resurse; schimbare faţă de starea inițială; risc; metodologie specifică și o strategie de dezvoltare (Kovacs, 2015).

Exploarare, evaluare, planificare, formare, inițiere, realizare, verificare, reglementare, consolidare, acționare, implementare, evaluare, reprezintă etapele necesare pentru a fi parcurse pentru realizarea unui proiect educational reușit.

Pentru ca un acord de parteneriat să se ridice la un nivel înalt, acesta implică:

- identificarea scopurilor, intereselor commune, utile partenerilor și comunității;
- organizarea și conducerea resurselor disponibile pentru atingerea scopului propus;
- găsirea modului optim pentru realizarea scopului propus;
- identificarea competențelor persoanelor implicate în aceste proiecte pentru a le putea folosi la maxim;
- combinarea eficientă a atitudinilor, abordărilor și tehnicilor care se pot aplica diferitelor sarcini;
- utilizarea cu success a scimbării în folosul instituției.

Proiectele școlare reprezintă o modalitate de acumulare a unor noi experiențe de cunoaștere, de dezvoltare și modelare a personalității viitorilor cetățeni ai planetei, elevii de astăzi. Ele asigură autonomie personală, prin valorizarea socială a fiecăruia dintre ei.

Proiectele de parteneriat educaționale vizează întărirea relațiilor dintre părinți, elevi, dascăli și comunitate. Cu certitudine ele reprezintă o atitudine abordată în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educativă și presupune participare la o acțiune educativă comună, comunicare eficientă ăntre participanți, acțiuni comune cu respectarea rolului fiecărui participant, interrelaționare.

Inițierea diferitelor proiecte de parteneriate sunt benefice pentru toți factorii implicați deoarece munca în echipă asigură mai multe oportunități de alăturare, participare și interacțiune atât în rândul elevilor cât și între partenerii implicați în proiect.

Importanța proiectele educaționale :

- au un conţinut transdisciplinar deoarece prin realizarea proiectului se ating obiectivele de referinţă ale mai multor arii curriculare;
- activitățile propuse sunt extinse spre alte zone din afara şcolii, astfel copiii se apropie de realitatea cotidiană;
- valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile celor supuși actului educational;
- formează deprinderi de muncă în echipă, fiecare copil contribuind la succesul echipei;
- stimulează și multiplică inițiativele copiilor în dezvoltarea vieții comunității;
- trezesc interesul pentru cercetare și dezvoltă spiritul de colaborare şi întrajutorare, sporesc încrederea în forţele proprii;
- creează cadrul propice pentru a colabora, a compara, a învăţa de la ceilalţi, de a-şi exprima părerile, gândurile, bucuriile, speranţele ;
- cei timizi, cei mai puţin activi au ocazia să-şi descopere calităţi pe care nu ştiau că le au.;
- dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice, etc.

În concluzie, un proiect este o extindere, o investigaţie a unui subiect din sfera idealului sau practicului către care un copil îşi îndreaptă atenţia şi energia. Proiectul îi implică pe copii în conducerea investigaţiei în mediul imediat, asupra fenomenelor şi evenimentelor despre care îşi doresc să înveţe mai mult (Lespezeanu, M., 2007, p. 141).

Un sistem național de învățământ este eficient dacă este unitar și încurajează continuitatea între treptele de învățământ. H. Wallon spunea: ”Este împotriva naturii să tratăm

copilul în mod fragmentar. Cu fiecare perioadă el constituie un ansamblu indisolubil și original. În succesiunea perioadelor, copilul rămâne una și aceeași ființă în curs de metamorfozare.”

Bibliografie:

1. Kovacs, Ș, 2015, Managementul proiectelor, https://www slideshare.net/ INVDPM/ managementul proiectelor;

2. Lespereanu, M, 2007, *Tradițional și modern în învățământul preșcolar românesc*, Editura Omfal Esențial, București.

Școala online, școala de acasă, teleșcoala. Problematica adaptării

Pascu Marusia Monica

Școala Gimnazială „Dumitru Ghenoiu”, Băicoi, Prahova

În această epocă a tehnologiei și a mecanizării, omul este supus unor schimbări majore, care, în ciuda aparențelor, contribuie la evoluția sa pe plan cognitiv, social și personal. În domeniul educațional, cadrele didactice, cuprinse de responsabilități și îndatoriri, se găsesc, după mulți ani de experiență „tradițională”, într-un spațiu pe care nu îl mai recunosc, ce aparține unui alt tip de educație, lipsită de contact fizic, dar nu și de calitate, educația online. Prin urmare, în fața acestei situații neobișnuite, ele sunt provocate să își regândească strategia, să își reorganizeze metodele, să își formeze și valorifice calități, dar mai ales, să își demonstreze înțelegerea, curiozitatea, adaptabilitatea.

Deoarece eu m-am aflat în dublă ipostază, în calitate de părinte și de profesor, în același timp, al fetei mele, elevă în clasa I, am receptat învățământul online ca pe o perioadă ce m-a determinat să îmi (re)construiesc capacitatea de adaptare, prin provocările întâmpinate.

Prima dintre acestea a constat în necesitatea de a aloca mai mult timp pregătirii lecțiilor, materialelor, suportului intuitiv (jetoane cu litere, cifre), tablei magnetice.

Ideea școlii online naște doar iluzia comodității și a dispunerii de un timp mai îndelungat, însă, în realitate, acest tip de educație presupune o perioadă mai mare de timp de pregătire, căci, pentru a putea preda elevilor în mediul online, este necesar , în primul rand ca eu, profesorul, să învăț. Consider relevantă în acest sens opinia filosofului Constantin Noica: *O școală în care profesorul nu învață și el este o absurditate*[8]. Astfel, pentru a mă situa la înălțime, m-am informat și am învățat, la rândul meu, să utilizez instrumentele online și să-mi reorganizez materia și materialele în funcție de noul context. Materialele și suportul de lucru, care altădată erau fișe, manuale sau caiete speciale, au devenit fișiere, documente, videoclipuri, fotografii, iar învățământul s-a dinamizat surprinzător de mult. Odată cu acesta, m-am dezvoltat și eu, prin greșeli, prin experiență și prin interacțiune cu elevii mei, a căror „autoritate” a trebuit să o recunosc în acest context. Am observat cum anii întregi în învățământul „tradițional” nu reușeau să suplinească lipsa de informații și de abilități digitale, motiv pentru care deprinderile copiilor au constituit un factor care m-a ajutat să progresez mai rapid.

Alături de predarea virtuală la clasa I, unde elevii dobândesc abilități de bază în scriere, citire și calcul, o altă provocare a constat în necesitatea de a fi „conectată” în permanență, în

[1] Constantin Noica, *Jurnal filozofic*, București, Editura Humanitas, 1990, p. 27.

condițiile în care copiii mei (cele două fete) utilizau aceeași sursă de internet în același timp. Chiar dacă nu puteam fi întotdeauna prezentă din cauza unor inevitabile probleme, consider că gândirea pozitivă, bazată pe respect, solidaritate și înțelegere atât în cazul meu, cât și al elevilor, a fost cheia către depășirea obstacolelor. Am reușit să empatizez mai ușor cu micii școlari, cu problemele lor personale și să găsim împreună soluții viabile pentru rezolvarea acestora, în măsura în care a fost posibilă.

O a treia provocare, și poate cea mai dificilă, a reprezentat-o conflictul de rol, dintre dascălul și mama din mine. Tendința a fost înspre neglijarea fetiței mele și concentrarea atenției asupra nevoilor colegilor ei. Totuși, nici măcar acestă dublă ipostază în care m-am aflat nu a reușit să mă depășească, deoarece am regăsit sprijin în cadrul familiei mele, prin intermediul fetei mai mari, care a fost capabilă să-i ofere explicații suplimentare atunci când a fost nevoie, deși ea participa și la cursurile online de la facultate.

În aceste situații deosebite, consider că rolul familiei a fost de importanță majoră mai ales pentru copiii cu vârste mici, întrucât, cu ajutorul parental, aceștia au reușit să își încarce sau posteze sarcinile de lucru pentru acasă pe Google Classroom, să afle comentariile și feedbackul meu referitor la realizarea temei și să nu simtă presiunea școlii atât de puternic, fiindcă efortul și meritul a fost unul colectiv.

Având în vedere experiența lunilor trecute, consider că această nouă etapă a învățământului românesc s-a caracterizat prin trei atribute: adaptabilitate, empatie și... creativitate, căci *Singura școală valabilă, singura școală creatoare de cultură, e aceea în care profesorul însuși trece examene*[9] și, implicit, răspunde provocărilor și devine mai bun. Cred că evoluția sa și a procesului educativ nu se pot observa decât prin feedback și prin autoevaluare, precum profesorul Ioan Șerdean remarcă: *activitatea profesorului nu se limitează la proiectarea acțiunilor sale; ea presupune atât realizarea proiectului elaborat, cât și autoevaluarea procesului efectuat*[3]. Astfel, pentru conștientizarea reușitei, este necesară o întoarecere în timp, o privire critică asupra actului educațional desfășurat anterior, iar, din punctul meu de vedere, informațiile și materialele pe care le-am transmis elevilor mei au fost bine structurate, organizate și eficiente, astfel încât să-i ajute să înțeleagă cât mai ușor litere de mână ale alfabetului și metodele de calcul. Am observat că am permis o mai mare libertate în ceea ce

[9] Constantin Noica, *Jurnal filozofic*, București, Editura Humanitas, 1990, p. 50.

[3] Ioan Șerdean, *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar,* București, Editura Corint, 2007, p. 297.

privește artele plastice și muzica, acordându-i fiecărui elev șansa să se exprime. Am reușit chiar să ne exprimăm și prin intermediul unei scurte serbări de Crăciun, care s-a desfășurat într-un mod atipic, dar interesant, călduros, specific sărbătorilor.

Consecințele educației online s-au simțit mai puternic odată ce am revenit la școală, căci ne-am bucurat mai mult de prezența fiecăruia, de frumusețea zilelor petrecute împreună. În calitate de profesor pentru învățământul primar, am decis să mă implic și în sprijinirea copiilor care nu au avut conexiune la internet foarte bună sau care nu au înregistrat progres, prin intermediul programului național pilot *Școală după școală*, unde am avut ocazia să lucrez cu copii minunați și să devin parte din viața lor de școlari.

În concluzie, consider că educația de calitate nu se rezumă la tradițional, ci evoluează neîntrerupt, în orice spațiu, având ca bază adaptabilitatea, respectul, înțelegerea și atașamentul dintre elev și profesor. În orice condiții ne-am afla, important este să privim cu optimism viitorul și să ne bucurăm de oportunitățile care ni se oferă, precum și Biblia ne îndeamnă: *Bucuraţi-vă pururea. Rugaţi-vă neîncetat. Daţi mulţumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi.* (1 Tesaloniceni 5: 16-18).

Bibliografie

1. Noica, C., *Jurnal filozofic*, București, Editura Humanitas, 1990.
2. Șerdean, I., *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*, București, Editura Corint, 2007.
3. Biblia sau Sfânta Scriptură, București, Editura Institutului Public și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1988.

Profesorul clasic și generația digitală

Petcu Ioana

Şcoala Gimnazială”Mihai Viteazul”, Boldeşti- Scăeni, județul Prahova

Educația în secolul 21 nu se mai poate face doar cu tabla și cu creta. Tehnologia a avansat și pune la dispoziția spațiului educațional instrumentele sale. Tinerii și copiii sunt atrași de cultura digitală și de suporturile tehnice care o promovează. Pentru a intra în conexiune cu acești tineri și copii, profesorii trebuie să vorbească limba lor, să valorifice abilitățile lor pentru oferirea de noi experiențe de învățare (Cucoș, 2008).

Tehnologiile moderne nu sunt ceva ieşit din comun. Papirus şi hârtie, cretă şi carte tipărită, retroproiectoare, jucării şi emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovaţii la început. PC-ul, Internetul, cd-ul, tabletele, tablele interactive şi mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless, proiectoare holografice, ochelari pentru realitate augmentată, ecrane touch-screen, nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativităţii umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca şi celelate inovaţii, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învăţării, au un potențial uriaș de transpunere în educație şi odată introduse în clasă, acestea își vor găsi rolul firesc de suport pentru învățare.

Educația în secolul 21 este profund afectată de schimbările din societate: globalizarea, tehnologia, dinamica pieței muncii, imigrația etc. Aceste aspecte generează la rândul lor modificări la nivel de finalități, conținuturi, practici educaționale sau tendințe în formarea profesorilor.

Consider că folosirea tehnologiilor moderne în şcoală este firească în acest secol răspunzând nevoilor elevilor în procesul de predare-învăţare-evaluare integrând inovaţiile tehnologice cu interacţiunea şi implicarea oferite de modul tradiţional de cunoaştere.

Intotdeauna elevii vor fi diferiţi de părinţii şi bunicii lor. Majoritatea acestora folosesc internetul şi email-ului, sms-ul sau reţelele de socializare de tip Yahoo sau Facebook.

Profesorul clasic… luptă deja cu comunicarea scurtă sau abreviată de tip chat sau sms care se face simţită deja şi la nivelul standardelor gramaticale şi al ortografiei.

Acest mod de comunicare este prezent frecvent şi în modul lor de a învăţa. Chiar dacă profesorul foloseşte sau nu la clasă tehnologia modernă, elevii vor folosi cu siguranţă acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme sau pentru a se pregăti suplimentar.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în acelaşi timp creativ noilor tehnologii şi sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

Trebuie să fim pregătiți pentru noile provocări tehnologice și să ținem pasul cu elevii noștri, să putem integra o secvență de instruire asistată de noi tehnologii în curriculumul disciplinei noastre, dacă acest lucru are sens din punct de vedere pedagogic și se potrivește cu preocupările și nevoile elevilor noștri.

Copiii vin în contact cu tehnologia de foarte devreme, iar în momentul în care se așează în băncile şcolilor în cel mai rău caz au cunoştinţe minime de utilizare a unui smartphone…In clasele mici utilizarea noilor tehnologii nu ar trebui totuşi să depăşească scurte tutoriale, documentare ştiinţifice etc în educarea şi instruirea lor. Mult mai importantă, cred, fiind formarea lor socio-afectivă, civică, cetățenească. Profesorul trebuie să insiste acum pe formarea elevului ca ființă socială. De asemenea acum este momentul ca orientarea profesională să identifice în fiecare elev domeniul spre care acesta are inclinații native.

După vârsta de 10- 11 ani tehnologiile noi vor fi prezente tot mai mult atât la clasă cât şi acasă, la rezolvarea temelor, în comunicarea dintre elevi şi dintre aceştia şi profesori, dar mai ales pentru a satisfice setea de cunoştințe din domeniile native identificate la fiecare elev în parte de către profesori la şcoală.

Rolul profesorului în formarea elevului va creşte în secolele următoare în urma impactului cu noile tehnologii. Profesorul va fi poate în mai mică măsură un deținător absolut de informații ştiintifice, dar va creşte semnificativ rolul lui de mentor atât în formarea civică cât şi în cea profesională a elevilor săi.

Metodele clasice de predare(Profesorul clasic) nu vor putea fi niciodată eliminate din procesul de învățare, instrumentele de învățământ moderne aducând plus valoare procesului de învățare în şcoala viitorului, dacă ar fi să ne gândim doar la imensitatea, actualitatea şi uşurința accesului la informațiile ştiințifice.

Profesorul clasic sau modern va trebui şi pe mai departe să formeze caractere, să-i ajute pe elevi să-şi consolideze anumite valori și atitudini precum: solidaritatea, dragostea, cinstea, respectul, spiritul de într-ajutorare, compasiunea față de ceilalți etc.

Într-o lume ale cărei repere morale sunt tot mai diluate, nu ne putem permite să uităm de valori. Dar, pentru asta, trebuie să ne reamintim că un profesor educă nu numai prin ceea ce știe, ci mai ales prin ceea ce este. Profesorii trebuie să acorde atenție comportamentului elevilor, în condițiile în care de multe ori strada, mass media, viața publică sabotează în mare măsură acțiunea școlii, oferind un spectacol antieducațional.

In acest haos informațional, în această lume acerb concurențială, copilul are nevoie de o îndrumare, pentru a înțelege ce beneficii și ce riscuri implică utilizarea tehnologiei. Rolul unui

profesor priceput este de a încerca să integreze tehnologia cu spiritul ludic (hobyurile atent îndrumate contribuind la dezvoltarea deplină, complexă a naturii umane a fiecărui elev şi dincolo de necesitățile lui socio- profesionale).

In aceste condiții nici nu se mai poate pune cumva problema ca un profesor să se limiteze la …formarea inițială, formarea sa continuă trebuind să devină lege majoră.

Nu putem renunța la pedagogia clasică, strategică, în formarea omului ci îi putem spori în fiecare epocă a devenirii noastre tacticile, personalizând- o.

Nu este nimic nou sub soare…am plecat de la scrisul pe nisip, am folosit papirus, hârtie şi acum scriem tot cu… nisip(siliciul din structura microprocesoarelor) călăuziți mereu de…un profesor clasic clipă de clipă, modern clipă de clipă….

Bibliografie:

- Cury, A. (2005), Părinţi strălucițI, profesori fascinanți, Editura For You
- Cucoș, C. (2008). Educația: iubire, edificare, desăvârșire, Editura Polirom
- Istrate, Olimpius, Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educaţie-Conferința Națională de învățământ virtuală,ediția a VIII-a,2010
- Făt, Silvia & Adrian Labăr, Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluative.

Inteligența artificială- perspective

Petcu Paul- Dorian

Liceul tehnologic Teodor Diamant, Boldești- Scăeni, Prahova

Inteligența artificială este definită drept capacitatea unei mașini de a imita funcții umane, cum ar fi raționamentul, învățarea, planificarea și creativitatea.

Inteligența artificială permite sistemelor tehnice să perceapă mediul în care funcționează, să prelucreze această percepție și să rezolve probleme, acționând pentru a atinge un anumit obiectiv. Calculatorul primește datele (deja pregătite sau colectate prin intermediul propriilor senzori, cum ar fi o cameră video), le prelucrează și reacționează.

Sistemele de inteligența artificială sunt capabile să își adapteze, într-o anumită măsură, comportamentul, analizând efectele acțiunilor anterioare și funcționând autonom.

Inteligența artificială este considerată un element central al transformării digitale a societății și a devenit o prioritate pentru UE. Se preconizează că viitoarele aplicații vor aduce schimbări enorme, însă inteligența artificială este deja prezentă în viața noastră de zi cu zi.

Inteligența artificială este o parte importantă a transformării digitale a societății. Viața fără utilizarea inteligenței artificiale în producerea multor bunuri și servicii este dificil de imaginat, multe schimbări în ceea ce privește munca, afacerile, finanțele, sănătatea, securitatea, agricultura și alte domenii fiind pe cale de a se produce. Inteligența artificială este un element central al Pactului verde al UE și al redresării post-COVID-19. UE pregătește primul său set de norme pentru a gestiona perspectivele deschise de inteligența artificială și amenințările pe care aceasta le face posibile, concentrându-se asupra întăririi încrederii în inteligența artificială, inclusiv asupra gestionării impactului potențial al inteligenței artificiale asupra indivizilor, societății și economiei și oferind în același timp un mediu în care cercetătorii, dezvoltatorii și întreprinderile europene să poată prospera. Comisia dorește să stimuleze investiții private și publice în tehnologiile jnteligenei artificiale în valoare de 20 de miliarde EUR pe an.

Wayne Holmes este de părere că utilizarea inteligenței artificiale în educație trebuie analizată cu mare atenție, înainte să ajungă să înlocuiască profesorii.

Dacă profesorii roboți rămân apanajul literaturii științifico-fantastice, inteligența artificială câștigă teren în tot mai multe școli.

Până acum, accentul a fost pus preponderant pe tehnologie(in sensul dotării școlilor cu tehnica posibilă financiar și softul mai mult sau mai puțin actual, mai mult sau mai puțin

accesibil tuturor profesorilor…) , învățarea cu ajutorul tehnologiilor bazate pe inteligența artificială presupunând, cel mult, elevul angrenat într-o activitatea de învățare pe ecran.

Perspectivic, inteligența artificială va prelua in permanență (incă de la inceputul utilizării ei de catre o persoană, elevul din clasa pregatitoare…) date pe care le va stoca, "din care să învețe", (nu doar prezenta la ore si notele elevului, ci mai ales, efectiv, rezolvările pe care le-a dat copilul la fiecare problemă în parte, la fiecare examen, test, lucrare pe parcursul lui educational), așa cum se intamplă deja, la nivel commercial, politic etc cu utilizatorii de…socialmedia

Actualmente școlile cu posibilități exersează sisteme inteligente care analizează modul în care elevul răspunde (alegerile făcute, obiectele pe care dă clic și răspunsurile date) și- i determină următoarea activitate de învățare. Cu alte cuvinte, sistemul se adaptează la parcursul elevului prin materialul de învățat, în funcție de capacitățile sale individuale, fiecare elev urmărind propriul itinerariu personalizat.

Sistemele de pilotare("tutorare" pentru succes la examene) la școli unde admiterea este foarte competitivă, tip e-learning, astfel încât să observi care sunt carențele cunoștințelor unui elev și sistemul de inteligența artificială să poată să îi propună probleme adaptate specific acelor zone pe care elevul nu le stăpânește, sunt de asemenea tot mai prezente.

În principiu, inteligența artificială poate să fie foarte utilă în procesul de învățare, dar asta necesită o infrastructură destul de elaborată.

Învățarea personalizată, ar trebui să ducă la rezultate de învățare personalizate. Ar trebui (să-i pună pe elevi la cârma propriului parcurs educațional) ca elevul sa fie suficient de matur, motivat, supravegheat incat să- și conducă propriul act de învățare și să- i ofere mijloacele de a- și realiza ambițiile și potențialul personal, pentru a ajunge la „împlinirea de sine". Sistemele de tutorat inteligente permit insă deocamdată doar abordări pedagogice axate pe transferul de cunoștințe.

Perspectivic…realitatea augmentata, hologramele, imprimantele 3D etc vor oferi o forma de invatare cu adevarat personalizata, accesibila oricand si oricum…

Evaluarea continuă bazată pe inteligență artificială va înlocui examenele tradiționale deschizând posibilitatea unui parcurs educațional individualizat bazat pe înclinațiile individuale native și permițând evoluția mai rapidă în sistemul de învatamant(parcurgerea mai multor ani școlari întro perioadă mai scurtă) și în carieră…, însă presupune și o supraveghere permanentă a elevilor. Utilizarea inteligenței artificiale pentru a detecta și stimula emoțiile elevilor poate

încuraja învățarea, însă, în egală măsură, poate constitui o invazie fără precedent a vieții private a elevilor.

Evaluarea automată reduce volumul de muncă "birocratic" al profesorului lăsandu- i timp să fie creativ, însă va elimina și șansele ca profesorul să- si descopere afectiv elevii… fără a mai vorbi despre echitate, responsabilitate, transparență și prejudecăți în actul didactic….

Cea mai importantă problemă care apare la utilizarea sistemelor de inteligență artificială atunci când vor ajunge să folosească informația cu privire la ce știe sau nu știe un elev sau ce parcurs educațional a avut sau are, poate deveni protecției datelor personale, ținand cont de faptul că niciun sistem de protecție nu este infailibil iar creativitatea umană nu are limite….

Instrumentele bazate pe inteligența artificială nu sunt concepute pentru a-i înlocui pe profesori. Introducerea pe scară largă a inteligenței artificiale în educație este benefică atâtâ timp cat, cu adevărat, totul începe și se termină cu învățarea…

Bibliografie:

Cury, A. (2005), Părinţi strălucițI, profesori fascinanti

Cucoș, C. (2008). Educația: iubire, edificare, desăvârșire

Făt, Silvia & Adrian Labăr, Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă

Strategii didactice folosite în activitatea online

Petre Cristina

I.S.J. Prahova

Proiectarea activității online presupune alegerea celor mai bune strategii, selectarea unor resurse didactice de calitate, care să faciliteze atingerea scopurilor educaționale, în condițiile date. Respectarea ritmului propriu de lucru al elevilor și asigurarea interacțiunii în cadrul lecțiilor, implicarea elevilor în căutarea și prelucrarea informaţiei asigură reușita lecției online.

„1,2,3... start” este o strategie simplă la clasă - o strategie de predare și învățare - care impune ca elevii care întâmpină o provocare, mai întâi trebuie să ceară ajutorul a trei persoane diferite și abia după aceea să ajungă la profesor. Când elevii devin „blocați”, trebuie mai întâi să încerce să rezolve problema în trei moduri diferite înainte de a întreba profesorul. Acest lucru îi face mai flexibili, mai încrezători într-un final pozitiv. Puteți cere elevilor să întrebe o persoană și să caute alte două resurse sau două persoane și o resursă. De asemenea, puteți grupa elevii în sala de clasă și să le solicitați să meargă la câte o persoană din trei grupuri diferite. (Puteți grupa în funcție de abilitatea generală, aria de conținut, factorii sociali etc.)

Capacitatea elevilor de a rezolva probleme, atât în mod independent, cât și în colaborare, este o componentă crucială a unei clase moderne, eficiente. Când elevii se „blochează” sau nu sunt siguri pe unde să meargă sau ce să facă în continuare, profesorul este, în general, primul loc în care trebuie să meargă. Dar într-o sală de clasă - indiferent dacă este conectată digital sau nu, deseori pot rezolva singuri problema sau pot primi asistență din mai multe surse. Pentru a împuternici/ încuraja cu adevărat elevii în această eră a informației, este necesar să dezvoltăm la elevi capacitatea, disponibilitatea, abilitatea și tendința de a naviga în sarcini și informații complexe. Și această „regulă” este o modalitate simplă de a începe.

Ce necesită „1,2,3... start”? Desigur, această abordare necesită ca elevii să dezvolte o mentalitate de creștere (adică să creadă că pot) și să exerseze în timp pentru a construi un reflex de învățare. De asemenea, necesită să existe „răspunsuri” reale în clasă: elevi mai cunoscuți, cărți, un motor de căutare, enciclopedii etc. Dacă este o chestiune de proces, procedură sau direcție în clasă, „1,2,3... start” este mai imediat și mai eficient. Dacă problema se bazează pe abilități sau cunoștințe de conținut, probabilitatea ca profesorul să aibă nevoie să se implice este însă mai mare, dar este totuși mai mică de 100% (așa cum este înainte de a utiliza o strategie ca aceasta).De-a lungul timpului, această abordare poate fi un bun punct de plecare pentru convertirea elevilor de la „a fi învățați să facă” la „a fi învățați să facă bine”.

Dincolo de stăpânirea cunoașterii conținutului și capacitatea de a gândi critic, elevii au nevoie și de timp (atât din punct de vedere experiențial, cât și temporal) pentru a crește în alte domenii și pentru a-și dezvolta capacitatea de cititori, scriitori și gânditori - adică de „ elevi". Aflăm mai multe în relația cu și alături de colegii noștri, mai degrabă decât să fim comparați cu ei. Doar prin creștere și independență față de instituții și adulți putem construi o societate care poate afecta efectiv schimbarea - să crească și să rezolve provocările persistente. Să evolueze mai degrabă decât să se reproducă. Modelele progresive de predare și învățare trebuie să fie „oamenii mai întâi" și să se concentreze pe a-i ajuta pe indivizi să își dezvolte capacitățile de a identifica singuri rezolvarea problemelor. Desigur, „1,2,3... start" nu este o tactică care schimbă lumea. Este pur și simplu un pas către învățarea auto-direcționată de elev, construită în jurul unui mediu de învățare auto-organizat.

În școli, elevii învață adesea în legătură cu cărțile și adulții, mai degrabă decât în legătură cu natura, obiectele sau alte împrejurimi. În loc să descriem învățarea în termeni de grade de înțelegere, profunzime sau complexitate, identificăm realizarea ca fiind relativă și evaluăm învățarea prin evaluări subiective a cât de bine s-au descurcat elevii în raport cu obiectivele specifice de învățare, mai degrabă decât cât de bine au identificat problemele, au căutat resurse, au perseverat prin incertitudine și, de-a lungul timpului, educația în învățare (învățarea cum să înveți).

În timp ce „1,2,3... start" nu este întotdeauna „rezolvarea unor probleme complexe" despre „înțelegere", utilizarea consecventă a acestei strategii, în timp, poate ajuta elevii să realizeze înțelegerea în moduri care creează un mediu de învățare mai durabil, atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

Bibliografie

[1]. Cerghit, I., Metode de învăţământ, Iaşi, Editura Polirom, 2006;

[2]. Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative şi complementare, structuri, stiluri şi trategii, Iaşi, Editura Polirom, 2008;

[3]. Ciolan, L., Învăţarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar, Iaşi, Editura Polirom, 2008;

[4]. Oprea, C.-L., Strategii didactice interactive, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, R.A., 2009

Instrumente folosite în crearea resurselor educaționale

Pop Laura Teodora

Școala Gimnazială „Serafim Duicu”, Tg. Mureș, Mureș

Anul 2020 va intra în istorie drept „anul Covid”, un an dominat de frică, incertitudini și izolare, și a constituit un moment de cotitură în viața întregii planete. A fost un an de criză în toate domeniile, de la cea sanitară la cea economică sau socială. Nici educația nu a fost scutită de acest moment de debusolare, noile condiții în care ne-am trezit, obligându-ne să facem o trecere de la învățarea tradițională, bazată pe interacțiune fizică profesor- elev, elev-elev, la o altfel de interacțiune, care introduce un al treilea partener în această relație: dispozitivul electronic, fie că e vorba despre calculator, laptop, tabletă sau telefon.

Odată cu apariția acestei necesități, au fost create și o serie de aplicații și platforme pe care mulți le-am simțit venind asupra noastră asemenea unei avalanșe. Fiecare dintre noi a început să caute, să experimenteze modalități potrivite pentru a ne continua munca didactică, de a ține legătura cu elevii în aceste vremuri care ne izolau de ceilalți. Colegii au devenit o resursă la care am apelat pentru ajutor, sfătuindu-ne, sprijinindu-ne. Am discutat, am căutat împreună soluții potrivite. Dacă la început provocarea a fost legată de încercarea de a ține legătura cu ceilalți, pentru că toată lumea simțea nevoia de grup, de colectiv, pe măsură ce timpul a trecut, și a fost clar că așa va continua activitatea noastră, am simțit nevoia de a descoperi modalități de a-i atrage, inspira, motiva pe elevii. Provocarea a constituit în găsirea materialelor care să poată fi folosite în cadrul activităților online, fie că au fost organizate pe Zoom sau Google Classroom. Aceste tipuri de materiale vor purta numele generic de resurse educaționale.

Dar ce sunt mai exact resursele educaționale digitale? Încă din 2017, Ministerul Educației a solicitat Inspectoratelor Școlare să ofere pe paginile web secțiuni de resurse educaționale realizate de profesori. Definiția acceptată, a fost preluată din directivele Comisiei Europene: „tipuri de materiale de învățare, suporturi de curs, proiecte, experimente și demonstrații, dar și programe școlare, ghiduri pentru profesori, alte materiale educaționale cum ar fi articole, module, prezentări ce acoperă atât sfera curriculară cât și cea extracurriculară“[10].

Tot în acest context, s-a conturat folosirea tot mai insistentă a termenului *Resuse educaționale deschise (RED)*, acestea fiind instrumente folosite în procesul de învățare, predare sau cu alte obiective educaționale care sunt disponibile într-un format accesibil, sub licență

[10] https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/resursele-educationale-deschise.

liberă, pot fi folosite, adaptate, redistribuite de către alte persoane cu restrângeri limitate sau fără restrângeri. Apelativul „deschise" semnifică eliminarea restrângerilor tehnice și legale privind utilizarea lor. În categoria acestor tipuri de resurse intră cursurile, planurile de lecție, prezentările, manualele sau cărțile, chestionarele, activitățile și jocurile educative, testele, resursele audio și video.

Beneficiile aduse de resursele educaționale deschise sunt nelimitate, atât pentru elevi cât și pentru profesori, ele oferind tuturor ocazia de a crea și colabora, aducând informații actualizate. Un avantaj al acestora este că toată lumea poate avea acces la aceste informații, indiferent de locul în care se află. De asemenea, ele pot fi adaptate în funcție de nivelul și preferințele elevilor, ajutând la atingerea obiectivelor educaționale urmărite.

Din multitudinea de platforme și aplicații folosite am ales câteva spre prezentare.

Livresq este o platformă românească integrată care permite crearea de lecții în format digital, adaptându-se pentru orice tip de ecran. Necesită crearea unui cont, iar în varianta gratis se pot realiza maxim cinci proiecte. Aceste lecții interactive pot să conțină texte, imagini, animații, atașamente, linkuri către alte aplicații sau platforme. În biblioteca Livresq pot fi găsite foarte multe materiale și lecții care se pot utiliza la clasă. Cu această platformă se pot crea lecții sau secțiuni de lecții, astfel putem avea în același loc text, fișe de lucru, imagini, linkuri către alte aplicații, videouri.

O altă platformă românească care trebuie amintită este ASQ. Este o platformă gratuită pentru elevi, profesori și părinți, adecvată pentru toate disciplinele de învățământ și toți anii de studiu. Creatorii acesteia își propun să le ofere elevilor o „experință de învățare cât mai completă, dinamică și interactivă”[11], îi ajută să învețe urmărind lecțiile în ritmul lor, să rezolve exerciții și teste cu verificare automată. Profesorul poate vedea, cu ajutorul acestui instrument, la ce nivel de cunoștințe se află elevul, poate da teme și lucra diferențiat.

Wizer.me este un website în cadrul căruia profesorii pot aduna într-un singur loc conținut digital educațional, pot crea fișe de lucru. Este nevoie de un cont pentru a putea începe lucrul. Tipurile de exerciții pe care le putem adăuga sunt: întrebări deschise, exerciții cu alegere multiplă, exerciții de completare a spațiilor libere, de potrivire, de sortare, se poate adăuga text, audio, imagini, video, linkuri. Ceea ce ce este deosebit este faptul că, atât profesorii cât și elevii elevii, au opțiunea de a înregistra audio cerința, respectiv răspunsul. Linkul poate fi copiat, poate fi adăugat în Classroom. Exercițiile se pot parcurge odată cu clasa.

[11] https://asq.ro/.

O altă platformă folosită este Nearpod, ea putând fi utilizată în colaborare cu Classroom, dar și cu Zoom. Lecțiile create aici pot să conțină text, se pot importa PPT-uri deja create, imagini, linkuri către videourile dorite, Pdf-uri, dar și activități pentru elevi. Și în timpul lecției, dacă situația o cere, se poate adăuga o activitate nouă, se pot adăuga slideuri, întrebări cu caracter deschis, de tip adevărat/ fals, elevii pot desena sau scrie un răspuns la o întrebare. Lecțiile pot fi parcurse și live, în timpul orei, dar elevii le pot parcurge și în ritmul lor, astfel că pot revedea părțile dorite, pot reciti pentru a și le fixa. Fiecare lecție are un link care poate fi copiat sau trimis prin email, în Google Classroom sau Microsoft Teams. În cadrul lecției create se poate deschide și o tablă Whiteboard pe care profesorul poate scrie de mână sau într-o casetă de text.

Kahoot este o platformă interctivă gratuită care se bazează pe joc și tehnologie educațională. Se pot crea jocuri pe orice subiect și pentru toate vârstele sau se pot căuta printre cele deja create. Se pot adăuga imagini, clipuri pentru a face lecția (testul) cât mai plăcută. Aceste jocuri încurajează participanții să interacționeze și crează un climat plăcut și relaxant.

Wordwall este un instrument care este utilizat pentru crearea activităților interactive personalizate, a fișelor imprimabile, a jocurilor, chestionarelor, potrivirilor de cuvinte etc. Pentru planul gratuit de folosire a platformei se pot folosi 18 activități interactive și se pot crea 5 resurse. Pentru a putea realiza un număr nelimitat de resurse este nevoie de un abonament standard plătit. Activitățile interactive pot fi redate individual de elevi sau pot fi prezentate de profesori.

O altă aplicație atractivă care sprijină procesul de instruire este LearningApps. Există o variantă și în limba română. Se pot alcătui diverse tipuri de exerciții: cuvinte încrucișate, quiz cu alegere, completare de tabel, grilă ordonare, puzzle, rebus, text spații goale etc. Profesorul poate să folosească exercițiile deja existente sau să structureze materialul pe care dorește să îl predea sau să îl aprofundeze. Elevul este mult mai interesat, învață prin descoperire, exercițiile fiind interactive. „Avantajul major al acestei aplicații este acela că se distribuie gratuit și cu codul sursă deschis pentru utilizator. Acest fapt permite utilizarea mult mai eficientă. (...) Aplicația LearningApps este simplă pentru folosire, se integrează ușor în procesul de învățământ“[12].

Pentru a putea primi feedback în timp real se poate folosi aplicația Mentimeter. Cu ajutorul acestui instrument se adresează întrebări grupului, răspunsul fiind vizibil în timp real.

[12] https://sites.google.com/site/sitesp4balti/materiale-didactice/informati/learning-apps.

Din multitudinea de platforme și aplicații ar mai putea fi amintite următoarele: Padlet, Edpuzzle, Bubbl.us, Voki, Miro. Miro este o „aplicație colaborativă care partajează un editor mai multor utilizatori și poate fi folosită ca tablă interactivă"[13]. Tot un instrument digital cu ajutorul căruia putem realiza hărți conceptuale colaborative online este și Bubble.us. Padlet este un alt instrument digital folosit pentru realizarea de aviziere online. Elevii pot încărca teme pe avizierul creat de profesor, pot aprecia temele colegilor, pot lucra în echipă pentru a susține o prezentare sau pentru a comenta pe o temă dată. Voki este o aplicație online care permite crearea de avatare personalizate care spun un text scris și înregistrat sau care poate fi încărcat ca fișier audio. Edpuzzle este o platformă care permite crearea sau reutilizarea unui conținut video. Profesorul poate insera pe parcursul unui video întrebări sau sarcini de lucru. Platforma se poate accesa cu un cont Google. Ca și table interactive pot fi menționate Jamboard și Whiteboard. Aceasta din urmă permite elevilor să scrie, deseneze, să adauge simboluri. Avantajul îl constituie faptul că elevii nu văd tabla celorlalți, iar profesorul vede ceea ce se lucrează pe toate tablele, acestea putând fi salvate.

Bineînțeles că lista aceasta poate fi îmbogățită cu alte aplicații, platforme sau instrumente de lucru, dar ceea ce trebuie luat în considerare atunci când o alegem pe cea potrivită pentru crearea conținutului digital sunt aspectele ce țin de responsabilizare, de captivarea elevului, de stimularea lui, dar și de siguranța oferită pentru a explora cu riscuri minime. Activitățile trebuie planificate ținînd cont de vârsta elevilor, de obiectivele urmărite și de beneficiile pe care le aduc elevilor. Doar experimentând lucrul cu diverse platforme și aplicații, le putem descoperi pe cele care se potrivesc cel mai bine elevilor și nevoilor noastre.

Bibliografie online

1. https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/resursele-educationale-deschise, 10.VI.2021.
2. https://asq.ro/, 13.VI.2021.
3. https://sites.google.com/site/sitesp4balti/materiale-didactice/informati/learning-apps, 13.VI.2021
4. https://digital.educred.ro/home#h.7lakq2ml64vq, 13.VI.2021.

[13] https://digital.educred.ro/home#h.7lakq2ml64vq

Formarea competenţelor digitale

Popa-Teşileanu C. Elena-Loredana

Şcoala Gimnazială, Comuna Cocorăştii Mislii

„Elevul nu este o noţiune abstractă ci o realitate vie; el vine la şcoală nu numai cu inteligenţa sa ci cu întreaga sa personalitate, cu emoţiile sale, sentimentele sale, interesele sale”,[14] după cum susţinea Alexandru Roşca, într-o lucrare.

Profesorul facilitează procesul de învăţare. Ghidându-se după programă, acesta ia decizii în privinţa modalităţii în care poate fi implementat curriculum-ul, proiectează lecţiile pe care le susţine, implementează şi evaluează la nivelul fiecărei clase.

Trecerea la forma de învățare online a fost o provocare pentru profesori și elevi care, împreună, au descoperit o varietate de instrumente, metode, strategii, tehnici de învățare și de evaluare, utilizând internetul și aplicațiile, ca resurse.

În acest context al adaptării şi al schimbării sistemului de educaţie şi formare, noţiunea de competenţe a dobândit o importanţă sporită. Cadrele didactice sunt nevoite să-şi formeze noi competenţe şi abilităţi. Informatizarea educaţională încurajează profesorii să se concentreze asupra unor noi metode şi tehnici de învăţare în ceea ce priveşte proiectarea instruirii, a materialelor-suport şi alegerea celor mai eficiente strategii pentru atingerea obiectivelor învăţării.

Având în vedere contextul pandemic şi necesitatea desfăşurării cursurilor în sistem online, fără a avea un orizont de timp pentru acest tip de activități, majoritatea cadrelor didactice au conştientizat nevoia de participare la programe de instruire, care să le permită să-şi dezvolte competenţele digitale pentru susţinerea activităţilor didactice de tip nou. Cunoştinţele şi abilităţile generale de utilizare a calculatorului, a procesării textelor, de conectare la Internet, de căutare pe web, de descărcare a informaţiilor, nu au mai fost suficiente în proiectarea instruirii şi în modul de predare-evaluare, astfel încât cele mai multe cadre didactice s-au înscris și au urmat programe de dezvoltare a competențelor digitale privind crearea de conținut. Totodată, s-au preocupat de procurarea dispozitivelor de conectare, nevoite fiind să susțină activități didactice într-un regim cu totul special.

Componenta online a sistemului de învățământ și, în special, nevoile personalului didactic în ceea ce privește formarea profilului absolventului de învățământ obligatoriu, au vizat

[14]Roşca, A., (1943) - Motivele acțiunilor umane, Editura Institutului de Psihologie al Universității Cluj.

competențele necesare pentru integrarea în susținerea activităților de învățare a mijloacelor precum:

• apelurile telefonice sau mesajele text pentru comunicarea cu fiecare elev și părinte;

• aplicațiile pentru comunicarea asincronă de grup (WhatsApp, Messenger);

• utilizarea resurselor educaționale deschise și a conținutului digital (informații, ilustrații și filme, biblioteci online, soft educațional, muzee virtuale, etc.);

• platformele specializate de e-learning (G Suite for Educations, Microsoft Teams, Edus, Google classroom, etc.);

• aplicațiile pentru comunicarea sincronă în grup, prin apeluri video sau videoconferințe (Zoom, Meet, Teams, Skype).

În ultimul an, cea mai mare parte dintre cadrele didactice și elevi, au deprins utilizarea platformelor de e-learning, a aplicațiilor pentru comunicarea sincronă, precum și lucrul cu softurile educaționale care vizau procese de învățare. În același timp, profesorii au învățat să proiecteze lecții online pentru susținerea învățării, elaborând activități de predare ce urmăresc obiective clar stabilite pentru parcurgerea conținuturilor programei și adaptate din punct de vedere pedagogic. De asemenea, prin operaționalizarea obiectivelor, au proiectat strategii didactice adecvate și au elaborat instrumente de evaluare în vederea atingerii obiectivelor propuse.

Schimbările în rutina zilnică a elevilor, prin trecerea la desfășurarea cursurilor în sistem online, au condus la formarea competențelor digitale și ale acestora. Aceste schimbări au avut și o serie de avantaje atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi. Pot menționa cu ușurință:

- comunicarea sincronă și asincronă realizate și în afara programului școlar;
- utilizarea platformelor gratuite de e-learning, a aplicațiilor educaționale online, a cursurilor online, în format audio, a tutorialelor, etc., pe care, în condiții normale, cel mai probabil le-am fi accesat foarte rar sau deloc;
- posibilitatea de a accesa, în cadrul orelor de curs, a informațiilor din orice domeniu de activitate și cunoaștere;
- rapiditatea obținerii informațiilor actualizate specifice și a documentării, în cadrul lecțiilor;
- dezvoltarea de competențe, valori și atitudini prin concentrarea instruirii pe activități de participare activă și voluntară a elevilor, după nevoile și profilurile lor de învățare.

Indiferent de gradul de formare a competențelor digitale ale cadrelor didactice și ale elevilor, procesul de predare-învățare-evaluare, în perioada desfășurării activităților online, a

avut de suferit din cauza unor factori perturbatori pe care nu-i putem controla și dintre care voi aminti doar câțiva :

- lipsa mijloacelor tehnice pentru acest proces, deoarece nu toate familiile își permit achiziționarea dispozitivelor, iar cele primite de la Ministerul Educației nu au acoperit necesarul;
- lipsa conexiunii la Internet sau a conexiunii prin rețele mobile cu o slabă acoperire în zona lor;
- mediul inconfortabil de acasă al unor profesori și copii, care nu beneficiază de un spațiu liniștit, fără distrageri;
- oboseala determinată de participarea constantă și prelungită la activități prin apeluri video sau videoconferințe;
- lipsa interacțiunii sociale pe care o aveau cu colegii, atât în cazul profesorilor cât mai ales al elevilor.

Din punctul meu de vedere, formarea competenței digitale, în cazul copiilor, trebuie să înceapă de la o vârstă mică și să continue pe tot parcursul școlarizării, însă timpul alocat pentru formarea acestora trebuie bine măsurat. În cazul cadrelor didactice, formarea competenței digitale ține de incluziunea socio-culturală, de dezvoltarea personală și de învățarea pe parcursul întregii vieți. Indiferent de cât de bine utilizează cadrul didactic sau elevul calculatorul, accesează, stochează, produce, prezintă, schimbă, evaluează informații, comunică prin intermediul internetului, deci deține competențe digitale, activitatea didactică față-în-față nu poate fi înlocuită total cu activitatea online, ci doar completată de aceasta. Activitatea didactică online are un impact negativ asupra învățării profunde, dar mai ales asupra comunicării și a relaționării firești dintre cadru didactic și elevi, mai ales în cazul elevilor care au nevoi speciale de învățare, precum și asupra comunicării dintre elevi.

Bibliografie:

1. Roșca, A., (1943) - Motivele acțiunilor umane, Editura Institutului de Psihologie al Universității Cluj;
2. Botnariuc, B.; Cucoș, C.; Glava, C.; Inacu, D.; Ilie, M.; Istrate, O.;Labăr, A. V.; Pânișoară, I.O.; Ștefănescu, D.; Velea, S., (2020) - Școala Online. Elemente pentru inovarea educației, Editura Universității din București;
3. Dogaru-Ulieru, V.; Drăghicescu, L., (2011) - Educație și dezvoltare profesională, Scrisul românesc Fundația – Editura, Craiova;
4. Suport de curs. Modulul I, „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” – CRED.

Școala online- provocare, realitate, experiență

Popescu Viorica

Școala Gimnazială, Comuna Tinosu, jud. Prahova

O școală modernă trebuie să țină pasul cu schimbarea, adaptându-se mereu, oferind noi alternative care să vină în sprijinul elevilor și profesorilor.

Școala online a reprezentat și reprezintă, în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem. Trecerea de la formula „față în față" la modalitatea „online" de livrare a educației, a presupus o pliere pe cerințele impuse de urgență, dar și o „cotitură" didactică și de paradigmă.

Școala online, deși a provocat uneori tensiune și frustrare, a devenit o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Învățarea online a devenit o oportunitate de a defini atât rolul elevului ca parte activă în învățare, cât și al cadrului didactic, care ar trebui să aibă în primul rând rolul de facilitator, să stimuleze procesul instructiv - educativ , pe care să-l ghideze mai mult decât să îl controleze. În cadrul învățării de la distanță se pune accent pe dezvoltarea competențelor elevilor mai apropiate de viață și intereselor lor, precum și pe formarea unor valori și atitudini față de ceea ce se întâmplă în societate și cu persoana însăși. Resurse de predare și învățare digitale sunt foarte multe, însă importantă este selectarea celor care sunt captivante și interesante pentru elevi, cunoscute profesorilor, adaptate capacităților intelectuale și obiectivelor educaționale.

Actul didactic online poate fi definit ca o formă alternativă de învățământ, în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

În lipsa unei infrastructuri tehnologice decente, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale ale profesorilor, fără acces gratuit la platforme online, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, cadrele didactice au fost nevoite să identifice rapid soluții pentru a asigura tuturor copiilor acces la o educație de calitate.

Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de specificul școlii.

Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară faţă în faţă este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale elevilor şi pentru a le permite fiecăruia să studieze în ritmul propriu.

Școala online presupune o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate.

Această nouă abordare a educației, cea online, trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare.

Este evident că școala – chiar și repoziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, avem nevoie de trei tipuri de resurse:

Platforme de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii, precum: Zoom, Google Meet (cu sugestii de alternative unde procesul de a crea o întâlnire online e similar și accesul e gratuit);

Aplicații sau platforme de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului

Resurse și aplicații de învățare pe care le putem crea noi, profesorii sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea faţă-în-faţă, trebuie să se regăsească sub forma învăţării mixte (blended learning- online şi faţă-în-faţă). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, cresc rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă:

timp de planificare;

pregătire și dezvoltare pentru lecție;

situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Avantaje ale învățării online întâlnite în orele desfășurate:

Accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație

Distribuirea rapidă a materialelor didactice;

Favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări;

Profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional;

Materialele pot fi personalizate;

Posibilitatea modificării informației difuzate;

Accesibilitate, flexibilitate;

Interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri;

Elevul poate învăța în ritmul lui propriu şi poate beneficia de feedback rapid și permanent;

Costuri reduse de distribuție a materialelor;

Învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional;

Posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către elevi;

Capacitate mare de stocare, Internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individule;

Permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi etc.

Dezavantaje ale învățării online:

Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice;

Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor;

Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online;

Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examinatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contra argumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Învățământul la distanță nu a apărut în anul 2020, odată cu pandemia, platforme de învățământ online, site-uri de instruire, videoclipuri de pe canalele de Youtube etc, sunt create de câțiva ani pentru cei care sunt obligați sau aleg să învețe de acasă sau de oriunde altundeva,

dar și pentru școlile moderne care folosesc periodic astfel de instrumente de învățare, doar că acum cererea acestora a crescut.

Tehnologia nu poate înlocui un profesor, dar tehnologia în mâna unui bun profesor poate produce o mare transformare. Utilizarea tehnologiilor digitale nu ar trebui să devină un scop în sine, mai degrabă, tehnologia ar trebui să fie întotdeauna văzută ca un instrument care facilitează învăţarea în clasele noastre.

Este important pentru noi să utilizăm tehnologia în sala de clasă în acest fel, după cum tehnologia poate deveni rapid o distragere a atenţiei pentru noi şi elevi. Astăzi suntem într-o eră digitală şi este important să ne adaptăm la ea.

A fi cadru didactic necesită o mare flexibilitate, putere de adaptare la nou și multă spontaneitate. Toate acestea, combinate cu experiența didactică, formează un profesor care se adaptează rapid la aproape orice situație. Fiecare act didactic, indiferent de cât de minuțios este planificat, va avea momente în care situația de la oră solicită o schimbare.

Transferarea activităților de învățare în mediul online a marcat schimbări majore nu doar pentru elevi, ci pentru întreaga familie, o modalitate de depășire a limitelor, căutare de resurse și materiale online care să fie utile, accesibile și să asigure conținuturi educative de calitate .

Deci se poate spune ca, în această perioadă, școala online este alternativa cea mai potrivită pentru a respecta regulile sanitare. Rămâne de văzut în viitor dacă acest trend se va menține sau dacă a fost o doar o soluție de criză. Cert este că revenirea la o organizare clasică a orelor nu va fi completă fără menținerea dozei digitale.

Bibliografie

https://www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje/

http://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/

https://www.didactform.snsh.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje

https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning

Un proiect de succes

Preda Constanța Luminița

Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”, Ploiești, județul Prahova

Proiectul de parteneriate transnaționale „Educație online fără hotare”, inițiat de Academia de Schimbare și Inovare a MECCRM, sub îndrumarea d-nei Daniela Munca-Aftenev, s-a bucurat de un imens succes, antrenând mii de cadre didactice din România și Republica Moldova. Sub umbrela acestui vast proiect s-au organizat numeroase parteneriate educaționale care s-au concretizat în derularea a numeroase proiecte transnaționale.

Am participat cu elevii mei din clasa a IV-a întâi la proiectul transnational „Ursulețiicălători”, care mi s-a părut foarte potrivit pentru școlarii mici. După ce am încheiat un parteneriat educațional cu Liceul Teoretic „Olimp” din Raionul Anenii Noi din Republica Moldova, am parcurs, pe rând, toate etapele proiectului.

a) Astfel, în prima etapă, am ales mascota clasei noastre și, anume, pe ursulețul numit simbolic Dragoș, la fel ca pe întemeietorul Moldovei. Apoi l-am înzestrat cu o agendă în care copiii au notat cât mai multe lucruri despre ei, despre școala noastră și despre orașul nostru (inclusiv legenda întemeierii Ploieștiului). Am ales un logo și am realizat un afiș al proiectului. Concomitent, copiii de la instituția parteneră l-au pregătit pentru schimbul de experiență pe ursulețul Marinică.

b) În etapa a doua a avut loc prima întâlnire online între cele două clase a IV-a, întâlnire în cadrul căreia copiii și „ursulețiicălători” au făcut cunoștință, și-au pus reciproc întrebări și au stabilit obiective comune.

c) Apoi, ursulețul a fost expediat prin poștă, cu multe daruri pentru copiii din Moldova. La rândul nostru, am primit în ospeție, cu toată bucuria, ursulețul partener. După primirea ursuleților, am organizat a doua întâlnire în cadrul căreia ursuleții și-au povestit peripețiile.

d) În etapa a patra, copiii au notat în agenda ursuleților, cu rândul, vreme de trei săptămâni, toate activitățile pe care le-au desfășurat, impresii. lucruri noi învățate. De asemenea, am vizionat și o lecție video din Biblioteca digitală „Educație online”. Cea mai emoționantă activitate s-a desfășurat în cinstea zilei de 1 Decembrie când copiii, îmbrăcați în costume populare, au sărbătorit împreună evidențiind limba, obiceiurile și tradițiile comune.

e) După trei săptămâni, ursuleții s-au reîntors acasă cu agenda plină de informații și lucruri interesante. După studierea lor, am organizat a treia întâlnire online în cadrul căreia copiii au împărtășit impresiile avute în urma consultării agendei cu peripețiile ursulețului călător,

lucrurile pe care le-a învățat, activitățile frumoase la care a asistat. De asemenea, și-au mulțumit reciproc pentru darurile primite și au făcut planuri pentru continuarea colaborării.

f) În ultima etapă a proiectului, am realizat, împreună cu colaboratoarea mea din Republica Moldova, un raport digital pentru care am folosit aplicația Padlet. În raport am surprins, într-un colaj de fotografii, principalele activități ale proiectului, obiectivele acestuia, descrierea implementării fiecărei etape, impresii ale elevilor și ale cadrelor didactice implicate, lecții învățate, concluzii.

Proiectul s-a încheiat cu participarea la Conferința transnațională „Educație fără frontiere", care a inițiat cadrele didactice în managementul proiectelor educaționale online, platforme educaționale recomandate pentru derularea proiectelor educaționale, motivarea și implicarea elevilor în proiecte transdisciplinare, dezvoltarea creativității elevilor prin intermediul proiectelor educaționale ș. a.

Ca urmare, un nou proiect a fost demarat în luna ianuarie. „Prietenie peste pandemie" a fost o continuare firească a colaborării realizate în 2020. Am organizat etapele proiectului astfel încât colaborarea dintre copii în cadrul activităților să fie pe primul plan. Astfel, am sărbătorit împreună Ziua Culturii Naționale în România celebrându-l pe poetul Mihai Eminescu și Ziua Culturii Naționale în Republica Moldova cinstindu-l pe poetul Grigore Vieru. Am împărtășit sărbătorile primăverii, am făcut schimburi de felicitări cu ocazia sărbătorilor pascale, am sărbătorit împreună Ziua Europei și Ziua de 1 Iunie. Copiilor le-au plăcut activitățile desfășurate în parteneriat și au fost stimulați să folosească platforme digitale colaborative care să îi ajute să comunice direct cu partenerii de proiect. Am folosit diferite aplicații pentru pregătirea și derularea activităților și am organizat expoziții virtuale cu produsele realizate. Noi, cadrele didactice, am întocmit un raport digital în urma desfășurării proiectului și am realizat diplome de participare pentru elevi. Astfel, într-o perioadă dificilă, marcată de restricțiile pandemiei, am reușit să ne îmbunătățim cunoștințele și competențele digitale și prin intermediul parteneriatelor cu ajutorul cărora am împărtășit experiențe legate de folosirea platformelor și aplicațiilor educaționale. Schimburile de experiență au contribuit din plin la eficientizarea activității didactice online iar folosirea aplicațiilor digitale cu specific educațional a facilitat accesarea proiectelor educaționale europene și internaționale.

În concluzie, proiectul și parteneriatul educaţional tind să devină niște concepte centrale pentru abordarea de tip curricular flexibilă şi deschisă a problemelor educative. Implicarea constantă a elevilor în proiecte educaționale constituie o modalitate de formare și exersare a competențelor specifice profilului de formare al absolventului.

Școala online- avantaje și dezavantaje pentru elevi și pentru profesori

Radu Ruxandra Monica Ioana

Liceul Teoretic ”Dimitrie Bolintineanu”, București

Școala online a fost o provocare, dar și o oportunitate de dezvoltare, de perfecționare atât pentru profesori, cât și pentru elevi. După închiderea fizică a școlilor și trecerea în online, cadrele didactice au fost nevoite să se adapteze rapid în vederea unui demers didactic de calitate. Pentru lecții online cât mai atractive, noi, cadrele didactice, am învățat să utilizăm diverse platforme, instrumente digitale și metode de predare-evaluare adaptate la școala online. Utilizarea platformelor și a instrumentelor digitale a fost mai puțin provocatoare însă pentru majoritatea elevilor, ei fiind „prieteni” cu tehnologia de mici. Școala online a presupus organizarea și adaptarea demersului didactic, descoperirea și utilizarea unor noi metode, tehnici și instrumente, un efort suplimentar, organizarea eficientă a timpului, " reinventarea" cadrului didactic.

În acest articol voi prezenta avantajele și dezavantajele școlii online pentru elevi și pentru profesori din ambele perspective. Opiniile elevilor despre acest subiect sunt sintetizate în urma dezbaterilor organizate cu ei la orele de limba și literatura română.

La lecțiile online, desfășurate pe platforma Zoom, în care am fixat și am consolidat cunoștințele despre dezbatere și argumentare, am organizat cu elevii dezbateri pe tema școala offline, tradițională versus școala online, avantaje și dezavantaje ale acesteia, deoarece această temă le suscita interesul și subiectul era unul de actualitate. Am împărțit cu ajutorul Breakout Rooms din Zoom elevii în două echipe: cea afirmatoare și cea negatoare. Fiecare echipă a pregătit în camere separate argumentele, respectiv contraargumentele, apoi toți elevii au revenit la sesiunea principală unde le-au expus pe rând. Dezbaterea s-a finalizat cu câteva concluzii.

Echipa afirmatoare a susținut opinia că școala offline, tradițională este mai bună decât școala online, care are mai multe dezavantaje. Echipa negatoare a venit cu contraargumente în sprijinul avantajelor școlii online.

Un argument pentru susținerea școlii față în față a fost că metodele folosite de profesori în sală de clasă sunt cele mai eficiente. Echipa negatoare a afirmat că, datorită tehnologiei, într-o lecție online ținută pe o platformă pot fi folosite mijloace extrem de atractive pentru elevi: filmulețe imagini, jocuțe, prezentări powerpoint, unelte pentru dinamizarea lecției cum ar fi Kahoot, Mentimenter, Wordwall, care presupun și o mai mare interacțiune. Contraargumentul susținătorilor școlii tradiționale a fost acela că îți însușești mai ușor anumite noțiuni când

profesorul le explică în clasă, face o schemă pe tablă și elevii iau notițe decât văzând în cadrul unei lecții online filmulețe, imagini care îți pot distrage atenția de la conținutul teoretic al lecției. Susținătorii școlii online au combătut aceste argumente afirmând că elevilor le place foarte mult să se joace și că, prin diverse jocuțe online, care sunt atractive și de multe ori amuzante, învață mai multe lucruri și își fixează mult mai bine cunoștințele. De exemplu, mulți elevi au reținut mult mai ușor trăsăturile curentelor literare și ale genurilor jucându-se pe Wordwall "Lovește cârtița!", un joculeț amuzant, relaxant, prin care și-au fixat mai bine aceste noțiuni decât în urma predării lor într-o manieră tradițională în sală de clasă. Cealaltă echipă a susținut că și în sala de clasă din liceu, la ore, pot dobândi noi cunoștințe și să le fixeze prin intermediul unor jocuțe și concursuri. Echipa negatoare a considerat că sunt mult mai atractive jocuțele și concursurile online decât cele offline pentru că imaginile, culorile te captivează, iar anumite jocuri educative nu pot fi jucate decât în mediul online. După ce te-ai jucat online un joc creat cu ajutorul unei aplicații, vezi imediat ce punctaj ai obținut, pe ce loc te situezi în clasament, ceea ce nu se întâmplă în clasă. Și cum toți elevii sunt competitivi și doresc să fie primii în clasament când se joacă diverse jocuri pe calculator vor învăța mai mai bine materia tocmai pentru a fi pe primul loc la jocuțele și concursurile din mediul online.

Un alt argument al echipei afirmatoare a fost că învățarea în sala de clasă este mai eficientă decât cea din mediul online deoarece în clasă elevii înțeleg mai bine ce explică profesorul, văd ce se scrie la tablă. La anumită materii, cum ar fi de exemplu matematica, fizica sau chimia, este esențial să se scrie la tablă. Contraargumentul a fost că există și în mediul online table virtuale interactive,cum sunt cea din aplicația Zoom, Jamboardul oferit de Google sau whiteboard.fi. Ele sunt folosite atât de profesori, cât și de elevi ca și în sala de clasă și constituie un avantaj pentru că elevul vede chiar mai bine ce este scris pe tabla virtulă decât dacă s-ar afla în clasă și, de exemplu, ar sta în ultimele bănci.

Un alt argument al echipei afirmatoarea este că sala de clasă este un mediu propice activităților de învățare, este liniște și, în cazul în care există elevi care deranjează ora, profesorul poate interveni imediat. Contraargumentul a fost că și la o lecție online sincron este același mediu propice și este chiar mai simplu pentru profesor să mențină liniștea oprind microfoanele elevilor și permițându-le să ia cuvântul doar când sunt solicitați, deci poate fi chiar mai liniște decât într-o sală de clasă. Un alt argument pentru susținerea desfășurării orelor în sala de clasă a fost că în clasă elevii pot lucra în echipă. Contraargumentul a fost că și la orele online se poate face acest lucru prin intermediul Breakout Rooms, o dovadă fiind chiar

organizarea acestei dezbateri online. De asemenea, se poate lucra în echipă pentru realizarea unor proiecte prin intermediul unor platforme colaborative.

Echipa afirmatoare a considerat că tot mai bună este învățarea tradițională în clasă, cu manuale tipărite pe care le folosesc des, cu profesorul care se află în fața elevilor. Cealaltă echipă a adus în discuție faptul că metodele, mijloace și instrumentele utilizate în școala online sunt mai atractive pentru elevi. Manualele digitale și animațiile 3D apărute în timpul pandemiei sunt net superioare manualelor tradiționale, mult mai eficient și de impact fiind să înveți despre corpul uman sau despre structura Pământului, de exemplu, folosind o animație 3D decât dintr-un manual sau atlas tipărit.

Echipa afirmatoare a susținut faptul că învățarea în clasă, offline este mai formală, elevii se simt cu adevărat ca la școală, ești cumva obligat să fii atent și să îndeplinești sarcinile de lucru date de profesor, pe când la lecțiile online poți participa și în pijamale din dormitor, ceea ce nu este potrivit. De asemenea, la orele online, nefiind obligați să participe cu camera deschisă, unii elevi nu sunt efectiv implicați și atenți la oră, pot avea alte preocupări care să îi împiedice să rețină informațiile predate. Pentru unii elevi aceste aspecte constituie tocmai un avantaj al școlii online. Contraargumentul a fost că orice elev care vrea să învețe, o poate face la orele online la fel ca în clasă și poate fi chiar mai eficient pentru că participi la lecție din confortul propriei case, nu pierzi vremea cu îmbrăcatul, cu drumul spre și de la liceu și așa ai mai mult timp pe care să îl aloci învățării, dar și pentru hobby-uri și alte activități. În plus, nedeplasându-te la școală, nu riști să contactezi virusul și astfel te protejezi pe tine și pe membrii familiei.

Concluzia acestei dezbateri a fost că există avantaje și dezavantaje atât ale școlii online, cât și a celei offline și poate îmbinarea celor două ar fi soluția optimă. Un aspect interesant este că avantajele școlii online văzute de unii elevi au fost percepute ca dezavantaje de alții și invers.

Prin urmare, unele avantaje ale școlii online oferite elevilor sunt cele care țin de confort și de siguranță, dar și de eficiența metodelor de predare- învățare- evaluare, de însușirea unor noi cunoștințe în mod atractiv. Câteva avantaje ale școlii online sunt faptul că elevii pot participa la ore din confortul propriei case, că nu mai pierd timpul cu drumul spre și de la școală, având astfel mai mult timp pe care să îl aloce învățării, dar și pentru pasiunile lor, că nu riscă să se îmbolnăvească și să îi expună pe membrii familiei. De asemenea, școala online le oferă elevilor lecții mult mai atractive, pe gustul lor, la care sunt utilizate diverse instrumente digitale și aplicații ce le permit elevilor să învețe mai ușor și mai relaxat, de multe ori prin joc. Elevii pot învăța în ritmul propriu și primesc feedback mai rapid din partea profesorului, pot

interacționa cu acesta atât sincron, cât și asincron. Materialele realizate de profesori pentru școala online sunt mai interesante și pot fi consultate de elevi oricând, ceea ce facilitează accesul acestora la informații de oriunde și în orice moment. Multe dintre temele și proiectele pe care le au elevii de realizat presupun utilizarea unor platforme și instrumente digitale care le dezvoltă abilitățile digitale, dar și creativitatea, competențele antreprenoriale, sociale, civice, de lucru în echipă etc.

Câteva dezavantaje pentru elevi ale școlii online,de acasă ar fi un mediu mult prea relaxant, care îi împiedică pe unii să se implice activ la ore și să învețe, în unele cazuri lipsa intimității, a unui spațiu dedicat învățării, a dispozitivelor necesare orelor online, conexiunea slabă la internet sau chiar inexistența acesteia, lipsa abilităților digitale dezvoltate în cazul unor elevi, absența socializării și a comunicării față în față, uneori o evaluare mai puțin obiectivă, etc.

Dezavantajele școlii online au fost la începutul trecerii în online în cazul unor profesori insuficienta dezvoltare a abilităților digitale, necunoașterea platformelor ce permit susținerea lecțiilor online, reticența la schimbare sau teama de aceasta. Alte dezavantaje din perspectiva profesorilor ar fi un consum mai mare de timp și de energie pentru pregătirea orelor online și a materialelor necesare, dificultatea evaluării obiective a elevilor în mediul online, imposibilitatea de a verifica pe parcursul tuturor orelor atenția elevilor la lecție.

Din punctul meu de vedere, în ciuda unor limite ale școlii online, avantajele oferite de aceasta sunt multiple, de la realizarea unor ore mai captivante și mai atractive pentru elevi până la dezvoltarea abilităților digitale, care, în unele situații, a dus la apariția nu doar a elevilor digitali, ci și a profesorilor digitali, oportunitate extraordinară de a învăța din experiența unor cadre didactice din alte orașe și chiar din alte țări în cadrul unor webinare, cursuri, ateliere, proiecte online, învățarea colaborativă, dezvoltarea personală etc. Consider că tot ceea ce au învățat cadrele didactice în această perioadă merită păstrat și aplicat și în învățarea față în față, îmbinând tehnologia și instrumentele digitale cu metodele tradiționale de predare, învățare și evaluare.

Profesorul clasei față în față cu generația digitală

Rădulescu Rodica

Colegiul „Mihail Cantacuzino”, Orașul Sinaia, județul Prahova

Secolul XXI reprezintă o perioadă plină de provocări, deoarece lumea se află într-o permanentă schimbare, iar tehnologia continuă să avanseze din ce în ce mai mult. În aceste condiții, în general, oamenii din societate sunt nevoiți să se adapteze rapid pentru a face față noilor ingerințe profesionale. Astfel, în domeniul învățământului, în condițiile în care astăzi se pune accent pe învățarea centrată pe elev și pe formarea aptitudinilor și a competențelor, profesorul se vede obligat să lase deoparte modul clasic de predare și să se adapteze noii situații, generată de dezvoltarea digitalizării, dublată de o generație de elevi care, de obicei, sunt mult mai avansați din punct de vedere tehnologic decât dascălii aflați la clasă.

Adaptarea la noua situație este dificil de realizat din cauza conservatorismului cadrelor didactice, obișnuiți să predea în modul vechi, clasic. La aceasta se adaugă lipsa infrastucturii digitale la nivel național, ceea ce face adaptabilitatea profesorului mult mai dificilă. Astfel, profesorul este nevoit să inoveze și să găsească metode de predare cu care să capteze atenția elevilor, încercând să dozeze, de asemenea, și eforturile acestora.

Plecând de la competențele –cheie stabilite la nivel european și aplicate în Curriculum național, profesorul acționează pe mai multe planuri : captarea atenției elevilor prin folosirea unor resurse educaționale moderne (aplicații pe rețele de socilaizare), dezvoltarea culturii (prin vizionarea unor filme tematice), incursiune în lumea muzeelor virtuale, dezvoltarea capacității de cooperare între elevi (din ce în ce mai dificilă din cauza distanțării sociale), dezvoltarea competențelor de comunicare în limba maternă și în limbile de circulație internațională care se poate realiza prin folosirea conversației euristice care creează, prin dialogul permanent între profesori și elevi, un climat de încredere necesar depășirii dificultăților întampinate de elevi și oferă posibilitatea unui feedback către profesor care își reglează din mers activitatea didactică pentru a-și îndeplini obiectivele.

Profesorul se străduiește, pe parcursul unui ciclu de învățământ, să modeleze personalitatea elevilor. El va încerca să dezvolte și alte competențe-cheie necesare unei dezvoltări armonioase : *a învăța să înveți* este esențial pentru dezvoltarea copilului. Acest lucru se poate face prin stimularea curiozității la elevi, prin folosirea unor metode didactice atractive și moderne precum descoperirea, demonstrația cu ajutorul mijloacelor audio-vizuale, folosirea problematizării într-un mod corect, crearea de mese rotunde în sistem virtual unde se poate

folosi dezbaterea ca metodă eficientă. Această competență-cheie cuprinde și dezvoltarea capacității de sinteză și pe cea legată de dezvoltarea gândirii critice, pregătind practic elevii pentru provocările lumii contemporane.

O altă competență-cheie aflată în atenția profesorului este competența digitală care se află mult mai la îndemana elevilor, însă pentru a fi însușită de aceștia, este nevoie de o abordare și o îndrumare corectă. O abordare greșită din partea cadrului didactic poate aduce o serie de neajunsuri care să afecteze procesul instructiv-educativ. Din acest punct de vedere, profesorul va fi nevoit să pregătească temeinic o lecție digitală, selectând foarte bine informațiile, filmulețele, linkurile specifice temei respective, indicându-le elevilor parcursul educațional.

De asemenea, cadrul didactic poate selecta, pentru aceeași temă, două surse care să prezinte abordări diferite, cerându-le apoi elevilor să și le însușească, să le analizeze, să emită asemănări și deosebiri. Astfel, ora devine atractivă, motivantă, implicarea beneficiarilor educației fiind extrem de eficientă, ei reușind să își dezvolte capacitatea de gandire critică.

Prin urmare, folosită în mod corect, digitalizarea contribuie la dezvoltarea creativității, cooperării între elevi, stimulează curiozitatea și permite însușirea unei judecăți de valoare pe care viitorii adolescenți o vor putea folosi pe parcursul întregii vieți, căci, așa cum spunea Confucius *„întreaga viață este o școală”.*

În condițiile unei dezvoltări fără precedent a tehnologiei, se schimbă treptat și profilul beneficiarilor direcți ai educației. Așa cum spunea J. Piaget, un copil poate învăța la orice vârstă, orice lucru, cu condiția să aplici metodele potrivite, copilul putând asimila foarte rapid informațiile. Tocmai din acest motiv, devin necesare atenția și preocuparea cadrului didactic pentru atingerea și formarea aptitudinilor la elevi, în baza competențelor-cheie prevăzute în Curriculum național pentru nivelul unui ciclu de învățământ. Mai mult decat atât, cadrele didactice sunt nevoite să colaboreze între ele, cu scopul de a forma la elevi competențe în domenii diferite, prin interdisciplinaritate și transdisciplinaritate, pentru a asigura dezvoltarea complexă, multilaterală și integrală a personalității elevilor. În regimul complex al sistemului de învățământ orice metodă folosită are avantaje și dezavantaje, în funcție de modul în care este folosită. Spre exemplu, metodele clasice aveau avantajul de a stimula atenția și memorarea, însă aveau drept dezavantaj faptul că nu operau asupra dezvoltării gândirii critice și a creativității elevilor. În schimb, metodele moderne, activ-participative, centrate pe elev, au dezavantajul că nu mai pun accentul pe memorare, în schimb oferă avantajul de a dezvolta creativitatea, spriritul cooperării, spiritul de echipă în rezolvarea sarcinilor complexe, de a dezvolta capacitatea de sinteză și de a utiliza conținuturile învățate în contexte situaționale diferite.

Dezvoltarea personalității poate fi realizată, mai ales în condiții de pandemie, și prin digitalizare. Acum, mai mult ca în trecut, aceasta a devenit o alternativă viabilă la învățământul ce presupunea prezența fizică a elevilor la clasă. Cu toate acestea, personal, consider că nu este necesar să se meargă doar într-o singură direcție, fie cea clasică, fie cea digitală, o îmbinare a celor două variante fiind de preferat. Afirm aceste lucruri, deoarece o digitalizare excesivă ar supraîncărca elevii, i-ar face să-și piardă abilitățile practice de scriere, ar periclita sănătatea acestora din cauza orelor petrecute în exces în fața calculatorului și, pe termen lung, ar plictisi elevii. De aceea, consider că o îmbinare a mijloacelor tradiționale cu cele moderne este de preferat, folosirea manualului digital fiind necesară în dezvoltarea competențelor esențiale, însă, doar îmbinată cu alte metode și instrumente de lucru.

Digitalizarea devine astfel o oportunitate în învățământul romanesc, însă nu trebuie abuzată de ea. O abordare greșită a digitalizării nu este deloc de dorit. În mod incorect folosită, ea va aduce dezavantaje colectivului de elevi în sensul că aceștia vor pierde elementele de bază, noțiunile elementare care urmau a fi achiziționate și chiar își pot însuși informații eronate, deoarece uită să le verifice. Din acest motiv, cadrul didactic este nevoit să acorde o atenție sporită în pregătirea unei lecții în care folosește digitalizarea la clasă.

Metode de dezvoltare a inteligenței socio-emoționale

Schenker Mureșan Sorina

Școala Gimnazială Simion Bărnuțiu Blaj -Tiur

Cel mai important element al inteligenţei emoţionale îl constituie emoţiile Ele sunt foarte importante deoarece asigură:Supravieţuirea – emoţiile noastre ne atenţionează atunci când ne lipseşte impulsul natural; când ne simţim singuri, ne lipseşte nevoia de a comunica cu alţi oameni; când ne este frică ne simţim respinşi, lipseşte nevoia de a fi acceptaţi.

Luarea deciziilor – sentimentele şi emoţiile reprezintă o valoroasă sursă de informaţii, ajutându-ne să luăm hotărâri.

Stabilirea limitelor – sentimentele noastre ne ajută să tragem nişte semnale de alarmă atunci când ne deranjează comportamentul unei persoane. Dacă învăţăm să ne încredem în ceea ce simţim şi să fim fermi în a exprima acest lucru, putem înştiinţa persoana respectivă de faptul că ne simţim incomod, de îndată ce devenim conştienţi de acest fenomen. Acest lucru ne va ajuta în trasarea graniţelor care sunt necesare pentru protejarea sănătăţii noastre mintale.

Comunicarea – sentimentele noastre ne ajută să comunicăm cu ceilalţi. În cadrul comunicării dintre oameni, comunicarea nonverbală reprezintă cel puţin 60%, iar adevărul în privinţa emoţiilor se află mai mult în „cum” spune persoana decât în „ceea ce” spune ea. De exemplu, expresia feţei noastre poate exprima o gamă largă de sentimente: teamă, bucurie, surpriză, supărare, dezgust, furie etc. Dacă suntem mai abili în arta comunicării verbale, vom fi în stare să exprimăm mai mult din nevoile noastre emoţionale, având astfel posibilitatea de a le simţi mai bine.

Studiile arată că inteligenţa emoţională este cel mai bun predictor pentru achiziţiile viitoare ale copiilor, pentru succes, faţă de inteligenţa tradiţională, cognitivă şi abilităţile tehnice.

Un număr tot mai mare de educatori şi cercetători în domeniul educaţiei recunosc faptul că la sfârşitul anilor de şcoală, absolvenţii sunt nepregătiţi să facă faţă provocărilor vieţii de fiecare zi, atât la nivel personal, cât şi ca membrii ai societăţii.

Abordarea prin excelenţă cognitivă a demersurilor curriculare şi didactice nu este suficientă pentru a avea succes şi a fi fericit.

Prin învăţare socială şi emoţională, inteligenţa emoţională a indivizilor este dezvoltată, constituind un bagaj enorm pentru viitorul lor personal şi professional.

Nici o schimbare nu este posibilă fără acordul implicit şi participarea activă a cadrelor didactice, elevilor şi părinţilor.

Sugestii pentru dezvoltarea inteligenţei emoţionale:

- Să integrăm activităţi pentru dezvoltarea abilităţilor sociale şi emoţionale în programul zilnic
- Să cercetăm succesul unor programe de dezvoltare socială şi emoţională (de ex. Luarea deciziilor, rezolvarea de probleme, rezolvarea creativă a conflictelor) şi discutaţi cu colegii de cancelarie despre consecinţele pozitive ale implementării acestora.
- Să valorificăm inteligenţa socială şi emoţională a elevilor noştri ca fiind mult mai importante decât dezvoltarea lor cognitivă.
- Să încurajăm exprimarea impresiilor despre abilităţile emoţionale şi sociale dezvoltate în clasa.
- Să valorificăm împreună cu alte cadre didactice din şcoală strategiile folosite la clasă în lucrul cu elevii pentru susţinerea competenţelor sociale şi emoţionale.
- Să oferim ajutor elevilor în evaluarea emoţiilor şi sentimentelor: învățându-i să clasifice cuvintele care denumesc emoţii, învățându-i să găsească cuvinte pentru emoţii; începem prin exprimarea emoţiilor sau prin discuţii despre sentimente.
- Acordându-le oportunitatea de a a alege: laudându-i pentru deciziile luate, întreabându-i cum pot fi ajutaţi pentru a veni în rezolvarea nevoilor lor, dar nu insistând cu această cerere.
- Să respectăm sentimentele lor: întreabându-i cum se simt, ce îşi doresc înainte de a acţiona,gândindu-ne ce ne propunem să simtă elevii prin activităţile de învăţare, ce sentimente creează un mediu pozitiv de învăţare.
- Trebuie să evităm etichetările şi judecăţile critice: evităm etichetarea subiectelor ca fiind bune/rele, drăguţe/grosolane etc., evităm „ar trebui“.
- Să asociem situaţiile de învăţare cu emoţii şi sentimente. Să alocăm timp pentru a vorbi despre ele.

Când le transmitem opiniile noastre nu le arătăm dezaprobare sau faptul că suntem şocaţi de ideile lor. Nu trebuie judecat sau invalidat ceea ce afirmă elevii, trebuie să fim deschişi, înțelegători,toleranți.

Bibliografie:

Anderson, W., (2000), Curs practic de încredere în sine, Editura Curtea Veche, Bucureşti

Roco, M.,(2001), Creativitate şi inteligenţă emoţională, Polirom, Iaşi

La început de drum…

Simache Ramona

C.N. „Mihai Viteazul” Ploieşti, Prahova

Pandemia COVID 19 şi măsurile care au fost luate pentru combaterea răspândirii virusului au provocat perturbări semnificative în învăţământ. Din dorinţa de a continua activitatea, profesorii s-au adaptat şi au apelat la diverse materiale didactice care să-i ajute în procesul de predare-învăţare-evaluare on-line, reinventându-se. Cu siguranţă că tehnologiile digitale pot spori flexibilitatea şi creativitatea, contribuind la îmbunătățirea rezultatelor învățării.

Managementul în educaţie se reflectă în termeni de valori pe care le va utiliza elevul în persoana pregătită pentru viaţă. Astfel, managementul clasei constituie o provocare pentru toţi profesorii, deoarece contextul educaţional se schimbă şi se adaptează în funcţie de realităţile fiecărui colectiv de elevi, de cultura organizaţională a şcolii/ a clasei, de relaţiile şi de interacţiunile educaţionale sau de crizele educaţionale care pot apărea în climatul clasei, de schimbările în societate.

În contextul realităţilor educaţionale ale secolului XXI şi în contextul pandemiei, managementul clasei de elevi solicită o nouă interpretare. Profesorii trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relaţii de cooperare cu elevii şi cu părinţii acestora. Ei nu educă numai de la catedră, în clasă, ci şi prin fiecare activitate de relaţionare cu elevii , desfăşurând o muncă de creştere şi de dezvoltare, de coordonare prin colaborare. Acest fenomen ţine atât de formarea profesorilor, cât şi de opţiunea elevilor.

Fiind profesor diriginte la clasa a V-a în anul acesta şcolar, consider că managementul clasei a fost o provocare. Nu numai că trebuia să-i cunosc pe elevii mei, să-i susţin, oferindu-le tot sprijinul de care aveau nevoie, dar trebuia să-i ajut să se descopere, să înveţe să aibă încredere atât în ei, cât şi în profesori şi colegi. De aceea, la acest nivel şi în această situaţie, mi s-a părut important să mă bazez mai mult pe managementul relaţiilor interpersonale, componentă care stă la baza managementului clasei de elevi alături de managementul conţinutului şi managementul problemelor disciplinare. În acest demers, am primit tot sprijinul consilierului şcolii, cu care am organizat activităţi de cunoaştere şi de autocunoaştere. Bineînţeles că au fost organizate în mediul on-line, pe platforma G-Suite, dar copiii au colaborat şi au fost pe deplin interesaţi de temele propuse, găsindu-şi motivaţia interioară. Astfel, au fost activităţi precum*: Autocunoaşterea, Emoţiile umane şi rolul lor în viaţa noastră, Harta*

emoţiilor în corp etc. De exemplu, pentru autocunoaştere s-a folosit o fişă de prezentare. Fiecare copil a completat-o şi după aceea, a menţionat colegilor care sunt trăsăturile care-l definesc. A fost un bun exerciţiu care i-a ajutat să se cunoască, dar şi să afle lucruri despre colegii lor. În aceeaşi direcţie a cunoaşterii şi a autocunoaşterii, elevii au fost provocaţi să-şi împărtăşească emoţiile, să vorbească despre ce le provoacă teamă sau bucurie. În plus, ei au avut şi filmuleţe pe tema emoţiilor pe care le-au urmărit şi pe care le-au dezbătut. Faptul că au comunicat, a fost un mare avantaj şi pentru mine ca profesor diriginte, pentru că numai aşa i-am putut descoperi, oferindu-le suportul de care au mare nevoie. Un alt lucru câştigat a fost comunicarea. Știm foarte bine că unora nu le face plăcere să vorbească în public, dar puterea exemplului este mare.

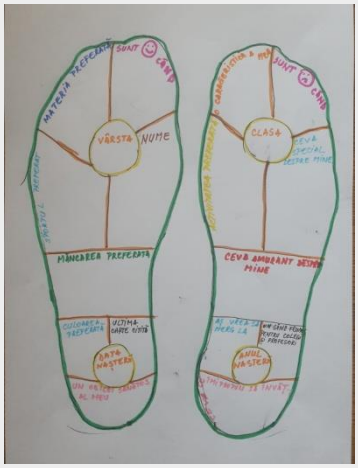

De asemenea, am organizat, la orele de dirigenţie, întâlniri cu diverse personae avizate care le-au explicat ce însemnă bullying-ul, cum să-şi gestioneze timpul în mediul on-line şi care i-au conştientizat asupra riscului la care se supun, fiind vulnerabili în faţa reţelelor de socializare, mai ales acum când petrec mult timp în faţa calculatorului. Unii dintre ei şi-au împărtăşit experienţele şi au conştientizat că este important să fii selectiv în ceea ce apare pe internet şi să-ţi anunţi părinţii sau profesorii imediat dacă ceva nu este în regulă.

Este de menţionat şi faptul că activităţile din Școala Altfel s-au desfăşurat tot în mediul on-line. Din păcate, nu ne-am putut bucura de excursii sau de vizite la muzee în mod fizic, dar am reuşit să realizăm alte activităţi interesante, care să ne apropie şi să ne cunoaştem mai bine. Astfel, am vizionat filmuleţe documentare şi am învăţat multe despre lumea în care trăim (Să cunoaştem lumea în care trăim! - https://youtu.be/sH7Q82Ho7fA, Să ne lărgim orizontul cultural!- https://youtu.be/x1Lb0jmWQ0c sau Cât de bine cunosc steagurile lumii? - https://www.evaluareinteractiva.ro/games/stiti-steagurile/index.html).

Am organizat, de asemenea, jocuri-concursuri alături de alţi profesori care predau la clasă, tocmai pentru a interacţiona cu ei, a se apropia şi a „rupe barierele” dintre elevi şi profesori. În plus, jocul didactic a evaluat cunoştinţele generale, dar şi specifice ale elevilor. Este vorba despre Kahoot, un joc on-line, interactiv de cultură generală care stârneşte abilităţile competitive ale elevilor. El reuşeşte să îmbine, cu succes, tehnologia şi educaţia.

O activitate care le-a făcut mare plăcere şi care i-a distrat a fost *Micul cofetar*. S-au filmat pregătind diverse preparate şi s-au bucurat când le-au prezentat colegilor. Astfel, s-au descoperit într-o altă ipostază şi şi-au împărtăşit preferinţele în materie de deserturi.

O altă activitate interesantă care a reuşit să-i capteze şi să se cunoască mai bine a fost Secret Santa. Entuziasmul şi buna dispoziţie i-au însoţit, au intrat în joc şi au acceptat provocarea de a fi Secret Santa pentru un coleg, urându-i ceva frumos în pragul sărbătorilor. Fiecare copil a realizat câte un slide pe care l-a prezentat, iar la final, toate au fost adunate într-un PPT care surprinde imaginea clasei la primul Crăciun împreună.

Nu a fost uitată nici lectura. Am încercat să facem un cerc de lectură şi, tot din dorinţa de a ne cunoaşte, am început prin prezentarea unei cărţi care ne-a plăcut în mod deosebit şi pe care am reciti-o cu plăcere oricând. Bineînţeles că am continuat cu o carte pe lună şi cu discuţiile pe marginea lecturii, tot din aceeaşi dorinţă de a comunica, exprimându-ne părerile, de a ne ocupa timpul cu activităţi care să ne ajute să ne dezvoltăm frumos.

În concluzie, un bun management al clasei, fie el şi on-line, nu se deosebeşte prea mult de cel pe care îl făceam în mod obişnuit, doar că necesită competenţe şi strategii care să se

plieze pentru acest tip de învăţare/colaborare. Înainte de toate, managementul clasei se îndreaptă spre managementul relaţiilor interpersonale, concentrându-se asupra clasei ca microsistem social. Rolurile şi aşteptările profesorilor şi ale elevilor construiesc un mediu de învăţare. Este nevoie de relaţii bune pentru asigurarea unui climat şcolar pozitiv. Negreşit că la crearea acestui climat contribuie şi relaţiile dintre elevi sau dintre profesori şi părinţi.

Plecând de la faptul că nimic nu este uşor şi orice lucru are importanţa sa, fiecare cadru didactic are o mare responsabilitate în procesul de învăţământ, în sensul că este obligat să le ofere elevilor posibilitatea dobândirii unei experienţe constructive noi.

Bibliografie:

1. Cătălina Bonciu, *Introducere în Managementul Resurselor Umane*, Editura Credis, Universitatea din Bucureşti, 2004
2. Gheorghe Tomşa, *Consilierea şi orientarea în şcoală,* Editura Credis, Univesitatea din Bucureşti, 2005

Metode de susținere socio-emoțională a elevilor

Soare Constanța

Școala Gimnazială,, Inginer Gheorghe Pănculescu, Vălenii de Munte, Prahova

Alegerea acestei teme a pornit de la ideea că toți ne dorim să contribuim la creșterea unor copii sănătoși și echilibrați mental și emoțional. Un element esențial prin care un copil ajunge la acest echilibru este modul în care se dezvoltă social și emoțional.

În era digitală dezvoltarea socio-emoțională joacă un rol important. În ultima perioadă elevii au fost nevoiți să se adapteze unui alt tip de predare - predarea la distanță, ceea ce a avut un impact negativ asupra dezvoltării lor socio-emoționale. Profesorului i-a revenit rolul de a-i implica, încuraja.

Educația socio-emoțională cuprinde totalitatea activităților de învățare (conceptul de învățare este înțeles, evident, în sens larg) care conduc la dobândirea experienței individuale de comportare socială și emoțională, la formarea competențelor emoționale și sociale ale individului. Ne referim aici la dobândirea abilităților emoționale (de a înțelege, a exprima și a-și regla emoțiile) și a celor sociale, precum cele de inițierea și menținerea unei relații și integrarea într-un grup (social, profesional, comunitar etc.). (Ștefan Boncu, Ion Dafinoiu, 2014, p.14).

Educația socio-emoțională are un conținut preponderent social, determinat în mod special de raportarea fiecăruia dintre noi la sine și la societate.

Dezvoltare socială vizează dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu adulţii, dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu copiii de vârstă apropiată, acceptarea şi respectarea diversităţii, dezvoltarea comportamentelor prosociale.

Dezvoltare emoţională vizează dezvoltarea conceptului de sine, dezvoltarea controlului emoţional, dezvoltarea expresivităţii emoţionale.

În ceea ce priveşte dezvoltarea socio-emoţională putem spune că aceasta vizează debutul vieţii sociale a copilului, capacitatea lui de a stabili şi menţine interacţiuni cu adulţii şi copiii. În plus, interacţiunile sociale mediază modul în care copiii se privesc pe ei înşişi şi lumea din jurul lor.

Dezvoltarea socială și emoțională reprezintă capacitatea copilului de a înțelege, accepta și empatiza cu sentimentele celor din jur, abilitatea de a-și gestiona sentimentele, emoțiile și de a-și controla comportamentele nocive și de a lega relații sănătoase. Cu cât el este mai matur din punct de vedere emoțional, cu atât este mai capabil să învețe.

Copilul trebuie pregătit pentru viață.

Trebuie să avem în vedere educarea acelor detalii emoționale și abilități sociale – care să-l ajute pe copil să facă față încercărilor, să le analizeze, să învețe din ele, să le depășească și să nu se lase învins de un eșec.

În acest sens, în perioada predării on-line am organizat cu părinții întâlniri în care am discutat despre importanța dezvoltării socio-emoționale și modul în care ei pot coopera prin: încurajarea și susținerea copiilor de a-și urma pasiunea și planurile, susținerea în momente de stres, panică și deznădejde, asigurându-l că nu are de ce să se simtă copleșit; ascultarea și arătarea interesului pentru tot ce face, eventual implicarea în proiectele sale, mai ales atunci când văd că încearcă să le atragă atenția; chiar și când eșuează, să sărbătorească încercarea lui și să-l motiveze să fie și mai bun data viitoare; să îi permită să ia decizii și să își asume responsabilitatea pentru efectele deciziilor sale; să îi ceară părerea, nu să se impună; să fie atenți la emoțiile, sentimentele și nevoile copilului, ca apoi să lucreze cu ele și ajută-l să le înțeleagă și să le gestioneze; să îi arate că sunt mândri de realizările lui; să îl asigure că știu că este perfect așa cum e, fără să-i reproșeze și să-l compare cu alți copii.

În ceea ce privește elevii, am încercat să nu percep anumiți elevi ca fiind o problemă și să nu-i tratez în consecință. Dacă așteptările față de ei sunt negative, atunci orice comportament pozitiv poate fi perceput ca un accident și să nu fie încurajat ca un comportament adecvat. Ca urmare, nici copilul nu va încerca să se comporte dezirabil și nici nu va primi sprijin suficient pentru a repeta comportamentul din partea profesorului. De asemenea, atitudinea acestuia față de disciplină precum și consecvența cu care aplică recompensele și pedepsele este extrem de importantă. Profesorii care nu obișnuiesc să le explice copiilor regulile și care nu aplică consecvent consecințele stabilite în legătură cu respectarea regulilor favorizează sentimentul lipsei de control și împiedică dezvoltarea autonomiei copilului. Astfel, copiii care trăiesc într-un mediu pe care-l percep ca fiind necontrolabil și nepredictibil, au multe dificultăți în reglarea emoțională și în integrarea în grup. Pe de altă parte, copiii cu care se discută regulile și în cazul nerespectării lor se aplică consecințele discutate, vor dezvolta abilități de reglare emoțională optimă. Reacțiile cadrelor didactice la manifestările emoționale ale copiilor reprezintă o sursă importantă de învățare despre emoții. Utilizarea în diferite contexte a cuvintelor care denumesc emoții este o modalitate de a învăța copiii să recunoască și să denumească emoțiile proprii sau ale celorlalți.

Utilizarea de către acesta a unui limbaj care să atragă atenția asupra emoțiilor sau a evidențierii reacțiilor emoționale în contextul acțiunilor obișnuite scade riscul copiilor de a avea

dificultăți în înțelegerea emoțiilor precum și a consecințelor pe care le au comportamentele lor. Relația de atașament securizat dintre profesor și copil îi oferă copilului surse suplimentare de adaptare la mediu și de compensare a posibilelor relații insecurizante cu părinții. Explicația efectului compensatoriu constă în faptul că relația de atașament securizant cu profesorul poate furniza copilului un model alternativ de relaționare și atenuează efectele negative ale relației de atașament insecurizant părinte – copil. Acest lucru îi permite copilului să dezvolte relații sociale adecvate cu alți adulți sau copii de aceeași vârstă.

Jocul este o altă metodă de susținere socio-emoțională. Sentimentul de siguranță, încredere și acceptare pe care i le conferă contextul jocului, permit copilului să își exprime emoțiile, să-și asume riscuri, să încerce să experimenteze, să descopere lucruri noi, să treacă peste dezamăgiri, nereușite.

La rândul ei, literatura pentru copii constituie o sursă inepuizabilă de exemple frumoase de comportamente oglindite în mici antiteze între personaje, ne oferă consecințele neascultării sau ascultării, vredniciei sau lenei, cinstei sau necinstei, adevărului sau minciunii, ne prezintă trăsături pozitive ale unor eroi, dar și trăsături nedemne, condamnabile ale unor personaje. Peripețiile personajelor, răutatea celor negative, bunătatea celor principale îi înduioșează pe copii și îi conving că este bine să urmeze exemplul celor bune. Finalul moralizator contribuie în mare măsură la alegerea exemplului pozitiv. Copiii trec prin stări emotive diferite, de la teama pentru răul care ar pute să o piardă pe eroina îndrăgită, la bucuria că a scăpat cu bine din toate încercările pricinuite de personajele negative. Valoarea educativă a poveștilor constă în reliefarea unor calități morale cu care sunt înzestrate personajele pozitive: curaj și vitejie, hotărâre și perseverență în îndeplinirea țelului, spirit de dârzenie și tărie în înfrângerea piedicilor și greutăților. Poveștile îi ajută pe copii: să ia decizii proprii; să învețe diferența dintre bine și rău, să își exprime propriile sentimente și emoții mai bine; să-și dezvolte încrederea în forțe proprii; să-și îndrepte atenția către aspecte pozitive ale vieții (frumusețe, bucurie, dragoste etc.), dar fără a exclude partea negativă; să-și dezvolte viața afectivă (îl ajută să aibă acces la sentimente și trăiri specifice personajelor și să le transpună în viața de zi cu zi).

Alte metode de susținere socio-emoțională sunt: jocuri de autocunoaștere pe baza de imagini și desene, identificarea caracteristicilor personale elementare, portofoliu (sarcina de grup), colaje, desene, exerciții pentru identificarea asemănărilor și deosebirilor prin comparare cu ceilalți / celelalte și cu personaje din povești, desene animate, filme, discuții și studii de caz despre nevoile diferite ale fiecăruia, dezbateri pe tema respectării spațiului personal și a nevoii de intimitate, exerciții în perechi pentru exersarea elementelor simple de ascultare activă, jocuri

de rol, evenimente cotidiene, secvențe de film pentru observarea si analizarea diferențelor între familii, sarcini de grup în care se stabilesc roluri, reguli, exerciții situaționale cu dificultăți care pot apărea în grup, jocuri de rol cu secvențe / dialoguri din povești despre relațiile din familie, exerciții de luare de decizii în situații relevante pentru copii, exerciții de luare de decizii in situații de risc sau criză (incendii, inundații, cutremure), exerciții individuale și de grup de identificare a alternativelor unor probleme, exerciții de analiză critică a alternativelor unei probleme.

Pentru conștientizarea, exprimarea și etichetarea emoțiilor am desfășurat activități precum: „Cum mă simt azi?", „Harta emoțiilor", „Cutiile fermecate cu emoții", „Detectivul de emoții".

Pentru respectarea regulilor am desfășurat activități precum: „Ami ne învață despre reguli", „Să exersăm regulile împreună cu Ami", „La ce să ne așteptăm când nu respectăm reguli?".

Totul s-a desfășurat folosind: prelegeri scurte, table interactive și partajarea ecranului, opțiuni de votare, chat-ul, resurse educaționale diverse, cu extinderea sentimentului de grijă față de elevi și păstrarea stării de bine a elevului.

Nu trebuie să uităm că buna colaborare părinte-profesor duce la efectul scontat.

BIBLIOGRAFIE

1. Boncu, Ş., Dafinoiu I (2014) Psihologie socială şi clinică, Editura Polirom.

Importanța activităților de codare pentru dezvoltarea gândirii logico-matematice

Spiridon Mihaela

Liceul Tehnologic "Carol I" Valea Doftanei, Prahova

Tehnologia nu a fost niciodată mai răspândită în viața noastră. Codul revoluționează fiecare aspect al lumii de azi – gândiți-vă la mașinile care se conduc singure, chirurgia asistată de roboți, social media, noi locuri de muncă și multe altele. Alegerea codării îi ajută pe copii să devină arhitecți mai buni ai viitorului lor. Dar învățarea codului nu înseamnă doar posibilitatea de a programa un computer, un robot. Programarea învață copiii să deprindă abilități academice importante și să-și dezvolte capacități esențiale precum perseverența, logica din spatele acțiunii și organizarea, deci stabilește abilități valoroase ale secolului 21, care se pot traduce într-o carieră.

Învățarea codului are nenumărate beneficii. De la pregătirea pentru viitor până la dezvoltarea deprinderilor logice și a abilităților academice. Există o multitudine de motive pentru care copiii să învețe să programeze.

Integrarea subiectelor STEM (Știință, Tehnologii. Inginerie și Matematică), va permite elevilor să contextualizeze cunoștințele dobândite în fiecare disciplină și să le conecteze cu provocările lumii reale sau cu profesiile STEM. De exemplu, dacă vrem să introducem elevii în importanța durabilității, va trebui să examinăm această temă din diferite unghiuri. Acesta este primul pas pentru a ne asigura că elevii, chiar încă din școala primară, vor putea înțelege modul în care aceste cunoștințe pot ajuta la abordarea sau rezolvarea problemelor de zi cu zi.

Prin integrarea mai multor subiecte STEM, încurajăm utilizarea metodelor pedagogice, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte și îi încurajăm pe elevi să lucreze în colaborare. Este necesară utilizarea activităților practice și a resurselor respective, dar cel mai important, profesorii trebuie să folosească bine resursele pe care le au și să lucreze cu colegii lor.

Colaborarea dintre profesorii din diferite discipline STEM, dar și a celor din învățământul primar, este deja raportată ca un factor pozitiv pentru autoeficacitate. Integrarea ingineriei și a științei oferă oportunități pentru îmbunătățirea învățării și a interesului elevilor, mai ales atunci când sunt expuși nu doar la conținutul științific, ci și la cercetarea științifică. De fapt, ancheta științifică și gândirea bazată pe proiectare stau la baza proceselor de luare a deciziilor în știință, tehnologie, inginerie și matematică. Prin intermediul programării, copiii învață să gestioneze logic situațiile din viața de zi cu zi, învață să împartă problemele în subprobleme care sunt ușor de rezolvat, ca apoi, să unească aceste subprobleme rezolvate care

vor rezolva problema inițială. Progrese importante se înregistrează în procesul gândirii. Apar și se consolidează construcțiile logice care înlocuiesc procedeele empirice, intuitive și naive ale copilăriei. Construcțiile logice îmbracă forma unor judecăți și raționamente care-i permit copilului să întrevadă anumite permanențe: volumul, greutatea, timpul, viteza, spațiul. Copilul devine capabil să explice, să argumenteze, să dovedească adevărul judecăților sale. Multe dintre cunoștințe și le dobândește acum pe calea gândirii. A gândi înainte de a acționa devine un mod de raportare nu numai la sarcinile cognitive, dar și la alte aspecte ale vieții sale.

Până aici am vorbit despre cât de importantă este codarea în dezvoltarea gândirii logico-matematice și cât de importantă este gândirea în dezvoltarea copiilor. Dar cum aducem codarea în sala de clasă și în învățarea on line? Personal m-am implicat în toate activitățile de codare cum ar fi: Code Week, Meet and Code, Hour of Cod și Clubul Coder Dojo. Anul acesta la clasa pregătitoare, am realizat în săptamâna codării mai multe activități: *Colorează și descoperă!, Primii pași în codare, Călătorie științifică cu STEM.* În cadrul inițiativei Meet and Code, am realizat activitatea *Programăm și ne jucam!*, susținută împreună cu elevii clasei a V-a A. Impactul acestor activități asupra elevilor a fost unul pozitiv, drept dovadă implicarea tuturor elevilor din clasa a V-a. Construirea unui site a generat un interes deosebit față de programare și alte forme de codare, deoarece copiii au identificat și descris jocurile create, iar eu i-am încurajat să-și exprime gândurile și ideile. Concluziile au fost prezentate de către elevi la sfârșitul proiectului și astfel au descoperit aspectele cele mai interesante. Pe parcursul anului școlar 2020-2021, în învățarea on line, elevii clasei pregătitoare B, sub îndrumarea mea au folosit diferite aplicații cum ar fi Wordart sau ChatterPix, în cadrul proiectului *In așteptarea lui Moș Nicolae!*, iar pentru înțelegerea poveștilor, am folosit aplicația Edpuzzle. În cadrul activității Hour of Code, elevii s-au jucat on line cu roboțeii IA pentru oceane curate.

Abordarea STEM în clasa noastră a dat elevilor șansa să înțeleagă mult mai bine viața reală, să facă primii pași spre programare și implicit să-și dezvolte gândirea computațională, care după cum știm se bazează pe gândirea și ingineria matematică, permițând o modalitate de a defini o lume nouă, care nu se limitează la cea fizică.

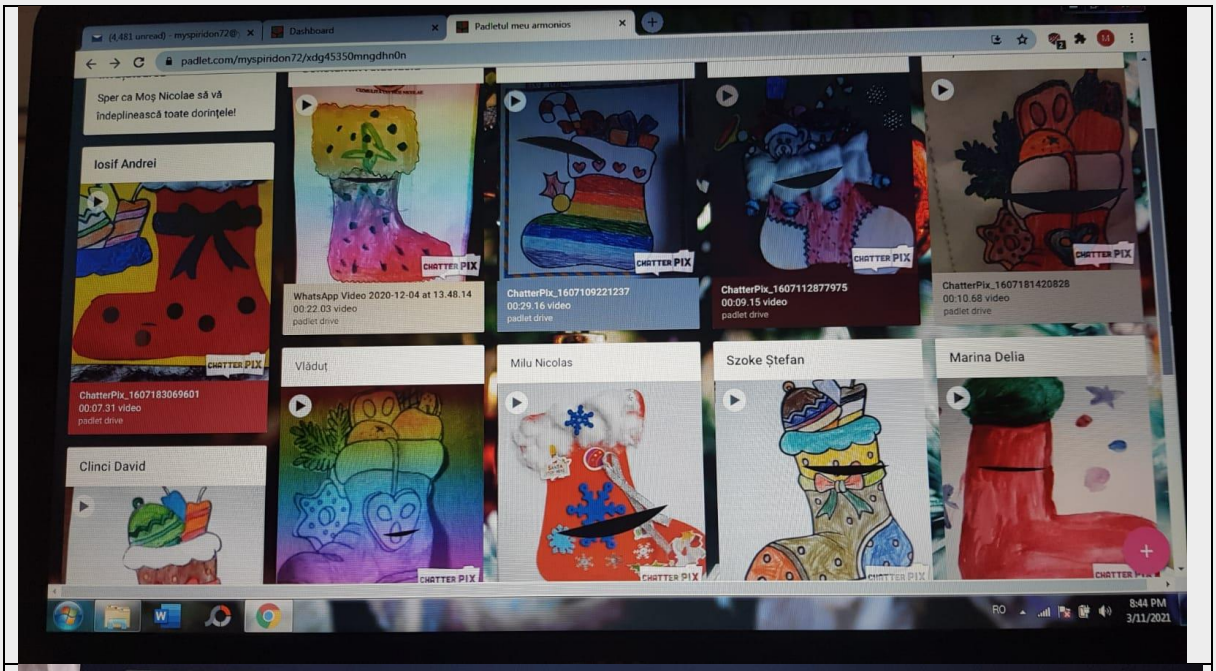

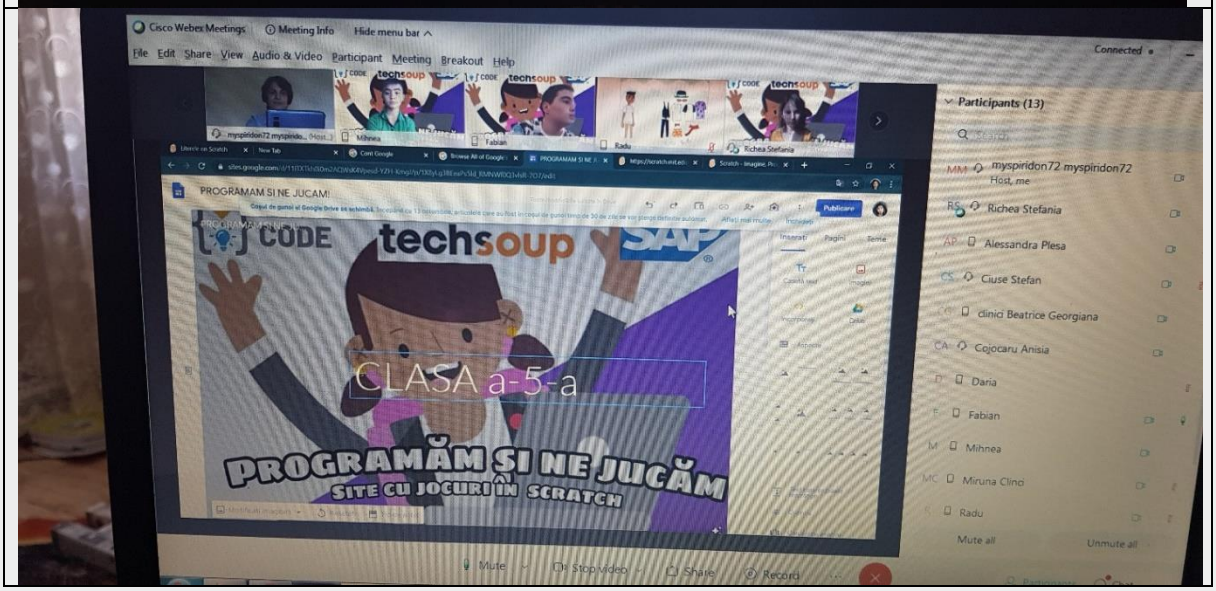

Bibliografie:
www. didactic.ro
www. google.com
www. iteach.ro

Şcoala online, şcoala de acasă, teleşcoala

Spulber Ana-Maria

Şcoala Gimnazială „Inginer Gheorghe Pănculescu” - Vălenii de Munte, Judeţul Prahova

Odată cu suspendarea cursurilor faţă în faţă, în contextul măsurilor anticovid, întregul sistem de învăţământ românesc a trebuit să se adapteze unei adevărate provocări, învăţarea online. Cadrele didactice au fost nevoite să identifice soluţii pentru a continua procesul de învăţare la distanţă, menţinând o comunicare eficientă cu copiii şi părinţii de la clasă. Tot acest context a însemnat mai mult timp de pregătire şi un efort mai mare de coordonare pentru cadrele didactice.

În acest scop, a fost necesară o întâlnire online cu părinţii pentru a inventaria modalităţile posibile de continuare a procesului de învăţare, ţinând cont de cei mai importanţi factori decizionali în acest sens: particularităţile de vârstă şi individuale ale copiilor, opinia părinţilor pro/contra de a pune la dispoziţia copilului aparatura necesară şi de a-l lăsa să petreacă timp în faţa monitorului şi, nu în ultimul rând, existenţa timpului liber pentru supravegherea copiilor şi acordarea sprijinului necesar realizării de acest gen.

Deşi în societatea actuală observăm cum ritmul dezvoltării tehnologiei îşi pune amprenta asupra populaţiei încă de la cele mai fragede vârste, iar copiii prezentului sunt nativ-digitali şi petrec o mare parte din timpul lor utilizând dispozitive precum: telefoane inteligente, tablete, televizoare cu acces la internet, totuşi ne punem întrebarea dacă şcoala online reprezintă o oportunitate sau, dimpotrivă o ameninţare a învăţământului românesc.

Până cu puţin timp în urmă, specialiştii în parenting, psihologi, pedagogi, etc. criticau modul iresponsabil şi timpul îndelungat petrecut de copii şi tineri utilizând tehnologiile moderne şi „ gadgeturile“ atât de „la modă“ astăzi.

Acum, ne vedem nevoiţi să încurajăm această modalitate de lucru deoarece a fost singura posibilitate de a continua educaţia elevilor.

Este o situaţie pe care cu greu o putem imagina. Suntem în faţa unei realităţi care ne-a schimbat complet stilul de viaţă şi de organizare a societăţii, a familiei, a individului. Copilul, parte din familia sa, învaţă alături de membri familiei să gestioneze această nouă realitate.

Chiar dacă utilizarea dispozitivelor digitale în învăţământ şi-au dovedit eficienţa, inclusiv prin crearea unor posibilităţi de desfăşurare a lecţiilor online pe timp de criză, atunci când contactul social a devenit brusc interzis, iar porţile unităţilor şcolare au fost închise,

consider că şcoala este autentică şi învăţarea este profundă doar prin interacţiune şi contact direct profesor-elev.

Activitatea acestora a necesitat descoperirea unor modalităţi de desfăşurare a activităţilor cu elevii şi de interacţiune cu părinţii, conştientizarea dependenţei de părinţi în desfăşurarea procesului instructiv-educativ, necesitatea mobilizării acestora de a se implica, realizarea unor materiale educative în vederea facilitării învăţării, formarea unor competenţe digitale necesare prin participarea la diferite cursuri sau prin studiu individual.

Învăţarea online are atât avantaje cât şi dezavantaje.

Avantajele învăţării online:

-oferă o alternativă la clasele tradiţionale;

-permite o anumită flexibilitate şi îl determină pe elev să fie responsabil, să înveţe automotivaţia şi autodisciplina;

-se obţine un feedback instantaneu;

-învăţarea este mai activă;

-economie de timp;

-elevii au acces instantaneu la informaţii noi, care le pot suplimenta experienţa de învăţare.

Dezavantaje:

-este impersonală, spre deosebire de educaţia în clasă în care există o interacţiune faţă în faţă reală între elev şi profesor. Educaţia în clasă vine cu interacţiunea umană. Prin interacţiunile faţă în faţă, profesorii pot ajuta elevii să-şi construiască respectul de sine , încrederea şi maturitatea emoţională.

-utilizarea internetului şi a altor instrumente digitale au adăugat noi cerinţe în viaţa profesorilor şi au crescut dramatic gama de conţinut şi abilităţi pe care aceştia trebuie să le cunoască, astfel a crescut şi volumul lor de muncă.

-calitatea informaţiilor şi sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate;

-Autenticitatea muncii. Oricine poate să realizeze un proiect şi nu elevul propriu-zis.

Elevii au astăzi la dispoziţie o gamă variată de resurse. Cele mai multe dintre aceste resurse pot fi utilizate şi pot ajuta elevii să înveţe şi să progreseze, însă este mai important să se ajungă la un echilibru între inovaţie şi convenţionalitate. Avantajele învăţării online sunt mari, dar cheia tehnologiei în clasă va fi întotdeauna relaţia profesor-elev, pentru că acolo are loc educaţia.

Într-adevăr, se pot ţine cursuri online, se pot testa şi evalua elevii de la distanţă, însă prezenţa fizică a elevilor în sala de clasă, prezenţa fizică a unui profesor printre elevi, nu poate fi înlocuită la infinit de cursurile mediate de internet şi televiziune.

Pentru a înţelege de ce valoarea şcolii autentice scade în contextul înlocuirii orelor de curs desfăşurate în clasă de către elevi alături de profesori, cu orele online, este important să precizăm că instruirea se poate realiza prin intermediul unui dispozitiv, dar educaţia nu, deoarece educaţia înseamnă şi transmiterea valorilor, înseamnă modele, înseamnă relaţie profesor-elev, înseamnă motivaţie şi interes pentru învăţare, iar toate acestea nu se pot realiza prin intermediul unui ecran.

Modul în care integrarea tehnologică atentă poate aborda ierarhia de nevoi a lui Maslow

Stanciu Mihail Alin

Casa Corpului Didactic Prahova

Ierarhia nevoilor lui Maslow este un model util pe care îl pot folosi profesorii pentru a se asigura că se adresează mai mult **Elevului**. Aplicarea teoriei lui Abraham Maslow a unei ierarhii în formă de piramidă - nevoi fiziologice, siguranță personală, apartenență socială, stimă de sine și actualizare de sine - la educație este o modalitate ideală de a evalua planurile de lecție, cursurile și programele educaționale. Întrebându-se dacă aceste nevoi sunt satisfăcute în școala sau clasa lor, profesorii pot evalua cât de bine aplică ierarhia lui Maslow la strategia lor didactică.

Tehnologia este adesea arătată cu degetul ca o distragere a atenției sau un pericol pentru elevi. Atunci când tehnologia este integrată corect în urma unor proiectări substanțiale cu previziune și cu intenția de a aborda obiective specifice orientate spre dezvoltare, crește potențialul de a ajuta elevii să învețe, să se dezvolte și să crească în moduri unice.

Tehnologia poate fi folosită pentru a conduce către satisfacerea nevoilor, așa cum este descris de Maslow. Ceea ce urmează este o schemă care propune câteva dintre strategiile de integrare a tehnologiei care pot fi utilizate pentru a răspunde diferitelor niveluri ale nevoilor lui Maslow.

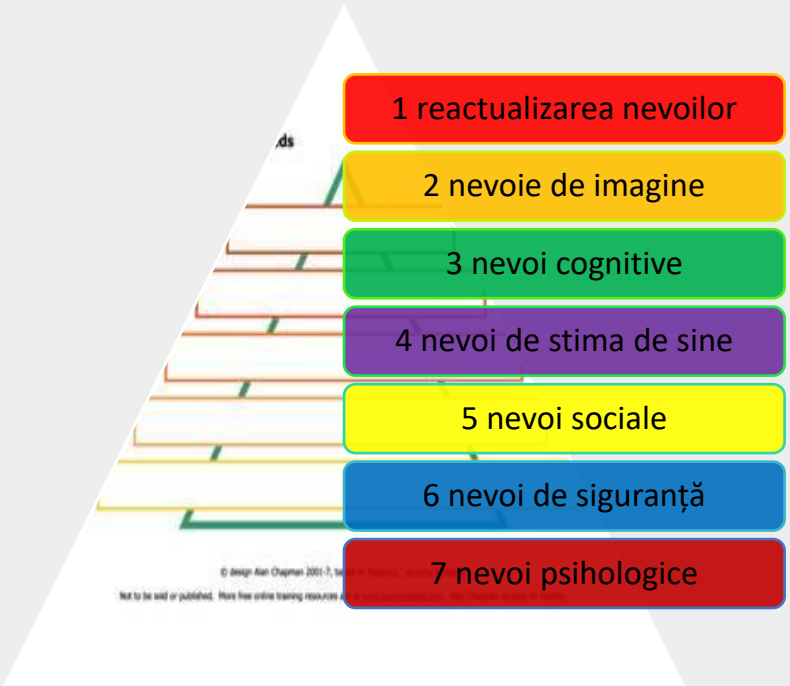

Nevoi biologice și fiziologice - aer, mâncare, băutură, adăpost, căldură, somn etc.

Tehnologia nu poate răspunde sau satisface nevoile biologice și fiziologice.

Nevoi de siguranță - protecție împotriva elementelor, securitate, ordine, lege, limite, stabilitate. Tehnologia deschide noi oportunități pentru toată lumea, promovând creativitatea și învățarea eficientă. Copiii și tinerii folosesc internetul din ce în ce mai mult și de la o vârstă fragedă. Internetul este mai evaluabil decât oricând. Utilizarea eficientă a tehnologiei necesită o conștientizare atât a beneficiilor, cât și a riscurilor. La rândul său, aceasta a creat o lume care poate fi atât de distractivă, cât și de captivantă, precum și de a oferi potențiale pericole și daune. Este important ca [profesorii] și elevii să fie conștienți de aceste riscuri și de măsurile ce se pot lua pentru a le minimiza. Siguranța în era internetului se învârte în jurul siguranței online, a cetățeniei digitale, a confidențialității și a prevenirii hărțuirii informatice. Nu trebuie trecute cu vederea strategiile și lecțiile legate de aceste subiecte. Acestea ar trebui să fie continuu predate și consolidate pentru studenții de toate vârstele. Există o mulțime de resurse online pentru ca elevii să învețe aceste cunoștințe și abilități. Iată câteva pentru a începe:

10 sfaturi pentru ca elevii să-și gestioneze amprentele digitale

Cum să faci YouTube mai sigur pentru copii

Nevoi sociale - apartenență și dragoste - grup de lucru, familie, afecțiune, relații ...

Unul dintre cele mai mari beneficii ale internetului pentru această generație de elevi este abilitatea lor de a se conecta cu persoane cu aceeași idee. . . ”triburile” lor de pe tot globul. *Academia Americană de Pediatrie* spune că rețelele sociale pot fi benefice pentru utilizatorii mai tineri. Pentru unii adolescenți, social media este principalul mod în care interacționează social, mai degrabă decât în orice alt spațiu. … O mare parte din dezvoltarea socială și emoțională a acestei generații are loc pe internet și pe telefoane mobile. Implicarea în social media și comunitățile online poate îmbunătăți comunicarea, facilitând interacțiunea socială. Profesorii pot deveni mai intenționați și mai strategici în a-și ajuta elevii să devină și mai conectați. Oferirea elevilor de timp, resurse, permisiune și sfaturi pentru dezvoltarea propriilor rețele personale de învățare crește foarte mult oportunitatea lor de a obține un sentiment de apartenență. Aceștia își pot satisface nevoile sociale într-o comunitate globală. **Rețelele de învățare personală** există de ceva timp. Ideea unei RÎP este pur și simplu o rețea de oameni și resurse prin care înveți și crești. Ce se întâmplă dacă am face din construirea unei astfel de rețele o parte centrală a curriculumului, invitându-i pe elevi să țină un jurnal sau jurnal al rețelei lor în creștere și cum această rețea îi împuternicește să învețe, cum își extinde cunoștințele și perspectiva? Cum construiesc ei o rețea semnificativă? Acest lucru ar transforma cu adevărat școlile în locuri de lecții de pescuit. Elevii pot intervieva oameni din întreaga lume, pot îndruma

și pot fi îndrumați, pot participa la comunități de învățare formale și informale, pot participa la chat-uri Twitter și Hangouts, pot învăța și se pot angaja în blogosferă, pot experimenta puterea de a lucra la un proiect semnificativ într-o echipă virtuală, participați la un curs online foarte deschis (sau proiectați și predați unul), împărtășiți resursele prin marcaje sociale și alte tehnologii, găzduiți și participați la seminarii web și creați noi comunități de învățare online și mixte în jurul unor subiecte de valoare personală, nevoie și interes (Ce este **o rețea de învățare personală?**).

Nevoile de stimă - respect de sine, realizare, stăpânire, independență, statut, dominanță, prestigiu, responsabilitate managerială

Oamenii trebuie să simtă că sunt apreciați și de către ceilalți și să simtă că pot contribui la dezvoltare. Participarea la activități profesionale, realizări academice, participarea atletică sau la echipă și hobby-urile personale pot juca toate un rol în satisfacerea nevoilor de stimă (Maslow's Needs Hierarchy).

Actul de creație are un mare potențial pentru a-și spori stima. Tehnologia a oferit instrumentele și mijloacele pentru ca elevii să fie creatori ai propriilor produse, mai degrabă decât să devină în primul rând consumatori, ceea ce este caracteristic învățării informale și formale din secolul acesta. Ei pot scrie prin blogging și microblogging, pot face videoclipuri, pot face și posta fotografii și alte forme de artă digitală, pot interpreta și înregistra muzică, pot crea jocuri video și pot învăța și împărtăși abilitățile lor online.

Elevii nu numai că au instrumentul disponibil pentru a crea. Acum își pot publica lucrările prin intermediul platformelor de rețele sociale online, ceea ce crește potențialul de a ajunge la un public autentic; un public care are interese similare și poate oferi feedback valoros.

Lumea online oferă copiilor oportunități remarcabile de a deveni alfabetizați și creativi, deoarece tinerii pot publica acum idei nu doar prietenilor lor, ci și lumii. Și se dovedește că atunci când scriu pentru străini, sentimentul lor de „public autentic" îi face să lucreze mai mult, să se împingă mai departe și să creeze noi forme comunicative puternice (adolescenți și rețele sociale - ar putea fi de fapt bine pentru ei).

Utilizarea internetului ca platformă de publicare oferă elevilor șansa de a ajunge la un public pe care generațiile anterioare nu l-au putut. Încă în multe școli și săli de clasă de astăzi, elevii sunt rugați să facă demonstrații de cunoștințe, abilități și înțelegere în fața unui public. În multe cazuri, interpretul se simte foarte nemulțumit, de ce? Solicităm elevilor să petreacă cantități abundente de ore perfecționând aptitudinea cerută, iar recompensa lor este căpușa aprobării de la o singură persoană. Mulți profesori de perspectivă au început să folosească

instrumente de publicare pe web pentru a le oferi elevilor posibilitatea de a ajunge la un public mai larg sau foarte specific (Învățarea autentică prin învățarea bazată pe proiecte?).

Folosirea acestor forumuri și instrumente disponibile în mod gratuit face mai probabilă satisfacerea nevoilor de stimă de sine de realizare, stăpânire, independență, statut, dominanță, prestigiu, responsabilitate managerială.

Nevoi cognitive - cunoaștere, sens

Trăim în era abundenței de informații. Următoarele două puncte sunt relevante pentru această discuție despre asistarea elevilor în satisfacerea nevoilor lor cognitive.

Profesorii nu mai sunt purtătorii de informații. Înainte de Web 1.0 și Web 2.o, elevii erau adesea dependenți de profesori pentru a fi experții care să le spună și să împărtășească resurse despre subiectul legat de conținut. Acum, Internetul conține videoclipuri, resurse și cercetări de la experți și practicanți care deseori știu mai multe despre conținut decât profesorul. Acum, mai mult decât chiar, profesorul trebuie să fie un ghid lateral, nu un înțelept pe scenă.

Ajutați elevii să învețe procesele și modalitățile de învățare.

Internetul trebuie să fie deschis și disponibil pentru elevi. Mulți elevi au deja acces la informații unde și când doresc, dar de multe ori nu în cadrul școlii. Mulți învață mai mult după orele de școală decât în timpul orelor de școală. Limitând studenții la manuale și informații așa cum sunt selectate noi, profesorii, apare un tip de cenzură. Elevii au ocazia, prin intermediul internetului, să audă, să vadă și să citească despre perspective diferite pe atât de multe subiecte. Privarea lor de oportunitatea de a face acest lucru le limitează educația.

Profesorii pot permite elevilor să își identifice propriile subiecte de învățare și apoi să ofere îndrumare, libertate și permisiuni pentru a găsi informațiile pentru a se angaja într-un studiu aprofundat și independent. Nevoile cognitive pot fi, de asemenea, satisfăcute prin asistarea elevilor în a deveni curatori digitali.

Cu îndrumarea potrivită, cunoașterea digitală a cunoștințelor îi poate ajuta pe elevi să înțeleagă lumea, să descopere pasiunile ascunse și să atingă un nivel mai profund de învățare. Dar depinde de profesori să-i învețe să o facă cu grijă.

„Elevii sunt curatori, dar nu știu că fac ceea ce fac ei”, a spus expertul educațional Naomi Harm. „Împărtășesc lucrurile, dar nu își dau seama ce impact educațional au cu adevărat. Noi, ca profesori, trebuie să pregătim scena pentru ca elevii să fie mai auto-direcționați în modul în care curăță aceste cunoștințe pentru a-și extinde experiențele de învățare. ”

Concluzia este că, în această eră a informațiilor deschise și abundente, elevii pot deveni mai puternici.

Rolul proiectelor educaționale în dezvoltarea personalității elevului

Stemate Elena

Școala Primară ” Angels”, Păulești, Prahova

Procesul educațional este în continuă schimbare, iar eficientizarea acestuia presupune identificarea metodelor și strategiilor care să-i motiveze pe elevi să participe la actul educațional, să-i determine să fie parteneri ai propriei formări. Dezvoltarea personalității elevilor este un obiectiv al procesului instructiv-educativ, dar cadrului didactic îi revine sarcina de a identifica modalitățile prin care să adapteze procesul la nevoile individuale ale elevilor, să- i stimuleze și să creeze un mediu favorabil de învățare.

Implicarea elevilor în proiectele e Twining și transfrontaliere au constituit o nouă modalitate de învățare, într-un mod relaxant, oferind elevilor posibilitatea de a -și dezvolta abilitățile și competențele.

Prin participarea la aceste proiecte am urmărit mai multe obiective:

- valorificarea și dezvoltarea abilităților și aptitudinilor individuale ale elevilor;

Proiectele au avut tematică diferită și am oferit posibilitatea elevilor de a selecta proiectul la care să participe ținând cont de interesele și așteptările individuale.

” IN HARMONY” – schimb de informații privind tradițiile, obiceiurile din diferite țări;

” ARTISTIC JOURNEY OF MATHEMATICS” – aplicarea conținuturilor matematice în domenii diferite (artă, muzică, film, literatură);

”LET S CLIMB ENGLISH LADER & SLIDE”- folosirea cunoștințelor de limbă engleză în muzică, dans, jocuri, dramatizări, activități recreative;

” A JOURNEY THROUGH THE WATER” – identificarea rolului apei în diferite domenii , crearea unor materiale informative pe baza experienței personale despre rolul apei în natură;

” CĂLĂTORIE ÎN LUMEA CĂRȚII ”(proiect transfrontalier în colaborare cu Republica Moldova) – dezvoltarea interesului pentru lectură;

Unul dintre proiectele care a stârnit interesul și dorința elevilor de învățare într-un mod creativ și relaxant a fost proiectul ” IN HARMONY”. La acest proiect

au participat elevi din : Turcia, Portugalia, Bulgaria, Spania, România, Italia. Prin intermediul acestui proiect am urmărit :

- dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză;

Activitățile, sesiunile de comunicare , întâlnirile cu elevii din școlile partenere au oferit posibilitatea elevilor de a-și exersa abilitățile de comunicare în limba engleză.

- dezvoltarea abilităților individuale , a creativității , formarea de competențe digitale și învățarea de noi tehnologii multimedia;

Activitățile au fost diverse evidențiind abilitățile și creativitatea elevilor prin realizarea unor compoziții plastice, a unor compoziții literare, a unor texte informative, a unor dramatizări.

ACTIVITATEA 1:

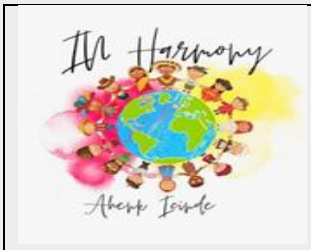

PREZENTAREA ELEVILOR

Folosind BITMOJI sau compoziții plastice, elevii s-au prezentat în limba engleză.

ACTIVITATEA 2:

Am realizat logo-ului și afișul proiectului în format digital (CANVA), dar și în cadrul orelor de AVAP sub forma unui poster. .

ACTIVITATEA 3:

Am participat la activitatea internațională CODEWEEK 2020. Activitatea a fost relaxantă, iar elevii au participat cu interes, urmărind descoperirea produsului final obținut prin respectarea codurilor .

ACTIVITATEA 4:

Elevii au colorat imagini ale unor costume populare românești pe care le-au însoțit de o scurtă descriere în limba engleză și au realizat un colaj folosind PIC-COLLAGE. Materialele realizate au fost încărcate pe platformă, constituind material pentru o expoziție realizată în programul EMAZE. Astfel, au putut urmări diferențele dintre portul tradițional românesc și cel al celorlalte țări, au putut afla informații legate de diversitatea costumelor tradiționale din diferite zone.

ACTIVITATEA 5:

Ziua Națională a României a fost un prilej de a prezenta partenerilor obiecte tradiționale românești și însemne ale țării (steagul), cultivându-se prin acestea valori morale precum patriotismul și respectul pentru valorile naționale.

ACTIVITATEA 6:

Elevii au avut de realizat un film în programul FLIPA-CLIP prin care au prezentat rețeta unui produs tradițional și modul de preparare. Această activitate a contribuit la crearea unui parteneriat între părinți -elevi -cadru didactic. Această activitate a dezvoltat abilități gastronomice, a încurajat implicarea tuturor membrilor familiei, a dezvoltat competențe de învățare a unui nou program multimedia și a constituit un schimb de informații legat de specificul gastronomiei din fiecare țară.

<table>
<tr>
<td> 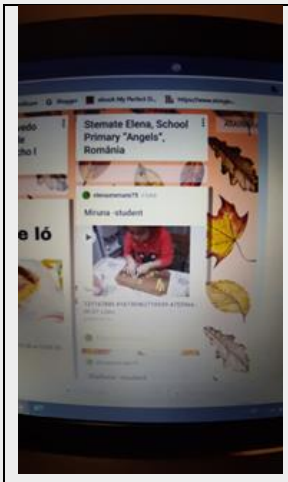
</td>
<td> 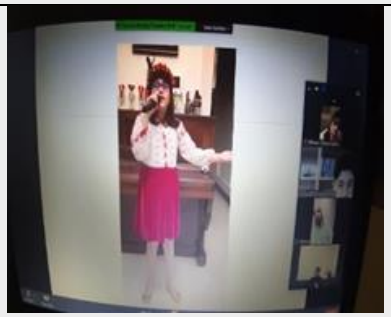 </td>
<td>
</td>
</tr>
</table>

ACTIVITATE 7:

Folosind programul TOONTASTIC elevii au prezentat mesajul transmis de două cântece tradiționale intrepretate de elevi. Au fost astfel puse în valoare abilitățile muzicale ale elevilor, dar și cele literare, de prezentare a mesajului și a sentimentelor transmise de conținutul cântecului. Acestea au constituit materiale pentru organizarea unui concert online, unde elevii au putut asculta cântecele tradiționale din toate țările implicate în proiect.

ACTIVITATE 8:

Elevii au avut de prezentat zone turistice din țara noastră, folosind programul FLIPGRID, îmbogățindu-și astfel cunoștințele geografice, dar descoperind și arta fotografiei. Prin intermediul postărilor existente pe platformă, au aflat informații noi despre zone turistice din alte țări.

ACTIVITATE 9:

Copilăria și jocurile copilăriei au constituit întotdeauna un prilej de bucurie. Am împărtășit copiilor din alte țări jocuri pe care le jucăm împreună în curtea școlii și am aflat despre jocurile copiilor din alte țări.

ACTIVITATE FINALĂ:

Elevii de la Școala Primară ” Angels” au organizat o activitate online prin care au prezentat în limba engleză beneficiile proiectului pentru propria dezvoltare. Astfel, au prezentat filme și un material Power Point în limba engleză despre ceea ce le-a plăcut și au învățat :

- Am cunoscut mulți copii din alte țări și am aflat lucruri importante despre ei.
- Am învățat programul CANVA și am realizat postere, afișe.

- Am învățat să colaborăm, să evidențiem reușitele și lucrările partenerilor.
- Am exersat limba engleză în întâlnirile online cu elevii din alte țări.
- Am participat la activitatea CODEWEEK și am colorat folosind codul culorilor.
- Am aflat lucruri interesante despre costumele populare tradiționale din alte țări.
- Am învățat să realizăm colaje fotografice folosind diferite programe.
- Am pregătit mâncăruri tradiționale și am admirat rețete de mâncăruri tradiționale din alte țări.
- Am învățat programe noi FLIPACLIP, BITMOJI, VOKI.
- Am celebrat prin activități Disability Day.
- Am ascultat într-un concert online cântece tradiționale.
- Am realizat videoclipuri folosind programul TOONTASTIC și am prezentat mesajul transmis de cântece.
- Am vizitat cele mai frumoase zone turistice din țările participante la proiect.
- Am realizat videoclipuri folosind programul FLIPAGRID:
- Am ascultat cu multă plăcere concertul ” In harmony” desfășurat în mediul online.
- Am participat la jocuri în aer liber pe care le-am prezentat și partenerilor noștri.

CONCLUZII:

Proiectele eTwinning desfășurate în acest an au contribuit la dezvoltarea personalității elevilor, oferind oportunități de învățare în concordanță cu nevoile individuale ale acestora în ceea ce privește comunicarea, colaborarea, schimbul de informații. Elevii au dobândit competențe specifice secolului XXI , și-au asumat responsabilități, au aplicat cunoștințele dobândite și au realizat conexiuni între competențele dobândite la nivelul mai multor discipline.

Dezvoltarea competenţei digitale la elevi – o necesitate

Stoica Claudia-Elena

Grădiniţa cu P.P. nr.23, Ploieşti, jud. Prahova

Tehnologia digitală este inovația secolului XXI și ne modelează felul în care trăim, gândim și ne creștem copiii. Copiii noștri sunt printre primele generații care se nasc, cresc și trăiesc în această lume digitalizată și sunt așa - numiții „copii digitali”.

Fenomenul tehnologiei digitale a prins proporții uriașe și a adus cu sine o serie de schimbări pozitive precum comunicarea facilă, resurse pentru educație și învățare, aplicații care să ne facă viața mai ușoară – aplicații pentru gătit, sport, muzică etc.

Indiferent de țară, de contextul cultural și de specificul național, sistemele de educație trec la aceste reforme pentru adecvarea școlii la o nouă epocă, unde absolventului i se cere mult mai mult decât o specializare și/sau o cultură generală. Provocarea cea mai mare este aceea că – dincolo de orice fel de retorici – absolventul chiar trebuie să învețe pe tot parcursul vieții.

Ca urmare a eforturilor de optimizare a educaţiei la nivel european, din perspectiva adecvării şcolii la caracteristicile pieţei muncii, un grup de lucru al Comisiei Europene a redactat şi promovat în 2006 un document care îşi propune să ofere un „profil de formare european” structurat pe baza a opt competențe cheie- comunicare în limba maternă, comunicare în limbi străine, competenţe matematice și competențe de bază în ştiinţe şi tehnologii, competența digitală, a învăța să înveți, competenţe sociale şi civice, spirit de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizare şi exprimare culturală.

Competenţele cheie sunt prezentate ca rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoştinţe, abilități şi atitudini care urmează să fie formate tuturor tinerilor, ca instrumente culturale pentru învățarea pe parcursul întregii vieți.

Competența digitală este una dintre cele opt competențe-cheie, concretizându-se în utilizarea cu încredere și în mod critic a întregii game de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru informare, comunicare și soluționare a problemelor în toate domeniile vieții. Ea ne ajută să stăpânim şi alte competenţe-cheie, cum ar fi comunicarea, competenţele lingvistice sau cele de bază în matematică şi ştiinţe,fiind esențială pentru educație, viață profesională și participare activă în societate.

Dobândirea acestei competente si stapânirea ei se realizează structurat în cinci domenii: alfabetizarea digitală și informațională, comunicare și colaborare, creare de conținut digital, siguranță și soluționare de probleme.

Competenţa digitală (abr – TSI – Tehnologia societăţii informaţiei) Cunoştinţe – înţelegerea şi cunoaşterea naturii, a rolului şi a oportunităţilor TSI în contexte cotidiene: în viaţa personală, socială, profesională. Include aplicaţiile principale de tipul: procesor word, foi de calcul, baze de date, stocarea şi gestionarea informaţiilor; înţelegerea oportunităţilor şi a riscurilor potenţiale ale internetului şi ale comunicării prin mediul electronic (e-mail, reţea) în contexte de: muncă, petrecerea timpului liber, schimbul de experienţe, colaborarea în reţea, învăţare, cercetare; înţelegerea modului prin care TSI sprijină creativitatea şi inovaţia, conştientizarea aspectelor care ţin de validitatea şi autenticitatea informaţiilor disponibile precum şi de principiile legale şi etice implicate de folosirea interactivă a TSI. Abilități – abilitatea de a căuta, colecta şi procesa informaţia şi a o folosi într-o manieră critică şi sistematică, apreciind relevanţa acesteia, diferenţiind între real şi virtual şi recunoscând legăturile dintre acestea; abilităţi de a folosi instrumente digitale pentru a produce, prezenta şi înţelege informaţii complexe; abilitatea de a accesa, căuta şi folosi servicii bazate pe internet; folosirea TSI pentru sprijinirea gândirii critice, a creativităţii şi a inovaţiei. Atitudini – atitudine critică şi reflexivă faţă de informaţia disponibilă, responsabilitate în folosirea mijloacelor interactive, interes pentru implicarea în comunităţi şi reţele pentru scopuri culturale, sociale şi/ sau profesionale.

Este larg acceptat faptul că formarea competenței digitale trebuie să înceapă de la o vârstă mică, însă deciziile legate de tipologia tehnologiilor și timpul alocat acestora trebuie bine cântărite.

În cazul învăţământului primar, formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale se va efectua atît în cadrul disciplinelor de bază, cît şi în cadrul componentelor curriculare opţionale(exemplu Jocul cu calculatorul). Un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale la acest nivel de învăţământ îi revine învăţământului non formal şi celui informal. Contexte non formale şi informale de învăţare a utilizării TIC – vizite la instituţii din comunitate în cadrul cărora sunt utilizate tehnologiile de informare şi comunicare (bancă, studio fotografic, întreprinderi, primărie, magazine etc.);

vizite la muzee tehnice sau expoziţii de specialitate;

înregistrarea audio sau video cu ocazia unor evenimente speciale (vizite, serbări, expoziţii etc.) cu ajutorul diferitelor aparate şi softuri digitale;

concursuri de jocuri educative pe calculator.

Există resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații

precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual.

Evoluția tehnologiei și integrarea ei în toate sectoarele de activitate ale societății a condus la solicitarea sistemului educației de a face față noilor cerințe și provocări pentru școală, pentru actorii ei, dar și pentru cei responsabili cu formarea lor.

Cadrele didactice au analizat noile resurse tehnologice,punând accent pe nivelul de utilizare a acestora pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea activităților educative și tipurile de aplicații folosite ,au utilizat manualele digitale. Cu toate că transformarea erei digitale a impus, favorizat și îmbunătățit accesul la resurse TIC în școli, există diferențe semnificative între acestea, în funcție de mediul în care funcționează, urban sau rural, în detrimentul celor din urmă, cărora încă le lipsesc dispozitivele tehnologice de bază. Acest aspect constituie o dificultate majoră, în condițiile în care se așteaptă asigurarea de șanse egale la o educație de calitate, la acces la tehnologie, într-o societate care cere tineri pregătiți din punct de vedere tehnologic și digital.

Interesul evident al elevilor pentru activități ce presupun utilizarea internetului și observând scorurile mari pentru competențele de lucru cu motoare de căutare pe Internet se conturează nevoia alfabetizării informaționale a elevilor, întrucât cei mai mulți nu posedă competențe de utilizare etică și legală a informațiilor din mediul online . Astfel, este necesară acordarea unei atenții sporite sarcinilor care ar putea viza alfabetizarea informațională și pe cea tehnologico-pedagogică, care să fie incluse în activitățile desfășurate cu ajutorul resurselor digitale.

Bibliografie

1.Făt, Silvia; Labăr, Adrian Vicențiu, 2009, Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație, EduTIC 2009, Raport de cercetare evaluativă.

2.*** Repere pentru proiectarea şi actualizarea curriculumului naţional. Document de politici educaţionale, versiune de lucru, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, mai, 2016.

3.Noveanu, E.; Potolea, D., 2008, Informatizarea sistemului de învățământ: Programul S.E.I., Editura Agata, București.

Școala online - o necesitate

Stoicescu Anca Magdalena

Școala Gimnazială, „Dumitru Hera”, sat Bătești, Comuna Brazi, județul Prahova

În luna martie a anului școlar 2019-2020 educația a trebuit să facă față unei noi provocări: școala online. Orele au debutat destul de incert, cu o multitudine de întrebări și probleme de rezolvat. Nu ne așteptam, nici elevi și nici cadre didactice, să vedem școala altfel decât ne-am obișnuit. Mulți dintre noi „cochetam” cu online-ul, alții chiar lucrau zilnic, folosind tehnologia, dar nu eram pregătiți emoțional (și nici profesional) să facem brusc tranziția de la fizic la online. Nu am avut de ales însă. Așa că ne-am mobilizat cu toții: elevi, profesori, autorități și părinți, încercând să ne adaptăm la noua realitate, într-un timp foarte scurt și fără o pregătire prealabilă în acest sens.

Ne-am întrebat ce platformă educațională să alegem, cum să creăm o clasă virtuală, ce program de lucru să alegem, cum vom transmite elevilor cunoștințele, cum își vor crea toți elevii cont pe acea platformă, dacă au toți elevii noștri au conexiune la internet și computer, tabletă sau smartphone pentru a participa la lecțiile online. A trebuit să devenim rapid „profesori de informatică” atât pentru a face față procesului instructiv-educativ online, cât și pentru a învinge problemele legat de accesarea platformelor, a conținuturilor și, uneori, a problemelor de ordin tehnic. Am găsit soluții pentru toate problemele, de multe ori prin efort individual, fiindcă a trebuit să ne adaptăm cu toții noii situații.

Procesul a fost testat din mers, devenind autodidacți, învățând din propria experiență, dar și a celorlalți colegi. Am studiat tutoriale pe internet despre folosirea unei platforme de învățare, am participat la programe de formare profesională, ateliere, conferințe, webinarii, ne-am documentat, fiecare cadru didactic dobândind, așadar, competențele digitale prin experiențe personale. Am avut prilejul să experimentăm, să testăm și să ne alegem cele mai potrivite instrumente de lucru online.

Școala online este o direcție inedită, dar necesară în momentul actual. Deși a debutat destul de greu (probleme majore fiind legate de conexiunea la internet), cu timpul ne-am adaptat și am îmbinat regulile de la clasă (vorbim pe rând, nu deranjăm, ridicăm mâna ca să adresăm întrebări, ascultăm cu atenție etc.), cu cele noi: deschidem/închidem microfonul când este necesar, nu închidem microfoanele colegilor, nu dăm afară colegii din întâlnire, nu scriem pe chat în timpul orei etc. De asemenea, elevii au învățat să își prezinte ecranul, să acceseze linkuri,

să trimită mesaje pe o platformă, să încarce materiale audio-video sau sub formă de text, imagini, să corecteze temele urmând indicațiile din comentariile cadrului didactic.

Școala noastră a utilizat, în această perioadă, platformele Adservio și Școala365. Multe platforme digitale permit cadrelor didactice să salveze informația cu ușurință și să o poată accesa și folosi ori de câte ori se conectează. Acest tip de organizare automată permite acestuia să-și concentreze timpul asupra aspectelor muncii care necesită mai multă atenție, precum planificarea lecțiilor și comunicarea cu elevii lor.

Am avut norocul ca toții elevii să dispună de dispozitivele necesare pentru participarea la activitățile online, chiar dacă intram mai târziu pentru a nu se suprapune activitățile noastre cu cele ale elevilor de la alte clase (într-o familie existând un dispozitiv la trei copii). Am descoperit astfel că nu putem păstra orarul tradițional pentru școala online. De asemenea, unele activități desfășurate în sala de clasă nu puteau fi desfășurate online. Astfel, am căutat alte soluții și am regândit activitatea didactică, în sprijinul cadrului didactic venind resursele digitale. Acestea au avut menirea de a ieși din monotonie, de a face lecțiile mai atractive și interactive. Utilizarea acestor resurse este cu atât mai oportună cu cât în prezent există numeroase resurse hardware și software, inclusiv pentru acei copii care au cerințe speciale, există posibilitatea de a accesa informații specifice fără restricții de timp și de loc. Ele permit accesul rapid la informații, iar contactul cu aceste informații poate fi orientat într-o manieră constructivă și eficientă. Elevii de astăzi, din sălile noastre de clasă, s-au născut și au crescut înconjurați de tehnologie, au alte preferințe, nu mai sunt la fel de statici și ascultători ca generațiile trecute de copii, se plictisesc repede, căci tehnologia i-a învățat cu viteza și informația multimedia, preferând să învețe interactiv, să fie provocați, să descopere, să aplice. Prin mijloace digitale, învățarea este la un click distanță. Nu durează mult pentru a afla un fapt sau pentru a dezvolta o anumită abilitate.

Totuși, trebuie să selecționăm cu atenție aplicațiile/jocurile accesate în timpul orelor pentru ca acestea să fie de un real folos elevilor și trebuie să fim atenți la frecvența utilizării acestora pentru ca nu cumva un copil să petreacă ore în șir în fața calculatorului și să aibă efecte negative pe termen lung.

Pentru părinții, deși a provocat uneori frustrare, școala online a oferit posibilitatea de a observa cum se desfășoară o oră, care este limbajul utilizat de cadru didactic și modul în care gestionează anumite probleme delicate sau conflicte apărute între copii. Aceștia au putut aprecia care este nivelul copilul lui și dacă întâmpină dificultăți la anumite discipline sau teme.

Consider că toate cadrele didactice ar trebui să fie deschise la tot ce presupune inovație în educație pentru ca elevii oferi elevilor posibilitatea de a face față, pe viitor, provocărilor. Procesul pedagogic online a devenit o necesitate ce oferă atât oportunități, cât și pericole. Într-un interval de timp scurt s-a realizat trecerea de la o societate relativ stabilă la o societate definită de discontinuități și schimbări, astfel încât, cunoașterea noii paradigme educaționale este o exigență absolută.

Cu toate că învățământul online a ajutat foarte mult în această perioada, mă consider în continuare un cadru didactic clasic care dorește să păstreze tradiția de a intra la clasă și de a comunica față în față cu elevii dornici de educație. Această emoție nu poate fi înlocuită de niciun calculator.

În opinia mea, pentru a ne adapta la situația actuală și la cerințele societății, este necesar să combinăm cele două situații, și anume învățământul online să vină în sprijinul celui față în față, de la clasă, ca o platformă prin care să ofer materiale de studiu, mai ales că multe dintre dintre metodele tradiționale folosite în predare-învățare nu mai motivează noile generații de elevi îndeajuns înspre a căuta informații sau dezvolta competențe prin efort propriu.

Bibliografie:

1. https://www.contributors.ro/cum-a-mers-invatamantul-online-in-romania-in-timpul-pandemiei-probleme-si-solutii/

2. https://www.techradar.com/best/best-online-learning-platforms

Profesorul clasic și generația digitală

Stoichiță-Gogu Ruxandra

Liceul Tehnologic „Constantin Cantacuzino” Băicoi, Prahova

Anul trecut, în martie, învățământul românesc a început o luptă cu care nu se mai confruntase până atunci, lupta cu pandemia de Coronavirus. Școlile s-au închis, diferite zvonuri au tot circulat, dar nimeni nu știa cu siguranță ce are de făcut. Atunci, profesorii și-au dat seama, unii mai devreme, alții mai târziu, alții deloc, că trebuie să se adapteze, să evolueze și să-și schimbe complet stilul de predare, astfel încât elevii, care erau și ei la rândul lor închiși în case cuprinși de o stare de confuzie, să piardă cât mai puțin. La partea de adaptare și evoluție s-a văzut cu adevărat diferența dintre profesorii dornici să învețe și cei care se complac într-o zonă de confort din care nu-și doresc niciodată să iasă.

Când s-au închis școlile, probabil mulți dintre elevi, dar și dintre profesori, au simțit bucuria unei vacanțe neplanificate, dar binevenite. Gravitatea situației încă nu apăsa pe nimeni, în România nu erau atât de multe îmbolnăviri ca în alte țări. Apoi, pe măsură ce lucrurile au început să se înrăutățească și a fost declarată starea de urgență, profesorii dedicați meseriei lor și-au dar seama că vor trebui să găsească moduri alternative de a ajunge la elevii lor. Aici le-au fost de mare ajutor și diversele platforme de e-learning, precum Google Classroom, Zoom, Webex și altele. Elevii s-au adaptat și ei, iar faptul că tinerii din zilele noastre sunt foarte familiarizați cu tehnologia a fost un punct forte în procesul digital de învățare.

Adevărata provocare, însă, a fost pentru acei profesori din generații mai înaintate care nu erau obișnuiți cu volumul mare de tehnologie disponibilă. Aceștia au fost nevoiți să treacă brusc de la cărți, manuale, caiete, tablă și cretă la dispozitive de transmitere a informației, dar și la diferitele programe concepute special pentru asta. De mare ajutor în tot acest proces de reevaluare a abilităților de predare și de adaptare la climatul actual a fost reacția promptă a furnizorilor de cursuri, astfel încât cine își dorea să obțină atât un certificat de formare, dar și deprinderea noilor competențe necesare predării online, a avut la dispoziție un număr destul de mare de opțiuni.

Mai mult decât atât, elevii au fost și ei deschiși la provocarea reprezentată de învățarea online și nu doar că au participat, dar au și dat o mână de ajutor cu explicații sau sugestii acolo unde a fost cazul.

A avut loc aici o mică inversare de roluri. Profesorul s-a văzut nevoit să învețe de la elev, iar lucru acesta nu poate decât să fie unul benefic, atât pentru dinamica profesor-elev, dar

și pentru schimbarea perspectivei. Se spune că nu poți cunoaște cu adevărat pe cineva decât atunci când te pui în locul lui. Odată cu acest schimb de locuri, atât profesorul cât și elevul îl pot înțelege mai bine pe celălalt.

Conform teoriei inteligențelor multiple a lui Gardner, nu doar că fiecare om se pricepe la ceva, dar este greu ca cineva să se priceapă în mod egal la orice lucru. Astfel, când profesorii au fost nevoiți să iasă din zona lor de confort și din rutina predării la clasa, cu care se obișnuiseră timp îndelungat, au observat că atunci când înveți ceva care poate nu-ți place sau care ți se pare greu poate fi anevoios. Când există empatie, atunci lucrurile se desfășoară pe un alt făgaș, mai plăcut, dar și mai trainic.

Pandemia încă nu s-a încheiat, iar anul școlar curent a fost marcat și el de numeroase schimbări și decizii de la nivel înalt, mai mult sau mai puțin prietenoase cu sistemul de învățământ. În continuare am fost nevoiți să susținem orele online, în sistem sincron sau asincron, cu camerele pornite sau nu, cu elevii mai mult sau mai puțin atenți, dar și cu părinți, bunici sau rude care au luat și ei parte la ore. Bariere ce nu mai mult de un an în urmă păreau de netrecut, au fost dărâmate. Predarea online a adus școala acasă, dar și confortul căminului la școală. Cu toții am devenit generații digitale, nu doar elevii, ci și profesorii și părinții.

În concluzie, deși ne-am confruntat, și ne confruntăm în continuare, cu o situație fără precedent în istoria recentă a umanității, datorită tehnologiei s-a putut păstra legătura dintre școală și elevi, iar cei care nu erau familiarizați cu multiplele întrebuințări digitale s-au adaptat și au evoluat, astfel încât învățământul să poată merge mai departe.

Efectele inteligenței artificială asupra omenirii și a educației

Suceava Daniela

Instituţia- Șc. Gimn. Iuliu Grama Localitatea- Chhiheru de Jos Judeţul- Mureș

Trăim cu toții în zilele noastre cea mai mare transformare din câte i-au fost date acestei lumii să vadă.

Primul și cel mai important concept al acestei discuții este cel de schimbare. Există multe feluri de schimbare: punctuală, locală, individuală, de durată sau imediată, structurală (de paradigmă).

Schimbările de paradigmă nu au fost multe dar au fost revoluționare, acestea fiind: Agricultura; Industrializarea și cea pe care o trăim în zilele noastre, Inteligența artificială.

Al doilea aspect important este viteza acestei schimbări. Agriculturii i-au luat câteva mii de ani ca să aducă lumea din primitivitate la o formă destul de avansată; industriei i-au luat câteva sute de ani să ne aducă în actualitate iar inteligenței artificiale îi va lua doar câțiva zeci de ani ca să ne proiecteze într-o lume pe care, abia poate o putem bănui astăzi.

Totul, absolut totul se va schimba într-un timp extrem de scurt- instituțiile pe baza cărora ne sunt structurate societățile, modul în care măsurăm și valorizăm lucruri de bază precum munca sau productivitatea, sănătatea, educația și nu în ultimul rând, chiar relațiile dintre noi. Miza este urmatoarea: fie vom înțelege ce ni se întâmplă și ne vom adapta, acționând în consecință, fie ne vom lamenta și vom fi înecați de acest tsunamii al tehnologiei IT.

Primul și cel mai evident lucru este că în curând nu vom mai putea evalua și măsura mersul lucrurilor după vechile măsurători, standarde și repere. Este așa numitul decalaj cultural, adică, situația în care viteza cu care evoluează tehnologia este mai mare decât cea cu care înțelegem această schimbare și ne acomodăm ei. De exemplu, viteza cu care oamenii călătoreau înainte de industrializare, de apariția primelor motoare și după această adevărată revoluție industrială; de la cei câțiva kilometrii la oră care erau parcurși cu pasul sau cu calul, la zecile, apoi sutele de kilometri la oră parcurși cu trenul, mașinile, apoi cu avioanele. Toate aceste schimbări au avut loc într-un timp mai îndelungat în care omenirea a putut înțelege anumite transformări și s-a putut adapta lor.

Care sunt urmările inteligenței artificiale în educație? Traversăm cea mai importantă transformare din istoria omenirii. Travesăm în momentu de față o perioadă în care tot cea ce experimentăm noi și modul în care ne desfășurăm activitatea contribuie la crearea unui creier global iar rețeaua internet și toate resursele IT de care noi dispunem construiesc această lume

nouă- inteligența artificială prin care noi oamenii suntem co-creatori dar și beneficiari ai avantajelor ei.

Câteva domenii ale inteligenței artificiale: un prim sistem de inteligență artificială a fost acel joc de sah care se juca pe calculator cu câțiva ani în urmă, prin care calculatorul încerca să învețe de la cei care jucau, mișcările și patternul (tiparul psihologic) pe care îl aveau; apoi mai este domeniul expert, robotica, limbajul și mediile pentru inteligența artificială.

Ce poate aduce inteligența artificială în educație? În primul rând poate aduce un tutore care poate să fie în permanență cu elevul pe care îl servește, o învățare colaborativă în sensul în care aceste sisteme de inteligență artificială pot să învețe din mai multe surse, pot să facă un mixt de informație și mai departe pot să transmită altor persoane. În educație, inteligența artificială poate automatiza foarte mult activitățile de bază, se poate adapta în funcție de nevoile elevului, poate îmbunătății activitatea profesorului și poate verifica impactul pe care îl are procesul de predare din partea profesorului, poate fi un feedback foarte bun pentru evaluarea modului în care elevul învață, poate crea un context în care învățarea să fie mult mai complexă. În viitor va schimba și rolul pe care îl avem noi profesorii în educație, cu siguranță nu ne pot înlocui aceste sisteme de intelegență artificială dar cred că ar trebui să învățăm să ne adaptăm cu tehnologia, să ne schimbăm modul de gîndire, de asemenea se va schimba foarte mult și modul în care școlile sunt furnizoare de educație și de servicii educaționale numai pentru elevi și copii.

Educația are rolul de a reproduce normele sociale. În măsura în care putem deschide toate aspectele educației tuturor cetățenilor prin tehnologie, putem să ne îndepărtăm de modelul vechi de educație. Nu trebuie să fie mare lucru să avem tehnologie în școli. Trebuie să ne schimbăm mentalitateacu toții.

Metode de susținere socio-emoțională în școala online

Ștefan Cristina Alina

Școala Gimnazială Tinosu, județul Prahova

Era informațională denumită și era digitală este o idee conform căreia epoca în care trăim va fi caracterizată de capacitatea oamenilor de a transmite informații fără restricții și de a avea acces la informație la un mod care era imposibil în trecut. Ideea este legată de conceptul de „revoluție digitală", care cuprinde și ideea că pasul următor după „revoluția industrială" constă în trecerea la o economie bazată pe transmisie, prelucrare și stocare de informație.

Încă de la apariția calculatoarelor și apoi a internetului, educația digitală este o nevoie ce crește exponențial. Acest tip de educație presupune, pe de-o parte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, iar pe de altă parte, se referă la metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În ultimul an, casa noastră a devenit birou, loc de joacă, cabinet medical și mai ales sală de clasă. Criza sanitară ne-a arătat că tehnologia ne poate ajuta să avem acces la o mare parte din lucrurile de care avem nevoie zi de zi, dar și că putem să învățăm dacă avem un telefon inteligent cu acces la internet. Schimbarea rutinei zilnice, cuprinzând închiderea școlilor și sporirea nivelului de nesiguranță, învățarea la distanță și distanțarea socială, creează numeroase transformări în viața elevilor și familiilor lor. Majoritatea elevilor preferă să stabilească legături și să socializeze, aceștia simțind din plin efectele izolării fizice și lipsa interacțiunilor.

Ca urmare a acestor circumstanțe neobișnuite trebuie găsite modalități de formare a unei comunități de învățare centrate pe relaționare și tehnici de predare, modelare și consolidare a unui set de competențe socio-emoționale cum ar fi: cunoașterea de sine, auto-administrarea, conștientizarea socială, abilități de relaționare și luarea unor decizii responsabile.

Conștiința de sine este capacitatea de a recunoaște propriile sentimente, puncte forte, puncte slabe și factori de stres, dar și atunci când cineva este capabil să se întrebe: De ce mă simt așa? Care este scopul meu? Cum îmi pot schimba comportamentul?

Elevul trebuie să crească având o bună imagine de sine, să fie susținut, încurajat, să-și contureze stima de sine prin siguranță, autocunoaștere, apartenență și competență. Școala formează o comunitate de învățare centrată pe relaționare pentru siguranță și confort. În această comunitate fiecare membru trebuie să se simtă văzut, auzit, cunoscut, valorizat, apreciat. În

acest sens este bine ca regulile de la orele față în față să fie transpuse la orele online printr-o comunicare eficientă.

Menținerea și stabilirea ritualurilor și a obiceiurilor pot ajuta elevul să se simtă în siguranță. Se pot realiza întâlniri zilnice, centrarea asupra unor întrebări zilnice, practicile virtuale „în cerc", întâlniri în grupuri mai mici, obiceiuri distractive, obiceiuri noi. Dacă predarea tradițională presupunea și o componentă nonverbală (privirea, corpul, gesturile acompaniau discursul), în predarea online predomină comunicarea verbală. Astfel comunicarea didactică nu trebuie să fie autoritară, centrată pe conținuturi și performanță, ci democratică, încurajatoare cu toți elevii, centrată pe obiective și pe elevi. Profesorii trebuie să fie disponibili să le ofere elevilor informații exacte și sprijin când aceștia au nevoie, să aibă o atitudine iubitoare, calmă, să fie răbdători, ascultători, empatici, grijulii, interesați, toate acestea oferindu-le beneficiarilor educației siguranță în comunicarea la distanță.

Alte metode de susținere pot fi ascultarea și reflecția. Prin parafrazare putem recunoaște gândurile și sentimentele elevilor, încurajându-i pe aceștia să-și admită sentimentele și că acestea pot fi înțelese de ceilalți. Mijloacele audio-video sunt extrem de utile când vine vorba de parafrazarea cuvintelor elevilor, dar și feedback-urile scrise pot să atingă același obiectiv.

Autogestionarea este capacitatea de a controla propriile acțiuni. Câteva exemple în acest sens sunt motivația de sine, exercitarea autocontrolului, stabilirea obiectivelor pentru sine și recunoașterea momentului în care cineva are nevoie de o pauză, de timp singur sau de a respira adânc.

Comunicarea exclusiv verbală poate crea stres și anxietate în rândul elevilor, iar aceștia pot să spună și să facă lucruri din impuls. Nu trebuie luate personal. Nesiguranța ne poate aduce la capătul răbdării și învățarea online poate deveni obositoare atunci când nu anticipăm pe loc răspunsurile emoționale ale elevilor.

Prin observarea propriilor emoții și gestionarea lor, prin adresarea unor întrebări suplimentare putem evita atitudinea defensivă. Și elevii au nevoie de strategii care să îi ajute să se calmeze și să se concentreze asupra procesului de învățare. Aceștia pot folosi tehnicile de respirație pentru a reduce ritmul cardiac și a-și calma sistemul nervos, pot să numere până la 10, pot să folosească practici de conștientizare precum: joc în care își imaginează că pun un gând în balon și îl lasă să zboare, joc în care dețin o telecomandă magică cu care pot opri gândurile și emoțiile care îi copleșesc.

Conștientizarea socială este capacitatea de a înțelege lucrurile din punct de vedere al altor persoane și de a simți empatie pentru ceilalți. Este, de asemenea, capacitatea de a arăta respect pentru ceilalți și de a aprecia și îmbrățișa diversitatea.

Învățarea socială și emoțională se realizează prin instruire la clasă, jocuri de rol, discuții în cerc deschis și proiecte. Jocurile de rol dezvoltă abilitatea de a se pune în pielea altora și îi ajută pe elevi să învețe empatia și să dezvolte abilități de comunicare. Elevii trebuie să știe că cineva înțelege ce simt și experimentează, că cineva le acordă timp pentru a se asigura că a înțeles ce au dorit să spună. Astfel se crează o legătură bazată pe încredere și siguranță emoțională. Vor învăța să devină empatici, observând caracterul empatic al cadrului didactic. Unor copii le este greu să vorbească despre situații sociale și subiecte incomode în fața colegilor. Ei pot să-și exprime gândurile, emoțiile și sentimentele prin ilustrații și cuvinte scrise și astfel au posibilitatea de a fi creativi și de a se distra mult exprimându-se.

Abilitățile de relaționare sunt abilitatea de a forma și menține relații semnificative și sănătoase cu alte persoane. Componentele importante ale relațiilor sănătoase de orice fel includ comunicarea deschisă, ascultarea, încrederea, colaborarea, compromisul și rezolvarea problemelor.

Elevii doresc să interacționeze din punct de vedere social cu profesorii și colegii lor și acest lucru nu a fost posibil din cauza distanțării sociale, a închiderii școlii și a necesității de a sta acasă. Folosirea platformelor de învățare au limitat interacțiunea elev-elev și elevi-profesori. Elevii pot folosi funcția chat sau forumurile de discuții, dar trebuie să conștientizeze că regula de a vorbi pe rând este valabilă și în online, iar tot ce spun sau scriu pe platformă este același lucru cu ceea ce spun în clasă. Cerințele trebuie să încurajeze gândirea profundă, să invoce umorul și să necesite răspunsuri variate.

O altă metodă de susținere socio-emoțională este reflecția, care oferă elevilor oportunități individuale și colective de gândire și înțelegere a experiențelor lor. Prin întrebări, elevii pot fi implicați, determinându-i să observe modul în care aceste experiențe vor avea impact asupra viitorului lor. Pentru a evidenția importanța nevoilor de comunicare cu mai multă grijă, pot fi folosite mesajele: Mă simt..., Când tu..., Pentru că eu..., Mi-ar plăcea.../Doresc...

Luarea unor decizii responsabile este capacitatea de a lua decizii constructive și bine gândite despre propriul comportament și interacțiunile sociale.

Prin prezentarea măsurilor de prevenire și precauție, elevii devin mai încrezători că această perioadă va trece, că pot să-și mențină sănătatea și pot spera la o revenire la normal.

Prin crearea unui mediu de învățare sigur și prin predarea, modelarea și consolidarea competențelor socio-emoționale în timpul pandemiei de COVID-19, vom oferi atât nouă, cât și elevilor noștri abilități și practici puternice și eficiente pentru a trece prin această criză cu înțelepciune, bunătate, dragoste și grijă.

Bibliografie:

1. https://ro.wikipedia.org/wiki/Era_informa%C8%9Bional%C4%83
2. Lions Clubs International Foundation, Predarea, modelarea și consolidarea competențelor socio-emoționale în timpul pandemiei de COVID-19
3. https://www.storyboardthat.com/ro/articles/e/%C3%AEnv%C4%83%C8%9Bare-social-emo%C8%9Bional%C4%83
4. Roxana, Tudorică, Managementul educației în context European, Editura Meronia, București, 2007

Managementul clasei online

Tanur Iuliana

Colegiul Național Pedagogic “ Regina Maria” Municipiul Ploieşti, Prahova

Pe fiecare dintre noi, în măsură mai mare sau mică, desfăşurarea activităților didactice online, ne-a luat prin surprindere.Motiv pentru care, ne-am mobilizat şi am încercat, în funcție de speci-ficul disciplinei pe care o predăm, să facem față acestei provocări.Am constatat pe parcursul acestui an , că metodele utilizate la clasă, strategiile didactice folosite în mod curent în activită-țile noastre cu prezență fizică a elevilor, nu se potrivesc în contextul învățării online.Iată câteva idei, găsite în resursele virtuale, legate de managementul clasei online, parte dintre ele, fiindu-mi cunoscute din experiența proprie a ultimului an.

Urmează elevii instrucțiunile noastre? Sunt colaboratori foarte motivați și eficienți? Dacă da, nu trebuie să ne facem griji cu privire la provocările legate de managementul clasei online. Com-portamentul elevilor reprezintă o preocupare semnificativă. Poate fi chiar preocuparea noastră numărul unu. Este destul de greu să gestionăm întreruperile unei lecții atunci când elevii noștri se află în aceeași cameră cu noi, adică în sala de clasă. Cum putem menține ordinea secvențelor lecției și crea un mediu de învățare propice , când nici măcar nu îi putem vedea pe elevi?

Administrarea online a clasei nu este imposibilă dar este dificilă. În anumite privințe, gestionarea clasei online este mai ușoară decât gestionarea unei clase „live”. Dar necesită o abordare diferită de managementul clasic tradițional.Probabil, cheia este să fim pragmatici, să avem curajul să gestionăm ceea ce putem. Seninătatea de a accepta ceea ce nu putem. Și înțelepciunea de a cunoaște diferența de abordare educațională.

Când predăm online, trebuie să evităm utilizarea strategiilor de gestionare a clasei cu care ne-am obișnuit.Primul pas este să identificăm lucrurile pe care le putem face online ,profitând de oportunitățile pe care le oferă mediul online.Pentru a preda eficient online, trebuie să ne vedem pe noi înșine ca lideri, nu ca manageri. Managementul tradițional al sălii de clasă se concentrează pe educarea elevilor de a urma instrucțiuni în masă:treceți fiecare la locul vostru ,....ochii la mine,.....liniște!

Nu este nimic în neregulă să cerem elevilor să urmeze instrucțiunile. Este de bun simț. Nu poți preda unei clase plină de elevi care aleargă și strigă. Problema este că e posibil să utilizăm în exces aceste strategii de gestionare a lecției.Elevii trebuie să înțeleagă motivele din spatele observațiilor noastre şi să simtă că se pot implica în crearea normelor clasei. Solicitarea

conformității fără ca elevul să înțeleagă rostul acesteia, reduce motivația intrinsecă (dorința noastră internă de a face bine). Și cu cât ne bazăm mai mult pe motivații extrinseci (recompense și pedepse), cu atât mai mult erodăm motivația intrinsecă a elevilor.

Fiecare profesor a experimentat impactul scăzut al acestor modalități de gestionare a clasei. Acestea funcționează bine la începutul anului, dar până în semestrul al doilea cel târziu, este nevoie probabil de trucuri mai noi și mai bune pentru a menține elevii ordonați și atenți.

Când predăm online, trebuie să fim în măsură să-i motivăm pe elevii noștri, pentru că altfel este posibil să nu apară nici măcar la o lecție sau să se conecteze doar ca să nu primească absență.Aceasta nu înseamnă că învățarea online este opțională, facultativă.Managementul clasei online este un echilibru delicat. Trebuie să stabilim reguli de desfăşurare a lecției, dar, în același timp, trebuie să fim flexibili.Pornim de la ideea că toți elevii sunt dispuşi sa participe la lecție,

răspundem la nevoile și interesele lor, schimbăm abordarea când se plictisesc sau se frustrează. În acest fel putem evita unele dintre cele mai frecvente surse de frustrare atunci când predăm online și ne asigurăm că valorificăm la maxim potențialul elevilor noştri.

Un alt aspect de care ar trebui să ținem cont, este pregătirea lecției prin selectarea instrumentelor potrivite pentru gestionarea eficientă a clasei online.Testarea prealabilă a acestora este foarte importantă, la fel şi corelația dintre instrumentul utilizat şi tipul de lecție (de predare- învățare, consolidare, recapitulare etc.) Aşa cum ştim deja din experiența recentă, dacă predăm lecții în timp real (sincron), vom avea nevoie de o aplicație de conferință. Dacă ne vom desfăşura activitatea în sistemul de management al învățării , prin atribuirea muncii și furnizarea de feedback, avem nevoie de o platformă de învățare personalizată.

Pentru buna desfăşurare a activității online, ne asigurăm că ştim să lucrăm cu aplicația respecti-vă: activarea/dezactivarea elevilor,reglarea sunetului, derularea prezentarilor, filmelor didactice, imaginilor virtuale, manualului digital, etc.

Google Meet, este ușor de utilizat și este o aplicație gratuită dacă școala dvs. are un cont Google pentru Edu. Meet are mai puține funcții decât Zoom, dar Google are mai multe funcții concepute pentru a sprijini gestionarea mai facilă a claselor online.Pentru prezentări, aplicația Google Slides cu extensia PearDeck, poate face prezentările mai interactive.

Ești îngrijorat de faptul că elevii apar în pijamale? Unii profesori sunt foarte preocupați de codurile vestimentare online, altora le pasă mai puțin. Putem stabili norme care să ne facă să ne simțim confortabil, creând în același timp cel mai bun mediu pentru învățare.În stabilirea norme-lor ar trebui să îi implicăm pe elevi,încă de la primele lecții online. Iată o structură simplă

pentru o astfel de lecție: explicăm elevilor importanța stabilirii normelor de clasă și faptul că apreciem contribuția lor, formăm grupe de elevi pentru a-și face propria listă de norme, revenim la întreaga întâlnire de grup pentru a compara listele și întocmim o listă „finală” (pe care o putem actualiza mai târziu). Dacă elevii au un cuvânt de spus în crearea regulilor, vor fi mai predispuși să le respecte. Veți fi uimiți să aflați că elevii vin cu multe dintre regulile la care vă gândiți şi dumneavoastră, dar vor adăuga şi câteva la care nu v-ați fi așteptat.

Când predăm online, prioritățile se schimbă. Dacă nu putem implica elevii noștri, ei ar putea să nu mai apară. Și dacă încetează să mai apară, este posibil să nu reuşim să recuperăm vreodată conținuturile discutate în ceea ce îi privește.Elevii care lucrează online au acces la surse nesfârșite de informații. Nu au nevoie de un profesor care să explice ceva timp de 40 de minute. Dacă sesiunile de grup sunt scurte, nu mai mult de 10 sau 20 de minute, timp necesar pentru a pregăti elevii pentru o activitate practică, restul timpului aparține elevilor care trebuie să îşi îndeplinească sarcinile de lucru.Elevii învață mai mult prin activități și rezolvarea problemelor decât prin absorbția informațiilor.

Dacă putem implica elevii în lecțiile noastre, managementul clasei online se simplifică. Elevii au nevoie de încurajări suplimentare în acest tip de învățare şi vor trebui să își stabilească propriile obiective pentru a rămâne motivați. Ei ar trebui să își scrie obiectivele de învățare online și şi să reflecteze apoi asupra progresului lor pe parcursul procesului.Acest tip de învățare poate fi frustrant pentru unii elevi si comunicarea cu profesorul trebuie sa fie una motivantă.Trecerea la învățarea online a fost extrem de bruscă, nu ne putem aștepta să continuăm instruirea în ritmul nostru obișnuit şi toți vom avea nevoie de ceva timp pentru a ne acomoda.

Probabil că una din greşelile pe care fiecare dintre noi le-a făcut în această perioadă a fost aceea de a atribui prea multe teme. Pentru a avea implicarea pe care o aşteptăm din partea elevilor , ar trebui să le inducem ideea că experiența de învățare online este distractivă și ușoară si că ne putem simți confortabil în acest mediu de învățare online.Am putea descoperi că elevii pot învăța mai repede online decât într-o sală de clasă live. Mulți elevi asimilează de fapt mai multe conținuturi atunci când învață de acasă.

Modul de a profita la maximum de elevii noștri atunci când predăm de la distanță este acela de a face un pas înapoi: să le acceptăm mai uşor greşelile, să avem mai multă răbdare pentru cei care se adaptează mai greu. Vom obține rezultate mai bune cu o abordare de susținere și înțele-gere decât încercând să forțăm lucrurile, pentru că, de fapt , avem foarte puțină putere într-o clasă online.Deci, mai degrabă decât să ne facem griji cu privire la elevii pe care nu îi

putem controla, ar trebui să profităm de ocazie pentru a schimba controlul. Poate părea contraintuitiv, dar a face un pas înapoi oferă elevilor șansa de a face un pas înainte, dându-le posibilitatea sâ fie mai res-ponsabili, să dezvolte abilități social-emoționale și să stăpânească mai mult conținut decât dacă ar fi într-o sală de clasă live.

Sursă: Jeff Lisciandrello-Online Classroom Management:Five Tips for Making the Shift (roomtodiscover.com)

Un proiect eTwinning în acord cu vremea și vremurile: W-health ... What else!

Tănase Elena Violeta

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu”, Ploiești, Prahova

În anul școlar 2020-2021 la Liceul Tehnologic „Lazăr Edelenu” din Ploiești s-a desfășurat un proiect eTwinning în sprjinul educației pentru sănătate în contextul în care întreaga umanitatea se confruntă, nu doar cu efectele dezastruoase ale pandemiei de coronavirus, ci și cu cele ale poluării, suprapopulării, încălzirii globale, consumului energetic nesustenabil.

Proiectul, intitulat sugestiv „*W-health ... What else!” („Sănătatea… Ce altceva!”)* a fost inițiat de Italia și Turcia reunind totodată reprezentanți din România, Franța, Spania, Albania, Lituania. Acesta a avut drept obiective: familiariza elevilor cu noțiuni esențiale de stil de viață sănătos, implicare în activități legate de sănătate fizică și psihică, dar și conștientizarea efectelor unor acțiuni uzuale asupra mediului înconjurător, pornind de la premisa că sănătatea noastră nu poate exista decât în deplină armonie cu sănătatea naturii.

Activitățile derulate au fost numeroase, provocatoare și inovative, presupunând utilizarea unor aplicații diverse propuse de profesorii din fiecare țară și implicând lucrul în echipe naționale sau multinaționale, fapt pentru care proiectul a reprezentat un succes, nu doar în ceea ce privește îmbunătățirea competențelor de comunicare lingvistică și de lucru în echipă ale elevilor, ci și perfecționarea competențelor digitale.

În prima lună, ne-am prezentat și elevii au creat logo-ul și sloganul proiectului. Pentru realizarea acestora, am apelat la aplicații de design grafic dintre care cea mai utilă a fost Canva (https://www.canva.com/). Aceasta oferă nenumărate șabloane, nu doar pentru sigle, ci și pentru postere, prezentări, infografice, diplome etc. Fiecare model are o denumire specifică și cuvinte-cheie atașate, astfel încât poate fi foarte ușor găsit. Utilizarea este

și ea extrem de facilă, pentru că, pe fiecare șablon sunt predefinite câmpuri pentru imagine și text. Copiii au reușit astfel, fără prea multe cunoștințe în domeniu, să devină designeri pentru sigla proiectului.

Toate siglele create au intrat în competiție la nivelul școlii. Ulterior, logo-ul câștigător a concurat cu siglele realizate de celelalte școli europene într-un sistem asemănător celui de la Eurovision, fiecare țară primind puncte aferent locului pe care s-a aflat, pentru ca la final să fie desemnată sigla câștigătoare prin însumarea punctajului.

În luna aprilie, în ciuda faptului că ne-am aflat într-o neașteptat de lungă vacanță de primăvară, am continuat să lucrăm pentru proiect în grupuri mixte internaționale. Doi profesori, fiecare din altă țară, au coordonat grupe alcătuite din elevi din toate țările participante la proiect. Au fost astfel realizate cinci grupe în cadrul cărora elevii au creat și au interpretat sondaje, au realizat prezentări, postere, lozinci și poezii privind obiceiurile alimentare, riscurile de nutriție pentru sănătate, alimentația și consumul sustenabil, tradițiile gastronomice și mesele sănătoase.

Întâlnirile de lucru au avut loc, fie pe forumul de pe platform eTwinning, fie în videoconferințe pe Zoom. De asemenea, am participat la două seminarii web, primul despre alcool, droguri și alte dependențe, iar al doilea despre nutriție, riscuri și deficiențe de nutriție, obiceiuri alimentare sănătoase și nesănătoase.

În cadrul întâlnirilor virtuale, elevii au fost antrenați în activități creative cu ajutorul unor aplicații diverse. Astfel, pentru chestionarele aplicate colegilor au utilizat Google forms (https://www.google.com/), având ocazia să se pună în impostaza profesorilor atât din prisma redactării întrebărilor, cât și a interpretării răspunsurilor la nivelul grupului din țara proprie și ulterior la nivel european prin compararea obiceiurilor culinare ale adolescenților de diverse naționalități.

O altă echipă a realizat o broșură virtuală cu ajutorul aplicației Madmagz (https://madmagz.com/) despre bolile de nutriție precum diabetul sau anorexia și a formulat un slogan cu Moviemaker pentru a-i determina pe adolescenți să aibă grijă la riscurile unei alimentații nesănătoase.

A treia echipă s-a ocupat de sursele de hrană și sustenabilitatea acestora, abordând concepte extreme de interesante precum: „zero miles food” (alimente produse local), „vertical farming” (agricultura pe verticală), efectele utilizării pesticidelor, etichetarea alimentelor etc. Informațiile furnizate de elevi au fost adunate într-o video-prezentare realizată cu ajutorul aplicației Canva.

Cea de-a patra echipă internațională s-a ocupat de aspectele plăcute ale alimentației: specificul culinar al țărilor/ regiunilor participante la proiect. Întâlnirea desfășurată pe Zoom a prilejuit desfșurarea unui brainstorming pe Miro (https://miro.com/), o tablă virtuală colaborativă pe care elevii au putut lipi post-it-uri cu mâncărurile specifice fiecărei țări pe care ulterior le-au descris în cuvinte și imagini. Produsele finale ale echipei au fost: un filmuleț culinar realizat cu Animoto (https://animoto.com/) și o serie de jocuri Kahoot (https://kahoot.com/) despre felurile de mâncare tradiționale ale țărilor reprezentate.

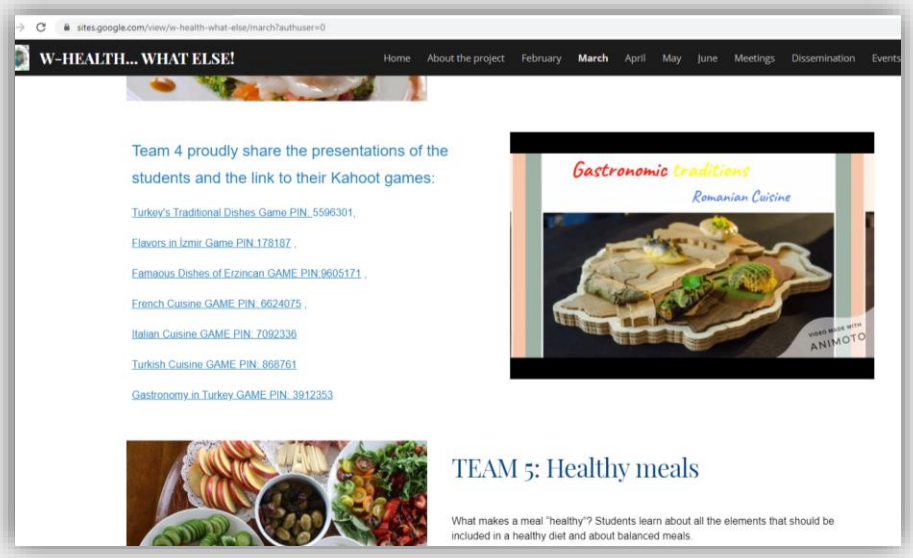

Ultima echipă a realizat un muzeu virtual cu postere reprezentând meniuri sănătoase. Muzeul virtual a fost posibil cu ajutorul aplicației Artsteps (https://www.artsteps.com/).

Luna următoare a fost dedicată efectelor benefice ale sportului pentru sănătate. Elevii, au scris pe forum despre exercițiile fizice și și-au împărtășit fotografiile făcând sport, acestea fiind transformate într-o minunată galerie video cu ajutorul Renderforest (https://www.renderforest.com/).

Ultima activitate a proiectului a fost reprezentată de editarea unei reviste în care fiecare țară a scris un articol despre problemele de mediu și soluțiile posibile, României revenindu-i dificila misiune de a trata problema defrișărilor. Elevii au colectat informații, au realizat designul paginilor, iar profesorii au inserat articolele în Madmagz (https://madmagz.com/).

Deși este un proiect educativ extracurricular, s-a pus un deosebit accent pe integrarea curriculară a activităților desfășurate de elevi. Astfel, în proiectatea activităților am ținut cont de corelarea acestora cu programele școlare, principiul de bază fiind cel al transdisciplinarității. Am constatat că activitățile de redactare a articolelor ating competențe și conținuturi din programa de Limba și literatura română precum: 1. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în receptarea şi în producerea mesajelor în diferite situaţii de comunicare / 1.4 redactarea unor texte diverse - relatarea unei experienţe personale, descriere, argumentare, rezumat, caracterizare de personaj, povestire*, fişe de lectură, referat; ştiri, anunţuri publicitare, corespondenţă privată şi oficială, formulare tipizate. De asemenea, prin temele abordate în cadrul proiectului, sunt realizate unele dintre competențele specifice orelor de Consiliere și orientare din cadrul modulelor: 2. Comunicare și abilități sociale și 4. Calitatea stilului de viaţă. Acestea ne-au ajutat în îndeplinirea sarcinilor de lucru în cadrul orelor aferente celor două discipline din planurile cadru menționate anterior.

Chiar dacă în cea mai mare parte a proiectului activitatea educativă s-a desfășurat on-line, iar elevii nu mai făcuseră parte dintr-un astfel de proiect, au fost deosebit de interesați și implicați. Aceștia au participat la întâlnirile în engleză, au rezolvat sarcinile de lucru, au descoperit și utilizat aplicațiile pentru a rosti corect versurile/ frazele, pentru a-și crea avatar, pentru a realiza postere, filmulețe, sigle dovedind deschidere față de nou, disponibilitate de lucru în echipă, dorința de interacțiune socială și culturală.

Dincolo de îmbunătățirea competențelor de comunicare și digitale, de însușirea activ-participativă a unor conținuturi de specialitate, de înțelegerea unor probleme de mediu și de sănătate, mare plus al proiectului îl reprezintă îmbunătățirea stării psihologice într-o perioadă în care frustrările și depresia și-au pus amprenta asupra multor adolescenți ducând la comportamente negative. Elevii implicați în proiect și-au menținut tonusul psihologic, au rămas comunicativi și zâmbitori, iar relația cu profesorii care i-au coordonat s-a întărit substanțial, fapt reflectat în desfășurarea orelor de predare-învățare-evaluare.

Dezvoltarea socio-emotionala la prescolari prin povesti digitale

Tivu Marinela

Gradinita cu PP nr. 23 Ploiesti, jud. Prahova

În era digitalizării putem vorbi despre o reinterpretare a conceptului de poveste, și anume de povești digitale/ *digital story*. Această tehnică este o îmbinare a povestirii clasice cu noile tehnologii care permite crearea de prezentări multimedia utilizând o gamă variată de elemente de comunicare. Deși conceptul de poveste digitală este strâns legat de utilizarea tehnologiilor moderne, trebuie avut în vedere că importantă este povestea în sine și nu tehnologia.

Poveștile digitale pot fi folosite pentru a introduce sau reactualiza cunoștințe din diferite domenii, principalul rol fiind acela de a facilita discuțiile cu preşcolarii, încurajând ascultarea activă și comunicarea. Astfel, poveștile digitale pot deveni o parte integrantă a oricărei activităţi din multe domenii.

Poveștile digitale facilitează procesul de învățare putând fi vizionate de pe mai multe dispozitive – laptop-uri, tablete – încurajând astfel preşcolarii să acceseze informația oricând doresc. Există numeroase aplicații și platforme care pot fi folosite în mod interactiv și antrenant pentru a crea povești, folosind imagini, texte, animații, clipuri video, audio, etc. (ex. Book creator, Movie maker).

Povestirea Digitală este tehnica de a folosi instrumente bazate pe calculator pentru a spune poveşti. Ca şi în povestirile tradiţionale, cele mai multe povești digitale se concentrează pe un anumit subiect şi conţin un anumit punct de vedere. Cu toate acestea, după cum sugerează şi numele, povestirile digitale conţin un amestec de mai multe ”ingrediente”: calculator, imagini / fotografii, text, naraţiune înregistrate audio, clipuri video şi / sau de muzică.

Această formă nouă de povestiri a apărut odată cu apariţia de tehnici accesibile de producţie mass-media. Aceste noi tehnologii permit persoanelor să împărtăşească poveştile lor pe Internet, pe diferite site-uri: YouTube, Vimeo, e-mail etc. dar și prin intermediul discurilor compacte, podcast-uri şi alte sisteme electronice de distribuţie.

Specificul dezvoltării emoționale la vârsta preşcolară

Vârsta preşcolară constituie o perioadă destul de lungă în care se produc însemnate schimbări în viaţa afectivă a copilului. Emoţiile şi sentimentele preşcolarului însoţesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activităţi educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulţi. Ele ocupă un loc important în viaţa copilului şi exercită o puternică influenţă asupra conduitei lui. Competenţa emoţională a preşcolarilor a fost definită în mai multe feluri, cea mai cunoscută definiţie fiind cea oferită de Denham (1998): „Competenţa emoţională este abilitatea de a înţelege, exprima şi regla emoţiile.” Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor este importantă din urmatoarele motive: Pentru că ajută la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți.

· Ex.: Interacțiunea de succes a copilului cu celelalte persoane depinde atât de abilitatea lui de a întelege ce se întâmpla, cât și de abilitatea de a reacționa adecvat la aceasta. Pentru că ajută copiii să se adapteze la grădiniță și la școala.

· Ex.: Copiii care înțeleg emoțiile și modul în care acestea sunt exprimate vor fi capabili să empatizeze cu ceilalți copii și să-i sprijine. Apoi, copiii care înțeleg emoțiile celorlalți sunt priviți de colegi ca fiind parteneri de joc mai buni și mai distractivi, sunt capabili să utilizeze expresivitatea lor pentru a atinge scopuri sociale, să răspundă adecvat emoțiilor colegilor în timpul jocului și să se adapteze mai usor la mediul preșcolar. Pentru că previne apariția problemelor emoționale și de comportament.

· Problemele în dezvoltarea emoționala a copiilor pot conduce către dificultăți de comportament, în copilăria timpurie și cea mijlocie. Emoțiile îndeplinesc două funcții esențiale în viața copiilor: emoțiile determină comportamentele copiilor (un copil va repeta o experiență plăcută sau care a fost valorizată de către părinți/educatoare), copiii utilizează emoțiile pentru a-i determina pe cei din mediul apropiat să le satisfacă nevoile (zâmbesc sau plâng când doresc să atragă atenția asupra lor).

În decursul copilăriei mici se produc achiziții și transformări importante în plan afectiv și emoțional, momente ce necesită o atenție deosebită. Astfel se parcurg o serie de etape în procesul de dezvoltare emoțională (Despre dezvoltarea abilităţilor emoţionale şi sociale ale copiilor, fete şi băieţi cu vârsta până în 7 ani,

Din povești, copiii află care sunt consecințele defectelor și calităților umane, care sunt efectele faptelor bune și rele. Antitezele atotprezente în basme îi ajută să facă diferența între bine și rău, între minciună și adevăr, între lașitate și curaj, îi invață care sunt calitățile pozitive

și care sunt defectele cele mai comune ale oamenilor. Trăind alături de personajul preferat întâmplările basmului, copilul învată despre lumea din jur, fără să fie el însuși pus în situații periculoase sau dificile.

Un alt avantaj major al poveștilor este acela că stimulează imaginația și fantezia copilului. Povestitorul folosește cuvinte pentru a descrie imagini pe care copilul nu le vede. De aici începe să funcționeze imaginația celui mic care este nevoit să construiască în minte peisaje, chipuri, situații. În afara de imaginație, poveștile stimulează intelectul copiilor care se străduiesc să rețină cât mai multe detalii ale poveștii, să memoreze cuvintele folosite de părinte pentru a fi capabil să le reproducă. Nu trebuie să uităm nici de rolul benefic pe care poveștile îl au asupra afectivității unui copil. Frica, bucuria, iubirea sunt trăite de copil la intensitate maximă, fără ca el să fie pus în situații periculoase sau dificile.

Exista părinți care își fac griji în legătură cu emoțiile prea puternice provocate de personajele negative. Copiii mai sensibili poate ar fi bine să beneficieze de o variantă puțin "îndulcită" a poveștii, însă în rest, nu avem de ce să ne temem. Să nu uităm că la un moment dat copilul va trebui să țină piept lumii care nu este întotdeauna atât de frumoasă pe cât ne-am dori. Poveștile îl pregătesc pentru momentul în care se va confrunta cu situații neplăcute. Oricum, conţinutul poveştii îi transmite copilului că totul se va termina cu bine, la un moment dat, iar la această vârstă este bine să trăiască cu acest idee. Pe lângă efectul benefic asupra copilului, să nu uităm de rolul poveștilor în relația părinți – copil.

Lipsa timpului îi face pe mulți dintre noi să își abandoneze copiii în fața televizorului, la desene animate, sau în fața calculatorului, la jocuri. Câte o poveste spusă măcar o dată la câteva zile, crează între părinți și copil acea legătură specială dintre doi oameni care trăiesc aceleași senzații, au aceleași sentimente și își imaginează aceleași scenarii. Complicitatea creată și limbajul comun construit de părinte și copil îmbunatățește mult relația dintre cei doi. Momentul poveștii este unul special și poate să se păstreze peste ani, când nu va mai fi nevoie de povești, dar va fi nevoie de discuții ca între prieteni.

Poveștile digitale sunt o modalitate eficientă de a ajuta copiii în diversele probleme cu care se confruntă. Copiii, ca și adulții, experimentează situații dificile însoțite de sentimente ce pot fi confuze, jignitoare și greu se suportat la un moment dat. Spre deosebire de adulți însă, copiii nu au abilități sofisticate pe care le pot folosi pentru a depăși aceste sentimente dificile. Când un copil nu știe să își exprime emoțiile corespunzător pot apărea consecințe precum:

agresiune, hiperactivitate, probleme de învățare, anxietate, obsesii etc. Poveștile pot pătrunde în inima problemei printr-un dialog bazat pe culoare, imagini, acțiune, fantezie, metafore, într-o manieră ce nu este amenințătoare. Importanța poveștilor digitale și a povestitului în pandemie au fost bine primate atât de preşcolari cât şi de părinţi.

Este recunoscută puterea vindecătoare a poveștilor, descriindu-le ca pe un ”medicament”. ”Poveștile au calitatea de a ne ajunge la suflet, la inimă, ele pot influența, pot mișca, pot vindeca” (Estes, C. P. (1992).

Poveștile digitale terapeutice au avut un rol important în activitatea online cu preşcolarii , mai ales atunci când eu nu aveau capacitatea de a înţelege de ce trebuie să nu mai meargă la grădiniţă, de ce nu se mai poate întâlni cu colegii sau prietenii sau de ce nu s epot atinge când se salută sau îmbrăţişează. Aceste poveşti digitale pot fi concepute pornind de la probleme specifice cu care se confruntă copilul. Ele permit copilului să vadă, să audă și să simtă conflictul, zbuciumul pe care îl experimentează, aducând speranța și făcându-l să se simtă înțeles.

Rolul poveştilor digitale în rândul preşcolarilor

Se pot distinge mai multe funcții pe care le îndeplinesc poveștile digitale utilizate în perioada grădiniţei online. (Burns, G., 101 healing stories for children and teens):

Poveştile informează - poveștile sunt parte integrantă din procesul de implicare a copiilor în înțelegerea informațiilor: “Departe de sala de gupă și de planşele expuse de doamna educatoare, copiii participă cu entuziasm la acţiunile firului narativ, și le oferă oportunitatea de a rămâne implicați în povești magice, cu zâne, în jocuri de rol antrentante și amuzante.

Poveştile transmit valori - în povești se poate vorbi fie despre beneficiile respectării normelor și valorilor morale, sănătoase, fie despre urmările negative ale încâlcarii lor.

Poveştile disciplinează – în legătură cu această funcție există controverse. Dacă unii părinți își disciplinează copiii folosind povești cu fantome, unii sunt de părere că acestea sunt abuzive și nesănătoase pentru psihicul copilului. Această situație, dincolo de dilema etică pe care o conține, ilustrează doua aspecte: - există moduri diferite în care poveștile sunt folosite în culturi diferite; - poveștile au o mare putere de control asupra comportamentului, iar acest aspect este foarte relevant pentru funcția lor terapeutică.

Poveștile îmbogățesc experiența - Unul dintre aspectele ce diferențiază copiii de adulți este acela al experienței de viață limitate. Poveștile oferă copiilor posibilitatea de a-și îmbogăți experiența. Ne putem folosi de povești pentru a-i ajuta pe copii să facă față unei situații dureroase prin care în acel moment trec (respingerea, abandonul, furia, virusul) sau îi pregătesc pentru a înfrunta situații negative viitoare (decesul unui membru al familiei, plecarea părinților, sau separarea de colegi etc.), situaţii cu care copilul nu s-a mai confruntat. Explorând aceste situații în manieră securizantă pe care o oferă poveștile, pe de o parte copiii pot învăța să își accepte sentimentele de tristețe sau supărare, să și le conștientizeze și, pe de altă parte pot învăţa că și în aceste întâmplări dramatice există posibilitatea supraviețuirii. Poveștile facilitează rezolvarea de probleme - Elaine Atkinson spune: "Copiii care pot gândi simbolic sau metaforic sunt cei mai buni în a rezolva probleme." Dezvoltând copilului abilitatea de a gândi metaforic, facilităm dezvoltarea capacităților de gestionare a problemelor.

Poveștile vindecă – deoarece ne pun în contact cu nevoile, dorințele noastre profunde, cu resursele și cu obstacolele pe care credem că trebuie să le depășim. Poveștile digitale ajută copiii să înțeleagă sentimente abstracte în moduri concrete. Poveștile digitale îi pot ajuta pe copii și în problemele sociale, îi pot învăța cum să își controleze emoțiile, cum să se comporte pozitiv.

Bibliografie

[1]. Denham, S., 1998, Emotional Development in Young Children, Guilford Press, New York;

[2]. Ghid pentru cadrele didactice din Învăţământul preşcolar. UNICEF, 2007, Despre dezvoltarea abilităţilor emoţionale şi sociale ale copiilor, fete şi băieţi cu vârsta până în 7 ani;

[3]. Andrew J. Elliot, Carol S. Dweck, , Handbook of competence and motivation, cap 11, Lewis M., Margaret Wolan Sullivan, The development of self- conscious emotions, 2005, Guillford press;

Profesorul clasic și generația digitală

Toader Carmen

Școala Gimnazială "Nicolae Titulescu"- Ploiești

În urma exploziei tehnologice, care a marcat ultimele decenii, s-a evidențiat apariția unei noi generații, supranumită generația digitală. Apariția acesteia a relevat o diferență la nivel cognitiv față de generațiile anterioare, indivizii născuți după anul 1995 fiind expuși de la vârste fragede la procese tehnologice intense. Aceste diferențe majore între generația actuală și cele anterioare au fost sesizate cu rapiditate și în sistemul de învățământ, care a dezvoltat stări de plictis și motivație scăzută în rândul educabililor, din cauza abordărilor conceptuale și practice anacronice.

Criticile la adresa procesului educațional nu au întârziat să apară, specialiștii evidențiind nevoia imediată de reformă curriculară și programe de perfecționare pentru cadrele didactice, pentru a optimiza comunicarea dintre generații și a dezvolta un plan de învățământ care să susțină evoluția și adaptarea indivizilor la societatea în continuă schimbare.

Aceasta este școala de care generația digitală are nevoie și dacă nu școlii, atunci cui să-i revină această misiune de a construi demersul educativ pentru a maximiza oportunitățile noilor tehnologii și pentru a reduce, efectele lor negative.

Dar, iată că inevitabilul s-a produs și într-o zi, practic am fost „obligați" să transformăm orele din sala de curs, în școala de acasă și fiecare dintre noi, cadrele didactice am aplicat cum am putut mai bine, fără ca „cineva" să ne pregătească pentru acest moment de „pandemie" așa că am făcut lecțiile on-line exact cum am considerat ca este bine și m-am adaptat și învățat din mers să utilizez platforme de învățare, aplicații folosite deja sau unele noi. Am intrat dintr-un webinar în altul, (am Zoom-zăit cum s-ar zice), bazându-mă pe ceea ce știam deja, am testat, experimentat, adaptat și aplicat metode, tehnici și procedee de învățare inovative, fără garanția că ceea ce fac eu fac bine... dar dacă feed-back-ul este unul pozitiv, îți dă încredere că faci bine ceea ce faci.

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, **perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.** *Învățământul on-line* deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată

celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este bulversat. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dificilă pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la ore dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și repoziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Limite:

-Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme.

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite ţări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informaţiei şi comunicaţiilor în educaţie contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătăţirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticenţă şi indiferenţă generală faţă de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor şi stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului şi tuturor celorlalte instrumente asociate.

Combinarea învățării tradiționale, față în față cu cea prin e-learning este o condiție obligatorie pentru a apropia oferta școlară de așteptările generației digitale. Tot mai multe cercetări scot in evidență faptul că blended-learning-ul este mai eficient decat e-learningul sau învățarea clasică.

Pentru ca aceste tehnologii digitale să producă o creștere a calității învățării e nevoie de profesori pregătiți, o nouă programă școlară, metode moderne de predare. Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Ne dorim să avem școli cu profesori motivați și pasionați, elevi curioși, ore interactive, într-o formulă care să reprezinte noua normalitate în educația din România.

Bibliografie:

1. Studiu Open -I Research realizat pentru Uitat Vitsy, Părinții copiilor digitali
2. Revistă de cultură și gândire strategică, Sinteza

Adaptarea stilului clasic al profesorului la generaţia erei digitale

Toma Maria

Liceul Tehnologic Energetic Câmpina, jud.Prahova

Născuţi şi formaţi într-o perioadă în care calculatoarele nu erau utilizate pe scară largă în societate şi în şcoala din România, noi, profesorii aparţinând generaţiei X, trebuie în prezent, să ne adaptăm din mers stilului generaţiei actuale, născute şi crescute într-o epocă a tehnologiei, a digitalizării şi a informatizării. Obişnuiţi cu tabla clasică, învăţăm acum să folosim Jamboard, Miro sau Open Board, unde mousse-ul şi tastatura iau locul binecunoscutei crete. Iată câteva capturi de ecran ale unor scheme realizate de mine folosind tablele virtuale în timpul predării online. Acestea permit crearea de grafice, diagrame, scrierea în casete text, inserarea de imagini de pe dispozitiv sau de pe INTERNET, utilizarea culorilor şi a diferitelor stiluri.

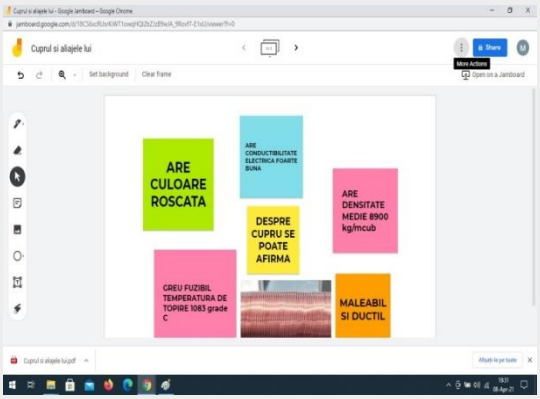

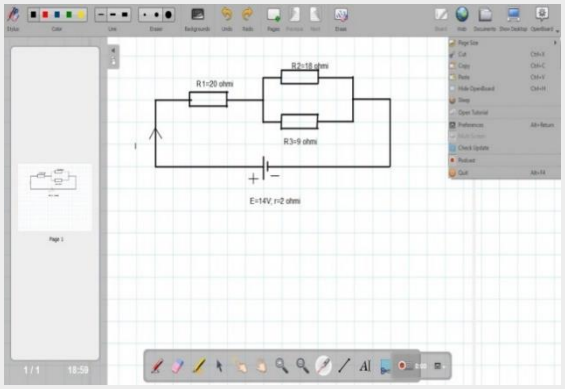

Adeptă a manualelor tipărite şi a cărţilor mirosind a proaspăt scoase de sub tipar, am învăţat să mă adaptez şi manualelor digitale şi cărţilor eBook citibile pe un eReader, tabletă, telefon inteligent sau laptop, cu care elevii din epoca contemporană sunt familiarizaţi. Şi-au dovedit din plin utilitatea în perioada crizei sanitare de anul trecut.

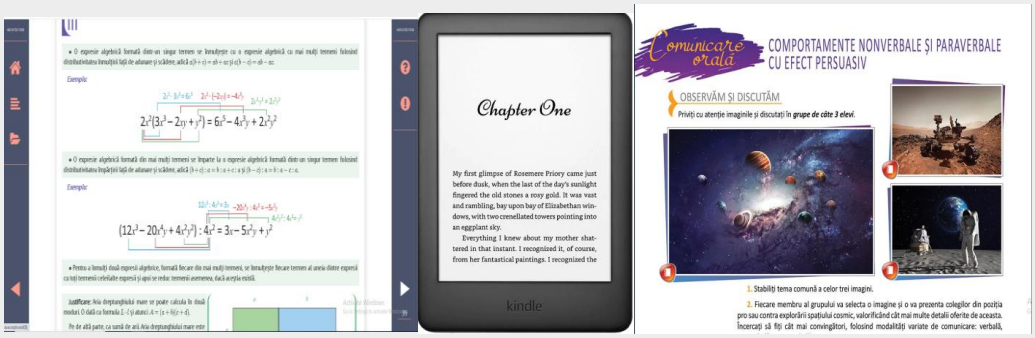

Avantajele manualelor digitale sunt interactivitatea (cuprind activităţi multimedia interactive care facilitează procesul de învăţare) şi îmbinarea teoriei cu practica, lucru ce contribuie la o învăţare eficientă, bazată pe fascinaţia copiilor pentru tehnologie.

Până la începutul epidemiei de Covid, noi profesorii eram obişnuiţi cu lecţiile tradiţionale desfăşurate în sala de clasă, conversaţia cu elevii având loc frontal, comunicarea verbală fiind completată de cea nonverbală şi cea paraverbală. Un zâmbet, un gest, o atitudine, o încruntare de sprânceană, modularea tonului, accentuarea cuvintelor subliniau informaţiile transmise elevilor. Pandemia a schimbat totul…Elevii şi profesorii s-au mutat în spatele ecranelor computerelor, tabletelor, telefoanelor accesând platforme educaţionale de genul Google Classroom şi Google Meet.

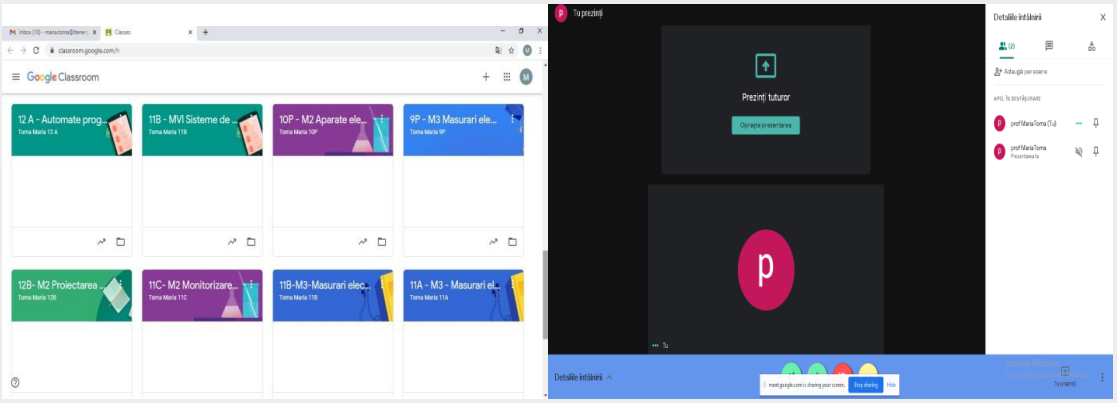

Deşi întâmpinând probleme de ordin finaciar, elevii s-au adaptat mai repede mijloacelor digitale specifice epocii lor, decât noi, profesorii, care a trebuit să urmăm cursuri de perfecţionare şi să accesăm tutoriale de pe Youtube. Dacă în timpul lecţiilor desfăşurate în sala de clasă, profesorul avea vedere de ansamblu asupra tuturor elevilor, în online, situaţia s-a mai schimbat. Conversaţiile elevi profesori au continuat, dar în funcţie de posibilităţile materiale şi de conectare ale elevilor nu la fel de eficient. Utilizarea lui Google Classroom are numeroase avantaje: acces gratuit, folosind orice navigator de Internet, uşor de configurat, de invitat elevii în clase, posibilitatea de co-teaching, desfăşurarea de lecţii transdisciplinare şi multidisciplinare, etc.

Orele de laborator desfăşurate în şcoală au fost substituite pe perioada şcolii online cu laboratoare virtuale de pe Mozabook, PhET Colorado, Youtube sau Circuit Simulator and Editor.

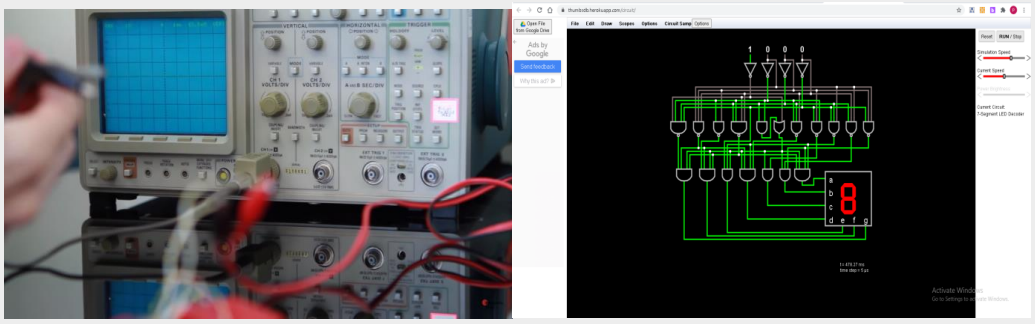

Experimentele virtuale nu pot înlocui orele practice de laborator din şcoală, care formează abilităţi practice elevilor, dar le pot completa atunci când baza materială este insuficientă sau inaccesibilă din motive de securitate.

În perioada şcolii online, noi, profesorii a trebuit să schimbăm şi modalitatea de evaluare a elevilor. Locul testelor date pe hârtie a fost luat de teste în format digital, cu diferiţi itemi, create în Google Forms, ASQ, Kahoot!, Wordwall, etc.

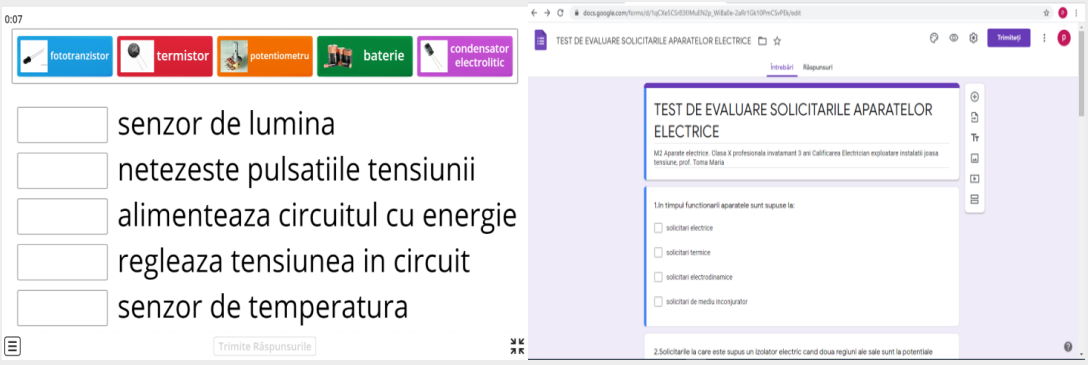

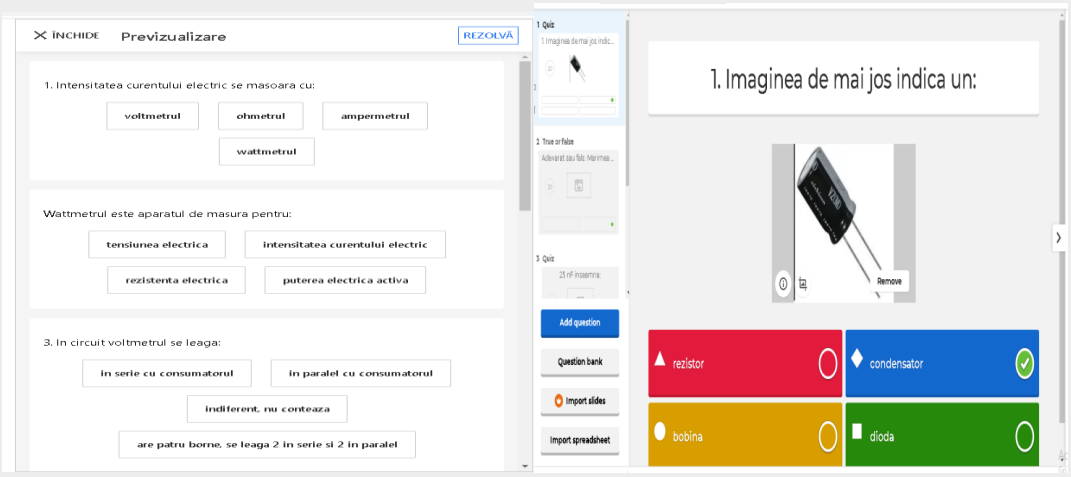

Urmărind momentele lecţiei, profesorul, la o lecţie desfăşurată online, poate verifica cunoştinţe din lecţia anterioară prin conversaţie, utilizând tabla virtuală sau Google Drawings, poate capta atenţia elevilor cu ajutorul unui link către un filmuleţ de pe Youtube sau un experiment virtual de pe Mozabook, poate prezenta noile conţinuturi ale lecţiei cu ajutorul unei prezentări realizate cu Google Slides sau Microsoft Sway, poate fixa noile cunoştinţe utilizând Wordwall, Google Forms, ASQ, Kahoot! şi poate da tema pentru acasă sub forma creării de prezentări în Power Point pe o temă dată sau de rezolvat chestionare în Google Forms.

În concluzie, pentru un act educativ de calitate este necesar ca noi, profesorii, adepţi ai stilului clasic să intercalăm şi instrumente digitale în procesul de predare, învăţare, evaluare. Deşi nu pot substitui în totalitate şcoala tradiţională, acestea trezesc curiozitatea, captează atenţia, stimulează competitivitatea, dezvoltă abilităţile de lucru pe calculator ale elevilor. Viitorul este al copiilor şi el înseamnă tehnologie, informatică, digitalizare…

Formarea competenţelor digitale

Torcătoru Elena-Cristina

Şcoala Gimnazială „Minerva Alexandrescu” Comuna Şoimari, Prahova

Noile programe de gimnaziu intrate în vigoare în 2017 au pus în prim plan utilizarea competenţelor digitale în mediul şcolar, apropiind, astfel, viitorul absolvent de societatea modernă, captată de evoluţia tehnologică. Formarea competenţelor digitale ţinteşte direct spre utilizarea acestor noi tehnologii informaţionale şi dezvoltarea fulgerătoare a domeniilor care suferă o metamorfozare în universul digitalizării.

Folosirea TIC în actul educativ este imperios necesar, deoarece elevii sunt pregătiţi să se adapteze şi să se integreze într-o societate aflată într-o continuă formare, mişcare.

În profilul de formare al absolventului de clasa a VIII-a, competenţele digitale joacă un rol important şi pune accent pe următoarele:

- utilizarea unor dispozitive şi aplicaţii digitale pentru căutarea și selecţia unor resurse informaţionale și educaţionale digitale relevante pentru învăţare;

- dezvoltarea unor conţinuturi digitale multi-media, în contextul unor activităţi de învăţare;

- respectarea normelor si regulilor privind dezvoltarea si utilizarea de conţinut virtual (drepturi de proprietate intelectuală, respectarea privatităţii, siguranţă pe internet).

Ultimul an şcolar a fost stresant, uimitor, provocator. Pe lângă faptul că izolarea ne-a ţinut departe de rutina şi libertatea de mişcare, aceasta a adus o schimbare foarte rapidă în ceea ce priveşte actul educaţional. Cadrele didactice s-au simţit obligate să regândească lecţiile şi să le adapteze mediului online. Este drept că au existat situaţii în care profesorii nu erau la curent cu ceea ce presupune tehnologia, însă inventivitatea, creativitatea, spiritul de adaptare au contribuit la schimbarea mediului şcolar. Mai mult decât atât, copiii, spirite libere, dornice de comunicare şi socializare, au fost afectaţi mai mult decât adulţii. Pentru ei, lecţiile online au fost o noutate. Unii le-au primit cu încântare, pe când alţii au ignorat importanţa lor.

Din experienţă personală, pot spune că efectele pandemiei m-au surprins la polii opuşi ai generaţiilor. Elevii de clasa a VIII-a, ultima generaţie care urma vechea programă şcolară, aveau cunoştinţe avansate în domeniul tehnologiei. Lecţiile online au fost acceptabile, iar resursele digitale au contribuit la fluidizarea actului educaţional. Noua generaţie, clasa a V-a, care a început în toamnă acest inedit an şcolar, a fost surprinzător de receptivă schimbărilor tehnologice.

Pentru mine, a fost extrem de utilă participarea la cursul CRED, unde am descoperit nenumărate platforme, aplicaţii, resurse educaţionale deschise accesibile tuturor. La fiecare curs, formatorul ne prezenta o nouă aplicaţie ce putea fi utilizată în stadii diferite ale unei lecţii, fie ca joc didactic în locul captării atenţiei, fie pe parcursul lecţiei sau în etapa de feedback pentru a ne asigura că informaţiile transmise în cadrul lecţiei au fost asimilate şi înţelese corect.

De exemplu, printre cele mai des utilizate aplicaţii s-au numărat: Mentimeter, Storyjumper, Wordwall cu ajutorul cărora atât eu, cât şi elevii am putut avea posibilitatea de a le utiliza fără a avea o experienţă vastă în acest domeniu digital. Avantajele acestor aplicaţii erau că îmi permitea să încep lecţia cu diferite joculeţe atractive, le oferea elevilor şansa de a se exprima liber utilizând un domeniu familiar lor, putea să le acceseze chiar dacă nu aveau un calculator sau laptop, utilizând un smartphone. Printre dezavantaje, se pot enumera lipsa electricităţii sau a semnalului la telefon, lipsa de dispozitive actualizate care să permită lucrul într-un mod facil. Pentru predare, am folosit tabla digitală, fie Jamboard (aplicaţie a Google Meet), fie Easychalk, Miro, Whiteboard. Fiecare dintre acestea mi-a permis structurarea lecţiei într-un mod cât mai practic, astfel încât informaţia să fie organizată ca la clasă. Pentru feedback şi evaluarea, cel mai des am utilizat Google forms. Această aplicaţie mi-a permis să verific în mod constant nivelul de cunoştinţe al elevilor, să urmăresc progresul lor, să ştiu ce trebuie să aprofundez pentru a elimina lacunele. Elevii au fost foarte receptivi, testele devenind o joacă, deoarece foloseau un instrument pe care îl stăpâneau destul de bine. Printre dezavantajele pe care le-am găsit acestei forme de evaluare s-au numărat imposibilitatea de a controla dacă elevii copiază sau nu, limitarea numărului de tipuri diferite de itemi, în unele cazuri testele au fost tratate cu superficialitate.

În concluzie, consider că provocările acestui an şcolar au adus în centrul atenţiei importanţa pe care tehnologia viitorului o are asupra educaţiei, determinând atât elevii, cât şi profesorii să se adapteze, să evolueze, să înveţe.

Inteligența artificială aplicată în domeniul sportului

Trandafirescu Mihai-Virgil

C.S.S. Ploiești, Prahova

Prezentarea mea are ca si concept inteligența artificială contextualizată în cadrul sportiv, cu precădere în disciplina sportivă judo, acesta fiind domeniul meu de activitate.

Inteligența artificială este un trend tehnologic apărut acum mai mulți ani, însă popularitatea acestuia a explodat în ultimii ani, pentru că reprezintă o piață promițătoare și oferă noi oportunități pentru varii domenii de muncă.

Termenul de „inteligență artificială" a fost introdus în anul 1956, dar el a devenit mult mai popular în prezent, datorită volumului crescut de date, al algoritmilor avansați și îmbunătățirilor în privința puterii și a spațiului de depozitare a computerelor.

În domeniul afacerilor, aceasta are o gamă variată de utilizări, începând de la detectarea fraudelor până la îmbunătățirea experienței clientului prin preconizarea serviciilor de care acesta are nevoie. Un exemplu bun este platforma YouTube care, în funcție de anumiți algoritmi, reușește să livreze conținutul pe care consumatorul îl dorește. Mai mult de atât, tehnologia pe care o folosim de zi cu zi, precum telefonul mobil, PC-ul, se bazează pe inteligența artificială, întrucât asistenții inteligenți Siri (IPhone) și Google Assistant (Android) reușesc sa ușureze toată experiența utilizării interfețelor disponibile.

Un alt exemplu sunt mașinile, care pe baza inteligenței artificiale reușesc să ofere o experiență mai plăcută și mai sigură utilizatorului, precum funcția de frânare de urgență sau funcția de menținerea benzii de rulare. Pe lângă acestea, în ultimii ani au apărut și tehnologii prin care mașinile se pot conduce singure fără a fi nevoie de intervenția unei persoane, iar toate aceste beneficii modifică în bine existența tuturor.

În rândurile de mai jos voi evidenția care sunt cele mai importante tehnologii ale inteligenței artificiale despre care consider ca ne-au facilitat viața, urmând să menționez care sunt domeniile în care aceasta este folosită cu precădere. Recunoașterea vocală este utilizată pentru sisteme interactive de răspuns vocal și pentru aplicații mobile; asistenții virtuali pe care i-am menționat mai devreme; automatizarea proceselor care se referă la înlocuirea oamenilor cu mașinării care oferă o eficiență mai mare; recunoașterea biometrică implică îmbunătățirea interacțiunii dintre om si dispozitiv, prin recunoașterea nu numai a limbajului, ci și a feței sau a vocii. Domeniile în care inteligența artificială este folosită deja intensiv sunt: marketing, medicina, vânzări și nu în ultimul rând, sportul. În sport, aceasta este utilizată în scopul

înregistrării imaginilor din timpul jocului, pe baza cărora se oferă antrenorilor rapoarte prin care jocul echipei poate fi îmbunătățit.

Inteligența artificială și-a făcut simțită prezența și în judo exemplele fiind multiple: arbitrajul a devenit asistat și prin camera video ce captează fiecare moment, comisia de arbitraj putând lua decizii în urma acestora; tabelele pe care se afișează rezultatul în timp real care pot fi observate și de public; o platformă online unde meciurile pot fi revăzute în detaliu de către specialiști.

Pornind de la ultima idee, aș vrea să aduc în discuție un concept care consider că ar facilita și eficientiza procesul prin care sportivii de judo se pregătesc pentru competiții.

Doresc să menționez că totii sportivii care urmează să participe la un concurs, mai întâi este nevoie să se prezinte la secretariatul de concurs pentru validare și pentru a se înmâna numărul de concurs. După această procedură este nevoie ca toți candidații să meargă să se cântărească pentru a vedea categoria de greutate în care se încadrează și unde vor concura. Consider că această procedură poate fi tehnologizată și în același timp eficientizată, întrucât de cele mai multe ori se pierde foarte mult timp și poate fi ușurată și munca persoanelor din organizare. Propunerea mea constă în crearea unei baze de date cu toți sportivii, în care se regăsesc toate datele personale ale acestora, inclusiv masa corporală, numărul de competiții participate, premii. Această formă de inteligență artificială poate fi implementată pe un dispozitiv sub forma unui cântar cu recunoaștere biometrică, care identifică sportivul, categoria de greutate la care concurează și se ocupă și de validare. În acest fel poate fi optimizat procesul de validare, dar și cântărirea ce se efectuează înaintea concursului; se poate câștiga timp și se poate îmbunătăți organizarea în cadrul competiției.

Concluzionând, inteligența artificială s-a dovedit de-a lungul timpului a fi o soluție pentru diferite domenii, chiar și în sport și-a făcut simțită prezența, iar pe viitor sunt convins că aceasta va fi și mai bine integrată în activitățile sportive de judo întreprinse.

Bibliografie

https://www.asw.ro/inteligențaartificială

https://playtech.ro/2019/cum-ii-ajuta-inteligenta-artificiala-pe-marii-sportivi-la-antrenamente/

https://www.ziuaveche.ro/sport-auto/sport/inteligenta-artificiala-ce-influente-are-si-unde-a-facut-progrese-309619.html

Reconfigurarea clasei de elevi în contextul învățării online

Ungureanu Amalia

Școala Gimnazială Comuna Măgureni, județul Prahova

Închiderea școlilor în peste 190 de țări ale lumii pentru a preveni răspândirea pandemiei Covid-19, pentru aproape 90% din populația elevilor şi studenţilor din lume, a dat naştere unor provocări fără precedent pentru guvernele ţărilor afectate, pentru decidenții educaționali de pretutindeni, dar a și adus în atenție confruntarea întregii omeniri cu o situație fără precedent, la care trebuie să răspundem prin comportamente de adaptabilitate la schimbările sociale, educaționale, economice, politice etc., de învățare din mers și mai ales de protejare a sănătății fizice și psihice. Școala este pusă în situația de a reacționa prompt și eficient la izolarea socială, umană adusă de pandemie, fiind inevitabile noi configurări ale sistemelor de învățământ.

Înlocuirea sălii de clasă cu sala de acasă răstoarnă tiparele educaționale clasice și, în acest cadru, profesorii au înțeles că trebuie să se adapteze din mers, să mențină, în primul rând, comunicarea cu elevii, atât de necesară pentru noi toți în aceste vremuri, să își ajusteze strategiile în mod realist și conștient la noul context.

Acest fenomen a apărut inclusiv pe plan educațional, tehnologia jucând în aceste zile un rol indispensabil în procesul educațional, fie la nivel de optimizare a unor procese organizatorice, fie ca un instrument eficient integrat în procesul de predare, învățare sau evaluare. Această ultimă componentă constituindu-se uneori în moment de tensiune care angrenează în același timp profesori, elevi, părinți.

Învățarea online și învățarea la distanță sunt concepte pedagogice aparent sinonimice, dar care descriu practic modalități parțial comune de derulare a activităților cu elevii și studenții, aflați în școala de acasă.. Învățarea on-line poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc, prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând si oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus în ritm propriu. Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai

multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională adecvată. Constatările din domeniu semnalează că elevii introvertiți tind să fie mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, fără a fi influențați de reacțiile celor din jur. Acest tip de învățare, în condiții pedagogice bine anticipate și articulate strategic, îl poate provoca pe elev să devină proactiv, să fie un căutător de cunoaștere. Personalizarea cursurilor se poate realiza prin introducerea de scheme de lecţii, fişe de lucru, prezentări PowerPoint, teste, demonstraţii, liste bibliografice, link-uri către resurse educaţionale deschise, materiale scanate, documente de tip audio / video în clasa virtuală și sarcini individuale.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate şcolare slabe, deoarece conţinuturile expuse în mediul online sunt mai greu de asimilat, necesitând un grad ridicat de autodisciplină, de automotivare. Pentru a genera o învăţare eficientă în mediul virtual, profesorul trebuie să aibă o anume pregătire în proiectarea curriculum-ului livrat online și, desigur, competențe digitale. Astfel, pentru profesori, instruirea online poate fi copleşitoare: pe de o parte, din punct de vedere tehnic, deoarece pătrunderea în acest mediu presupune familiarizarea cu instrumentele sale, dar şi din punct de vedere al disponibilităţii managementului timpului, având în vedere că elevii pot accesa conţinuturi în diferite momente ale zilei. Interpretarea eronată a explicaţiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, iniţiativă şi efort decât instruirea faţă-în-faţă. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate, un număr mare de elevi făcând imposibilă interacțiunea de calitate. Învățarea la distanță rămâne, din perspectivă pedagogică, o formă alternativă la învățarea tradițională, de implementat în situații de urgență, formă care cuprinde în nucleul său învățarea online, alături de alte forme complementare de instruire.

Trecerea spre învățarea online a putut fi resimțită ca o mare schimbare, dar predarea online este tot predare. Clasele noastre virtuale trebuie să fie totuși conduse, iar noi trebuie totuși să predăm într-un mod responsabil și să diferențiem instruirea. Vor fi unele adaptări, ajustări de făcut, însă stabilirea de norme, cultivarea apartenenței și imprimarea conținutului din curriculum a unui caracter dinamic și atractiv – rămân totuși în centrul predării.

Dificil de abordat în mediul online a fost readaptarea programei și a ritmului de lucru pentru elevii cu CES, mai ales celor care nu beneficiază de un profesor de sprijin. Suportul

familiei, specificul cerințelor educaționale speciale, oportunitatea expunerii la mediul virtual, toate acestea sunt elemente care trebuie avute în vedere.

Cultivarea și întreținerea relației cu familia, crearea unei baze de date, o analiză de nevoi realizată la nivelul clasei, stabilirea unui program, a orarului, modalități de conectare, starea de sănătate, procurarea anumitor materiale, toate acestea au rolul de a asigura fluență și un ritm constant de lucru. Binevenite s-au dovedit a fi activitățile de consiliere de grup organizate cu un consilier școlar atât cu elevii cât și cu părinții acestora.

Revenind la profesori, iată mai jos câteva sfaturi, venite de la veterani experimentați în predarea online, pentru a-i menține pe elevi angajați într-un mediu virtual.

Păstrează totul simplu și angajant. Încearcă să-ți faci propriul conținut digital, cum ar fi video și slide-uri, dar rămâi concentrat pe păstrarea unei instruiri clare și simple. Cercetătorii spun că, să rămâi tu, cel natural și autentic este o altă cheie a succesului. Să nu-ți fie frică să faci greșeli și lasă-ți personalitatea să strălucească prin toate acestea.

Organizează-ți spațiul (fizic și virtual – ecranul computerului, n.n.) curat, liber și confortabil. Navigarea prin spațiile virtuale poate fi haotică, iar tu nu vrei ca elevii tăi să scape din vedere informații vitale. Asigură-te că ai un ”hub” central, în care se trec noile informații. Creează în jurul lui alte spații pentru discuțiile în grup sau conversații pe lângă.

Stabilește norme. Învățarea virtuală nu trebuie să fie haotică. Împărtășește cu elevii așteptările privind participarea, interacțiunile, codul vestimentar. Cere elevilor să conceapă împreună convențiile și asigură-te că toate vocile sunt auzite. Asta te va ajuta să rămâi concentrat/ă, empatic și amabil.

Promovează apartenența. Poate că nu suntem toți în aceeași încăpere, dar elevii trebuie să simtă un sens al apartenenței la comunitate. Creează timp pentru activitățile realizate în grupuri mici și cele care construiesc relații. Acestea păstrează conectate ființele umane aflate în spatele textelor sau imaginilor video de pe ecran.

Fii prezent (dar NU invaziv). Să acorzi elevilor tăi spațiu pentru a învăța independent, duce la construirea unor abilități cheie. Dar ei vor avea nevoie de suport. Stabilește niște ore ”de birou” în care elevii tăi te pot contacta. Ar trebui de asemenea să participi la sesiunile de discuții și să le oferi cu regularitate îndrumare și încurajări.

Planifică pentru interactivitate. Cercetările arată că elevii rețin mai multe cunoștințe atunci când sunt angajați activ cu materialele. Nu-ți lăsa învățăceii să devină observatori pasivi, găsind modalități să construiești sondaje, pauze pentru brainstorming, sau presară instruirea cu întrebări ghidate.

Colectează feedback constant de la elevi, părinți și cadre didactice pentru a observa dacă activitatea este organizată eficient sau dacă e nevoie de schimbări.

Concluzionând, putem spune că, privită din mai multe unghiuri, criza este un moment declanșator, marcată atât de intensitate, cât și de o profunzime aparte. Deși, aparent, este considerată un element de blocaj, cum este privită și colapsul generat de pandemia noului coronavirus SARS CoV-2, care a determinat închiderea școlilor și blocarea tuturor activităților, prin izolarea oamenilor din întreaga lume în locuințele lor, în primăvara anului 2020, criza este, de fapt, o invitație forțată la transformarea societății, un impuls spre dezvoltare. Ea determină schimbare, generează contexte noi, ne face să conștientizăm valoarea prezentului, accentuează valoarea elementelor care ne definesc existența, ne ancorează în realitate, readuce în prim plan valorile. Am putea spune, cu îndrăzneală, că etapele de criză ne reașază viața. Desigur, crizele sunt însoțite de numeroase evenimente nefaste, pe care le considerăm lecții pentru generațiile actuale. Nu în ultimul rând, criza înseamnă inovație. Suntem nevoiți să folosim resursele pentru a crea altele noi, ne obligă să găsim soluții chiar și atunci când acestea par imposibil de identificat, ne ajută să ne depășim limitele, să găsim în noi puterea de a ne adapta activ schimbărilor.

Bibliografie și resurse online:

1. https://creeracord.com/2020/04/27/cum-sa-i-tii-pe-elevi-angajati-in-invatarea-online/
2. https://www.noi-orizonturi.ro/2019/06/13/contractul-de-valori-la-clasa/
3. https://tribunainvatamantului.ro/2020/04/13/invatare-on-line-sau-invatare-la-distanta/
4. Yuval Noah Harari, 21 de lectii pentru secolul XXI, Ed. Polirom, 2018
5. Ghid metodologic al Inspectoratului Școlar Iași- ,,Dirigintele, antrenor de zbor”- Ed. Spiru Haret Iași, 2020

Dezvoltarea abilităților socio-emoționale

Uruc Elena-Doina

Școala Gimnazială, Comuna Baba Ana Județul Prahova

"Abilitățile socio-emoționale condiționează reușita la nivel personal și profesional. Viața a demonstrat faptul că abilitățile socio-emoționale sunt unele dintre cele mai importante aptitudini, deficitele în dezvoltarea acestor competențe, generând probleme în copilărie, adolescență sau viața de adult. De la semnalizarea propriilor nevoi, în primul an de viață, la relații de reciprocitate, de tolerare a celor din jur, la interacțiuni sociale primare precum zâmbet, limbaj, privire, interacțiuni facilitate de mediul primordial al socializării și formării umane (familia) până la dezvoltarea unor abilități care să-i permită optima integrare socială, individul parcurge un lung și sinuos drum. Absența interacțiunilor pozitive, în decursul existenței, generează relații interpersonale deficitare, dificultăți în adaptare, eșec, anxietate, depresie sau izolare, fiind un predictor în apariția tulburărilor comportamentale. În esență, procesul de socializare al copilului a fost privit ca un aspect esențial al dezvoltării, fiecare specialist axându-se pe anumite aspecte ale socializării copilului."

Abilitățile socio-emoționale sunt comportamentele învățate pe care le desfășurăm atunci când interacționăm cu oamenii din jurul nostru, prin exprimarea sentimentelor, atitudinilor, drepturilor sau opiniilor noastre. Exemple de acestea sunt: empatia, conștiința de sine sau autocontrolul. Astfel, o persoană cu abilități socio-emoționale optime va arăta dexteritate în momentul relaționării și comportării adecvate în funcție de anumite obiective în diverse situații.

În cadrul abilităților socio-emoționale există abilități de bază (ascultarea, inițierea unei conversații, adresarea unei întrebări, mulțumirea, prezentarea dvs. etc.) și abilități mai dezvoltate (luarea inițiativelor, luarea deciziilor, stabilirea obiectivelor sau rezolvarea problemelor în funcție de importanța lor, printre altele) .

Autocontrolul, comunicarea asertivă, rezolvarea conflictelor sau empatia sunt câteva dintre capacitățile și emoțiile pe care familia și sistemul educațional trebuie să le gestioneze la copii pentru a deveni un individ adaptat societății. Trebuie remarcat faptul că până în urmă cu câteva decenii, în mediul școlar, aspecte intelectuale predominau asupra celor socio-emoționale, acestea din urmă fiind practic inexistente. A existat conceptul că succesul formativ al unei persoane consta în a-și dezvolta sistemul cognitiv.

Visul oricărui profesor este sa intre într-o clasa în care copiii sunt veseli, cooperanți, respectuoși și nu în ultimul rând dornici de cunoaștere. Din păcate, realitatea este deseori departe de aceasta imagine idilică. Atât cadrele didactice, cat și părinții observă cu tristețe diferite fenomene în rândul copiilor precum lipsa motivației, anxietate ridicata și chiar comportament agresiv. Acest lucru este cu atât mai îngrijorător cu cât știm că ele reprezintă obstacole serioase în calea învățării.

În ultima vreme se pune din ce în ce mai mult accent pe lucrurile care nu merg în sistemul educațional din lume. Unii considera că aptitudinile de baza trebuie întărite, alții că nu se dezvolta suficient gândirea critica, iar alții că nu se pune suficient accent pe viitorul rol al elevului în societate. Un lucru asupra căruia cu toții putem cădea de acord este că școala are rolul și datoria de a îi pregăti pe copii și tineri să devină adulți înțelepți, responsabili și empatici.

Întrebarea cea mai importanta este însă CUM putem să îi ajutăm pe copii:

- Să fie motivați și pregătiți pentru a învață;
- Să înțeleagă riscurile și oportunitățile;
- Să aleagă acele decizii si comportamente benefice pentru ei și pentru cei din jur;
- Să vadă dincolo de ei și să aprecieze nevoile celorlalți.

Pentru aceasta s-a ajuns la concluzia că ei trebuie să simtă că fac parte dintr-o comunitate primitoare, hrănitoare, în care fiecare membru contează și este susținut. Acest lucru poate fi implementat printr-un nou cadru educațional numit „**Învățarea socio-emoționala”** (Social and Emotional Learning – SEL).

SEL reprezintă procesul prin care copiii și tinerii:

- Înțeleg și își gestionează emoțiile;
- Stabilesc și ating obiective pozitive;
- Simt și arată empatie față de ceilalți;
- Creează și mențin relații benefice;
- Iau decizii responsabile.

Acest concept a apărut în Statele Unite în 1994, în urma unei întâlniri de lucru la care au participat profesori, cercetători și psihologi cu scopul găsirii unui cadru educațional de

promovare a dezvoltării pozitive a copiilor. De atunci, impactul acestui domeniu continua să se extindă în întreaga lume.

Dezvoltarea timpurie și optimă a acestor abilități socio-emoționale reprezintă un factor protector fată de dezvoltarea problemelor comportamentale și un bun predictor pentru reușita școlară, amândouă asigurând copiilor astfel premisele adaptării sociale și școlare. Aceste idei sunt susținute de zeci de studii realizate în perioada 1995 – 2005.

Abilitățile sociale fac parte din abilitățile de viață indispensabile unei persoane, pentru a duce o viața la un nivel de calitate acceptabil, pentru a se iniția, dezvolta și menține relații. Abilitățile de viață evidențiază nivelul dezvoltării personalității individului, inteligenta sa emoțională, legată în mod directă de abilitățile sociale și cele de gândire. Cu ajutorul abilităților sociale ne integrăm în diferite formațiuni grupale ; dezvoltarea socială evidențiază faptul că indivizii și-au achiziționat comportamente adecvate inițierii și menținerii relațiilor cu ceilalți, atingerii unor scopuri. Imaturitatea interacțiunilor sociale conduce la percepția deficitară a indicilor sociali, la dificultăți în reglarea emoțiilor și comportamentelor, în înțelegerea limitată a riscurilor sociale, în judecăți sociale imature, Pe tot parcursul vieții, avem nevoie de abilitățile sociale pentru a:

- ✓ comunica;
- ✓ ne cunoaște;
- ✓ a asculta;
- ✓ exercita influențe asupra altor persoane ;
- ✓ colabora și coopera cu ceilalți;
- ✓ lucra în echipă;
- ✓ menține relații.

Dezvoltarea competențelor emoționale

Ca și cadre didactice, putem stabili ca obiective pentru dezvoltarea acestor competențe următoarele:

- ✓ Recunoașterea și exprimarea emoțiilor;
- ✓ Înțelegerea emoțiilor;
- ✓ Autoreglare emoțională.

Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor este importantă din următoarele motive:

1. *Ajută la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți.* Interacțiunea de succes a elevului cu celelalte persoane depinde atât de abilitatea lui de a înțelege ce se întâmplă[, cât și

de abilitatea de a reacționa adecvat la aceasta. Studiile arată că interacțiunea pozitivă cu colegii de aceeași vârstă este un important predictor pentru sănătatea mentală la vârsta adultă, pentru starea generală de bine. (Denham&Holt, 1993, Parker&Asher, 1987, Robins & Rutter, 1990).

2. *Ajuta elevii să se adapteze la mediul școlar.* Elevii care înțeleg emoțiile și modul în care acestea sunt exprimate vor fi capabili să empatizeze cu ceilalți colegi și să-i sprijine. Elevii care înțeleg emoțiile celorlalți sunt priviți de ceilalți ca fiind colegi mai buni și mai distractivi, sunt capabili să utilizeze expresivitatea lor pentru a atinge scopuri sociale, să răspundă adecvat emoțiilor colegilor și să se adapteze mai ușor la mediul școlar.

3. *Previne apariția problemelor emoționale și de comportament.* Problemele în dezvoltarea emoțională a copiilor pot conduce către dificultăți de comportament, în copilăria timpurie și cea mijlocie (probleme de agresivitate, delincvență juvenilă, abandon școlar etc).

Dezvoltarea competențelor sociale

Pentru dezvoltarea acestor competențe în cadrul clasei putem urmări următoarele obiective:

- Inițierea conversației și integrarea în jocul celorlalți copii;
- Ascultarea activă și stabilirea contactului vizual;
- Oferirea și acceptarea complimentelor;
- Rezolvarea problemelor sociale;
- Să coopereze cu ceilalți în realizarea sarcinilor.

Beneficiile atingerii acestor obiective sunt:

- Adaptarea ușoară în mediul școlar;
- Elevii pot identifica mai multe modalități de interpretare a unei situații;
- Creșterea gradului de încredere în sine;
- Cresc performanțele școlare;

- Apar relații de prietenii datorită relațiilor interpersonale adecvate (împărtășirea unor situații și a unor materiale, aplicarea corectă a pașilor de rezolvare a problemelor);

- Dezvoltarea abilității de ascultare activă.

Într-o societate competitivă, succesul se bazează pe încredere în sine, autonomie personală, abilitatea de a stabili relații. Dezvoltarea optimă din punct de vedere socio-emoțional condiționează dezvoltarea cognitivă și psihică a indivizilor. Abilitățile socio-emoționale sunt abilități dobândite, printr-un proces extrem de complex în care modelul comportamental are un rol determinant. Atmosfera, climatul familial, statutul social și cultural al părinților își pun amprenta substanțial asupra dezvoltării indivizilor.

Educația are ca funcție principală adaptarea socială a individului. Aceasta implică încurajarea integrării lor în societate prin socializare, prin care fiecare subiect, prin interacțiunea cu ceilalți, dezvoltă diferite moduri de a simți, gândi și acționa, care sunt esențiale pentru o participare adecvată în societate. În prezent, în societățile dezvoltate există schimbări continue care necesită o reajustare continuă a individului. Din acest motiv, este de o importanță vitală să dezvoltăm adaptabilitatea individului și flexibilitatea subiecților pentru a ne putea modela în funcție de nevoile care apar.

Cu toate acestea, în ceea ce privește includerea dezvoltării abilităților social-emoționale și a inteligenței emoționale în școală, trebuie luat în considerare faptul că resursele pe care le avem la școală, precum și timpul pe care copiii îl petrec în aceasta, sunt limitate.

Se spune că abilitățile sociale și emoționale sunt indicatorii a cât de bine se ajustează o persoană față de mediul social, se adaptează și se schimbă și, până la urmă, ai succesului pe care îl va avea în viață. De fapt, abilitățile de bază ale dezvoltării cum sunt conștiinciozitatea, stabilitatea emoțională, deschiderea și calitatea de a fi agreabil pot fi chiar mai importante decât inteligența cognitivă în determinarea vieții. În ciuda faptului că aceste competențe sunt legate de importante rezultate pentru viață, poate fi o provocare pentru educatori să găsească moduri eficiente de a da prioritate, a preda și a evalua abilitățile sociale și emoționale. Dezvoltarea acestor abilități de viață esențiale prin învățarea socială și emoțională (SEL) este critică pentru dezvoltarea copilului, deoarece este direct corelată cu succesul și fericirea lui ca adult. Pentru mulți copii, școala este singurul loc unde orice deficiență în aceste abilități poate fi adresată înainte ca ei să devină membri ai societății.

Combinând aceste abilități cu dezvoltarea celor academice se creează experiențe de învățare de înaltă calitate și medii de învățare care împuternicesc elevii să fie astăzi, contributori mai eficienți în clasele lor iar mâine, la locurile lor de muncă sau în comunități.

Datorită suportului pe care SEL îl are în comunitatea actorilor din educație, poate că este doar o chestiune de timp înainte de a fi adoptată pe larg. Dezvoltarea și accentul pus pe SEL în școli va conduce spre crearea unui spațiu de învățare în școli care să susțină elevii în a-și împărtăși liber ideile creative, să pună întrebări fără să se rușineze și să învețe concepte academice în timp ce își construiesc puternice abilități pentru întreaga viață. Avansul pe scară largă al SEL va cere o schimbare mare, dar graduală în pedagogie. În acest proces, noi putem construi un sistem de educație robust care produce cetățeni mai responsabili social, care sunt mai bine pregătiți pentru a lucra împreună pentru a construi comunități, națiuni și, până la urmă, o lume mai bună.

BIBLIOGRAFIE

https://www.isjsb.ro/d2020/GHID%20FORMAREA%20ABILITATILOR%20SOCIALE.pdf

https://ro.warbletoncouncil.org/habilidades-socioemocionales-6001

https://creeracord.com/2018/06/10/viitorul-educatiei-depinde-de-invatarea-abilitatilor-socio-emotionale-iata-de-ce/

1. Benga, O., Băban, A., și Opre, A. (2015). Strategii de prevenție a problemelor de comportament. Cluj – Napoca, editura ASCR.

2. Petrică, S., Alexandrescu, E., și Petrovai, D. (2009). Strategii de prevenire a violenței în școală.

Elemente de eficiență și complexitatea algoritmilor pentru începători

Vișinescu Radu

Colegiul Național "I. L. Caragiale", Ploiești, Prahova

Era digitală se poate spune că a debutat acum aproximativ 80 de ani, în ani '40 ai secolului trecut. Prin lucrările fundamentate ale lui Alain Turing (mașinile Turing, ca model de calculatoare teoretice universale), informatician desemnat de revista Times "informaticianul secolului XX", respectiv contribuțiile lui John von Neumann, care a definit arhitectura de bază a unui sistem de calcul, arhitectură respectată în practică până în zilele noastre.

O componentă esențială în dezvoltarea și accelerarea digitalizării o constituie apariția Internetului, prin anii '60 și "revoluția" produsă deinventarea serviciul WWW (World Wide Web) la începutul anilor '80. Aceasta din urmă având drept "părinte" pe cercetătorul elvețian Tim Barnes Lee, care a inventat folosirea în comunicații și implicit în comunicare a paginilor WEB. Inițial pagini statice, mai apoi, în etapa WEB2.0 a celor dinamice.

Putem spune că fenomenul de globalizare și interconectarea electronică a planetei sunt simultane și se întrepătrund (interferează). Prin nenumăratele domenii supuse astfel schimbării sa aflat, înca de la începuturile Internetului, mediul academic și mai apoi întregul sistem educațional.

Algoritmii, folosiți mai peste tot: în rețelele sociale, în programarea sistemelor de operare, în programarea de sistem cât și în cea de aplicație, pleacă de la câteva noțiuni de bază. Acestea sunt prezente și în actuala programă școlară, separată firesc în partea de "construire" software, de la disciplina Informatică și partea de utilizare a acestor produse soft la disciplina TIC (Tehnologia Informației și a Comunicațiilor).

Așa cum, de o buna bucată de vreme, asistăm la o "explozie" a roboticii în mediul educațional, bazele programării, studiate încă din gimnaziu la disciplina Informatică, familiarizează noile generații și permit înțelegerea fundamentelor fenomenelor ce implică interacțiunea om-calculator.

Încercăm în continuarea prezentării de față să detaliem, aproape de nivelul gimnaziunlui, problematica critică a eficienței algoritmilor, cu cele două componente ale sale: complexitatea timp (ce reflectă viteza de execuție a programelor) și complexitatea memorie (reflectând dimensiunea spațiului de stocare a datelor prelucrate de algoritmi).

Materialul poate fi folositor atât la clasă cât și în studiul individual, fiind structurat pe expunerea de mici "studii de caz", adică probleme des întâlnite în literatura de specialitate: culegeri, manuale, auxiliare, probleme tratate din aceasta perspectivă a eficienței de rezolvare.

Eficienţa algoritmilor Pe lângă proprietăţile de finitudine, generalitate, determinism şi corectitudine, un algoritm are şi proprietatea de a fi (mai mult sau mai puţin) eficient. În permanenţă se caută algoritmi de rezolvare cât mai eficienţi. Eficienţa unui algoritm se raportează la următoarele două resurse: memorie suplimentară (auxiliară), necesară efectuării calculelor şi timpul de execuţie necesar.

Datorită evoluţiei tehnologice, problema memoriei suplimentare se poate rezolva prin ataşarea unor chipuri de memorie mai performante.

Prin contrast, timpul de execuţie este o resursă mai delicată. Există mulţi algoritmi care, deşi teoretic sunt finiţi, necesită în mod practic un timp de execuţie prohibitiv de mare, chiar pentru date de dimensiuni medii.

Fie un algoritm de generare a submulţimilor unei mulţimi cu N elemente. Deoarece numărul acestor submulţimi este 2^N, algoritmul este exponenţial în dimensiunea datelor de intrare (i.e. cele N elemente ale mulţimii totale).

Mai mult decât atât: Se presupune că algorimul dat efectuează exact 2^N operaţii pe cazul cel mai defavorabil. Dacă se presupune că se dispune de un sistem de calcul capabil să execute 1.000.000 operaţii/secundă, atunci, pentru N=20 durata execuţiei este de aproximativ 1 secundă. Iar pentru N=40 durata este aproximativ 1.000.000 de secunde, aşadar mai mult de 250 de ore. Pentru N=60 deja timpul de execuţie devine 250.000 ore, cu alte cuvinte algoritmul este de nefolosit.

Mai mult: Dacă o nouă generaţie de calculatoare este de 1.000.000 mai rapidă, atunci pe noile calculatoare, durata de execuţie a algoritmului de generare, pentru N=40, este din nou 1 secundă, pentru N=60 devine din nou 250 ore, iar pentru N=80 devine iaraşi 250.000 ore. Şi aceasta din cauza comportamentului funcţiei exponenţiale, care dă numărul de operaţii al algoritmului.

Complexitatea timp se estimează, de regulă, pe cazul cel mai defavorabil. Sau în medie (amortizat), folosind teoria probabilităţilor. Astfel, sortarea rapidă este, în medie, cea mai performantă sortare şi are în medie ordinul de complexitate $O(N*\log_2(N))$ cu o constantă mică în raport cu alte sortări cu acelaşi ordin de complexitate. Cu toate acestea, există cazuri particulare (e.g. când vectorul este deja sortat!) în care ordinul său de complexitate devine $O(N^2)$.

Complexitatea pe cazul cel mai defavorabil se estimează prin numărul maxim de operaţii elementare efectuat, în ipoteza că toate se fac la fel de repede. Sau prin alegerea unei anumite operaţii fundamentale şi calcularea numărului său de executări. În continuare se raţioneaza în primul din aceste cazuri, cu toate operaţiile având aceeaşi durată.

Definiţie matematică: Se numeşte ordin de complexitate timp funcţia f(N) care satisface următoarea proprietate: $\exists k > 0 \text{ şi } \exists n_0 \in N \text{ a.î. } \forall n \geq n_o \text{ avem}: NR_OP[n] \leq k * f(n)$, unde prin NR_OP(N) se exprimă numărul de operaţii efectuate de algoritm. Se spune că algoritmul are ordinul de complexitate O(f(N)).

Dacă există două valori K_1 şi K_2 astfel încât $K_1*f(N)<=NR_OP(N)<=K_2*f(N)$, atunci scriem că algoritmul are ordinul de complexitate: Θ(f(N)).

Problema 1. Calculul maximului unui şir de N valori numere întregi.

1. start
2. citeste N;
3. MAX←-1;
4. ┌pentru I←1 la N executa
5. │ citeste A;
6. │ ┌daca MAX<A atunci
7. │ │ MAX←A;
8. │ └■
9. └■
10. scrie MAX;
11. stop.

Numărul de operaţii, calculat pe linii, este:

2. 1 citire.

3. 1 iniţializare.

4. 2 evaluări expresii, o iniţializare, N comparaţii şi N incrementări. În total 2*N+3 operaţii.

5. N citiri.

6. N comparaţii (evaluări de expresii logice).

7. Cel mult N actualizări. (maximul se atinge dacă vectorul este strict crescător).

10. 1 scriere.

În total: NR_OP(N)=1+1+(2*N+3)+N+N+N+1=5*N+6.

Numărul de operaţii se calculează în raport cu dimensiunea datelor de intrare din problemă. Concret, se găseşte o funcţie care majorează, pe cazul cel mai defavorabil, acel număr de operaţii. Pe exemplu considerat, este funcţia liniară: f(N)=5*N+6, unde N este numărul de valori ale şirului.

Mai departe, primul factor ca importanţă în ceea ce priveşte timpul de execuţie îl reprezintă termenul dominant al acestei funcţii (pe exemplu: 5*N). Acest termen dominant dă ordinul de complexitate al algoritmului şi determină timpul de execuţie, în special pentru date de intrare de dimensiuni foarte mari (i.e. asimptotic la infinit).

Astfel: pentru N=3 numărul de operaţii este 21, pentru N=5 numărul de operaţii este 31,

pentru N=20 numărul de operaţii este 106, pentru N=1000 numărul de operaţii este 5006,

Pentru N=100000 numărul de operaţii este 500006.

Sau, pentru funcţia $g(N)=N^2+2*N$ avem:

Pentru N=100 numărul de operaţii este 10200,Pentru N=1000 numărul de operaţii este 1002000.

Constanta care intervine în termenul dominant se poate numi “constanta termenului dominant”. Pentru 2 algoritmi cu acelaşi ordin de complexitate, “constanta termenului dominant” poate face ca unul să se execute de câteva ori mai repede.

Pe exemplul funcţiei f, ordinul de complexitate este O(N) iar constanta termenului dominant poate fi 6. Aceasta, deoarece pentru N>=10 avem: f(N)<=6*N, lucru demonstrabil prin inducţie.

Observaţii:

1. De regulă, ordinul de complexitate timp al unui algoritm este dat de numărul de operaţii ce se execută în ciclul cel mai interior.

2. Funcţia f(N) din definiţia ordinului de complexitate este aleasă ca fiind funcţia termenului dominant cu constanta egală cu unitatea, deci prin omiterea constantei K a termenului dominant.

Problema 2: Fie suma: S(N)=1=1*2+…+1*2*…*N. Să se descrie 2 algoritmi echivalenţi pentru calculul acestei sume, cu ordinul de complexitate $O(N^2)$, respectiv O(N).

Pentru început, se realizează algoritmul care calculează separat, consecutiv, factorialele necesare, după calcularea fiecăruia adunându-se la suma totală. Astfel:

1. start
2. citeste N;
3. S←0;
4. ┌pentru I←1 la N executa
5. │ P←1;
6. │ ┌pentru J←1 la I executa
7. │ │ P←P*J;
8. │ └■
9. │ S←S+P;
   └■
10. scrie S;
11. stop.

Numărul de operaţii, calculat pe linii este:

2. 1 citire.

3. 1 iniţializare.

4. 2 evaluări expresii, o iniţializare, N comparaţii şi N incrementări. În total: 2*N+3 operaţii.

5. N iniţializări.

6. Câte 2*I+3 operaţii, pentru fiecare I=1,2, … , N.

7. În total: 1+2+…+I operaţii de atribuire.

9. N atribuiri.

10. 1 scriere.

În total: NR_OP(N)=1+1+(2*N+3)+N+ (2*(1+2+…+N)+3*N)+(1+2+…+N)+N+1 <=$2*N^2$+9*N+6.

Pentru N>=10 avem: NR_OP(N)<=$3*N^2$, lucru demonstrabil prin inducţie. Atunci constanta termenului dominant este 3, iar ordinul de complexitate al algoritmului este O(N^2).

Următorul pseudocod se bazează pe observaţia că două factoriale succesive diferă prin înmulţirea cu valoarea I. Se realizează în acest mod rezolvarea problemei printr-o singură repetiţie. Astfel:

1. start
2. citeste N;
3. S←0;P←1;

4. ┌pentru I←1 la N executa
5. │ P←P*I;
6. │ S←S+P;
7. └■
8. scrie S;
9. stop.

Numărul de operaţii este:

2. 1 citire.

3. 2 iniţializări.

4. 2*N+3 operaţii specifice repetiţiei pentru.

5. N atribuiri.

6. N atribuiri.

8. 1 scriere.

În total: NR_OP(N)=1+2+2*N+3+N+N+1=4*N+7. Pentru N>=10 NR_OP(N)<=5*N. Constanta termenului dominant este 5, iar ordinul de complexitate al algoritmului este O(N).

Observaţie: Se poate arăta, de exemplu, că numărul de operaţii din acest algoritm verifică inegalităţile: 4*N<=NR_OP(N)<=5*N, cu alte cuvinte ordinul de complexitate este Θ(N). La fel se poate raţiona şi pentru ceilalţi algoritmi de până acum.

Problema 3. O(1) reprezintă ordinul de complexitate timp al unui algoritm care efectuează un număr constant de operaţii, indiferent de dimensiunea datelor de intrare. Spre exemplu, interschimbarea efectuează un număr de 3 operaţii de atribuire. La fel, orice algoritm fără repetiţii are ordinul de complexitate O(1). Acesta poate fi şi cazul unor funcţii recursive. În acest caz, atâta timp cât la fiecare apel se fac un număr constant de operaţii, ordinul de complexitate este dat de numărul de apeluri recursive.

Problema 4. Căutarea secvenţială a elementului A în şirul X de dimensiune N, de valori numere întregi. Se cere: calculul primei poziţii de apariţie şi numărul total de apariţii.

În pseudocod, algoritmul poate fi acesta:

1. start
2. citeste N,A;

3. NR←0; POZ←-1;
4. ┌pentru I←1 la N executa
5. │ citeste X;
6. │ ┌daca X=A atunci
7. │ │ NR←NR+1;
8. │ │ ┌daca POZ=-1 atunci
9. │ │ │ POZ←I;
10. │ │ └■
11. │ └■
12. └■
13. scrie NR, POZ;
14. stop.

Numărul de operaţii, calculat pe linii, este:

2. 2 citiri.

3. 2 iniţializări.

4 2*N+3 operaţii specifice repetiţiei pentru.

5. N citiri.

6. N evaluări de expresii logice.

7. Cel mult N incrementări. (Numărul maxim se obţine când toate valorile citite în X sunt egale între ele).

8. Cel mult N evaluări de expresii logice.

9. Cel mult o atribuire.

10. 2 scrieri.

În total, pe cazul cel mai defavorabil: NR_OP(N)=2+2+(2*N+3)+N+N+N+N+1+2 =6*N+10.

Pentru N>=10 există relaţia: NR_OP(N)<=7*N. Fapt demonstrabil prin inducţie. Rezultă ordinul de complexitate O(N) şi constanta termenului dominant K=7.

Problema 5. Să se conceapă şi să se analizeze complexitatea algoritmilor care, în funcţie de N, afişează pe ecran:

a) N linii a câte N steluţe.	b) Un triunghi de steluţe.

N=3 * * * * * * * * *	N=3 * * * * * *

Problema 6. Propoziţie: Fie N număr natural. Numărul este prim dacă şi numai dacă nu are niciun divizor printre numerele 2, 3, … , sqrt(N).

Demonstraţie: Implicaţia directă derivă din definiţia numărului prim. Reciproc, presupunem, ca ipoteză, că N nu are divizori proprii mai mici ca sqrt(N). Trebuie să se arate că N este număr prim. Prin reducere la absurd, presupunem că N nu este prim. Aşadar poate fi descompus în: N=A*B. cu A, B>=2. Deoarece N nu are divizori mai mici ca sqrt(N), rezultă: A>sqrt(N) şi B>sqrt(N). Atunci produsul inegalităţilor dă: A*B>N. Contradicţie cu relaţia: N=A*B. Q.E.D.

Cerinţă: Pe baza proprietăţii de mai sus, să se scrie un algoritm eficient pentru determinarea primalităţii unui număr natural N. Se cere ordinul de complexitate O(sqrt(N)).

Problema 7. Să se descrie în pseudocod algoritmul de afişare a divizorilor pozitivi ai unui număr N, precum şi calcularea numărului acestor divizori.

Să se analizeze eficienţa, calculându-se numărul de operaţii executat, constanta termenului dominant şi ordinul de complexitate.

Problema 8. Să se calculeze eficient, în O(1), suma: S(N)=1+2+..+N.

Raportul dintre complexitatea timp şi complexitatea memorie este în multe cazuri de tip compensator: Timpul de execuţie se reduce semnificativ prin folosirea de memorie auxiliară şi invers, dacă se reduce memoria suplimentară acest lucru are ca rezultat un timp de calcul mai mare.

Problema 9. Se citeşte o valoare N număr natural (N<2000000000). Să se scrie un algoritm eficient pentru calculul numărului de cifre disctincte ale lui N.

Se prezintă acum două variante de rezolvare în limbajul C/C++, dintre care una foloseşte un vector auxiliar de 10 elemente numere întregi. Varianta cu vector poate fi următoarea:

...

```
int cifra[10];
cin>>N; NR=0;
for (I=0; I<=9;I++)
        cifra[I]=0;
while (N!=0)
 {cifra[N%10]++; n/=10;}
for (I=0; I<=9; I++)
 if (cifra[I]>0) NR++;

cout<<NR;
...
```

Dacă se consideră că toate expresiile se evaluează în aceeaşi durată de timp, în primul ciclu for se execută 3*10 operaţii, în ciclul while tot 3*10 operaţii iar în ultimul ciclu for 4*10 operaţii. Aşadar un număr total de 10*10 operaţii, plus încă câteva care nu sunt incluse in repetiţii. Acum se descrie o secvenţă de program echivalentă, fără vectorul cifra:

```
...
cin>>N; NR=0;
for(I=0;I<=9;I++)
 { M=N;OK=0;
 while (M!=0)
 { if (M%10==I) OK=1;
 M/=10;}
 if (OK) NR++;
 }
cout<<N;
...
```

Se observă că există un ciclu while inclus de data aceasta în ciclul for. Numărul de instrucţiuni care se repetă este 2*10 (atribuirile dinaintea lui while), 4*10*10 (cele din ciclul while) şi încă 2*10 în ultimul if. În total un număr de 4*10+4*10*10 operaţii. Cu alte cuvinte, programul este de apoximativ 4 ori mai lent decât primul.

În concluzie, a doua secvenţă consumă mai puţină memorie dar este mai lentă, iar prima secvenţă este mai rapidă dar consumă mai multă memorie.

Dacă problema foloseşte date structurate, atunci ordinul de complexitate se calculează în raport cu dimensiunile în număr de componente ale acestor date. Spre exemplu: dimensiunea N a unui vector, sau cele N*M valori dintr-o matrice.

Astfel, citirea unei vector cu N componente se efectuează în O(N), iar citirea unei matrici cu N linii şi M coloane în O(N*M). Sortarea prin inserţie directă are ordinul de complexitate $O(N^2)$, iar dacă vectorul este deja sortat aceasta se reduce la O(N). Calculul sumelor pe linii ale unei matrici cu N linii şi M coloane se efectuează cu ordinul de complexitate O(N*M).

În problema interclasării a doi vectori dimensiunea vectorului X este N şi a lui Y este M. Se arată că algoritmul de interclasare are ordinul de complexitate O(N+M), fiind liniar în dimensiunile celor doi vectori.

Se spune că un algoritm este polinomial, dacă se poate găsi un ordin de complexitate polinomial de forma $F(N)=N^K$ ce satisface propoziţia matematică din definiţia ordinului de complexitate. Astfel, căutarea secvenţială este algoritm polinomial, având ordinul de complexitate O(N). Căutarea binară este mult mai rapidă, având ordinul de complexitate $O(\log_2(N))$. Acesta se poate majora şi el la O(N), aşadar şi căutarea binară este polinomială. Sortarea prin interschimbare are ordinul se complexitate $O(N^2)$. Sortarea prin interclasare are ordinul de complexitate $O(N*\log_2(N))$, cel mai bun ordin de complexitate al tuturor algoritmilor de sortare cunoscuţi. Şi el se poate majora la $O(N^2)$, fiind aşadar polinomial.

Există însă algoritmi care nu sunt polinomiali. Un algoritm ce nu este polinomial se va numi prin definiţie exponenţial. Spre exemplu, generarea tuturor submulţimilor unei mulţimi de N elemente, folosind vectori caracteristici, are ordinul de complexitate $O(2^N)$, care nu se mai poate majora cu nicio funcţie polinomială. Generarea tuturor permutărilor de N elemente este şi mai lentă: are ordinul de complexitate O(N!), fiind tot un exemplu de algoritm exponenţial.

În practică, se consideră acceptabili doar algoritmii polinomiali, mai ales că exponentul ce apare este de obicei cuprins între 1 şi 4. Pentru date de intrare mari, algoritmii exponenţiali nu mai pot fi utilizaţi. Deşi teoretic se arată ca sunt finiţi, execuţia lor poate dura spre exemplu sute sau mii de ani, folosind cele mai rapide calculatoare. În acest caz, se preferă de multe ori o soluţie aproximativă dar polinomială, obţinută cu algoritmi numiţi euristici.

Se prezintă în final, următorul tabel cu timpii de execuţie calculaţi în funcţie de dimensiunea N pentru câteva ordine de complexitate uzuale:

N	F(N)=N	F(N)=N*log(N)	$F(N)=N^2$	$F(N)=N^3$	$F(N)=2^N$
10	0,01μs	0,03 μs	0,1 μs	1 μs	1 μs
20	0,02 μs	0,09 μs	0,4 μs	8 μs	1 ms
30	0,03 μs	0,15 μs	0,9 μs	27 μs	1 sec
40	0,04 μs	0,21 μs	1,6 μs	64 μs	18,3 min
50	0,05 μs	0,28 μs	2,5 μs	125 μs	13 zile
100	0,1 μs	0,66 μs	10 μs	1 ms	$4*10^{13}$ ani
1000	1 μs	9,96 μs	1 ms	1 s	$32*10^{283}$ ani
10.000	10 μs	130 μs	100 ms	1667 min	-
100.000	100 μs	1,66 ms	10 s	11,57 zile	-
1.000.000	1 ms	19,92 ms	16,67 min	31,71 ani	-

Educație și formare în era digitală

Vișinescu Violeta Maria

Colegiul Național ”Ion Luca Caragiale” Ploiești, Prahova

Era digitală a introdus noi provocări pentru educație și pentru profesori. Cadrele didactice sunt nevoite să își adapteze stilul de predare, sistemul convențional ne mai răspunzând la nevoile elevilor. În era digitală procesul de predare nu se mai concentrează pe livrarea conținutului curriculei în sala de clasă, dar trebuie sa utilizeze spațiul digital și oportunitățile de teleconferință. Cu toate acestea, elevii trebuie sa fie atent urmăriți de către profesori, pentru a folosi mediul online cu scopul educației.

2020 a schimbat permanent modul în care educația este livrată. Pandemia cauzată de virusul COVID-19 a reprezentat atât o provocare, cât și o oportunitate pentru profesori. Pentru a asigura sănătatea elevilor și a cadrelor didactice, guvernele lumii au decis ca educația in 2020 să se desfășoare majoritar online, elevii participând la diverse clase și activități cu ajutorul Internetului. Acesta a reprezentat o provocare din punct de vedere al infrastructurii, cât și punct de vedere a pregătirii cadrelor didactice, aspecte care vor fi discutate pe larg în următoarele paragrafe.

Infrastructura digitală

La nivel global pandemia a obligat 1.2 miliarde de copii să urmeze cursuri online, în afara sălii de clasă (Li și Lalani, 2020). Transformarea digitală a industriei de educație a început înainte de pandemie, cu peste USD 18.66 miliarde fiind investite in 2019 în acest segment, care era preconizat să atingă peste USD 350 miliarde in 2025 (Metaari, 2020). Dezvoltarea educației digitale, segment de piață cunoscut sub numele de EdTech, a fost încurajat de evenimentele din 2020. Platformele pentru învățământ online (online learning software), aplicațiile de teleconferință, pentru învățarea unei limbi străine sau aplicațiile pentru tutoring online s-au bucurat de o creștere semnificantă a numărului de utilizatori. Experiența din 2020 demonstrează cererea de piață pentru soluții din această sferă.

Pandemia a demonstrat nepregătirea statelor din întreaga lume pentru a migra educația în mediul digital. Milioane de elevi s-au confruntat cu lipsa accesului la Internet sau cu lipsa dispozitivelor tehnologice pentru a se conecta la clasa online. Aceste provocări au fost observate în special în țările subdezvoltate sau în mediul rural și reprezintă un risc sistematic pentru societate. Decalajul dintre țările vestice și cele în proces de dezvoltare, precum și între mediul urban și rural va crește, din cauza oportunităților inegale pentru a accesa educația. De exemplu,

în România, peste 250 de mii de elevi nu au acces stabil la Internet sau nu au echipamentul necesar pentru a se conecta la clasele virtuale, chiar daca Guvernul României a susținut elevii în aceste condiții prin distribuirea a peste 250 de mii de tablete (Pop, 2021).

Mulți dintre competitorii din segmentul EdTech au recunoscut aceste provocări și au susținut elevii și profesorii aflați în situații delicate, pentru a asigura accesul tuturor copiilor la educație. Un exemplu bun este platforma BYJU, lansată în 2011 de către o companie din Bangalore. Astăzi BYJU este cel mai valoroasă companie EdTech din lume, bucurându-se de o creștere de peste 200% a numărului de noi elevi in 2020 (Warrier, 2019). În alte țări guvernele au recunoscut importanța platformelor de educație și au investit în diverse companii, pentru a asigura continuarea educației în mediul virtual. Un asemenea exemplu este investiția guvernului Chinez în compania Tencent, 81% din elevi folosind zilnic această platforma pentru a participa la cursuri.

Cu toate acestea, majoritatea resurselor online sunt în limba engleză, devenind greu accesibile pentru elevii dintre clasele primare sau pentru elevii din mediile defavorizate, care nu posedă un nivel corespunzător de limba engleză.

Adaptarea curriculei

Una dintre provocările majore în 2020 a fost necorelarea curriculei cu nevoile elevilor, care s-au schimbat o data cu migrarea în mediul online. Multe dintre țările lumii se confruntă cu problema curriculei care nu este adaptată la nevoile elevilor și a pieței de muncă. Așadar, după terminarea educației, angajatorii se confruntă cu lipsa de forță de muncă cu abilitățile necesare desfășurării activităților și trebuie să investească din ce în ce mai mult în trainingul personalului. Educația online este foarte diferită de educația primită în sala de curs. Acest decalaj s-a evidențiat în special în rândul elevilor din ciclul primar și gimnazial, care au avut nevoie de lecții interactive și multiple activități, pentru a se asigura ca participă continuu la orele de curs și înțeleg materialul predat.

Studiile arată ca în mediul online educația este mult mai eficientă, deoarece un elev are nevoie, în medie, între 40 si 60% mai puțin timp pentru a asimila materia. Folosind online learning software sau diverse platforme de învățământ, elevul poate parcurge materia în ritmul lui, alocând mai mult timp topicurile care sunt mai dificil de asimilat, lucru care este imposibil în învățământul tradițional, în care profesorul trebuie sa se asigure că întreaga clasa a înțeles un anumit concept înainte de a trece la următorul subiect (Chernev, 2019). Cu toate acestea, elevii trebuie sa aibă un program organizat, pentru ca profesorii să se asigure ca materia este parcursă în întregime. De aceea multe dintre platformele educaționale, inclusiv BYJU, utilizează

extensiv simțurile elevilor, creând activități dinamice, amuzante și interesante pentru a fundamenta conceptele învățate, a înțelege aplicarea lor practică și pentru a ține elevii concentrați pe o perioadă lungă de timp.

Pregătirea cadrelor didactice

Este responsabilitatea unui guvern să se asigure că materialul predat fiecărui segment de vârsta este adecvat necesităților elevilor și a pieței de muncă, dar este responsabilitatea profesorului să găsească metode inovative de predare și evaluare a elevilor. Profesorii trebuie susținuți și Guvernul trebuie să se asigure că aceștia au acces la training și materiale relevante pentru a construi activități interactive pentru elevi.

De asemenea, cadrele didactice trebuie să fie pregătite pentru a utiliza diversele resurse digitale, platforme de învățământ și aplicații de teleconferința. Investițiile în EdTech vor continua și vor impacta semnificativ modul în care educația este livrată. De aceea, este vital ca profesorii să fie pregătiți să folosească toate aceste resurse într-un mod eficient.

Acțiuni concrete

Acest eseu a evidențiat lacunele existe în migrarea procesului educațional din sala de clasă în mediul digital. Cu toate acestea, o data cu diminuarea efectelor pandemiei procesul educațional va rămâne, cel mai probabil, unul hibrid. Educația digitală are multe beneficii, de care elevii și profesorii trebuie să beneficieze. Pentru a atinge aceste obiectiv, guvernele lumii trebuie să susțină dezvoltarea învățământului digital printr-un pachet de acțiuni concrete. Mai jos sunt detaliate câteva posibile acțiuni ce trebuie revizuite în detaliu:

1. Îmbunătățirea infrastructurii digitale. Fiecare elev trebuie să aibă acces la un dipozitiv electronic (tabletă, laptop) și la conexiune stabilă la internet. Chiar dacă elevii vor reveni în sala de curs, pentru a beneficia de avantajele unei platforme educaționale, aceștia trebuie să aibă resursele necesare pentru a accesa aceste resurse;
2. Digitalizarea sălii de curs. Clasa în era digitală trebuie sa fie smart, având capacități de proiectare, acces la Internet și abilitate de teleconferință;
3. Investiții în platforme digitale. Guvernele lumii trebuie să recunoască toate beneficiile aduse de către platformele educaționale. Având în vedere că dezvoltarea tehnologică a unei platforme digitale este un proces îndelungat, cea mai eficientă metodă este investiția în multiple platforme și companii de software, pentru a asigura diversificarea instrumentele valabile pentru predare;
4. Adaptarea curriculei. Această acțiune este una vitală, atât pentru învățământul tradițional, cât și pentru cel online. O curriculă adecvată pentru nevoile elevilor și pentru

cererea pieței de muncă este o necesitate pentru orice sistem de învățământ. Guvernul trebuie să aibă discuții deschise cu angajatorii, pentru a înțelege cunoștințele pe care un elev trebuie să le posede;

5. Includerea activităților interactive. Mediul digital poate complementa învățământul tradițional, profesorii având abilitatea de a introduce activități interactive și metode inovative de evaluare. De exemplu, pentru a asigura conexiunea cu piața muncii, profesorii pot invita reprezentați din industrie, pentru a oferi elevilor oportunitatea de a înțelege cum conștiințele acumulate sunt aplicate în realitate;
6. Trainingul profesorilor. Cadrele didactice trebuie să aibă permanent acces la resurse actualizate pentru a utiliza instrumentele digitale și pentru a învăța cum să creeze activități interactive.

În concluzie, acest eseu a evidențiat o serie de oportunități de îmbunătățire a modului în care elevii și cadrele didactice interacționează cu instrumentele digitale, precum și o serie de activități pe care instituțiile publice ar trebui să le urmeze pentru a asigura implementarea unui sistem hibrid de învățământ.

Bibliografie

- Chernev, B. (2019). *27 Astonishing E-learning Statistics For 2020*. [online] TechJury. Available at: https://techjury.net/blog/elearning-statistics/#gref.
- Li, C. and Lalani, F. (2020). *The COVID-19 pandemic has changed education forever. This is how*. [online] World Economic Forum. Available at: https://www.weforum.org/agenda/2020/04/coronavirus-education-global-covid19-online-digital-learning/.
- Metaari (2020). *2019 Global Edtech Investments Reach a Staggering $18.66 Billion | Markets Insider*. [online] markets.businessinsider.com. Available at: https://markets.businessinsider.com/news/stocks/2019-global-edtech-investments-reach-a-staggering-18-66-billion-1028800669.
- Pop, M. (2021). *Sunt 237 de mii de elevi care nu au internet și 287 de mii de elevi care nu au echipamente IT, anunță ministrul Educației / Sunt mai mulți elevi fără acces la educație online decât arăta recensământul oficial primăvara trecută. Datele vin după ce Guvernul a distribuit aproape 250 de mii de tablete și primăriile peste 100 de mii*. [online] Edupedu.ro. Available at: https://www.edupedu.ro/sunt-237-de-mii-de-elevi-care-nu-au-internet-si-287-de-mii-de-elevi-care-nu-au-echipamente-it-anunta-

ministrul-educatiei-sunt-mai-multi-elevi-fara-acces-la-educatie-online-decat-arata-recensamantul/.

- Warrier, S. (2019). How Byju built the world's highest-valued edtech company. *rediff.com*. [online] 16 Jan. Available at: https://www.rediff.com/business/interview/how-byju-built-the-worlds-highest-valued-edtech-company/20190116.htm.

Clasa online: pas în doi spre necunoscut ...profesor și elevi

Vlad Adriana

Colegiul *Spiru Haret*, Ploiești, Prahova

Motto: Nu merge în spatele meu;

S-ar putea să nu conduc.

Nu merge în fața mea;

S-ar putea să nu urmez.

Mergi alături de mine ca să fim unul.

(Proverb Ute)

Reformarea sistemului de învățământ românesc a constituit un subiect provocator în dezbaterile pe teme educaționale din ultimele decenii. Au existat abordări variate, perspective centrate pe elev, pe sistem, pe profesori, îmbinarea acestora într-o încercare de optimizare a procesului educațional care să asigure absolvenților competențele necesare unei integrări optime din punct de vedere social, profesional în mod special. În contextul pandemiei COVID 19, închiderea școlilor într-o primă fază și necesitatea continuării procesului educativ în mediul online au constituit, surprinzător, nu doar cauzele unor polemici de ordin socio-politic, ci factorii care au favorizat regândirea și reformarea întregului proces de învățământ sub imperiul ieșirii din cotidian, din obișnuit, atât al elevilor, cât și al profesorilor.

Trecerea abruptă la învățământul online poate fi o provocare pentru orice profesor, independent de experiența profesională sau de formarea continuă care asigură accesul la perfecționare, la inovație didactică, dar mai ales la strategii didactice care să implice activ elevii în demersul educativ, care să le mențină atenția și să creeze din mediul școlar un spațiu în care starea de bine să domine. Astfel, ca profesor, dincolo de principiile consacrate ale managementului clasei de elevi, am reflectat asupra metodelor, strategiilor prin care pot crea o atmosferă plăcută în lecția online, dar să păstrez și regulile care stau la baza gestionării unei clase virtuale: motivarea elevilor, menținerea unei relații strânse cu elevul, gestionarea timpului pe care elevul îl petrece pe parcursul desfășurării lectiei, asigurarea unui feedback relevant.

Am pornit de la premisa că o clasă virtuală recreează clasa tradițională și întărește sentimentul de apartenență la grup, prin urmare este important să mențin starea de bine a elevilor ca o condiție a consolidării motivației acestora. Conceptul de well-bein (starea de bine) este pus în relație cu păstrarea stimei de sine a elevilor corelată cu un sistem de valori realist, cu sentimentul fericirii, al satisfacției propriilor realizări.

Martin Seligman, citat de consilierul educațional Anca Tîrcă în lucrarea *Hai cu starea de bine în școală!* rezumă această stare în sintagma PERMA: positive emotions (emoții pozitive), engagement (implicare), positive relationships (relații pozitive), meaning (sensul în viață/ scopul înalt), accomplishments (realizări/ succese/ reușite).

Din acest punct de vedere, managementul clasei de elevi pornește în mediul virtual de la o platformă educațională care să nu inhibe elevii și să permită concretizarea unor deziderate de bază:

- utilizarea platformei și în lipsa unor competențe digitale avansate;

- comunicarea sincronă (prin mesaje adresate întregii clase și/sau fiecărui elev în parte;) dar și asincronă (ar fi de dorit să poată fi utilizate instrumente complementare care permit comunicarea în timp real);

- primirea informației pe mai multe canale, rapid, vizibil, într-o ordine ce facilitează receptarea ultimelor informații fără a fi nevoie să se piardă mult timp pentru căutarea lor;

- evaluarea și transmiterea unui feedback personalizat;

- crearea unor spații de colaborare pentru lucrul în echipă și schimb de materiale;

- încărcarea materialelor și structurarea acestora, facilitarea accesului la materiale, prin crearea de categorii (de informații, materiale, etc);

- prezența simultană, pe platformă a tuturor utilizatorilor, fără sincope, discontinuități, erori care pot cauza sentimente de frustrare printre cei implicați;

- Crearea de conținut (minimal);

- Integrarea de teste de autoevaluare sau alte forme de evaluare;

- Urmărirea/înregistrarea progresului elevilor, inclusiv catalog (Almășan Beatrice - *Lecția de acasă – Ghid practic pentru profesori*).

În acest context, intervin competențele profesorului de a aplica un management eficient relația profesor elev în mediul online. Într-o primă etapă, este nevoie de familiarizarea elevilor cu mediul de lucru, crearea unor oportunități de testare a platformei utilizate. Ulterior, se impune crearea unei rutine pentru întâlnirile în format sincron și asincron, precum și un set de reguli pentru elevi în cazul utilizării videoconferinței: închiderea sau deschiderea camerei și/sau a microfonului în anumite circumstanțe (sunt necesare opțiunile pentru controlul accesului), stabilirea unor convenții pentru momentul când elevul dorește să intervină sau pentru cazul în care întârzie (de exemplu posibilitatea partajării ecranului și de către elevi, opțiuni care favorizează interactivitatea, utilizarea chat-ului). Profesorul trebuie să țină cont de necesitatea

anunțării temelor de discuție și de crearea, în prealabil, a unui desfășurător al întâlnirii, astfel încât să stabilească obiectivele clar și să știe cum va gestiona timpul pentru fiecare secvență a lecției, dar și intervențiile elevilor. Trebuie acordată o atenție deosebită gestionării acestor intervenții pentru ca profesorul să se asigure că toți elevii au ocazia să se exprime, să simtă contribuția lor activă la respectiva lecție. Pentru a menține atenția elevilor, este nevoie de pregătirea unor materiale didactice variate, care să întrerupă monotonia metodei expozitive și să sporească motivația elevului pentru implicarea activă. Totodată, profesorul trebuie să marcheze clar finalul întâlnirii și să fixeze sarcini de lucru rezonabile pentru întâlnirea următoare. Etapa comunicării/ integrării unei sarcini de lucru pentru acasă și a stabilirii „legăturii speciale în momentele speciale" este dedicată utilizării comunicării asertive. Scopul acestei secvențe este de a motiva elevii, de a le oferi suport și de a menține starea de bine a elevilor până la finalul orei de curs.

Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul online de predare – învățare-evaluare , trebuie respectate următoarele reguli de către profesor:

- să se urmărească în permanenţă atingerea obiectivelor propuse;
- să structureze conţinutul educaţional astfel încât acesta să fie relevant și util, să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaştere și să ofere un volum de muncă rezonabil;
- să conţină elemente care să orienteze elevul spre o instruire eficientă, să îi stimuleze gândirea eficientă, dar și creativitatea, libertatea de exprimare a unor judecăți de valoare, ceea ce implică metode de colaborare și lucru în echipă, metode de predare – învățare antrenante, motivaționale;
- să stimuleze gândirea independentă;
- să ofere situaţii didactice de autoevaluare;
- să creeze în procesul de predare-învățare o echipă între profesori și elevi, fără a pierde din vedere rolul fiecărui actor implicat.

Pentru a putea asigura un astfel de management eficient al clasei de elevi în mediul online, factorul uman profesional, și anume profesorul, trebuie să manifeste atitudine pozitivă în lucrul cu elevii, respect pentru diversitate și diferențe, să stabilească un raport corect între rezultate și realizări și, nu în ultimul rând, să aibă competențe solide în ceea ce privește pedagogia școlară, dar și educația digitală. Este de preferat să fie îndeplinite câteva criterii la nivelul școlii pentru a asigura atât elevilor, cât și profesorilor starea de bine:

- un mediu școlar cald și prietenos, care să elimine pe cât posibil din înstrăinarea impusă de comunicarea din spatele unor ecrane;
- inexistența bullyingului, respectiv a cyberbullyingului;

- disciplină pozitivă;
- management democratic, participativ al școlii;
- păstrarea legăturii profesor-părinte, pentru a susține parteneriatul școală-familie.

Fără îndoială că lecțiile online constituie o provocare pentru toți factorii implicați în această perioadă și fiecare se regăsește în situații inedite, necunoscute, ceea ce determină reacții pe care le va înțelege mai târziu. Prin urmare, ceea ce pot face profesorii este să păstreze legătura cu elevii atât la nivel cognitiv, asigurând continuitatea învățării, dar și la nivel emoțional, oferind elevilor suportul necesar adaptării la un context educațional nou, la noi modalități de relaționare interumană. Astfel, profesorul nu își va propune doar obiective cognitive, academice, ci și unele care țin de susținerea explicită a elevilor pentru a înțelege ceea ce se întâmplă. De aici derivă necesitatea ca profesorul să țină cont de dispoziția de învățare a tuturor și să îmbine strategiile didactice cu momente explicite de discuție cu elevii pentru promovarea unor valori universale: respect, răbdare, înțelegere, corectitudine, empatie.

Dincolo de toate aceste considerente, este important ca profesorul să aibă toți elevii dintr-o clasă virtuală într-un singur mediu virtual, într-un spațiu online care facilitează transmiterea de informații, comunicarea cu întreaga clasă sau cu fiecare elev în parte. În acest mod, se înlătură sentimentul de singurătate și izolare care se poate instala în cazul unor elevi, mai ales atunci când aceștia nu au acces la educația digitală din motive independente de propria voință de a învăța.

Bibliografie:

1. www.edums.ro: Almășan Beatrice, Dumitrache Anișoara, Gheorghe Mihaela, Vișan Andreea - *Lecția de acasă – Ghid practic pentru profesori*, Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației;

2. Tîrcă Anca – *Hai cu starea de bine în școală!*, Editura Corint educațional, București, 2021

Profesorul clasic în era digitală

Voicu Irina Raluca

Liceul Tehnologic "C-tin Cantacuzino" Băicoi, jud. Prahova

Apariția calculatorului și a internetului cât și situația pandemică din zilele noastre au condus la evoluția către era digitală. Profesorul trebuie să se adapteze, să se autodepășească și să țină pasul cu tot ceea ce este nou apărut. În prezent, orice școală trebuie să furnizeze informații în format digital, astfel că fiecare profesor trebuie să fie capabil să recurgă la metode digitale adaptate la nevoile clasei și a grupului de elevi pentru a înlocui metodele clasice cu care sistemul s-a obișnuit, cu cele moderne. Educația digitală a devenit o nevoie din ce în ce mai mare, lucru la care profesorul clasic a trebuit să se adapteze din mers mai ales în contextul pandemic de astăzi. Pandemia nu a făcut altceva decât să evidențieze faptul că tehnologia este vitală pentru orice sistem educațional care pregătește viitori adulți ce vor avea nevoie de competențe digitale absolut necesare cerute pe piața muncii. Lipsurile atât în ceea ce privește abilitățile digitale ale cadrelor didactice cât și pe cele ale elevilor au ieșit și mai mult în evidență în ultimul an și mai ales în zonele rurale unde educația în format online a lipsit cu desăvârșire.

Evoluția, inovația și adaptabilitatea în procesul învățării implică folosirea tehnologiilor moderne. Integrarea metodelor digitale în procesul de predare-învățare-evaluare este un proces normal și firesc dacă vrem să avansăm și să ne dezvoltăm. Elevii se arată deseori mai pricepuți și cu mai multe abilități de operare ale calculatorului și a internetului. Este o rutină pentru ei să-și găsească informațiile necesare pentru rezolvarea temelor în online și sunt mult mai abili în mânuirea gadgeturilor decât profesorii lor.

Astfel, există deopotrivă avantaje și dezavantaje ale studiului în mediul online, atât cu privire la profesori cât și la elevi. Elevii s-au bucurat că nu a mai fost necesar să sterga tabla, să poarte ghiozdane grele în spate și să piardă timp pe drum cu naveta. Elevilor le-a plăcut faptul că s-au sustras de la anumite sarcini și responsabilități, ascunzându-se în spatele camerelor deseori închise. Profesorul clasic a văzut în schimb dezavantajele educației online care a dus la o scădere a rezultatelor obținute de către elevi, o scădere în interes pentru anumite materii, o lipsa de concentrare și atenție la ore, o utilizare în exces a gadgeturilor, un limbaj schimbat al elevilor și transformat în abrevieri și prescurtări folosite în mesajele de tip text de pe telefoane. Cadrele didactice au trebuit să găsească reinventari ale materialelor, ale metodelor de predare pentru a face lecțiile mai atractive în acord cu noile cerințe, lucruri pentru care oricare profesor clasic nu a fost pregătit. Lipsa de experiență a anumitor cadre didactice de a lucra pe calculator

sau pe diferite platforme a cauzat anumite stări de anxietate, venite din neștiință sau din refuzul de a se adapta la noile cerințe.

Educația digitală reprezintă viitorul iar elevii se adaptează ușor noii situații pentru că sunt obișnuiți și au luat contact cu gadgeturile și internetul mult mai mult decât am făcut-o noi. Deși manualele digitale au apărut de câțiva ani, și dacă profesorii de limbi moderne folosesc în mai mare sau mai mică măsură resursele digitale, există profesori care manifestă o reticență față de lucrul online, care nu mai au dorința de a învața și de a se mai forma prin înscrierea la cursuri de formare continuă în domeniul digital, mai ales după o anumită vârstă.

De asemenea, ar fi ideal ca după această experiență în urmă contextului pandemic să se integreze în învățământul clasic anumite resurse digitale. Chiar dacă comunicarea față în față între elev și profesor este esențială, lipsurile parcă au creat totuși o apropiere mai mare în contextul online. Elevii au dat dovadă de înțelegere față de profesorul clasic care s-a adaptat mai greu situației iar elevul mai timid a reușit să fie mai activ pentru că nu și-a deschis camera. Programa, temele, folosirea resurselor tehnologice, a videoclipurilor și a anumitor aplicații pot fi readaptate și concepute astfel încât ceea ce s-a învățat în acest ultim an să poată fi pus în practică în continuare. O combinație între predarea clasică și cea modernă, digitală ar fi ceva dezirabil.

Cu alte cuvinte, deschiderea la nou, la schimbare și capacitatea de adaptare trebuiesc menținute, încurajate și susținute. Profesorul clasic trebuie să înțeleagă că viitorul presupune nevoia de a evolua, de a progresa și de a te dezvolta constant și continuu ca să poți ajuta sistemul de educație să devină cât mai performant. Calitatea nivelului de performanță, a rezultatelor, a vieții de mai târziu a viitorilor adulti ce se formează sunt un fundament de bază ce merită investiție și efort. Altfel spus, o soluție ar fi crearea unor lecții digitale, încurajarea cadrelor didactice să urmeze cursuri de formare continuă în domeniul digital, permiterea accesului gratuit la biblioteci și resurse virtuale, asigurarea unor cataloage electronice (în cazul școlii noastre au fost de un adevărat folos), folosirea manualelor digitale și utilizarea în continuare a tablelor inteligente, a calculatoarelor, a instrumentelor digitale și a platformelor online. Activitățile utilizate prin jocuri virtuale, proiecte de grup online sau discuții în camere virtuale atrag elevul iar orele pot ieși chiar mai bine decât în mediul fizic.

A fi profesor clasic în era digitalizarii înseamnă să ai viziune, să-ți dorești să micșorezi distanță între generații, să te gândești la viitor și să ai o preocupare constanta pentru a ține pasul cu cerințele pieței și cu nevoia de dezvoltare a elevilor, prin crearea unor situații de învățare adaptabile, prin comunicare și creativitate. Copiii sunt atrași de această cultură digitală și pentru

a păstra conexiunea cu aceștia, profesorul trebuie să vorbească pe limba lor, în limbajul generației online. Reconsiderarea metodelor de predare- învățare-evaluare înseamnă dorința cadrului didactic de a asigura un proces continuu de instruire și dovadă unei deschideri catre o mai bună gestionare a relației profesor- elev. Profesorul trebuie să fie mereu la curent în materie de educatie și să se raporteze la învățarea permanentă prin prisma noilor tehnologii. Cu toate că un mijloc electronic este inferior atât calității relației față în față dintre profesor și elev cât și în ceea ce privește transferul de cunoștințe, emoții și individualizarea procesului de învățare, acesta este necesar profesorului clasic pentru asigurarea unui act educativ de calitate.

Formarea competenței digitale

Zamfir Aura Elena

Școala Gimnazială, Comuna Tinosu

Tehnologia digitală este o inovație a secolului XXI, mereu într-un proces de modernizare, de transformare și care ne modelează felul în care trăim, gândim și ne creștem copiii. Fenomenul tehnologiei digitale a prins proporții uriașe și a adus cu sine o serie de schimbări pozitive precum comunicarea facilă, resurse pentru educație și învățare, aplicații menite să ne facă viața mai ușoară.

Indiferent de țară, de contextul cultural și de specificul național, sistemele de educație trec la aceste reforme pentru adecvarea școlii la o nouă epocă, unde profilul de formare al absolventului nu mai cuprinde doar o cultură generală, ci un întreg complex de competențe. Provocarea cea mai mare este aceea că omul nu mai acumulează doar un bagaj de cunoștințe sub forma culturii generale, ci va învăța pe tot parcursul vieții și va folosi pentru aceasta toate achizițiile și competențele formate în școală. Tocmai de aceea au fost derulate numeroase proiecte naționale și internaționale pentru digitalizarea școlilor și a procesului educativ.

Ca urmare a eforturilor de optimizare a educaţiei la nivel european, din perspectiva adecvării şcolii la caracteristicile pieţei muncii, un grup de lucru al Comisiei Europene a redactat şi promovat în 2006 un document care îşi propune să ofere un „profil de formare european” structurat pe baza a opt competențe cheie - comunicare în limba maternă, comunicare în limbi străine, competenţe matematice și competențe de bază în ştiinţe şi tehnologii, competența digitală, a învăța să înveți, competenţe sociale şi civice, spirit de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizare şi exprimare culturală.

Competențele cheie sunt prezentate ca rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoştinţe, abilități şi atitudini care urmează să fie formate ca instrumente pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

Competențele sunt definite ca o combinație între cunoștințe, aptitudini și atitudini.

Noile programe au fost concepute pe formarea și dezvoltarea competențelor elevilor. Fiecare disciplină are responsabilitatea și mijloacele specifice de a contribui la dezvoltarea competențelor din profilul de formare. Nicio competență cheie nu ajunge să se dezvolte izolat și nu are apanajul unei anumite discipline.

Competența digitală face parte dintre cele opt comptențe cheie care stau la baza noului curriculum școlar, concretizându-se în utilizarea cu încredere și în mod critic a întregii game de

tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru informare, comunicare și soluționare a problemelor în toate domeniile de activitate.

Dobândirea acestei competențe si stăpânirea ei se realizează structurat în cinci domenii: alfabetizarea digitală și informațională, comunicare și colaborare, creare de conținut digital, siguranță și soluționare de probleme.

Competența digitală (abr. – TSI – Tehnologia societăţii informaţiei) cuprinde:

Cunoştinţe – înţelegerea şi cunoaşterea naturii înconjurătoare, a rolului şi a oportunităţilor instrumentelor digitale și a tehnologiei în contexte cotidiene, în viaţa personală, socială sau școlară. Include aplicaţiile principale de tipul: procesor word, foi de calcul, baze de date, stocarea şi gestionarea informaţiilor; înţelegerea oportunităţilor şi a riscurilor potenţiale ale internetului şi ale comunicării prin mediul electronic (e-mail, reţea) în contexte de: învățare, petrecerea timpului liber, schimbul de experienţe, colaborarea în reţea, cercetare; înţelegerea modului prin care TSI sprijină creativitatea şi inovaţia, conştientizarea aspectelor care ţin de validitatea şi autenticitatea informaţiilor disponibile precum şi de principiile legale şi etice implicate de folosirea interactivă a TSI.

Abilități – abilitatea de a căuta, colecta şi procesa informaţia şi a o folosi într-o manieră critică şi sistematică, apreciind relevanţa acesteia, diferenţiind între real şi virtual şi recunoscând legăturile dintre acestea; abilităţi de a folosi instrumente digitale pentru a produce, prezenta şi înţelege informaţii complexe; abilitatea de a accesa, căuta şi folosi servicii bazate pe internet; folosirea TSI pentru sprijinirea gândirii critice, a creativităţii şi a inovaţiei.

Atitudini – atitudine critică şi reflexivă faţă de informaţia disponibilă, responsabilitate în folosirea mijloacelor interactive, interes pentru implicarea în comunităţi şi reţele pentru scopuri culturale, sociale și/ sau profesionale.

Formarea competenței digitale trebuie să înceapă de la o vârstă mică, însă deciziile legate de tipologia tehnologiilor și timpul alocat acestora trebuie bine cântărite. Chiar dacă sunt intens mediatizate și studiate efectele negative ale utilizării dispozitivelor digitale în rândul copiilor, trebuie să recunoaștem faptul că tehnologia face deja parte din viața lor, este nelipsită din jurul lor și se dezvoltă continuu, odată cu trecerea timpului. Ceea ce presupune că a o nega sau a o interzice radical nu este o soluție și nici nu va avea efecte pozitive în rândul tinerei generații, ci, mai degrabă, o gestionare corectă atât a timpului petrecut în fața ecranelor, a informației sau rețelelor accesate, dar și a tipului de dispozitiv folosit va duce la formarea unui comportament și o ,,disciplină digitală” dezirabile.

În ceea ce privește învățământul primar, formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale se va efectua atât în cadrul disciplinelor de bază, cât şi în cadrul disciplinelor opționale. Un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale la acest nivel de învăţământ îi revine învăţământului nonformal şi celui informal. Contexte nonformale şi informale de învăţare a utilizării TIC – vizite la instituţii din comunitate în cadrul cărora sunt utilizate tehnologiile de informare şi comunicare (bancă, studio fotografic, întreprinderi, primărie, bibliotecă, magazine etc.), vizite la muzee tehnice sau expoziţii de specialitate, înregistrarea audio sau video cu ocazia unor evenimente speciale (vizite, serbări, expoziţii etc.) cu ajutorul diferitelor aparate şi softuri digitale, concursuri de jocuri educative pe calculator.

Situația fără precedent a momentului actual a creat o motivație puternică a necesității dezvoltării competențelor digitale la elevi. Ceea ce părea până acum o controversă, o metodă nouă, un domeniu încă în faza de cercetare, a devenit dintr-o dată o alternativă obligatorie a învățământului clasic, desfășurat în sala de clasă. Profesorii, copiii și părinții au avut nevoie de a-și exersa competențele digitale și de a le pune în practică pentru a putea desfășura în continuare orele. Cu siguranță că acesta a fost cadrul perfect ca elevii să descopere și alte întrebuințări ale calculatorului decât pentru jocuri și comunicare, pentru părinte să înțeleagă că dispozitivele digitale fac parte din viața noastră și trebuie impusă o educație în acest sens, iar profesorii să-și dovedească spiritual inovator, creativ și deschidere către nou în crearea de resurse digitale pentru o învățare eficientă sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri.

Evoluția tehnologiei și întegrarea ei în toate sectoarele de activitate ale societății a condus la solicitarea sistemului educației de a face față noilor cerințe și provocări pentru școală, pentru actorii ei, dar și pentru cei responsabili cu formarea lor. Astfel că noua reformă a învățământului propune cursuri de specialitate pentru formarea profesorilor, dotarea școlilor cu dispozitive digitale și conexiune la internet, atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice și utilizarea platformelor pentru învățământul online.

Interesul evident al elevilor pentru activități ce presupun utilizarea internetului și observând nevoia uriașă pe piața muncii de specialiști în domeniul IT se conturează nevoia acordării unei atenții sporite sarcinilor care ar putea viza alfabetizarea informațională și pe cea tehnologico-pedagogică, care să fie incluse în activitățile desfășurate cu ajutorul resurselor digitale.

Exemplu de activitate educativă organizată în școală în scopul dezvoltării competențelor digitale ale elevilor și al formării unei atitudini pozitive față de învățare.

Titlul activității extracurriculare: „Cuvintele și culorile copilăriei mele” Culegere de compuneri, **Clasa**: a IV-a

Scopul activității a fost realizarea unei culegeri de compuneri scrise și tehnoredactate de către elevi sub îndrumarea cadrului didactic, sub forma unui auxiliar și suport pentru colegii mai mici.

Ca obiective ale activității putem menționa: - Valorificarea spiritului creativ și al imaginației prin realizarea unor compuneri cu temă dată, prezentate într-o manieră modernă, dezvoltarea competențelor digitale prin tehnoredactarea unor texte literare însoțite de imagini suggestive, Completarea şi dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere şi utilizare a unor strategii de rezolvare a anumitor probleme cu caracter practic, de a dezvolta capacităţi de investigare şi de utilizare a unor cunoştinte asimilate la alte discipline, cunoştinţele de bază în domeniul calculatoarelor putându-se dovedi de un real folos în consolidare şi aprofundare.

Modul de organizare și desfășurare a activității, cu evidențierea sarcinilor de lucru care contribuie la asimilarea unor cunoștințe TIC, la exersarea și dezvoltarea unor abilități TIC, la utilizarea responsabilă a tehnicii de calcul și de comunicații, la formarea unei atitudini pozitive față de învățare:

- Activitatea se desfășoară pe parcursul unui an școlar cu participarea tuturor elevilor de la clasa a IV-a. Elevii clasei sunt împărțiți pe grupe omogene în funcție de abilitățile lor lingvistice, estetice și digitale. Fiecare grup primește câte un nume și își face o adresă de mail urmând pașii propuși de doamna învățătoare în parteneriat cu profesorul de limba română și profesorul de TIC din școală. Toate lucrările și îndrumările organizatorilor vor fi trimise prin email.

- Se propune câte o activitate pe lună în care elevii primesc tema compunerii și material suport în format electronic. Ei au la dispoziție un anumit termen în care trebuie să finalizeze compunerea și să o transmită organizatorilor. Primesc recomandări referitoare la tipul de redactare al lucrărilor și modul în care trebuie să le îmbine cu imagini potrivite.

- Profesorul de TIC este mentorul fiecărei echipe dându-le indicații precise referitoare la utilizarea instrumentelor digitale, îi va familiariza cu scrierea corectă într-un document word, îi va forma în utilizarea unor aplicații, îi va ajuta în fomarea competențelor digitale și le va sta la dispoziție pentru orice problemă legată de tehnologie.

- Profesorul de limba română este mentorul fiecărei echipe de elevi pentru partea literară, de creație și îi va ajuta pe copii să caute expresii frumoase pe care să le interpreteze într-o manieră personală și să le integreze în lucrările compuse. Le va furniza cărți necesare

pentru îmbogățirea vocabularului și îi va îndruma în alegerea imaginilor potrivite pentru completarea paginii.

- La finalul fiecărei activități, echipele vor prezenta compunerile, iar juriul alcătuit din cei trei profesori coordonatori și trei reprezentanți ai elevilor pe școală vor alege cele mai frumoase lucrări ce vor fi prinse în culegerea de compuneri.

- La finalul anului școlar învățătorul se va ocupa de imprimarea culegerilor și distribuirea lor în școală și părinților.

Bibliografie

1.Făt, Silvia; Labăr, Adrian Vicențiu, 2009, Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație, EduTIC 2009, Raport de cercetare evaluativă.

2.*** Repere pentru proiectarea şi actualizarea curriculumului naţional. Document de politici educaţionale, versiune de lucru, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, mai, 2016. Disponibil la adresa www.ise.ro/?s=document+politici%2C+mai+2016

3.Noveanu, E.; Potolea, D., 2008, Informatizarea sistemului de învățământ: Programul S.E.I., Editura Agata, București.

4. https://edict.ro/dezvoltarea-competentei-digitale-la-elevi-o-necesitate/

5. Suport de curs „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” - CRED

Profesor pentru Învățământul Primar,

Cuprins

Argument - Formarea continuă în era digitală 4

Director, Cazacu Daniela Mariana 4

Casa Corpului Didactic Prahova *4*

Profesorul, Leader al învățării 6

Inspector școlar general, Rizea Ilona Cornelia, ... 6

I.S.J. Prahova *6*

Starea de bine a elevilor în școala online 8

Alexandrescu Cătălina 8

Școala Gimnazială Nr.1, Mizil, Prahova *8*

Educația extrașcolară în on-line 10

Andrei Ioana Mihaela 10

Clubul Copiilor Câmpina *10*

Ora de dirigenție în contextul învățării online 12

Badea Geanina 12

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Municipiul Ploiești, Județul Prahova *12*

Analiza psihologică a activității preșcolare în mediul on-line 16

Barbu Aurica 16

Grădinița cu P.P. „Clopoțica” Urlați-Prahova *16*

Susținerea socio-emoțională a elevilor 18

Băşcău Cornelia 18

Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești, Prahova *18*

Metoda proiectelor la vârste timpurii – o abordare din perspectiva predării online 21

Bercea Adela 21

Grădinița Creștin-Ortodoxă Efremia, Arad *21*

Lucrul în echipă-metodă de incluziune a preșcolarilor 23

Bîrziloiu Andreea-Mădălina 23

Grădinița Step by Step cu P.P. “Dumbrava Minunată” – Ploiești, Prahova *23*

CoVid-19 – Școala dincolo de ecran 25

Bobeică Alina 25

Colegiul „Mihail Cantacuzino”, Orașul Sinaia, Jud. Prahova *25*

Asistență rapidă la orele de informatică 28

Cantaragiu Ramona 28
Palatul Copiilor Ploieşti, Județul Prahova *28*
Educație și formare în era digitală - Formarea competențelor digitale 30
Cazan Carmen Elena 30
Gradinița Nr.10 Municipiul Ploiești *30*
Evaluarea online din perspectiva educației muzicale 33
Chiș Lavinia-Maria 33
Școala Gimnazială Nr.1 Marca, Marca, județul Sălaj *33*
Digitalizarea profesorului clasic 37
Ciobanu Cătălina – Andreea 37
Şcoala Gimnazială „Candiano Popescu”, Ploieşti *37*
Metode de susținere socio-emoțională a elevilor 41
Ciobanu Teodora-Maria 41
Școala Gimnazială ”Învățător Dinu Nicolae” Comuna Dumbrava, județul Prahova *41*
Școala online, școala de acasă, teleșcoala 44
Ciubotaru Florina Aurora 44
Grădinița Cu P.P. Nr.23 Municipiul Ploiești *44*
Descoperind digitalul în educaţie... 46
Cocuz Ileana 46
Colegiul Naţional Pedagogic “Regina Maria” Ploieşti, Prahova *46*
Cum să-i ții pe elevi activi în învățarea online 50
Constantin Silvia Florentina 50
Liceul Tehnologic ”Constantin Cantacuzino” Băicoi, județul Prahova *50*
Școala online și vulnerabilitatea în fața eșecului 53
Constantinescu Andreea 53
Școala Gimnazială ”Mihai Viteazul”, Boldești Scăeni, Prahova *53*
Formarea competențelor digitale noua tendință în educația unui copil - alfabetizarea digitală – 58
Constantinoiu Elena Verona 58
Școala Gimnazială, comuna Scorțeni *58*
Școala on-line și textul dramatic 60
Crăciun Carmen 60
Școala Gimnazială „Nichita Stănescu”, Comuna Ceptura, Județul Prahova *60*
Metode de susținere socio-emoțională a elevilor - Superclasa mea 63

Cristescu Florentina 63
Școala Gimnazială ,,Elena Doamna", Municipiul Ploiești, Județul Prahova 63
Formarea Competențelor Digitale 66
Culda Ana-Maria 66
Colegiul Naţional "Avram Iancu" Câmpeni, jud. Alba 66
Resurse educaționale- creare de conținuit digital 70
Dehelean Mariana Crina 70
Școala: Colegiul Tehnic Alesandru Papiu Ilarian Loc. Zalău Jud Sălaj 70
Învăţarea socio-emoţională - o provocare pentru sistemul educaţional actual 76
Drăghicioiu Teodora 76
Colegiul Naţional Pedagogic „Regina Maria" Ploieşti, Prahova 76
PROFESORUL CLASIC ȘI GENERAȚIA DIGITALĂ 80
Dumitra Georgiana Roxana 80
Școala Gimnazială,,Mihai Viteazul'',Oraș Boldești-Scăeni, Județul Prahova 80
Profesorul clasic și generația digitală „Imigranții digitali" și „nativii digitali" 83
Dumitrache Ramona Georgiana 83
Liceul Teoretic „Șerban Vodă" Slănic, Prahova 83
Formarea competențelor digitale 88
Dumitru Georgiana Aureliana 88
Școala Gimnazială, comuna Gura Vitioarei, Județul Prahova 88
Formarea competenței digitale la disciplina istorie 91
Eftene Mariana 91
Școala Gimnazială, sat Tăriceni, comuna Șirna , jud. Prahova 91
Aplicația LearningApps și orele de geografie 95
Ene Tina Elena 95
Școala Gimnazială „Sfânta Vineri" Municipiul Ploiești, județul Prahova 95
Utilizarea instrumentelor digitale la clasă în anul școlar 2020-2021, an atipic afectat de pandemie 101
Ghebac Elena 101
Școala Gimnazială ,,Mihail Kogălniceanu" Dorohoi, Jud. Botoșani 101
Aplicații informatice utilizate în activitatea didactică în context pandemic 106
Ghebac Mihai-Ovidiu 106
Școala Gimnazială ,,Mihail Kogălniceanu", Municipiul Dorohoi, jud. Botoșani 106
Provocările "școlii de acasă" 113

Gheorghe Mineliea 113
Colegiul Național "I.L.Caragiale", Ploiești, Prahova *113*

Implementarea platformei Google Classroom 117

Ghile Aurelian-Ovidiu 117
Școala Gimnazială Nr.1 Marca, județul Sălaj *117*

Proiect Etwinning - 360 Big European Solar Tour 120

Goldschmidt Andreea 120
Școala Gimnazială, Comuna Puchenii Mari *120*

Drum spre cariera mea – Webinar 123

Gorun Sonia-Isabela 123
CJRAE Gorj / CJAP Gorj, Tg-Jiu, Gorj *123*

Reducerea daunelor aduse educației copiilor afectați de migrație (CAM) de pandemia de Covid19 – un exemplu concret de acțiune 129

Chris Gittins, NCfLB, Marea Britanie 129
Graur Aurel, Inspectoratul Școlar Prahova, România 129
Gonzalo Santamaria, Asociația Accesophia, Spania 129
Vincenzo Griffo, Cooperativa Socială ICARO, Italia 129

Utilizarea aplicației digitale "MAKE IT" pentru eficientizarea procesului de predare – învățare-evaluare 134

Grigore Carmen Nicoleta 134
Colegiul de Artă "Carmen Sylva", Ploiești, Prahova *134*

Importanţa resurselor educaţionale digitale în procesul instructiv educativ 138

Ilie Nina 138
Şcoala Gimnazială Lilieşti, Oraş Băicoi, Prahova *138*

Ar putea oare Roboții să ne înlocuiască pe noi Profesorii? 143

Ionescu Daniela 143
Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Municipiul Ploiești *143*

Profesorul clasic şi generaţia digitală 147

Ionescu Lucia 147
Colegiul Naţional Pedagogic "Regina Maria" Municipiul Ploieşti *147*

Resurse utile în evaluarea la clasă (și nu numai...) 149

Ionescu Maria 149
Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Municipiul Ploiești, Județul Prahova *149*

Provocarea ultimului an: școala online, școala de acasă, teleșcoala. Modalități de adaptare a activităților online la disciplina chimie. 152

Ionescu Nicoleta Nona 152

Liceul Tehnologic "Lazăr Edeleanu" Municipiul Ploiești *152*

Profesorul clasic și generația digitală 157

Ioniță Raluca-Florinela 157

CSEI, Orașul Vălenii de Munte *157*

Resurse educaționale digitale: concepte de bază 162

Irimia Gabriela 162

Gradinița Step by Step Cu P.P. Dumbrava Minunată Ploiești, Prahova *162*

Profesorul clasic și generația digitală 165

Lambă Roberta 165

Școala Gimnazială "Nicolae Titulescu" Ploiești *165*

Art-terapia ca modalitate de susținere socio-emoțională a elevilor pe parcursul școlii online 167

Lavric Mariana 167

Școala Gimnazială Sanatorială- structură a Colegiul I. Kalinderu, Bușteni, jud. Prahova *167*

Ce este Google Jamboard? 172

Lica Daniela 172

Colegiul Național "Ion Luca Caragiale" Ploiești, Prahova *172*

Managementul riscurilor între teorie și practică 177

Luca Otilia-Stela 177

Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu" Dorohoi, Botoșani *177*

"Învățarea prin acțiune"… față-în-față sau on-line 180

Lungescu Violeta-Cristina 180

Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Municipiul Ploiești, Județul Prahova *180*

Teleșcoala- o experienţă 184

Marian-Ionescu Cristina 184

Colegiul Naţional „I.L.Caragiale", Ploieşti *184*

Societatea digitală – ieri și azi 187

Marin Cristina Elena 187

Școala Gimnazială "Sfântul Vasile" Municipiul Ploiești *187*

Resurse educaționale, creare de conținut digital 189

Marin Eliza 189

Școala Gimnazială, sat Tăriceni, com. Șirna, jud. Prahova *189*

Ce am învățat din folosirea resurselor educaționale și crearea de conținut digital în contextul pandemiei 193

Mazilu Simona-Anca 193

Colegiul Național "Mihai Viteazul", Ploiești, Prahova *193*

Școala online – avantaje și dezavantaje 204

Mărgărit Corina Emanuela 204

Liceul Tehnologic „Constantin Cantacuzino", Băicoi-Prahova , Structura: Școala Gimnazială „Dumitru Ghenoiu", Băicoi-Prahova *204*

Platforme educaționale folosite în mediile virtuale 206

Mînzicu Simona Valentina 206

Liceul Teoretic "Șerban Vodă" Slănic, Prahova *206*

Clasicul în generația digitală 210

Mereu Nicoleta 210

Grădinița cu P.N. Drăgănești, județ Prahova *210*

Competența digitală - competență cheie 214

Modoian Andreea 214

Școala Gimnazială Nicolae Titulescu, Ploiești, Prahova *214*

Proiecte educaționale de success 217

Nagy-Kasza Cristina-Florina 217

Școala Gimnazială „Corneliu Coposu", Localitatea Zalău, Județul Sălaj *217*

Școala online, școala de acasă, teleșcoala. Problematica adaptării 220

Pascu Marusia Monica 220

Școala Gimnazială „Dumitru Ghenoiu", Băicoi, Prahova *220*

Profesorul clasic și generația digitală 223

Petcu Ioana 223

Şcoala Gimnazială"Mihai Viteazul", Boldeşti- Scăeni, judeţul Prahova *223*

Inteligența artificială- perspective 226

Petcu Paul- Dorian 226

Liceul tehnologic Teodor Diamant, Boldești- Scăeni, Prahova *226*

Strategii didactice folosite în activitatea online 229

Petre Cristina 229

I.S.J. Prahova *229*

Instrumente folosite în crearea resurselor educaționale 231

Pop Laura Teodora 231

Școala Gimnazială „Serafim Duicu”, Tg. Mureș, Mureș 231

Formarea competenţelor digitale 235

Popa-Teşileanu C. Elena-Loredana 235

Şcoala Gimnazială, Comuna Cocorăştii Mislii 235

Școala online- provocare, realitate, experiență 238

Popescu Viorica 238

Şcoala Gimnazială, Comuna Tinosu, jud. Prahova 238

Un proiect de succes 242

Preda Constanța Luminița 242

Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”, Ploiești, județul Prahova 242

Școala online- avantaje și dezavantaje pentru elevi și pentru profesori 244

Radu Ruxandra Monica Ioana 244

Liceul Teoretic ”Dimitrie Bolintineanu”, București 244

Profesorul clasei față în față cu generația digitală 248

Rădulescu Rodica 248

Colegiul „Mihail Cantacuzino”, Orașul Sinaia, județul Prahova 248

Metode de dezvoltare a inteligenței socio-emoționale 251

Schenker Mureșan Sorina 251

Școala Gimnazială Simion Bărnuțiu Blaj -Tiur 251

La început de drum… 253

Simache Ramona 253

C.N. ,,Mihai Viteazul” Ploieşti, Prahova 253

Metode de susținere socio-emoțională a elevilor 257

Soare Constanța 257

Școala Gimnazială,, Inginer Gheorghe Pănculescu, Vălenii de Munte, Prahova 257

Importanța activităților de codare pentru dezvoltarea gândirii logico- matematice 261

Spiridon Mihaela 261

Liceul Tehnologic “Carol I” Valea Doftanei, Prahova 261

Şcoala online, şcoala de acasă, teleşcoala 264

Spulber Ana-Maria 264

Şcoala Gimnazială „Inginer Gheorghe Pănculescu” - Vălenii de Munte, Judeţul Prahova 264

Modul în care integrarea tehnologică atentă poate aborda ierarhia de nevoi a lui Maslow 267

Stanciu Mihail Alin 267

Casa Corpului Didactic Prahova 267

Rolul proiectelor educaționale în dezvoltarea personalității elevului 271

Stemate Elena 271

Școala Primară " Angels", Păulești, Prahova 271

Dezvoltarea competenței digitale la elevi – o necesitate 276

Stoica Claudia-Elena 276

Grădinița cu P.P. nr.23, Ploiești, jud. Prahova 276

Școala online - o necesitate 279

Stoicescu Anca Magdalena 279

Școala Gimnazială, „Dumitru Hera", sat Bătești, Comuna Brazi, județul Prahova 279

Profesorul clasic și generația digitală 282

Stoichiță-Gogu Ruxandra 282

Liceul Tehnologic „Constantin Cantacuzino" Băicoi, Prahova 282

Efectele inteligenței artificială asupra omenirii și a educației 284

Suceava Daniela 284

Instituția- Șc. Gimn. Iuliu Grama Localitatea- Chhiheru de Jos Județul- Mureș 284

Metode de susținere socio-emoțională în școala online 286

Ștefan Cristina Alina 286

Școala Gimnazială Tinosu, județul Prahova 286

Managementul clasei online 290

Tanur Iuliana 290

Colegiul Național Pedagogic " Regina Maria" Municipiul Ploiești, Prahova 290

Un proiect eTwinning în acord cu vremea și vremurile: W-health ... What else! 294

Tănase Elena Violeta 294

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu", Ploiești, Prahova 294

Dezvoltarea socio-emotionala la prescolari prin povesti digitale 298

Tivu Marinela 298

Gradinita cu PP nr. 23 Ploiesti, jud. Prahova 298

Profesorul clasic și generația digitală 303

Toader Carmen 303

Școala Gimnazială "Nicolae Titulescu"- Ploiești 303

Adaptarea stilului clasic al profesorului la generaţia erei digitale 306
Toma Maria 306
Liceul Tehnologic Energetic Câmpina, jud.Prahova *306*
Formarea competenţelor digitale 309
Torcătoru Elena-Cristina 309
Şcoala Gimnazială „Minerva Alexandrescu" Comuna Şoimari, Prahova *309*
Inteligența artificială aplicată în domeniul sportului 311
Trandafirescu Mihai-Virgil 311
C.S.S. Ploiești, Prahova *311*
Reconfigurarea clasei de elevi în contextul învățării online 313
Ungureanu Amalia 313
Școala Gimnazială Comuna Măgureni, județul Prahova *313*
Dezvoltarea abilităților socio-emoționale 317
Uruc Elena-Doina 317
Școala Gimnazială, Comuna Baba Ana Județul Prahova *317*
Elemente de eficiență și complexitatea algoritmilor pentru începători 323
Vișinescu Radu 323
Colegiul Național "I. L. Caragiale", Ploiești, Prahova *323*
Educație și formare în era digitală 334
Vișinescu Violeta Maria 334
Colegiul Național "Ion Luca Caragiale" Ploiești, Prahova *334*
Clasa online: pas în doi spre necunoscut ...profesor și elevi 339
Vlad Adriana 339
Colegiul Spiru Haret, Ploiești, Prahova *339*
Profesorul clasic în era digitală 343
Voicu Irina Raluca 343
Liceul Tehnologic "C-tin Cantacuzino" Băicoi, jud. Prahova *343*
Formarea competenței digitale 346
Zamfir Aura Elena 346
Școala Gimnazială, Comuna Tinosu *346*
Cuprins 351

Autori:

Director, Cazacu Daniela Mariana 4
Inspector școlar general, Rizea Ilona Cornelia, ... 6
Alexandrescu Cătălina 8
Andrei Ioana Mihaela 10
Badea Geanina 12
Barbu Aurica 16
Băşcău Cornelia 18
Bercea Adela 21
Bîrziloiu Andreea-Mădălina 23
Bobeică Alina 25
Cantaragiu Ramona 28
Cazan Carmen Elena 30
Chiș Lavinia-Maria 33
Ciobanu Cătălina – Andreea 37
Ciobanu Teodora-Maria 41
Ciubotaru Florina Aurora 44
Cocuz Ileana 46
Constantin Silvia Florentina 50
Constantinescu Andreea 53
Constantinoiu Elena Verona 58
Crăciun Carmen 60
Cristescu Florentina 63
Culda Ana-Maria 66
Dehelean Mariana Crina 70
Drăghicioiu Teodora 76
Dumitra Georgiana Roxana 80
Dumitrache Ramona Georgiana 83
Dumitru Georgiana Aureliana 88
Eftene Mariana 91
Ene Tina Elena 95
Ghebac Elena 101
Ghebac Mihai-Ovidiu 106
Gheorghe Mineliea 113
Ghile Aurelian-Ovidiu 117
Goldschmidt Andreea 120
Gorun Sonia-Isabela 123
Chris Gittins, NCfLB, Marea Britanie 129
Graur Aurel, Inspectoratul Școlar Prahova, România 129
Gonzalo Santamaria, Asociația Accesophia, Spania 129
Vincenzo Griffo, Cooperativa Socială ICARO, Italia 129
Grigore Carmen Nicoleta 134
Ilie Nina 138
Ionescu Daniela 143
Ionescu Lucia 147
Ionescu Maria 149
Ionescu Nicoleta Nona 152
Ioniță Raluca-Florinela 157
Irimia Gabriela 162
Lambă Roberta 165
Lavric Mariana 167
Lica Daniela 172
Luca Otilia-Stela 177
Lungescu Violeta-Cristina 180
Marian-Ionescu Cristina 184

Marin Cristina Elena 187
Marin Eliza 189
Mazilu Simona-Anca 193
Mărgărit Corina Emanuela 204
Mînzicu Simona Valentina 206
Mereu Nicoleta 210
Modoian Andreea 214
Nagy-Kasza Cristina-Florina 217
Pascu Marusia Monica 220
Petcu Ioana 223
Petcu Paul- Dorian 226
Petre Cristina 229
Pop Laura Teodora 231
Popa-Teşileanu C. Elena-Loredana 235
Popescu Viorica 238
Preda Constanța Luminița 242
Radu Ruxandra Monica Ioana 244
Rădulescu Rodica 248
Schenker Mureșan Sorina 251
Simache Ramona 253
Soare Constanța 257
Spiridon Mihaela 261
Spulber Ana-Maria 264
Stanciu Mihail Alin 267
Stemate Elena 271
Stoica Claudia-Elena 276
Stoicescu Anca Magdalena 279
Stoichiță-Gogu Ruxandra 282
Suceava Daniela 284
Ștefan Cristina Alina 286
Tanur Iuliana 290
Tănase Elena Violeta 294
Tivu Marinela 298
Toader Carmen 303
Toma Maria 306
Torcătoru Elena-Cristina 309
Trandafirescu Mihai-Virgil 311
Ungureanu Amalia 313
Uruc Elena-Doina 317
Vișinescu Radu 323
Vișinescu Violeta Maria 334
Vlad Adriana 339
Voicu Irina Raluca 343
Zamfir Aura Elena 346

Editura Casa Corpului Didactic Prahova

Adresa: Ploieşti, Str. Democraţiei, Nr. 35

Tel./Fax: 0244577338

Email: ccdprahova@ccdph.ro